

Giới thiệu Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert

Ai nói ta là đệ tử cầu , mỹ nữ Minh Chủ nắm tại thủ .

Ai nói ta đúng (là) độc thân nam , thê thiếp hợp bấy vạn hộ hầu .

Xem mạnh nhất trong lịch sử học sinh trung học , như thế nào tung hoành đô thị , thành vì thiên hạ đệ nhất đại hiệp !

《 Lão bà đúng (là) minh chủ võ lâm 》 , cực mạnh học sinh trung học Lý Phàm , lặng chờ chờ vị tiến đến phá quán

YY thôi

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

001 khiêu điệu nhảy thôi

001 khiêu điệu nhảy thôi

Đêm giáng sinh , xa hoa truy lạc , trong không khí đều đã tràn ngập pháo vị . Ở tư nhân đệ nhị trung học , nơi này đã có một hội thuộc loại đệ tử vũ hội .

"Thực xin lỗi , ta có bạn nhảy rồi."

"Ta không có bạn nhảy , nhưng người quá xấu rồi."

"Thật xin lỗi, người là một cái người tốt ."

Lý Phàm mau muốn qua đời , không phải là ở Natividade vũ hội thượng mời một cái bạn nhảy ấy ư , như thế nào so với lấy kinh nghiệm còn khó hơn ! Ghét bỏ chính mình xấu thì cũng thôi đi , người nhà phát người tốt giữ lại là có ý gì ! Lý Phàm cả đêm mời năm sáu cái bạn nhảy , đều thất bại , cuối cùng hần thậm chí tìm được một cái có thể giả bộ hạ chính mình hai cái béo nữ nhân , nha dám nói chính mình bộ dạng không giống Lý Dịch ngôn núi ! Ta kháo , người chỉ người kia đức hạnh , vẫn còn muốn tìm Lý Dịch ngôn núi làm bạn nhảy , điên rồi sao !

Này đều người nào a , Lý Phàm ở trong bụng các loại chửi má nó . Hào hảo một khu nhà tư nhân trung học , cùng người ta học lúc nào còn a , làm cái gì Natividade vũ hội ! Nói còn thật là dễ nghe , cái gì cùng quốc tế nói đường ray , đón người cái đại đầu quý ! Tất cả mọi người là học sinh trung học , học tập cho giỏi không được sao? Không có việc gì khiêu cái gì vũ a !

Càng này bạn học chung quanh tìm khắp đến bạn nhảy rồi , chỉ riêng chính mình còn cô đơn chiếc bóng , lần đầu tiên cảm thấy một loại bi thương !

"U , Lý Phàm , khách ít đến a ! Làm sao người cũng tới?"

Phụ nhị đại Vương Cường kéo Ban Hoa Vương Tiểu Viên đi tới , khuôn mặt chăm chọc .

"Này vũ hội là nhà người mở sao? Ta hảo như không nghe nói à?"

Lý Phàm chăm biếm lại , hần nhìn thấy này Vương Cường sẽ không thích , ý vào trong nhà có lưỡng tao tiền , một ngày không biết rõ làm sao đắc chí tốt lắm . Đắc ý cái gì , cha người sớm muộn gì có đi vào ngày nào đó !

"Con vịt chết cái búong a . Lý Phàm , người cũng không thể tưởng , người tới có ý nghĩa gì à? Liền cái bạn nhảy cũng không tìm tới , đến dọa người sao?"

Wương Cường ôm Ban Hoa , tựa tiểu phi tiểu , "Ta muốn là người a , ta nhưng không được. Bởi vì ta phải mặt a , người sống không biết xấu hổ , nhưng là không còn kinh rồi , có phải hay không a Tiểu Viên ."

"Phải sao ."

Wương Tiểu Viên cũng vênh vào tự đắc , cùng một con kiêu ngạo tiểu Khổng Tước dường như , "Trường học cũng thế , thật tốt vũ hội , như thế nào người nào cũng làm cho , kéo xuống vũ hội tiêu chuẩn ."

Địt người lưỡng máu Mụ ! Lý Phàm đều muốn đánh người rồi! Nhưng nhìn xem Vương Cường kia to con thể trạng , vẫn là nhịn .

"Lý Phàm , ta cũng vậy thay người muốn . Người a , cũng nên thanh tĩnh một chút rồi , người đời này sinh hoạt tình dục cơ bản cũng tay dựa rồi."

Vương Cường quả trách Lý Phàm, "Ngươi hôm nay nếu có thể tìm được bạn nhảy, ta đem này cái chén ăn !"

Hắn cầm lấy một cái chĩa nước chanh cốc có chân dài, lời thề son sắt nói. Dù sao cũng là học sinh trung học vũ hội, chỉ có Lão Sư có thể uống chút rượu, các học sinh giống nhau đúng (là) nước trái cây Khả Nhạc .

Lý Phàm bị theo tâm, người này rất xem thường người !

Người sống một hơi, cây sống một miếng da ! Không thể bị người này coi thường ! Lý Phàm chuẩn bị tìm kiếm mục tiêu kế tiếp, đúng lúc này, có được mới Địa Trung Hải kiểu tóc hiệu trưởng leo lên bục giảng, hi khí dương dương tuyên bố .

"Các học sinh, vì nên quốc gia kêu gọi, phát triển toàn diện đức trí thể đẹp làm phiên. Chúng ta nhị trung không chỉ có làm này Natividade vũ hội, còn nghênh đón một vị mới đích trường học chủ tịch. Nàng kêu Mộ Dung Anh, cho chúng ta vỗ tay hoan nghênh Mộ Dung trường học chủ tịch."

Lý Phàm còn có chút kỳ quái, trường học chủ tịch, phỏng chừng đều già bảy tám mươi tuổi lão thái thái rồi, có gì đẹp mắt? Bất quá đợi cho vị này Mộ Dung Anh lượn lờ đăng trường, ánh mắt hắn liền na bất khai. Vị này tân trường học chủ tịch... Quả thực chính là hoa mẫu đơn a !

Nàng lên diễn đàn thời gian, không chỉ là Lý Phàm, cơ hồ tất cả đầy nam sinh đều ngậy ngấn cả người, nữ sinh cũng đều ghen ghét, cả sân nhảy hoàn toàn yên tĩnh, liên rụng cây kim đều nghe thấy. Mọi ánh mắt, đều ngắm nhìn ở Mộ Dung Anh thân mình. Chỉ thấy này Mộ Dung trường học chủ tịch năm vừa mới hai mươi, mái tóc đen suôn dài như thác nước, mặc quần áo màu thủy lam váy dài, đứng ở nơi đó, đôi giống như sẽ gọi hồn dường như, phía dưới nam sinh hỗn đều bị nàng câu đi rồi, Lý Phàm mình cũng đứng (là) tim đập rộn lên, có một loại mới tình đầu vậy cảm giác. Mỉa, suy nghĩ kỹ một chút, chính mình giống như cũng không có qua mới tình đầu.

Bên cạnh hai cái bùng từ thủy chén đĩa phục vụ sinh cũng thẳng vào nhìn thấy tân trường học chủ tịch, kết quả hai cái đầu của người ta trực tiếp đụng vào nhau, từ thủy đánh nghiêng, sái bọn hắn một thân.

Như cũ không ai chú ý tới bọn hắn, ánh mắt mọi người đều bị vị này Mộ Dung trường học chủ tịch hấp dẫn.

"Cái kia, Mộ Dung đồng sự, ngài có lời gì đối toàn thể giáo viên và học sinh nói sao?"

Hiệu trưởng đối tân trường học chủ tịch đại xum xoe, Mộ Dung Anh gật gật đầu, tiếp nhận Microphone, môi đỏ mọng nhẹ thở, giờ khắc này toàn bộ nam sinh đều vênh lỗ tai lên, sợ bỏ lỡ một chữ.

"Vị nữ bạn học kia, của ngươi cổ áo mở ra quá thấp, không có nữ sinh mất tự nhiên, lap cao một chút."

"À?"

Bị chỉ vào Vương Tiểu Viên lạng đi một chút, nàng đây là ý gì? Vương Cường phản ứng bay nhanh, đuổi vội vươn tay đem nàng lộ rãnh cổ áo túm đi lên một ít.

"Còn có bên kia đồng học, váy của ngươi quá thấp, ngươi không nhọc nhã sao?"

Mộ Dung Anh tiếp tục mắng, đối diện một người mặc quần cực ngắn nữ sinh xấu hổ đỏ mặt.

"Còn có hiệu trưởng... Nam nữ hữu biệt, thỉnh cùng ta bảo trì một thước khoảng cách, cảm ơn."

"Ách..."

Hiệu trưởng đều choáng váng, mà Vương Tiểu Viên ở bên cạnh nói thầm, "Nữ nhân này là theo niên đại nào tới, thời năm 1970 sao?"

"Cái gì kia, Mọi người đã muốn cảm nhận được tân trường học chủ tịch nhiệt tình, cho chúng ta tiếp tục khiêu vũ đi."

Hiệu trưởng lau đem mồ hôi lạnh, cầm lại Microphone, một lần nữa khổng chế được cục diện.

"Mộ Dung tỷ tỷ, theo ta nhảy một bản đi!"

"Mộ Dung tỷ tỷ, phần mặt mũi đi!"

"Mộ Dung tỷ tỷ, ta xin ngươi, ngươi không theo ta khiêu vũ ta liền trực tiếp nhảy lầu!"

Các nam sinh điên cuồng, mở miệng một tiếng tỷ tỷ gọi được kêu là một cái ngọt, các loại cùng Mộ Dung Anh mời khiêu vũ, tất cả đều bị Mộ Dung Anh cự tuyệt. Gồm có một đó nam Lão Sư, cũng không thể ở Mộ Dung Anh nơi đó chạy đến cửa sau. Một gã nam Lão Sư trực tiếp gọi điện thoại cho bạn gái của mình, Đương Tức tuyên bố chia tay, chuẩn bị theo đuổi Mộ Dung Anh.

"Ha ha, Mộ Dung đồng sự là rất khó thỉnh, cũng chỉ có ta người hiệu trưởng này mới có thể thỉnh động."

Hiệu trưởng nhìn thấy này kinh ngạc sư phụ môn sinh, đặc ý cười, "Mộ Dung đồng sự a, người trẻ tuổi nha, nhiệt huyết xúc động có thể lý giải. Ta lúc còn trẻ, cũng cảm qua Định Tư Khoa vũ Vương. Không cần để ý bọn hắn, hay là ta cùng ngươi khiêu một chỉ đi."

Mộ Dung Anh thân nhiên cười , chung quanh các nam sinh trong lòng đều mất đi hết rồi.

"Có thể chứ?"

"Không được ."

Hiệu trưởng hồng mắt , này tân đồng sự cũng quá kiêu căng chứ hả !

"Đây chính là vũ hội a . . . Ngươi không tìm bạn nhảy sao?"

"Ta đã có thí sinh ."

Mộ Dung Anh nói xong , tách ra đám người , hướng về dưới đài đã đi tới .

Vương Cường thấy Mộ Dung Anh đứng (là) hướng mình đi tới , trong lòng cười nở hoa . Hắn đẩy ra Vương Tiểu Viên , chỉnh sửa lại một chút cổ áo của mình , liền chuẩn bị mời Mộ Dung Anh cùng múa . Ai ngờ đến , Mộ Dung Anh cũng lập tức đi vào Lý Phàm bên người , đối với Lý Phàm vờn thon thon tay ngọc .

"Không mời ta khiêu điệu nhảy sao?"

Chung quanh quai hàm đều rơi đầy đất , Lý Phàm mình cũng ngây người , tình huống nào , này thượng hạng mỹ nữ thế nhưng mời ta khiêu vũ? Mặt trời mọc lên từ phía tây sao sao?

Vương Cường nửa ngày phục hồi tinh thần lại , hận đến nghiến răng nghiến lợi . Tiểu tử này hà đức hà năng , làm sao mạnh hơn chính mình rồi, thế nhưng nhường Mộ Dung Anh mời hắn khiêu vũ? Chẳng lẽ này tân đồng sự đúng (là) tên mù hay sao?

Lý Phàm đều quên nhường Vương Cường ăn cái chén chuyện tình , Mộ Dung Anh chứng kiến hắn không có động tác , kinh khẽ nhủ mày, "Như thế nào , chẳng lẽ để cho ta mời ngươi hay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

002 nhà của ta!

002 nhà của ta!

Cây vạn tuế ra hoa !

Lý Phàm cảm giác hãy cùng nó không sai biệt lắm ! Chính mình tu luyện Kỳ Lân Tỉ hơn mười năm , hôm nay rốt cục bạo phát sao ! Lần đầu tiên cùng nữ hài tử khoảng cách gần như vậy tiếp xúc , quá kích động ! Mộ Dung Anh trên người thật sự rất thơm a . . . Nghe nói có chút nữ sinh trên người mang theo hương khí , chính mình hôm nay xem như mở con mắt !

Tuy nói là cùng mỹ nữ cùng nhau khiêu vũ , Lý Phàm rồi lại có một loại như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than vậy cảm giác . Chung quanh sát khí quá đậm , cơ hồ có thể giết người !

Nói đi thì nói lại , nhìn thấy Vương Cường kia mạo hiểm lục quang ánh mắt của , Lý Phàm liền các loại không thoái mái .

Chính mình hay là muốn biểu hiện thân sĩ một chút , sẽ đối nữ hài tử tỏ vẻ ít nhất tôn trọng thôi !

"Nếu là còn dám đòi xuống một tác , ta sẽ chặt móng vuốt của ngươi ."

Mộ Dung Anh một câu , nhường Lý Phàm phần nộ Địa thu tay về .

"Bất quá , ngươi có thể hôn ta ."

Lý Phàm tròn tròn mắt , ta đi , chính mình không nghe lầm chứ? Này cũ kỹ nữ sinh , thế nhưng làm cho mình hôn nàng?

"Người chớ suy nghĩ quá nhiều."

Mộ Dung Anh nói mà không có biểu cảm gì, "Ta chỉ đứng (là) nghe nói người là Thuần Dương thể, muốn tự mình nghiệm chứng một chút thôi."

Thuần Dương thể? Cái quỷ gì? Đang êm đẹp cô nương xinh đẹp, hay là có bệnh thần kinh hay sao?

"Hiệu, trường học chủ tịch... Xin tự trọng..."

"Mê nheo!"

Mộ Dung Anh tựa hồ có điểm nóng này, nàng thừa dịp người khác không chú ý, trực tiếp Bá Vương ngạnh thượng cung, hôn vào Lý Phàm ngoài miệng. Lý Phàm lúc ấy đầu liền cảm giác trống rỗng, tâm đồng sự cũng quá lớn mật chứ! Đã biết chính là nụ hôn đầu tiên a, cái này chịu thiệt lớn rồi!

Mặc dù là Thiên Thiên vừa hôn, Lý Phàm lại đột nhiên cảm giác mình trong cơ thể giống như có cái gì sôi trào hạ xuống, giống như lại từ Mộ Dung Anh trong miệng nuốt vào một thứ gì đó. Vật kia rót vào trong cơ thể của mình, ấm áp, làm cho mình có dũng khí sung khó nhẹn cảm giác. Oh my thượng đế, loại cảm giác này rất xấu hổ đi!

Nhưng Mộ Dung Anh nhưng có chút chịu khổ sở, nàng đẩy ra Lý Phàm, sắc mặt tái nhợt, trực tiếp quay đầu rời đi.

"Làm cái gì phi cơ..."

"Lý Phàm, người đi theo ta xuống."

Không đợi Lý Phàm hào thật hoài niệm một chút loại này độc đáo cảm giác, Vương Cường đã muốn liền kéo mang tha, đem hắc lòi đến bên cạnh một cái Tiểu trong gian phòng. Đây trong phòng nhỏ trừ bỏ Vương Cường ở ngoài, còn có hai cái cường tráng thể dục sinh, đều là Vương Cường Tiểu người hầu.

"Người muốn làm gì?"

Lý Phàm chứng kiến này trận chiến, ít nhiều có chút không yên, "Ta đối nam nhân không có hứng thú..."

"Móa, ta đối với người cũng không có hứng thú!"

Vương Cường chửi ầm lên, sau đó Lý Cường áp ở trên vách tường, tàn bạo nói nói: "được a, vừa rồi thật thoải mái đúng không hả?"

"Các người muốn làm gì..."

Lý Phàm bị một cái Đại Tinh Tinh dường như thể dục sinh tròng mắt liếc, có điểm tâm hư, "Nàng chương mắt người, theo ta có quan hệ gì."

"Chương mắt ta? Thật sự là chuyện cười!"

Vương Cường nổi giận dùng dùng nói nói: "ta vừa so sánh với người soái, nhị so với người có tiền! Người nhìn nhìn lại chính người cái kia đức hạnh! Một cái thói điều ti (F.A), còn muốn con cóc ăn thịt thiên nga hay sao?"

"Vương Cường, người chớ quá mức a!"

Lý Phàm sôi gan, mà Vương Cường lại cười lạnh hai tiếng, "Ta quá phận thì thế nào? Người còn dám đánh ta hay sao?"

Lý Phàm không hé răng, nhưng trong cơ thể hắc giống như có đồ vật gì đó đang ở trùng nở giống nhau, để cho hắc gân xanh trên trán đều bộc phát lên. Mà Vương Cường càng thêm hung hăng can quấy, hướng về phía Lý Phàm ý vị kêu, "Ngốc so với, người nhất gan, người đánh ta a, đánh ta a đánh ta a!"

Cũng không biết cái gì khu sử Lý Phàm, hắc đột nhiên giơ tay lên, hướng về phía Vương Cường quạt một cái vạt miệng. Vương Cường thân thể lập tức bay lên, xoay tròn lấy quãng qua một bên, lưng khóa răng hàm mang theo máu tươi bay ra vốn là sân khấu.

"Mụ dân, lần đầu nghe người ta có loại này thỉnh cầu, thực biến thái."

Lý Phàm đích lăm bầm một câu, theo sau chứng kiến hôn mê tại nơi Vương Cường, lại giật mình. Tình huống nào? Hắc trong nháy mắt bạo phát ra như vậy lực lượng cường đại? Trong truyền thuyết tiểu vũ trụ bạo phát?

Lý Phàm hướng về phía một cái thể dục sinh hô to một tiếng, "Đến đây đi, nhân sinh có thể có vài lần đánh! Thiêu đốt đi tiểu vũ trụ, Thiên Mã Lưu Tinh Quyền!"

Nhưng mà cũng không có gì chuyện thần kỳ phát sinh, kia thể dục sinh lại hét lớn một tiếng đánh tới, đặt ở Lý Phàm thân mình.

Này tiếp cận chừng hai trăm cân thân hình, lại bị Lý Phàm dùng bả vai cấp nâng lên. Hắc cũng không biết chỗ nào tới này cổ tử khí lực, tại chỗ xoay trở lại đi một vòng, cùng ném môn ném đĩa dường như, đem này thể dục sinh cấp ném ra ngoài, đập bẻ ở bên cạnh trên vách tường.

Lý Phàm khí huyết sôi trào , trên người không ngừng bốc hơi nóng , toàn thân trên dưới lỗ chân lông giống như ở một khắc này đều mở giống nhau , để cho hắn hưng phấn dị thường ! Tuy rằng không biết xảy ra chuyện gì , nhưng mình trở nên mạnh mẽ !

Ánh mắt của hắn dừng ở người kia thể dục sinh thân mình , kia thể dục sinh lập tức ôm bụng khom lưng đi xuống .

"Ta...ta đau bụng . . . Liền không đánh với ngươi rồi . . ."

"Bọn hèn nhát !"

Lý Phàm gắt một cái , đem Vương Cường xách lên đến lác tính . Đây Vương Cường hiện tại hãy cùng đã gặp quỷ đường như , nhìn thấy Lý Phàm liền run rẩy , nha còn đau dữ dội .

"Lần sau còn dám chọc ta , còn đánh ngươi !"

Lý Phàm đem Vương Cường ném trở lại trên mặt đất , đồng thời trong lòng thích muốn chết . Chuyện này rốt cuộc là như thế nào , chính mình một giây lần siêu nhân rồi sao? Lên nhiều năm như vậy học , Lý Phàm vẫn là lần đầu tiên vui vẻ như vậy . Coi như lúc sau vũ hội như cũ không ai khi hắn bạn nhảy , hắn cũng cũng không thêm để ý .

Thẳng đến vũ hội chấm dứt , Vương Cường cũng không còn dám nữa lộ diện . Lý Phàm mừng rỡ thanh tĩnh , hắn cười xe đạp , một đường ngâm nga bài hát , về đến trong nhà .

Lý Phàm trong nhà không tính có tiền , cha mẹ công tác cũng quá bình thường . Hắn thành tích rất kém cỏi , vì trước tư nhân trung học , trong nhà không thể không bán tới nhà , hiện tại ở tại ông nội lưu lại lão trong phòng , vẫn là một tòa vách tường hờ phòng gạch ngói , để lại ở thành phố A lão thành khu trung . Đây lão thành khu bên trong khắp nơi đều là phòng ốc như vậy , thiết nhiều thứ đều nói qua cần chuyện sách thiên , nhưng tựa hồ bởi vì phá bỏ và dời đi nơi khác khoản không có thỏa đảm , chuyện sách thiên cũng cứ như vậy các thiên liễu .

Lý Phàm đứng ở gia môn của mình trước , tròn tròn mắt .

Này , này là mình gia sao? Cái kia từ phía hồ Tiểu Bình phòng đây? Vì sao biến thành một tòa ba tầng cao đồng hào bằng bạc lâu nữa à ! Mà Dương Lâu trước mặt còn đứng lên hai hàng mặc âu phục đen bảo tiêu , chứng kiến Lý Phàm , tất cả đều cúi đầu xoay người , cao giọng nói .

"Cung nghênh cô gia về nhà !"

Lý Phàm thiếu chút nữa theo xe đạp thượng đến rơi xuống , tận thế sắp tới sao?

"Các ngươi . . . Làm đi . . . Ta không phải là các ngươi cô gia a, còn có ta gia nhà đi đâu vậy?"

Lý Phàm muốn khóc , tham gia một chuyến Natividade dạ hội , gia cấp đã đánh mất !

"Cô gia ! Không làm , đây là các ngài !"

Một người đầu trục độc nhãn đại hán đã đi tới , trên người âu phục đen sắp bị cơ thể cấp xanh bạo , cả hung thần ác sát bộ dáng , "Ngài mau vào nhà đi , sau khi ta chính là ngài quân gia , cam đoan hảo hảo phục sức ngài ."

Nói xong , tên trục đầu này thể nhưng liếc mắt đưa tình cấp Lý Phàm , sợ tới mức Lý Phàm thực sự chạy trốn xúc động .

"Cô gia ngài chó đi a ! Xe đạp trước tiên có thể mạng hạo hức nén lại !"

Tên trục đầu này độc nhãn đại hán một bàn tay bắt lấy Lý Phàm xe đạp , Lý Phàm thật sự đặng bất động ! Người này , khí lực thật là lớn a !

"Người ta đã muốn thay ngươi đốt tốt tắm nước tắm!"

"Đốt con em ngươi a ! Yêu quái a !"

"Hô cái gì , nương hàng xóm chê cười ."

Ngay tại Lý Phàm mau hồng mất thời điểm , phòng cửa bị đẩy ra rồi , Mộ Dung Anh mặc một thân thiếp thân quần áo ở nhà , tiểu sanh sanh Địa đứng ở nơi đó , nàng xem thấy Lý Phàm , mi đại nhẹ nhàng súc cùng một chỗ , "Về đến nhà không vào , ngươi muốn ngủ bên ngoài hay sao?"

Thỏ Hào cống hiến tiền lì xì , cho nên đêm nay 12 liền càng ~

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

003 sửa họ đi

003 sửa họ đi

"Đây là nhà ta?"

Lý Phàm đầu có điểm không đủ dùng rồi.

"Người lớn như vậy, như thế nào ngay cả mình gia đô không nhận biết rồi, đầu người bên trong đều là những thứ gì."

Mộ Dung Anh ôm cánh tay, mi đại nhẹ chau lại, nhìn thấy Lý Phàm, mười sáu giai nhân, lại lão khí hoành thu nói nói: "gỗ mục không điều khắc được vậy."

"Cái gì tái giáo dục a, nhà của ta không phải như vậy a!"

Lý Phàm thế giới tiếp cận hồng mắt, "Còn người nữa vì cái gì ở trong này a, hôm nay không phải ngày Cá tháng Tư chứ?"

"Bình tĩnh!"

Mộ Dung Anh nũng nịu một tiếng, "Thân làm một người nam nhân, sao có thể hốt hoảng như vậy!"

"Ta bình tĩnh được sao ta!"

Lý Phàm thần kinh cũng muốn không bình thường, "Tham gia một cái Natividade vũ hội, hết thấy đều thay đổi! Cha mẹ ta đây? Người đem bọn họ hai lão nhân làm sao vậy?"

"Há, người nói công công cùng mẹ chồng a."

Mộ Dung Anh xưng hô phi thường trắng ra, "Bọn hấn Nhị lão được đến Mộ Dung tập đoàn tài chính tư chất trợ, đã muốn đi du lịch vòng quanh thế giới rồi."

"What???"

"Này với hấn nhóm để lại cho người một phong thư."

Mộ Dung Anh đem một phong thư đưa cho Lý Phàm, hấn vội vàng ngăn vừa nhìn, quả nhiên là chính mình lão mẹ đích ghi chép.

"Con trai cưng ơi, chúng ta trạm thứ nhất đứng (là) Mã Nhĩ Đại Phu. Chăm sóc tốt con dâu của chúng ta, sớm một chút cho chúng ta sinh cái đại bàn Tôn Tử."

"Sinh cái quỷ a!"

Lý Phàm đem thư hung hăng xé nát, "Bọn hấn có làm hay không, đây coi như là bán đứng ta sao! Rất hổ con trai đi!"

"Người có ý tứ gì, ta không xứng với người sao?"

Mộ Dung Anh trên người tựa hồ dẫn theo sát khí!

"Này, đây cũng không phải... Nhưng hết thấy có điểm quá đột nhiên đi, đang êm đẹp, ta ngày đầu tiên nhận thức người... người làm sao lại thành ta vị hôn thê đây?"

Lý Phàm cười gượng hai tiếng, hấn cũng không phải nhiều chế độ phong kiến, nhưng lượng tin tức quá, để cho hấn có chút không tiếp thụ được.

"Chúng ta cũng không phải ngày đầu tiên nhận ra sao."

Mộ Dung Anh nói nói: "người không nhớ rõ 'Anh Hoa tiểu pháo' sao?"

Anh Hoa tiểu pháo? Tên này rất quen thuộc a! Đây là mình ở LOL lý biết một nữ hài tử a, đặc biệt chơi tiểu pháo, ngay từ đầu Ngoạn rất dở, sau lại bị chính mình rất thành thực rồi! Chính mình bởi vì tổng năng một khối chơi, có một trận hay nói giỡn Địa hồ năng lão bà, năng có vẻ như cũng không còn cự tuyệt.

"Ngọa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế) ! Ngươi là Anh Hoa tiểu pháo ! Có làm hay không a ! Vồng mển a tỷ tỷ !"

"Vồng mển đích thật là không đáng tin cậy ."

Mộ Dung Anh gật gật đầu , "Ta ngay từ đầu cũng không còn muốn cùng ngươi phát triển , chính là tìm người điều tra một chút , sau đó giết ngươi này điệu dàng, ngọt ngào gia hỏa mà thôi ."

Ngày chó . . . Lý Phàm lúng một trận phát lạnh , chính mình không ngờ là ở Quý Môn Quan đi rồi một vòng sao? Chuyện kể rằng cái cô nương này cũng thái từ bản chữ , kêu hai tiếng lão bà cũng sẽ không chết a !

"Nhưng điều tra lúc sau , phát hiện ngươi là dương niên dương nguyệt Dương Nhật dương khi sinh ra , rất có thể là trong truyền thuyết Thuận Dương thể . Hôm nay thử một lần , quá thể ."

"Thuận Dương thể? Cái quỷ gì?"

Mộ Dung Anh nhìn chung quanh một chút , "Vào nhà thảo luận nói đi, phu quân ."

Một tiếng phu quân , gọi Lý Phàm thiếu chút nữa xương cốt đều tê rồi, tuy rằng trong thanh âm không tình cảm gì ! Đây coi là sao lại thể này , bạch kiểm cái người vợ trở về sao? Hắn mơ mơ màng màng hãy theo vào cửa chính , đầu bóng lưng độc nhãn đại hán cũng đi theo vào , hắn đóng cửa lại thời gian dọa Lý Phàm nhảy dựng .

"Ngươi ngươi ngươi...ngươi như thế nào cũng cùng vào được !"

"Nàng là chúng ta sau này quản gia ."

Mộ Dung Anh thuận miệng nhắc nhở một câu , "Không cho phép hung nữ hài tử ."

"Nữ hài tử?"

Ngọa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế) ! Trong nơi này như là nữ hài tử ! Lý Phàm liều mạng dụi dụi con mắt , hắn hoài nghi mình có thể thấy được hình tượng hảo huyền ! Chẳng lẽ là mình mờ mắt phương thức không đúng sao?

Quét sạch đầu độc nhãn đại hán . . . Không đứng, đứng (là) này cơ thể hot girl có chút xấu hổ bắn Địa củi đầu xuống , xoa xoa góc áo , nói nói: " cô gia . . . Ngươi ta kêu Thiết Trụ ."

"Phốc !"

Lý Phàm phun ra một búng máu.

"Nàng theo ta thập cửu năm, là chúng ta Mộ Dung gia cao thủ một trong ."

Mộ Dung Anh phát phát tay , Thiết Trụ hot girl ngằm hiểu , đi đến phòng bếp làm Mộ Dung Anh pha cà phê đã đi . Mà trong phòng này cơ hồ chính là một cái mới biệt thự , căn bản không có Lý Phàm phía trước cái nhà kia bộ dạng .

"Một lần nữa tự giới thiệu mình một chút , ta gọi là Mộ Dung Anh , đứng (là) Mộ Dung sơn trang truyền nhân đời thứ mười sáu ."

Mộ Dung Anh đứng ở Lý Phàm trước mặt cửa , ánh trăng chiếu vào trên người của nàng , phản chiếu nàng giống như vẽ ở bên trong mỹ nhân.

"Cũng là đương nhiệm minh chủ võ lâm ."

"Minh chủ võ lâm?"

Lý Phàm cười gượng hai tiếng , "Chụp kịch truyền hình sao?"

"Ngươi còn đang hoài nghi?"

Mộ Dung Anh tiếp nhận Thiết Trụ hot girl đưa tới cà phê , mềm mại môi đỏ mọng phẩm chất một cái , chậm rãi nói nói: " ngươi hôm nay không trả dựa vào Thuận Dương thể , dựa dẫm vào ta hút đi mười năm nội lực sao ."

"What???"

Muốn cho tới hôm nay cùng Mộ Dung Anh chính là cái kia hôn , còn có chính mình đánh đau Vương Cường từng màn , Lý Phàm nhin không được nâng lên hai tay , nhìn chăm chăm bàn tay của mình xem . Đây cũng nhìn không ra có gì khác nhau a, làm sao viết Thuận Dương thể sao?

"Thuận Dương thể chính là bá đạo như vậy , có thể theo nữ tử trong miệng hút đi nội lực ."

Mộ Dung Anh tựa hồ có hơi hăm mộ nhìn thấy Lý Phàm, "Hơn nữa luyện công tốc độ cũng là người thường gấp đôi. Ta Mộ Dung son trang thế hệ này đều là cô gái, cần phải có nhất người đàn ông đến nối dõi tông đường."

"Cho nên, người nhìn trúng của ta Thuần Dương thế?"

Lý Phàm tựa hồ hiểu được, cảm tình nữ nhân này cũng không phải nhìn trúng chính hắn một người, mà là đối với chính mình có mưu đồ sao?

"Đúng vậy."

Mộ Dung Anh ngồi ở trên ghế sa lon đối diện mặt, chân trái nâng lên, nhẹ nhàng đặt ở trên đùi phải, có chút lười biếng nói nói: "bằng không, người nghĩ rằng ta và người vì sao lại trúng ý loại người như người bình thường học sinh trung học?"

Mịa, lời này quá đau đớn người đi! Học sinh trung học chỗ nào không tốt, mỗi một học sinh trung học, đều là đến bất khả hạn lượng tiềm lực cỏ thôi!

"Nếu như người muốn gả vào Mộ Dung gia, từ nay về sau người muốn cùng Mộ Dung họ rồi. ."

"Đợi một chút!"

Nhìn thấy Mộ Dung Anh một mực tự quyết định, Lý Phàm rốt cục ngồi không yên, nhảy cồm lên nói, "Ta dựa vào cái gì gả cho người a, phải gả cũng là người gả cho ta à! Ta sẽ họ Lý, thiên tài muốn đi làm ở rể a!"

"Chuyện này công công bà bà (bố chồng, mẹ chồng) cũng đồng ý."

"Cái gì? Làm sao có thể!"

"Ngay từ đầu cũng không còn đáp ứng, bất quá cảm một trăm vạn chi phiếu lúc sau, bọn hắn lại đột nhiên trở nên thâm minh đại nghĩa rồi sao."

"Thâm minh đại nghĩa cái quỷ a! Đây không phải là bán đứng ta sao!"

Lý Phàm thiếu chút nữa tức nổ tung, nam tử hán đại trượng phu, đi không đổi danh ngồi không đổi họ!

"Người sửa không thay đổi?"

Mộ Dung Anh không biết khi nào thì cũng đứng lên, đồng thời đưa tay phải ra, trên vách tường một phen lộ vẻ bảo kiếm giống như nhận lấy khí kinh kéo, mãnh liệt run rẩy hai cái, sau đó Trường kiếm xuất vô, rơi vào đến Mộ Dung Anh trong tay.

"Ta hỏi người một lần nữa, người sửa không thay đổi?"

Mộ Dung Anh trong nháy mắt đằng đằng sát khí, Lý Phàm Tâm lý bắt đầu bồn chồn. Nhưng có một số việc, đó là nguyên tắc! Nếu như mình đổi họ thì, vậy mình còn sống còn có cái gì tôn nghiêm, vậy không bằng đã chết!

"Không thay đổi!"

Lý Phàm cổ hơi nhú, "Có gan người liền giết ta đi!"

"Chà!"

Lạnh như băng kiếm phong khoát lên Lý Phàm trên cổ của, Mộ Dung Anh thanh âm của ở Lý Phàm vang lên bên tai, mang theo sát khí thấu xương.

"Một lần cuối cùng, sửa, hay là không sửa?"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

004 thực hiện vợ chồng nghĩa vụ

004 thực hiện vợ chồng nghĩa vụ

Bị người dùng kiếm đặt tại trên cổ , Lý Phàm trong đời lần đầu tiên có một loại chết đã đến nơi cảm giác !

Trên sách nói rất đúng , cô gái xinh đẹp không thể gây ra a . . . Không Từ lão nhân gia ông ta không cũng đã nói sao , duy nữ tử cùng tiểu nhân nan dưỡng dã ! Nhưng nếu là liên tính danh đều bỏ , kia mình còn sống để làm chi? Lý Phàm đời này vẫn là tận tâm còn sống , trên xe buýt thấy có người trộm ví cũng không dám hé răng . Nhưng lần này , hấn nhất định vì tôn nghiêm mà sống !

"Không thay đổi ! Nam tử hán đại trượng phu , nói không thay đổi sẽ không sửa ! Ngươi giết ta đi !"

Hai mươi năm sau , lại là một cái hào hán !

"Coi như ngươi còn có chút khí khái ."

Không nghĩ tới , Mộ Dung Anh chẳng những không có thống hạ sát thủ , ngược lại thu hồi bảo kiếm của mình , ném cho bên cạnh Thiết Trụ hot girl .

"Ta Mộ Dung Anh nam nhân , tất phải có điểm ấy khí khái , được rồi , ngươi thông qua khảo nghiệm ."

"Thì phải là nói không cần sửa họ à nha?"

Lý Phàm chuyển buồn làm vui , không nghĩ tới Mộ Dung Anh lại thần nhiên cười , "Này ta chưa nói gì cả qua , bất quá dưới mắt cũng nói không thông ngươi , sau khi tiếp tục nghiên cứu đi . Bây giờ vấn đề , là ngươi quá yếu , cùng ta trong lý tưởng vị hôn phu , kém quá xa ."

"Ta có thể hay không hỏi trước một chút , ngươi trong lý tưởng vị hôn phu , là dạng gì hay sao?"

Lý Phàm bỗng nhiên trong lòng có chút không yên .

"Đầu tiên , hấn nhất định còn mạnh hơn ta , là một đỉnh thiên lập địa đại cao thủ ."

Mộ Dung Anh lạnh nhạt nói , "Hơn nữa cần anh tuần tiêu sái , mang trong lòng thiên hạ , dày rộng nhân ái , danh chấn bát phương . Ân , chính là đơn giản như vậy vài giờ điều kiện ."

"Này còn đơn giản?"

Lý Phàm mau hồng mắt , "Ngươi quân cái này gọi là đơn giản? Đại tỷ a, ngươi thế giới quan xảy ra vấn đề khỏe không?"

"Ta nhiều lắm lớn hơn ngươi hai tuổi ."

Mộ Dung Anh nhú lại mi đại nhìn thấy Lý Phàm , "Kêu Đại tỷ của ta không thích hợp , kêu nương tử của ta ."

"Ta không gọi , khó chịu !"

Niên đại gì , còn nương tử ! Ngươi đem ngươi là Bạch Tố Trinh! Lý Phàm phi thường khó chịu , không muốn gọi .

"Không được , ngươi đã là vị hôn phu của ta rồi , ngươi nhất định xưng hô như vậy ta ."

Lúc này đây , đến phiên Mộ Dung Anh giữ vững được .

"Ta đi , ta không coi ngươi vị hôn phu được chưa à?"

"Giải trừ hôn ước sao?"

Mộ Dung Anh suy tư một chút , "Cũng không phải không được. , nhưng là công công bà bà (bố chồng, mẹ chồng) thu chúng ta Mộ Dung gia ở dưới quà tặng . Nếu cần giải trừ hôn ước lời mà nói..., quà tặng cũng muốn lui về mới được ."

"Còn quà tặng , bọn hấn gả nhĩ tử sao !"

Lý Phàm vỗ đôi ngực , "Không phải là quà tặng ấy ư, bao nhiêu tiền , ta làm công buôn bán lời cho các ngươi !"

"Không nhiều lắm , tổng cộng đã thu một trăm cân Hoàng Kim đi."

"Nương tử , ngài buổi tối muốn ăn chút gì không , ta đây phải đi cho ngài làm !"

Lý Phàm nhiệt tình hỏi .

"Không cần , nam nhân làm rồi xa phòng bếp ."

Mộ Dung Anh ở phương diện này nhưng thật ra bản khắc , "Nấu cơm chuyện tình liền giao cho Thiết Trụ tốt lắm , tay nài nghệ thật không tệ , trừ bỏ võ công giỏi , còn là quốc gia đặc biệt cấp cho đầu bếp ."

"Đại tiểu thư , ngài tiếp tục thổi phồng người ta , người ta liền đỏ mặt ."

Thiết Trụ cúi đầu làm nũng , Lý Phàm thiếu chút nữa dọa nước tiểu . Ông trời của ta kia , cái nhà này sau này vẫn còn như thế nào ở lại a !

"Cô gia , ngài buổi tối muốn ăn chút gì không?"

"Cái gì cũng không muốn ăn , ta nghĩ nhanh chóng ngủ một giấc ."

Lý Phàm choáng váng đầu quá , thậm chí mau tới giường ngủ , đại khái tình huống hết thấy có năng lực khôi phục nguyên dạng , thật là tốt biết bao !

"Nga đúng rồi , trước người giường quá mềm yếu , đôi gân cốt không được , ta giúp người thay đổi trương giường mới ."

Chờ Lý Phàm dựa theo Thiết Trụ chỉ dẫn , trở lại gian phòng của mình môn khẩu thời điểm , Mộ Dung Anh lại dặn dò một câu .

"Cám ơn người !"

Lý Phàm Tâm nói , này Mộ Dung Anh vẫn còn có chút có điểm nha , ít nhất hiểu được săn sóc người . Nhưng chờ hần kéo cửa ra , chứng kiến trong phòng treo một cây hai ngón tay rộng đích dây thừng , cả người cũng không tốt rồi.

Là ta mở cửa phương thức không đúng sao? Lý Phàm nghiêm trọng nghi ngờ lên cuộc đời của mình ! Nữ nhân này , nàng trong lúc nàng đứng (là) Tiểu Long Nữ sao? Cõi như nàng là Tiểu Long Nữ , ta cũng không phải a !

Lý Phàm vốn muốn kháng nghị , nhưng nghĩ tới nhà mình lấy giá lớn quà tặng , vẫn là nhịn con tức này . Được rồi , hiện ở trong này đã muốn chưa tính là nhà mình , bởi vì cái gọi là người ở dưới mái hiên , không thể không cúi đầu . Không phải là ngủ cái dây thừng sao , mình nói như thế nào cũng hút trong vòng mười năm lực , không khó lắm chứ?

Lý Phàm tiểu tâm dục dục tọa ở trên sợi dây , kết quả một đầu theo dây thừng bên kia mới ngã xuống .

Con mẹ nó ! Trong tiểu thuyết đều là gạt người ! Lão tử trên mặt đất ngủ tổng được chưa !

Lý Phàm mới vừa nằm xuống đất , bỗng nhiên một trận luồng điện đánh vào người , điện chính hần xương cốt thiếu chút nữa đều tê rồi , trong miệng trực tiếp phun ra một ngụm khói đen.

"Đúng rồi , chính ta tại cửa người trên mặt đất đã thông dòng điện một chiều . Mỗi mười phân chung qua một lần điện , của người dể lê đúng (là) cách biệt , nhưng nếu như còn có người trên mặt đất ngủ . . ."

Môn ngoài truyền tới Mộ Dung Anh thanh âm của .

Ma quỷ ! Tuyệt đối là cái ma quỷ ! Lý Phàm mau khóc , thời gian này còn có thể qua sao ! Trong phòng liền một cái bàn nhỏ , mặt trên căn bản nằm không dưới chính mình . Lý Phàm không có cách nào , đành phải tiếp tục cố gắng ở trên sợi dây ngủ . Ngay từ đầu các loại không thuận lợi , quãng ngã hơn chục ngã , Lý Phàm té đứng (là) sưng mặt sưng mũi . Nhưng lúc sau chậm rãi tìm được rồi bí quyết , Lý Phàm phát hiện mình theo đàn điện nhắc tới một hơi lời mà nói... , thể cốt liền lướt nhẹ rất nhiều . Khi hần không ngừng thử , rốt cục ở nửa đêm về sáng , thành công nằm ở trên sợi dây . Bất kể như thế nào , cuối cùng có thể ngủ . Nhưng Lý Phàm tâm sự nặng nề , sau này mình , thật sự muốn cùng này Mộ Dung Anh cùng nhau sinh sống sao . . . Chuyện kể rằng nếu là cho phép vợ chồng , vì sao không thể ngủ một cái giường a !

Ngay tại Lý Phàm nghĩ phần điện ung thời điểm , môn ngoài truyền tới Thiết Trụ thanh âm của .

"Cô gia a , ngài nếu dây thừng ngủ không quen trong lời nói , có thể cùng người ta chen một chút . Dù sao người ta xem như của hồi môn nha hoàn rồi , đã sớm đã làm xong chuẩn bị tâm tư . . ."

"Không không không ! Cám ơn người hảo ý ! Ta ngủ rất tốt !"

Lý Phàm đột nhiên cảm giác được dây thừng đều vô cùng đáng yêu , bị Thiết Trụ như vậy gạt mình , hần Vô Tâm muốn mặt khác , mặt sau nhưng thật ra ngủ cái kiên định cảm giác . Cùng mỹ nữ ở chung . . . Có lẽ cũng thật không tệ đi.

Bất quá sự thật luôn tàn khốc , thiên còn mới vừa trở mình mặt trời , Lý Phàm đã bị Mộ Dung Anh một cước đoán hạ dây thừng .

"Nữ hiệp , người lại muốn làm gì à?"

Lý Phàm cảm giác mình thân kinh đều muốn qua đời .

Mộ Dung Anh liền đứng ở trước mặt của mình , Đầu Phát có điểm ướt nhẹp , còn tản ra dễ người tắm phát mùi vị của nước . Cái nha đầu này , là vừa tắm rửa xong sao . . . Lý Phàm theo bản năng hướng lên trên thân nhìn thoáng qua , người đứng nói , đã biết vị hôn thê còn rất có nguyên liệu.

"Tiếp tục loạn xem một cái , móc mắt người ."

Mộ Dung Anh trong lời nói nhường Lý Phàm hoàn toàn tỉnh .

"Bây giờ cách đi học còn có hai giờ , người chạy tới trường học có nửa giờ thời gian , lên đường đi ."

"Thật tốt xe không tọ , ta tại sao phải chạy tới trường học a, người thấy ta giống có bệnh bộ dạng sao?"

"Thân là vị hôn phu của ta , người còn quá yếu ."

Mộ Dung Anh thực không khách khí nói nói: " nhất định từ hôm nay trở đi liền rèn luyện người ! Thân thể của ta làm nương tử của người , tự nhiên có này nghĩa vụ !"

"Kia người thân là nương tử của ta , còn có cùng giường nghĩa vụ!"

Lý Phàm lập tức bắt được điểm tựa , "Làm sao người không thực hiện nghĩa vụ à !"

"Ta có thể thực hiện a ."

Không nghĩ tới , Mộ Dung Anh thế nhưng đáp ứng rồi !

"Người phải thử một chút sao?"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

005 bắt lưu manh

005 bắt lưu manh

Đây coi như là mời sao?

Lý Phàm cảm giác trong cơ thể lang tính thức tỉnh rồi , hấn nhin không được liếm môi một cái , "Muốn a, không nghĩ tới nói vậy hay là nam nhân sao !"

Cùng cực phẩm mỹ nữ như vậy ngủ một cái giường . . . Ông trời của ta kia , đây không phải nằm mơ mới có thể chuyện phát sinh sao ! Không nghĩ tới , cưới cái vị hôn thê , vẫn có chút chỗ tốt thôi ! Cha , Mẹ , con trách oan các người rồi, kỳ thật các người là phạm,làm chuyện thật tốt a ! Ta nhất định thấp xuống thân thể , mài niết gian khổ làm ra , sớm cho các người ẩm đại bàn Tôn Tử !

Lý Phàm nghĩ đến đây , đã muốn cười không ngậm mồm vào được rồi, mà Mộ Dung Anh tiếp tục nói , "Bất quá ta trong mộng hiểu sát người , người nhà cho ta tạt xấu này sâu muộn đã lâu rồi . Người nếu là có thể đánh thắng ta , người liền hiện lên giường của ta đi."

Dựa dựa Móa! Lý Phàm thiếu chút nữa chửi má nó , người trong mộng hiểu sát người , người là Tào Tháo sao?

"Cô gia , ta chứng minh , Đại tiểu thư nói là thật sao !"

Thiết Trụ cũng rời giường , lần này không có mặc Tây phục , mà là thấu một thân màu hồng váy ngủ . Ta lặc cái đậu xanh a, lần đầu tiên chứng kiến sắp bị no bễ bụng váy ngủ a ! Đây Thiết Trụ hai khối cơ ngực lớn miêu tả sinh động a ! Một nữ nhân luyện được như vậy kiên cố một thân cơ thể . . . Đây quả thực là ác mộng !

"Còn muốn cùng giường sao?"

Mộ Dung Anh truy vấn , Lý Phàm lắc đầu liên tục , "Ta còn là đến trường đi thôi . . ."

"Hào hảo cố gắng , người sẽ có cơ hội này."

Mộ Dung Anh đây coi như là cổ vũ sao? Lý Phàm dờ khóc dờ cười . Hấn trải qua Thiết Trụ bên người thời điểm , Thiết Trụ còn an ủi .

"Cô gia , người ta không mộng du."

Lý Phàm chật vật mà chạy ! Chờ hấn rửa mặt mặc chuẩn bị cẩn thận lúc ra cửa , Mộ Dung Anh cũng đổi lại một thân màu đen Tiểu Tây phục , đi đến Lý Phàm bên người . Người đừng nói , Mộ Dung Anh thay một thân Tây phục thêm Tiểu Hắc váy , thật là có điểm chế phục dụ - hoặc ý tứ của . Cái thiên sứ này trước mặt lỗ , phối lên dáng người ma quỷ , đến làm cho nhiều ít bạn học trai Vô Tâm học tập a . . .

"Người xem người, nút thắt cũng chưa cài tốt."

Mộ Dung Anh ở Lý Phàm ngẩn người trong ánh mắt, ôn nhu thay hẳn sửa sang xong cổ áo. Lý Phàm cảm động lệ rơi đầy mặt, thật không nghĩ tới, Mộ Dung Anh còn có ôn nhu như thế một mặt!

"Đúng rồi, đây là ta làm cho người giày mới, mặc vào đến trường đi."

"Cảm ơn nương tử, người thực tri kỷ!"

Lý Phàm hào hứng đưa tay tiếp nhận Mộ Dung Anh đưa tới giày, theo sau trong tay trầm xuống, thiếu chút nữa loáng eo.

"Ngoạ tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế), đây là giày? Đây là môn đẩy tạ đi!"

"Đích thật là giày, Thiết Hải, mỗi song chỉ có 10 kg."

Mộ Dung Anh ôn nhu cười, "Là (vâng, đúng) ta ý đặc biệt làm cho người ta cho người chế tạo riêng, số 41 chân, với người vừa lúc xứng đôi đầu rồi, vui vẻ sao?"

"Vui vẻ người là đại đầu quý a! Người đây là đang tra tấn ta sao?"

Lý Phàm cảm giác tiền đồ một vùng tăm tối, 10 kg a! Còn chỉ có! Này đang nói đùa sao!

"Dĩ nhiên không phải rồi, đây là vì rèn luyện người. Ngoan, mặc vào, ném trái trong khổ đau, mới là người trên người."

Mộ Dung Anh loại này vọng phu Thành Long quan niệm thật sự mau bức điên rồi Lý Phàm.

"Có thể là có chút khó khăn người... Nếu như người đứng (là) thật sự chịu không nổi, liền giải trừ hôn ước đi."

"Nam nhi phải tự cường! Ta là nên rèn luyện một chút khí lực rồi!"

Lý Phàm lập tức mặc vào này đôi Thiết Hải, lập tức cảm giác chân giống như núi nhỏ chìm, chân thực chặt vật mới có thể nâng lên.

"Đồ đàn..."

Mộ Dung Anh oán trách nhìn thoáng qua Lý Phàm, bỗng nhiên tiến lại gần, lại một lần nữa hôn lên Lý Phàm thân.

Lý Phàm trong cơ thể đan điền lại chuyển động, theo Mộ Dung Anh trong miệng rút ra Chân khí. Nhưng Mộ Dung Anh lại lợi dụng chính mình Chân khí bị hút đi cơ hội, kéo Lý Phàm chân khí trong cơ thể đã hình thành một cái tuần hoàn. Tất cả chuyện này đều chẳng qua ngắn ngủn trong nháy mắt!

Hai người vừa hôn liền phân ra, Mộ Dung Anh sắc mặt đã muốn có chút trắng bệch.

"Một chút liền lại hút đi ta một năm nội lực..."

"Ôm, thật có lỗi... Ta không biết người lại muốn hôn ta..."

Lý Phàm có điểm hoài niệm nụ hôn kia hương vị.

"Người còn không biết dùng chân khí phương pháp, ta mới vừa rồi giúp người dẫn đường một chút mà thôi."

Mộ Dung Anh sắc mặt có từng điểm từng điểm tái nhợt, "Dám nghĩ nhiều, người nhất định phải chết..."

"Ách, vẫn là cảm ơn người..."

Lý Phàm lần này có thể cảm giác được một cách rõ ràng, nhất cổ khí lưu dọc theo kinh mạch trong cơ thể mình đang du tẩu, đem qua ngũ dây thừng thời điểm nói được khẩu khí kia cũng biến thành cang thông thuận rồi, dưới chân Thiết Hải tựa hồ cũng không còn trầm trọng như vậy rồi, trở nên nhẹ nhàng rất nhiều.

"Còn không đi học, chờ ta đưa người sao? Thân làm một đại nam nhân, lưu luyện trong nhà ôn nhu hương, giống kiểu gì từ? Như người vậy, có thể trở thành một cao thủ võ lâm sao?"

Mộ Dung Anh Nguyệt Mi dựng lên, Lý Phàm Quai Quai xuất môn.

Không tranh bánh mỳ tranh khẩu khí! Không chính là cái gì cao thủ võ lâm sao, làm sao lại làm không được rồi! Lý Phàm cáo biệt của mình vị hôn vợ yêu, giẫm phải này đôi Thiết Hải, một đường hướng về trường học chạy tới. Hắn ngày xưa đều là kỵ xa đến trường, chạy bộ nhưng thật ra lần đầu, thật là có cổ mới mẻ kinh.

Trời tờ mờ sáng, ven đường đều là một ít chạy bộ sáng sớm người, còn có chút đánh Thái Cực Lão Đầu lão thái thái chẳng hạn, một mảnh tường hòa.

Lý Phàm nhất vừa nhìn phía trước chạy bộ sáng sớm thiếu phụ vận vạt cái mông, Nhất Biên ở trong lòng sửa sang lấy chuyện của hai ngày này. Không nghĩ tới trong nháy mắt, cuộc sống của mình thì có biến hóa nghiêng trời lệch đất, luôn cảm giác giống đúng (là) nằm mơ đi em ! Kia Mộ Dung Anh, thật sự là được vị hôn thê của mình sao? Kia chờ mình công phu luyện tốt lắm, còn mạnh hơn nàng thời gian, có phải hay không là có thể làm một ít tu tu chuyện tình cơ chứ?

Lý Phàm đang suy nghĩ này đó khả khả khả chuyện tình, phía trước bỗng nhiên truyền đến một tiếng cô gái kêu sợ hãi.

"Trào lưu mạnh !"

Lý Phàm liếc mắt nhìn qua, phía trước là cái trạm xe buýt, nơi đó đã xếp hàng một hàng dài người, có đi làm có đi học. Lý Phàm ở bên trong thấy được một cái thân ảnh quen thuộc, Lâm Nguyệt Tiên, đây không phải thực nghiệm ban ủy viên học tập sao, trường học hàng năm thành tích đệ nhất cái tiểu nha đầu kia, chính mình từng tại kéo cờ nghi thức thượng gặp qua nàng, nàng đảm nhiệm ngoài kỳ người kéo cờ, tình huống khác không rõ ràng lắm, duy nhất nhớ rõ chính là, dung mạo của nàng xinh đẹp quá.

Lúc này Lâm Nguyệt Tiên mặc trên người màu xanh trắng đồng phục, lưng một cái củ đích uống hai cái mận và túi sách, vừa tức vừa xấu hổ bộ dáng, tức giận nhìn thấy đối diện một người mặc Bì Giáp Khắc đầu bóng nam tử.

Nam tử kia đại khái hơn 30 tuổi, khuôn mặt vô lại, Nhất Biên nghe tay phải của mình, vừa nói, "Tiểu cô nương, ngươi cũng không thể oan uổng người tốt, ai đùa giỡn lưu manh à nha?"

"Ngươi, chính là ngươi ! Ngươi vừa rồi sờ ta !"

Lâm Nguyệt Tiên thờ phỉ phò chỉ vào hán, đầu bóng nam tử lại cười hi hi hỏi.

"Ai u uy, vậy ngươi nói, ta sờ ngươi thế nào sao?"

"Ta...ta . . ."

Lâm Nguyệt Tiên mặt đỏ đến cái lỗ tai căn nguyên, trong nơi này nói thành lời được.

"Tiểu cô nương, ngươi tuổi còn nhỏ cũng không có thể oan uổng người a, ta có thể tố cáo ngươi phi báng."

Đầu bóng nam tử cột nhà thuyết nói: " nếu không ngươi để cho ta một cái sờ, nói sau ta đùa giỡn lưu manh?"

"Ngươi vốn là đùa giỡn lưu manh !"

Lâm Nguyệt Tiên tức giận mau khóc.

"Ai thấy được, ai thấy được?"

Đầu bóng nam tử nhượng lên, chung quanh một đám người xem náo nhiệt, lại không một người dám lên trước nói chuyện. Lý Phàm có chút tức không nhịn nổi, chính mình đồng học bị khi phụ rồi, sao có thể không xuất thủ tương trợ ! Gặp chuyện bất bình một tiếng rống, lúc nên xuất thủ tự ra thủ !

Hán lập tức tiến lên hai bước, hét lớn một tiếng.

"Ta thấy được !"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

006 người tốt không chịu nổi

006 người tốt không chịu nổi

Lâm Nguyệt Tiên quay đầu, chứng kiến một người mặc cùng trường đồng phục nam sinh qua đến giúp đỡ, nhất thời có chút kinh ngạc.

Nam sinh này là ai vậy, chính mình cũng không có ấn tượng gì.

Bất quá bây giờ có người nguyện ý giúp trợ chính mình , Lâm Nguyệt Tiên trong lòng vẫn là có chút ảm áp . Vốn tưởng rằng lòng người đều là lạnh , không nghĩ tới vẫn là có người hảo tâm.

"** thằng nhãi con , bằng ngươi cũng muốn xen vào việc của người khác?"

Vô lại hung hăng trừng mắt liếc Lý Phàm, kia hung thần ác sát , thực tại có đen một chút xã hội người sống tạm bợ hương vị . Nếu là thường ngày , Lý Phàm Tâm lý còn thật muốn đánh trống . Nhưng bây giờ không giống với lúc trước , có nội lực hộ thân , Lý Phàm Tâm lý cũng có đề rồi.

"Thì sao, ngươi đùa giỡn lưu manh , còn không cho người quân?"

Lý Phàm dựa vào lí lẽ biện luận , Lâm Nguyệt Tiên ở trường học cũng là phẩm học kiêm ưu người kéo cò , tổng sẽ không vô duyên vô cớ chỉ trích một chỗ thằng vô lại đi.

"Được a , ta ngược lại thật ra muốn nhìn , ngươi là con mắt kia thấy được?"

Này vô lại uy hiếp ý tứ hết sức rõ ràng , Lý Phàm cũng không lên tiếng , yên lặng từ dưới đất nhặt lên một viên gạch đầu .

"Ai u ! Còn muốn đánh người phải không?"

Vô lại cười to , "Khi ta đúng (là) dọa lớn địch?, ngươi chiều này đánh , chiều này ! Không đánh ngươi đúng (là) Tôn Từ !"

Đầu của hấn ý vị Địa hướng Lý Phàm trước mặt gom , cái loại này du côn vô lại , đầy người lưu manh , có đôi khi liền cảnh sát cũng không có cách nào . Lý Phàm nhũu mày, "Ta đánh ngươi làm cái gì , ta chỉ cần ngươi đối với ta đồng học chịu nhận lỗi ."

"** thằng nhãi con , nhớ hấn Mụ hơn chứ?"

Vô lại miệng đều phải cười sai lệch , "Ngươi cũng không hỏi thăm một chút gia gia của ngươi ta là ai? Vùng này , người nào không biết ta Mã Tam , đạo người trên đều được gọi ta một tiếng tam gia ! Đừng nói là ta không sò , coi như ta sò soạng , có năng lực tính sao? Ngươi còn dám cho ngươi tam gia xin lỗi , ngươi cũng không nhìn xem các ngươi kia đức hạnh ! Hai cái gốc so với đệ tử , cần ăn đòn đúng hay không?"

Nghe đến đó , Lý Phàm một bàn tay cầm lấy gạch , tay kia thì chuông đi xuống mạnh mẽ vừa bỏ !

"Két bạng !"

Cục gạch này theo tiếng mà nát .

Lâm Nguyệt Tiên có chút kinh ngạc , Mã Tam cũng nuốt nước miếng một cái .

Bên cạnh chờ xe người xem náo nhiệt cũng sôi nổi nghị luận .

"U , học sinh này có công phu a !"

"Giả dối chứ?"

Mã Tam ho khan hai tiếng , "Tam gia ta hôm nay không quá thoải mái , không thêm đề ý hai người các ngươi thằng nhãi con , coi như các ngươi vận may !"

Nói xong, hấn xoay người muốn chuẩn đi , mà Lý Phàm bắt lại cánh tay của hấn , "Đừng đi , ngươi còn không có xin lỗi!"

"Ta nói ngươi Ma Tỷ khiếm !"

Mã Tam trong lòng buồn bực , liền một học sinh cũng dám cười ở ta tam gia trên đầu thải rồi! Hôm nay không phát uy , ngươi không biết Mã vương gia dài mấy chích nhãn !

Mã Tam đang hung thần ác sát , đang muốn sình ra về ta đây , mà Lý Phàm nắm hấn cánh tay đích tay bỗng nhiên buộc chặt rồi.

Hãy cùng giết như heo , Mã Tam ngao một tiếng , gọi được kêu là một cái thảm a . Có như vậy trong nháy mắt , Mã Tam cảm giác cánh tay này không thuộc về mình .

"Khoái đạo khiếm !"

Lý Phàm trong thanh âm dẫn theo như vậy một tia không cho cự tuyệt hương vị , Mã Tam đứng (là) người thông minh , hấn lập tức khóc cầu , "Vị gia này , ta sai lầm rồi ! Ta cũng không dám nữa !"

"Không phải theo ta xin lỗi , cùng nằng !"

Lý Phàm liếc mắt .

"Bà cô , tha mạng a, ta chính là nhất thời hồ đồ , sau khi cũng không dám nữa !"

"Ta không già như vậy . . ."

Lâm Nguyệt Tiên đích lằm bằm một câu , Lý Phàm lúc này mới phóng ngựa tam rời đi . Mà lúc này , Mã Tam cánh tay đã muốn sưng cùng chân lớn như vậy rồi . Hắn cái rắm đều không dám phóng một cái , quay đầu bỏ chạy .

"Được rồi, hẳn sau khi nên không dám đùa giỡn lưu manh ."

Lý Phàm lúc này mới xoay người đối Lâm Nguyệt Tiên nói nói: " người có thể yên tâm đi ."

"Hừ!"

Không nghĩ tới Lâm Nguyệt Tiên chẳng những không lĩnh tình , ngược lại hừ lạnh một tiếng , nghiêng đầu đi .

Nha đầu kia là thế nào , kinh nguyệt không đều sao? Mình làm người tốt chuyện tốt , không nhưng nghe không đến cảm tạ , ngược lại còn muốn bị mất lạnh đối đãi , đây là cái đạo lý gì!

"Tiểu cô nương , ngươi hôm nay có phải hay không đến đại di mục rồi, tâm tình không thoải mái?"

Lý Phàm nhiệt tình mà bị hờ hững , trong lòng khó chịu , trong lời nói mang theo châm chọc .

"Người mới đến đại di mục rồi sao !"

Lâm Nguyệt Tiên đỏ mặt mắng , " vị bạn học này , tuy rằng ta không biết ngươi là người nào lớp, nhưng ngươi này vụng về biểu diễn kỹ xảo vẫn là thu vừa thu lại đi!"

"Biểu diễn kỹ xảo? Ta diễn cái gì?"

Lý Phàm nghe như có điểm hồ đồ .

"Tay không phách gạch , chiêu này không tươi !"

Lâm Nguyệt Tiên thực không khách khí nói nói: " sau khi điểm tín dụng *dụng điểm mới mẽ phương thức tán gái , nói không chừng ta còn có thể đối với người nhìn với cặp mắt khác xưa !"

"Người nói gì?"

Lý Phàm thiếu chút nữa có chút tức giận , cái cô nương này , rất tự cho là đi! Không ngờ như thế chính mình giúp nàng , còn làm một thân mắc cỡ !

"Tóm lại , cách ta xa một chút , ta sẽ ngay hôm nay cái gì cũng không thấy , cũng không cho ngươi tố cáo lão sư . Xe tới rồi, cũng không thấy nữa !"

Hướng về phía Lý Phàm hung ba ba (*trùng mắt) thuyết hoàn ba chữ kia , nàng bước đi một đôi chân dài to , xoay người lên xe !

"Ngọa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế) . . . Ngày đều người nào a !"

Lý Phàm Tâm trung buồn bực , không người tốt quả nhiên là đảm đương không nổi a ! Cô nương này cũng thế, chứng kiến vô lại dọa quá , dựa vào chính mình dũng cảm ! Nay không Hảo Tử khiêng thương gia đình bạo ngược nha. . . Ấc, lại nói tiếp hai người cũng không phải một cái trong hàng ổ. Được rồi, làm chính mình hôm nay không hay ho !

Lý Phàm phần nộ Địa tiếp tục chạy bộ đến trường , còn bên cạnh một cái túi tử trên quán , một người mặc màu lam áo dài chàng thanh niên đang một ngụm hút sạch cháo trong chén , nhìn Lý Phàm phương hướng ly khai , đặt lấy một ngụm Hà Nam nói , miệng lằm bằm lâu bầu .

"Đúng vậy , chính là hắn , Minh Chủ tiểu tình nhân ! Không chạy !"

Hắn tức cảnh hồng , một cái tát hung hăng vỗ vào Tiểu trên bàn cơm , "Ta chính là sét đánh cửa đích đại cao thủ ! Đoạt ta nữ thân , ta hôm nay cho ngươi ném thử sét đánh chường lợi hại !"

Hắn một tát này , Tiểu bàn ăn theo tiếng mà vỡ thành hai mảnh . Hắn đang muốn đuổi kịp Lý Phàm , lại bị điểm lão bản kéo lại .

"Tiểu tử ngươi , đánh hồng bàn của ta còn muốn chạy?"

"Ta chính là sét đánh cửa đích đại thiếu gia ! Ta có đúng (là) tiền , bởi ngươi chính là !"

Nói xong, Lam áo dài vừa sờ đầu , sau đó trên trán đều là mồ hôi lạnh , "Không được, ta ví làm cho người ta cấp trọng. . ."

"Người nha hồ lộng ai đó ! Ăn cơm chùa còn đánh phá hư ta cái bàn ! Hôm nay ngươi thế nào cũng đừng nghĩ đi !"

"Không được a, ta còn muốn truy người xấu!"

"Ta xem người chính là người xấu ! Đi , đi đồn công an nói rõ lý lẽ đi !"

Lam áo dài không nói lời gì Địa bị túm đi rồi , mà Lý Phàm cũng không biết mình bị người khác cắp nhìn chăm chăm vào , hắn vốn tưởng rằng có thể , thì tới trong lớp tránh một chút thanh tĩnh , kết quả sự thật chứng minh hắn vẫn tuổi còn rất trẻ .

Giảng lịch sử Lão Sư là một lão thái thái , nói đúng (là) Từ Hi chính sách đối ngoại , làm người ta buồn ngủ . Thường ngày đệ tử đều bị thôi miên , nhưng hôm nay tuy nhiên cũng biểu hiện rất nóng thích học tập bộ dạng , dù sao Mộ Dung Anh ngay tại lớp hàng cuối cùng ngồi dự thính.

Tại lớp không khí cho tới bây giờ không nhiệt liệt như vậy qua , lịch dạy học giảng đến một nửa thời điểm , Mộ Dung Anh đột nhiên giơ tay lên .

"Dương lão sư , cắt đứt hạ xuống, ta hỏi một vấn đề ."

"A, ngài xin hỏi ."

"Không phải hỏi ngài , là hỏi đệ tử ."

Mộ Dung Anh nói xong, chỉ vào gục xuống bàn buồn ngủ Lý Phàm.

"Lý Phàm , người đến trả lời một cái gần hiện đại lịch sử vấn đề ."

Mộ Dung Anh bỗng nhiên điểm danh Lý Phàm , Lý Phàm lại dương dương đắc ý , chính mình lịch sử học chính là tốt nhất , coi như đi học không nghe giảng cũng không có vấn đề gì . Nàng muốn làm cho mình ở cả lớp trước mặt xấu mặt , nói làm bầm , không có khả năng ! Ra chiều đi ! Lão tử tiếp theo !

Lịch Sử lão thái thái trong lòng còn nói thầm đầu rồi , vị này tân trường học chủ tịch thật đúng là quan mới đến đốt ba đồng lửa a, tự mình trần dạy học sao?

"Người trả lời hạ xuống, đưa cho Từ Hi xe có rèm che chính là cái kia người Tây phương bạn gái sinh nhật là bao nhiêu?"

Lý Phàm tròn tròn mắt .

"Này đó trụ cột nhất lịch sử tri thức cũng không nhận ra , người bình thường là thế nào học tập ."

Mộ Dung Anh còn tượng mô tượng dạng Địa ở tình xảo trên sống mũi mang theo một bộ mặt kiếng gọng vàng , nàng đẩy hạ kính mắt xích nói: " nhất định phải đoán chính học tập của người thái độ ! Từ hôm nay trở đi , không cho phép người ngồi đi học ."

"À? Vậy muốn ta đứng đi học sao?"

Lý Phàm muốn qua đời , này không phải cố ý bới móc sao ! Ai sẽ học loại kiến thức này a, hay nói giỡn đầu đi!

Bạn học chung quanh đều nhìn có chút hả hê nhìn thấy Lý Phàm , nhất là các nam sinh , một đám trong lòng đều nói , nên , cho người ngày hôm qua cùng mỹ nữ đồng sự khiêu vũ , hôm nay đáng đời bị phạt !

"Người là khả ái đệ tử , ta như thế nào cam lòng lại để cho người đứng đi học."

Mộ Dung Anh thân nhiên cười , toàn bộ nam sinh đều ngây ngốc , Lý Phàm cũng là tim đập rộn lên . Nếu để cho người khác biết nàng là mình vị hôn thê , chỉ sợ hắn không sống tới tan học .

"Vậy không dùng phạt đứng sao?"

Lý Phàm có chút may mắn , nữ nhân này cũng không còn nhẫn tâm như vậy nha, vẫn là thực đau lòng của mình .

"Uh, sau khi ngồi trên ngựa đi học ."

"Ta . . . Kháo . . ."

007 ta là người ngưỡng mộ Mộ Dung Anh

007 ta đứng (là) Mộ Dung Anh người ngưỡng mộ

"Vương Cường . . . Mang ta đi ăn Haagen-Dazs được không ."

Sau khi tan học , Vương Tiểu Viên lôi kéo Vương Cường cánh tay , kiêu tích tích xin hân .

"Ta xem dung mạo người giống Haagen-Dazs !"

Vương Cường liền đẩy ra Vương Tiểu Viên , mà Vương Tiểu Viên có chút ủy khuất nhìn thấy Vương Cường đứng ở một bên Porsche 911 , quệt mồm nói nói: " có thể là người ta muốn ngồi của người Porsche nha . . ."

"Đi một bên chơi ! Đây là lão tử vụng trộm theo trong nhà lái ra đây!"

Vương Cường hiện tại các loại ghét bỏ Vương Tiểu Viên , cùng Mộ Dung Anh khi xuất ra , Vương Tiểu Viên chính là thứ cần bỏ ! Mình làm sơ thực mắt bị mù , làm sao lại trúng ý nàng !

"Một hồi trường học chủ tịch tan học , ta đem xe hướng trước mặt nàng như vậy dừng lại , hắc hắc . . . Ta không tin nàng không động tâm !"

Có mấy người phụ nhân có thể cự tuyệt xe thể thao hấp dẫn , Vương Cường đã là nắm chắc phần thắng ! Có tiền , còn có làm không được nữ nhân sao? Đây Vương Tiểu Viên trước kia liền là của người khác bạn gái , còn không phải bị chính mình dùng một cái 6S bắt lại rồi!

Nữ nhân , chính là giả thanh cao , một khi chứng kiến tiền , vậy không thể chọn chân .

Vương Cường ở cửa trường học trông mong ngóng trông , đợi nửa ngày , Mộ Dung Anh không đợi , nhưng thật ra trước tiên đem Lý Phàm cấp độ đến . Vừa nhìn thấy Lý Phàm , Vương Cường này lòng bàn chân từ liền theo bản năng run run . Sao . . . Sợ cái gì , coi như tiểu tử này có thể đánh , còn không phải cái cùng quỹ !

"Lý Phàm , về nhà a , có muốn hay không ta tiễn người một đoạn đường?"

Vương Cường nghĩ đến đây , dừng khí lại nổi lên , hướng về phía Lý Phàm lên tiếng chào .

"Không cần , mẹ ta . . . Yêu cầu ta chạy bộ về nhà ."

Thiếu chút nữa bật thốt lên nói ra nương tử , may mắn Lý Phàm sửa miệng đúng lúc , bằng không phi ra đại sự không thể ! Bất quá nhường Mộ Dung Anh chiếm cái tiện nghi , không duyên cớ dài quá đồng lứa .

"Người cũng chạy bộ về nhà mệnh ."

Vương Cường cười lạnh , "Ta đây chính là Porsche a , Lý Phàm , người có thể nghĩ thông suốt , đời này người có thể an vị lúc này đây rồi."

Lý Phàm mặc kệ hân , khoe khoang cái gì a , không khoe của có thể chết sao !

"Người bây giờ đổi ý , còn kịp . Ta có thể lòng từ bi , mang người tọa một lần . Bất quá nha , này tay lái phụ đúng (là) lưu cho mệnh mộ Dung tiểu thư , người a , liền nằm trong cốp sau đi."

"Vương Cường , người đủ chưa? Nhà người rương phía sau có thể nằm người a !"

Lý Phàm không thoải mái thuyết nói: " còn có , đừng mắt chó nhìn người thấp ! Ta sẽ có lái xe thể thao thời điểm , người cũng có này ăn này ngày nào đó ."

"Ha ha ha , thật sự là chuyện cười ! Người ngốc nói mê ! Lý Phàm a Lý Phàm , người trong túi quần sạch sẽ , ý tưởng trái lại rất nhiều ! Thật biết YY(tự sướng) a , động không đi viết tiểu thuyết à?"

"Côn Khai , chó khôn không cần đường !"

Lý Phàm cùng Vương Cường người như thế nói câu nào đều ngại nhiều , hân nhần cầu trừng , Vương Cường trong lòng thật là có điểm run run .

Được rồi , hảo hán không chịu thiệt thòi trước mắt , không cùng cùng điều dân không chấp nhận ! Vương Cường đang muốn tránh ra , cửa trường học bỗng nhiên truyền đến một tiếng Hà Nam vị hét lớn .

"Ngọt tiểu tử đó , cấp ta đứng lại !"

Lý Phàm vừa quay đầu , chứng kiến đứng đối diện một người mặc Lam Đại Quái thanh niên hán tử . Hán tử kia thoát nhìn tướng mạo bình thường , nhưng một đôi tay nhưng đều là vết chai , hơn nữa so với người bình thường đích tay cần to lớn hơn nhiều . Ta đi , đây là một thiên triết bao nhiêu lần luyện ra được một đôi thiết chương ! Cái ông không được triết ra Hoà Tinh tử đến a !

"Người gọi ta là?"

Lý Phàm chia chia cái mũi của mình .

"Đúng vậy , chính là người ! Ta có thể tìm được người !"

Lam Đại Quái một bụng ủy khuất , hôm nay mặc dù cuối cùng cùng điểm lão bản kia giải hòa rồi , lại làm cho người ta giặt sạch một ngày bát a, thủ đầu phao túi rồi!

"Đều là bởi vì người tên vương bát đản này , hôm nay ta không đánh gãy chân của người !"

Nói xong , hét lớn một tiếng , hướng về Lý Phàm liền đánh tới , thực có một loại nhanh như hổ đói vô mỗi khí thế của !

Không biết vì cái gì , Lý Phàm cảm giác được tê cả da đầu , hần theo bản năng muốn tránh . Vừa quay đầu thấy bên cạnh Porsche , hần bỗng nhiên chớp mắt , cả người lẩn khỏi chỗ , trốn được Porsche mặt sau .

"Ầm!"

Lam Đại Quái một cái tát đã rơi vào Porsche trên cửa xe , lập tức ở trên cửa xe để lại một cái tát ấn .

"Của ta Porsche !"

Vương Cường thiếu chút nữa khóc lên , người này là ai a !

"Trốn? Người có thể trốn đi đâu !"

Lam Đại Quái một lòng giáo huấn Lý Phàm , hần đuổi theo Lý Phàm , sét đánh chương ý vị hướng Lý Phàm tiếp đón . Lý Phàm mượn dùng chiếc này Porsche , không ngừng trốn tránh , nhường Lam Đại Quái bàn tay đều đã rơi vào trên thân xe . Chỉ chốc lát , chiếc này xinh đẹp Porsche mặt trên đều là dấu bàn tay , cơ hồ nhìn không ra cái người mẫu xe hơi dạng đến đây .

Vương Cường thật sự khóc lên , xe của mình trên ai ghẹo ai , nhị vị đánh nhau đừng ở chỗ này thành sao?

Nhưng Lý Phàm mới mặc kệ Vương Cường xe , mà Lam Đại Quái nhưng có chút nóng nảy .

"Hỗn đản , ta nhìn người hướng thể nào trốn !"

Nói xong , Lam Đại Quái Tả Thủ lật lên , một cái tát quét ngang ở Porsche mặt trên .

"Cửu trọng Bôn Lôi !"

Này chiếc tiểu bào xa lại bị Lam Đại Quái một cái tát chụp kết một tiếng , sùnn trượt ra đi , trên mặt đất để lại tứ đạo hắc sắc bánh xe ấn , Vương Cường suýt nữa hôn mê .

"Ta đi , thiệt giả."

Lý Phàm thực tại lắp bắp kinh hãi , cái này cần đúng (là) rất mạnh nội lực a !

"Xú tiểu tử , ta đã đem gia truyền Bôn Lôi chương luyện đến đệ ngũ trọng ! Đánh người , một bữa ăn sáng !"

Lam Đại Quái có chút đắc ý , Lý Phàm thật là có chút đau đầu rồi. Chính mình tuy rằng không có mười một năm nội lực , nhưng không biết bất kỳ võ công bộ sách võ thuật , chống lại này luyện không biết bao nhiêu năm bôn cái gì chương Lam Đại Quái , thật sự là rất bị thua thiệt .

"Ta cũng vậy không trên chọc người a, người tìm ta phiền toái làm cái gì?"

Lý Phàm vừa muốn biện pháp , Nhất Biên dựa vào nói chuyện đến kéo dài thời gian .

"Người hoành đao đoạt ái , đoạt ta nữ thân !"

Lam Đại Quái tức giận nói nói: " Mộ Dung Anh hần là ta người vợ ! Ta khổ tu Bôn Lôi chương , chính là vì cưới nàng !"

"Ngọa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế) , bạn thân , ta đã nói với người , này thật không trách ta !"

Lý Phàm ủy khuất giải thích nói: " đúng (là) Tha Tự Kỷ cấp lại."

"Người còn khí ta ! Ta muốn giết người !"

Lam Đại Quái hỗn hển , dưới chân đột nhiên đạp cái bát bước đuổi thiên , cả người mang theo một ngọn gió , nháy mắt nhảy tới Lý Phàm trước mặt của , một cái tát hướng về Lý Phàm thiên linh cái vỡ xuống !

"Đừng sợ ! Cùng hấn đối chưởng !"

Lý Phàm bên tai bỗng nhiên truyền lại Mộ Dung Anh thanh âm của , tựa hồ có hơi mờ ảo , nhưng Tự Tự rõ ràng ! Lý Phàm không chút do dự , dưới chân giẫm phải trung bình tấn , dồn khí đan điền , lập tức bay ra một chưởng , cùng Lam Đại Quái đánh tới sét đánh chưởng đụng vào nhau !

"Ba !"

Đất bằng phẳng lý giống như dâng lên một cơn gió lớn , chung quanh đá vụn đều bị thổi bay ra ngoài ! Lý Phàm cảm giác được đối phương trên lòng bàn tay truyền đến nhất cổ cự lực , nhưng cùng lúc đó , hấn vùng đan điền giống như có đồ vật gì đó bị gọi lên đến giống nhau , tự động bùng nổ , đem lực lượng truyền đến trên bàn tay .

Lam Đại Quái cười lớn một tiếng , "Ha ha , thật là một ngu ngốc , thế nhưng cùng ta đối chưởng , ta sét đánh chưởng chính là Thiên Hạ Vô Song !"

"Àm!"

Nhị tay của người trên lòng bàn tay giống như có pháo nổ tung giống nhau , chấn đắc Lý Phàm rút lui một bước , mà Lam Đại Quái thân thể thế thế nhưng bay ra ngoài , chặt vật quảng ngã cái ngã gục .

Loại cảm giác này . . . Quá khỏe khoắn rồi!

Lý Phàm có chút khó tin mà nhìn mình đích tay chưởng , đây là nội lực sao? Đây có thể so với chính mình phách gạch cảm giác mãnh liệt nhiều lắm !

"Hảo tiểu tử . . ."

Lam Đại Quái miễn cưỡng bò lên , phun ra một ngụm máu tươi , mang theo cái răng , "Nguyên lai người nội lực mạnh như vậy. . . Ta còn tưởng rằng người không biết võ công , người thành phố thật là rất gian trá rồi!"

"Ta đi , người này vợ đưa cả năm , một đòn chết chắc quá nhiều người chứ ! Đúng (là) chính người đánh tới được không !"

Lý Phàm kêu oan .

"Ta bị thua thiệt , Đẳng ta trở về đường tốt nội thương , lại tới tìm người tính sổ !"

Lam Đại Quái mất hạ một câu tàn nhẫn , khắp khễnh đi nha.

"Đừng lại đến á..., ta thật sự không chào đón người !"

Lý Phàm hướng về phía bóng lưng của hấn hô to một tiếng , mà Mộ Dung Anh không biết khi nào thì , mang theo nhất làn gió thorn đi tới bên cạnh hấn .

"Thân là nam nhân của ta , sao có thể nói loại này không chí tức giận !"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

008 Vũ Đẩu gia

008 Vũ Đẩu gia

"Làm nam nhân của người phải gây ra thân tao sao?"

Lý Phàm bị người đồ ập xuống tìm bỗng nhiên phiền toái , trong lòng khó chịu , "Ta trên ai ghẹo ai?"

"Lời nói thật khó nghe , đừng quên , ta là minh chủ võ lâm , thân mình khiêu chiến người của ta sẽ không ít."

Mộ Dung Dẫn có chút kiêu ngạo mà nói nói: " thêm người theo đuổi cũng thật nhiều , người bây giờ làm phu quân của ta , tự nhiên là cần cùng nhau chia sẻ phần này áp lực ."

"Đây không công bình , ta rất bị thua thiệt !"

"Vậy người có thể lo lắng giải trừ hôn ước ."

"Có hại đúng (là) phúc ! Cửa ta lớn dần còn cần càng nhiều là rèn luyện !"

Lý Phàm ánh mắt kiên định nói .

"Lúc này mới giống phu quân của ta ."

Mộ Dung Anh gật gù đầu , "Kia buổi tối người tiếp tục chạy về gia đi."

". . ."

Lý Phàm mau hòng mất , bấp chân của mình đứng một ngày trung bình tấn , chỉ có tan học thời gian mới có thể nghỉ ngơi một chút . Không chỉ là tiểu thối yếu ớt , liên khổ đều đau ! Nữ nhân này tuy rằng luôn mồm hô chính mình phu quân , kỳ thật đối với chính mình không có một chút cảm tình ! Mình ở trong nhà , rất được tức giận ! Cô nhân thường giảng , một đồng tiền áp đảo anh hùng Hán , huống chi đúng (là) hơn một trăm cân Hoàng Kim rồi!

Không được , chính mình nhất định trọng chấn phu cương ! Đến làm cho Mộ Dung Anh biết , ai mới là trong nhà việc chính ! Nam tử hán đại trượng phu , nói được thì làm được !

"Chờ cái gì đầu rồi, nhanh chóng chạy a !"

"Dạ!"

Lý Phàm chuẩn bị mở đường rồi, nhưng trước mặt bỗng nhiên lao tới nhất chiếc Mercedes , thiếu chút nữa đánh vào Lý Phàm thân mình . Lau , này là thế nào lái xe , mắt bị mù sao?

Cửa xe mở ra , Vương Cường từ bên trong nhảy xuống . Người này , khi nào thì lại thay đổi chiếc xe? Nhà hắn xe sang trọng còn rất nhiều đích ! Chiếc này Đại Benz , ít nhất cũng phải hơn 100 vạn chứ?

"Mộ Dung tiểu thư ! Ta đưa người về nhà đi!"

Vương Cường công ty của phụ thân liền ở trường học đối diện , 911 đúng (là) không lấy ra được rồi, hắn nhìn thấy Mộ Dung Anh đi ra , vội vàng đem hắn cha Đại Benz cấp lái tới rồi.

"Không dứt ."

Mộ Dung Anh quả quyết cự tuyệt .

"Mộ Dung tiểu thư , cho cái cơ hội đi!"

Vương Cường lúc này đem hắn này bạn gái đều cấp quên đến sau đầu đã đi , trong ánh mắt chỉ có Mộ Dung Anh một người . Đây thượng hạng mỹ nữ , rất xinh đẹp , đáng người hoàn hảo . . . Hơn nữa cấp kia chân dài to , nhìn thấy cũng làm người ta chảy nước miếng a !

Chỉ là chân này , liền cũng đủ chính mình chơi một năm !

"Thật có lỗi , ta đã có vị hôn phu ."

Mộ Dung Anh trong lời nói thiếu chút nữa như Vương Cường hồng mắt .

"Hắn , Hắn là ai vậy?"

"Phu quân , làm sao người vẫn chưa về nhà?"

Mộ Dung Anh không trả lời Vương Cường , mà là nhắm vào Lý Phàm kêu một tiếng . Lý Phàm tê cả da đầu , nữ nhân này , nàng chính là nữ ác ma !

"Lý Phàm? Làm sao có thể !"

Vương Cường thế giới quan có chút run rẩy , "Ta điểm nào kém hắn ! Mộ Dung tiểu thư , người đang gạt ta đúng hay không?"

Mộ Dung Anh nhẹ nhàng nghiêng đầu , quan sát một chút hai người , như có điều suy nghĩ nói nói: " lại nói tiếp . . . Người thật sự so với hắn soái , cũng so với hắn có tiền . . ."

"Đôi đôi đúng, đúng a !"

Vương Cường liên tục gật đầu, Lý Phạm Tâm trung buồn khổ, còn có chút lên men. Như thế nào, chẳng lẽ mình ghen tị hay sao? Nhất định là ảo giác !

"Bất quá, ta chính là thích hấn, không lý do. Còn có, gọi ta trường học chủ tịch."

Mộ Dung Anh cố ý nói như vậy, Vương Cường hận không thể ăn Lý Phạm thịt, uống Lý Phạm máu ! Tiểu tử này hà đức hà năng, thế nhưng nhường loại mỹ nữ này chủ động cấp lại, yêu thương nhưng nhớ !

"Mộ Dung tiểu thư, ngài cao quý như vậy thân phận, mỗi ngày đi làm hấn là phát triển an toàn bôn mới đúng a !"

Vương Cường không muốn buông tha cho, tiếp tục mong muốn cô gắng cuối cùng.

"Đại Benz . . ."

Mộ Dung Anh nở nụ cười, "Cùng ta cấp bậc không đáp."

"Đáp, thực đáp ! Ngài hoàn toàn xứng đôi Đại Benz !"

Vương Cường vừa mới dứt lời, cửa trường học dừng chiếc tiếp theo đen màu râm nắng Bentley, Thiết Trụ theo trong phòng điều khiển nện đi ra, khom người chào, đối Mộ Dung Anh nói.

"Đại tiểu thư, ta tới đón ngài về nhà."

"Uh, phu quân, người liền chính mình chạy trở về đi, ta ở nhà chờ người."

Mộ Dung Anh ở Vương Cường trọn mắt há hốc mồm ở bên trong, lên chiếc này Bentley, nhanh chóng đi. Lý Phạm chửi má nó, mỉa, người ngồi xe chạy, lưu ta ở phía sau ăn bụi, hơi quá đáng !

Hắn điều chỉnh cảm xúc, nhìn thoáng qua khỏe mắt rung rung Vương Cường, vỗ vỗ bờ vai của hấn, an ủi.

"không sao, Đại Benz cũng thật không tệ. Hào hảo cố gắng, người cũng có thể lái lên Bentley !"

Nói xong, bước đi bước chân nặng nề, hướng về gia phương hướng chạy tới, lưu lại Vương Cường lấy nước mắt rửa mặt. Náo loạn nửa ngày người ta mở ra đúng (là) Bentley, này Đại Benz cấp bậc, thật đúng là không đáp . . .

Lý Phạm cũng mặc kệ Vương Cường có bao nhiêu thống khổ, hấn hiện tại cũng không còn hảo chạy đi đâu. Có Mộ Dung Anh như vậy vị hôn thê, đích xác trên mặt rất có mặt mũi, có thể ý nghĩa thực tế không có một điểm có a ! Không thể thân không thể đụng vào, còn muốn mỗi ngày tiếp thu loại này kiểu huấn luyện ma quỷ, ai có thể chịu được a !

Chờ Lý Phạm chạy đến trong nhà thời gian, Thiên Đô có điểm gần đen rồi. Kia hai hàng ô phục đen bảo tiêu như cũ đoan chính Địa đứng ở cửa, chứng kiến Lý Phạm, cúi đầu hoan nghênh.

"Cung nghênh cô gia về nhà !"

"Đừng, đừng có khách khí như vậy . . ."

Nhìn thấy chung quanh hàng xóm kia ánh mắt cổ quái, Lý Phạm biết, chính mình tốt đẹp chính là quê nhà cuộc sống nhất định là xong đời, cách vách Vương đại mục phòng chừng cũng sẽ không luôn luôn đến tặng giáo tử, đối diện đang ở dậy thì trung học sơ cấp Tiểu muội muội cũng sẽ không đến hỏi mình lịch sử đề . . . Ô ô ô, ta tốt đẹp chính là sinh hoạt hàng ngày, người đi nơi nào, đâu . . .

"So với buổi sáng chậm nửa giờ."

Mộ Dung Anh ngồi ở trước bàn ăn mặt, nhìn một chút đồng hồ, sau đó nói.

"Chân thực yếu ớt khỏe không? Đứng một ngày trung bình tấn a !"

Lý Phạm một bụng nước đắng.

"Lúc này mới thế nào đến đâu, người muốn học còn nhiều nữa."

Mộ Dung Anh ngồi ở đó, Thiết Trụ vì nàng buộc lại khăn ăn. Quả nhiên là Đại tiểu thư, cái gì đều dựa vào người khác đến phục vụ. Thiết Trụ cũng phải giúp Lý Phạm phục vụ, bị Lý Phạm nghĩa chánh ngôn từ Địa cự tuyệt.

"Ăn cơm trước đi, bổ sung thể lực cũng là rất trọng yếu, dù sao buổi tối người còn có nhiều hơn huấn luyện hạng mục."

"À?"

Lý Phàm hù sợ , thời gian này còn có thể qua sao?

Tuy chỉ có hai người dùng com , nhưng bữa ăn này bàn đã có dài hơn ba mét , hai người các tọa Nhất Biên , mà Thiết Trụ bắt đầu hướng lên trên bụng thức ăn . Đây một bàn lớn , kiểu Trung Quốcongshì thi đồ kiểu dáng Âu Tây thức ăn đều có , Mộ Dung Anh lại chỉ là mỗi dạng ăn một chút , vẫn duy trì một cái Đại tiểu thư phong độ . Lý Phàm liền không khách khí , đã sớm đói bụng đói kêu vang , bắt đầu chấp hành đĩa CD chính sách . Luyện công lúc sau , ăn uống cũng lớn hơn rất nhiều , chậm rãi một bàn lớn đồ ăn , Lý Phàm một người liền ăn hơn phân nửa .

"Cái kia , hôm nay tìm ta tỷ võ rốt cuộc là ai vậy?"

Lý Phàm đang gió cuốn mây tan thời gian , chợt nhớ tới kia Lam Đại Quái , nhện không được mở miệng hỏi .

"Ăn không nói , tắm không nói ."

Mộ Dung Anh đầu chưa nâng , lạnh nhạt nói .

Mịa , quy củ thật đúng là nhiều ! Lý Phàm liếc mắt , tiếp tục mãi miết ăn nhiều . Cuối cùng com nước no nê , Mộ Dung Anh rửa tay sạch , mới chậm rãi nói .

"Hắn gọi Liêu Bình , đứng (là) Hà Nam Phích Lịch môn Thiếu chủ . Tuy rằng hắn Phích Lịch chương học có chút hỏa hậu , nhưng nội lực còn thấp , không đủ gây sợ ."

"Hắn một chương chính là đem xe đều đánh bay , còn còn thấp đây?"

Lý Phàm nhện không được lú lười , "Trong lúc này lực thâm hậu được xá dạng à?"

"Đó là dựa vào hắn Phích Lịch chương kỹ xảo , thời sơn đòi Thạch , không có gì đáng giá kinh ngạc ."

Mộ Dung Anh vỗ vỗ tay , Thiết Trụ cỡi bỏ của mình hồng nhạt tạp dề , đứng ở bên cạnh , tựa hồ phải làm làm mẫu bộ dạng .

"Hôm nay thì cho ngươi học một khóa , nhường ngươi có biết cái gì gọi là Vũ Đấu gia ."

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

009 học ngoại công

009 học ngoại công

Một cái tân thế giới đại môn , đang chậm rãi hướng về Lý Phàm mở ra .

"Vũ Đấu gia . . . Cái từ này nhưng thật ra hiếm thấy , không phải đều kêu võ hiệp sao? Ai u . . ."

Lý Phàm nhện không được nói leo . Nhưng một quả Tiểu đạn châu đột nhiên đánh vào trên đầu của hắn , đau đến hắn kêu thảm một tiếng . Trên đỉnh đầu nổi lên cái bao lớn , mà đạn châu bắt tay vừa nhìn , không ngờ là vàng ròng tạo ra , có giá trị không nhỏ !

"Cắt đứt lời của người khác , không biết lễ phép sao?"

Mộ Dung Anh thu hồi của mình thon thon tay ngọc , "Của ta công phu ám khí mặc dù bình thường , nhưng trừng phạt ngươi vậy là đủ rồi ."

Đại tiểu thư chính là không giống với . . . Ám khí kia ném cũng quá phá của đi! Lý Phàm nhìn thấy này cái kim xán xán ám khí , dùng sức cắn một cái , đều quên đau chuyện .

"Hơn nữa không phải ai cũng có thể xưng là hiệp ! Hiệp chỉ đại giả , vì nước vì dân . Hiệp nhỏ người , làm hữu làm lân ."

Mộ Dung Anh nhắc nhở Lý Phàm , "Sau khi cũng không nên tiếp tục nói lung tung rồi , sẽ chọc cho người chê cười ."

"Dạ dạ dạ , ta biết rồi , ngươi tiếp tục nói đi xuống ."

"Thiết Trụ, vận chuyển nội lực."

Mộ Dung Anh phân phó một tiếng, Thiết Trụ cước thái trung bình tấn, ngồi ở nơi này, quần áo không gió mà bay, trên người giống như mang theo nhất cổ khí lưu giống nhau.

"Đây là chân khí trong cơ thể, bây giờ bị vận chuyển đi ra, ở bên ngoài thân thể chảy xuôi."

Mộ Dung Anh giải thích nói: "ngươi có thể lên trước sờ sờ."

"Nam nữ thụ thụ bất thân!"

Lý Phàm quả quyết cự tuyệt!

"Đối với một cái Vũ Đẩu gia mà nói, nội lực cùng ngoại công phải là hỗ trợ lẫn nhau."

Mộ Dung Anh tiếp tục cấp Lý Phàm giảng giải, đừng nói, thanh âm của nàng còn thật là dễ nghe, hơn nữa đồ vật này nọ nghe so với nghe giảng khóa có ý tứ nhiều á! Lý Phàm Tâm lý âm thầm nói thầm.

"Ngươi hôm nay nhìn thấy Liêu Bình, nhà hán học Phích Lịch chương, chính là ngoại công công phu."

Mộ Dung Anh không biết Lý Phàm suy nghĩ trong lòng, vì hán giảng giải Lam Đại Quái công phu, "Theo ta được biết, Phích Lịch chương tổng cộng tầng bảy, luyện đến tầng năm, là có thể toái kim đoạn ngọc rồi."

"Đúng đúng đúng, kia Lam Đại Quái liền luyện đến tầng năm!"

Mộ Dung Anh lại thưởng Lý Phàm một quả Kim đan châu, Lý Phàm đầu lại nhiều hơn cái bao lớn, đau nhe răng trợn mắt. Nải nải cái chân, rất khi dễ người rồi! Lần sau không tin bất không được ám khí kia!

"Nhưng hán nội công nông cạn, tuy rằng tu luyện hơn mười năm, lại cùng công lực của ta có thể nào số biến đổi tương ứng."

Mộ Dung Anh chỉ vào Thiết Trụ, nói nói: "Thiết Trụ tu luyện cũng có mười năm công lực, trình độ của ngườicủa nàng là 'Lô Hòa Thuần Thanh'."

"Nhường Đại tiểu thư, cô gia chê cười."

Thiết Trụ tựa hồ thực thật xin lỗi, Lý Phàm Tâm nói, người nha có thể hay không không cần thẹn thùng a! Hoàn toàn không có nữ tử lực a ta nói!

"Nội lực tổng cộng có sáu trình độ, mới vừa luyện người là 'Vừa tìm thấy đường' luyện vài năm chi hậu tiến nhập 'Thông hiểu đạo lý' chi cảnh. Luyện tròn mười năm, thiên tư hơi chút tốt một chút, có thể cùng Thiết Trụ giống nhau, tiến vào 'Lô Hòa Thuần Thanh' trạng thái. Mà thiên phú thật tốt, tỷ như ta, mười năm chính là 'Đăng trường nhập thất'. Lại hướng lên, liền cần phải thời gian cùng thiên phú chồng rồi. Kia đều đứng (là) cao thủ chân chính, tên là 'Đăng phong tạo cực'! Mà ta bốn tuổi mà bắt đầu luyện nội công, tổng cộng luyện mười sáu năm, lại dùng các loại đan dược, sớm đã trải qua đăng phong tạo cực."

Nàng dừng một chút, còn nói nói: "bất quá ngày hôm qua bị người hút mười một năm nội lực... Hiện tại lại lui trở lại rồi! Đăng Đường Nhập Thất" cần khôi phục chừng một năm, mới có thể đến ngày xưa tiêu chuẩn."

"Ta đây đây?"

Lý Phàm mặc dù có điểm không tốt lắm ý tứ, nhưng lại không phải mình chủ động muốn hôn Mộ Dung Anh, dứt khoát cũng tự buông ra rồi.

"Người... Tuy rằng người hấp thu ta mười một năm nội lực, nhưng người không biết vận khí, đại bộ phận đều lãng phí. Người bây giờ, cũng 'Lô Hòa Thuần Thanh' mà thôi. Hào hạo tu luyện hạ xuống, mới có thể miễn cưỡng tiến vào 'Đăng Đường Nhập Thất'."

"Nguyên lai ta mạnh như vậy a, ha ha ha!"

Lý Phàm mừng rỡ, Mộ Dung Anh lại ngã chậu nước lạnh cho hán, "Nhưng người ngoại công cũng đáng thương linh! Ta đã nói rồi, Vũ Đẩu gia đứng (là) nội ngoại kiêm tu, bổ trợ cho nhau! Lần sau gặp được Liêu Bình, hán lấy mau đánh chận, hoàn toàn có thể dùng ngoại công treo lên đánh người!"

"Ách..."

Lý Phàm có điểm xấu hổ, "Này cũng không trách ta đi, ta trước kia chính là cái học sinh bình thường, võ công chẳng hạn, cũng kịch truyền hình lý xem qua..."

"không sao, cũng may người đấy cố gắng đây, hiện tại học cũng không chậm, muộn."

Mộ Dung Anh an ủi nói: "chỉ cần để cho ta tới dạy người, cam đoan đem người thành cao thủ một đời."

** cái từ này quá quái chứ Này!

"Hỏi . . ."

Lý Phàm giơ tay lên , "Ngươi mới vừa nói nội lực phân Lục Đại cấp bậc , kia 'Đẳng phong tạo cực' hướng lên trên đây?"

"Thì phải là 'Một đại tông sư' rồi, đều là đó lánh đời cao thủ . Bọn hần nếu là xuất thủ , này mình chủ võ lâm ta cũng vậy làm không được ."

Mộ Dung Anh trong ánh mắt thậm chí có đó hăm dọa , nhưng lóe lên một cái rồi biến mất , lại lạnh xuống .

"Lập tức sắp, chính là nhường ngươi tốt nhất luyện một môn ngoại công . Nếu không , lần sau gặp được của ta người theo đuổi , hoặc là người khiêu chiến , sợ là ngươi muốn chết rất là thảm . Ngươi chết không sao cả , ta cũng không muốn thủ tiết ."

"đợi một chút !"

Lý Phàm nghĩ tới điều gì , "Theo đuổi của ngươi người ta cũng vậy nhận biết , khiêu chiến của ngươi người như thế nào cũng muốn ta tới đánh?"

"Ngươi hút nội lực của ta , ta thực lực bây giờ rút lui , đối phó thế nào những cao thủ ."

Mộ Dung Anh thân nhiên cười , Lý Phàm thiếu chút nữa tâm viên ý mã .

"Hơn nữa ngươi thân là phu quân của ta , tự nhiên muốn cho ta ngăn trở kia chút nguy hiểm rồi."

Mịa, không ngờ như thế ngươi tới ta đây nghĩ phép đến rồi! Quả nhiên là nữ ác ma !

"Ngươi đều đánh không lại người, ta như thế nào có thể đánh được !"

Lý Phàm vội vàng lại nói leo , lần này Mộ Dung Anh không hề tha cho hắn , chớp mắt ra một quả Kim hòn đạn . Nhưng Lý Phàm lần này sớm có chuẩn bị , trong mắt của hắn đột nhiên hiện lên một đạo tinh quang , cảm ứng được Kim hòn đạn phương hướng đánh tới , trên đầu kia bộ phận da đầu tiên phát ma.

Theo loại cảm giác này , hần cơ hồ là theo bản năng quơ tới thủ , lại đem kia Kim hòn đạn đón ở trong tay ! Mộ Dung Anh ồ lên một tiếng , mặc dù mình chỉ dùng tam thành công lực , nhưng Lý Phàm một cái người mới học , lại có thể tiếp được của mình ám khí , thật sự là làm người ta giật mình .

Xem ra chính mình còn có chút coi thường này học sinh trung học rồi, mà Lý Phàm dương dương đắc ý bộ dáng , nhường Mộ Dung Anh liếc mắt .

"Ngươi này không thật lợi hại sao , sau này người khiêu chiến ngươi đều bao hết ."

"Ách . . ."

Lý Phàm đứng (là) gậy ông đập lưng ông , muốn khóc cũng không kịp .

"Đại tiểu thư , cũng đừng quái cô gia rồi, hãy để cho hắn tuyển một môn công phu đến luyện đi."

Thiết Trụ ở bên cạnh nói xong lời hay , Mộ Dung Anh lúc này mới khí thuận hơi có chút .

"Hừ, lần sau tiếp tục thể hiện , nhường ngươi có biết lợi hại !"

"Dạ dạ dạ , nương tử đại nhân uy vũ khí phách !"

"Ta Mộ Dung gia lợi hại nhất chính là kiếm pháp , tiếp theo đứng (là) đao pháp , yếu nhất chính là quyền cước thượng công phu ."

Mộ Dung Anh hỏi nói: " kiếm pháp bên ngoài công trung uy lực cũng là cực mạnh , đao pháp kỳ lạ nhất , quyền pháp bá đạo nhất , ngươi nghĩ học loại nào?"

"Cô gia , ta xem ngài học cái đao pháp không sai ."

Thiết Trụ lấy lòng giống như mà nói nói: " hơn nữa người ta cũng am hiểu đao pháp , có thể cùng cô gia một khối luyện tập!"

"Quên đi !"

Lý Phàm nghĩ đến cùng Thiết Trụ một khối luyện công bộ dáng , lòng to đều đã tỉnh dậy . Người ta đều là cùng Tiểu sư muội một khối luyện công , tâm đầu hợp ý, mình tại sao liền trên quán hàng này ! Đánh chết cũng không làm !

"Thiết Trụ đao pháp xác thực rất lợi hại , ngươi đây là ghét bỏ nàng sao?"

Mộ Dung Anh lông mi giương lên , Lý Phàm vội vàng nói , "Chuyện này ! Chính là xã hội hiện đại đao pháp không dùng a ! Ta mỗi ngày cũng không thể mang theo một thanh kiếm đao trên đường phố đi!"

"Cũng là hữu lý."

Mộ Dung Anh cúi đầu trầm tư , "Kia cho người học công phu gì thế hảo. . ."

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

010 Ngũ cầm hí

010 Ngũ cầm hí

"Ta còn là học công phu quyền cước đi!"

Lý Phàm bỗng nhiên nhăn nhó sáng lên , "Có cái gì ... không Hàng Long Thập Bát Chương a, Như Lai Thần Chương các loại?"

Loại này tuyệt thế thần công , học một môn chính mình chẳng phải là liên Ngu so sao? Đến lúc đó chính mình dễ dàng không ra tay , ra tay sẽ chết người , một thân này đại hiệp phạm , chúng tiểu cô nương còn không bị mê được thần hồn điên đảo hay sao?

Không nghĩ tới Mộ Dung Anh liếc mắt , bắt quả mỹ nữ mắt tròn trắng cũng thật đẹp mắt .

"Nghĩ gì thế , trong hiện thực đích xác có cái này hai môn công phu , nhưng đều là thất truyền tuyệt học , ta cũng sẽ không ."

"Ngọa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế) , thật là đáng tiếc !"

Lý Phàm kêu to tiếc hận , mà Mộ Dung Anh đem hán kéo về đến thế giới hiện thật , "Ta chỉ biết đơn giản một chút công phu quyền cước , người muốn học lời mà nói..., cũng có thể dạy cho người ."

"Đơn giản công phu quyền cước , nào có ý gì a ! Muốn học , phải học tuyệt thế thần công a !"

Lý Phàm không quá Nhạc Ý , Mộ Dung Anh lại lườm hán một cái .

"Học võ nhớ lấy mơ tưởng xa vời ! Đơn giản quyền cước lại như thế nào , cho dù chỉ có một trâu chọc , nếu như người đúng (là) luyện tốt lắm , luyện tinh rồi , cũng có thể trở thành đại cao thủ !"

"Thật vậy chăng?"

Lý Phàm có điểm không tin .

"Thiết Trụ , biểu thị cho hán nhìn xem ."

Mộ Dung Anh vỗ vỗ tay , Thiết Trụ gật gật đầu , xoay người từ trong phòng bếp xách ra một con đông lạnh Kê cùng một phen thái đao .

Nàng đem đông lạnh Kê hướng bầu trời quăng ra , đón trong tay thái đao quơ múa , thế nhưng múa ra một mảnh xinh đẹp đao hoa , nhìn Lý Phàm đúng (là) hoa cả mắt ! Đẳng đông lạnh Kê dừng ở trên bàn thời điểm , cốt đúng (là) cốt , thịt đúng (là) thịt , bị phản đích sạch . Kinh người nhất vâng, kia xương gà thập phần đầy đủ , không có nửa điểm khuyết tổn .

"Chuyện này... Hảo tuần tú đao pháp . . ."

Lý Phàm cũng nhìn không được vỗ tay lấy làm kỳ , Thiết Trụ thực ngượng ngùng cúi đầu đùa nghịch góc áo . Lý Phàm Tâm lý hoảng hốt , ngọa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế) , người thẹn thùng cái gì kinh a !

"Thiết Trụ trước kia trong nhà chính là đồ tể , đặc biệt giết gà giết Trư ."

Mộ Dung Anh giải thích càng làm cho Lý Phàm giật mình , "Bọn hán sẽ đem này giết gà giết Trư đao pháp luyện được tinh thông , là được này bảo đỉnh đao pháp . Đừng nói là cái này Kê , cho dù là người đứng ở Thiết Trụ trước mặt của , nàng mấy đao là có thể đem người cắt cốt nhục chia lìa ."

"Đích xác lợi hại !"

Lý Phàm hôm nay thật chính là mở rộng tầm mắt rồi, "Ta đây học đúng (là) thế nào ngoài cửa công?"

"Ngũ cảm hí."

"What???"

Lý Phàm tròn tròn mắt, "Đây không phải là Hoa Đà phát minh tập thể dục theo đài sao?"

"Lời của ta mới vừa rồi đều nói vô ích sao? Tại đây, người học phải không học?"

"Học!"

Ít nhất điểm hơn năng lực tự bảo vệ mình a! Lý Phàm còn có thể nói gì, không múa đao làm kiếm là được, hần mỗi ngày đeo đao kiếm sau lưng trên đường phố, không đợi cừu gia tới tìm thù, nên bị cảnh sát thúc thúc bắt lại!

"Thiết Trụ, người trông trị, ta tới dạy hần luyện Ngũ cảm hí. Phu quân, người theo ta lên lầu đi."

"Vất vả ngài, Đại tiểu thư."

Thiết Trụ cùng bọn chúng từ biệt, hai người lên lầu. Lầu ba sửa cái rất rộng rãi luyện võ trường, Lý Phàm cũng không tâm luyện võ, tâm tư có điểm loạn. Rốt cục cùng với Mộ Dung Anh một mình tương xử sao... Lý Phàm Tâm lý bỗng nhiên có chút bồn chồn, lần đầu tiên cùng mỹ nữ như vậy sống một mình, thật đúng là có chút khẩn trương... Lý Phàm a Lý Phàm, tranh điểm khí, không phải là một phụ nữ sao! Sợ cái gì, đúng (là) lão bà, cũng không phải Lão Hồ!

Nhìn thấy Lý Phàm có chút khẩn trương bộ dáng, Mộ Dung Anh bỗng nhiên buột miệng cười.

"Bình thường ở trên mạng, người không phải là dịu dàng, ngọt ngào sao, còn ý vị kêu ta lão bà. Hiện tại như thế nào tưng, phu quân tiên sinh?"

"Kia... Đây không phải là đùa giỡn sao..."

Lý Phàm bị nói mặt già đỏ lên, "Ai có thể nghĩ tới đánh cho LOL có thể xuất hiện một cái mình chủ võ lâm a... Chuyện kể rằng người không hảo hảo làm của người mình chủ võ lâm, đánh cái gì LOL à!"

"Này thì thế nào, ta lại không thể có điểm nghiệp dư ham sao?"

Mộ Dung Anh một bộ đương nhiên bộ dạng, "Thế nào môn quy củ quy định rồi, mình chủ võ lâm lại không thể chơi LOL hay sao?"

"Chuyện này... Thật là không có."

Lý Phàm bị nói á khẩu không trả lời được, này Mộ Dung Anh, công phu lợi hại, tài ăn nói còn rất tốt. Đã biết không phải phải xử chỗ bị áp chế sao! Cái này không thể được! Được rồi, xem nàng như thành cái kia bồn thủ bồn cước tiểu pháo là đến nơi!

"Đúng rồi, ai nói ta tưng! Ta đây kêu tương kính như tân!"

Lý Phàm thay đổi một chút ý nghĩ, cảm giác tâm tình khẩn trương thả lỏng rất nhiều, miệng cũng lưu loát.

"Há, thật không?"

Mộ Dung Anh Nguyệt Mi bay lên, cười nhẹ nhàng, "Kia ngày hôm qua thì người nào nói muốn hiện lên giường của ta hay sao?"

"Này, này cũng là việc nên làm nha!"

Lý Phàm Bình thường ở trên mạng đích thật là dịu dàng, ngọt ngào, hiện tại bắt đầu phát huy đầy đủ chính mình ba hoa năng lực, "Thân thể của ta thái độ làm người phụ, sao có thể đem nương tử một người ở lại lạnh như băng trên giường! Đây không phải làm cho mình nương tử thủ hoạt quả (*sống một mình thờ chồng chết) sao! Hơn nữa, người một nữ hài tử gia, bầu trời tối đen sét đánh chẳng hạn, sợ, muốn lâu cái người làm sao lo liệu? Ta đây cũng là hy sinh chính mình, hạnh phúc ngàn vạn lần gia!"

"Hừ!"

Mộ Dung Anh hung hăng liếc mắt, mới vừa nói hần béo, hần liền suyền lên! Còn hy sinh chính hần, hạnh phúc ngàn vạn lần gia! Chỗ nào tới ngàn vạn lần gia! Không phải đã biết một nhà sao... Chán ghét, hạt nghĩ gì thế!

"Không cho phép suy nghĩ lung tung! Bây giờ là luyện công, nội dung chính đang thái độ của người!"

Mộ Dung Anh giận dùm dùm đối Lý Phàm nũng nịu nói.

"Ta không mù muốn a, Mộ Dung lão sư!"

Lý Phàm hô to úy khuất , "Tư tưởng của ta vô cùng tích cực đoạn chính a ! Ngài nói miên man suy nghĩ , đúng (là) nghĩ gì?"

"Chuyện không liên quan người !"

Mộ Dung Anh mặt tựa hồ có hơi hồng rồi, nghiêng đầu đi .

"Mọi người đứng (là) vợ chồng nha, nói ra chia nhau hưởng lợi xuống."

"Người nằm mơ đi, ai với người vợ chồng ! Không hảo hảo luyện công , có phải hay không đáng đánh?"

Mộ Dung Anh tay giờ lên , nhưng vô nửa phần sát khí .

"Hảo hảo hảo , nương tử uy vũ khí phách , ta luyện thật giỏi công , không muốn này người nghĩ sự tình , tổng vậy được rồi chứ?"

"Này còn tạm được . . . Ai ngờ rồi! Ta thật là làm không đến muốn ! Đừng vội tiếp tục hồ ngôn loạn ngữ , để ý ta xé nát miệng của người !"

Mộ Dung Anh có chút bưng không thể , Lý Phàm lại nghiêm túc lên , "Nương tử , đừng làm rộn , luyện thật giỏi công ."

"Hừ!!!"

Mộ Dung Anh một cái tát đem vách tường đánh ra một cái chường ăn, Lý Phàm nuốt nước miếng một cái .

"Người tốt nhất học ! Ta sẽ dạy người một lần !"

Mộ Dung Anh cố gắng thuận miệng khí, sau đó nói , "Ngũ cầm hí nhìn như đơn giản , nhưng cũng uyên thâm . Trong đó chia làm Hồ , hạc , vượn , lộc cùng con gấu năm loại quyền pháp . Ta chỉ am hiểu trong đó hạc quyền , người còn thật sự xem trọng !"

Nàng nói xong, hai tay bỗng nhiên tách ra , giống như Bạch Hạc nhất hai cánh , phiến phiến khởi vũ . Mộ Dung Anh ngày thường rất đẹp , đáng người lại phi thường , lúc này thật như là xinh đẹp xuất trần Tiên Hạc giống nhau , nhìn Lý Phàm tim đập rộn lên . Trên thế giới này , thật là có mỹ nhân như thế . Đừng nói , nàng không gầy mại của mình thời điểm, thật đúng là rất giống là tiên nữ .

"Hạc quyền trung chú trọng nhất đúng là lượng sí , hạc uế , còn có nhảy múa ."

Mộ Dung Anh Nhất Biên đáng người uyển chuyển biểu thị , Nhất Biên trong miệng lâm lâm , "Người xem hảo động tác của ta , này Ngũ cầm hí chỉ có ngũ trọng , người cho dù luyện hảo nhất trọng , tiếp tục dĩ nội công hỗ trợ , có thể đánh bại kia Liêu Bình rồi."

Một bộ hạc quyền biểu thị xong, Mộ Dung Anh thở nạt một ngụm đan điền khí, xoay người nhìn về phía Lý Phàm , "Người có thể xem mình bạch rồi?"

"Xem mình bạch rồi . . ."

Lý Phàm gật gật đầu .

"Xem hiểu được cái gì?"

"Này Tiên Hạc . . . Thật đẹp . . ."

"Phu quân a, chính người tuyển cái chết kiểu này đi."

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

011 tờ giấy nhỏ của Ban Hoa

Bởi vì một câu lời trong lòng , Lý Phàm bị phạt luyện công đến hùng đông !

Tuy rằng trên thân thể có điểm mỗi một , nhưng Lý Phàm Tâm lý lại là vui vẻ đấy! Ít nhất một tua này cùng Mộ Dung Anh đánh giá , là hấn thắng ! Đã lâu thắng lợi a !

Cho dù đối này quyền pháp của hắn cũng không phải tinh thông , Mộ Dung Anh vẫn là mỗi dạng đều vì Lý Phàm biểu diễn một lần . Lý Phàm nhìn cảnh đẹp ý vui , một đêm này trôi qua cũng rất thư thái . Có một cái lão bà vẫn là rất tốt nha , ít nhất ở thị giác thượng đầy đủ thỏa mãn nhu cầu của mình . Nếu ở phương diện khác thỏa mãn hạ xuống , vậy thì càng tốt hơn . . .

Này Ngũ cảm hí nhìn như đơn giản , nhưng đích thật là uyên thâm . Liên tiếp một tháng , Lý Phàm cơ hồ mỗi ngày trải qua cuộc sống như thế . Ban ngày đến trường , ra về sẽ phải về nhà luyện công . Bất quá theo Ngũ cảm hí xâm nhập học tập , Lý Phàm cũng biến thành càng ngày càng tinh thần phấn chấn , cả người thần thái sáng láng , trong ánh mắt còn thường thường chảy xuôi qua một nét thoáng hiện sáng rọi .

Buổi sáng rời giường đánh một lần Ngũ cảm hí , đã muốn thành Lý Phàm đích thói quen rồi . Mộ Dung Anh mặc một thân màu vàng nhạt quần áo ở nhà , đứng ở cửa gian phòng , nhìn thấy trong phòng đánh quyền có say sưa đầm đìa Lý Phàm , đáy mắt nhìn không được có chút nhỏ nhỏ ghen tị .

Này Thuần Dương thể chính là lợi hại , mới học một tháng ngoại công , Lý Phàm lại chủ yếu lĩnh ngộ tinh túy trong đó . Nếu như mình là một thân nam nhi tốt biết bao nhiêu , liền không cần quan tâm kế thừa gia sản vấn đề .

"Nương tử , thế nào , hiện lên giường của ngươi , sắp tới chứ?"

Lý Phàm dần dần đã thói quen cùng Mộ Dung Anh ở chung với nhau cuộc sống , chậm rãi trở nên nói năng ngọt xớt.

"Đáng đánh !"

Mộ Dung Anh hung hăng trắng Lý Phàm liếc mắt một cái , "Chỉ ngươi này công phu mèo quào , cười chết người ."

"Ngươi nói như vậy cũng quá tổn thương vì phu tâm chứ !"

Lý Phàm khó chịu trong lòng , cho dù là mình chủ võ lâm , cũng không có thể như vậy xem thường người nha ! Chính mình một tháng này siêng năng luyện công , cảm giác thực lực thực tại tăng lên không ít !

"Ngươi không tin sao , ta đây hãy theo ngươi đi hai chiêu , cho ngươi mở mắt một chút ."

Mộ Dung Anh để chứng minh một chút trong nhà địa vị , đi đến trong tròng , đối với Lý Phàm ngoéo ... một cái thủ , "Tam trong vòng mười chiêu , nếu như ngươi là đứng phải góc áo của ta , coi như ngươi thắng !"

"Ta thắng có chỗ tốt gì sao?"

"Ngươi nên tỉnh rồi!"

Lý Phàm chớp mắt , "Nói lời tạm biệt nói chết như vậy nha , vậy hãy để cho ta hôn ngươi một cái đi ."

"Không được !"

Mộ Dung Anh đầu lắc cùng trống bỏi giống nhau , "Ta nội lực mới vừa khôi phục một ít , ngươi không có thể hôn ta !"

"Yên tâm đi , không lừai hôn , liền Thiên Thiên . Coi như là , một tháng này luyện công cho ta phúc lợi sao?"

Lý Phàm phóng khoáng yêu cầu .

"Ngươi là biến thái sao?"

"Ta đi , vợ chồng , ngươi rút cuộc là có đáp ứng hay không à?"

"Ai với ngươi lão phu lão thê . . . Ngươi trước tiên đừng tới ta rồi nói sau ."

Mộ Dung Anh trong mắt lóe lên nhất mạt lưu quang , nàng đứng ở nơi đó , trên người hơi thờ giống như cùng chung quanh dung vi liễu nhất thể . Mà Lý Phàm không chú ý tới điểm ấy , hắn chỉ lo mừng thầm trong lòng , hôm nay trọng chấn phu cương ngày rốt cục đã đi đến !

Ở Ngũ cảm hí ở bên trong , sự chịu đựng tốt nhất là lộc , mà nện bước tối linh động còn lại là Viên Hầu . Hai loại nện bước , Lý Phàm một tháng này cũng không còn thiếu luyện tập . Lúc này dưới chân hắn nhất giẫm , một ngụm nội kinh nói tới , cả người nháy mắt nhảy ra ngoài xa hơn ba mét , đã siêu việt cực hạn của thường nhân .

Đồng thời , Lý Phàm tay vò lấy , hướng về Mộ Dung Anh cánh tay liền bắt tới .

Mộ Dung Anh tuy rằng công lực Thối Bộ , nhưng dù sao cũng là đương thời minh chủ võ lâm . Thân thể nàng nhẹ nhàng một bên , liền tránh thoát Lý Phàm đích tay .

"Mơ ám nhiều lắm ."

Mộ Dung Anh một bên trốn tránh , còn không quên một bên quở trách Lý Phàm .

"Cứ như vậy còn muốn đi giường của ta sao , luyện mười năm nữa đi!"

Lý Phàm liên tiếp bắt lấy vài cái , liền Mộ Dung Anh góc áo cũng chưa đụng tới . Đây Mộ Dung Anh tiên lý phiêu phiêu, cũng không biết là dùng cái gì nện bước , so với khinh công của mình cao mình hơn nhiều lắm!

"Đây là Mộ Dung gia Lạc Anh tân phân , đúng (là) môn rất cao thâm khinh công , không thích hợp người tu luyện ."

Mộ Dung Anh nhìn ra Lý Phàm nghi vấn , kiêu ngạo mà nói .

"Quá không công bình !"

Lý Phàm hô to bắt công , Mộ Dung Anh lại cười nói: " đúng (là) chính người bản lĩnh kém , lấy không được phúc lợi , trách ta sao?"

Lời này nhưng là kích thích Lý Phàm lòng tự trọng , thể nhưng không sánh bằng nữ nhân của mình , này luyện võ còn để làm gì ! Trong cơ thể hần máu giống như đều sôi trào lên , gia tốc lưu động , nhường Lý Phàm nhịp tim đi theo nhanh hơn , đại não cũng hưng phấn dị thường .

Trong khoảnh khắc đó , theo dòng máu của chính mình tốc độ chảy nhanh hơn , toàn bộ thể giới lại giống như trở nên chậm giống nhau . Tuy rằng không biết là vì cái gì , nhưng đối với Lý Phàm mà nói , không thể nghi ngờ là một chuyện tốt ! Hần mượn dùng cơ hội này , lập tức nhảy lên một cái . Tại nội lực dưới sự trợ giúp , Lý Phàm cái nhảy này chừng cao đến hai thước , trên không trung đảo ngược lại , một tay hướng về phía dưới Mộ Dung Anh nắm tới .

Linh Hồn Lao Nguyệt !

Mộ Dung Anh chứng kiến Lý Phàm động tác bỗng nhiên gia tốc , có chút ra ngoài dự liệu của nàng . Nhưng nàng thân kinh bách chiến , thân thể một cái Thiết Bản Kiều , ngựa về đằng sau đi , tránh thoát Lý Phàm này tuyệt diệu quơ tới .

Nhưng Lý Phàm cũng không có nhụt chí , hần cơ hồ là theo bản năng , nhường Chân khí đi xuống trầm xuống , đến đây cái thiên cân trụ , đồng thời Hữu Thủ một cái Hắc Hồ Đào Tâm , rút đi ra ngoài .

Này Hắc Hồ Đào Tâm ở vũ hiệp tiểu thuyết trong đó , bị nói thành đúng (là) bình thường nhất nhất chiêu . Kỳ thật bằng không , một chiêu này phi thường hung mãnh , nội kinh cao thâm người có thể trực tiếp đánh nổ đôi phương trái tim ! Bất quá Lý Phàm cũng không có dùng rất nhiều người Chân khí , cũng không phải mưu sát lão bà , chỉ là vì bắt được Mộ Dung Anh là được .

Mộ Dung Anh Thiết Bản Kiều vừa đến một nửa , nàng không ngờ tới Lý Phàm thể nhưng biết dùng thiên cân trụ thêm Hắc Hồ Đào Tâm đuổi tới , quá mức kinh ngạc , trong khoảng thời gian ngắn đã quên trốn tránh , thể nhưng thực bị hần rút vừa vặn .

"Ta...ta thành công !"

Lý Phàm mừng rỡ , chỉ phải cố gắng , quả nhiên liền có thể làm được đến a ! Bất quá. . . Như thế nào trong tay mềm nhũn . . . Cmn . . . Hắc Hồ Đào Tâm , nữ sinh này trái tim vị trí là . . .

"Ba !"

Mộ Dung Anh một cái tát đem Lý Phàm chụp bay ra ngoài , nữ nhân này cho dù là công lực rút lui , cũng sanh mãnh như vậy !

"Người quả nhiên là cái biến thái !"

Mộ Dung Anh sắc mặt má hồng , giận không thể nuốt Địa trùng mắt Lý Phàm .

"Trời đất chứng giám , ta thật sự rất oan uổng !"

Lý Phàm rất ủy khuất , tuy rằng xúc cảm đích xác thật không tệ . Hơn nữa , sáng sớm , Mộ Dung Anh cũng không biết mang tráo tráo đi ra . . .

"Lấy có ! Tóm lại ! Phúc lợi hủy bỏ !"

Mộ Dung Anh thờ phỉ phò xoay người ly khai , lưu lại Lý Phàm một mình ai oán .

"Cô gia , đừng khó sống , nếu không , ta cấp người điểm phúc lợi chứ?"

Thiết Trụ ở bên cạnh nhìn hồi lâu rồi , lúc này xấu hổ thuyết nói: " ai nha , rất xấu hổ . . . Mặt thật nóng . . ."

Nóng hâm hấp con em người a ! Lý Phàm cũng theo phòng luyện công chạy trời chết ! Thời gian này trôi qua thật sự là , bừa bộn !

Cả ngày , Mộ Dung Anh cũng chưa đến bọn hần phòng học dự thính , thiết nhiều nam sinh đều đáng về thất hồn lạc phách , Lý Phàm Tâm lý cũng không rất thoải mái .

Không quá sớm thượng tay kia cảm giác. . . Bây giờ còn có điểm lưu luyện quên về .

Một tháng trước chính mình còn là một tìm không thấy bạn nhảy nam sinh , một tháng sau , thế nhưng lại mò tới mỹ nữ Minh Chủ ngực . . . Quả thực giống như là nằm mơ đi em a ! Lý Phàm đang ở cảm giác cuộc sống Vô Thường , mà lúc này , bên trái còn cách một cái hành lang Vương Tiểu Viên , thừa dịp Lão Sư không chú ý , bỗng nhiên lặng lẽ nhét cho mình nhất tờ giấy nhỏ .

"Sau khi tan học đến năm tầng phòng đọc sách đến một chút khỏe không?"

Ta đi , đây là ý gì? Ban Hoa hẹn mình sao?

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

012 mảnh hồ hạ sơn

012 mảnh hồ hạ sơn

Lý Phàm từ nhỏ đến lớn thật không có nhận được qua cô gái tờ giấy , đây là trăm ngàn năm qua đầu một lần . Tu luyện hơn mười năm Kỳ Lân Tí , cuối cùng đã tới bùng nổ ngày sao? Lý Phàm nói thầm trong lòng , vẫn là nói , chính mình thời cơ đến vận chuyển , cần bắt đầu đi số đào hoa sao?

Hắn sau khi tan học đúng hẹn đi vào năm tầng , này năm tầng hoàn toàn vắng vẻ , nghe nói có nữ sinh ở trong này thất cổ qua , đang ở đó gian lão phòng đọc sách lý . Cho nên cả một tầng chủ yếu đều là vút đi trạng thái , nhất là phòng đọc sách , Bình thường không ai có thể dám đi . Vương Tiểu Viên hẹn mình ở nơi này gặp mặt đúng (là) làm cái gì , khó phải không là theo chính mình thổ lộ sao? Không thể nào đâu , nàng không phải Vương Cường nữ nhân sao?

Lý Phàm Tâm lý ý vị Địa đoán , hắn không biết , tầng năm phòng đọc sách lý , trừ bỏ Vương Tiểu Viên ở ngoài , ở phía sau nhất dãy bàn mặt sau còn cất giấu Vương Cường bọn hắn .

Hắn và trong trường học mấy nổi danh người sống tạm bợ ngồi cùng một chỗ , lần lượt mời thuốc lá .

"Các huynh đệ , hôm nay liền dựa vào các người rồi!"

Vương Cường phản đích là thượng hạng Trung Hoa , mấy người sống tạm bợ đệ tử Bình thường thế nào trừu qua này , một đám vui vẻ ra mặt , vỗ ngực đáp ứng giúp hắn đem sự làm .

"Vương Cường a , người yên tâm đi , nhị trung đất này đâu , còn không phải ta Tiểu Lực định đoạt !"

Lưu Tiểu Lực nhiệm cái mái tóc màu vàng , còn đánh cái thần đinh , tin phụng Tóc Đầu Xù Dài chủ nghĩa triết học , Lão Sư cũng không muốn quản hắn khi gió .

"Dạ dạ dạ , Lực ca , hôm nay người liền hạ tử thủ ! Hắn Lý Phàm đoạn cái cánh tay chân gì , tiền ta tới bồi ! Còn không bạc đãi các huynh đệ !"

Vương Cường phát huy đầy đủ lên chính mình phú nhị đại bản sắc , Lưu Tiểu Lực vỗ đùi , "Vương Cường , lời này của người liền không đúng , các huynh đệ đúng (là) hướng tiền giúp người không? Đi ra hỗn , xông đúng (là) nghĩa khí ! Miễn bản tiền , nói tiền tổn thương cảm tình ! Đại Tráng , người nói có phải không là?"

Hắn vỗ một phen bên người người cao to , kia người cao to đang đẹp cái tít hút thuốc đầu rồi , nghe đến lão đại gọi mình , vội vàng gạt đầu , "Đúng đúng , Lực ca nói rất đúng !"

"Ba !"

Lưu Tiểu Lực trực tiếp cho hắn đầy miệng ba , "Con mẹ nó người ngốc a ! Thật dễ nói chuyện !"

Người cao to này mới phản ứng được , bùm mặt , ủy khuất nói nói: " a , không được a Lực ca , người nói nghĩa khí chúng ta chịu phục , nhưng các huynh đệ không thể Bạch Bang vội a !"

"Tiểu tử người , động liền nhận thức tiền đâu !"

Lưu Tiểu Lực hận thiết bất thành cương nói nói: " Vương Cường , người xem một chút , ta mấy cái này bạn thân , giác ngộ chính là không cao hơn ta . "

"Ta cảm thấy cho hấn nói rất đúng, đến lúc đó một người một ngàn, đại gia hóa cảm đi tùy tiện hoa !"

Đối với cái này giúp đệ tử mà nói, một ngàn chính là lớn phiếu, nhất thời mỗi cái nhân cầu đều tái rồi .

"Yên tâm đi Vương Cường, hôm nay cam đoan tháo tiểu tử đó một chân ! Hấn tưởng đi đào hoa, lão tử hôm nay để cho hấn cây hoa cúc mờ !"

"Lục ca . . . Được kêu là hoa đào nở . . ."

"Móa, dùng ngươi nhắc nhở, dù sao đều là hoa, không giống với sao?"

Nói xong, Lưu Tiểu Lục theo trong quần áo rút ra một tiết hạo bá, xách ở trong tay, nhìn thấy cái kia tà ác cười, mấy tên côn đồ nhin không được che cái mộng của mình, luôn cảm giác cây hoa cúc bốc lên khí lạnh .

Vài người tụ đội đến Lý Phàm tới cửa, mà Lý Phàm không phụ sự mong đợi của mọi người, đẩy ra tự học phòng học đại môn, đi đến .

"Tiểu Viên, ngươi tìm ta có việc sao?"

Lưu Tiểu Lục bọn hấn vừa nghe động tĩnh, lập tức theo ẩn thân địa phương liền đứng lên, một đám hung thần ác sát, mang theo hạo bá . Lưu Tiểu Lục vừa muốn mở tầng mắt to, mà lúc này, bên cạnh cửa sổ kiếng đột nhiên bị đục nát, một người mặc Lam Đại Quái nam nhân đụng vào, trên mặt đất lăn một vòng, đứng lên đầu rụng miêng thủy tinh, giành trước hướng về phía Lý Phàm miêng vỡ mắt .

"Ta có thể tìm được ngươi, ngươi là quy Tôn !"

"Ta đi, Liêu Bình, tại sao lại là ngươi !"

Lý Phàm chứng kiến người này, đau cả đầu . Một tháng này, đúng (là) đem tổn thương cấp dưỡng hảo sao, tính tích cực cũng thái cao đi!

"Ngươi đoạt ta vợ, ta chỉ cần có một hơi ở, muốn đánh chết ngươi !"

Liêu Bình vắn lên tay áo của mình, lộ ra Bò Phiến lớn đích bàn tay, "Ta tổn thương đều dưỡng hảo, lần này có thể không sẽ vào bẫy của ngươi rồi!"

Nói xong, Liêu Bình lại một cái tát hướng về Lý Phàm chụp đi qua, Lý Phàm biết hấn Phích Lịch chương lợi hại, dưới chân giẫm phải vượn bước, cả người nhảy mất xuất hiện ở ba thước ngoại địa phương .

"Àm!"

Liêu Bình một chương này chụp ở trên vách tường, ở trước mặt lưu lại một Thiển Thiển dấu bàn tay, sợ tới mức Lưu Tiểu Lục bọn hấn sôi nổi hít sâu một hơi .

Ta đi, làm cái gì, đóng phim sao?

"Một tháng không thấy, của ngươi chạy trốn chết bốn sự lại cố chấp không ít ."

Liêu Bình châm chọc cười rộ lên, hấn đột nhiên một cái tát chụp ở bên cạnh trên giá sách, này nặng nề giá sách hoành trượt đi ra ngoài, phong trụ Đồ Thư Quán đại môn .

"Ta hôm nay sẽ một cái bắt con ba ba trong hồ !"

"Đi ngươi nha, ngươi mới là thiệt thòi ! Cả nhà ngươi đều là miết !"

Lý Phàm tức giận quá, Liêu Bình này thiếu não, cũng thật kho dây dưa !

Tựa như Mộ Dung Anh từng nói, đem Đồ Thư Quán phong sau khi chết, Liêu Bình tự lấy mau đánh chậm, Phích Lịch chương giống như gió táp mưa rào, hướng về chính mình không ngừng khoái công . Lý Phàm chỉ có thể không ngừng lùi lại, đồng thời vượn tay, tìm được khe hở sẽ đem bên cạnh cái bàn cấp ra bên ngoài, đánh tới hướng Liêu Bình . Cái bàn này như thế nào cũng có 10 kg chìm, nhưng ở Lý Phàm trong tay giống như đồ chơi giống như, dễ dàng Địa liền ném . Nhưng mà Liêu Bình khoa trương hơn, đập tới này đó cái bàn, đều bị hấn dùng bàn tay đánh bay .

"Trời ạ . . . Bọn hấn vẫn là người sao?"

Lưu Tiểu Lục nhìn lòng bàn chân đều căng gân .

Này vài luyện~ . . . Không ngành nghiên cứu a !

"Chút tài mọn, còn dám lấy ra nữa trình bày cái kém cỏi vụng về !"

Liêu Bình đắc ý cười to, "Quy Tôn, chỉ ngươi cũng xứng đôi ta nữ thần sao? Nếu không ngươi Quai Quai quỳ xuống cầu ta, nhường ta cắt đứt chân của ngươi, cố gắng ta Trường Số 1 hững, tạm tha ngươi này quy Tôn tánh mạng !"

Lý Phàm nhàu mày, sôi gan .

"Liêu Bình , làm người không nên quá mức phân !"

"Ngu ngốc , ở Vũ Đầu gia thế giới , vĩnh viễn chỉ trông vào nắm tay nói chuyện !"

Liêu Bình quơ của mình bàn tay , "Ta Phích Lịch chuông , liền có thể dạy ngươi làm người !"

Nói xong, đột nhiên đánh ra một chuông , thẳng đến Lý Phàm ngực .

"Cửu Trọng Bôn Lôi !"

Lý Phàm nắm lên một cái bàn , chắn ở trước người của mình .

"Àm!"

Liêu Bình bàn tay xuyên thấu cái bàn này , vỗ vào Lý Phàm trên ngực , đem Lý Phàm có thật trượt ra đi , va sụp phía sau một loạt giá sách .

"Ha ha ha , yếu, thật sự là quá yếu !"

Liêu Bình phi thường đắc ý , "Làm thịt ngươi , nữ thân lại là ta đúng á !"

"Àm vang !"

Kia một đồng sách cái đột nhiên bị phá khai , Lý Phàm từ bên trong chặt vật đứng lên , lau khóe miệng máu tươi .

"Tiên sư mày . . . Đánh cho thích sao?"

Lý Phàm trong mắt giống như thiêu đốt lên ngọn lửa nhỏ dường như , "Cũng nên ta sung sướng chứ?"

"Chỉ bằng ngươi? Phế vật lớt dạ !"

Liêu Bình hướng về phía Lý Phàm gất một cái , mà Lý Phàm cũng không lên tiếng , hần cời bỏ trên chân giày , sau đó giẫm phải một cái kỳ lạ bước đến , hai tay trình trào , cả người cơ hồ là bán phục trên mặt đất .

Lưu Tiểu Lực bọn hắn trong nháy mắt có dừng khí ảo giác , đứng ở đó là không đúng (là) Lý Phàm , mà là một con mãnh hổ xuống núi !

"Đây là cái gì? Hình Ý quyền sao?"

Liêu Bình cười ha hả , "Loại công phu này , làm sao có thể đánh thắng được của ta Phích Lịch chuông !"

Mười hai liên càn chấm dứt , Mọi người xin nhớ thêm hạ các bạn đọc: 493330409 .

Đồng thời bởi vì trong đám thư hữu nhiều lắm , cho nên trong đám cầm đồ cũng cầm phát khẩu lệnh tiền lì xì nga ~ hi vọng Mọi người có thể phối hợp hạ xuống, dù sao đàn quá lớn , quản lý cũng rất khó khăn , chỉ hy vọng cấp Mọi người một cái có thể thẳng đường trao đổi địa phương ~ lão Dương sẽ thường xuyên ở trong đám

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

013 có một chuyện không tốt

013 có một chuyện không tốt

Ngũ cảm hí trong có năm loại tư thế , theo thứ tự là Hồ , hạc , vượn , con gấu cùng lộc . Là có thể đem một loại tư thế bắt chước đến mức tận cùng thời gian , mới là Ngũ cảm hí phát ra uy lực thực sự thời gian .

Lúc này Lý Phàm giống như mãnh hổ hạ sơn, bán phục trên mặt đất, đôi nhíp nhảy hữu thần Địa nhìn chăm chăm Liêu Bình. Liêu Bình trong lòng chợt bắt đầu đã cổ, hắn có một loại bị dã thú nhìn chăm chăm vào cảm giác.

"Sợ cái gì! Cho dù là thật sự Lão Hồ, ta cũng không phải không đánh qua!"

Liêu Bình chính ngay ngắn chính tâm Thần, "Phô trương thanh thế, hôm nay khiến cho ngươi tàn ở Phích Lịch chừng hạ!"

Nói xong, Liêu Bình đột nhiên xẹt qua bốn thước khoảng cách, một cái hai vú quán tai, hai bàn tay đột nhiên phách về phía Lý Phàm hai lỗ tai.

Nhưng Lý Phàm thần sắc vững vàng, thân thể hắn từ thế nhưng lại đi xuống cúi xuống, cả người giống như hoàn toàn nằm trên đất, lau tới chút xú, cứ như vậy tránh thoát Liêu Bình hai vú quán tai. Ngay tại lúc đó, Lý Phàm hai tay cùng nhau lấy ra đi, chộp vào Liêu Bình trên cánh tay, ngón tay giống như răng nanh, không khoan nhượng đâm xuyên qua Liêu Bình cánh tay, đâm vào da thịt hắn giữa!

Lý Phàm hai tay càng giống đúng (là) một con Mãnh Hồ miệng khổng lồ, cắn Liêu Bình cánh tay, kia sâu tận xương tủy đâm nhói, nhượng Liêu Bình hét thảm lên. Lý Phàm thân mình uốn éo, hai tay vung, cùng Mãnh Hồ hất đầu đường như, đem Liêu Bình cả cấp văng ra ngoài, trùng điệp đập vụn một cái bàn học.

"Hồ đói lấy ra khỏi lồng hấp!"

Lý Phàm phun ra một ngụm trọc khí, hai tay của hắn thượng còn nhỏ giọt Ân Hồng sắc máu tươi, nhìn thấy ghê người.

"Đây không phải Hình Ý quyền! Ngươi đây là cái gì công phu?"

Liêu Bình đứng lên, ở trên cánh tay chọc vài cái, tạm thời ngừng máu tươi, có chút khiếp sợ nhìn thấy Lý Phàm.

"Ngũ cầm hí, Hồ hình."

Lý Phàm trong cơ thể máu gia tốc lưu động, nhưng thân thể của hắn lại lâm vào một loại lạnh như băng trạng thái, đại não vô cùng bình tĩnh.

"Ngũ cầm hí? Kia tập thể hình thể thao? Làm sao có thể!"

Liêu Bình hét lớn một tiếng, mà Lý Phàm thân thể lại động. Ở Liêu Bình trong mắt, Lý Phàm giống như mãnh hổ xuống núi, cơ hồ là thiếp trên mặt đất chạy băng băng, tốc độ cực nhanh, hai ba bước cũng đã nhảy lên tới trước mặt mình, đồng thời hai tay giống như hồ trảo, một trận thật nhanh công liên tiếp, xé rách ở Liêu Bình trước ngực.

Quần áo cùng huyết nhục văng tung tóe, Liêu Bình trước ngực đã muốn máu thịt be bét rồi.

"Mãnh Hồ vấy đuôi!"

Lý Phàm một bộ khoái công có Liêu Bình không hề có lực hoàn thủ, cuối cùng hắn chân phải đứng lại, phần eo phát lực, thân thể đi theo uốn éo, hai tay hợp lại cùng một chỗ, giống như vẩy động đuôi cọp tiên, hung hăng quất vào Liêu Bình thân mình.

Này Liêu Bình thân thể giống như như điều đứt dây, bay ra ngoài, đập vỡ phía sau một cái thủy tinh, diệt xuất ngoài cửa sổ!

Lý Phàm đuổi tới bên cửa sổ, lại phát hiện dưới lầu chỉ có một quán vết máu, Liêu Bình đã muốn không biết trốn đi nơi nào.

"Coi như ngươi thoát được mau!"

Lý Phàm vẩy vẩy trên ngón tay máu tươi, trong cơ thể sôi trào máu tươi cũng chậm chậm vững vàng xuống dưới. Thật sự dùng tập thể dục theo đài đánh bại Liêu Bình, thấy vậy bộ Ngũ cầm hí quả nhiên là thật lợi hại, nương từ thật không lừa ta à!

"Lưu Tiểu Lực? Các ngươi tại đây làm gì?"

Lý Phàm lúc này mới chú ý tới hàng sau Lưu Tiểu Lực bọn hắn, nhin không được hỏi.

"Ha... Ha ha... Chúng ta trốn tránh trừu điều thuốc..."

Lưu Tiểu Lực đầy đầu mồ hôi lạnh, Lý Phàm lại hỏi nói: "Vậy các ngươi cảm mạo bá để làm chi?"

"Chuyện này... Đây không phải rèn luyện thân thể sao, rèn luyện thân thể..."

Nói xong, Lưu Tiểu Lực còn làm bộ huy vũ hai cái.

Chung quanh bọn côn đồ cũng tỉnh ngộ lại, một đám học theo, đi theo quơ múa, thất chủ bát thiệt nói nói: "Đúng đúng, chúng ta cùng nhau rèn luyện thân thể!"

"Lực ca! Ngươi không có thể như vậy a, đã nói rồi đây đánh gãy chân hắn đây?"

Vương Cường vừa rồi luôn luôn tránh ở sau cái bàn mặt , nghe thấy đến đình đương loạn hưởng rồi, lại không thấy được Lý Phàm đại phát thần uy một màn . Hắn vẫn chờ Lý Phàm bị đánh đầu rồi, vừa nghe đến Lưu Tiểu Lực lời mà nói..., lập tức nhẹn không được nhảy dựng lên .

"U , đây không phải Vương Cường sao , người đã ở a ."

Lý Phàm đã hiểu bảy tám phần , này Vương Cường , thật đúng là thích gây sự a . Chính mình không tìm hắn , hắn vòng quanh chính mình .

"Lực ca , người còn chờ gì!"

Vương Cường nóng nảy , "Đi lên đánh hắn a, đánh hông ta bồi !"

Lưu Tiểu Lực trầm nghĩ , cmn , là ta đánh hông hắn vẫn hắn đánh hông ta à !

"Ta chính là nhất học sinh phổ thông . . . Sao có thể tùy tiện đánh người . . ."

Lưu Tiểu Lực cười gượng hai tiếng , Vương Cường vội vàng nói : " Lực ca không nói mình xưng bá nhị trung sao?"

"Móa, còn không cho người thổi cái khùng bỏ so với sao !"

"Lực ca người trách , của người Tóc Đầu Xù Dài phong phạm đây?"

"Giết người muội a, cút sang một bên !"

Lưu Tiểu Lực một cước đem Vương Cường gạt ngã , này ngu ngốc , nhanh chóng cách xa hắn một chút .

"Sau khi đừng xuất hiện trước mặt lão tử , nếu không gặp người một lần đánh người một lần !"

Lưu Tiểu Lực khiển trách một tiếng lúc sau , lại quay đầu hướng về phía Lý Phàm cười làm lành , "Phàm ca . . . Phàm gia , chúng ta thật chỉ là rèn luyện thân thể , ngài có thể tuyệt đối đừng tin này ngốc so nói a !"

"Uh, người là đứa trẻ tốt , ta tin người ."

Lý Phàm nín cười , "Nhanh đi hảo hảo đi học đi, sau khi đừng lẩn lộn , rất là nguy hiểm kia ."

"Dạ dạ dạ , phàm gia giáo huấn rất đúng , sau khi ta nhất định học tập cho giỏi , mỗi ngày hướng về phía trước !"

Lưu Tiểu Lực dẫn một đám người chạy ra , Vương Cường lại cả choáng váng , này tình huống nào , như thế nào sự tình cùng mình nghĩ không giống với à?

"Lý Phàm . . . Cái kia . . . Ta cũng vậy bị hắn lừa tới . . . Ô ô ô . . . Vương Cường tên hỗn đản này , lừa tài lừa sắc , người cần phải thái độ làm người gia làm chủ a . . ."

Vương Tiểu Viên ở bên cạnh bắt đầu lau thu hút lệ , Vương Cường sắp học máu .

"Tốt lắm tốt lắm, sau khi cách...này cần bã xa một chút đi."

Lý Phàm lòng dạ biết rõ , cũng lười cùng Vương Tiểu Viên so đo . Hắn có chút hài hước nhìn Vương Cường liếc mắt một cái , xoay người ly khai phòng đọc sách . May mắn phòng đọc sách đã muốn bỏ phế , bằng không đánh thành cái dạng này , chính mình khẳng định phải vác một cái xử phạt .

Thẳng đến tan học thời điểm , đều không có người lại đến trêu chọc Lý Phàm , nhưng Lý Phàm rơi vào cái im lặng .

Lý Phàm ở cửa trường học bắt gặp Mộ Dung Anh xe Bentley , Mộ Dung Anh tọa trong xe , mà Thiết Trụ đứng ở trước cửa xe , đối Lý Phàm khom người chào .

"Cô gia , xin người lên xe đi."

"Dì?"

Lý Phàm có chút kinh ngạc , hôm nay mặt trời mọc lên từ phía tây sao ấy u, Mộ Dung Anh thế nhưng làm cho mình ngồi xe trở về? Bất quá có này chuyện tốt hắn như thế nào lại không vui , Lý Phàm Quai Quai lên chiếc này xe Bentley , thật là lớn cô nương lên kiệu hoa , đầu một lần !

"Nương tử , người hôm nay có phải hay không uống lộn thuốc , thế nhưng để cho ta ngồi xe về nhà sao?"

Lý Phàm trêu chọc Mộ Dung Anh , rước lấy Mộ Dung Anh xem thường .

"Người mới uống lộn thuốc , hôm nay có chính sự ."

"What?? Chính sự à?"

Có thể làm cho Mộ Dung Anh chết như vậy bản phá chính mình đặt quy củ , quả thực không thể tưởng tượng nổi .

"Trước tiên là nói về một chuyện khác . . . Lý Phàm . . . Cái kia . . . Ta hôm nay . . ."

"Người làm sao vậy? Áp a áp ứng , không giống người tính cách à?"

Mộ Dung Anh người này luôn luôn rõ ràng , rất hiếm thấy nàng như thế phun ra nuốt vào .

"Ta nói ra . . . Người muốn có chuẩn bị tâm lý ."

"Uh, Hành , người nói đi , mặc kệ là chuyện gì , ta đều chịu nổi ."

Hay là nàng cần cùng chính mình giải trừ hôn ước sao? Nhìn nàng kia do dự bộ dáng , thật sự là chuyện này sao? Cũng khó trách , thế nào mỹ nữ sẽ thích cùng chính mình loại này tiểu nhân vật nói thương yêu kết hôn a , coi như rồi, khiến cho hết thảy đều Tùy Phong đi.

"Lý Phàm . . . Ta . . . Mang thai . . ."

"Uh, ta biết rồi . . . Vân vân , người nói gì?"

Xem chương và tiết , tặng tiền lì xì hoạt động ~

Sau khi mỗi ngày chương và tiết , lão Dương đều cũng phát một cái chỉ bảo khẩu lệnh tiền lì xì đi ra ~

Tổng cộng 100 phân , tới trước được trước nga ~

"976499 "

Thuận tiện xin mọi người chú ý một chút lão Dương vì tín công chúng nền tảng: hắc Ye1 04213064~ lúc sau sẽ có rất nhiều phúc lợi cùng tiền lì xì tổng xuất nga ~

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

014 thấy nhạc phụ

014 thấy nhạc phụ

Lý Phàm đều choáng váng , chuyện gì xảy ra , chính mình hi làm cha sao?

"Mộ Dung Anh , người đừng hồ nháo a !"

"Ai hồ nháo?"

Mộ Dung Anh mi đại nhẹ chau lại , không thoải mái mà nhìn Lý Phàm , "Lý Phàm , người thân là một đại nam nhân , chẳng lẽ không nên làm chuyện của mình làm phụ trách sao?"

"Đương nhiên phải chịu trách nhiệm a . . . Các loại, nhưng ta không hề làm gì cả a ! Người nghi ngờ rốt cuộc là của người nào hài tử?"

Lý Phàm đều muốn qua đời , Mộ Dung Anh tới cùng mang thai của người nào hài tử? Chẳng lẽ nàng cần làm cho mình làm đón bàn hiệp sao?

"Đương nhiên là của người !"

Mộ Dung Anh cơ hồ hô lên, thanh âm cao Baidu. Thiết Trạ giật nảy mình, quay đầu lại nhìn thoáng qua, Mộ Dung Anh khuôn mặt đỏ lên, lúc này mới chạnh liếc chạnh thần sắc, sau đó đôi Lý Phàm nói nói: "trừ ngươi ra, còn có thể là của ai? Chẳng lẽ ở trong lòng ngươi, ta là kia thủy tính dương hoa nữ tử hay sao?"

"Chính là . . . Làm sao ngươi liền xác định mang thai?"

"Ta cả ngày hôm nay ghé tởm muốn ói . . . Y thư ghi lại, đây là mang thai dấu hiệu."

Nhìn thấy Mộ Dung Anh kia vẻ mặt thành thật diễn cảm, Lý Phàm đầy đầu hắc tuyến, "Đại tỷ, ngươi đó là ăn sai đồ đi! Chúng ta lại không như vậy, làm sao có thể mang thai!"

"Còn không thừa nhận. Ngươi đã quên, ngươi sờ ngực ta rồi!"

"Cmn, nếu sờ ngực có thể mang thai, Trung Quốc còn dùng mở ra nhị thai sao? Tiểu hài tử đã sớm đầy đất nở hoa rồi được không!"

Nữ nhân này, nàng tới cùng có hay không sinh lý thường thức a!

"Đại tiểu thư, sờ ngực đích xác sẽ không mang thai đấy!"

Thiết Trạ lúc này đột nhiên nói leo, "Bà nội ta đã nói với ta những chuyện này!"

"Ngươi xem một chút, vẫn có hiệu thôi!"

Lý Phàm rốt cục nhẹ nhàng thở ra, thiếu chút nữa hi làm cha cmn.

"Nguyên lai là như vậy sao?"

Mộ Dung Anh như có suy nghĩ gì, "Vậy như thế nào mới có thể mang thai đây?"

"Ta biết ta biết!"

Thiết Trạ vội vàng khoe khoang kiến thức của mình, Lý Phàm rất gấp gáp, ở trong này nói loại vấn đề này . . . Không tốt lắm đâu?

"Bà nội ta nói, hôn môi miệng mới có thể mang thai."

"Thì ra là thế . . . Phu quân, ta đây thực mang thai."

Ta . . . Ngày . . . Lý Phàm thật sự muốn qua đời, hai người kia là từ Hoà Tĩnh tới sao? Mau hồi hòa bình đi thôi, địa cầu là rất nguy hiểm địa!

"Hành hành hành, cần thực mang thai, ta nhất định sẽ chịu nổi trách, làm hảo ba ba đấy!"

"Uh, coi như ngươi có đảm đương."

Mộ Dung Anh lúc này mới hài lòng, sau đó khinh khể vượt vượt chính mình bằng phẳng bụng, thần tình mầu tía hào quang, "Vậy muốn cấp Bảo Bảo lên cái tên là gì hảo. . . Nam hài tử lời mà nói..., đã kêu Mộ Dung anh hùng, nữ hài tử, đã kêu Mộ Dung khấn trù tốt lắm."

Cmn, ngươi nha thậm chí ngay cả tên của hài tử đều nghĩ kỹ a! Hơn nữa vì sao phải họ Mộ Dung a Đây! Được rồi, ta theo nàng tranh luận này đó có ý nghĩa gì . . . Lý Phàm buồn buồn nghĩ đến.

"Đúng rồi . . . Ngươi như là đã thân làm cha rồi, liền không nên tùy tiện cùng nữ hài tử khác câu đáp."

Mộ Dung Anh bỗng nhiên làm bộ như không đếm xỉa tới bộ dáng nói.

"Ha? Ta khi nào thì cùng nữ hài tử khác câu đáp, thiên đại oan uổng!"

Lý Phàm này ủy khuất a.

"Nam tử hán muốn dám làm dám chịu."

Mộ Dung Anh vượt bụng của mình, sâu kín thờ dài, "Ai, Bảo Bảo, ba ba của ngươi là một không đảm đương người ni. Hần cấp nữ hài tử truyền tởm giấy ước hẹn sự tình, thế nhưng nghĩ đến mụ mụ không biết. . ."

Cmn, nữ nhân này gần giống, gần thành, gần bằng bệnh thần kinh chứ!

"Nương tử a, ngươi đây chính là oan uổng ta. Tờ giấy cũng không phải ta truyền ra, đúng (là) Vương Tiểu Viên cho ta! Hơn nữa, ta cũng vậy không làm gì, đến cái con kia cùng Liêu Bình đánh một trận!"

"Hả?"

Mộ Dung Anh Nguyệt Mi giương lên , "Người nào thắng?"

"Ta đi , ngươi đều không quan tâm ngươi một chút tướng công thân thể sao?"

"Bảo Bảo a, ba ba của ngươi thân làm một cá nam tử hán , thể nhưng sợ đau."

"Uy uy uy , ngươi đủ rồi !"

Lý Phàm muốn điên rồi , "Là ta thắng !"

"Này còn tạm được ."

Mộ Dung Anh gật gật đầu , "Coi như ngươi hợp cách đi."

"Ta đi , ta đây nếu bị thua đây?"

"Liên một cái người ngưỡng mộ đều đánh không lại , vậy ngươi cũng không xứng làm ta Mộ Dung Anh vị hôn phu ."

Lý Phàm dở khóc dở cười , này Mộ Dung Anh , có phải hay không rất khí phách hơi có chút . Nữ nhân này , sợ là không biết cái gì gọi là ôn nhu đi!

"Xem ở ngươi thắng phần lớn, liên không so đo ngươi trộm tình chuyện tình rồi. Nếu là nếu có lần sau nữa , cho ngươi không làm được nam nhân ."

Mụ đàn , ai trộm tình rồi! Rất oan uổng người , Lý Phàm thật sự là có nỗi khổ không nói được .

Thua người không thua trận , tuyệt đối không thể để cho Mộ Dung Anh áp ở trên đỉnh đầu của mình .

"Nương tử , lời này của ngươi liên không đúng ."

Lý Phàm bỗng nhiên nghiêm túc nói nói: " cổ nhân nói thật là tốt , nếu muốn nam nhân không ăn trộm tình , trong nhà ít nhất cần cho ăn no ! Ngươi ở nhà sẽ không cho ăn no ta , còn ngờ ta ở bên ngoài trộm tình , này há lại không phải là không có đạo lý?"

"Cái gì không cho ăn no ngươi . . ."

Mộ Dung Anh cũng không phải hồ đồ nữ tử , hơi chút tương tượng sẽ hiểu huyền diệu trong đó , sắc mặt nhất thời trầm xuống , tùy sau nói nói: " ngươi không phải là sờ qua ngực sao?"

"Nam tử hán đại trượng phu , há có thể thỏa mãn với chính là sờ ngực !"

Lý Phàm hiển ngang lẫm liệt thuyết nói: " chẳng lẽ ngươi chưa từng nghe qua một câu , lòng lớn bao nhiêu , sân khấu liền lớn bấy nhiêu !"

"Hừ!"

Mộ Dung Anh cảm thấy được Lý Phàm đúng (là) càn quấy , lại lại không biết nên như thế nào phản bác , dứt khoát vừa nghiêng đầu , không hề phản ứng Lý Phàm , theo sau lại sờ lên bụng của mình.

"Bảo Bảo . . . Ba ba của ngươi là một đại ** ! To lớn có thể tuyệt đối không nên học hần !"

Ta đi , lại tới nữa !

"Dì? Đây không phải đường về nhà a !"

Lý Phàm phát hiện xe phượng hướng không đúng lắm , chung quanh cảnh tượng càng ngày càng xa lạ , vội vàng hỏi nói: " Thiết Trụ , ngươi mở làm đường chứ?"

"Không có nha , cô gia , đúng (là) con đường này đúng vậy !"

Thiết Trụ khẳng định nói , Lý Phàm nhìn thấy vị hôn thê của mình , "Ngươi muốn đem ta lừa gạt đến thì sao? Hay là , ngươi thú tính quá , muốn đem ta bán được người nào heo lảnh trong núi , tiết kiệm đồng đường phu sao?"

"Nghĩ hay nhỉ , nữ hài tử mắt bị mù mới có thể muốn ngươi !"

Mộ Dung Anh đột nhiên cảm giác được giống như đem mình mắng cho , lại hừ một tiếng .

"Nương tử đại nhân , chúng ta đây tới cùng là muốn đi nơi nào nha? Nhưng hay không báo cho vị phu?"

"Hồi gia ."

Mộ Dung Anh bổ sung một câu , "Hồi mẹ ta già , Mộ Dung son trang ."

"Ha?"

Lý Phàm lặng đi một chút , đây là muốn đi gặp nhạc phụ nhạc mẫu sao?

"Cái nhà này còn có ta nói chuyện phân sao? Chuyện lớn như vậy , thể nhưng không ai trước tiên cho ta biết một tiếng?"

"Người kích động cái gì sao , ta cũng vậy lâm thời lấy được thông tri ."

Mộ Dung Anh trắng Lý Phàm liếc mắt một cái , "Xấu vợ cũng muốn gặp cha mẹ chồng."

"Cũng đúng. .. Các loại, ai là xấu vợ a ! Muốn gặp cũng nên là người thấy ba mẹ ta mới đúng chứ?"

"Ta đã gặp bọn họ ."

"Điểm tựa không phải nơi này khỏe không? Ta không chuẩn bị a !"

Muốn gặp lão nhạc phụ , chính mình một học sinh trung học , làm sao có thể không khẩn trương a !

"Không có quan hệ , người chó khẩn trương ."

Mộ Dung Anh làm yên lòng Lý Phàm , "Cha ta chính là muốn gặp người một lần mà thôi, không sẽ như thế nào."

"Vậy còn tốt. . ."

"Dù sao , hắn cũng muốn biết , có thể làm cho nàng con gái rời nhà ra đi nam sinh tốt cuộc là thần thánh phương nào ."

"Nguyên lai là như vậy a , ta đây cứ yên tâm . .. Văn văn , người nói gì?"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

015 một người tắm rửa

015 một người tắm rửa

Rời nhà cho thuê? Nhà ai rời nhà cho thuê còn mang theo quần gia cùng bảo tiêu à? Vị đại tiểu thư này , không sẽ ở lấy chính mình trên đũa đi!

"Kỳ thật cũng chẳng thể trách cha ta ."

Mộ Dung Anh khe khẽ thở dài , "Chính là hắn nói cho ta biết một mối hôn sự , đối phương tuy rằng môn đương hộ đối , nhưng ta không đáp ứng . Ai , đều niên đại gì , lại vẫn như vậy chế độ phong kiến . Thân thể của ta làm xã hội mới nữ tử , tự nhiên phá tan loại này vạn ác chế độ phong kiến !"

Người nha có tư cách nói lời này ấy ư , mau cùng xã hội mới xin lỗi a Đây!

Lý Phàm lệ rơi đầy mặt , đã biết vị nương tử đại nhân tuyệt đối là hai tầng tiêu chuẩn !

"Tóm lại , người không cần quá lo lắng , phụ thân ta là cái hoà nhã dễ gần người."

Mộ Dung Anh vỗ vỗ Lý Phàm bả vai , an ủi hắn , "Tuy rằng hắn lúc còn trẻ được xưng sống Diêm La , nhưng bây giờ tính tình thật sự sửa lại thiệt nhiều , ít nhất sẽ không tùy tiện tiện liên đem người ta đánh cho tàn phế , chúng ta là vợ chồng , người phải tin tưởng ta ."

Ta tin tưởng người cái đại đầu quý a ! Gặp qua hoà nhã dễ gần sống Diêm La sao? Lý Phàm khóc không ra nước mắt , đây không phải tặng chính mình đi đi gặp thượng đế sao?

"Nhất là biết ta đã có cốt nhục của người lúc sau , hắn sẽ phải càng coi trọng của người ."

Mộ Dung Anh tiếp tục an ủi Lý Phàm, "Hắn là cái rất thích tiểu hài tử người, trước kia ta lúc nhỏ, có nam sinh sờ soạng tay của ta, hắn cũng rất hiền hòa cắt đứt đôi phương cánh tay. Cha ta liền là như thế bảo vệ tiểu hài tử, hắn biết ta có Bảo Bảo về sau, sẽ rất vui vẻ."

Cái này gọi là bảo vệ tiểu hài tử sao? Đánh gãy người ta cánh tay kêu hiền lành sao? Đây mà không phải biến thái con gái khổng sao?

Lý Phàm trái tim nhỏ đã muốn không chịu nổi, ông trời a, người muốn đứng (là) muốn ta chết, cho ta thống khoái không được sao? Vì sao phải tận lực tra tấn ta!

"Yên tâm, người nhất định sẽ sống sót."

Mộ Dung Anh theo trong túi quần lấy ra một bình sứ nhỏ, "Phương diện này là chúng ta Mộ Dung gia kim sang được, cam đoan có thể tiếp đón người gãy tay gãy chân."

Cmn, gãy tay gãy chân tất cả đi ra rồi! Có làm hay không a! Lý Phàm trái tim nhỏ đã muốn vài lần trộm ngừng.

"A, tới."

Xe rốt cục cũng ngừng lại, Thiết Trụ làm nhĩ người mở cửa xe ra.

Trước mặt là một to lớn kiểu Trung Quốc côngshi] thi đỗ phủ đệ, trước cửa đứng đầy hai hàng bảo tiêu, so với Lý Phàm cửa nhà càng thêm khí thế rộng rãi, một loạt còn có hơn ba mươi người, theo cửa phủ đệ thông đến xe nơi này.

Lý Phàm chứng kiến trên cửa trên tấm bảng lộ về ba chữ to, Mộ Dung phủ.

Này ba chữ to cứng cáp mạnh mẽ, Du Long Hỷ Phượng, vừa nhìn chính là cao thủ viết.

"Khí phái quá phủ đệ..."

Lý Phàm nhìn không được cảm khái một tiếng, Thiết Trụ ở bên cạnh có chút kiêu ngạo mà nói nói: "Hồi cô gia, Mộ Dung gia chính là trong chốn võ lâm tiếng tăm lừng lẫy đại gia tộc a! Trên giang hồ có một câu về thuận miệng, đúng là 'Bắc Mộ Dung Nam Từ Mã, trăm vạn Cái Bang đi thiên hạ. Thiên hạ võ công nhập Thiếu Lâm, Võ Đang Thái Cực quét Bát Quái'."

"Người chờ một chút!"

Lý Phàm truy vấn, "Không phải nói thiên hạ võ công xuất Thiếu Lâm sao? Vì cái gì nơi này là nhập Thiếu Lâm?"

"Đó là ngộ độc..."

Thiết Trụ giải thích một chút, "Bởi vì Nguyên triều thời kì cấm võ, mà Thiếu Lâm lại bị đương triều người thống trị tôn sùng. Thực hơn cao thủ vì ở ẩn, sẽ đem võ công gia truyền tuyệt học tồn tại nhập Thiếu Lâm giữa. Cho nên, liền có thiên hạ võ công nhập Thiếu Lâm vừa nói."

"Thì ra là thế..."

Lý Phàm gật gù đầu, "Đoạn lịch sử này ta ngược lại thật ra chưa từng học qua,"

"Cọ xát cái gì đâu rồi, nhanh chóng vào đi thôi, đừng làm cho cha ta sốt ruột chờ rồi."

Mộ Dung Anh nhẹ giọng nói ra, "Hắn tuy rằng hòa ái, nhưng không có gì kiên nhẫn."

Hòa ái cái rắm!

Lý Phàm thật muốn cmn, nhưng hắn nhìn thấy chung quanh một đám đáng người khôi ngô bảo tiêu, nhịn được.

Ở người ta hai đầu bờ ruộng, vẫn là ít xuất hiện điều tốt.

"Cung nghênh Đại tiểu thư hồi phủ!"

Này tiếp cận bảy mươi, tám mươi người cùng kêu lên hò hét, đem Lý Phàm đều chấn một chút. Cừ thật, đại hộ nhân gia chính là không giống với a.

"Chúng ta đi thôi."

Mộ Dung Anh chủ động vươn tay ra, kéo lấy Lý Phàm, mang theo hắn đi vào này Mộ Dung phủ bên trong.

Dọc theo đường đi, tuy rằng Mộ Dung Anh yêu cầu Lý Phàm bình tĩnh một ít, nhưng hắn vẫn là nhìn không được hết nhìn đông tới nhìn tây. Khắp nơi đều là đình đài lầu các, hơn nữa một khâu bộ một khâu, liên miên bất tuyệt! Lý Phàm yên lặng đếm lại một lần, đại khái đi vào hơn mười sân rồi. Mộ Dung phủ trung hữu sơn hữu thủy, chân tướng đúng (là) cổ đại hoàng thân quốc thích chỗ ở.

Mộ Dung gia quả nhiên là Tài Đại thế to a, đã biết xem như đặt lên cành cây cao sao? Không đúng, nam nhi làm đình thiên lập địa, ăn cơm bao (trai

bao) tính bản lãnh gì ! Lý Phàm yên lặng quyết định , này Mộ Dung gia có nhiều hơn nữa tiền lại như thế nào , chính mình tuyệt đối sẽ không hao phí nhà bọn họ chia ra !

"Cô gia , mời tới bên này ."

Đi đến một nửa , Lý Phàm lại bị Thiết Trụ ngăn lại .

"Người trước tiên đi tắm thay quần áo , cũng không thể đồng nhất thân thấy cha ta ."

Mộ Dung Anh chỉ vào Lý Phàm trên người có đồ bẩn thỉu đồng phục , "Chính ta tại tự hương viên chờ người ."

"Được rồi ."

Đồng nhất thân thấy nhạc phụ đích thật là không ổn , Lý Phàm đành phải trước đi theo Thiết Trụ , đi tới bên cạnh một tòa trong biệt viện . Trước mặt chỉ có một gian phòng cực lớn , mặt trên lộ về "Ngọc long trì" ba chữ to .

"Cô gia , thỉnh ở bên trong tắm rửa thay quần áo ."

Thiết Trụ đứng ở cửa , chỉ vào cửa phòng , đối Lý Phàm cung kính nói .

"Đã biết ."

Không phải là tắm rửa một cái sao , làm cho như vậy chính thức bộ dáng . Lý Phàm đẩy cửa vào , nháy mắt ngây ngẩn cả người .

Đây là nhà tắm tử sao? Trong phòng xây dựng một cái tắm bình tả hữu ao , trên tường khắc long đầu , hướng trong hồ khắc nước . Mà ao hai bên còn lại là hơn mười xinh đẹp nữ phó , chứng kiến Lý Phàm tiến vào , cùng nhau tiến lên .

"Cô gia , ta giúp ngài cởi quần áo đi ."

"Cô gia , ta giúp ngài tắm bóp lưng ."

"Cô gia , ta có thể lí lí ngoại ngoại giúp ngài rửa sạch sẽ ."

ĐxxCM qua loa . . . Đây là có chuyện gì ! Đây rốt cuộc là nhà tắm tử vẫn là Thiên đường a !

Lý Phàm lệ rơi đầy mặt , ta vẫn còn có đãi ngộ như vậy sao? Không đúng . . . Mới vừa khí tiết đi nơi nào , Lý Phàm , nhất định phải ngăn trở địch nhân phần hồng đạn pháo !

"Điều , đều đi ra ngoài , chính mình tắm !"

Lý Phàm nhịn đau đem những này xinh đẹp nữ phó đều cấp đuổi ra ngoài , bất quá vẫn là một người tắm rửa càng thoải mái a . . .

Lý Phàm nhanh nhẩu cởi bỏ quần áo , một bên hoài niệm lên này xinh đẹp nữ phó , vừa đi vào ấm áp nước ao giữa . Một người phao lớn như vậy địa phương , thật là lãng phí a . Ai , mình cũng muốn có một ngày vượt qua theo mây vụn thước vuông trên giường lớn tỉnh lại ngày a . . . Sau đó trên giường đều là xinh đẹp hậu cung . . . Tắm tắm , nam nhân quả nhiên nên có điểm chí khí !

Đúng lúc này , ngọc long trì cửa bị đẩy ra rồi , Lý Phàm trong lòng hơi động , hay là này nữ phó lại đã trở lại sao . Được rồi , người ta cố gắng công tác cũng không dễ dàng , lần này liền cho các nàng một lần cơ hội biểu hiện đi . .

Lý Phàm ôm hy sinh nhan sắc tâm quay đầu , kết quả chứng kiến trùm khăn tắm Thiết Trụ đi đến . Trời ạ , này khăn tắm cũng bị cơ thể mau xanh bạc a !

"Cô gia , ta biết này tay chân vụng về nữ nhân hầu hạ không dứt ngài , cho nên người ta đích thân đến . . ."

"Đến con em người nha ! Ta không thích cùng người khác cùng nhau tắm rửa !"

Lý Phàm muốn khóc , "Đều đi ra ngoài , cách ta xa một chút ! Phạm vi trăm mét không nên để lại bất luận kẻ nào !"

"Vâng, cô gia !"

Thiết Trụ có chút tiếc nuối ly khai , miệng còn nói thầm lên , "Người ta xoa bóp rất tuyệt đây này . . ."

Tiếp tục lớn cũng không cần a ! Mụ đàn , đây là nữ yêu quái a !

Thiết Trụ đi xa , Lý Phàm rốt cục thật dài Địa nhẹ nhàng thở ra , An Tâm Địa tại đây trong hồ bọt tắm . Đừng nói , như vậy phao ngâm , một ngày mới mệt cũng không có . Kẻ có tiền ngày , thật tốt a . . . Lớn như vậy ao , bơi lội đều vậy là đủ rồi . Lý Phàm chơi tâm nổi lên , nắm lỗ mũi chìm vào đáy nước , ở dưới nước lặn .

Đúng lúc này , Lý Phàm chứng kiến một đôi chân dài to bước vào trong ao , hần nhất thời giật dử . Này Thiết Trụ , không xong chưa?

"Phốc !"

Hắn phá vỡ mặt nước , biến mất trên mặt Thủy Châu , thờ phì phò hô .

"Thiết Trụ , ta không phải cho ngươi . . ."

Trước mặt một cái trần trụi thân mình cô gái xinh đẹp đang lờm một đôi hắc bạch phân minh con ngươi , có chút hoảng sợ mà nhìn mình .

Lý Phàm choáng váng , giống như . . . Làm sao không đứng lăm bộ dạng . . .

Hôm nay liền cày 15 canh , thật sự là cày bất động , điểm ấy tồn cào Mẹ nó chứ tình quang . . . Đánh giá thấp nhiệt tình của mọi người rồi , tiền lì xì thiệt tình không ít tặng , đối với lão Dương mà nói ~

Ngoài ra ta nhiều cấp Mọi người một cái tiền lì xì , là ta biên tập một chút tâm ý ~ mỗi ngày một lần , hôm nay hai lần nga , mỗi lần chỉ có 100 phân , tới trước được trước ~

"834499 "

Có chút bằng hữu có thể không hiểu , mở ra chi bảo , điểm tiền lì xì , ở khẩu lệnh lý đưa vào cái số này , là có thể cướp được rùi~

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

016 lớn hơn nàng

016 lớn hơn nàng

Lý Phàm chớp hai cái ánh mắt , nhìn xem phía trước mặt hot girl kia hoàn mỹ thân thể , nuốt nước miếng một cái .

"Thiết Trụ . . . Ngươi hoàn toàn biến dạng nữa à?"

Nhưng . . . Đây cơ bản không thể nào đâu ! Lý Phàm vốn tưởng rằng đối diện cô gái xinh đẹp sẽ nổi trận lôi đình , không nghĩ tới đối phương lại thần nhiên cười .

"Ngươi chỉ có hai lựa chọn . Hoặc là lấy ta , hoặc là chết."

"A ! Ta đây lựa chọn cưới ngươi !"

Lý Phàm không chút do dự làm ra hắc cho rằng lựa chọn chính xác nhất , nhưng là đối diện cô gái xinh đẹp lại thần nhiên cười , "Như ngươi mong muốn , đi chết đi !"

Cô gái xinh đẹp một bàn tay chống đỡ ngực , tay kia thì nắm lên một phen ẩm áp nước ao , hướng về Lý Phàm rồi tay sút đi qua .

Kia giọt nước mưa thế nhưng hóa thành băng châm , chụp vào Lý Phàm quanh thân yếu huyệt ! Đây là cái gì công phu? , Lý Phàm không kịp nghĩ nhiều , hắc ngửa về sau một cái , cả người phù phù một tiếng chụp tiến nước ao trong đó , tránh thoát này mây viên băng châm !

"Ngươi cho là ngươi có thể trốn đi được sao?"

Cô gái xinh đẹp hung lấp bắp nói , "Coi như giết ngươi , bốn tiểu thư cũng muốn móc xương của ngươi hai con ngươi !"

"Ngươi cũng quá độc ác đi!"

Lý Phàm phù phù một tiếng , từ một bên trong ao nhô đầu ra . Đừng nói . . . Đây cô gái xinh đẹp đáng người còn rất tốt.

"Đã nói rồi đấy cưới ngươi thì sao?"

"Đợi người chết , bồng tiểu thư sẽ đem ảnh chụp đốt đưa cho người ."

Cô gái xinh đẹp cười rộ lên nhưng thật ra thiên chân vô tà bộ dáng , "Người có thể nhắm mắt ."

"Người không ở nhận chân suy tính một chút sao?"

"Vây suy nghĩ thêm một chút . . . Tốt lắm , quyết định , giết người !"

Cô gái xinh đẹp nói xong, hơi vung tay lại là mấy viên băng châm bay tới , lần này băng châm số lượng hơi nhiều , Lý Phàm lập tức nắm lên một bên khăn tắm , sủy lên, nháy mắt đem những này băng châm bao ở trong đó , đoàn kết .

"Trả lại cho người !"

Lý Phàm nói xong, cầm lấy khăn tắm run lên , chân khí của hắn lay động ở trước mặt , đem trên khăn tắm Thủy Châu đánh mọi nơi bay múa . Mà này băng châm cũng đường cù lộn trở lại , cô gái xinh đẹp lấp bắp kinh hãi , nằng đập cái quen thuộc nện bước , thân thể nhẹ nhàng một bên , chuẩn bị né tránh này đó băng châm .

Nhưng đúng vào lúc này , nàng lại dưới chân vừa trượt , cả người kinh hô một tiếng , ngã ở nước ao giữa .

Cô gái xinh đẹp kinh hô một tiếng , tựa hồ té thực thảm . Không phải là sặc nước chứ? Nhưng đừng tai nạn chết người a ! Chính mình hôm nay là tới gặp cha vợ, cũng không phải tới giết người , ra chút chuyện đã có thể nguy rồi !

Lý Phàm vội vàng chạy lên trước, muốn nâng dậy kia cô gái xinh đẹp . Mà cô gái xinh đẹp nằm trong nước , cơ hồ hoàn toàn bại lộ ở Lý Phàm trước mặt của . Một màn này chỉ tại trong màn hình thông thường . . . Trong hiện thực chưa từng kiến thức qua như thế cảnh đẹp ! Lý Phàm nhất thời cũng có chút bụng không thể , trong lòng mặc niệm , phi lễ chó nhìn !

Hắn cố gắng dòi mở tròn mắt , nhưng ngay một khắc này , âm phong quét mặt , cô gái xinh đẹp khỏe môi nhếch lên cười lạnh , bàn tay trắng tinh Như Ngọc , thẳng đến Lý Phàm mặt của liền chụp lại đây .

Lý Phàm mồ hôi trên mặt cộng lông cái rùng mình , hắn cơ hồ là theo bản năng một bên thân , này bàn tay kết kết thật thật vỗ vào trên vai của hắn !

Một luồng hơi lạnh nhập vào cơ thể ! Một khắc này , Lý Phàm cảm giác mình cả người giống như đưa thân vào băng tuyết ngập trời bên trong giống nhau , thân thể rét lạnh , nháy mắt cứng ngắc ! Nhưng cùng lúc đó , vùng đan điền một cổ lửa nóng Chân khí bùng lên , giống như bảo vệ quốc gia vệ sĩ giống nhau , hung ác xua đuổi lấy này hàn khí , trong nháy mắt đem hàn khí cấp đuổi ra khỏi bên ngoài cơ thể !

Lý Phàm thân mình toát ra cuộn cuộn khói trắng , lại nhìn chung quanh hắn nước ao , cũng kết xuất từng khối Băng Tinh , tụ mà không hóa !

"Dì?"

Cô gái xinh đẹp đã muốn theo trong nước hồ đứng lên , đồng thời trườn lên một văn kiện khăn tắm . Lúc này đôi mắt đẹp của nàng lý có một tia khiếp sợ , ăn của mình thúc giục tâm Hàn Băng chương , thể nhưng bình yên vô sự?

"Người rút cuộc là ai?"

"Ta?"

Lý Phàm trong cơ thể hàn khí đã hoàn toàn bị đuổi tản ra rồi, trên người hắn còn đang không ngừng bốc hơi nóng , "Ta gọi là Lý Phàm ."

"Lý Phàm?"

Cô gái xinh đẹp lông mi bay bổng lên , có một phen đặc biệt phong thái . Nàng bỗng nhiên thân nhiên cười , sau đó đi đến Lý Phàm trước người , nhắm trúng Lý Phàm theo bản năng rút lui hai bước .

"Ai nha , người sợ cái gì ."

Cô gái xinh đẹp liếm môi một cái , "Người phải sợ hãi gia đem người ăn trúng xương cốt đều không thừa sao?"

"Người đừng hạt hay nói giỡn a !"

Lý Phàm cảm giác mình đều có điểm đầy máu , nữ nhân này quá nguy hiểm ! Nàng chính là có thể một bên mỉm cười , một bên giết chết của mình !

"Nào có nha , chúng ta là người một nhà đâu rồi, tỷ phụ . . ."

Một tiếng này tỷ phụ gọi đúng (là) làm cho người ta tê thấu xương cốt , Lý Phàm rút lui hai bước , trong lòng nhin không được có chút hốt hoảng , "Người...người gọi ta là gì?"

"Tỷ phụ nha !"

Cô gái xinh đẹp kiều tích tích nói nói: " vừa rồi người ta hiểu lầm người. . . Cô em vợ đúng (là) tỷ phu nửa thê từ nha. . . Xem liền nhìn ."

Ta đi , đây là cái gì lý luận a ! Lý Phàm cmn không thể ! Bất quá này cô gái xinh đẹp . . . Nhìn kỹ một chút khuôn mặt lời mà nói... , đích xác cùng Mộ Dung Anh có ba phần tương tượng ! Bất quá hai cái tính cách của người cũng khác biệt a, thật sự là chị em ruột sao?

"Người ta tên là Mộ Dung Ái. . . Đúng (là) thân muội muội u. . . Không tin , tỷ phu người hôn nhẹ xem."

Mộ Dung Ái then thùng vô hạn nói , cùng trước bộ dáng một trời một vực !

Lý Phàm Tâm lý này thành thích , đây là cái gì mở rộng ra a, này không được tỷ phu không thể kịch tình sao?

"Tỷ phu . . . Mới vừa tuyển hạng . . . Người ta muốn sửa chữa một chút. . ."

Mộ Dung Ái nhẹ nhàng tiến lên , tựa vào Lý Phàm còn ảm áp trên lồng ngực , ôn nhu nói .

"Cô em vợ . . . Thỉnh , xin tự trọng !"

Cấp lại cô em vợ . . . Loại chuyện này thật không phải là nằm mơ sao? Không đúng. . . Nhất định là cạm bẫy ! Lý Phàm nhìn thấy này trùm khăn tắm cô gái xinh đẹp , trong đầu lại xuất hiện một khác tắm cảnh tượng .

Một con nửa người trên đúng (là) mỹ nữ , nửa người dưới đúng (là) Tri Chu quái vật đang kết liễu một cái lưới lớn , mình bị dính vào trên mạng , không thể động đây !

Lý Phàm cơ hồ là theo bản năng liền đẩy ra Mộ Dung Ái , "Xin tự trọng , kỳ thật ta là thực truyền thống nam nhân !"

"Tỷ phu . . . Nhưng nhân gia đã bị người xem trọc rồi sao . . ."

Mộ Dung Ái có chút ngượng ngùng nói nói: " kỳ thật . . . Chúng ta đều là Mộ Dung gia con gái , người cười tỷ tỷ , lấy ta , không đều giống nhau sao?"

Mộ Dung Ái nói xong , hướng về phía Lý Phàm nháy nháy mắt vài cái , "Hơn nữa người xem . . . Người ta so với tỷ tỷ càng tuổi trẻ , nhiều hấp dẫn . . . Cũng càng nộn không phải sao?"

Cmn . . . Này Mộ Dung Ái mỗi câu nói đều giống như một quả tên giống nhau , thẳng trung Lý Phàm nội tâm a . Luận tư sắc nha. . . Đây đối với hoa tỷ muội đích thật là bất phân cao thấp , mỗi người mỗi vẻ . . . Nhưng là muội muội rõ ràng trẻ hơn hơn a . . . Hơn nữa thân cao giống như so với Mộ Dung Anh rất cao . . . Chân lâu. . . Không được a, Lý Phàm Tâm nói , mình là một chân không a, chân dài to chẳng hạn thương nhất a . . . Tiếp tục như vậy , không phải trúng chiêu sao?

Nhất định phải tìm ra nàng không bằng Mộ Dung Anh địa phương ! Một cái Vũ Đẩu gia , không phải hẳn là am hiểu quan sát sao?

Lý Phàm kia nóng cháy ánh mắt của cao thấp đánh giá , Mộ Dung Ái chẳng những không có tránh , ngược lại còn có chút kiêu ngạo mà giờ lên ngực của mình.

Lý Phàm đột nhiên nhãn tình sáng lên , "Đúng rồi ! Người có một chút không bằng tỷ tỷ người !"

"Làm sao có thể chứ , người ta làm sao không bằng tỷ tỷ . . ."

"Ngực của người ! Đối với nàng đại !"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

017 Tường Lâm cha

017 Tường Lâm cha

Mộ Dung Ái thần sắc biến đổi , tựa hồ muốn tức giận bộ dạng . Nhưng cũng chính là như vậy trong nháy mắt , nàng liền bình tĩnh lại , trên mặt một lần nữa treo lên tươi cười , dễ thương Địa hướng về phía Lý Phàm liếc mắt đưa tình .

Tất cả chuyện này , đều là nguy hiểm tín hiệu !

"Nặng một cái, không phải lớn sao . . . Đây phải nhờ vào người, tỷ phu . . ."

Này tỷ phu gọi, cũng quá chuồn mất, trượt xuống đi!

"Đừng ảo tưởng rồi, sân bay đúng (là) nhào nặn không lớn."

Lý Phàm nhất tâm kiến huyết, Mộ Dung Ái khước miệng rõ ràng co quắp xuống. Nàng ở nhẫn nại, nàng nhất định là tại nhẫn nại ! Lý Phàm nói thầm trong lòng, ta xem ngươi có thể nhẫn nại tới trình độ nào !

"Thật sự không được . . . Người ta vì ngạo, có thể đi đánh ngực lớn chằm . . ."

Mộ Dung Ái lúc nói chuyện, trong thanh âm đã muốn rõ ràng mang theo âm rung rồi.

"Không nên không nên, xúc cảm hoàn toàn bất đồng!"

Lý Phàm lắc đầu, "Giả đúng là giả dối, thực không rồi!"

• • •

Lý Phàm cảm thấy một cổ đặc hơn sắt khí, đúng vậy, mau bùng nổ đi, đem người mục đích thật sự bạo lộ ra !

"Cô gia? Cô gia? Tắm xong chưa?"

Môn ngoài truyền tới Thiết Trụ tiếng kêu .

"Lần sau . . . Ta nhất định sẽ làm cho người cưới ta đấy!"

Mộ Dung Ái nói xong, phủ thêm một bộ y phục, theo bể tắm bên cạnh cửa sổ nhất nhảy ra.

"Làm cái quỷ gì . . ."

Lý Phàm có chút không hiểu ra sao , này Mộ Dung Anh toàn gia đều không bình thường a đây là !

Bạn hẳn cả nhà có phải hay không đã uống nhầm thuốc rồi, chẳng lẽ có tiền tâm lý của người ta đều có vấn đề sao?

Đúng lúc này, Thiết Trụ đẩy cửa vào, chứng kiến Lý Phàm thân thể trần truồng đứng ở nơi đó, lập tức sắc mặt Phi Hồng, nghiêng đầu đi, bịt mắt má quơ eo, "Được, rất xấu hổ! Thấy được cái không nên nhìn đồ !"

"Nhìn con em người !"

Lý Phàm thiếu chút nữa là nổi điên, ngơ ngơ ngừng cái đại đầu quý a !

"Cô gia . . . Ngài, y phục của ngài ta để ở chỗ này rồi . . . Thời gian không sai biệt lắm . . ."

"Được rồi được rồi, phóng kia nhanh đi ra ngoài đi!"

"Cô gia . . . Người ta ở cửa Đẳng ngài . . . Hi hi hi . . ."

Hì hì đại gia người !

Lý Phàm nhìn thấy Thiết Trụ uốn éo cái mông đi ra ngoài, chính cái nội tâm của người vẫn là hồng mắt. Chính mình đoán không lầm, nơi này quả nhiên là toàn gia bệnh thần kinh! Hắn đi ra bề tẩm, đều không cần khăn mặt, trên thân thể rất nhanh sẽ khô khan.

Chờ Lý Phàm đi theo Thiết Tru đi vào tòa nhà lớn trước mắt thời điểm, đứng ở môn khẩu Mô Dung Anh ánh mắt nhất thời sáng ngời.

Lúc này Lý Phàm mặc trên người một thân màu đen vô phục , tu thân khéo , thật đúng là nhường Lý Phàm có một loại Vũ Đẩu gia khí chất . Nếu không tại sao nói , người đưa vào ăn mặc , Phát đưa vào kim trang , cổ nhân lần không đây nổi ta .

Lý Phàm bị Mô Dung Anh nhìn có chút không quá tự tại, "Người nhìn cái gì đấy? Trên mặt ta dính đồ?"

"Ta khi nào nhìn người sao?"

Mộ Dung Anh lạnh nhạt đang nhìn bầu trời, "Ta chỉ đứng (là) nhìn thấy hôm nay khí trời tốt."

"Tin người mới là chuyện la . . . Đứng rồi, ta vừa vặn giống gấp lại người mười mười."

Lý Phàm suy nghĩ hạ xuống, vẫn là quyết định cùng Mộ Dung Anh nói chuyện này .

"Hà? Làm sao gặp phải?"

"Liên trên đường ."

Lý Phàm nhỏ giọng nói , "Dù sao . . . Nàng công kích ta , nắm lên giọt nước mưa , ném ra tôi cũng băng châm , đây là cái gì công phu?"

"Đừng vội nói bậy !" !

Mộ Dung Anh sắc mặt đột nhiên thay đổi , trầm mặt , sắc mặt được kêu là một cái khó coi , "Đó là một môn tà công , ta Mộ Dung gia người làm sao có thể sẽ thứ này !" !

Nói xong, nàng hung hăng trừng mắt nhìn Lý Phàm liếc mắt một cái , "Đừng vội tiếp tục hồ ngôn loạn ngữ rồi, nếu không ta cắt đầu lưỡi của ngươi !" !

Đi con em mày , này hai tỷ muội , một cái thích lấy người trông mắt , một cái thích cắt người đầu lưỡi ! Thực có phải hay không người một nhà , không vào một nhà cửa a !

"Đừng nhường cha ta đợi quá lâu , vào đi thôi ."

Mộ Dung Anh nói xong, đẩy cửa vào . Đây tòa nhà lớn lý thập phần sáng sủa , một bộ hồng đồ gỗ cổ kính , hiển nhiên không là phẩm phẩm .

Ở đại trạch dặm phong thủy cũng thập phần khảo cứu , tứ tứ phương phương , Đại Lương thượng còn bàn trừ một cái bạch xà . Lý Phàm nghe lão nhân nói về , này cổ đại danh môn đại viện trong trạch viện đều thích nuôi Xà Bàn lên , này Xà tục xưng dây xâu tiền . Nếu có một ngày Xà ly khai tòa nhà , đã nói lên nhà này tòa nhà phải thua .

Trong ngôi nhà này trước mặt tích cũng không nhỏ , một người mặc màu trắng võ áo dài nam tử trung niên , đang đứng ở trong trạch tử , chậm rãi múa kiếm . Hắn múa kiếm không có cái loại này gió nổi lên Lôi Động cảm giác , ngược lại như là tu thân dưỡng tính giống nhau , thập phần thanh nhã .

Nam tử múa kiếm thời gian , Mộ Dung Anh một tiếng không dám cổ họng , lôi kéo Lý Phàm , liền đứng ở một bên chờ . Mãi cho đến nam tử thanh bảo kiếm đưa cho bên cạnh hạ nhân , sau đó cầm khăn mặt lau mồ hôi thời gian , nàng mới ngẩng đầu lên .

"Ai , lão liễu , mới vừa vũ như vậy hai cái , liền toát mồ hôi ."

"Phụ thân vẫn là càng già càng dẻo dai , thần công cái thể ."

Mộ Dung Anh còn bất động thanh sắc lấy cùi chỏ đẩy Lý Phàm một phen , Lý Phàm kịp phản ứng , sốt ruột vội hoảng , lại có chút khản trương , vì thế vừa chấp tay nói nói: " Chúc đại ca thiên thu vạn tải , thống nhất giang hồ !" !

Mộ Dung Anh trên trán hắc tuyến tất cả đi ra rồi, Lý Phàm mình cũng mau khóc , quả thực cmn rồi, chính mình nhất sốt ruột , như thế nào đem Đông Phương Bất Bại lôi kịch xuất hiện !

Nhưng nam tử trung niên vẻ mặt coi như bình tĩnh , hắn nhìn thấy con gái của mình , miệng than thở nói: " Quai Quai a . . . Làm sao ngươi rời nhà nhiều ngày như vậy a , ngươi xem một chút , đều gầy , mau nhường ba ba Bảo Bảo . . ."

Lần này Lý Phàm trên trán cũng thấy mồ hôi lạnh rồi, ta đi , đây mới thật là cao thủ tuyệt đỉnh sao? Đây nĩa không chính là một cái con gái không thôi !

"Phụ thân . . . Ta rất tốt . . . Hơn nữa ta không phải tiểu hài tử rồi. . ."

Mộ Dung Anh hiển nhiên cũng có chút xấu hổ , nàng ho khan hai tiếng , mà nam tử trung niên lập tức lau thu hút lệ , "Ngoan ngoan a , mẹ mẹ ngươi chết sớm , năm đó ta một người vừa làm cha vừa làm mẹ Mẹ , đem ngươi nuôi lớn , trước mắt ngươi trưởng thành , ngại cha lão nhai rồi, phiền toái , liền không muốn cần cha rồi. . ."

"Phụ thân đại nhân . . . Ta thật sự không ý tứ này . . ."

Mộ Dung Anh trên đầu hắc tuyến càng ngày càng nhiều , dù sao Lý Phàm vẫn còn ở nơi này , đoán chừng là có chút bụng không thể .

"Phụ thân . . . Lý Phàm vẫn còn ở đó. . ."

"Nha. . ."

Nam tử trung niên ánh mắt dừng ở Lý Phàm thân mình , trong nháy mắt đó , Lý Phàm cảm giác mình giống như như rơi vào hầm băng , một loại khủng bố tùy tâm để tràn ngập ra .

Người nam nhân này . . . Thật đáng sợ . . . Hắn chỉ có đang nhìn mình một khắc này , trên người mới bộc phát ra một loại cường giả cảm giác ! Nhưng hắn cũng chỉ là nhìn Lý Phàm liếc mắt một cái , lại dịu dàng Địa đang nhìn mình con gái nói .

"Ngoan ngoan a, cha nói cho người môn việc hôn nhân, đặc biệt thích hợp người."

Nam tử trung niên một mực sửa nữ nhi của mình nhũ danh, nhường Lý Phàm đặc biệt không thích ứng. Như vậy một cái khéo léo tên, làm sao thích hợp Mộ Dung Anh nữa à!

"Phụ thân, ta đã chọn xong vị hôn phu rồi."

Mộ Dung Anh lập tức nói: "hi vọng phụ thân có thể tôn trọng nữ ý nguyện của người."

"Ngoan ngoan a, mẹ mẹ người chết sớm, năm đó ta một người vừa làm cha vừa làm mẹ Mộ, đem người nuôi lớn, trước mắt người trưởng thành, ngại cha lão nhãi rồi, phiền toái, không muốn nghe cha lời của..."

Lý Phàm lau đem mồ hôi lạnh, trung niên nam tử này, hãn ngoại hiệu đúng (là) Tường Lâm tẩu à...

"Phụ thân... Con gái không dám..."

Mộ Dung Anh cũng đặc biệt xấu hổ, mà nam tử trung niên vung tay lên, "Tiểu Trịnh a, mau ra đây trông thấy nữ nhi của ta."

"701268"

Quy củ cũ, chỉ bảo khẩu lệnh tiền li xi, các người hiểu ~ cảm tạ số mười quần áo chơi bóng ủng hộ, này tiền li xi là hãn tài trợ nga ~ đại hồng bao ~

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

018 luận võ chọn rể sao?

018 luận võ chọn rể sao?

Mộ Dung Anh phụ thân của, tên là Mộ Dung Bác. Hãn vừa dứt lời, theo bên cạnh cửa hông bên trong đi ra một cái công tử văn nhã. Hãn mặc trên người màu tím đen cẩm phục, trong tay cầm lấy một phen tinh xảo ngọc phiến.

Lý Phàm ở bên cạnh nhìn thấy, trong lòng liền lẩm bầm, tên mặt trắng nhỏ này đúng (là) mịa ai vậy?

"Ngoan ngoan a, vị này chính là ta cần giới thiệu cho người thế gia công tử."

Mộ Dung Bác cười ha hả đang muốn giới thiệu, Mộ Dung Anh lại mặt xạm lại Địa cắt đứt hãn.

"Phụ thân... Trước mặt người ở bên ngoài, có không xưng hô nữ nhi đại danh?"

"Ai, con gái lớn, không cần cha..."

"Ngài... Ngài tùy ý..."

Lý Phàm xem như đã nhìn ra, này Mộ Dung Anh cũng lấy cha của mình không có biện pháp nào a!

"Mộ Dung tiểu thư, Tiểu Sinh ngưỡng mộ ngài đã lâu rồi."

Mặt trắng nhỏ kia phe phẩy của mình cây quạt, cười híp mắt đối Mộ Dung Anh nói nói: "Tiểu Sinh chính là Thương Tinh Thu gia truyền nhân, Thu Vô Ngân. Đẳng Mộ Dung tiểu thư con gái đã xuất giá lúc sau, Tiểu Sinh nhất định tương kính như tân, rất chăm sóc Mộ Dung tiểu thư."

"Nhìn xem, nhìn xem, thật tốt hài tử!"

Mộ Dung Bác lau một cái khéo mắt nước mắt vui mừng, "Đem Quai Quai giao cho người, ta cũng yên lòng."

"Ta không đồng ý cửa hôn sự này!"

Mộ Dung Anh lại quả quyết cự tuyệt , "Phụ thân , con gái đã không phải là ba tuổi tiểu hài tử rồi, còn cần phụ thân đến cho ta quyết định hết thảy !"

"Ngươi...ngươi trưởng thành , không cần cha sao?"

Lý Phàm lau đem mồ hôi lạnh , cmn , lại đây một bộ này ! Lão nhân này không dứt sao?

"Mặc kệ phụ thân làm sao ngươi nói , chuyện này , con gái phải tự mình định đoạt ."

Mộ Dung Anh như cũ kiên trì , Lý Phàm Tâm trung cảm động , quả nhiên nữ nhân này vẫn đối với chính mình có cảm tình , không uổng phí một tháng ở chung a !

"Lý Phàm đứng (là) con gái tuyển ra tới vị hôn phu , nếu như muốn can thiệp nữ nhi hôn sự , trước hết đánh bại Lý Phàm đi!"

Qua loa mẹ này! Lý Phàm thiếu chút nữa khóc lên , nguyên lai nàng có đúng (là) ý định này !

"Di , nguyên lai ngươi còn dẫn theo cá nhân trở về sao?"

Mộ Dung Bác ánh mắt đã rơi vào Lý Phàm thân mình , Lý Phàm không nhận ra cmn , ngươi nha , hiện tại mới giả vờ chứng kiến ta sao?

"Này bất thành khí tiểu tử , như thế nào xứng với ta WOW!"

Mộ Dung Bác bĩu môi một cái , "Ta không thừa nhận này con rể !"

"Của ta vị hôn phu , ta tới chọn ."

Mộ Dung Anh ánh mắt kiên định nhìn thấy cha của mình , "Thu Vô Ngân , nếu như ngươi là muốn lấy ta , trước hết chiến thắng ta chọn vị hôn phu đi!"

"Như ngươi mong muốn , Mộ Dung tiểu thư !"

Thu Vô Ngân nhìn thoáng qua Lý Phàm , hợp lại của mình ngọc phiến , chỉ vào hắn , nói nói: " tiểu tử , xem ở Mộ Dung tiểu thư mặt mũi của , đoạn ngươi nhất cái cánh tay , lưu ngươi một cái mạng !"

Nói xong, dưới chân hắn bắn ra , khinh phiêu phiêu giẫm phải khinh công , nháy mắt tới Lý Phàm trước mặt , "Đối phó ngươi , thậm chí không dùng được ta gia truyền Thương Tinh chỉ !"

Vừa dứt lời , hắn ngọc phiến hướng về Lý Phàm huyết vị liền chọc ba cái .

Lý Phàm bị đau , thân thể bán quỳ đi xuống , Thu Vô Ngân cây quạt đặt ở Lý Phàm trên đầu .

"Yếu, thật là quá yếu ."

Thu Vô Ngân nhếch miệng lên , "Nói đi , đầu nào chân không muốn?"

"Nhất giúp một tay. . . Rất xem thường người !"

Lý Phàm lửa giận theo đáy lòng bắt đầu thiêu đốt , toàn bộ thế giới giống như chậm lại , Thu Vô Ngân tiếng cười đều bị thả chậm .

Thân thể của hắn đột nhiên chấn động , đan điền khí kinh giống như nổ mạnh giống nhau , tràn ngập ở kinh mạch của hắn giữa !

Mãnh liệt khí kinh đem Thu Vô Ngân thân thể đem phá ra , đặng đặng đặng rút lui ba bước !

"Tình huống nào?"

Hắn có chút khiếp sợ , chính mình chính là Thương Tinh Thu gia cao thủ , làm sao sẽ bị một tên mao đầu tiểu tử cấp văng ra?

Mà Lý Phàm chậm rãi đứng lên , cả người hắn khí thế của cũng thay đổi . Lúc này hắn giang hai cánh tay , hung hăng vỗ song chưởng , lực lượng cảm giác mười phần ! Loại kia to con cảm giác , nhường Thu Vô Ngân cảm giác đứng ở trước mặt mình không phải một mình loại , mà là một con cự hùng !

Ngũ cảm hí , con gấu hình thái !

"Này , đây là cái gì?"

Thu Vô Ngân ngờ ngác một chút .

"Là ông nội ngươi !"

Lý Phàm thả người nhảy dựng , hai đấm mang theo toát ra lực lượng , hướng về Thu Vô Ngân đập xuống . Thu Vô Ngân nâng từ bản thân ngọc phiến ,

theo bản năng chấn lên đỉnh đầu .

"Àm!"

Thu Vô Ngân cây quạt bị đập vỡ , cả người hắn cũng bị đập bẽ trở mình , đầu hung hăng chụp trên mặt đất , đem mặt đất ném ra vết rách. Nếu không phải có hộ thể khí kinh , phỏng chừng đầu của hắn cũng phải nát rồi.

"Tiểu tử này . . ."

Liên Mộ Dung Bác cũng lặng đi một chút , này Thu gia tiểu tử thực lực cũng là không sai , lại bị hắn cấp đập bay sao? Hơn nữa , đây là Ngũ cảm hí đi .
. Hình như là một môn tiểu thừa ngoại công a !

"Hỗn đản ! Ngươi chọc giận ta !"

Thu Vô Ngân Tả Thủ trên mặt đất vỗ , thân thể đã bật lên , hai ngón tay nháy mắt đối với Lý Phàm chỉ. Trên ngón tay của hắn mặt , giống như có đồ vật gì đó bắn ra rồi!

"Đề ý , đây là Thương Tinh chỉ !"

Mộ Dung Anh lập tức truyền âm cho Lý Phàm , mà một cỗ vô hình khí kinh đã muốn xuyên thủng Lý Phàm bả vai , huyết hoa bay ra . Loại đau này , chưa từng có , giống như sâu tận xương tủy giống nhau !

"Chính là người ngoài ngành ! Cũng dám làm tổn thương ta hoàn mỹ khuôn mặt !"

Thu Vô Ngân vuốt chính mình vết thương trên mặt , trong miệng thậm chí phát ra tiếng thét chói tai , "Ta muốn giết ngươi !"

Mà Lý Phàm cắn chặt răng , nhú chặt lông mày , dùng khí kinh phong trụ của mình khí huyết . Này Thương Tinh chỉ , có điểm giống đúng (là) Lục Mạch Thần Kiếm , giống nhau a .

"Thương Tinh chỉ lộ !"

Thu Vô Ngân hai tay mấy ngón tay không ngừng hướng về Lý Phàm đâm tới , dài nhỏ khí kinh phá vỡ không khí , hướng về Lý Phàm mấy chỗ huyết vị bắn qua .

Mà Lý Phàm dòng máu sôi trào , tầm mắt của hắn thả chậm , mấy đạo kinh khí cũng biến thành có thể thấy rõ ràng.

Lý Phàm sát những kinh khí này , theo khe hở vọt tới Thu Vô Ngân trước mặt của .

"Không có khả năng !"

Thu Vô Ngân không dám tin vào hai mắt của mình , mà Lý Phàm một cái tát liêu, vỗ vào Thu Vô Ngân ngực .

"Hắc Hùng gõ cửa !"

Một tát này mang theo Mộ Dung Anh nơi đó có được mười một năm Chân khí , trùng điệp đánh bay Thu Vô Ngân .

Mộ Dung Anh khỏe miệng , lần đầu tiên xuất hiện kiêu ngạo tươi cười . Mà Mộ Dung Bác đột nhiên vươn tay , tiếp nhận Thu Vô Ngân , sau đó run lên . Trên người của hắn khí kinh lập tức bị hóa giải , Mộ Dung Bác thở dài .

"Không còn dùng được đâu rồi, miệng cộp gan thỏ ."

"Phụ thân , chứng minh con gái không chọn làm người ."

"Ngoan ngoan a . . . Nhưng là phụ thân chúng quy không có trùng ý tiểu tử này ! Hắn chính là cái củi mục , nhất định kẻ vô tích sự ! Như thế nào xứng làm ta Mộ Dung Bác con rể !"

"Chớ quá mức !"

Lý Phàm nhin không được , "Nhân sinh của ta , dựa vào cái gì do ngươi đi làm quyết định?"

"Chỉ bằng ngươi này ngu xuẩn cùng !"

Mộ Dung Bác không khách khí nói nói : " nữ nhi của ta chính là minh chủ võ lâm ! Ngươi? Lại là cái thá gì !"

"Không phải là minh chủ võ lâm sao , lão tử coi như cho ngươi xem !"

Mộ Dung Bác ánh mắt của đột nhiên tròn tròn , sau đó một cái tát hướng về Lý Phàm chụp đi qua .

"Có bản lĩnh nói mạnh miệng , trước hết ăn ta một chương này !"

"A !"

Mộ Dung Anh đều kinh trụ , mà Lý Phàm dồn khí đan điền , theo Mộ Dung Anh trên người lấy được khí kinh ở trong cơ thể hắn được triệu tập , tràn ngập ở trên bàn tay của hắn mặt .

"Hắc Hùng gõ cửa !"

Lý Phàm cùng Mộ Dung Bác hai người bàn tay đụng vào nhau , một cỗ cường đại khí kinh đập vào ở Lý Phàm thân mình , Lý Phàm ánh mắt nhất thời tối sầm lại , tiếp theo liền cái gì cũng không biết .

Cười cái người vợ . . . Nhưng thật là không dễ dàng . . .

Lý Phàm trong đầu chỉ đã hiện lên một cái ý niệm như vậy , sau đó liền hoàn toàn ngất đi .

Gia nhập lão Dương sách mới đàn đi ~

493330409 , mỗi tuần đều có tặng danh hiệu cùng tiền lì xì nga ~

Mặt khác nhớ rõ chú ý hạ lão Dương vì tín công chúng hào: hắc Ye1 04213064 , cũng sẽ thường xuyên tặng tiền lì xì nga ~ nhưng lại có thể cùng lão Dương tiếp xúc gần gũi ! Còn chờ cái gì đâu rồi, mau cầm điện thoại đi động lên đi ~

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

019 Thiên Chu Vạn Độc Thủ

019 Thiên Chu Vạn Độc Thủ

"Phu quân , người ta nhớ người ."

Lý Phàm nhìn đứng ở trước mặt thẹn thùng vô hạn Mộ Dung Anh , nhìn không được nuốt nước miếng một cái .

Sao lại thế này . . . Đây là nằm mộng đi . . Nhất định là tại nằm mơ đi . .

"Phu quân . . . Người ta hoặc là sao đất . . ."

Mộ Dung Anh môi đỏ mọng hôn đi qua , Lý Phàm Tâm nhảy nhanh hơn .

Không biết vì cái gì , có một loại dự cảm xấu bao phủ ở Lý Phàm trong đầu . Hắn đột nhiên mở to mắt , chứng kiến Thiết Trụ xem ra đáng sợ mặt to , đang quyết cái miệng rộng thần từ hướng về chính mình hôn qua.

"Cmn !"

Lý Phàm một cái tát đẩy ra mặt của nàng , "Người muốn làm gì !"

Thiết Trụ yết hầu bỗng nhúc nhích , có điểm ủy khuất nói nói: " người ta xem cô gia ngủ ngon . . . Muốn cho cô gia mớm thuốc nha. . ."

Cho người ăn muối nha !

Lý Phàm thiếu chút nữa là nổi điên , "Cùng ta bảo trì một thước . . . Không , năm thước . . . Không đúng, mười thước khoảng cách !"

"Chính là . . . Cô gia . . . Thuốc này . . ."

"Không uống , ta rất tốt !"

Lý Phàm bây giờ tâm tình vô cùng buồn bực , vô duyên vô cớ bị đánh cho một trận , Mộ Dung Bác lão nhân kia cũng quá vô sỉ , thế nhưng ra tay với chính mình !

"Mộ Dung Anh đây?"

"Lão gia hai ngày này bế quan , Đại tiểu thư đang xử lý Mộ Dung gia sự ."

Thiết Trạ đang hoàng đứng ở cạnh cửa , hồi đáp .

"Hai ngày này . . . Ta hôn mê mấy ngày?"

Lý Phàm có chút dự cảm bất hảo .

"Ba ngày rồi."

Thiết Trạ dựng thẳng lên ba ngón tay , Lý Phàm thiếu chút nữa điên , "Trường học làm sao bây giờ a !"

"Cô gia yên tâm , trường học đã muốn giúp ngài xin nghỉ xong rồi."

Thiết Trạ trấn an nói .

"Cái gì giả?"

Lý Phàm Tâm nói , nhị trung chính là luôn luôn lấy nghiêm khắc biến thái trừ danh a , vậy giả rất không có khả năng cấp .

"Nghỉ bệnh ."

Thiết Trạ mặt mỉm cười , "Đại tiểu thư nói ngài làm trĩ sang phẫu thuật , cho nên cần nghỉ ngơi vài ngày ."

"Trời ạ !"

Lý Phàm hồng mắt , này sau khi tới trường học còn thể nào gặp người a !

"Cô gia ngài nhất định đói bụng , ta đi phòng bếp giúp ngài chuẩn bị cái ăn !"

Thiết Trạ chứng kiến Lý Phàm tỉnh táo lại , vẫn còn có chút vui vẻ , hào hứng đi phòng bếp chuẩn bị Lý Phàm cơm trưa đã đi . Mà Lý Phàm hôn mê ba ngày , thật là có điểm bụng đói kêu vang. Quên đi trĩ sang liền trĩ sang đi , dù sao có thể nhân hạ vài ngày cũng là tốt.

Bất quá rất không cam lòng , bị Mộ Dung Bác cấp đánh đã hôn mê , đây cũng quá thật xấu hổ chết người ta rồi !

"Đáng giận , ta muốn đứng (là) cường thịnh trở lại điểm thì tốt rồi !"

Lý Phàm một đám gỗ ở bên cạnh trên vách tường , chần chốc mặt trên rót ngoài đồng tường da .

"Muốn trở nên mạnh mẽ sao?"

Ngay tại Lý Phàm buồn bực thời điểm , bên cạnh trên cửa sổ bỗng nhiên truyền đến một cái thanh âm quen thuộc .

Hắn ngừng đầu , chứng kiến nhất cái xinh xắn cô gái xinh đẹp ngồi ở trên bệ cửa sổ . Này đẹp trên người thiếu nữ mặc một bộ Hàn thức đồng phục , trên thân đứng (là) ca rô màu xanh Tiểu áo sơ mi , nửa mình dưới còn lại là màu râm nắng váy dài , có vẻ tuổi trẻ lại có sức sống . Dưới làn váy một đôi dài nhỏ chân dài , dường Lý Phàm có điểm tâm viên ý mã .

"Ngươi...ngươi là ai tới?"

Lý Phàm chớp chớp ánh mắt .

"Ta nha ! Là ta nha ! Mộ Dung Ái a !"

Tiểu mỹ nữ trừng lớn một đôi đôi mắt to xinh đẹp , "Ngươi lại đem ta đem quên đi ! Nhưng ác !"

"Không dám không dám . . ."

Nhớ tới tiểu ma nữ này , Lý Phàm liền đau đầu , "Chính là ngươi sau khi mặc quần áo vào , có điểm không nhận ra được ."

"Nói gì vậy !"

Mộ Dung Ái dờ khóc dờ cười , Lý Phàm vỗ đùi , "Ai nha , ngươi xem ta miệng này , không biết ăn nói , ngươi đừng thấy lạ !"

Mộ Dung Ái sắc mặt rất nhanh khôi phục lại , "Người ta như thế nào bỏ được trách người . . . Tỷ phu . . . Không , tỷ phu không đủ thân cận , vẫn là gọi tỷ phu lão công đi . . ."

Này mịa là cái gì xưng hô a chà mẹ nó !

"Tỷ phu lão công yên tâm . . . Ở tỷ tỷ trước mặt , người ta chỉ xưng hô tỷ phu , như vậy liền không thành vấn đề chứ?"

Lý Phàm trên trán đều là mồ hôi lạnh , hần cảm giác mình một mực bị cái nha đầu này nắm mũi dẫn đi a !

"Đúng rồi , tỷ phu lão công , người mới vừa rồi là không phải nói , muốn trở nên mạnh hơn đấy?"

Mộ Dung Ái liếm môi một cái , tràn ngập lực hấp dẫn hơi han .

"Người có tâm tư gì?"

Tiểu mỹ nữ này ở Lý Phàm trong mắt , chính là một con Xà mỹ nữ !

"Tỷ phu lão công nói như vậy . . . Người ta thật đau lòng . . ."

Mộ Dung Ái lau hai mắt của mình , khóe mắt tựa hồ thật sự có nước mắt xẹt qua bộ dạng , "Người ta chính là ngưỡng mộ tỷ phu lão công đâu rồi , thật lòng muốn giúp lên tỷ phu lão công trở nên mạnh hơn . . ."

Mộ Dung Ái nói thầm trong lòng lên , người này biến thái đã muốn rất mạnh mẽ được rồi ! Vẫn là Thuần Dương thể , lần trước đối chưởng , người bất tỉnh ba ngày , cha ta cũng bị nội thương , bây giờ còn đang bế quan! Người cái tên này , là quái vật sao . . .

"Chẳng lẽ người có thần công gì cần giao cho ta sao?"

Lý Phàm vẫn là nhịn không được có chút tâm động , "Tỷ như Hàng Long Thập Bát Chương a, Như Lai Thần Chương các loại !"

"Dĩ nhiên không phải á . . . So với loại đồ vật này mạnh hơn đấy . . ."

Mộ Dung Ái ánh mắt của xoay xoay , "Đây chính là chúng ta Mộ Dung gia bí mật chứ . . . Nhưng tỷ phu lão công cũng không phải người ngoài , tỷ tỷ chẳng lẽ không có nói cho người biết sao?"

"Cái bí mật gì?"

"Ai nha nha . . . Xem ra tỷ tỷ cũng không phải thật tâm thực lòng Địa thích tỷ phu lão công . . . Không bằng tỷ phu lão công vẫn là lấy ta tốt lắm , người ta một cách toàn tâm toàn ý yêu người ồ!"

"Nghiêm chỉnh mà nói !"

Lý Phàm tim đập rộn lên , nữ nhân này . . . Tuyệt đối là cái kẻ gây tai họa ! Này nếu đặt ở Thương Triều , chính là một cái hoạt thoát thoát Đắc Kỷ a, khẳng định phải đem Trụ vương lừa dối chết đi sống lại . Bất quá điều kiện tiên quyết là , Trụ vương được thích thiếu vú mới được a !

"Tỷ phu lão công . . . Người ta nghe nói , người là Thuần Dương thể đúng không?"

Mộ Dung Ái đối với Lý Phàm nhẹ nhàng ngoắc ngón tay , "Mà người ta . . . Đúng (là) Thuần Âm thể , hai người chúng ta nếu song tu nói , thực lực phải nhận được bay vọt về chất ồ!"

Lời nói này , Lý Phàm đích thật là tâm bổng nhúc nhích ! Song , song tu sao? Nghe nói hiệu quả là rất tốt . . . Phi , chính mình đang suy nghĩ gì đấy , Lý Phàm a Lý Phàm , nhất định phải ngăn trở địch nhân viên đạn bọc đường , mỹ nhân tâm kế !

"Cô em vợ , người coi ta là thành người nào?"

Lý Phàm lập tức nghĩa chánh ngôn từ Địa cự tuyệt nàng , nhưng Mộ Dung Ái lại tiến lên ôm Lý Phàm , cả người dán tại trong ngực của hắn . Ôn hương nhuyễn ngọc vào lòng , Lý Phàm có chút tâm viên ý mã . Mà Mộ Dung Ái đích tay đưa ra ngoài , ở Lý Phàm nhìn không thấy địa phương , mở năm ngón tay , giống như ung trào giống nhau .

Nhưng Lý Phàm rồi lại đẩy ra nàng , Mộ Dung Ái tức giận gần chết . Người kia , thật sự là không có chút nào rõ ràng !

"Chúng ta không thể như vậy . . . Đây là ** !"

Lý Phàm quay đầu đi , nhìn thấy trên cửa sổ mấy chậu bồn hoa , nói thầm nói: " người là của ta cô em vợ a . . ."

Ngu ngốc !

Mộ Dung Ái sắc mặt âm trầm xuống , cùng vừa rồi mềm mại bộ dạng hoàn toàn tương phản .

Nàng cử lên bàn tay của mình , từng bước một hướng về Lý Phàm đi tới . Nàng cước bộ giống như miêu giống nhau nhẹ, không phát ra một chút thanh âm !

Trên bàn tay của nàng mang theo một cổ hắc khí , tựa hồ đang dùng cái gì tà ác trao công ! Đây là Mộ Dung Ái lên trộm luyện Thiên Chu Vạn Độc Thủ , nếu để cho tỷ tỷ đã biết , khẳng định phải đánh chết của mình !

Nói lắm bầm , Thuần Dương thể , bốn tiểu thư liền không khách khí nhận !

Tiền lì xì: 979299

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

020 ngẫu nhiên cũng tùy hứng

020 ngẫu nhiên cũng tùy hứng

Thiên Chu Vạn Độc Thủ !

Mộ Dung Ái đích tay chưởng hướng về Lý Phàm cái ót chụp tới ! Nếu là trao thật sự , là có thể đem Lý Phàm cái ót cầm ra ngũ cái lỗ thủng! Lại phối hợp của mình đại pháp , nói không chừng là có thể đem Thuần Dương thể hút tới trong cơ thể của mình !

"Không ! Ý chí của ta lực vì sao như thế bạc nhược !"

Lý Phàm lại đột nhiên ngồi chồm hồm xuống , ôm đầu óc của mình , một bộ vương mặc của bộ đáng .

Mà Mộ Dung Ái đích tay đã muốn bắt đi ra ngoài , trực tiếp chộp vào một chậu Tiên Nhân Chưởng mặt trên , nhất thời đau kêu thảm một tiếng , tay kia thì sinh sôi bùng kín miệng của mình .

"Cô em vợ , ngươi làm sao vậy?"

Lý Phàm nghe được một tiếng kêu sợ hãi , liền vội vàng đứng lên hỏi.

"Chưa, không có việc gì . . ."

Mộ Dung Ái nhìn đau , đem Hữu Thủ dấu ở phía sau , miễn cưỡng bài trừ một cái tươi cười.

"Làm sao vậy , cô em vợ , ngươi làm sao không thoải mái sao?"

Mộ Dung Ái lắc đầu liên tục .

"Có phải là bị bệnh hay không? Nhưng tỷ phu nhìn xem !"

Lý Phàm đi tới từng bước , Mộ Dung Ái sợ tới mức lùi lại một bước , kết quả vội vội vàng vàng , Hữu Thủ ở trên cửa sổ chống đỡ một chút .

"A a a a !"

Mộ Dung Ái rốt cục nhìn không được hết rầm lêm .

"Cô em vợ , làm sao ngươi vậy cô em vợ?"

Lý Phàm hoảng sợ , đây là trách? Đây toàn gia đều cái gì tật xấu , như thế nào đều nhất kinh nhất sợ hay sao?

Mà xa xa truyền lại Thiết Trụ kêu la , "Cô gia , Đại tiểu thư tới thăm ngươi tới rồi !"

Mộ Dung Ái con mắt đỏ ngầu, từ trong phòng liền xông ra ngoài , trước mặt bắt gặp Mộ Dung Anh cùng Thiết Trụ .

Thiết Trụ trong tay còn mang theo hộp đựng thức ăn , Mộ Dung Anh có chút kỳ quái nhìn thoáng qua Lý Phàm .

"Người khi dễ nàng?"

"Ta nào dám a !"

Lý Phàm hô to oan uổng , ta khi dễ nàng? Nàng khi dễ ta còn tạm được a !

"Ta thành thật như thế bốn phận người, người tại sao có thể nghĩ như vậy ta ! Ta đập đầu chết quên đi !"

"Kiềm chế một tý ."

Mộ Dung Anh lạnh nhạt nói , "Nơi này đều là cỏ đồ gỗ , đừng hù người nào người cũng đền không nổi ."

". . ."

Đúng (là) thân hai vợ chồng sao ! Lý Phàm Tâm trạng khó chịu , Mộ Dung Bác khinh thường chính mình , Mộ Dung Anh cũng đối với chính mình không tình cảm gì , nàng chỉ đúng (là) đem mình làm nổi dỗi tông đường công cụ thôi !

"Cô gia , trước uống thuốc cháo đi."

Thiết Trụ nâng...lên một chén thuốc cháo , đưa cho Lý Phàm .

"Kiêng !"

Lý Phàm tâm tình không tốt , mà Mộ Dung Anh nhú mày .

"Người không ăn , thương thế tốt lên cũng chậm , đến lúc đó gặp được người khiêu chiến , ứng đối ra sao?"

"Đánh chết ta quên đi !"

Lý Phàm lắc đầu một cái , hàm hồ nói .

"Thân làm một người nam nhân , làm sao có thể nói như thế ừ rú nói?"

Mộ Dung Anh lập tức mắng Lý Phàm , "Người không phải là luôn muốn làm mình chủ vô lâm sao? Vội vàng đem cháo ăn ! Luyện công đi !"

"Kiêng ! Không đi !"

Lý Phàm phất ống tay áo một cái , đẩy ra bát , thuốc này cháo sái trên mặt đất , bát cũng đánh nát .

Mộ Dung Anh sầm mặt lại , xoay người đi nha.

"Cô gia . . . Cháo này là Đại tiểu thư suốt đêm đi trên núi tìm mấy loại dược liệu , sau đó ngao đưa cho người . . ."

Thiết Trụ một bên thu thập xong bát , một bên thở dài nói : "ta chỉ là hạ nhân , không nên nói thêm cái gì . . . Hôm nay lắm mồm , cô gia khi tất cả nghe xong điểm vô nghĩa . . . Ta biết cô gia mất hứng . . . Nhưng Đại tiểu thư cũng không dễ dàng a . . ."

Nói xong , Thiết Trụ thu thập xong mặt đất , đem còn dư lại cái ăn đặt ở trên bàn , bái , cũng lui ra .

Lý Phàm có chút ngẩn người , cháo này là Mộ Dung Anh tự mình hái thuốc sau đó nấu cho mình hay sao?

Nữ nhân này tới cùng là chuyện gì xảy ra , một gây lại một táo ngọt, thuần thú sao? Không đa nghi lý như thế nào có điểm cảm giác khó chịu . . . Hai người rõ ràng không tình cảm gì , mình tại sao sẽ vì Mộ Dung Anh cảm giác được khó sống đâu rồi, nhất định là chính mình lại tự mình đa tình .

Nhưng Lý Phàm vẫn là lặng lẽ mở ra hộp đựng thức ăn , mặc dù có chút giống như nhai sáp nến , vẫn đang đem đồ vật bên trong đều cấp ăn sạch . Hồi trên giường lại nhớ khẽ một hồi , tiếp tục mở mắt thời điểm , trời đã tối rồi .

Lý Phàm thật sự có chút nằm không được , liền chạy đi ra bên ngoài uống bộ quyền . Xảy ra chút mờ hồ , tâm tình cũng hào một chút nhỏ.

Đừng nói , Mộ Dung gia còn rất biết hưởng thụ , đem nhà xây ở vùng ngoại ô , không khí tốt lắm , trên bầu trời thậm chí có thể chứng kiến Tinh Hà , lúc này mới trong thành thị cơ hồ là rất không có khả năng rồi.

Xa xa cảnh hồ cũng rất mỹ lệ , sóng gợn lăn tăn xanh nhạt ánh lên một vầng minh nguyệt . Lý Phàm kim lòng không đặt đi tới , kết quả trông thấy bên hồ còn đứng lên một cái thân ảnh quen thuộc .

Mộ Dung Anh cũng đứng ở bên hồ , trong tay cầm lấy một thanh bảo kiếm , đối với hồ nước mùa may .

Nàng hình như là đang luyện tập kiếm pháp , nhưng miệng lại lầm bầm .

"Chém chết người ! Vương bát đản !"

Lý Phàm rút cổ một cái , lại gần , đây không phải ở lấy ta làm quân xanh sao ! Không ngờ như thế cô nàng này còn đang tức giận!

Được rồi, đi nhận thức cái sai đi. Mình là nam hài tử , không thể cùng nữ sinh không chấp nhận .

Lý Phàm như vậy an ủi chính mình , sau đó hướng về Mộ Dung Anh đi tới . Nhưng Mộ Dung Anh là người ra sao vậy. Lý Phàm mới vừa tới gần , cũng đã bị nàng phát giác . Mộ Dung Anh mỉm cười nói quay đầu lại , nhìn Lý Phàm liếc mắt một cái , hừ một tiếng .

Nàng bảo kiếm vào vỏ , tiếp theo dưới chân điểm nhẹ , thân thể khinh phiêu phiêu rơi ở trên mặt hồ . Mộ Dung Anh tuyệt thế thân pháp , khinh công cũng là cực cao , dĩ nhiên cũng làm giẫm phải hồ nước , một trận khinh công thủy thượng phiêu , chà chà chà tới bờ hồ bên kia đi rồi!

Nữ nhân này ! Nàng đây là đang trốn tránh chính mình sao ! Lý Phàm còn tách khí , Mộ Dung Anh , ta hôm nay còn nhất định đuổi theo người giải thích rõ ràng !

Bất quá khinh công của hần cũng không khá lắm , trực tiếp rơi xuống khẳng định là không được . Nhưng Lý Phàm chứng kiến trên mặt hồ vụn vật bay một ít lá sen , lập tức có chủ ý .

Hần nhắc tới một ngum Chân khí , tiếp theo đạp chân xuống , cả người suu suu suu vài cái , nhẹ nhàng nhảy vào trong hồ !

Hần rơi xuống một mảnh lá sen lên , chân phải ở lá sen thượng điểm một cái , song chưởng đi theo triển khai , giống như Tiên Hạc vỗ cánh giống nhau , đem Chân khí vỗ đi ra , nâng thân thể của chính mình !

Lá sen nhẹ nhàng trầm xuống , Lý Phàm thân thể lại bay lên , rơi xuống một mảnh khác lá sen lên , tiếp tục bảo chế đứng cách !

Tiên Hạc vỗ cánh !

Lý Phàm hình như là một con nhẹ nhàng Tiên Hạc giống nhau , ở trên mặt hồ đạp Diệp mà đi . Nghe kể chuyện xưa Đạt Ma tổ sư Nhất Vi Độ Giang , chính mình dựa vào lá sen qua hồ , coi như là rất lợi hại chứ !

Mộ Dung Anh chứng kiến Lý Phàm đuổi theo , hơi có chút kinh ngạc . Nhưng nàng quay người lại , tiếp tục giẫm phải khinh công rồi đi .

"Ai , chớ đi a ! Ta có lời muốn nói với người !"

Nha đầu kia chơi khinh công nghiệm rồi sao ! Lý Phàm rơi xuống mặt đất lúc sau , thu hồi Tiên Hạc hình thái , đổi lộc hình thái .

Thân thể hần tử cơ hồ thiếp trên mặt đất , mỗi lần một chân rơi trên mặt đất , cả người đều có thể nhảy lên đi ra ngoài xa 3 - 4 mét . Lý Phàm cơ hồ chín dùng Ngũ cảm hỉ , khinh công cho dù không bằng Mộ Dung Anh , nhưng đuổi theo cũng là cũng là không chút thua kém ! Hai người một trước một sau , Mộ Dung Anh không ngờ là không bỏ rơi được Lý Phàm .

Nàng đột nhiên thân mình nhắc tới , dưới chân liền thái vài bước , giống như ở đạp vô hình cây thang giống nhau , rút lên cao hơn năm mét , nhảy đến trên nóc nhà .

Lý Phàm thu hồi lộc hình thái , chuyển thành vượn hình thái . Hần nhảy dựng cao hơn ba thước , sau đó tay chân ở trên tường linh hoạt leo lên , cũng đi theo lên nóc nhà .

Hai người này giẫm phải Mộ Dung phủ đỉnh , người truy ta đuổi .

"Người nào?"

Thiết Trụ đang ở đêm tuần , chợt nghe trên nóc phòng có động tĩnh , còn tưởng rằng là kẻ cắp vào Mộ Dung phủ đầu rồi , nhưng ngẩng đầu nhìn lên , liền tỉnh táo lại .

"Nguyên lai là vợ chồng son cãi nhau nha . . . Thôi , coi như rồi, do bọn hần đi thôi ."

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

021 võ lâm chân chính

021 võ lâm chân chính

Truy đã qua hơn nửa cái Mộ Dung phủ rồi, Mộ Dung Anh rốt cục ở một tòa trên nóc phòng ngừng lại.

Ở truy một hồi, Lý Phàm chân khí còn này có điểm không chịu nổi. Đây Mộ Dung Anh, mất đi mười một năm nội lực, nội lực vẫn đang hùng hậu như vậy a!

Mộ Dung Anh đứng ở nơi đó, hai tay chống bảo kiếm của mình, đỉnh đầu một vầng minh nguyệt ánh lên thân thể mềm mại của nàng. Lý Phàm Vi Vi ngẩn ngơ, tháng này ở dưới Mộ Dung Anh, thật là có vài phần hương vị.

"Rốt cục không trốn sao?"

Lý Phàm hỏi.

"Ai chạy thoát?"

Mộ Dung Anh lạnh nhạt nói, "Ta chỉ là ở đêm chạy mà thôi."

Đêm chạy đại gia người a! Nhà ai đêm chạy còn mang khinh công a! Tin người tự ra quỷ!

Lý Phàm thiếu chút nữa hộc máu, nhưng chuyện này dù sao cũng là chính mình không đúng, vì thế hán ngữ khí cũng mềm nhũn ra, nói nói: "cái kia... Hôm nay... Là ta không đúng... Đúng... Đúng không..."

"Nam tử hán đại trượng phu, không nên dễ dàng nói ba chữ kia."

Mộ Dung Anh đột nhiên vươn tay, ngón tay đặt ở Lý Phàm ngoài miệng, "Ta cũng vậy không thích nghe đến ba chữ kia."

"Ách..."

"Người thấy này Mộ Dung phủ tòa nhà lớn rồi hả?"

Mộ Dung Anh lại cắt đứt Lý Phàm lời mà nói..., sau đó đưa tay chỉ trước mặt này to lớn nhà cửa.

"Đương nhiên rồi, nhà người thật đúng là còn lớn, ta còn tưởng rằng là cổ đại Vương gia gia."

Lý Phàm nhiều ít vẫn còn có chút hâm mộ, cùng mình loại này bình thường tiểu gia đình bất đồng, Mộ Dung Anh trên căn bản là ngậm lấy chìa khóa vàng ra đời.

"Ta ra đời thời điểm, Mộ Dung gia các trưởng bối đều phi thường thất vọng."

Mộ Dung Anh lại nói nói: "bạn hẳn muốn cái thân nam nhi tới thay thế cả Mộ Dung gia, mà ta, cố tình đứng (là) nữ nhi thân."

"Quá ghê tởm, đều niên đại gì, lại vẫn như vậy trọng nam khinh nữ!"

Lý Phàm lòng đầy căm phẫn, Mộ Dung Anh lại nói nói: "này chính là mọi người tộc, cần huyết mạch đến truyền thừa. Nhưng thân nữ nhi lại có làm sao, mười tám tuổi thời gian, ta liền thắng hết thiên hạ nam nhi, bắt lại mình chủ võ lâm vị trí."

Nữ cường nhân a... Mười tám tuổi tự làm lên mình chủ võ lâm! Hơn nữa còn là một cái hot girl! Bất quá ngẫm lại cũng thế, chính mình hấp thu Mộ Dung Anh mười một năm công lực, có thể một chương có kia Bôn Lôi chương truyền nhân hộc máu.

"Của chính ta vị hôn phu, ta tự mình tới tuyển. Lý Phàm, ta lựa chọn người... người, sẽ làm ta thất vọng sao?"

"Chính là, người không phải là muốn bằng vào ta đến nói dối tông đường sao?"

Lý Phàm rốt cục đưa ra nghi vấn trong lòng, "Ồi vãi lồn lên ta sinh kế tiếp có được Thuần Dương thể hài tử, cho các người Mộ Dung gia nói dối tông đường sao?"

"Nguyên kế hoạch xác thực là như vậy."

Mộ Dung Anh gật gật đầu, "Nhưng là, ta từ trên người người thấy được càng nhiều là khả năng. Ta Mộ Dung Anh cả đời chưa từng có chọn sai qua, Lý Phàm, ta lựa chọn người, chắc chắn sẽ không sai."

Cuộc đời của người mới dài hơn a uy, rõ ràng là hai mươi tuổi, nói chuyện không cần ra về a được không !

Lý Phàm Tâm lý nhện không được cmn .

"Lý Phàm ."

Mộ Dung Anh đột nhiên kiểm chỉ Lý Phàm , "So với ta võ đi."

"À?"

Lý Phàm sững sờ, "Vì sao a, người còn đang giận ta sao?"

"Không phải tức giận, ta muốn tự tay kiểm tra thực lực của người."

Mộ Dung Anh chậm rãi nói: " muốn chứng minh người rất mạnh nói, liền chiến thắng ta đi?"

"Các người toàn gia đều rất kỳ quái a !"

Lý Phàm nhện không được liếc mắt, "Ta không đánh với người, quả đấm của ta không phải là vì đánh của người."

Mộ Dung Anh nghe nói như thế có chút không vui, "Người xem thường ta là nữ nhân sao?"

"Tự ái của người tâm không khỏi cũng quá mạnh chứ."

Lý Phàm nói: " ta không cùng người đánh, là bởi vì không có lý do chiến đấu ! Hơn nữa người yên tâm, ta nói rồi, ta sẽ trở thành lần tiếp theo mình chủ vô lâm, đây không phải lời nói suông !"

"Người đại khái không rõ . . . Người và cao thủ chân chánh ở giữa chênh lệch !"

Mộ Dung Anh nhện không được nhắc nhở hần, "Người chỉ có lộ hỏa thuần thanh thực lực, chỉ riêng đứng (là) nội lực có chút cố chấp thôi . Cao thủ chân chính, đều là đăng phong tạo cực thực lực, so với người còn mạnh hơn hai cấp bậc . Lần tiếp theo Vô Lâm đại hội, còn có thời gian ba năm ! Ở ba năm này, người nghĩ đột phá đến đăng phong tạo cực thực lực, quả thực là khó càng thêm khó !"

"Có gì khó khăn !"

Lý Phàm phá lên cười, "Chớ coi thường một người nam nhân tín niệm !"

"Đại lời nói có thể thật không sai !"

Một cái rất nặng thanh âm của theo bên cạnh hai người truyền đến, bọn hần quay đầu, chứng kiến Mộ Dung Bác đang đứng ở bên kia trên nóc phòng, khoác trên người lên một món đồ Mộ Dung gia tộc áo choàng, ở trong gió đêm bay phát phới .

"Lý Phàm, người là nữ nhi của ta chọn vị hôn phu, cũng chẳng khác gì là đồ đệ của nàng !"

Mộ Dung Bác nói xong, vỗ vỗ tay, một thân ảnh theo trong viện nhảy lên một cái, trên không trung chuyển người lại, vũng vàng đã rơi vào bên cạnh hần .

"Không cần chờ ba năm, một năm sau, người nếu là có thể chiến thắng đồ đệ của ta, ta Mộ Dung Bác liền thừa nhận người như vậy con rể !"

"Phụ thân . . . Ngài . . ."

Mộ Dung Anh tựa hồ có hơi kinh ngạc, nhưng Lý Phàm tiểu tử này tính tình cũng nổi lên, lập tức nói: " so với liền so với, ai sợ ai a !"

"Ha ha ha ! Hào hảo hảo ! Có chí khí !"

Mộ Dung Bác nhất thời cười ha hả, "Phong nhi, cùng đối thủ của người chào hỏi, chớ để mất cấp bậc lễ nghĩa !"

"Vâng, sư phụ ."

Lý Phàm trong tầm nhìn bóng người đột nhiên biến mất rồi, cũng không biết dùng cái gì thân pháp quỷ dị, trong nháy mắt thể hiện ra hiện ở trước mặt của hần !

Giờ khắc này, nương ánh trăng, Lý Phàm mới nhìn rõ cái thân ảnh này bộ dáng .

Hần diện mạo Anh Tuấn, nhưng thân cao gầy, hơn nữa trên vàng trán có một loại cảm giác âm trầm . Hần vẫn cái độc nhãn long, một con mắt thượng mạng theo màu đen miếng che mắt, con mắt còn lại lý lý giống như ngưng tụ hai con mắt hào quang .

Hơn nữa rõ ràng là cái đại nam nhân, lại đâm cái đuôi ngựa biện !

"Lý Phàm, cẩn thận, hấn gọi Giang Phong, là cha ta ái đồ!"

Mộ Dung Anh thiên lý truyền âm tới Lý Phàm bên tai, mà kia Giang Phong mở miệng, thanh âm cũng rất âm nhu.

"Nghe nói ngươi là Đại tiểu thư chọn vị hôn phu, một năm kỳ hạn lâu lắm, khiến cho ta thử trước một chút thực lực của ngươi!"

Tuy rằng hấn đã tại thu liễm thanh âm của mình, nhưng Lý Phàm hay là nghe ra một tia chua chất hương vị! Mà mẹ nó, lại là cái Mộ Dung Anh người ái mộ!

Mộ Dung Bác lão gia hỏa này, phỏng chừng liền là muốn cho mình ở nữ nhi của hấn trước mặt xấu mặt! Ta hết lần này tới lần khác không cho ngươi phải sinh!

Lý Phàm Tâm lý tức giận, mà Giang Phong đã muốn nói động thủ liền động thủ, hai ngón tay cũng cùng một chỗ, hướng về Lý Phàm huyết vị liền trực đánh tới!

Ngươi trong nghề vừa ra tay, đã biết có hay không! Đây Giang Phong ra tay như điện, có chắc chắn lại vừa, trực Lý Phàm huyết mạch cứng đờ, cả cánh tay phải đều ẽ ảm tê dại.

"Cẩn thận hấn đánh Huyết Thập Nhị Thủ!"

Mộ Dung Anh nhắc nhở một tiếng, Lý Phàm tức giận, này nhắc nhở cũng đã quá muộn đi!

Hấn bây giờ là Viên Hầu hình thái, cánh tay phải còn tại ẽ ảm tê dại, quyền trái trực tiếp ngăn, Chân khí chấn động ồng tay áo, hướng về Giang Phong quét ngang qua!

Viên Hầu trường quyền! Đây là vượn hình thái trụ cột nhất quyền pháp!

"Tiểu Tiểu Ngủ cảm hí, cũng dám mất mặt xấu hổ."

Giang Phong lại trào cười một tiếng, đầu nhẹ nhàng một bên, liền tránh thoát Lý Phàm trường quyền, "Ta liền nhường ngươi có biết, cái gì gọi là võ lâm chân chính!"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

022 Ngủ cảm hí cực hạn

022 Ngủ cảm hí cực hạn

Giang Phong Hữu Thủ lại tịnh khởi nhị chỉ, trực ở tại Lý Phàm dưới nách, nhường Lý Phàm cánh tay trái cũng mất đi tri giác, vô lực rũ xuống. Hai cái cánh tay đều tạm thời phế bỏ, không quen thuộc đối phương công phu, nhường Lý Phàm ăn thiệt thòi lớn!

Hấn dù sao chỉ là một giới học sinh trung học, giang hồ hiểm ác, hấn há lại biết?

Nhưng hấn lại là người đàn ông, nam nhi há có thể chịu thua, không có song chưởng, ta còn có chân!

Lý Phàm lập tức thân thể uốn éo, hai chân mang theo lực lượng của thân thể, không khoan nhượng trên không trung hoành đi qua, cùng đạn pháo đường như hướng về Giang Phong đập tới!

Linh hầu đập cây!

Giang Phong vội vàng trong lúc đó, hai tay chắn đang bên người, miễn cưỡng giá trụ Lý Phàm hai chân. Nhưng đồng nhất đập lực lượng thực tại không nhẹ, Giang Phong bị đoán đập đập đập rút lui ba bước, mỗi một bước đều đập vỡ một khối ngổa gạch, một lần cuối cùng đâm nát phòng ở bên cạnh, nửa người ngã ngửa ở giữa không trung, thiếu chút nữa rớt xuống.

"Hừ!"

Hắn kêu lên một tiếng đau đớn , phỏng chừng không nghĩ tới sẽ ở Lý Phàm loại này người mới học trên người ăn một . Giang Phong dưới chân bắn ra , nhảy đến cao hơn hai mét , nhẹ như gió mạnh , hai ngón hướng về Lý Phàm bả vai trạc lại đây .

"Vào !"

Hắn này hai ngón tay lực đạo phi thường kinh người , đúng là không khoan nhượng Địa đâm vào Lý Phàm vai bên trong .

Nhưng Lý Phàm cũng mất đồ , nhện đau , cắn một cái ở tại Giang Phong đích cổ tay thượng .

"A !"

Giang Phong đau kêu thâm một tiếng , bị Lý Phàm sinh sôi xả khỏi tiếp theo huyết nhục !

"Muốn chết !"

Giang Phong giận dữ , hất tay kia thì hai ngón cũng , giống như lợi kiếm , thẳng đến Lý Phàm ánh mắt của mà đi !

"Đủ rồi !"

Đúng lúc này , Mộ Dung Anh đột nhiên xuất hiện , Tả Thủ nắm ở Lý Phàm , Hữu Thủ tay áo vung , cuốn tại Giang Phong thân mình , nhìn như không có gì lực đạo , lại trực tiếp đem Giang Phong cấp đánh bay ra ngoài , ngã trên mặt đất .

"Tự lấy một năm kỳ hạn !"

Ở ngất phía trước , Lý Phàm nghe được Mộ Dung Anh kia khí khái anh hùng bưng bưng thanh âm của , "Phụ thân , một năm lúc sau , để ý đồ đệ của ngươi !"

Lão bà ! Nói rất đúng !

Không đợi khen hạ xuống , Lý Phàm đã muốn bất tỉnh .

Ở Mộ Dung gia liên tiếp đã bất tỉnh hai lần . . . Ai . . . Rất xui xẻo . . .

Chờ Lý Phàm lại Tô lúc tỉnh lại , hắn đã muốn về tới nhà của mình . Mộ Dung Anh lòng từ bi , nhường Lý Phàm ngủ một lần phòng khách sô pha , ít nhất không cần hưởng thụ mờ điện sàn nhà cùng dây thừng rồi .

Hai cánh tay cũng khôi phục tri giác , kia cái gì đánh huyết thủ thật đáng sợ !

"Tỉnh?"

Mộ Dung Anh chính đoan lên một chén bát súp , mặc quần áo kêu gọi áo ngủ , đi tới trước người của mình .

"Lần này là Thiết Trụ nấu , uống lúc còn nóng chứ ."

"Cảm ơn . . . "

Lý Phàm uống một ngụm nhiệt hồ hồ bát súp , cảm giác khí lực theo vùng đan điền lại bùng lên . Đối với bọn hắn người tập võ mà nói , thứ này đích thật là thuốc bổ .

"Lý Phàm , ta nghĩ một chút , phía trước thật sự của ta có thể là lo lắng không chu toàn ."

Mộ Dung Anh thế nhưng cùng Lý Phàm thừa nhận sai lầm , nhường Lý Phàm suất nữa đem bát súp nhỏ ra . Không thể nào đâu , này sẽ đúng (là) Mộ Dung Anh nói lời sao?

"Cho nên ta nghĩ một đêm , quyết định một lần nữa điều chỉnh một chút ta quyết định kế hoạch . . . Ân , đem huấn luyện của ngươi lịch dạy học lại thêm gấp đôi đi ."

Ta đi ! Lý Phàm cơ hồ chửi má nó ! Không ngờ như thế năng suy nghĩ một đêm , chính là muốn gấp bội tra tấn chính mình hay sao?

"Ngươi đừng nhìn ta như vậy , ta cũng là vì chào ngươi ."

Mộ Dung Anh nói nói: " Giang Phong đúng (là) cha ta ái đồ , chẳng những học ta Mộ Dung gia tuyệt học , còn kỳ ngộ qua Cửu Dương lão đạo , theo cái kia học được tuyệt học chín tầng mây tiêu lục . Này chín tầng mây tiêu lục , cùng loại với trong tiểu thuyết Cửu Âm Chân Kinh đi ."

Trời ạ...

Lý Phàm liú lười , nam này có phải hay không có điểm quá biến thái nữa à ! Này còn thể nào chơi , đối phương không phải đợi Vu bật hack thôi !

"Của ta trước có thể cũng quá mức trò đùa ."

Mộ Dung Anh tiếp tục nói , "Ngũ cảm hí đúng là vẫn còn Cơ Sở trong đích Cơ Sở , ngươi đây cũng có , ta quyết định một lần nữa dạy ngươi một bộ chân chính tuyệt học ."

Mộ Dung Anh xuất ra tam bản bí tịch , đặt ở Lý Phàm trước mặt của , Lý Phàm nhìn xuống , này tam bản bí tịch theo thứ tự là 《 Mộ Dung kiếm pháp 》 《 Lạc Anh chương 》 cùng 《 Vũ Thần quyết 》 .

"Ta không học , ta cảm thấy được Ngũ cảm hí liền rất tốt !"

Lý Phàm lại quật cường nói nói: " như thế nào liền ngươi đều không nhìn trúng Ngũ cảm hí rồi , ta cảm thấy được Ngũ cảm hí còn có tăng lên rất nhiều không gian ! Ta hiện tại lãnh hội đến , bất quá là nhất chút da lông mà thôi !"

"Ngươi có thể có ý nghĩ này rất là ngon. . . Chẳng qua , thời gian một năm , ngươi nghĩ chiến thắng Giang Phong , chỉ trông vào Ngũ cảm hí còn thiếu rất nhiều . . ."

"Có chí ắt làm nên !"

Lý Phàm không muốn buông tha cho Ngũ cảm hí , hắn cảm thấy được bộ công phu này giống như là chính mình giống nhau , bình thường , thường thường , nhưng lại có thể dụng dụng ra đại học vấn , sớm muộn gì bỗng nhiên nổi tiếng !

"Coi như không muốn học Mộ Dung kiếm pháp cùng Lạc Anh chương , ít nhất học Vũ Thần quyết chứ?"

Mộ Dung Anh khuyên nói: " đây chính là tuyệt thế Vô Song nội công tâm pháp , là ta theo trên võ lâm đại hội thắng tới . Ngươi bây giờ tu luyện chính là Ngũ cảm hí phối hợp nội công , tu luyện sẽ phi thường chậm chạp ."

"Ngươi yên tâm , anh sẽ cho các chú tất cả mọi người nhìn với cặp mắt khác xưa."

Lý Phàm tin nhiệm bộ này Ngũ cảm hí , "Ta đã quyết định , ai cũng không muốn khuyên ta . Ta nên đến trường đi rồi! Buổi tối thấy đi, Mộ Dung Minh Chủ ."

Lý Phàm nhất quật, trâu chín con đều kéo không trở lại . Hắn thay Thiết Trụ tắm xong đồng phục , bọc sách trên lưng liền đi ra cửa .

"Đại tiểu thư . . . Cần không quay đầu lại ta khuyên nữa khuyên cô gia đi."

Thiết Trụ trên người vây quanh một cái gần bị no bễ bụng tạp dề , nói .

"Không cần , nam nhân của ta muốn làm cái gì , ta phải làm toàn lực ủng hộ mới đúng ."

Mộ Dung Anh vừa quay đầu , chứng kiến Thiết Trụ trừ bỏ tạp dề đều không mặc gì , nhất đôi mắt đẹp trừng lên .

"Ngươi . . . Làm sao ngươi không mặc quần áo?"

"A, Đại tiểu thư , ta xem trong sách nói , nữ phó đều nên mặc như vậy."

"Lộn xộn cái gì thư ! Mau mặc quần vào !"

"Kia . . . Không mặc vào y được không?"

"Không được ! Đều mặc lên!"

"Được rồi . . ."

Lý Phàm không biết Thiết Trụ vì hắn tỉ mỉ chuẩn bị nữ phó hình thức , hắn lúc này Nhất Biên chạy bộ đến trường , Nhất Biên huy động cánh tay của mình . Lý Phàm cùng Giang Phong đánh một trận lúc sau , cảm giác hắn đánh huyết thủ đích xác rất lợi hại . Mà đánh huyết thủ cùng mình hạc tư thế trong đích hạc uế tựa hồ có hơi ăn khớp , hắn là có thể ghép lại đến cùng đi dùng !

Lý Phàm chạy đến cửa trường học , thế nhưng gặp người quen .

Cái kia mặc đồng phục xinh đẹp Tiểu cô nương , không phải Lâm Nguyệt Tiên sao? Nàng không vào trường học , ở cửa trường học bồi hồi cái gì đây?

Lý Phàm đang do dự muốn hay không chào hỏi , chợt thấy Lâm Nguyệt Tiên trước người còn có mấy người, cái người quen .

Vương Cường chắn ở cửa trường học , phía sau còn đứng lên hai cái thể dục sinh tiểu đệ .

"Lâm Nguyệt Tiên , ta nhìn trúng ngươi đúng (là) phúc khí của ngươi ."

Vương Cường ngăn đón Lâm Nguyệt Tiên , nói nói: " ta biết trong nhà của ngươi rất cần tiền , như vậy , ngươi cùng ta ăn một bữa cơm , ta cấp ngươi

một ngàn đồng . Để cho ta hôn một chút , cho người hai ngàn . . . Phía sau bảng giá nhà, chúng ta có thể nói chuyện , như thế nào đây?"

"Vương Cường , mời người hãy tôn trọng một chút !"

Lâm Nguyệt Tiên cau mày , trốn tránh Vương Cường bắt lỗi thật đích tay , "Người còn như vậy , ta cấp người tổ cáo lão sư !"

"Được a , người tổ cáo a, ta xem lão sư nào dám quản ta !"

Tiền lì xì: 249199

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

023 gây ra nợ trên thân

023 gây ra nợ trên thân

Vương Cường ở trường học trên căn bản là hoành hành ngang ngược , ý vào trong nhà mình rất có tiền , thông thường Lão Sư cũng không muốn đắc tội đệ tử như vậy .

Có đôi khi thầy chủ nhiệm bắt được hắn hút thuốc chẳng hạn , nhiều lần cũng chính là khuyên hắn hai câu , cũng không dám thâm quản . Nay mới khiến Vương Cường càng ngày càng hung hăng càn quấy , hôm nay liền ngang nhiên ở cửa trường học đùa giỡn với Lâm Nguyệt Tiên đến rồi! Thật sự là hơi quá đáng !

"Vương Cường ! Chớ quá mức !"

"Quá phận thì thế nào?"

Vương Cường cười rộ lên , "Nhà người nghèo như vậy , người thực cần ta phải tiền chứ? Lâm Nguyệt Tiên , người giả trang cái gì nữ thần a, nói đi , bao nhiêu tiền mới có thể còi quần của người?"

"Người hỗn đản !"

Lâm Nguyệt Tiên một cái tát quạt tới , lại bị Vương Cường một phen nắm chặt dùng tay cổ tay .

"Ha ha , người cũng muốn phản kháng ta sao? Nay trường học , ai dám đối phó với ta?"

Vương Cường mới vừa nói xong , bị người một cước đá vào trên cái mông ! Một cước này uy lực chính là không nhẹ , Vương Cường lập tức bị đập cái ngã gục .

Có câu nói thế nào , Lão Hồ cái mông đá không được ! Vương Cường đứng lên , đang chuẩn bị phát hỏa , lại liếc nhìn Lý Phàm hai tay sắp đầu , đứng ở trước mặt của mình , lập tức túng .

"Chớ khôn không cần đường ."

Lý Phàm trừng mắt nhìn Vương Cường liếc mắt một cái , Vương Cường vội vàng nhường qua một bên , hai tay vừa mời , "Phàm ca , mời ngài vào !"

"Thiếu tới đây bộ ! Vội vàng từ trước mặt ta biến mất !"

Lý Phàm vung tay lên , Vương Cường vội vàng mang theo của mình hai cái thẻ đục sinh tiểu đệ chạy như một làn khói .

Người kia , ý vào trong nhà mình có điểm tiền , còn muốn trời cao hay sao! Lý Phàm nói thầm trong lòng , sau khi thực muốn hảo hảo trị trị hắn mới Hành !

"Vị bạn học này , người không biết là nhầm chán sao?"

Mà Lâm Nguyệt Tiên đột nhiên mở miệng đối Lý Phàm nói .

"À? Gì nhảm chán?"

Lý Phàm có chút khó hiểu , này Lâm Nguyệt Tiên lại trù cái gì diên?

"Ta tối coi thường người nhóm những tên côn đồ này học sinh ! Không học tập cho giỏi , mỗi ngày chỉ biết xã hội đen !"

Lâm Nguyệt Tiên tức giận chỉ vào Lý Phàm nói nói: " hiện tại lại dùng này đó hạ lưu đích thủ đoạn để tới gần ta , có ý tứ sao?"

"Ta nói , Lâm Nguyệt Tiên đồng học , người cũng quá tự luyện chứ?"

Lý Phàm có chút tức giận , "Ai tiếp cận người?"

"Còn đang diễn trò ."

Lâm Nguyệt Tiên hừ lạnh một tiếng , "Thủ đoạn rất vụng về rồi! Ta sẽ tuyệt đối không thích người loại này tên côn đồ, hết hi vọng đi!"

"Ta đi , phim Hàn đã thấy nhiều đi người !"

Lý Phàm bĩu môi một cái , "Người nào a, xem ở người là đồng học phân thượng giúp hai người thứ , người còn suyền lên ! Người kéo cờ giỏi lắm a, học giỏi Ngu so với a, người đem người là bánh trái thơm ngon a ! So với người xinh đẹp phải ngã thiếp ta ta đều cự tuyệt biết không?"

Không đủ cẩn thận luận, Mộ Dung Ái cùng Lâm Nguyệt Tiên ở diện mạo thượng hẳn là mỗi bên một nửa. Bất quá Lâm Nguyệt Tiên này tính tình thật làm cho người không thích , làm sao lại như thế tự chăm sóc mình !

"Người ! Người còn không thừa nhận !"

Lâm Nguyệt Tiên có chút tức giận , trong lòng thầm nghĩ , Lý Phàm là bị tự xem thấu tâm tư , thẹn quá thành giận sao?

"Ta thừa nhận con em người nha ! Người Ái thế nào mát mẻ thế nào mát mẻ đi ! Còn có , nhớ kỹ , ta gọi là Lý Phàm , nhị ban đệ tử , ta không gọi cuộn cuộn , biết không?"

Nói xong , Lý Phàm quay đầu liền hướng lớp đi đến , đem Lâm Nguyệt Tiên lượng ở đó .

Lâm Nguyệt Tiên hơi có chút dờ , tức giận hẳn là chính mình a, như thế nào hẳn trái lại mà tức giận sao? Người như thế , thật sự là ngang ngạnh . . . Không được , mình không thể chịu con tức này !

Lý Phàm đang hướng lớp đi đâu rồi, bỗng nhiên bên người truyền đến nhất làn gió thơm . Hắn vừa quay đầu , phát hiện Lâm Nguyệt Tiên thế nhưng một trận chạy chậm theo kịp rồi.

"Ta đi , người muốn làm gì?"

"Ta . . . Ta nhất định cần nói rõ với người . . ."

Lâm Nguyệt Tiên thân thể rõ ràng cho thấy có chút suy nhược , chạy vài bước liền suyền lên , "Người...người trước đứng lại . . ."

"Móa, người cũng rất cố chấp chứ !"

Lý Phàm vẫn là lần đầu tiên gặp được cố chấp như vậy nữ nhân , này bất hữu bệnh sao !

"Không được ! Chúng ta nhất định nói rõ ràng !"

Lâm Nguyệt Tiên đưa tay kéo lại Lý Phàm cánh tay , Lý Phàm đành phải đứng tại chỗ , nhìn thấy này cố chấp Tiểu cô nương .

"Người tới cùng muốn nói cái gì? Hai ta trong lúc đó còn có gì dễ nói sao?"

"Đương nhiên là có !"

Lâm Nguyệt Tiên hít sâu hai cái , nhường hô hấp của mình vững vàng xuống dưới .

"Ta chính là phải nói cho người , mặc kệ người dùng biện pháp gì , ta đều là tuyệt đối tuyệt đối sẽ không thích người ! Người không nên uổng phí công phu !"

"Người người này , nghe không hiểu người khác nói chuyện phải không !"

Lý Phàm cũng gấp , cô nàng này chỉ số thông minh đều dùng đến học tập lên sao? Cấp tình thương chia một ít điểm không được sao?

"Đại tỷ, người muốn thế nào mới tin tưởng ta không thích người a !"

"Không có khả năng !"

Lâm Nguyệt Tiên lắc đầu, "Ta bộ dạng xinh đẹp như vậy, hơn nữa học tập lại thích, trudy của ta nam sinh nhiều như vậy. Người nói người không thích ta...ta không tin."

"Người thích tin hay không !"

Lý Phàm có điểm hồng mắt, "Lão gia cũng không yêu cầu xa vời người tin rồi, người yêu cầu xa vời người đừng phiền ta được không?"

"Vị bạn học này, nói chuyện với người thực có ý tứ a."

Lâm Nguyệt Tiên lập tức nói: "rõ ràng là người luôn luôn phiền ta ! Đã muốn hai lần rồi, ai biết người lần sau dùng thủ đoạn gì ! Người đã muốn ảnh hưởng đến ta bình thường học tập sinh sống, xin người không nên tiếp tục tới quấy rầy ta !"

"Hành hành hành, là ta sai lầm rồi !"

Lý Phàm nhận biết, "Ta không bao giờ... nữa đây đưa người được chưa?"

"Người xem, người rút cục thừa nhận đi!"

Lâm Nguyệt Tiên dương dương đắc ý nói: " còn dám nói đúng ta không có hứng thú !"

"Có, ta đối với ngài lão có hứng thú !"

Lý Phàm lập tức nói: " khuôn mặt của người, ngực của người, cái mông của người, đều phi thường có dụ - hoặc lực ! Ta nhìn thấy liếc mắt một cái liền chảy nước miếng, chứng kiến hai mắt liền cứng rắn ! Đã muốn sắp không nhìn nổi muốn đối với người tẩy máy tay chân !"

Nói xong, Lý Phàm vờn hai tay, làm bộ muốn hướng Lâm Nguyệt Tiên nắm tới.

"A !"

Lâm Nguyệt Tiên sợ hãi, xoay người bước đi một đôi chân dài to liên chạy.

Lý Phàm thành công hù chạy Lâm Nguyệt Tiên, thầm nghĩ trong lòng, tiểu tử, một cái tiểu cô nương, ta còn làm không được người?

Vương Cường núp trong bóng tối, nhìn thấy Lý Phàm trêu chọc Lâm Nguyệt Tiên, trong lòng hận muốn chết. Không để cho mình trêu chọc, hấn nhưng thật ra trước thích lên ! Mẹ kiếp nhà nó, chính mình khi nào bị loại này khi dễ? Lý Phàm tên hỗn đản này, không trừ không được ! Kia cái gì Lực ca nhất định là không trông cậy được vào rồi, Lý Phàm người này có điểm công phu hộ thân, chính mình được tìm lợi hại hơn giác để đối phó hấn !

Vương Cường lấy điện thoại di động ra, trộm gọi điện thoại đi ra ngoài.

"Lỗi ca a, nghe nói người biết cái đã hắc quyền gia hóa? Được rồi, giúp ta tìm hấn, xuống tay ngoan điểm không sao... Ừ, tiền ta ra..."

Lý Phàm dọa nạt đi rồi Lâm Nguyệt Tiên, cho là mình có thể an đặt. Không nghĩ tới, loại này an nhàn, liền trì tục liêu hai mảnh khóa mà thôi !

Giữa trưa mới vừa tan học, Lý Phàm đang muốn đi ra ngoài ăn cơm, nghe được bên cạnh mấy nữ nhân đồng học ở nói nhỏ nói chuyện.

"Nghe nói Lý Phàm hiện tại xã hội đen sao?"

"Đúng vậy a, liền Lưu Tiểu Lực cái loại người này đều quản hấn khi gió Khiếu ca rồi..."

"Tầm tắc, hấn có phải hay không cho rằng như vậy rất tuần tú a... Kém chết rồi, người như thế phỏng chừng liền bạn gái cũng không tìm tới !"

"Đúng đấy là được... Nào có nữ hài tử dám tiếp cận hấn a... Nghe nói hấn còn phải trĩ sang, mông sẽ đổ máu, thật buồn nôn a..."

Lý Phàm cũng không muốn nghe, nhưng hấn cố tình bây giờ nghe lực hơn người. Mấy lão nương môn, không có việc gì thì thăm đó lộn xộn cái gì, người nha mới tìm không thấy bạn gái đâu rồi, lão tử liền vị hôn thê đều đã có, nhưng đáng tiếc không thể nói là được.

Mấy nữ sinh đối với hấn đưa tới vừa đồng tình vừa sợ ánh mắt, nhưng đúng vào lúc này, Lâm Nguyệt Tiên kia xinh đẹp thân ảnh đột nhiên theo ngoài cửa đi tới, một phen kéo lấy Lý Phàm.

"Ta có chuyện cùng với người nói !"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

024 người bệnh cùng thầy thuốc nghiên cứu thảo luận

024 người bệnh cùng thầy thuốc nghiên cứu thảo luận

Nữ nhân này ! Nàng đều đang đuổi tới lớp đến rồi!

"Ngươi còn làm gì, đưa tới cửa để cho ta vô lễ sao?"

Lý Phàm một bộ sắp bùng nổ bộ dáng.

"Nơi này có nhiều người như vậy. . . Ngươi...ngươi có thể thế nào !"

Lâm Nguyệt Tiên nói xong, còn rất lên ngực của mình, hướng về phía Lý Phàm nói nói: " có bản lĩnh . . . Ngươi bắt nha !"

Chung quanh nam sinh hâm mộ chảy nước miếng, nữ sinh kinh ngạc gấp trở ngại ! Lý Phàm loại người này, thậm chí có Lâm Nguyệt Tiên như vậy hoa hậu giảng đường đến cấp lại? Còn đưa tới cửa để cho hắn sờ ngực?

Bọn họ nhận tri sôi nổi sục đồ, thế giới này là thế nào, loạn sáo sao?

"Ta . . . Có thể hay không không ở trong này nói. . ."

Lý Phàm chứng kiến chung quanh những ánh mắt này, bị bọn hắn nhìn phi thường mất tự nhiên.

"Được. . . Chúng ta đi ra ngoài nói. . ."

Lâm Nguyệt Tiên cũng phát giác chung quanh những ánh mắt này, có chút ngượng ngùng.

Hai người đi ra phòng học, đi tới năm tầng lầu Đồ Thư Quán. Nơi này đã bị quét tước qua một lần rồi, hơn nữa vì phòng ngừa lại có người tới quấy rối, môn đã muốn đã khóa lại. Nhưng này khó không được Lý Phàm, tay hắn chộp vào ổ khóa lên, con gấu hình thái phát động, Chân khí tụ tập ở trên bàn tay, một phen nắm đoạn khóa sắt.

Lâm Nguyệt Tiên không có thấy rõ, chính là chứng kiến Lý Phàm một chút sẽ đem ổ khóa mở ra, hơi kinh ngạc.

"Ngươi quả nhiên là cái tên côn đồ, Bình thường trộm đồ chuyện tình có phải hay không cũng làm không ít?"

"Nói những gì đấy ! Ta khi nào thì trộm đồ rồi!"

Lý Phàm liếc mắt, hai người vào lầu trong tiệm sách.

Nhất sau khi đi vào, Lý Phàm lập tức đem Lâm Nguyệt Tiên đặt ở trên vách tường, sau đó giả vờ hung lập bắp nói, "Lâm Nguyệt Tiên, ngươi cái này con cừu nhỏ. Ta không đi tìm ngươi...ngươi thật đúng (là) đưa mình tới cửa phải không? Nói đi, thích tiền hí, còn là ưa thích dùng sức mạnh?"

Lý Phàm moi ruột gan, nhớ lại trong trí nhớ những tên lưu manh kia bộ dạng. Hắn cố ý liếm môi một cái, gia tăng của mình lực uy hiếp !

"Đồng học . . . Ngươi đừng có gấp . . . Ta cũng không thể được hỏi trước ngươi một vấn đề?"

Lâm Nguyệt Tiên một bàn tay chặn Lý Phàm ngoài miệng.

"Còn có gì có thể nét mực, lão tử đều lên can rồi!"

Lý Phàm quyết định đem một kẻ lưu manh du côn hình tượng diễn tinh tế ! Lâm Nguyệt Tiên tựa hồ thật sự hơi sợ, nhưng nàng lại lấy dũng khí, nói nói: " đồng học . . . Ngươi trước tiên đừng xúc động . . . Ngươi có thể nghe ta trước nói vài lời sao?"

"Ngươi nghĩ nói gì à?"

Lý Phàm cảm thấy được cô em gái này giấy có thể là không thuốc liền đã ra rồi, mình cũng như vậy, nàng còn không chạy?

"Đồng học, thực không dám giấu diếm, ta sau khi kỳ thật muốn làm một gã bác sĩ tâm lý."

Lâm Nguyệt Tiên nói xong, theo chính mình đồng phục trong túi quần móc ra nhất cặp mắt kiếng, đặt tại trên sống mũi. Nha đầu kia . . . Nàng đây là Ngoạn thế nào một bộ?

"Ngay từ đầu thật sự của ta có gắng sợ hãi của ngươi, nhưng là ta phân tích một chút bệnh tình của ngươi, cảm thấy được ngươi bản tính hẳn là tốt, chính là có thể đã trải qua một ít chuyện không tốt, làm cho trong lòng biến thái."

"Ta đi, ngươi mới biến thái!"

Lý Phàm dở khóc dở cười, nha đầu kia diễn chính là thế nào vừa ra à?

"Ngươi trước tiên đừng nóng giận a, ngươi nghe ta với ngươi phân tích."

Lâm Nguyệt Tiên lại một bộ hết sức chăm chú bộ dạng, nàng lời kéo Lý Phàm tay áo, nói nói: "ta nghĩ một chút, ta nếu là không quản ngươi, sau khi như thế nào đối mặt vô số người bệnh. Cho nên, ta không vào địa ngục thì ai vào địa ngục, ta quyết định tự mình làm trị cho ngươi bệnh."

"Móa, ngươi tạm thời, ta không bệnh!"

"Lâm sàng chứng minh, tất cả đây người bệnh đều là nói như vậy."

Lâm Nguyệt Tiên đẩy kính mắt, thật sự như là cái xinh xắn tiểu thầy thuốc giống nhau, nói nói: "ngươi yên tâm, ngươi không là bệnh tinh thần, chỉ là một loại bệnh tâm lý mà thôi. Ta đã tự học rất nhiều tài liệu, ngươi là của ta người thứ nhất đối tượng thí nghiệm, ta sẽ đối với ngươi phụ trách!"

Ngươi đối với một cái tinh thần bệnh phụ cái gì trách! Phi, ta cũng không là bệnh tinh thần!

Lý Phàm cảm thấy được nữ nhân xinh đẹp đều có điểm ngang ngạnh, "Chính ngươi nghiên cứu đi thôi, ta đi trở về!"

"Ngươi bây giờ từ nơi này đi ra ngoài, ta sẽ lập tức hô to ngươi vô lễ ta!"

Lâm Nguyệt Tiên trong đôi mắt của lóe ra nào đó cố chấp hào quang, Lý Phàm thiếu chút nữa liền khóc lên, có làm hay không, chính mình lại bị một cái nha đầu cấp bắt bí lấy sao?

"Lâm Nguyệt Tiên . . . Ngươi không nên quá mức phân!"

"Ta là vì chào ngươi! Như thế nào, ngươi không dám nhận chịu của ta trị liệu không?"

Lâm Nguyệt Tiên trong lời nói có rõ ràng ý khiêu khích, Lý Phàm tỉnh tỉnh lên đây, vỗ đùi, "Ai sợ ai a! Ngươi không sợ ta ăn ngươi là được!"

"Ta có tự tin chữa khỏi ngươi."

Lâm Nguyệt Tiên lại dựng thẳng lên hai ngón tay, hảo giống mình đã thắng lợi giống nhau.

Lý Phàm Tâm nói, mình ngược lại là muốn nhìn, nữ nhân này rốt cuộc muốn chơi hoa chiêu gì!

"Vị bạn học này, mời ngồi."

Lâm Nguyệt Tiên nhường Lý Phàm tọa ở trên ghế dựa, "Đang tiếp thụ trị liệu phía trước, ta cũng cần nói trước tên của ngươi."

"Không ngờ như thế liền ta là ai cũng không biết . . . Liền phải cho ta trị liệu a!"

Lý Phàm dở khóc dở cười, nữ nhân này, từ đâu tới này cổ tử kiên trì đây?

"Ta sẽ công bình đối đãi của ta mỗi một bệnh nhân."

Lâm Nguyệt Tiên phù chánh mắt kiếng của mình, "Chỉ cần chữa khỏi ngươi, ta sẽ đi vắng xuất hiện tại trước mặt ngươi rồi! Ngươi yên tâm, điểm ấy chức nghiệp đạo đức, ta vẫn phải có!"

"Hào hào hảo, vậy ngươi trị đi, ta gọi là Lý Phàm. Ban ngày đã nói với ngươi, ngươi thế nhưng không nhớ rõ!"

Lý Phàm ôm cánh tay, tâm nói mình nĩa còn đói bụng đầu rồi, có ngược đãi như vậy bệnh nhân sao! Phi, chính mình cũng không phải là người bệnh!

"Lý Phàm . . . Tên rất bình thường điểm, ta nhưng có thể không lưu ý . . ."

"Đây là Y Sinh nên đối với bệnh nhân nói lời sao?"

Lý Phàm nổi giận!

"Ai nha, có tiến bộ đâu rồi, ngươi rốt cuộc thừa nhận mình là người bệnh sao?"

"Ta . . ."

Cái nha đầu này , không phát hiện , nằng nhưng thật ra miệng lưỡi bén nhọn đấy!

"Tốt lắm , chúng ta bắt đầu trị liệu đi."

Lâm Nguyệt Tiên còn tượng mô tượng dạng Địa lấy ra một cái vốn nhỏ, ở trước mặt mong muốn bản ghi chép . Lý Phàm đưa mắt nhìn , trên đó viết , người bệnh 00 Số 1 , Kháo.

"Lý Phàm , từ giờ trở đi , ngươi muốn chính xác trả lời vấn đề của ta ."

"Hành hành hành , ngươi hỏi đi ."

"Ngươi đối với nữ tính có như vậy dục vọng mãnh liệt , đúng (là) không phải là bởi vì mẫu thân của ngươi ở ngươi còn nhỏ cũng đã qua đời?"

"Cút đi !"

Lý Phàm chửi má nó rồi, "Mẫu thân ngươi mới khứ thể rồi sao !"

"Làm sao ngươi mắng chửi người đây?"

"Ngươi trước tiên nguyên rủa của ta khỏe không?"

Lý Phàm dựa vào lí lẽ biện luận , mà Lâm Nguyệt Tiên nghiêm trang nói nói: " chính là y thuật thượng rõ ràng là nói như vậy ! Ngươi này dị dạng dục vọng đúng (là) từ đâu tới đây?"

"Là (vâng,đúng) người đàn ông đều như vậy khỏe không?"

Lý Phàm giận không chỗ phát tiết , "Ta không đối với nữ nhân cảm thấy hứng thú , chẳng lẽ muốn đối nam nhân cảm thấy hứng thú không?"

"Hả? Thì phải là mặt khác một loại triệu chứng ."

Lâm Nguyệt Tiên nói nói: " ta phải trở về điều tra thêm sách thuốc mới được rồi."

"Tra con em ngươi ! Ta một chút tật xấu đều không có !"

Lý Phàm đã muốn không kiên nhẫn được nữa , "Không có thời gian chơi với ngươi này qua chơi nhà chờ rồi, bằng hữu , ta đói rồi, ta muốn đi ăn cơm , tái kiến !"

"Ngươi đừng vội a !"

Lâm Nguyệt Tiên bỗng nhiên nói nói: " vì trị liệu ngươi loại bệnh tật này , ta quyết định lấy thân thử nghiệm ! Làm ngươi một tuần lễ bạn gái !"

"What??? Ngươi nói gì?"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

025 bắt chước yêu đương

025 bắt chước yêu đương

Tặng phiếu đề cử chương trước ← mục lục → chương sau gia nhập phiếu tên sách

Hấp dẫn tiến cử: nguyên thủy chiến kí Long Vương truyền thuyết Tuyệt Ứng lãnh chúa ta dục phong thiên Huyền Giới chi môn một kiếm Phi Tiên Long phủ Vu giới thuật sĩ tình châu chuyện cũ

025 bắt chước yêu đương

Lâm Nguyệt Tiên đứng (là) điền rồi sao?

Thế nhưng là hết phải làm bạn gái của mình? Phía trước nàng không phải còn sợ phải chết sao !

"Ta không vào Địa Ngục , ai vào địa ngục !"

Lâm Nguyệt Tiên ánh mắt vô cùng kiên định , giống như cần phó như chết giấc ngộ , nhường Lý Phàm muốn chửi má nó . Lại gần , ai là địa ngục a !

"Lâm Nguyệt Tiên , ta không phải tùy tiện như vậy nam sinh ! Ngươi nghĩ làm bạn cái của ta , ta còn mặc kệ!"

Lý Phàm đến tánh khí , nữ nhân này , hoàn toàn nghe không vô những người khác nói lời a !

"Ta biết ngươi là xuất phát từ lòng tự trọng , mới nói ra cự tuyệt."

Lâm Nguyệt Tiên lại tràn đầy tự tin nói nói: " nhưng là ta xinh đẹp như vậy nữ sinh làm cho ngươi bạn gái , trong lòng ngươi kỳ thật hẳn là hưng phấn nổi điên chứ? Ngượng ngùng biểu hiện ra ngoài thật không?"

Lý Phàm liếc mắt , "Ngươi cái này tâm ý lý cũng hẳn là có bệnh, nên đi tìm đại phu xem xem ."

"Ta trong lòng thực kiện toàn , ta theo lời , đều đứng (là) một người nam nhân bình thường đều phải có đích biểu hiện ."

Lâm Nguyệt Tiên gần gũi nhìn thấy Lý Phàm , cô ấy là xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nhắn nhưng thật ra đích xác nhường Lý Phàm có chút tâm động . Nữ nhân này , nàng tự tin , nhưng cũng có tự tin tiền vốn ! Không phải không thừa nhận , dung mạo của nàng thật đẹp mắt , ngũ quan tinh xảo , giống như Thượng Đế tinh điêu ngọc trác . Nàng cả người khí chất cũng có chút như là nhà bên muối muối giống nhau , nhưng mà tính cách cố tình cố chấp như vậy , không có chút nào ôn nhu !

"Ngươi nói một mình ngươi thật tốt Tiểu cô nương , học chút gì đó không được, để làm chi cố tình muốn học bác sĩ tâm lý à?"

"Bác sĩ tâm lý làm sao vậy?"

Lâm Nguyệt Tiên nhìn thẳng Lý Phàm ánh mắt , "Xin không cần kỳ thị lý tưởng của ta ! Hơn nữa , ta hy sinh nhiều như vậy , chính là vì trị liệu ngươi...ngươi trả như nào đây thôi tam trở tứ?"

"Ta sẽ không rõ , ngươi vì sao có thể làm hy sinh lớn như thế?"

Lý Phàm phi thường khó hiểu , "Ngươi không sợ một tuần này lý , ta sẽ ý vào nam thân phận bằng hữu , đối với ngươi làm chút gì đó sao?"

"Ta sẽ giúp ngươi nuôi cấy khỏe mạnh yêu đương quan niệm ."

Lâm Nguyệt Tiên lại nở nụ cười , "Dựa vào sự giúp đỡ của ta , ngươi sẽ thoát thai hoá cốt đấy!"

"Thay da đổi thịt? Có ý nghĩa gì?"

Lý Phàm bĩu môi một cái , "Ta hiện ở cái dạng này rất tốt ."

"Đắm mình trong truy lạc !"

Lâm Nguyệt Tiên lại hận thiết bất thành cương nói nói: " Lý Phàm , chẳng lẽ ngươi liền không nghĩ tới sao , kỳ thật ngươi có thể rất tốt , cũng có mị lực ! Ngươi đối với ngươi bây giờ cái dạng này , thật sự hài lòng không? Ta tìm được ngươi rồi thời điểm cũng nhìn thấy , ngươi trong lớp nữ hài tử , đối với ngươi ấn tượng đều không thể nào tốt. Ngươi liền không hy vọng khiến các nàng tất cả đều yêu thích hơn ngươi sao?"

"Chuyện này..."

Nói thật , Lý Phàm động tâm . Những nữ sinh khác cũng may, kỳ thật hẳn muốn cho Mộ Dung Anh đối với chính mình nhìn với cặp mắt khác xưa . Nói thật ra , thật sự của hắn không hiểu lắm cùng cô gái ở chung chỉ đạo . Dù sao từ nhỏ đến lớn , đều là cùng nam sinh một khối chơi , tình của mình thương cũng không phải rất cao .

Lâm Nguyệt Tiên chứng kiến Lý Phàm có chút ý chuyển động, rên sất khi còn nóng , "Ngươi nói cho ta biết , ngươi thích thể nào người nữ sinh . Ta đem ngươi trị tốt đồng thời , cam đoan ngươi có thể đuổi tới nàng !"

"Thật vậy chăng?"

Này Lâm Nguyệt Tiên có điểm khoác lác đi , nàng thật như vậy bản lãnh lớn?

"Ta dùng nhân cách của ta cam đoan !"

Lâm Nguyệt Tiên vuốt lồng ngực của mình , "Nhưng là nguoi cũng phải đáp ứng ta , hoàn toàn phối hợp của ta trị liệu !"

"Được a , ai sợ ai a !"

"Được, nguoi nghĩ truy ai? Ngoại trừ ta , ta sẽ tuyệt đối không đáp ứng nguoi ."

Cái nha đầu này . . .

Lý Phàm liếc mắt , "Nguoi yên tâm, ta đối tiểu nữ sinh không có hứng thú . Ta muốn truy Mộ Dung Anh !"

Truy vị hôn thê của mình . . . Nhưng thật ra vô cùng thú vị . Chính là Lý Phàm mỗi lần chứng kiến Mộ Dung Anh đối với chính mình hồ hững bộ dạng sẽ không thích , hắn muốn nhường Lâm Nguyệt Tiên giúp đỡ chính mình , đem Mộ Dung Anh đuổi tới tay , sau đó lại đem nàng cấp vung lắc , mỗi nàng cũng bị thương tâm một phen , nói lắm bầm !

"Mộ Dung Anh? Mới tới trường học chủ tịch?"

Lâm Nguyệt Tiên kinh ngạc một chút , "Dã tâm của nguoi nhưng thật ra vô cùng lớn địch ."

"Đó là đương nhiên !"

Lý Phàm nói thầm trong lòng , dù sao đều là tự Điền , như thế nào canh đều là của mình sự .

"Khó khăn rất cao . . . Nhưng cũng không phải là không thể khiêu chiến ."

Lâm Nguyệt Tiên hít sâu hai cái , "Được rồi , nguoi vẫn không tính là đúng (là) quá tệ , còn có thể điều chỉnh ."

Cái gì gọi là không tính quá tệ a . . . Có như vậy hình dung người sao , Lý Phàm Tâm lý không quá thoải mái .

"Vây theo khuya hôm nay bắt đầu đi ."

Lâm Nguyệt Tiên nhìn một chút của mình đồng hồ , "Tự học buổi tối tan học lúc sau , chúng ta ở trong này gặp mặt đi."

"Còn cần tại đây thấy sao? Gởi thư tin tức không được sao?"

Lý Phàm nhin không được hỏi.

"Ta . . . Không có di động . . ."

Lâm Nguyệt Tiên mặt hơi ửng đỏ hạ xuống, "Tóm lại , tan học nơi này tập hợp ."

Niên đại gì , lại vẫn không có di động? Hay là chân tướng Vương Cường nói , Lâm Nguyệt Tiên trong nhà điều kiện thực khó khăn sao? Bất quá ở trong trường học tất cả mọi người mặc đồng phục , cũng nhìn không ra cái có tiền hay không. Dù sao ai cũng không giống như là Vương Cường như vậy , không khoe của có thể chết.

"Vây được rồi , ta đáp ứng nguoi chính là . Nhưng liền một vòng a, vượt qua một vòng hai ta vẫn là bình thường đồng học !"

"Nguoi nghĩ nhiều kết giao ta còn không đáp ứng!"

Lâm Nguyệt Tiên hung hăng trắng Lý Phàm liếc mắt một cái , đừng nói , nữ hài tử này xinh đẹp , mắt tròn trắng cũng thật đẹp mắt . Nếu không tại sao nói , mỹ nữ ngay cả có ưu đãi đầu rồi , bất kể làm cái gì , nhan giá trị đều có thật to gia thành !

"Đúng rồi , chúng ta chuyện này còn xin nguoi giữ bí mật ."

Trước khi đi , Lâm Nguyệt Tiên lại nghĩ tới cái gì , dặn Lý Phàm , "Nói như thế nào ta cũng vậy nữ hài tử , truyền đi , sợ người khác khiến cho hiểu lầm không cần thiết ."

"Nguoi yên tâm, việc này ta tuyệt đối sẽ không ngoại truyện ."

Lý Phàm Tâm nói , này nếu như bị chính mình vị hôn thê Mộ Dung Anh đã biết , còn không treo lên đánh chính mình a ! Vì bảo mệnh , cũng không thể khiến người khác biết a !

"Bất quá , nguoi không sợ chậm trễ học tập sao?"

"Không nghĩ tới nguoi còn thật quan tâm người ."

Lâm Nguyệt Tiên nở nụ cười , "Còn không phải không có thuốc nào cứu được ."

Lại gần , hảo tâm trở thành lòng lang dạ thú a !

"Người cứ việc yên tâm, ta sớm đã từ học xong trung học toàn bộ khóa trình."

Lâm Nguyệt Tiên rốt cục lấy ra nàg học phách phong phạm, "Đừng nói là một tuần, coi như một tháng không đến đi học, ta cũng vậy có thể thoải mái đuổi kịp tiến độ."

Mĩa, lời này rất khinh người! Lý Phàm bắt quá là vài ngày không có tới đi học, nghe giảng liền có chút cố hết sức. Thật sự là người so với người phải chết, hàng so với hàng được ném a!

"Đúng rồi! Vậy người có thể hay không giúp ta bồi bổ khóa?"

Lý Phàm cảm thấy được như thế cơ hội tốt, mắt thấy nguyệt thi sắp đến, miễn phí dùng cô nàng này cho mình học bù, vật tận kỳ dụng thôi!

"Uh, ta một tiết giờ dạy học đúng (là) 50 đồng tiền."

Lâm Nguyệt Tiên rất vui vẻ Địa vưon tay ra, "Người muốn học mấy giờ dạy học hay sao?"

"Uy uy uy... Người cũng quá đen tối đi!"

Lý Phàm cần nổ tung, "Còn lấy tiền à?"

"Này thì sao, lao động đoạt được a."

Lâm Nguyệt Tiên rất chân thành thuyết nói: "ta Bình thường thì cho một ít đồng học thu phí học bù nha."

"Đối với chúng ta... Đúng (là) bạn trai bạn gái a!"

Lý Phàm chớp mắt, "Phản kích nhẹ như vậy, còn gọi nói thương yêu sao?"

"Người nói cũng không phải không có lý."

Lâm Nguyệt Tiên gật gật đầu, "Nếu như vậy, cho người đánh cho bát chiết tốt lắm!"

Chi bảo khẩu lệnh tiền lì xì: 325299

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

026 nho nhỏ nhà một gian

026 nho nhỏ nhà một gian

Tuy rằng trong lòng có sở oán hận, nhưng Lý Phàm sau khi tan học vẫn là cùng Lâm Nguyệt Tiên hội họp rồi. Hai người ở trong thư viện đợi một hồi, đợi từ đầu đi không sai biệt lắm thời điểm, bọn hắn mới lặng lẽ đẩy ra lão Đồ Thư Quán đại môn.

"Vì cái gì như là làm tặc giống nhau..."

Lý Phàm đích lâm bẩm một câu, này lén lén lút lút thật sự tốt sao?

"Dù sao cũng không thể nhường người khác biết."

Lâm Nguyệt Tiên thôi một chút mắt kiếng của mình, "Cho dù là ta, Lão Sư cũng sẽ không dung túng yêu sớm loại sự tình này. Các người loại này cuộn đệ tử liền không giống với lúc trước, mặt dạn mày dày, coi như bị Lão Sư mắng cũng sẽ không để ý."

"Ai không cần thiết!"

Lý Phàm bĩu môi một cái, "Có thể hay không không cần tổng tự quyết định !"

"Ta nói sai sao , các ngươi không đồng nhất thẳng như vậy sao?"

Hai người Nhất Biên thò đầu ra nhìn Địa hướng mặt ngoài đi , Lâm Nguyệt Tiên còn không quên châm chọc Lý Phàm .

Đúng lúc này , bên cạnh truyện lại tiếng nói .

"Trần lão sư ngươi trước tiên đi thôi , ta đi đi toa-lét ."

Hai người lập tức liếc nhau một cái , đây là thầy chủ nhiệm thanh âm của a !

Nếu để cho thầy chủ nhiệm phát hiện bọn hắn cùng một chỗ , vậy chuyện này liền nói không rõ nữa à ! Hai người quay đầu nhìn thoáng qua , bên cạnh chỉ có nhà vệ sinh nam có thể né ! Đồ Thư Quán vị trí , còn rất xa!

Lâm Nguyệt Tiên cũng luống cuống , nàng hiển nhiên là không muốn bị phát hiện .

Thầy chủ nhiệm tên biến thái này Lão Đầu , luôn luôn nghiêm khắc . Nếu bị hắn phát hiện hai người ở trường học lưu đã trễ như vậy cùng nhau về nhà , khẳng định không nghe giải thích , trực tiếp thỉnh song phương người giám hộ đấy!

Lý Phàm không nói lời gì , đem Lâm Nguyệt Tiên công chúa ôm , sau đó chân vừa trượt , cả người giẫm phải khinh công , nháy mắt vọt vào trong nhà vệ sinh nam .

"Ngươi...ngươi để làm chi . . ."

Lâm Nguyệt Tiên thấp giọng kinh hô , Lý Phàm làm cái hư động tác , sau đó ôm nàng vào một cái nhà một gian lý , vì không để cho người khác chứng kiến nhà một gian phía dưới chân , Lý Phàm chỉ có thể tiếp tục ôm Lâm Nguyệt Tiên . Ôn hương nhuyễn ngọc trong ngực , lại đúng (là) mỹ nhân như thế , muốn nói không tâm viên ý mã , kia trên căn bản là rất không có khả năng.

Bất quá nếu để cho thầy chủ nhiệm phát hiện nơi này còn có học sinh . . . Lưu đã trễ như vậy đệ tử , hẳn nhất định sẽ gắng hỏi a !

Nghe được thầy chủ nhiệm tiếng bước chân của càng ngày càng gần , Lý Phàm nhẹ nhàng nhảy dựng lên , đồng thời hai chân nâng lên , chống đỡ ở nhà một gian hai bên trên vách tường , dùng cái này bắt tại nhà một gian mặt trên , may mắn Lâm Nguyệt Tiên thân thể tương đối nhẹ , bằng không thật đúng là cần học máu .

Lâm Nguyệt Tiên cũng có chút kinh ngạc , Lý Phàm thân thủ mạnh mẽ như vậy , học qua một ít thể thao sao?

Tuy rằng bị Lý Phàm ôm vào trong ngực , nhưng nàng cũng không dám lên tiếng nữa , sợ bị phát hiện . Nho nhỏ này đơn độc thời gian , nương theo sau tiêu độc linh hương vị , còn có hai người nhỏ nhẹ tiếng hít thở .

Lâm Nguyệt Tiên trên người Hương Hương, thật ra khiến Lý Phàm thập phần hưởng thụ . Thật sự là kỳ quái , nam nhân nữ nhân trong lúc đó chênh lệch thực lại lớn như vậy sao? Vì cái gì trên người cô gái cứ như vậy hương đầy?

Lý Phàm còn tượng mô tượng dạng Địa nghe thấy hai cái , rước lấy Lâm Nguyệt Tiên xem thường .

Lâm Nguyệt Tiên khuôn mặt nhỏ nhắn hồng phác phác , người kia , sẽ không nhân cơ hội đối với chính mình làm cái gì đi!

Lý Phàm vốn không suy nghĩ gì , nhưng Lâm Nguyệt Tiên thân thể cũng mềm, tuy rằng còn cách đồng phục , lại như cũ có thể cảm nhận được cái loại này mềm mại xúc cảm .

Quả nhiên là thượng hạng mỹ nữ a ! Trên người mỗi một chỗ đều là tác phẩm hoàn mỹ , thật là tìm không ra một chút tật xấu.

Lâm Nguyệt Tiên tựa hồ cũng đã nhận ra này xấu hổ chỗ , mặt nàng đỏ bừng , dùng sức quẫy người một cái , chẳng những không có tránh ra khỏi , ngược lại đầu gối địa phương ở Lý Phàm trên cánh tay cọ sát vài cái , Lý Phàm cảm thấy một ít địa phương đặc thù mềm mại .

Hai người đồng thời ngẩn ra , Lâm Nguyệt Tiên mặt đỏ càng thêm lợi hại , nàng vẫn là lần đầu tiên cùng nam sinh có thân mật như vậy giải trừ !

Này , này đã muốn vượt ra khỏi trong lòng của nàng lẫn ranh ! Tuyệt đối không thể !

Lâm Nguyệt Tiên lại lắc lên , Lý Phàm ôm chặt lấy nàng , bởi vì còn mặc cặp kia Thiết Hải , dạng này nhưng thật ra tăng thêm không ít áp lực .

Mà theo tiếng bước chân phán đoán , thầy chủ nhiệm đã đi vào rồi .

Lý Phàm dán tại Lâm Nguyệt Tiên bên tai , nhẹ giọng nói , "Chớ lộn xộn . . . Hắn vào được . . ."

Lâm Nguyệt Tiên đôi mắt có chút đỏ lên , phi thường ủy khuất bộ dáng , nhìn thấy Lý Phàm .

"Hắn đi tiểu lúc sau là được rồi . . Rất nhanh . . . Nhịn một chút . . ."

Lý Phàm cũng biết Lâm Nguyệt Tiên khẳng định thực không thoải mái, nhưng là vì hai cái thanh danh của người, đành phải nhẫn nại rồi.

Nghe được đi tiểu cái từ này, Lâm Nguyệt Tiên cũng đã thực thẹn. Nàng chỉ hảo quay đầu nhắm hai mắt lại, như một đà điều giống nhau giả vờ nhìn không thấy tất cả chuyện này.

Nhưng hai người không nghĩ tới, thầy chủ nhiệm không ngờ là thượng lớn đích.

Hai người đều nghe được hân cỡi quần thanh âm của, tiếp theo là cái thanh âm to lớn đánh rầm!

Cmm, muốn hay không ở thời khắc máu chốt này đi nhà xí a! Đây trăng vị, cũng quá sẽ không chọn lúc đi! Lâm Nguyệt Tiên cũng khăn trương lên, đồng nhất cái lớn đích muốn lên bao lâu à?

Mà mặc một đôi Thiết Hải, chống đỡ như vậy nửa ngày, Lý Phàm chân cũng có chút chua. Hân vội vàng vận chuyển chân khí trong cơ thể, cường hóa lấy hai chân của mình, miễn cho từ nơi này nhà một gian thượng ngã xuống!

Thầy chủ nhiệm rốt cuộc là một nhân vật, trước quý danh như cũ bình tĩnh. Lý Phàm nghe được hân gọi điện thoại thanh âm, Nhất Biên ngồi cầu Nhất Biên cùng không biết con quỷ nào rồi rãnh trò chuyện.

"Tiểu Trương a, ta đã nói với ngươi, lần trước ngươi để cho ta bán cái kia cổ phiếu, ta không nghe lời ngươi, kết quả bỗng chốc bị bộ lao nữa à! Bây giờ muốn bỏ chiếm giữ, lão bà không để cho ta tiền a! Liên trông cậy vào tiền thưởng năm nay rồi. . . Ai nha, gần nhất đệ tử không tốt quản a. . . Nghe nói trường học lại có cái tên côn đồ kêu Lý Phàm, đầu đầu, được rồi, tìm một cơ hội được trừng trị hân một chút, để cho hân thành thật một chút. . ."

Lý Phàm cùng Lâm Nguyệt Tiên liếc nhau một cái, Lâm Nguyệt Tiên ánh mắt kia rõ ràng là nói, xem, ta nói không sai chứ. Mà Lý Phàm được kêu là một cái ủy khuất a, chính mình khi nào thì thành cuộn cuộn rồi, hân thật biết điều thật là tốt sao?

"Hiện tại này bang đệ tử không tốt quản a, mỗi một cái đều là đầu đầu, ta đã nói với ngươi. . ."

Này thầy chủ nhiệm một chiếc điện thoại có đúng (là) không dứt rồi, Lý Phàm cái trán cũng bắt đầu thấy mồ hôi.

Lý Phàm Tâm lý còn tại liều mạng cmm, ngươi nha thái coi như xong, thái lắm vẫn như thế thôi! Vũ Đẩu gia nói tức cũng không được không công nói, cần đại lượng dưỡng khí. Lý Phàm hiện tại hô hấp một cái liền một cổ nòng nặc thì vị, hân quả thực muốn qua đời!

Không mang theo chơi như vậy, này có thể nào sinh hóa tạc đạn sao! Tiếp tục như vậy nữa, chính mình thật muốn ngã xuống rồi!

Lý Phàm không có biện pháp nào khác, hân cơ hồ là linh cơ vừa động, đem đầu chôn ở Lâm Nguyệt Tiên trước ngực.

Trong lúc nhất thời, mùi thơm nức mũi, Lý Phàm tham lam hút một hơi, thật không sai a!

Đây mới là thanh xuân hơi thở a!

Lâm Nguyệt Tiên muốn qua đời, Lý, Lý Phàm thật là hơi quá đáng! Hân tại sao có thể đối xử với chính mình như thế. . . Đây đại hỗn đản! Ta muốn giết hân! Nhưng nàng bây giờ có thể làm chỉ có thể là nhẫn nại! Một khi lên tiếng, liền tiền công tấn khí! Hôn nữa ở nhà vệ sinh nam đơn độc thời gian phát hiện hai người bọn họ, chuyện này chính là nhảy vào Hoàng Hà đều tắm không rõ! Bất kể như thế nào, nhất định phải nhẫn nại đi xuống. . . Lâm Nguyệt Tiên, ngươi...ngươi có thể. . .

Nhưng là thôi quá a. . . Cứu mạng a. . .

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

027 làm khóc

027 làm khóc

Cảm nhận được Lâm Nguyệt Tiên bộ ngực mềm mại, Lý Phàm trong đầu giống như bay ra hai cái tiểu nhân, đều là hơi co lại hãy Lý Phàm bộ dáng, nhưng một cái khoác màu trắng tiểu sí bàng, một cái mọc ra màu đen cái đuôi nhỏ.

Màu đen cái đuôi nhỏ Lý Phàm ý vị nhượng , "Lý Phàm ! Còn chờ gì! Cơ hội tới a ! Thu phục cô em gái này giấy đi!"

Màu trắng tiểu sí bàng Lý Phàm lại nghiêm túc nói nói: " nó nói rất đúng nha !"

Mịa, có điểm kiên trì khỏe không? Như thế nào nhanh như vậy liền theo ! Khí tiết đâu rồi, trung tiết!

Lý Phàm quả trách chính mình thật không có hành vi thường ngày rồi, tại sao có thể như vậy chứ ! Tiếp tục như vậy nữa , làm như thế nào một cái có đảm đương xã hội mới thanh niên tốt ! Như thế nào xây dựng vĩ đại tổ quốc , như thế nào tiếp thu tương lai chủ nghĩa xã hội khoa học nghiệp lớn !

Lý Phàm hít sâu hai cái hương khí , làm cho mình trấn định lại .

Nhưng vừa lúc đó , thầy chủ nhiệm rốt cục lại có động tĩnh .

"Chân đều ngồi đã tê rần . . . Không có tí sức lực nào rồi, đánh cho xe về nhà đi."

Nghe được đào giấy thanh âm của , hai người đồng thời nhẹ nhàng thờ ra , Nhưng tính lạp xong rồi .

Không ngờ rằng thầy chủ nhiệm lớn tuổi như vậy , đi toa-lét thật không ngờ chừng chặc ! Tiểu tâm dục dục chờ thầy chủ nhiệm ra khỏi nhà cầu , Lý Phàm lúc này mới buông ra này cổ kính , mới hạ xuống , chân cùng cánh tay đều yếu ớt muốn chết . Nếu không dưới thân chính là hầm cầu , thật muốn đặt mông liền ngồi xuống !

Mà Lâm Nguyệt Tiên bị phóng tới trên mặt đất , thờ phi phò nhìn thấy Lý Phàm , chia một bàn tay, nâng lên buông nhiều lần , tựa hồ cũng không biết có nên hay không cấp Lý Phàm một cái tát .

Đánh cũng không được , không đánh cũng không được , rồi rầm đã chết !

Lâm Nguyệt Tiên cuối cùng đem mình cấp tức khóc , ngồi chồm hổm trên mặt đất , ôm đầu khóc không ngừng .

"Đại tiểu thư của ta a, cần khóc ta đi ra ngoài khóc a, nơi này rất mùi a !"

Lý Phàm đã có điểm hữu khí vô lực rồi, ở trong này hô hít một hơi đều là chậm rãi tội ác cảm giác .

Nhưng Lâm Nguyệt Tiên căn bản không để ý đến hắn , liền ngồi xồm kia khóc .

"Đại tiểu thư của ta , đừng khóc khỏe không?"

Lý Phàm sợ nhất nữ hài tử khóc , mẩu chốt Lâm Nguyệt Tiên khóc lên còn một điểm động tĩnh đều không có , thật là quý dị ! Nhất là ở trong nhà vệ sinh nam khóc . . . Nhiều dọa người a . . .

"Đừng khóc , ta sai lắm rồi còn không được sao?"

Lý Phàm dùng ngón tay khinh khê chọc một chút Lâm Nguyệt Tiên , vẫn là mềm, này thân thể của cô gái rốt cuộc làm bằng gì , thật sự là kỳ quái sinh vật .

Nếu không tại sao nói như thế nào bội phục Mộ Dung Anh đâu rồi, nàng tuy rằng cũng là nữ hài tử , nhưng còn chưa có không đã khóc đi. Nam nhi đồ máu không đồ lệ , lời này đặt ở Mộ Dung Anh trên người , cũng tuyệt đối thành lập !

"Đừng khóc , ta mời người ăn cơm còn không được sao?"

Lâm Nguyệt Tiên vẫn còn đang khóc .

"Ta quản người kêu bà cô , có được hay không?"

Lâm Nguyệt Tiên hay là không ngẩng đầu .

"Ta kháo , vậy người muốn làm sao , có tin ta hay không đã ở trước mặt người thái cho người xem a !"

Lý Phàm giận dữ , đưa tay liền muốn cời bỏ dây lưng quần , Lâm Nguyệt Tiên rốt cục ngẩng đầu lên , cuống quýt chia hai tay , cầm lấy Lý Phàm cánh tay , ánh mắt kia lý đã tràn ngập kinh hoàng , giống như một chỉ nai con bị hoảng sợ giống như, thật đúng là nhường Lý Phàm có điểm tâm đau.

"Được rồi, người cũng đừng sợ , ta không có thầy chủ nhiệm như vậy không chắc tuyến ."

Lý Phàm mình cũng đứng lên , kéo Lâm Nguyệt Tiên , "Vừa rồi không phải đều đúng (là) chuyện bất đắc dĩ sao , ta cũng không phải cố ý , người đừng nóng giận được chưa? Chỉ cần người không tức giận , ta có thể đáp ứng người bất kỳ một chuyện gì ."

"Thật sự?"

Lâm Nguyệt Tiên nghe được Lý Phàm hứa hẹn , xoa xoa nước mắt , đừng nói , khỏe mắt thực hồng đồng đồng , còn có chút sưng tấy, có chút Lâm Đại Ngọc cảm giác , thực làm người ta đau lòng .

Mình làm có thể đích thật là có chút quá mức , nhưng thật là dưới tình thế cấp bách hành động bất đắc dĩ a .

"Vâng, ta thề với trời , nếu như ta có nửa câu nói dối , khiến cho ta cả đời tìm không thấy bạn gái !"

"Này Thệ Ngôn đích xác rất ác độc. . ."

Lâm Nguyệt Tiên còn thật sự suy nghĩ một chút , "Bất quá nếu là không có sự trợ giúp của ta , ngươi vốn cũng tìm không thấy bạn gái a ."

"Lời nói này hơi quá đáng đi!"

Lý Phàm dở khóc dở cười , "Ta có như vậy không chịu nổi sao?"

"Đương nhiên có ! Ngươi mới vừa rồi còn đối với ta đùa giỡn lưu manh !"

"Dạ dạ dạ , ta tội ác tày trời , thỉnh trên tổ chức trừng phạt ."

Lý Phàm vừa chấp tay , "Muốn giết muốn đánh , ta tuyệt không hoàn thủ !"

Không nghĩ tới Lâm Nguyệt Tiên lại nín khóc mỉm cười , "Ngươi nằm mơ đi, ai muốn giết ngươi đánh ngươi nữa , cũng không phải vạn ác xã hội xưa ."

Nàng hung hăng trắng Lý Phàm liếc mắt một cái , "Biết sai là đến nơi , sau khi không cho phép còn như vậy ! Nể tình vừa rồi ngươi coi như là bảo vệ ta , lần này hãy bỏ qua ngươi !"

"Cảm tạ tổ chức cảm tạ đảng !"

Lý Phàm cao giọng nói nói: " cảm tạ Trung Quốc Hồng Thái Dương !"

"Làm trò , ba hoa !"

Lâm Nguyệt Tiên khe khẽ đẩy mở nhà một gian môn , ra bên ngoài liếc mắt một cái , "Hắn là không có người nào rồi, chúng ta đi thôi ."

Hai người rón ra rón rén , cứ như vậy ra Giáo Học Lâu . Sắc trời đã muốn thấy chàm , bốn phía cơ hồ không có người khác . Hai người vẫn là lần đầu tiên muộn như vậy rồi đi trường học , ra giáo học lâu thời điểm , Lý Phàm rốt cục nhìn không được hỏi.

"Chuyện kể rằng . . . Ta thật sự tìm không thấy bạn gái sao?"

Lý Phàm cảm giác mình mặc dù không có nhiều soái , nhưng hình tượng cũng không kém a, người thường đi.

"Ngươi kém nhiều lắm !"

Lâm Nguyệt Tiên đỡ một chút mắt kiếng của mình , "Đầu tiên theo hình tượng mà nói , hình tượng của ngươi liền LOW chết rồi. . ."

"Ta hình tượng làm sao vậy? Người bình thường không đều như vậy sao?"

"Này có thể không giống với , người quan trọng là ... Tinh khí thần !"

Lâm Nguyệt Tiên cường điệu , "Cô bé nào sẽ thích ngươi như vậy lời thôi nam sinh? Xem xem ngươi mặc quần áo cách ăn mặc , quả thực vô cùng thô thâm khỏe không? Không có chút nào triều !"

"Mọi người không phải đều mặc đồng phục sao?"

Lý Phàm nói nói: " ngươi xem , ta còn ở trên quần áo vẽ cái chuột Mickey! Làm sao không triều rồi!"

"Trời ạ . . ."

Lâm Nguyệt Tiên mau hồng mắt , "Đồng phục coi như xong , còn chuột Mickey . . . Chúng ta bây giờ không nói chuyện đồng phục , liền nói ngươi kiểu tóc đi, vài ngày không gội đầu ngươi?"

"Nam hài tử cũng muốn tổng gội đầu sao? Cũng không phải hot girl !"

"Vậy được chứ? Nam nhân sẽ không xử lý cá nhân vệ sinh rồi hả? Đạo lý gì !"

Lâm Nguyệt Tiên chỉ vào Lý Phàm loạn xì ngầu Đầu Phát , "Đầu tiên đi trước lấy mái tóc xén ! Xén ít nhất tinh thần một chút ! Còn có , ngươi giày này cũng quá không thường thức , có thể hay không đổi một đôi . Đồng phục trong lời nói , có thể xứng một đôi giày Cavans , thêm của ngươi đầu cua , vườn trường gió nhưng thật ra rất đủ , cũng rất tốt a !"

Lý Phàm thực buồn rầu , "Đầu Phát thật là có thể cắt , nhưng giày đôi không đứt . . ."

"Chẳng lẽ người chỉ có một đôi giày sao?"

"Không phải . . . Đây là ta luyện công hải ."

Lý Phàm chỉ mình một đôi Thiết Hải nói nói: " tinh khiết sắt chế tạo , một đôi trọng lượng ròng 10 kg ."

"Thật có thể nói bừa . . ."

Lâm Nguyệt Tiên cảm thấy được Lý Phàm nói chuyện không có chút nào khuôn phép , "Người tại sao không nói người sẽ Hàng Long Thập Bát Chương đây?"

"Ta đây có thể . . ."

Lý Phàm đang muốn phát biểu , bỗng nhiên cảm giác nhất trận âm phong thổi qua , theo bản năng quay đầu hướng trường học bên cạnh trong rừng cây nhỏ liếc mắt một cái .

"Người đang nhìn cái gì đây?"

"Giống như có người ."

Lý Phàm khinh khê nhử mảy, Lâm Nguyệt Tiên nhìn nhìn kia đen như mực rừng cây nhỏ , theo bản năng rung mình một cái .

"Chán ghét . . . Doạ nạt người người ."

"Không có . . . Giống như thực sự có người ."

"Vậy mới không tin người sao . . . Đi thôi , theo giúp ta đi lấy xe đạp ."

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

028 chúng ta đi nhanh đi

028 chúng ta đi nhanh đi

Lâm Nguyệt Tiên bị Lý Phàm làm cho có điểm sợ sệt , dù sao cũng là nữ hải tử , lại là đen như mực vườn trường , trong đầu chắc chắn sẽ có một ít không tốt hình ảnh xuất hiện , quái dọa người.

"Được rồi , đại khái là ta nhìn lầm ."

Lý Phàm nhún nhún vai , đi theo Lâm Nguyệt Tiên đi nhà xe thủ xe đạp .

"Ta nhớ được người không phải là ngồi xe buýt cao thấp học sao?"

"Người nói ngày đó à?"

Lâm Nguyệt Tiên nhớ tới hai người lần đầu tiên lúc gặp mặt , "Khi đó ta xe đạp phá hủy nha. . . Bây giờ suy nghĩ một chút , có phải là người hay không cho ta làm hư , sau đó cùng cái kia đại lưu manh kết phùng diễn một màn này?"

"Làm sao người còn hoài nghi ta à?"

Lý Phàm muốn khóc , "Ồ trong lòng người ta chính là cái loại này hình tượng sao?"

"không sao, hiện tại người đúng (là) bệnh nhân của ta , vô luận người bệnh thành cái dạng gì , ta cũng có thể nhận ."

Lâm Nguyệt Tiên một bộ thần nhiên bộ dáng , Lý Phàm thì càng muốn hồng mắt , "Này đều thế nào cùng thế nào chuyện của a, nói như thế nào ta đều là bạn trai của ngươi rồi, ngươi không thể tin tưởng ta một chút sao?"

"Hai người chúng ta chính là trên danh nghĩa bạn trai bạn gái , đây là Y Sinh cùng người bệnh ở giữa nghiên cứu thảo luận ."

Lâm Nguyệt Tiên nhấn mạnh hạ xuống , "Ngươi cũng không cho phép nghĩ quá nhiều !"

"Dạ dạ dạ , lỗi của ta , ta cam đoan không nghĩ quá nhiều !"

Lý Phàm vừa chấp tay , "Ngài chính là xã hội mới nữ đảng Cộng Sản , ta chính là xã hội xưa đồ lưu manh ! Ngài giác ngộ Cao , ta tư tưởng sa đọa , hẳn là cùng vạn ác xã hội xưa cùng nhau bị bài trừ rặng mới đúng !"

"Lại bản !"

Lâm Nguyệt Tiên liếc mắt , "Không bản có thể chết nha ! Phải làm một cái có mị lực nam nhân , nên có chiều sâu , có nội hàm . Cả ngày bản chắc là sẽ không có nữ hài tử thích , nói chuyện nhất định phải có nước bình mới được !"

"Ta sẽ nhất đệ tử , nói chuyện động có thể có trình độ ."

Lý Phàm vui vẻ , "Tiểu Lâm đồng chí , ngươi đây thật là muốn ồn ào cách mạng a, dẫn dắt ta đi hướng thắng lợi ngày mai sao?"

"Ngươi đi luôn đi! Ta đã nói với ngươi đều là hữu dụng, ngươi nghe điểm học tập lấy một chút !"

Lâm Nguyệt Tiên đích ngón tay nhẹ nhàng khoanh ở Lý Phàm hông của lên , "Là (vâng, đúng) ta hiểu nữ nhân , cũng là ngươi biết nữ nhân?"

Lý Phàm lại u oán nói nói: " ai , kỳ thật đã sớm nên nói cho ngươi , ta cũng là một phụ nữ . Tỷ muội , nữ nhân tội gì khó xử nữ nhân a . . . "

"Cút đi . . . "

Lâm Nguyệt Tiên cũng phải bị Lý Phàm khí hồng mắt , người này rất không đứng đắn rồi. Một tuần lễ , mình có thể đem bệnh của hắn chữa khỏi sao? Không được , Lâm Nguyệt Tiên , ngươi không có thể nhận thua a, ngươi chính là lập chí cần làm một gã bác sĩ tâm lý đấy! Lấy kinh nghiệm còn có chín tám mươi một khó khăn đầu rồi, đây chỉ là đệ nhất khó khăn !

"Ngươi xe đạp này . . . Cố gắng cao đẳng thứ a . . . "

Đi đến nhà xe , bên trong chỉ còn lại có một cái xe đạp . Lý Phàm nhìn thoáng qua , Ngưu so với , một chiếc quần màu xanh biếc , đã muốn rụng rất nhiều nước sơn mười sáu đại giá ! Bất quá trên thân xe nhưng thật ra thiếp đi một tí cô gái giấy thiếp , có vẻ hơi nổi bật lên về dễ thương .

"Đây là xe đồ cổ đi, không ngờ rằng a, Tiểu Lâm đồng chí còn có như thế ưu nhã ham a ."

Lý Phàm nhin không được trêu chọc .

"Không liên hệ gì tới ngươi á! Mau đưa ta về nhà !"

Lâm Nguyệt Tiên hơi có chút mặt đỏ , có thể nhìn ra thần sắc trong lúc đó có chút quần bách . Lý Phàm đoán được tâm tư của nàng , tiểu nha đầu tuy rằng trong nhà nghèo, nhưng cố gắng sĩ diện, hẳn sẽ không ở vì chuyện này dây dưa .

Bất quá xe tuy rằng phá , Lâm Nguyệt Tiên vẫn là hảo hảo mà đem chiếc xe khóa ở tại trên lan can . . . Loại này xe đồ cổ , sẽ không có tặc cảm thấy hứng thú đi! Bán tiền của hắn , còn chưa đủ để khai tòa phí đắc lực khí !

Lý Phàm đang muốn đi giải tỏa , bên tai truyện lại nhất loạt tiếng bước chân .

"Người nào?"

Hắn lập tức quay đầu khiển trách , lần này tiếng bước chân của , liền Lâm Nguyệt Tiên cũng nghe được , nàng lập tức mặt cười tái nhợt , theo bản năng núp ở Lý Phàm phía sau .

"Xú tiểu tử , chúng ta có thể chờ ngươi đã lâu rồi , ngươi nha ở trong trường học cạo cái gì đây?"

Một cái dài quá trương mặt ngựa nam người đã đi tới, tuổi chừng hơn hai mươi tuổi, nhuộm một đầu màu vàng mao , gương mặt người sống tạm bợ cùng .

"Còn không nhanh chóng lại đây , chúng ta Nam ca có chuyện nói cho ngươi !"

Bên cạnh có một cái ôm cánh tay , mặc một thân màu đen ống tay áo , màu đen quần bò nam tử , mặt mũi lãnh khốc , giống như mới từ trong tủ lạnh xách đi ra giống nhau . Người này đại khái chính là Hoàng Mao mặt ngựa trong miệng Nam ca , một bộ lai giả bất thiện bộ dạng .

"Nam ca là ai , ta lại không biết , ta không qua ."

Lý Phàm nhìn ra những người này lai giả bất thiện , cự tuyệt kia Hoàng Mao mời .

"Móa, Nam ca mời người người đều không dám đến? Tiểu tử người rất ngông cuồng a !"

Hoàng Mao có chút kinh ngạc , "Ta Lỗi ca ở thế hệ này xưng vương xưng bá lâu như vậy ! Còn chưa nhìn thấy người kiêu ngạo như vậy đây!"

Hắn một phát miệng , nãy đại khái là chung quanh lên trung học đệ nhị cấp tên côn đồ xông tới , mỗi người trong tay mang theo một cây gậy bóng chày , hiển nhiên đều là theo chân này Hoàng Mao lẫn vào đệ đệ . Một cái trong đó tên là Đại Tráng đệ đệ không lấy trong tay gậy bóng chày , mườì phần phần khích Địa hồ .

"Lỗi ca , người yên tâm đi , tiểu tử này hôm nay ta giúp người làm !"

"Lo liệu cái gì lo liệu , đi qua một bên , không biết Lỗi ca quy củ của ta sao?"

Kêu Lỗi ca Hoàng Mao đem đệ đệ của mình lay qua một bên , sau đó đưa tay bấm đốt ngón tay vài cái , làm bộ , hai con mắt còn không ngừng trôi nổi xem thường , Lý Phàm lo lắng hần nhân cầu có thể hay không cứ như vậy bay ra ngoài .

"Thiên linh linh địa linh linh , Thái Thượng Lão Quân mau hiển linh . . ."

Trong miệng hắn nói nhỏ , cũng không biết đang nói gì đó . Bên cạnh Nam ca liền ôm cánh tay , bấu môi , tựa hồ rất khinh thường bộ dạng . Lý Phàm cũng không phải để ý này đùa giỡn kẻ dờ hơi Hoàng Mao , hắn càng để ý cái kia không nói tiếng nào Lỗi ca . Theo trên người của đối phương , hắn theo bản năng cảm thấy một loại khí tức nguy hiểm .

Thật giống như , con mồi bị thợ săn nhìn chăm chăm vào cái loại cảm giác này ! Đây Nam ca , tuyệt đối không phải là cái gì loại lương thiện !

"Ai nha . . . Bỏn đại tiên tính cho tới hôm nay bắt lợi kiến huyết a . . ."

Hoàng Mao đích lần bấm hồi lâu , cuối cùng ánh mắt lật ra trở về , thẳng chảy nước mắt , tại nơi lau khôe mắt nói nói: " nếu không . . . Các huynh đệ hôm nay nghỉ ngơi một chút?"

"Cút sang một bên !"

Nam ca rốt cục không nhịn được , quát một tiếng . Hoàng Mao trên mặt tựa hồ có hơi không nhịn được , nhưng này Nam ca dù sao cũng là chính mình mời tới ngoan gác , có thể hay không kiểm được Vương thiếu gia tiên , liền đều dựa vào hắn .

"Móa, như thế nào theo chúng ta Lỗi ca nói chuyện!"

Đại Tráng không vui , mang theo gậy bóng chày , chỉ vào Nam ca , "Chúng ta Lỗi ca có thể biết bấm độn , ngoại hiệu Hoàng Bán Tiên ! Người tính người nào thông , gọi người một tiếng ca người còn tưởng thật có phải không? Có tin ta hay không tháo chân của người !"

"Đại Tráng ! Như thế nào cùng Nam ca nói chuyện!"

Hoàng Mao hoảng sợ , vội vàng đi lên cho Đại Tráng một cái vả miệng , sau đó quay đầu hướng về Nam ca cười làm lành , "Nam ca a, ngưng ngưng ha ha, ta đây đệ đệ tuổi còn nhỏ . Không biết ăn nói ."

"Cắt đứt hắn một cái chân chó , ta sẽ khi này sự chưa từng xảy ra ."

Nam ca lạnh nhạt nói , Lý Phàm đều phải thấy choáng , đây là chuyện gì xảy ra , trước nội chiến thượng cơ chứ?

"Tiểu Lâm đồng chí , người muốn điểm bóng sao?"

"Cần . . . Muốn cái gì bóng . . . Chúng ta đi thôi . . ."

Lâm Nguyệt Tiên thật là sợ , nắm kéo Lý Phàm góc áo , cầu khẩn nói .

Tiền li xì khẩu lệnh: 693199

029 Nam ca

029 Nam ca

"Nam ca , ngươi đại nhân có đại lượng , chớ cùng tiểu hài tử không chấp nhặt ."

Hoàng Mao ý vị Địa cười làm lạnh , "Ngươi xem ngươi liền tha thứ hử lúc này đi."

"Ngươi có tư cách theo ta cò kè mặc cả sao?"

Nam ca khinh thường phun , "Đem này ngụm nước miếng ăn , ta liền tha hử ."

"Đú mịa mày(fuck your mom) !"

Đại Tráng mang theo gây bóng chày , chiếu Nam ca ót hung hăng đập tới ! Nhìn ra , này Đại Tráng tựa hồ có bó khí lực , gây bóng chày vung hồ hồ sanh phong .

Nếu là người bình thường , chỉ là chứng kiến Đại Tráng khí thế kia , phỏng chừng liền ngây dại , sau đó cần đập một côn ! Nhưng ở Lý Phàm trong mắt , Đại Tráng lần này thật là sơ hở trăm chỗ , chính mình có một trăm loại phương pháp hóa giải một chiêu này , đồng thời phát động phản kích , nhất chiêu chế phục Đại Tráng .

Trong nháy mắt đó , Lý Phàm trong đầu tập trung ở một màn này , Đại Tráng bên người giống như xuất hiện hơn một trăm cái Lý Phàm , dùng phương pháp khác nhau bắt đồng chiêu thức , đối phó Đại Tráng !

Xem ra , đã biết hơn một tháng khổ luyện quả nhiên là chỗ hữu dụng đấy!

Mà Nam ca lựa chọn phương pháp ra ngoài Lý Phàm đoán trước , hử dĩ khoái đả khoái , không nhìn thẳng Đại Tráng gây bóng chày , sấm rền gió cuốn nâng lên một cước , trước đá vào Đại Tráng trên chân nhỏ .

Rắc một tiếng !

Đó là xương bấp chân gãy xương thanh âm của , Đại Tráng đau đớn kêu thảm thiết lên , băng bó tiểu thối té lăn trên đất .

"Đại Tráng !"

Hoàng Mao vội vàng nhào đi lên , kiểm tra Đại Tráng thương thế , mà chung quanh này đệ đệ của hử đều lui ra phía sau hai bước , nhìn thấy Nam ca ánh mắt hơi lộ ra sợ hãi . Này đó đệ đệ dù sao đều vẫn là đệ tử , đại bộ phận đều là học tập không giỏi , lại hâm mộ điện ảnh và truyền hình kịch đậm này người sống tạm bợ , này mới ra ngoài xã hội đen . Bình thường hử dọa một chút người tạm được , hiện tại gặp được chân chính kẻ tàn nhẫn , liền bắt đầu sinh lòng hối hận .

"Nam ca , ngươi đây là ý gì , có điểm quá không cho ta Hoàng Lỗi mặt mũi chứ?"

"Ngươi là cái thá gì , ta tại sao phải cho mặt mũi ngươi?"

Nam ca lại ngao mạn Địa đối Hoàng Lỗi nói nói: " nếu không ngươi nói lần này có bút buôn bán lớn giới thiệu cho ta...ta sẽ cùng ngươi tới sao? Cũng không nghĩ kĩ phân lượng của mình . Bị mấy ngốc so với tiếng kêu ca , liền thật sự coi chính mình đúng (là) một nhân vật sao?"

Hoàng Mao cả người run rẩy , mà Lâm Nguyệt Tiên lại kéo Lý Phàm , "Chúng ta đi nhanh đi . . ."

"Được, không nhìn , chạy lấy người ."

Lý Phàm cảm giác được Lâm Nguyệt Tiên cũng đang run rẩy , Tiểu cô nương nhất gan , cũng đừng mời nàng thấy những thứ này .

Lý Phàm đang muốn lôi kéo Lâm Nguyệt Tiên rời đi , nhưng Nam ca lại nâng lên một chân , đặt ở nhà xe trên lan can , ngăn cản hai người đi đường.

"Ai cho ngươi nhóm đi rồi?"

Lâm Nguyệt Tiên càng sợ hơn , Lý Phàm đem nàng hộ ở sau người , cau mày hỏi nói: " động , ngươi còn muốn cướp đường hay sao?"

"Hai người các ngươi đệ tử nghèo , ta còn thực sự không nhìn trúng các ngươi kia ba quả dưa lưỡng tảo."

Nam ca chỉ Lý Phàm , "Có người hoa ba vạn mua ngươi một chân , nói đi , muốn để lại đầu nào?"

Lâm Nguyệt Tiên rung mình một cái, thầm nói Lý Phàm quả nhiên là xã hội đen người, đoán chừng là đắc tội thế nào cái cừu gia, người ta đều đã tìm tới cửa... Chính mình xem bệnh cho hắn, thật sự không thành vấn đề sao? Không được... Mặc kệ tới khi nào, đều không thể buông tha bệnh nhân của mình! Nhất chút ít khó khăn liền buông tha, sau này mình làm như thế nào một gã đù tư cách bác sĩ tâm lý!

Lâm Nguyệt Tiên, cổ lên, đừng buông tha cho, người có thể làm được!

"Như người vậy đúng (là) phạm pháp... Chúng ta sẽ báo cảnh sát..."

Lâm Nguyệt Tiên lấy dũng khí, thanh âm lại như cũ giống như muỗi nhất kích cỡ tương đương.

"Ha ha ha, người này hot girl ngược lại không tệ."

Nam ca ánh mắt đã rơi vào Lâm Nguyệt Tiên thân mình, ánh mắt giống như là con sói đói, hung hăng cao thấp đánh giá một phen, môi nhẹ nhàng liếm liếm, "Cô bé, sau khi đi theo một cái qua từ chính là không có ý gì, không bằng bởi vì ca ta đi uống hai chén như thế nào đây?"

"..."

Lâm Nguyệt Tiên lại trốn được Lý Phàm phía sau, nàng bị ánh mắt của người đàn ông kia xem trong lòng hoang mang rối loạn.

"Vị đại ca kia, ta đây nữ đồng học có điểm ngưng ngưng, hơn nữa chịu không nổi từ lực. Không bằng ta cùng người uống hai chén trách dạng, ta sống được, cam đoan bồi đại ca người uống hảo sao!"

Lý Phàm lập tức tiếp được đề tài, cười hi hi trả lời.

"Đi người sao đây! Lão tử dùng người bồi!"

Nam ca nhăn cầu trùng, "Trước tiên đem chân của người lấy ra!"

Lý Phàm loại này bình thường học sinh trung học ở trong mắt hắn, cùng với cây rụng tiền không sai biệt lắm. Nam ca năm mới đi Thiếu Lâm tự học qua hai năm võ thuật, là một luyện công phu. Sau khi trở về không có việc gì, lại thích ngoạn đấu đống, cuối cùng bị một cái đại ca vừa ý, để cho hắn đi uống hắc quyền.

Bởi vậy Nam ca ra tay tàn nhẫn, không lưu tình chút nào! Hắn trực tiếp một cái Toàn Phong Thối, chân phải thẳng đến Lý Phàm trước mặt môn mà đi!

Một cước này mang theo phá không tiếng gió, nếu là đá vào Lý Phàm trên mặt, chỉ sợ Lý Phàm cần hủy khuôn mặt.

Lâm Nguyệt Tiên đã sợ đến kêu lên một tiếng sợ hãi, ngồi ở trên mặt đất.

Nhưng Lý Phàm trong đầu lại hiện lên vô số hình ảnh, thân làm một người luyện công phu, hắn nhìn ra thực lực của đối phương, đồng thời cũng đã đoán được vô số loại ứng phó phương pháp của hắn.

Đối phó loại người này, liền Ngũ cầm hí cũng không dùng tới!

Lý Phàm chia hai tay, chộp vào Nam ca trên cổ chân, sau đó hướng trước người mình khẽ kéo!

"Ba!"

Nam ca một cước này trực tiếp bước đi ra ngoài, cả người trên mặt đất kỳ ra một cái phách thối. May mắn hắn là luyện công phu, nếu không lần này muốn xương đùi gãy.

"Kháo?"

Nam ca kinh hô một tiếng, hắn hai chân cùng nhau, lại không khoan nhượng Địa bạt lên.

"Người cũng là luyện công phu?"

"So với người chính tông!"

Lý Phàm đối với Nam ca ngoéo... một cái thủ.

"Xem ra phải nặng hơn tân chào giá rồi."

Nam ca lại không hề đem Lý Phàm để vào mắt, một học sinh trung học, nhiều lắm là biết chút công phu mèo quào. Bất quá cái giá tiền này cần trưởng, dù sao đối phương là cái phú nhị đại, chủ yếu chẳng khác nào tiền của chính mình bình.

"Không dễ làm a đại ca, số tiền này người sợ là không kiếm được rồi."

Lý Phàm nói xong, bỗng nhiên có điểm ngựa nghe rồi. Chính mình cùng Giang Phong nơi đó học được một chút đánh huyết thủ còn chưa bao giờ dùng qua đâu rồi, hôm nay khi đi học, hắn luôn luôn trộm xem huyết vị đồ tể, đúng lúc là dùng cơ hội.

"Chỉ bằng người? Vô vẽ mèo quào, cho ta nằm xuống!"

Nam ca thiếu niên thời gian chính là cảm qua võ thuật vô địch, hắn căn bản không đem Lý Phàm để ở trong mắt.

"Kim bài Phách Quải!"

Nam ca chân phải Cao Cao giờ lên, vượt quá đỉnh đầu của mình! Một chiêu này Phách Quải chân đứng (là) tuyệt học của hắn, uy đủ sức để chém nát ngũ cục gạch!

Mà Phách Quải chân chính là nhường chân của mình từ trên xuống dưới phát động vuông góc công kích, một chiêu này Nam ca đã muốn luyện đứng (là) Lô Hòa Thuần Thanh!

Lý Phàm lại cũng không thèm để ý, tuy rằng Nam ca công kích cố gắng sấm rền gió cuốn, nhưng dù sao chính là ngoại gia công phu, không có nội gia khí kinh phụ trợ, đối với người bình thường có thể rất lợi hại, nhưng đối với Lý Phàm loại này có được mười một năm khí kinh nội gia cao thủ mà nói, không hiệu quả gì. Nhưng Lý Phàm cũng không muốn cứ như vậy bại lộ chính mình có được nội công chuyện tình, Mộ Dung Anh nhắc nhở qua hắn, tận lực không cần ở trước mặt người bình thường lộ ra nội gia môn nói tới.

Bởi vậy, Lý Phàm lời kéo Lâm Nguyệt Tiên, hướng bên cạnh để cho từng bước.

"Đ-A-N-G...G!"

Lâm Nguyệt Tiên xe đạp liền gặp tai vạ, đại lượng đều bị một cước này cấp phách cong.

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

030 trước ngực thiếp phía sau lưng

030 trước ngực thiếp phía sau lưng

"Xe của ta!"

Lâm Nguyệt Tiên mau khóc, mới sửa xong xe đạp, cái này sợ là rốt cuộc không dùng được! Vậy phải làm sao bây giờ, gia cách trường học khá xa, mỗi ngày ngồi xe buýt còn tốt hơn nhiều tiền đâu!

Lâm Nguyệt Tiên nhịn không được ngồi chồm hổm trên mặt đất lại khóc lên, Lý Phàm đau đầu.

"Người xem người! Đem người gia xe đều đá phá hủy!"

Lý Phàm chỉ vào Nam ca, lòng đầy căm phẫn Địa chỉ trích, "Như thế nào một chút đồng tình tâm cũng không có chứ! Liền người ta Tiểu cô nương xe đều không buông tha! Táng tận thiên lương à!"

Nam ca sau lưng xuất hiện mồ hôi lạnh, tâm nói rằng Minh Minh đúng (là) người né tránh mình đấy!

"Thiếu TM (con mụ nó) vô nghĩa, loại này đồ bỏ đi đã sớm nên ném!"

Hắn cũng lười dong dài, xoay người lại là một cái nặng nề đá chân, thẳng đến Lý Phàm mà đến. Lý Phàm cũng đã nhìn ra, này Nam ca trên người công phu đều tại hạ thân, bởi vì cái gọi là thủ đứng (là) hai cánh cửa, toàn bằng chân đá người. Người này trên đùi công phu thật có chút còn gì nữa, nhưng thật ra giá trị được bản thân học tập xuống.

Bất quá, trước mắt hay là trước kiểm tra một chút của mình đánh huyết thủ đi!

Lý Phàm đánh huyết thủ cùng Giang Phong bất đồng, hắn dung hội Ngũ cảm hí trong đích hạc uế. Lúc này Lý Phàm đối với Nam ca chân đá tới cổ tay, Hữu Thủ năm ngón tay nắm cùng một chỗ, hình dạng giống như một chỉ Tiên Hạc uế! Hắn chiếu trên cổ chân một chỗ huyết vị, giống như Tiên Hạc một ngụm mở đi ra ngoài giống nhau, đột nhiên gõ đi lên!

"Bạch Hạc gật đầu !"

Lý Phàm hô lên chiêu thức tên , đồng thời năm ngón tay cùng nhau gõ vào Nam ca cổ chân huyết vị lên! Cho dù còn cách quần , phía trên Chân khí cũng đập vào ở huyết vị mặt trên !

Nam ca cảm giác chân của mình cổ tay giống như là bị một phen chùy nhỏ từ gõ một cái , cái loại này đau tận xương cốt cảm giác , để cho hắn kêu thảm một tiếng .

Hắn chân phải thu về , rơi trên mặt đất , nhưng bàn chân run lên , giống như điện giật giống nhau , một chút tri giác đều không có , lập tức quỳ gối dưới đất .

Lý Phàm cắt đứt hắc trên chân phải huyết mạch , nhất thời bán hội chân của hắn đứng (là) khôi phục không được nữa .

"Này , đây là đánh huyết thủ?"

Nam ca tuy rằng không hiểu nội gia công , nhưng là có hiểu một chút , đem nhảm Lý Phàm công phu trở thành đánh huyết thủ .

"Còn phải lại qua hai chiêu sao?"

Lý Phàm cười ha hả đối với Nam ca nói .

"Xem như ngươi lợi hại ! Ta là Xích Long biết đích người ! Núi xanh còn đó , nước biếc chảy dài ! Chúng ta đi xem !"

Nam ca quảng xuống ngoan thoạt , khắp khễnh đi nha.

"Đầu mịa mày(fuck your mom) , coi như ngươi chạy nhanh , bằng không Lỗi ca ta đánh chết ngươi !"

Hoàng Mao hướng về phía Nam ca phương hướng ly khai khiển trách vài tiếng , Lý Phàm mồ hôi lạnh chảy ròng , người này , hóa ra là cái mã hậu pháo a !

"Mẹ kiếp nhà nó , ta sẽ bảo hôm nay có họa sát thân đi!"

Hắn thở phì phò nói .

"Tiểu Lâm đồng chí , đừng khóc , chúng ta trở về đi ."

Lý Phàm không thêm để ý tên côn đồ các kè này , hắn lập một chút Lâm Nguyệt Tiên , đang định rời đi , bên cạnh mấy học sinh trung học lại rục rịch , Hoàng Mao lập tức lườm bọn họ một cái .

"Đều làm gì vậy ! Không nói đêm nay bắt lợi đánh nhau sao ! Còn không nuôi lớn tráng xem bệnh đi !"

Hoàng Mao nói xong , hướng về phía Lý Phàm cúi đầu khom lưng , "Chậm trễ gia ngài - hảo sự rồi , thật sự là thực xin lỗi ! Chúc ngài đêm nay Kim Thương Bất Khuất !"

"Cút đi !"

Miệng chó không thể khạc ra ngà voi , Lý Phàm lòng dạ già dối cần đá người , Hoàng Mao vội vàng mang theo chính mình nhất bang đệ đệ chạy .

"Bọn hắn đều đi rồi , Tiểu Lâm đồng chí , ngươi có thể đứng lên ."

Lý Phàm lại kéo Lâm Nguyệt Tiên một phen , lại bị Lâm Nguyệt Tiên cấp đẩy ra .

Ta đi , nha đầu kia lại tức giận sao? Ngày này như thế nào nhiều như vậy khi có thể sống a ! Vượt qua Kê đề trứng , một chút nhất hang ổ a !

"Của ta Lâm đại tiểu thư , ta tại sao lại tức giận chứ? Mỗi ngày tổng tức giận như vậy , nhưng là sẽ lão thật sự mau a !"

"Không cần ngươi lo !"

Lâm Nguyệt Tiên lau nước mắt , khóc khóc đề đề nói , "Ta rõ ràng đều đã muốn quyết định . . . Nhưng đứng (là) vì cái gì . . . Đi theo bên cạnh ngươi . . . Liên xui xẻo như vậy. . ."

"Sao có thể nói như vậy đâu rồi , ta cũng không phải người mang đến sự xui xẻo !"

"Làm sao lại không gặp xui rồi!"

Lâm Nguyệt Tiên giống như quở trách lên xã hội xưa địa chủ đắc tội trạng giống nhau , "Cũng bởi vì quyết định phải giúp ngươi , ta vốn là ở trong nhà cầu bị lấp , lại bị chiếm tiện nghi . . . Sau đó còn gặp gỡ này đó xã hội đen , xe cũng bị hư . . . Ô ô ô . . . Ta như thế nào xui xẻo như vậy a . . ."

"Nữ nhân . . ."

Lý Phàm đau đầu , "Không phải là một chiếc xe con sao , ta bồi người một chiếc là được !"

"Ai muốn người bồi ! Ta chán ghét người !"

"Đừng nói như vậy chứ , nói như thế nào cũng là bồi vì nguyên nhân của ta . Vừa lúc ta có một chiếc côn xe , hiện tại cũng không dùng được rồi. Tuy rằng cũng là lão Xa , nhưng so với người này xe đồ cổ cổ chấp không ít!"

"Ta không gì lạ vật của người !"

"Coi như là để cho ta bồi tội nha. . ."

Lý Phàm chớp mắt , "Hơn nữa , chúng ta bây giờ không phải tạm thời quan hệ nam nữ sao? Cho nên , của ta không sẽ là của người sao?"

Nói xong mềm nói , Lý Phàm lại bắt đầu dùng phép khích tướng , "Tiểu Lâm đồng chí , chẳng lẽ người liền bỏ qua như vậy sao? Người lý tưởng vĩ đại đâu rồi, cao thượng nguyện vọng đây? Bác sĩ tâm lý , chẳng lẽ chính là người nói nói mà thôi hay sao?"

"Nói vậy !"

Lâm Nguyệt Tiên lập tức trừng mắt Lý Phàm , cao giọng nói nói: " đây là ta cả đời tâm nguyện ! Gì khó khăn đều không thể đánh bại ta !"

Nàng còn tánh khí ! Bất quá có nên không khóc nữa đi.

Lý Phàm Vi Vi thờ dài nhẹ nhõm một hơi , nói tiếp , "Vĩ đại tâm lý học gia , vậy có phải hay không nguyện ý theo ta về nhà đây?"

"Ai muốn cùng người về nhà a . . . Ta muốn Hồi nhà mình . . ."

Lâm Nguyệt Tiên nói xong, đứng lên đã muốn đi . Kết quả vừa đi ra từng bước , dưới chân cũng mềm nhũn , thiếu chút nữa té lăn trên đất , may mắn bị Lý Phàm một phen đỡ .

"Cô nương , người đây là bị sợ tới mức chân nhũn ra sao?"

"Chán ghét người !"

Lâm Nguyệt Tiên hận chính mình không có tiền đồ , thế nhưng sẽ bị hù dích chân nhũn ra rồi.

"Tốt lắm tốt lắm , đừng không vui , ta đưa người về nhà ."

"Ta đừng!"

Lâm Nguyệt Tiên còn tại cổ chấp .

"Thế nào nói nhảm nhiều như vậy ! Có tin ta hay không ăn người a !"

Lý Phàm làm ra vẻ mặt đầy hung tợn , sợ tới mức Lâm Nguyệt Tiên sùng sốt .

"Lên mau !"

Nhưng Lý Phàm lại ngồi ở trên mặt đất , đưa lưng về phía Lâm Nguyệt Tiên , "Ta cũng không có gì kiên nhẫn đám người !"

"Người...người đây là đang uy hiếp ta sao?"

"Đừng nói nhảm , đi lên !"

Lý Phàm ngữ khí không tốt , Lâm Nguyệt Tiên bĩu môi một cái , "Thượng liền lên . . . Ai sợ người a . . ."

Nàng lúc này mới Quai Quai úp sấp Lý Phàm trên lưng của , tiểu nha đầu này đáng người cũng không tệ lắm , tuy rằng trước ngực dậy thì không có Mộ Dung Anh tốt như vậy , nhưng là cũng có chút quy mô rồi!

Cô gái nhỏ này , tiền đồ tương lai vô cùng tận nha !

Bất quá có một chút không tốt lắm , nha đầu kia rượu mời không uống, muốn uống rượu phạt , thiệt tình làm cho không người nào nại !

"Nhà người ở đâu à?"

Lý Phàm nhìn chung quanh một chút , hỏi.

"Đứng đây lần trước . . . Người thiết kế của ta chính là cái kia trạm xe buýt . . ."

Lâm Nguyệt Tiên hơi có chút mặt đỏ , nói .

Mịa, nha đầu kia xem ra là vào trước là chủ rồi! Lý Phàm không có cách nào , đành phải chờ dài .

"Được, ta nhận biết ! Ta mang người về nhà ! Tiểu Lâm đồng chí , người cần phải thành thành thật thật , không cho phép nhân cơ hội động thủ với ta động cước !"

"Người nằm mơ đi, ai sẽ ra tay với người động cước ! Còn không đi nhanh lên !"

"Dạ dạ dạ , người có thể vịn chắc ."

Lý Phàm nói xong, dưới chân đột nhiên một đạp , cả người chạy trốn ra ngoài xa hơn ba mét , sợ tới mức Lâm Nguyệt Tiên kinh hô một tiếng , theo bản năng ôm thật chặt ngực ở Lý Phàm , cơ hồ cả trước ngực dán tại phía sau lưng của hắn lên!

Lý Phàm cái mũi có chút nóng lên , chẳng lẽ đây là trong truyền thuyết. . . Trước ngực thiếp phía sau lưng sao?

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

031 tân thế giới

031 tân thế giới

Lý Phàm chạy cùng tựa như thỏ , nhắm trúng Lâm Nguyệt Tiên bắt đầu từng đợt kinh hô . Bắt quá đi ra ngoài hai cây số , cũng thành thói quen . Đây Lý Phàm , tố chất thân thể thật tốt , không đi làm thể dục tinh thông sinh ra điểm đáng tiếc .

"Người nói người vận động thiên phú rất tốt , để làm chi không lo thân thể đặc sinh , cố tình muốn làm cái tên côn đồ đây?"

"Bởi vì ta dốc lòng cần làm đại ca !"

Lý Phàm cũng lười cùng Lâm Nguyệt Tiên giải thích , tiểu nha đầu này đã muốn vào trước là chủ , căn bản nghe không vào lời của mình ! Vì thế hắn rõ ràng biết thời biết thế , tiếp tục nói , "Ta muốn máu nhuộm cả nhị trung , muốn cho toàn bộ giáo viên và học sinh thần phục ở dưới chân của ta !"

"Người . . . Tâm lý biến thái . . ."

"Cái này gọi là cảnh giới , Tiểu thầy thuốc Lâm !"

Lý Phàm cười hắc hắc , "Người sống chính là muốn có này khẩu chí khí !"

"Chí khí con em người nha . . . Đây gọi là gì chí khí . . ."

Lâm Nguyệt Tiên liếc mắt , bỗng nhiên cảm giác mình thật là gánh nặng đường xa . Muốn trị hảo tâm lý của hắn bệnh , cần rất lớn công phu mới được rồi!

Lý Phàm chân khí nói ở đan điền chỗ , theo sau vận chuyển ở hai chân thượng . Lâm Nguyệt Tiên thân thể vốn là rất nhẹ doanh , như không vật gì , lưng ở trên người mình cũng không có cảm giác gì . Đương nhiên , trước đó ngực thiếp phía sau lưng ngoại trừ ! Loại này phúc lợi , có thể không đứng (là) lúc nào cũng có đấy!

Mấu chốt nhất vẫn là Lâm Nguyệt Tiên này đôi chân dài to , dùng hai tay ôm , còn có thể chia dài như vậy một đoạn , thật sự là dụ người phạm tội a . . .

Sau này mình lão bà , cũng có thể có dài như vậy một đôi chân thì tốt rồi . . . Chuyện kể rằng , Mộ Dung Anh một đôi chân dài to cũng không ngăn a , nhưng so với Lâm Nguyệt Tiên , còn kém cỏi đi một tí . Ông trời quả nhiên rất là công bình , tuy rằng Lâm Nguyệt Tiên chân dài , nhưng Mộ Dung Anh cũng bảy thước ** !

Bất quá đồng dạng tỷ muội , tương tự huyết thống , như thế nào Mộ Dung Ái còn kém nhiều như vậy chứ ! Chẳng lẽ bọn hán Mộ Dung gia người, đây thì đều muộn sao?

Lâm Nguyệt Tiên gia cùng Lý Phàm khoảng cách không phải rất xa , chỉ cách hai cái quảng trường , đều ở lão thành khu bên này . Bất quá Lâm Nguyệt Tiên chỗ ở đúng (là) một tòa cổ gác lầu Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lầu) , này tòa gạch đỏ lầu Lầu liền đứng sừng ở Lý Phàm trước mặt , có một loại lung lay sắp đổ rách nát cảm giác.

Loại này nhà ngang ít nhất được có hai mươi ba mươi năm trở lên lịch sử , có lẽ già hơn . Thậm chí có thể nói , đúng (là) nguy phòng , so với Lý Phàm trong nhà nhà còn nguy hiểm hơn .

"Làm sao người ở tại nơi này a, không nguy hiểm không?"

Tuy rằng sợ thương tổn được Lâm Nguyệt Tiên tự tôn , nhưng là Lý Phàm vẫn là nhịn không được hỏi đầy miệng .

"Luôn luôn nói muốn phá bỏ và dời đi nơi khác , nhưng cấp cho phá bỏ và dời đi nơi khác khoản quá ít . . ."

Lâm Nguyệt Tiên cũng nhịn không được nữa có chút thương thần , "Cho nên tất cả mọi người không muốn dọn sạch ."

"Các người đồng nhất thước vuông cấp nhiều ít phá bỏ và dời đi nơi khác khoản?"

"Nhất bình thước một ngàn ."

"Quá tồi đi!"

Loại này nhà ngang căn phòng của diện tích vốn là rất nhỏ , một cũng có thể có cái nhị 10m² cũng không tệ rồi . Dạng này tính, một nhà có thể bất được phá bỏ và dời đi nơi khác khoản Đỉnh Thiên ba vạn , mà thành phố A giá phòng cùng giá là một vạn tả hữu , liền nhà cầu cũng mua không nổi a !

"Hơn nữa nghe nói chúng ta mảnh đất trống này đã bị đấu giá , ta thật lo lắng có một ngày trở về , gia đã bị hủy nhà rồi . . ."

Lâm Nguyệt Tiên trong ánh mắt có chút lo lắng , Lý Phàm liền vội vàng nói , "Cái gì xã hội a, bọn hán còn dám hủy nhà hay sao! Người cứ yên tâm đi , Tiểu thầy thuốc Lâm, có cảnh sát nhân dân bảo hộ chúng ta đây , người liền An Tâm ở đi ."

"Vậy được rồi , sáng sớm ngày mai 6 giờ , người tới đón ta đi . . ."

Lâm Nguyệt Tiên hơi có chút không tốt lắm ý tứ , "Nhớ rõ đem xe đạp mang đến . . . Cảm ơn người . . ."

"Khách khí cái gì , ta không phải bạn trai người sao !"

Gặp được Lâm Nguyệt Tiên ánh mắt của , Lý Phàm vội vàng sửa miệng , "Tạm thời bạn trai !"

"Uh, này còn tạm được !"

Lâm Nguyệt Tiên vừa lòng gật đầu , "Ta đây về nhà á! Người sẽ đưa đến này đi, tặng tới cửa bị mẹ ta chứng kiến liền nguy rồi !"

Lý Phàm Tâm nói , Lâm Nguyệt Tiên vẫn là rất yêu tiếc lông chim nha .

"Những người khác cũng may, nếu để cho mụ mụ biết ta theo tên côn đồ kết giao , nhất định sẽ đối với ta thất vọng . . ."

Nga , này nữ nhân , thiết tình khó giải rồi! Lý Phàm lật ra cái lườm nguyệt , xoay người muốn đi .

"Cái kia . . ."

Lâm Nguyệt Tiên bỗng nhiên lại bắt hán cho gọi lại .

"Lại thế nào à nha?"

Lý Phàm không có chút hào khí hỏi han .

"Cái kia . . . Học bù chuyện tình . . . Ta sẽ xem xét . . ."

Lâm Nguyệt Tiên đích lăm bắm một câu , thanh âm cùng giống như muỗi kêu, tiếp theo quơ túi sách , bỏ rơi ngựa của mình vì biện , nhất lay một cái Địa chạy , cùng nai con giống nhau .

Nha, cái nha đầu này vẫn có chút ưu điểm. Lý Phàm chép miệng một cái , thầm nghĩ , ít nhất chân dài !

Bất quá thời gian đã muốn đã trễ thế này . . . Về nhà sẽ không bị trừng phạt đi! Có nên không , mình là Mộ Dung Anh thân lão công , nằng như thế nào bỏ được trừng phạt chính mình đâu rồi, ha ha . . .

Thập phần chung sau , Lý Phàm hai tay hít đất , ghé vào hai cây Mai Hoa Thung thượng . Ở Lý Phàm mặt của phía dưới , bày biện một ngum lò hương nhỏ , bên trong cắm ba cái đại hương , đốt màu đỏ bùng ! Kia hun khói Lý Phàm , đều lạt ánh mắt .

Này nếu một đầu ngã xuống , sợ là cần nóng hằm hấp ra tam cái lỗ thủng đến không thể !

Máu chột nhất , Lý Phàm thân mình ngồi Thiết Trụ cô nương , này Thiết Trụ cô nương nhưng thật ra nhàn nhả , trong tay vẫn còn đang đánh này áo len đan .

"Cô gia , ngài là ưa thích cô tròn, vẫn là cổ hình trái soan áo len đan nha?"

Thiết Trụ hỏi, Lý Phàm lại mau hồng mặt .

"Tùy , tùy tiện !"

Bây giờ là lo lắng đánh cái gì áo len đan thời gian sao? Quả thực lừa bố mày a !

"Nương tử ! Đã , đã muốn vậy được rồi chứ !"

Lý Phàm vừa mở sặc , thanh âm liền có một loại tùy thời hồng mặt cảm giác .

Mộ Dung Anh hôm nay mặc quần áo màu xanh nhạt Sứ Thanh Hoa sườn xám , ngồi ở bên cạnh , chân trái đặt ở trên đùi phải , trong tay ôm một quyển 《 Hoàng Đế Nội Kinh 》 , nhìn đứng (là) thú vị .

Ở ánh sáng dịu dịu tuyến ở bên trong , của nàng quay mặt là như thế hoàn mỹ , trong nháy mắt đó , Lý Phàm giống như đều quên một mối của mình cảm giác.

Hồng nhan họa thủy ! Tuyệt đối là hồng nhan họa thủy a !

Lý Phàm cả người có một loại chết nhanh rụng cảm giác , lực ý chí quá không kiên định , đây là trong truyền thuyết Hồng Phấn Khô Lâu sao ! Thật đáng sợ ! Lý Phàm , người còn trẻ , ngàn vạn lần không thể mê muội tại đây đó trong ôn nhu hương ! Nữ nhân tính là gì , nam nhi chí tại bốn phương !

Bất quá này sườn xám xê tà mở ra thật thấp a . . . Điều niên đại gì , còn Xuyên như vậy bảo thủ sườn xám . . . Mộ Dung Anh mặc tối nay là màu gì bên trong . . . Làm một đời mới thanh thiếu niên , nhất định phải giàu có thăm dò tình thân mới có thể ! Chính mình quả thực quá vĩ đại rồi! Thật không hổ là Tân Thế Kỷ thật là tốt thiếu niên a !

Lý Phàm vì nghiên cứu lịch sử đích thực cùng , quyết định phóng thích tiềm lực của mình ! Hắn chậm rãi áp cúi người , dùng cánh tay chống đỡ lấy thân thể của chính mình , từng điểm một hướng về phía dưới áp đi .

Tiềm lực ! Tiềm lực vô hạn ! Lý Phàm , người có thể làm được ! Tin tưởng mình !

Này thuần khiết mà kiên định tín niệm chống đỡ lấy Lý Phàm , nhượng thân thể hắn từng điểm một đi xuống dưới áp xuống tới , đồng thời ánh mắt đều nhanh cần rút xuống đất , thăm nghĩ tìm tòi nghiên cứu một chút này sườn xám phía dưới thế giới rất cuộc là tình hình gì.

Cánh tay đã có đó ê ẩm , hai chân cũng bắt đầu run rẩy .

Lý Phàm , đừng sợ , đừng tức giận nổi ! Tân thế giới đại môn , đang ở hướng người ngoắc !

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xi: 2 1429199

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

032 bảo táp

032 bảo táp

Liên thiếu chút nữa !

Lý Phàm hàm chứa một ngụm Chân khí, còn kém một chút như thế, chính mình có thể chứng kiến thân thể giới Thánh Quang rồi! Cố lên! Chuyện kể rằng Mộ Dung Anh chân thật đúng là Bạch nha . . . Không biết Lâm Nguyệt Tiên chân trắng hay không. . . Tầm tắc, kia đen kịt đồ vật này nọ là cái gì, hình như là quang chặn tầm mắt . . . Không sao, đêm tối cho ta một đôi con mắt màu đen, ta lại dùng hãn tìm kiếm Quang Minh!

Lý Phàm lấy ra tối kiên định tín niệm, chỉ cần gắng sức, đừng vấy xem về chân dung!

Liên thiếu chút nữa! Lý Phàm chính thân thể cơ hồ đều áp đảo Mai Hoa Thung phía dưới đã đi, lực lượng này tuyệt đối vượt quá cực hạn của mình! Tuy rằng Lý Phàm ngày thường cũng không còn thiếu rèn luyện, nhưng động tác này, trước mắt mấy có lẽ đã vượt thân thể của nhân loại cực hạn!

Cứ như vậy một chút xui rồi! Xuống chút nữa một chút, Lý Phàm, người có thể làm được!

Khi Lý Phàm muốn nhìn thấu kia hắc ám, hiểu biết đến Thánh Quang tươi đẹp thời gian, Mộ Dung Anh bỗng nhiên đem hai cái đuôi đối phương hướng, đôi chân trái đặt ở trên đuôi phải, một lần nữa chặn một mảnh kia tốt đẹp chính là phong cảnh.

Trời ạ!

Lý Phàm cơ hồ hồng mắt, thiếu chút nữa một đầu vừa ngã vào thiêu đốt đại hương mặt trên.

Mahler con chim, thiếu chút nữa huỷ hoại dung nhan a!

"Phu quân, người này áp cái cốc bản lĩnh có chút sở trường a."

Mộ Dung Anh rốt cục để tay xuống trong đích thư, chậm rãi nói nói: "bất quá lá gan cũng càng lúc càng lớn, cũng dám muộn như vậy về nhà. Người đã quên, ta đã nói với người gia quy sao?"

"Ta nói vợ a . . ."

"Kêu nương tử."

"Ta nói nương tử a . . . Này nào có cho mình nam nhân đặt gia quy đấy!"

Lý Phàm có chút ủy khuất, "Để cho ta tám giờ phía trước về nhà, chúng ta phu cương đi đâu vậy?"

"Chờ ngày nào đó người so với ta mạnh hơn rồi, dĩ nhiên là có phu cương rồi."

Mộ Dung Anh nói gọn gàng, Lý Phàm cảm giác mình liền phản bác ý nghĩa cũng không có!

Cuộc sống này, rất thống khổ! Ông trời a, người cho ta một cái chỉ có thể xem không thể động vào người vợ đúng (là) ý gì? Máu chốt này người vợ còn thật đẹp mắt, đây không phải tra tấn người sao!

"Lý Phàm a, thực lực của người mặc dù có điểm tiến bộ, nhưng cùng ta mong muốn kém vẫn là quá nhiều rồi."

Mộ Dung Anh đè nặng chân của mình, chặn kia vô hạn tốt đẹp chính là Thánh Quang, Lý Phàm tiếc nuôi thờ dài, thật là rất tiếc nuôi. . . Cố gắng của mình, nháy mắt liền trôi theo dòng nước nữa à.

"Chúng ta cùng một chỗ cũng có hơn một tháng chứ."

Mộ Dung Anh tính toán một chút, Thiết Trụ theo Lý Phàm trên người rơi xuống, mở miệng nói: "Đại tiểu thư trí nhớ thật tốt! Là một Nguyệt Linh tám ngày!"

Mịa, người trí nhớ rất tốt! Bất quá người nhớ rõ ràng như vậy để làm chi à?

Lý Phàm vì hơi nghiêng đầu, chứng kiến Thiết Trụ có chút hồng phác phác mặt, muốn lập tức khóc lớn một hồi.

"Uh, thời gian dài như vậy, người cũng nên nghĩ thông suốt."

Mộ Dung Anh cũng mặc kệ Lý Phàm bây giờ tâm tư, nằng tiếp tục nói, "Hiện tại cũng nên suy nghĩ minh bạch đi, khi nào thì chính thức ở rể ta Mộ Dung gia, theo ta Mộ Dung gia dòng họ."

"Ta đừng!"

Lý Phàm quả quyết cự tuyệt.

"Ta hiểu được, Mộ Dung phàm là có chút khó nghe."

Mộ Dung Anh tựa hồ thực lý giải Lý Phàm bộ dạng , "Ta có thể giúp ngươi sửa cái tên , ngươi đã kêu Mộ Dung Bất Phàm đi , có phải hay không khi phách rất nhiều?"

"Bất Phàm con em ngươi nha ! Ngươi bắt lộn điểm tựa khỏe không?"

Lý Phàm một trận bị phần kêu nói: " Mộ Dung Anh , ta cho ngươi biết ! Đầu có thể rơi , máu có thể chảy , thiếu niên chí khí không thể mất ! Ngươi coi như chiếm được người của ta , cũng không chiếm được lòng của ta !"

"Há, thật sao?"

Mộ Dung Anh thoáng có chút kinh ngạc , "Vốn ta còn muốn an bài ngươi đêm nay là có thể theo ta cùng giường rồi sao . . . Ngươi đã như thế chán ghét ta , quên đi đi."

"Nương tử , ta đột nhiên cảm giác được ngươi thoát nhìn vô cùng thuận mắt ."

Lý Phàm đột nhiên nghiêm sắc mặt , sau đó thực nghiêm túc nói nói: " ta cảm thấy ta đối với ngươi nồng nặc tình yêu ! Quả nhiên , một tháng ở chung , dường giữa chúng ta tình yêu thăng hoa!"

"Đã nói rồi đây đầu có thể rơi , máu có thể chảy , thiếu niên chí khí không thể mất đây?"

"Nương tử , lời này của ngươi động nói , rất khách khí !"

Lý Phàm chỉ trích Mộ Dung Anh , "Chúng ta là người một nhà , sao có thể nói hai nhà nói! Cùng chính mình nương tử có cái gì tốt chí tức giận, nương tử là muốn dùng để đau nha ! Sau khi nương tử ngươi nói gì chính là gì , ngươi nói hướng chủ nhân , ta tuyệt không hướng tây ! Ngươi nói trộm chó , ta tuyệt không ăn trộm gà !"

"Chính là , vừa rồi ta giống như nghe nói , ta được đến người của ngươi , cũng không chiếm được lòng của ngươi a !"

"Lời này còn có nửa câu sau!"

Lý Phàm nhảy xuống tới , vỗ vỗ đùi ngực nói nói: " chí khí thành đáng quý , tình yêu giới rất cao !"

"Nguyên câu đúng (là) nói như vậy sao?"

Mộ Dung Anh nhướng nhướng lông mi , "Ta như thế nào nhớ rõ không phải như vậy a ."

"Đó là ngươi nhớ lộn ."

Lý Phàm hết sức chăm chú thuyết nói: " nương tử a, ngươi đừng mất lão cổ lấy luyện công , còn hẳn là tăng cường văn hóa giáo dục . Văn hóa khóa không thể hạ xuống a, phu quân cũng là vì tốt cho ngươi !"

"Được rồi, bớt ở một bộ này một bộ."

Mộ Dung Anh liếc mắt , "Ta văn hóa lịch dạy học độ có thể cao hơn ngươi ! Nhanh chóng tắm rửa , sau đó trên giường ngủ ! Người tập võ , nhất định có nghiêm khắc làm việc và nghỉ ngơi thói quen ! Từ hôm nay trở đi , ngươi nhất định phải theo ta hảo hảo dưỡng thành cái thói quen tốt này , biết không?"

"Vâng, cam đoan hoàn thành nhiệm vụ !"

Lý Phàm lập tức chào một cái , nhắm trúng Mộ Dung Anh muốn cười , lại nhịn trở về .

"Đi tắm đi, ta ở trên giường chờ ngươi ."

Mộ Dung Anh đã sớm tắm, trên người còn mang theo sữa tắm mùi . Nàng xoay người đi phòng ngủ , Lý Phàm nhìn nàng kia yếu điệu bóng lưng , nhìn không được liếm môi một cái .

Ngày lạnh rét cuộc đã tới ! Ông trời a ông trời , ngươi rét cực mở mắt !

Lý Phàm cùng chó điên giống nhau vọt vào phòng tắm trong đó, hẳn cực tuyệt Thiết Trụ ở môn khẩu nhiệt tình phục vụ , lần đầu tiên vui vẻ như vậy Địa tắm rửa . Quả nhiên là một tảng đá , sờ lâu cũng sẽ bị ngộ nóng ! Mộ Dung Anh rét cực đáp ứng cùng chính mình cùng giường rồi, này chính là một cái vĩ đại đột phá !

Của mình một bước nhỏ , liền là nhân loại một bước dài !

Tối trên giường , đây còn không phải là tùy ý mình nói quên đi sao ! Nữ nhân nha, một khi bị nam nhân hống lên giường , vậy cũng thực là được dè dặt làm thịt rồi! Cuộc sống vẫn là phi thường sự đẹp đẽ, sau khi cuộc sống của mình phỏng chừng sẽ rất Tịch Phúc ! Ai nha , cũng không biết mình sống lưng hiện tại rèn luyện thể nào , ngày mai sẽ không dậy không nổi giường chứ?

Như thế việc nhỏ , nghe nói nam nhân lần đầu tiên đều rất nhanh a, có thể hay không bị Mộ Dung Anh nhạo báng a !

Ôi chào ôi chào , chính mình quang học nội ngoại công , lại quên học một ít trọng yếu thuật phòng the nữa à ! Không biết Mộ Dung gia có hay không như vậy công pháp , làm cho mình thật tốt học !

Người nha, nên học thêm chút tri thức ! Dù sao , tri thức là nhân loại tiến bộ nguồn suối thôi !

Lý Phàm đem mình tắm sạch sẽ , đích thật là lí lí ngoại ngoại , phía dưới đều nhanh dùng tấm khăn chà xát ra Hoả Tinh tử đến đây .

Lần đầu tiên sử dụng tâm can bảo bối của mình , nhất định tắm sạch sẽ . Giống như là một hồi thần thánh nghi thức , đang chờ đợi chính mình . Coi như nghênh đón của mình đúng (là) một hồi bão táp , vậy cũng nhường bão táp tới mãnh liệt hơn một ít đi!

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

033 giường diễn

033 giường diễn

Chờ Lý Phàm rửa sạch sẽ về đến phòng lý , Mộ Dung Anh quả nhưng đã ở trên giường chờ hấn . Bất quá cùng hấn tưởng tượng hơi vi có chút không giống địa phương vâng, Mộ Dung Anh mặc trên người một món đồ có chút rộng thùng thình áo ngủ , che ở nàng yểu chuyển dáng người , thật là rất tiếc nuối !

"Nương tử a, ngươi xem ngươi hàng năm tập võ , có chút tri thức a, ta phải dạy cho ngươi ."

Lý Phàm rất chân thành thuyết nói: " người này a, ngũ tạng mới khỏe mạnh nhất , đối thân thể hữu ích . Người bình thường ta đều không nói cho hấn , ta cũng vậy xem ở hai ta đúng (là) hai vợ chồng phần lên, mới nói cho ngươi."

"Há, thật sao?"

Mộ Dung Anh nằm ở trên giường ngủ , đối với Lý Phàm ngoắc ngón tay , "Muốn coi nữ nhân quần áo , liền xem nam nhân có bản lĩnh này hay không rồi."

Cmm ! Đây không phải mới vừa ta thể này !

Lý Phàm lúc ấy tiểu tử này tính tình liền lên đây , chính mình đường đường nam nhi bảy thước , còn có thể bị một cái đàn bà cấp bắt được rồi!

Hiện tại khiến cho nàng biết biết , cái gì gọi là đỉnh thiên lập địa nam tử hán !

Lý Phàm đem áo coi một cái , hướng về trên giường Mộ Dung Anh liền đánh móc sau gáy !

Nhưng hấn còn chưa kịp Nhạc , liền dừng lại của mình Hồ Phác . Bởi vì Mộ Dung Anh vén chần lên , trong tay thể nhưng cảm lấy cô ấy là đem mang theo hàn mang bảo kiếm , kiếm phong để ở tại trước ngực của mình .

"Nương tử a, ngươi xem ngươi đây là làm gì ."

Lý Phàm cười gượng hai tiếng , chia hai ngón tay , nhẹ nhàng nắm tại đây lạnh lẽo trên kiếm phong .

"Thực là một thanh Tuyệt Thế Hảo Kiếm , vừa nhìn cũng không phải là Phàm phẩm . Nương tử , ngươi đây là ở đâu lý chế tạo bảo kiếm à?"

"Ta tìm Thiên Kiếm sơn trang giúp ta đánh thôi."

Mộ Dung Anh lạnh nhạt nói , "Phải thử một chút nó có bao nhiêu sắc bén sao?"

"Không cần thử không cần thử ! Vừa nhìn chi biết phẩm chất !"

Lý Phàm cười ha ha , "Nương tử của ta Dụng kiếm , có thể kém được sao? Bất quá. . . Chúng ta vợ chồng cuộc sống , cần loại này hung khí sao?"

"Chúng ta có thể không phải bình thường vợ chồng nga , phu quân ."

Mộ Dung Anh quơ quơ bảo kiếm trong tay , "Người nếu là có thể còn hơn kiếm trong tay của ta , cỡi quần áo của ta , vậy người muốn làm cái gì cũng có thể ."

"Người đây là mới vừa ta !"

Lý Phàm nói xong , trên người Chân khí chấn động , trong phòng tro bụi đều bị chấn bay lên .

"Người không qua mười một năm công lực ."

Mộ Dung Anh giống như không đem Lý Phàm để ở trong mắt , "Học lại là Ngũ cảm hí cái loại này công phu mèo quào , muốn thắng nổi trong tay ta Lạc Anh kiếm , sợ là không được."

"Người lại muốn tuyên truyền của người tuyệt thế thần công sao?"

Lý Phàm bĩu môi một cái , chỉ biết bầu trời sẽ không rung chuyện tốt .

Muốn cùng lão bà của mình ngủ , như thế nào đều khó như vậy? Bất quá lại nói tiếp , hai người vẫn chỉ là trên danh nghĩa vợ chồng , pháp luật cũng không còn thừa nhận , mình cũng không quyền lợi yêu cầu người ta Mộ Dung Anh cùng chính mình cùng giường mà ngủ .

"Ta đã nói với người , ta sẽ luyện Ngũ cảm hí ! Ai cũng ngăn đón không dứt ta !"

"Vậy chỉ dùng của người Ngũ cảm hí còn hơn kiếm của ta !"

Mộ Dung Anh tính tình cũng nổi lên , cao giọng nói nói: " ở trên giường người đều chinh phục không dứt ta , người coi như người đàn ông sao?"

Lời này nhưng là thực đem Lý Phàm cấp kích thích , "Kia ta liền thử xem !"

Lý Phàm nói xong , Chân khí chạy toàn thân . Hơn một tháng rèn luyện , nhưng vốn có chút gầy yếu Lý Phàm trên người hơi nhiều một chút cơ thể . Thân thể của hắn nhỏ bé , hai tay mờ ra , giống như mảnh hồ xuống núi , đôi sáng ngời hữu thần , nhìn chăm chăm trên giường Mộ Dung Anh , giống như nhìn chăm chăm con mồi của mình!

Bị Lý Phàm dùng ánh mắt như vậy nhìn chăm chăm vào , cho dù là Mộ Dung Anh , cũng nhịn không được nữa run lên trong lòng . Một tháng , này học sinh trung học thể nhưng đôi Ngũ cảm hí lĩnh ngộ sâu như vậy khác !

Mộ Dung Anh cảm giác , cho dù là chính mình , ở Ngũ cảm hí trình độ lên , đều không có Lý Phàm sâu như vậy rồi.

Bình thường chiêu thức , thật có thể luyện được cao thâm cảnh giới sao? Mộ Dung Anh phía trước chính là thuận miệng đối Lý Phàm vừa nói , dù sao hiện ở trong võ lâm này đó cao thủ thành danh , người nào học không phải tuyệt học , thiếu chút nữa cũng đều là cái thể thần công một loại .

Lý Phàm Hữu Thủ năm ngón tay mở ra , mang theo phá không tiếng gió , tia chớp giống như hướng về trên giường Mộ Dung Anh chộp tới !

Hắc Hổ Đào Tâm ! Một chiêu này ý tứ chính là mau cùng ngoan , Lý Phàm thi triển đi ra , thật là có điểm báo tấp xu thế !

Mộ Dung Anh thay đổi bảo kiếm , kiếm phong chỉ vào Lý Phàm đích tay chương . Nếu Lý Phàm tiếp tục trao quá khứ , bàn tay của mình nhất định sẽ bị đâm Xuyên !

Vì thế Lý Phàm đổi phương hướng , nhưng Mộ Dung Anh kiếm của phong giống như là dẫn theo thiết bị truy tìm giống nhau , vô luận Lý Phàm đích tay chương như thế nào di động , đều cũng vững vàng tránh chết . Rõ ràng chỉ có một thanh kiếm , nhưng Lý Phàm lại cảm giác Mộ Dung Anh toàn thân giống như con nhím dường như , hoàn toàn không để cho dưới mình thủ dư âm địa!

Rốt cuộc là trở thành minh chủ võ lâm nữ nhân , cho dù là công lực rút lui rồi , kiếm pháp vẫn là tuần tú như vậy ! Chợt nhìn một cái , Mộ Dung Anh một thân sơ hở . Nhưng cẩn thận nhìn lên , rồi lại không hề nhược điểm .

Đối phó Mộ Dung Anh cao thủ như thế , dùng Hổ hình thái cứng rắn sợ là không được !

Lý Phàm hình thái vừa chuyển , thân thể trở nên linh hoạt nhẹ nhàng , Uyển Như Viên Hầu . Hắn thả người nhảy dựng , theo nóc giường lật ra đi lên , hai tay xuống phía dưới , cả người hướng về trên giường Mộ Dung Anh ép xuống !

Kia một đôi tay , chụp vào Mộ Dung Anh ngực ! Lý Phàm có thể không có chút nào khách khí , đi lên liền đi thẳng vào vấn đề ! Đối phó Mộ Dung Anh , nếu như người đứng (là) khách khí , năng tuyệt đối sẽ không lưu tình !

Quả nhiên , Mộ Dung Anh nhắc ngang bảo kiếm , che ở Lý Phàm hai tay trước đó.

Nhưng Lý Phàm hai tay ở bảo kiếm vỗ một cái , thân thể dẫn theo Chân khí , mượn dùng phát lực lượng , lại cao thêm một chút , một lần nữa điều chỉnh tư thế , lại từ không trung hướng về Mộ Dung Anh công kích .

Mộ Dung Anh tiếp tục chặn , Lý Phàm sẽ thấy lên. Hai người cao thấp, giằng co nửa ngày , Lý Phàm rốt cục có điểm không chịu nổi rồi, hấn dù sao thể lực đứng (là) có hạn , cuối cùng thở hồng hộc , rơi ở một bên , giúp đỡ tường thở sâu .

"Người . . . Người rất ăn vạ !" !"

Lý Phàm cho rằng bất công vô cùng , "Dựa vào cái gì . . . Người có thể cầm kiếm . . ."

"Bởi vì ta am hiểu nhất đứng (là) kiếm thuật sao ."

Mộ Dung Anh tựa hồ có hơi nhỏ nhỏ đắc ý , "Ai cho người không học này công phu của hấn rồi. Người đã không có thể thành công , chậm như vậy đi không tiến !" !"

Nàng đưa tay hướng ngoài cửa chỉ.

Ngày đại gia người ! Hãy đợi đấy !

Lý Phàm phi thường khó chịu , chính mình đường đường một đại nam nhân , bây giờ lại bị một cái đàn bà ức hiếp ở trên đỉnh đầu , thật sự là cấp nam nhân mất mặt a ! Không được ! Chính mình nhất định thu phục Mộ Dung Anh , bằng không làm như thế nào một cái đủ tư cách hoa Hạ lão gia nhóm !

Lý Phàm thờ phỉ phò đi ra ngoài cửa , Thiết Trạ đang đứng ở cửa , chứng kiến Lý Phàm đi tới , còn có chút kinh ngạc .

"Cô gia , này hơn nửa đêm , ngài là muốn đi đâu?"

"Luyện công !" !"

Lý Phàm tức giận nói một tiếng , tiếp theo quay đầu xuống lầu ra ngoài phòng .

"Cô gia , bên ngoài lạnh lẽo , ngài . . ."

Thiết Trạ đang muốn đuổi kịp đi , bị Mộ Dung Anh kéo lại .

"Nam nhân muốn làm cái gì , khiến cho hấn làm đi thôi ."

Thiết Trạ lặng đi một chút , "Kia . . . Mặc kệ cô gia sao? Đêm nay bên ngoài hạ nhiệt độ rồi, Đại tiểu thư ."

"Hấn gánh vác được ."

Mộ Dung Anh xoay người về tới phòng của mình ở bên trong, đang ở Thiết Trạ khổ sở thời điểm , Mộ Dung Anh lại ném ra một câu .

"Đem món đó Hỏa Hồ áo choàng xuất ra đi cho hấn , đừng đông lạnh ra hàn chứng , trở về lấy bệnh chúng ta ."

"Vâng, Đại tiểu thư !" !"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

034 giúp đỡ cho nhau

034 giúp đỡ cho nhau

Một đêm này , Lý Phàm cũng chưa ngủ kiên định .

Mộ Dung Anh tên tiểu yêu tinh này , thật sự là rất mệt nhọc rồi. Đã biết một đêm , thất lưng đều đau rồi.

Lý Phàm luyện hơn nửa đêm công , suốt một đêm không ngủ , buổi sáng nhìn chăm chăm một đôi giận vậy , đổi xong đồng phục . Mưa , nhập thu rồi, bên ngoài là thật là lạnh a ! Đồng nhất tức , nếu không phải mình có thần công hộ thể , chỉ sợ thật muốn đông lạnh thành cái băng còn rồi! Coi như như thế , Lý Phàm như cũ cảm giác được hàn khí liên khóa ở trên thân thể của mình , hiện tại mò xuống thủ đều là lạnh.

Hắn đòi xong đồng phục , đang muốn xuất môn , Thiết Trụ chính đoan lên một chén canh gừng , đưa đến Lý Phàm trước mặt .

"Cô gia , ngài uống chút canh gừng đi."

"Đã biết ."

Lý Phàm gật gật đầu , uống một hớp rót nhiệt hồ hồ canh gừng , chỉ cảm thấy dạ dày có một cỗ nhiệt khí đang tràn ngập . Đây cỗ nhiệt khí rất nhanh phân tán ra , đập vào ở Lý Phàm ngũ tạng lục phủ , thất khiếu bát mạch , nhất thời cả vật thể thông thấu , thoải mái vô cùng , giống như một lần nữa sống lại dường như .

"Đây canh gừng hiệu quả thực cấp kinh ."

Lý Phàm lau đi khóe miệng , nhin không được hỏi nói: " trước kia uống như thế nào không loại cảm giác này?"

"Đây là Đại tiểu thư tự mình nấu Ngũ Nguyên canh gừng ."

Thiết Trụ giải thích nói: " Đại tiểu thư trừ bỏ công phu hảo , còn am hiểu dược lý . Đây Ngũ Nguyên canh gừng uống hết , có thể khu hàn khư thấp , bổ sung trong cơ thể con người Nguyên khí . Đối với người thường hiệu quả có thể không rõ ràng , nhưng đối với Vũ Đẩu gia mà nói , thực tại công hiệu không sai ."

"Mộ Dung Anh ngao được?"

Lý Phàm nhướn mày lên mao , cảm chén nhét trở lại Thiết Trụ trong tay , "Khó trách khổ như vậy ! Trả lại cho nàng ! Ta đi học !"

Nói xong , Lý Phàm mở đing ốc xe đạp khóa . Hắn nghĩ nghĩ , cuối cùng đem xe đạp một phen xách , kháng trên bờ vai , tiếp theo tiểu bào rời khỏi nhà .

Ai , đây đối với vui mừng cừ nhân .

Thiết Trụ đang cầm bát , đứng ở xào xạc trong gió thu , lại không biết nên khóc đứng (là) cười .

Lâm Nguyệt Tiên hôm nay cũng là sớm liền ra khỏi nhà , cùng thường ngày không đồng dạng như vậy vâng , nàng hôm nay cùng hàng xóm tỷ tỷ mượn một con son môi , trộm về điểm môi son .

Ở sau khi ra cửa , Lâm Nguyệt Tiên nhìn một cái xuất ra cái gương nhỏ , đối với gương nhìn coi , lại chỉnh sửa lại một chút của mình Lưu Hải .

Nàng thu hồi cái gương nhỏ , nhìn chung quanh , sau đó nhếch lên miệng .

"Chán ghét , đón nữ hài tử lại vẫn muộn ! Không cần để ý hắn !"

Lâm Nguyệt Tiên mới vừa nói thầm xong , xa xa đã chạy tới một thân ảnh , trong tay còn phụ giúp một chiếc nữ sĩ xe đạp . Lâm Nguyệt Tiên ánh mắt sáng ngời , nàng bỏ rơi ngựa của mình vĩ biện , chạy xuống lầu.

"Tiểu thầy thuốc Lâm , không phải ước chừng ở sáu giờ sao? Làm sao người năm giờ năm mươi liền xuống đi?"

"Hừ!"

Lâm Nguyệt Tiên quyết miệng , bất mãn nói , "Cùng nữ hài tử ước hội , nhất định trước tiên nửa giờ muốn đến , miễn cho nhường nữ hài tử chờ người ! Biết không?"

"Chính là trên sách không phải đều nói , nữ sinh thích bị trễ sao?"

Lý Phàm hơi nghi hoặc một chút .

"Đó là nữ chuyện phát sinh ! Người làm tốt nam sinh sự là đến nơi !"

Lâm Nguyệt Tiên thanh âm cao Baidu , Lý Phàm vội vàng thuyết phục .

"Được a , người nói gì đúng (là) gì . Tiểu thầy thuốc Lâm , xe ta đây cũng có chút lâu lắm rồi , chỗ ngồi phía sau có thể có điểm các mông , người nhin một chút ha."

"không sao , ta dẫn theo đệm ."

Lâm Nguyệt Tiên rốt cuộc là thật thông minh , nàng theo trong túi xách rút ra một cái hồng nhạ hình trái tim đệm , cẩn thận trải tại chỗ ngồi phía sau .

"Đúng rồi . . . Người không phát hiện ta hôm nay có thay đổi gì sao?"

Lâm Nguyệt Tiên trải tốt đệm lúc sau , đột nhiên ngừng đầu hỏi Lý Phàm .

Lý Phàm lặng đi một chút , nói đó có biến hóa , không phải là tết tóc đuôi ngựa mặc đồng phục sao? Làm cái quỷ gì , đây là chơi Mọi người tìm đến tra sao?

Lý Phàm cẩn thận nhìn thấy Lâm Nguyệt Tiên , này xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nhắn trước sau như một , thiết tình nhìn không ra biến hóa gì a . . .

"Nhìn ra được không?"

Lâm Nguyệt Tiên truy vấn .

"Người...người cạo râu sao?"

"Đi tìm chết a ! Người mới cạo râu ! Cả nhà người đều cạo râu !"

Lâm Nguyệt Tiên thiếu chút nữa tức điên , này đầu gối vương mắc , thật sự là cần tức chết người !

"Vậy người thế nào thay đổi à?"

"Ta tính thay đổi ! Hồn đàn !"

Lâm Nguyệt Tiên không muốn để ý Lý Phàm rồi, muốn đem người kia biến thành một cái người gặp người thích , tràn ngập mị lực nam sinh , quả thực là tiền đồ hắc ám !

Nàng thờ phỉ phò ngồi ở chỗ ngồi phía sau , hai cái chân dài mau áp vào trên mặt đất .

Lý Phàm nhún nhún vai , nữ nhân a, vĩnh viễn là khó có thể đoán . Chính hắn cũng nhảy lên xe đạp , nhất giẫm chân đạp tử , mang theo Lâm Nguyệt Tiên liền cùng nhau lao ra ngoài . Tuy rằng xe đạp mang người rất khó kỵ , nhưng Lý Phàm là một Vũ Đấu gia , người mang mười một năm chân khí . Hắn kỵ đứng lên nhẹ nhàng như thường , không có áp lực chút nào , giống như một trận thanh như gió .

Lý Phàm kỵ được có điểm nhanh, Lâm Nguyệt Tiên theo bản năng kéo lấy phía sau hắn vạt áo .

"Cái kia . . . Lý Phàm . . ."

Hai người một đường không nói gì , nàng rốt cục có chút nhịn không được , nhẹ giọng nói ra .

"Dận dò gì , Tiểu thầy thuốc Lâm?"

"Cái kia . . . Người học bỏ túc công khóa sự tình . . . Ta cũng vậy suy nghĩ một chút ."

Lâm Nguyệt Tiên thanh âm như cũ tiểu nhân cùng giống như muỗi kêu , "Người làm bệnh nhân của ta , giúp ta làm y học thực nghiệm . . . Ta đây cũng có thể bánh ít đi, bánh quy lại , trợ giúp người phụ đạo bài học mới đúng ."

"Thật vậy chẳng?"

Lý Phàm có điểm bắt đầu vui vẻ , tuy rằng hắn đối học tập chẳng hạn hứng thú không lớn , nhưng cũng không muốn làm một cái ở cuối xe thôi ! Người , phải có lòng cầu tiến ! Nhất là có một hoa hậu giảng đường cho mình phụ đạo bài học , hiệu quả nhất định sẽ rất tốt !

"Chúng ta đây chừng nào thì bắt đầu học bù?"

"Liền . . . Tại đây chu đi."

Lâm Nguyệt Tiên nói nói: " dù sao chúng ta liền một tuần này . . . Đúng (là) quan hệ nam nữ ."

"Ân được, theo người ."

Lý Phàm gật gật đầu , học bù loại chuyện này , phỏng chừng mình cũng liền có thể kiên trì một vòng . Qua một vòng , sợ là muốn ngán . Suy nghĩ một chút , chính mình thực cũng không phải là học tập khối này nguyên liệu a ! Nếu là có Lâm Nguyệt Tiên ý nghĩ thì tốt rồi , đầu của nàng . . . Còn có chân là thể nào lớn lên!

"Vậy mỗi ngày sau khi tan học . . . Đến nhà của ta học bỏ túc đi."

"À? Bị người nhà người biết khõe không?"

Lý Phàm hơi kinh ngạc , Lâm Nguyệt Tiên người nhà lái như vậy phóng sao? Nhìn a, rõ ràng Lâm Nguyệt Tiên bản nhân thực chế độ phong kiến bộ dạng .

"Không phải . . . Mẹ ta tan tằm đã khuya."

Lâm Nguyệt Tiên sợ Lý Phàm hiểu lầm, vội vàng giải thích một chút, "Người mỗi ngày tan học đến nhà của ta học bù một giờ, không có vấn đề."

"Được rồi đi..."

Có thể có miễn phí học bù là được, lập tức mau cuộc thi, Lý Phàm cũng không muốn tìm người giám hộ, dù sao hắn hiện tại đều không biết mình người giám hộ chạy đi đâu, ha ha...

"Ồ trong này dừng đi..."

Còn có một đầu phổ chính là trường học, Lâm Nguyệt Tiên lại kéo lại Lý Phàm.

"Được, vậy người ký ta xe đi thôi, chính mình đã đi qua."

Lý Phàm hiểu được, Lâm Nguyệt Tiên là sợ những bạn học khác chứng kiến, sinh ra hiểu lầm. Hắn đem xe đạp tặng cho Lâm Nguyệt Tiên, tự mình đi bộ đi hướng cửa trường học.

Hai người tới coi như sớm, cửa trường học cũng không có người nào. Bất quá, một người mặc quần Jeans, nhuộm tóc vàng giả hóa lại ngồi ở cửa trường học, miệng ngậm thuốc lá.

Bên cạnh đệ tử đều trốn tránh hắn đi, cảm giác hắn như là ôn dịch giống nhau. Mà Lý Phàm nhìn thấy hắn, thì khá quen, hắn là đã gặp nhau ở nơi nào.

Không nghĩ tới, này Hoàng Mao xa xa chứng kiến Lý Phàm, lập tức ném tàn thuốc, hướng về hắn liền đã đi tới!

Chi bảo khẩu lệnh tiền lì xì: 28127399

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

035 Hoàng Lỗi

035 Hoàng Lỗi

Tình huống nào?

Lý Phàm theo bản năng liền bày ra hai đấm, tùy thời chuẩn bị đấu võ!

Một ngum đan điền khí cũng bị điều tới, du tẩu cùng Lý Phàm kinh lạc giữa. Chung quanh thế giới, giống như trở nên đầy xuống, liên qua tai tiếng gió đều trở nên rõ ràng như thế!

Kia Hoàng Mao đích tay chậm rãi vói vào trong túi sách của mình, là ở đào chùy thủ sao?

Lý Phàm ánh mắt phát ra ánh sáng chói mắt huy, giống như trong đêm tối Minh Tinh. Nhưng Hoàng Mao lại lấy ra một bao ngọc khô, rút ra một cây, trên mặt mang nịnh hót mà cười dung, đưa cho Lý Phàm.

"Ca, hút thuốc không?"

Không phải đến đánh nhau hay sao?

Lý Phàm ngần ngại, nhưng rất nhanh thu hồi nắm tay, đẩy ra Hoàng Mao đích tay, "Ta không hút thuốc lá."

"Ca người yên tâm, đây là đứng đắn yên, không sảm đồ vật này nọ!"

Hoàng Mao nghĩ đến Lý Phàm đứng (là) cảnh giác hắn, vội vàng nói.

"Ta thật sự không hút thuốc lá... Chuyện kể rằng người là ai à?"

"Ca ca của ta ôi chào ! Làm sao người đem ta đem quên đi !"

Hoàng Mao vội vàng chỉ mình , "Chúng ta tối hôm qua còn gặp qua kia? Người đã quên sao?"

Lý Phàm nhú mày , nghĩ một chút , bỗng nhiên nhớ lại Hoàng Mao mặt của .

"Nga nga , người là thần côn kia?"

"What?? Thần côn , ca người cũng thật có thể nói đùa !"

Hoàng Mao vội vàng chính thức giới thiệu một chút về mình , "Ta gọi là Hoàng Lỗi , Tam Thạch lỗi ! Có thể biết bấm độn , có một chút như thế đạo hạnh , cho nên đạo người trên cũng gọi ta Hoàng Bán Tiên . Bất quá ca người kêu ta đá chông chắt là được ! Chỉ cần ngài vui vẻ , kêu con ta đều được !"

Cmn , này rất tiện rồi.

Lý Phàm theo bản năng lui ra phía sau hai bước , miễn cho lấy dính này Hoàng Lỗi trên người tiện khí.

"Ta cũng không có con trai như người vậy , người tìm ta làm cái gì?"

Lý Phàm hỏi một câu , không nghĩ tới Hoàng Lỗi lại vỗ vỗ y phục của mình , sau đó vọt thẳng lên Lý Phàm phục sát đất quỳ xuống .

"Đại ca , ngày hôm qua vừa thấy , ta bị người thần thái chiết phục ! Cho nên hôm nay ta Hoàng Lỗi lúc này bái ngài làm thầy ! Thành sư phụ nhận lấy ta !"

Hoàng Lỗi nói được thì làm được , thật đúng là đối với Lý Phàm bang bang bang đập đầu ba cái !

Chung quanh đệ tử đều ở xem náo nhiệt , tên côn đồ các ké này như thế nào đối với một đệ tử phục lạy?

Lý Phàm mình cũng là có chút kích động , hấn vẫn là lần đầu tiên xử lý loại sự tình này .

"Người mau đứng lên ! Đừng hồ nháo !"

Lý Phàm xa xa thấy được thầy chủ nhiệm thân ảnh của , nếu để cho hấn đã phát hiện , còn không biết xử lý như thế nào chính mình!

"Không ! Sư phụ không tiếp thu ta...ta liền không đứng dậy !"

Hoàng Lỗi tên côn đồ các ké này , tuy rằng nhìn qua giao hoạt , nhưng cố chấp vô cùng , thế nhưng đối với Lý Phàm ý vị Địa phục lạy .

Tự tới được người càng ngày càng nhiều , mà thầy chủ nhiệm thân ảnh của cũng càng ngày càng gần !

"Tốt lắm tốt lắm , ta đáp ứng người !"

Lý Phàm cảm giác như là đang bị bức hôn ! Thật sự là ngày máu Mụ !

"Hắc hắc , sư phụ , sẽ chờ người những lời này rồi."

Hoàng Lỗi cười hì hì đứng lên , "Những người này ta giúp người đuổi rồi ."

Nói xong , hướng về phía người chung quanh hung tợn rít gào , "Đều xem các người MB(đụ mịa) ! Cút ngay cho tao đần !"

Hấn vừa quở trách , những học sinh này lập tức tan tác như chim muông . Lý Phàm cũng phải lấy thoát thân , trực tiếp hướng về lớp chạy tới .

"Sư phụ , sư phụ người muốn đi đâu à?"

Hoàng Lỗi có chút nóng nảy , mới vừa bái sư , sư phụ làm sao lại chạy?

"Ai muốn làm sư phụ người , chào tạm biệt gặp lại sau ngài kia !"

Lý Phàm mới vừa mới bắt quá đúng (là) kế hoãn binh , hấn mới không cần làm một tên lưu manh đích sư phụ ! Này không trào tiếu thế này , hấn tuyệt đối sẽ không cùng những người này nhắc lên nửa điểm quan hệ !

Lý Phàm nương chính mình giáo trình nhanh , rất nhanh đem Hoàng Lỗi cấp sủy không còn hình bóng .

Hoàng Lỗi ở cửa trường học tức giận dậm chân , hung hăng đốt một điếu thuốc , nói nói: " sư phụ , người trốn không thoát ! Ta nhất định khiến người Quai Quai nhận thức ta tên đồ đệ này !"

Lý Phàm trở lại trong lớp , còn có chút lòng còn sợ hãi . Thấy vậy cái Hoàng Lỗi là muốn chấn chính mình , cũng không phải sợ cùng hấn đánh nhau , dù sao hấn cũng không phải là đối thủ của mình . Sợ là sợ , hấn dấy dựa chính mình . Phòng chừng cửa trường học là không thể đi rồi , buổi tối mang theo

Lâm Nguyệt Tiên đi cửa hông đi!

Tối hôm qua thật sự là quá mệt mỏi, Lý Phàm có chút chịu không được, khi đi học liền ghé vào trên bàn thờ to ngủ. Mà đối với như vậy một cái sức khỏe, Lão Sư đã sớm không quá quan tâm khi giờ rồi, tùy ý hắn ở hàng cuối cùng thờ to ngủ.

Cũng không biết ngủ mấy tiết khóa, ngồi cùng bàn đột nhiên cho hắn lay tỉnh rồi.

"Lý Phàm... Lý Phàm... Bất hảo..."

"Trách? Động đất?"

Lý Phàm mơ mơ màng màng Địa xoa xoa con mắt, trong mộng đang trừu Mộ Dung Anh rơi đầu rồi, kết quả bị như vậy lay tỉnh, vô cùng khó chịu.

"Bên ngoài... Bên ngoài loạn thành nhất đoàn..."

"Trách địa sao?"

Lý Phàm bĩu môi một cái, "Nếu dỗi gát ta...ta liền bóp chết ngươi!"

Hắn là rời giường khi, mà ngồi cùng bàn chỉ là bốn mắt tiểu nam sinh, sợ tới mức khẽ run rẩy. Đều nói Lý Phàm hiện tại trở thành tên côn đồ rồi, khi nam phách nữ, ở trường học tác oai tác phúc... Xem ra, là sự thật.

"Ta... Ta không lừa ngươi... Chính ngươi xem..."

Cửa sổ bên kia đã muốn nằm nhiều cái học sinh, những học sinh này liền khóa cũng không lên, đem Lão Sư lượng ở tại trên giảng đài.

Lão Sư cũng không để ý học sinh của mình nhóm, hắn vội và chạy ra phòng học.

Mà Lý Phàm xoa xoa con mắt, vội vàng tiến đến.

"Các huynh đệ, nhường hạ xuống, cũng cho ta nhìn xem."

Lý Phàm được ngăn trở, nhưng phía trước không ai để ý đến hắn.

"Nhường cái địa phương, được chưa?"

Lý Phàm thanh âm cao Baidu, phía trước mấy một học sinh quay tới, đang mắt tròn trắng, nhưng thấy là Lý Phàm, tất cả đều bị dọa tè ra quần.

P phía trước một trương cửa sổ lớn hộ, đệ tử tất cả đều tán đến hai bên, cấp Lý Phàm lưu lại một trống trải địa phương.

Lý Phàm gãi gãi sau gáy, tâm bảo hôm nay những học sinh này như thế nào khách khí như vậy sao?

Hắn tiến đến bên cửa sổ lên, lập tức tròn mắt.

Ta lạc cái thảo, đây là cái gì tình huống?

Chỉ thấy Hoàng Lỗi đứng ở đại trên thao trường, trong tay phụ giúp một cái xe đẩy, mặt trên bày biện mấy dĩa phân người!

Hoàng Lỗi một tay mang theo đại loa, tay kia thì cầm lấy một bầu, la lớn.

"Lý Phàm! Ngươi đi ra! Ngươi mau ra đây!"

Hoàng Lỗi Nhất Biên xuyên thấu qua đại loa la hét, Nhất Biên dùng một bầu đưa đến trong thùng phân, mức thượng nhất chúc phân người, sau đó hướng về giáo học lâu cửa sổ bắt đi qua.

"A a a!"

Dưới lầu mấy phiến thủy tinh thượng bị gọi lên nước bắn, bên trong các nữ sinh sợ tới mức la hoảng lên.

Chung quanh có mấy người, cái trường học bảo vệ trị an nghĩ lên trước, nhưng Hoàng Lỗi vùng lên một bầu, nước bắn vầy ra, dọa cho bọn họ quay đầu bỏ chạy!

Mịa, không mang theo chơi sinh hóa vũ khí đó a!

"Lý Phàm! Ngươi mau ra đây! Bằng không ta hôm nay phần nhiệm vụ trung!"

Hoàng Lỗi dặt giọng hát hô to, hắn thật là bất cứ giá nào! Minh ở trên đường lăn lộn nhiều năm như vậy, lần đầu tiên nhìn thấy có thể đánh như vậy đệ tử! Chỉ muốn đi theo hắn hỗn, học tới mấy ngôn ngữ, chính mình khẳng định phải thăng chức rất nhanh!

Chính mình ở trong trường học đại náo , coi như bị tóm chặt đi cũng chính là mười lăm ngày , sợ cái gì , cũng không phải chưa tiến vào qua !

Hoàng Lỗi lại mức một muổng phân người , hướng về Giáo Học Lôu bát lại đây .

Hôm nay không nhìn thấy Lý Phàm , hấn thề không bỏ qua !

"Lý Phàm ! Lý Phàm ! Đừng làm rùa đen rút đầu ! Đi ra !"

Lý Phàm đang đang do dự đầu rồi , thậm nói này Hoàng Lỗi hiển nhiên là cái nhị thắng vô lại , nhìn thấy hấn phỏng chừng sẽ rất khó đối phó . Nhưng đúng vào lúc này , phòng học đại cửa bị đẩy ra rồi , hiệu trưởng Nhất Biên sát mô hôi lạnh , Nhất Biên đi đến .

Hấn nhìn thấy Lý Phàm , tiến lên liền quát lớn .

"Lý Phàm ! Ngươi xem ngươi làm chuyện tốt !"

Thật có lỗi càng chậm . . . Tới hôm qua cùng nhóm độc giả lý mấy độc giả cùng nhau chơi đùa Tam Quốc Sát chơi quá muộn TAT , ngủ quên , thật sự thật có lỗi !

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

036 hy sinh ai

036 hy sinh ai

Hiệu trưởng gần đây luôn luôn tương đối chặt chẽ trương . Trường học chỉ lát nữa là phải cải tổ rồi , khóa mới ban lãnh đạo đang ở đã định . Mà mới đích hiệu trưởng chẳng mấy chốc sẽ tuyển ra , mình muốn giữ nguyên chức , không thể tại...này mấu chốt ra cái gì tai vạ ! Mấy ngày nay , hiệu trưởng có thể nói phải thần kinh buộc chặt , thật cẩn thận , sợ chỗ đó có vấn đề !

Nhưng ở này cái trong lúc mấu chốt , lại còn là đã xảy ra chuyện ! Thật tốt một cái vườn trường , hiện tại lại cố tình xông vào một tên côn đồ , chung quanh bát phân người ! Ảnh hưởng này cực độ tồi tệ !

Hấn tìm được rồi này tên là Lý Phàm đệ tử , lớn tiếng trách mắng , sắc mặt khó coi , giống như đem một cỗ tà hỏa đều muốn phát tiết đến Lý Phàm trên người giống nhau !

"Thần là vốn hiệu đệ tử , ngươi không học tập cho giỏi , chọc tới loại này tên côn đồ !"

Hiệu trưởng thở mạt hoành phi , Lý Phàm lui về phía sau hai bước , miễn cho bị tai ương .

"Đem ngươi người giám hộ tìm đến ! Ta phải nghiêm túc xử lý vấn đề của ngươi !"

Lý Phàm lông mi giương lên , không vui .

"Hiệu trưởng , ngươi tìm gia trưởng của ta? Ta còn muốn tìm ngươi lãnh đạo!"

"Ngươi nói gì?"

Hiệu trưởng nhất thời sững sờ , tựa hồ không nghĩ tới Lý Phàm sẽ nói như vậy .

"Thần thể của ta làm trường học đệ tử , mỗi ngày đúng hạn đến trường , tan học , cũng không còn trêu vào chuyện gì ! Không biết vì cái gì , còn có cuốn cuộn tìm tới ta . Hơn nữa lớn như vậy trường học , bảo vệ trị an là thể nào công tác , thể nhưng có thể làm cho cuốn cuộn xông tới? Ngươi thần là hiệu trưởng , chính là chỗ này sao bảo hộ chúng ta những học sinh này hay sao? Tất cả mọi người là đến học tập , nguy hiểm như vậy học tập hoàn cảnh , cho chúng ta đệ tử , nhường các gia trưởng như thế nào yên tâm?"

Lý Phàm nói năng hùng hồn đầy lý lẽ , nhưng thật ra đem hiệu trưởng cấp nói choáng váng .

"Các học sinh, như vậy trường học, các người yên tâm sao?"

Lý Phàm bị bám đầu tranh giành cấp lực lượng, hấn vùng cánh tay hô lên, chung quanh đệ tử cũng sôi nổi đi theo ồn ào.

"Lo lắng!"

"Chúng ta cần lời giải thích!"

Những học sinh này đối trường học oán hận chất chứa đã muốn thâm hậu rồi, lúc này có một cái dẫn đầu, lập tức đều đi theo reo lên. Hiệu trưởng liêu mạng lấy tay khăn sát mồ hôi lạnh, các học sinh tiếng hô càng ngày càng cao, lại đem bên ngoài bát phần Hoàng Lỗi kêu la đều cấp trồng lên. Ở một lát nữa, phòng chừng liên trần nhà đều phải xô lên!

Mà thầy chủ nhiệm cùng cứu tinh giống nhau đuổi tới, nàng vỗ bàn giáo viên, sư tử Hà Đông rống, "Tất cả im miệng cho ta! Muốn tạo phản à nhóm!"

Thầy chủ nhiệm ở các học sinh uy vọng thông thường cao hơn qua hiệu trưởng, nàng càng uy, các học sinh đều thành thật xuống dưới.

"Lý Phàm, tới cùng là chuyện gì xảy ra?"

Thầy chủ nhiệm chất vấn Lý Phàm, Lý Phàm lại nhún nhún vai, "Ta cũng không biết a, ta cũng vậy người bị hại, Lão Sư, hiệu trưởng, các người có thể phải bảo vệ ta à."

". . ."

Hiệu trưởng cùng thầy chủ nhiệm liếc nhau, hai người đều làm khó.

Ai bảo vệ ai à? Dưới lầu này bát phần rõ ràng chính là một cái lẩn đào thịt! Lầu dưới bảo vệ trị an đã muốn uy hiếp báo nguy, nhưng tên côn đồ kia lại chẳng thèm ngó tới, hấn nói hấn nhiều lần bị nhốt vào mười lăm ngày, mười lăm ngày sau khi đi ra tiếp tục bát phần!

Hấn như vậy làm đến làm đi, trường học làm sao có thể chịu được! Nhất là hiệu trưởng, đôi mắt cho sắp tới, tuyệt đối không thể ra như vậy đường rẽ a!

"Lý Phàm a, nếu hấn là tới tìm người, người liền đi gặp hấn một chút đi."

Hiệu trưởng bỗng nhiên đối Lý Phàm nói.

"Hiệu trưởng, người nói cái gì? Ta không nghe lầm chứ?"

Lý Phàm có chút kinh ngạc, hiệu trưởng thế nhưng để cho hấn đi ra ngoài?

"Ta mà là người đệ tử a! Người thế nhưng. . . Để cho ta đi ra ngoài thấy tên côn đồ kia?"

"Người yên tâm đi, Lý Phàm đồng học, ta nhất định sẽ bảo vệ tốt người thân người an toàn."

Hiệu trưởng vỗ Lý Phàm bả vai, nói nói: "ta sẽ cho bảo vệ trị an đi theo bên cạnh người bảo vệ người!"

Bọn hấn bảo hộ cái rắm a! Chúng kiến phản người, đã sớm lẩn mất xa xa khỏe không?

Vì mình đích cá nhân ích lợi, người hiệu trưởng này lại muốn hy sinh trường học đệ tử sao? Lý Phàm Tâm trung một trận bị thương, nhưngغمم lại cũng đúng là như thế, trường học không gì hơn cái này, trước kia trường học biểu diễn cái tiết mục gì các loại, nhường đệ tử ở bên ngoài mạo vũ biểu diễn, một đám hiệu lãnh đạo lại giờ dù ngồi trên ghế dựa quan sát.

"Lý Phàm đồng học, người xem một chút, hiện ở cái dạng này, trường học còn thế nào đi học à? Chẳng lẽ người ngay cả bạn học của người đều không để ý sao?"

Hiệu trưởng tiếp tục hỏi, còn bên cạnh một đệ tử vỗ tay, "Không có quan hệ, chúng ta nguyện ý không lên lớp!"

Thầy chủ nhiệm hung tợn trừng, học sinh kia sợ tới mức không lên tiếng, rụt cổ một cái.

Lý Phàm nhàu mày, nói thật ra, hấn so sánh với trêu chọc Hoàng Lỗi như vậy lưu manh, hấn tình nguyện cùng Liêu Bình cái loại này luyện công phu đánh lại vài khung! Ít nhất thống khoái!

"Lý Phàm đồng học, người cũng không thể như vậy ích kỷ a!"

Hiệu trưởng tiếp tục chỉ trích, "Nói sau, Thương Dăng không đình không có khe dẫn, một cây làm chẳng nên non! Nếu người không trêu chọc người ta, người ta sẽ tìm đến người? Hấn như thế nào không tìm ta đây? Lý Phàm, người không có thể bởi vì một mình người chậm trễ mọi người thời gian!"

Lý Phàm hoàn toàn hết chỗ nói rồi, hấn bị hiệu trưởng cường đại có lối suy nghĩ Logic đánh bại.

"Hiệu trưởng , ý lời này của người có phải hay không , có một ngày nếu người bị người khác giết , người nhà người tìm được cảnh sát báo nguy , cảnh sát cũng có thể nói. Hẳn như thế nào chỉ giết hiệu trưởng đầu rồi, như thế nào không tới giết ta đây?"

"Này , đây không phải nhất mã sự !"

"Đây là nhất mã sự !"

Lý Phàm cao giọng nói nói: " trường học các người đám lão sư này , lãnh đạo đều là này đức hạnh ! Vĩnh viễn cứ chính mình , căn bản không đi thử lên lý giải một chút đệ tử ! Có đệ tử bị khi phụ rồi, tìm được các người, các người cũng chỉ sẽ nói, bọn hắn như thế nào khi dễ người, không để khi phụ ta đây? Các người đây không phải vô nghĩa sao? Tìm các người các người chỉ sẽ như vậy hỏi, các người là làm ăn cái gì không biết !"

Hắn vỗ bàn một cái , "Các người không muốn quản học chuyện phát sinh , không muốn cho chúng ta chỗ dựa phải không? Hành , chính mình đỡ đòn , liên khi các người đều là người chết ! Ngồi không ăn bằm , đồ bỏ đi !"

Nói xong , Lý Phàm một cước đá văng lớp đại môn , nghênh ngang rồi đi , bên cạnh đệ tử cũng nhin không được vỗ tay hoan hô lên .

Tuy rằng Lý Phàm cũng không đứng (là) học sinh tốt gì , nhưng thật sự của hắn nói ra Mọi người trong lòng trong lời nói a . Hắn ngồi cùng bàn Tiểu Tứ mất thậm chí sờ nổi lên nước mắt, bởi vì hắn ở trong lớp liên thường xuyên bị mấy đồng học khi dễ , còn yêu cầu tiền tài . Không để cho liên đánh , cho chỉ có thể chịu đối . Cùng Lão Sư cáo trạng , Lão Sư đều là bừa bãi một cái , "Bọn hắn làm sao lại khi dễ người, vì sao không khi dễ ta đâu ? Có phải chính người có vấn đề !"

Lúc này Lý Phàm nói ra tiếng lòng của bọn họ , thật là quá sáng khoái rồi.

Các học sinh ý vị Địa vỗ tay hoan hô , lần này liên thầy chủ nhiệm đều ép không được rồi.

Hiệu trưởng tức giận phát run , chỉ vào cửa lớp học , kêu nói: " này , đệ tử như vậy . . . Khai trừ ! Nhất định khai trừ !"

"Hiệu trưởng , ngài đây là muốn khai trừ ai vậy?"

Mà Mộ Dung Anh thân ảnh của lại xuất hiện ở cửa lớp học , này cô gái trẻ tuổi xinh đẹp , lại làm cho hiệu trưởng đều kiêng kị ba phần . Sự xuất hiện của nàng , cũng làm cho trong lớp an tĩnh lại .

"Mộ Dung trưởng học chủ tịch , ngài sao lại tới đây?"

Hiệu trưởng có chút giật mình .

"Như thế nào , ta không thể tới sao?"

"Đây cũng không phải . . ."

"Bên này thật náo nhiệt đâu rồi, ngài cần khai trừ ai vậy?"

Mộ Dung Anh tiếp tục cười híp mắt hỏi.

"Đương nhiên là Lý Phàm !"

"Há? Tại sao vậy chứ?"

"Hắn mất vô nội quy trường học , va chạm bậc thầy !"

Hiệu trưởng vung tay lên , cấp Lý Phàm hạ định nghĩa .

"Thật sao?"

Mộ Dung Anh thân nhiên cười , các nam sinh đều bị say mê rồi, "Trường học có đệ tử bị cuốn cuộn dây dưa , nhân viên nhà trường chẳng những không ra tay trợ giúp , ngược lại cần khai trừ bị hại đệ tử . Không tệ không tệ , như vậy phương thức xử lý , thật đúng là để cho ta thay đổi cách nhìn."

Nàng dừng một chút , nhìn thấy hiệu trưởng nào có điểm ánh mắt hoảng sợ , tiếp tục nói , "Xem ra , ta là phải nặng hơn tâm suy tính một chút tâm hiệu trưởng chuyện tình rồi."

037 thu cái đệ đệ

037 thu cái đệ đệ

Hiệu trưởng mồ hôi lạnh đều xuống đi, cùng tắm nhà tắm hơi dường như, cái này không ngừng được, cảm giác đứng quần đều ướt.

Hắn sống nhiều năm như vậy, lần đầu tiên ở một người tuổi còn trẻ trước mặt như vậy quẩn bách! Nhưng lại thiên thanh niên nhân này lại quyết định vận mệnh của hắn, hắn chỉ có thể nhận thức sợ!

"Cái kia... Mộ Dung trường học chủ tịch a... Có thể là ta có chút xử lý Bất Chu."

Hiệu trưởng Nhất Biên sát mồ hôi lạnh, vừa nói, "Lý Phàm đồng học làm mọi người chúng ta hòa hy sinh chính mình, có gan cùng kẻ bắt cóc đầu trí đầu dũng, là chúng ta toàn thể giáo viên và học sinh gương tốt! Ta quyết định bảo vệ tốt Lý Phàm đồng học an toàn, đồng thời chuẩn bị cấp Lý Phàm đồng học mở một cái khen ngợi đại hội! Nhưng toàn bộ giáo viên và học sinh đều hướng Lý Phàm đồng học tinh thần học tập!"

Bạn học chung quanh cả đám đều mở rộng tầm mắt, rốt cuộc là hiệu trưởng, thật sự là trăm cái tóc Bích Liên a!

"Cuộc họp biểu dương cũng không cần rồi, đừng tùy tiện khai trừ trường học đệ tử sẽ tốt hơn."

Mộ Dung Anh bỏ lại những lời này, xoay người rời đi.

Hiệu trưởng rốt cuộc nhẹ nhàng thở ra, đồng thời trong lòng còn đang lầu bầu. Đây Lý Phàm đứng (là) có chút điểm bối cảnh còn đứng (là) giờ sao? Cần khai trừ hắn, lại đem Mộ Dung Anh cấp kinh động đến? Có phải nói, Mộ Dung Anh chỉ là muốn mượn cớ, làm cho mình xuống sân khấu?

Bất kể là người nào đáp án, mình cũng cần càng nhỏ thêm tâm mới đúng!

"Mau nhìn xem, Lý Phàm thế nào! Tìm mấy cường tráng điểm bảo vệ trị an, cùng hắn!"

Hiệu trưởng phân phó thư ký của mình, bí thư này đáng người tốt lắm, vừa nhìn chính là bình hoa kiểu vật dụng hàng ngày. Nàng thôi một chút mất kiếng của mình, cau mày nói nói: "hiệu trưởng... Chúng ta bảo vệ trị an đều là người già yếu a..."

"Người già yếu?"

"Đúng vậy... Chính là đó ngài thân thích... Lão gia cái kia đó tam đại gia nhị cậu chẳng hạn..."

"Đáng giận..."

Hiệu trưởng căn cứ của mình huyết Thái Dương, đầu đau gần chết. Thật là không có nghĩ đến, lúc ấy an bài những người đó, hiện tại ngược lại cho mình thêm phiền toái lớn như vậy.

"Bất kể như thế nào, trước phái người đi theo đi! Đừng làm cho hắn gặp nguy hiểm!"

Hiệu trưởng phân phó một tiếng, thư ký gật gù đầu, sau đó đi sắp xếp người đi theo Lý Phàm đã đi.

Mà lúc này Lý Phàm tự nhiên không biết Mộ Dung Anh giúp chính mình một tay, hắn đã muốn ngẩng đầu ưỡn ngực Địa chạy ra khỏi Giáo Học Lâu, đi tới trên thao trường.

"Sư phụ!"

Chứng kiến Lý Phàm xuất hiện, Hoàng Lỗi hết sức kích động, trong tay mộc bầu đều có bắn tia đầu, nước bắn vẩy đến tung toé.

"Hoàng Lỗi, ngươi bình tĩnh một chút!"

Lý Phàm vội vàng đối Hoàng Lỗi nói nói: "bình tĩnh một chút, tuyệt đối không nên kích động!"

"Sư phụ, ta sẽ đoán chắc, ngươi khẳng định sẽ ra tới!"

Hoàng Lỗi đích xác có điểm kích động, "Ta sẽ không tính sai!"

"Cái này cùng ngươi tính toán không có chút quan hệ nào khỏe không?"

Lý Phàm khóc không ra nước mắt, "Ngươi đồng nhất bát phân người so với ngươi bói toán linh hơn!"

"Hắc hắc , sư phụ , không như vậy ngươi cũng không được nha ."

Hoàng Lão đem một bầu bỏ vào bên cạnh xe đẩy lên, sau đó có chút ngại ngùng mà nhìn Lý Phàm , "Sư phụ , ngươi xem ta hôm nay , giống không giống một Đại minh tinh?"

"Đại minh tinh con em ngươi a !"

Lý Phàm nhìn không được hung hăng cmn , "Trên tay ngươi phân người mới thật sự là Minh Tinh a ! Ngươi làm như vậy , ta ở trường học còn thể nào lẫn lộn xuống dưới? Còn ngươi nữa chính mình , ngươi không sợ bị cảnh sát tra soát sao?"

"Chẳng qua chính là bị giam mười lăm ngày thôi !"

Hoàng Lão thờ ơ nói: " ngồi vài ngày trại tạm giam thôi , sợ cộng lông ! Nhưng nếu là bỏ lỡ cùng sư phụ duyên phận , ta ruột đều phải hối hận thanh !"

"Đậu đen rau muống máu Mụ . . ."

Lý Phàm cảm thấy sâu đậm không ổn , này Hoàng Lão . . . Không tầm thường a !

Nếu như nói một ít người sống tạm bợ đúng (là) lưu manh lời mà nói..., Hoàng Lão hẳn chính là lưu manh trong đích chiến đấu thật ! Người này quả thực liền là vô địch a ! Dao kiếm không vào , xào khô không ra a !

"Sư phụ , ngươi đã thu ta đi !"

Hoàng Lão bắt đầu mong muốn mình đẩy mạnh tiêu thụ , "Ngươi thu ta , diệu dụng vô hạn a !"

"Ta dùng ngươi làm gì a, cấp nhà cái bốn phân a !"

Lý Phàm có chút tức giận , "Còn có , ngươi kia bang đệ đệ đây?"

"Cho điểm trực xuất phí , làm cho bọn họ tất cả về nhà rồi."

Hoàng Lão giải thích , "Ngay cả ta này làm đại ca đều phải làm tiểu đệ rồi, còn thể nào mang phía dưới đệ đệ . Ta đều nghĩ kỹ , đi theo sư phụ hảo hảo học , chỉ cần có thể hội học thuật sư phụ tam quyền lưỡng cước , liền cũng đủ ta ở trên giang hồ xông xáo !"

"Ta chỉ là đệ tử , không có gì hay dạy ngươi ."

Lý Phàm chứng kiến có bảo vệ trị an lại hướng về bên này tiếp cận lại đây , mà bốn phía cũng có rất nhiều đồng học ở vậy xem . Lý Phàm không muốn biết được toàn trường náo động , hắn cố gắng đem Hoàng Lão cấp đuổi đi .

"Ngươi đi nhanh đi , tiếp tục tới quấy rối , ta sẽ tức giận !"

"Sư phụ , ngươi tự thu hạ ta đi !"

Hoàng Lão liếc mắt một cái nhìn thấy bên cạnh trộm tiến lên bảo vệ trị an , hắn giương lên lên một bầu , nhân viên an ninh kia sợ tới mức đặt mông té xuống đất .

Hắn tiếp tục đối với Lý Phàm nói nói: " chỉ cần sư phụ nhận lấy ta , để cho ta làm cái gì đều được !"

"Ta thật sự không thu đồ đệ ! Ta công phu của chính mình còn không có luyện hảo!"

Nghĩ đến tối hôm qua bại bởi Mộ Dung Anh , Lý Phàm liền trong lòng từng đợt khó chịu .

"không sao, vậy không lo thầy trò , ta cấp ngươi làm đệ !"

Hoàng Lão lập tức cười hi hi nói , "Từ hôm nay trở đi , ta chính là ngươi đệ , ngươi chính là đại ca của ta !"

"Nhờ ! Ngươi đều mau ba tờ người , ta vẫn chưa tới hai mươi khỏe không?"

Lý Phàm thiếu chút nữa là nổi điên .

"Đại ca , ngươi có thể không hiểu . Ở một chuyến này , nhìn đúng (là) lý lịch , không phải tuổi !"

Hoàng Lão giải thích nói: " chỉ cần đại ca đáp ứng , sau khi ta sẽ cùng đại ca ngươi lẫn lộn ! Đại ca ngươi nói gì , ta sẽ nghe gì !"

"Ngươi nói?"

Lý Phàm chớp mắt , đến đây chủ ý .

"Vâng! Đại ca , chỉ cần ngươi nói một tiếng ! Ta Hoàng Bán Tiên trong lửa trong lửa, trong nước trong nước đi !"

"Được rồi , ngươi đem này phần hết lên !"

Lý Phàm chỉ thùng phân , nói .

Hoàng Lỗi lúc ấy liền tròn tròn mắt , cười gượng hai tiếng , "Đại ca . . . Ngươi...ngươi không phải đang đùa ta đi . . ."

"Nếu muốn bá ở môn hạ của bàcù ta , phải nghe theo theo quy củ của ta ."

Lý Phàm hai tay chấp sau lưng , làm bộ như dáng vẻ lão thành . Hắn cũng không phải thật sự nhường Hoàng Lỗi ăn cút , chỉ là muốn nhường Hoàng Lỗi biết khó mà lùi .

"Tốt! Ta Hoàng Lỗi hôm nay bất cứ giá nào ! Ta Hoàng Bán Tiên gì đều ném qua , chính là nếu chưa ăn phần ! Hôm nay cũng ném thử thì là một gì hương vị !"

Không nghĩ tới Hoàng Lỗi một phen kéo trên người mình áo khoác , sau đó vén tay áo lên , cầm lấy một bầu , trực tiếp múc nhất bầu phân người , thấy chết không sờn giống như, cầm liền hướng lên bên miệng đưa tới !

Chung quanh mấy bảo vệ trị an đã không nhịn được trước phun làm kính ! Mà Lý Phàm cầm lấy một quả hòn đá nhỏ , bắn đi ra .

Bộp một tiếng , Hoàng Lỗi mánh khoe bị đau , một bầu rơi trên mặt đất , phân người chiếu vào chân của hắn trước .

"Được rồi được rồi , ta phục rồi ."

Lý Phàm xem như hoàn toàn bị Hoàng Lỗi cấp làm ăn xong , này Hoàng Lỗi tuy rằng bản lĩnh chẳng ra gì , nhưng này một thân lưu manh thực tại làm cho không người nào nại .

"Ngươi trước tiên tìm một nơi ngai một hồi , giữa trưa 12 điểm, ta tới trường học phía sau phòng bóng bàn tìm ngươi ."

Bây giờ còn là thời gian lên lớp , Lý Phàm quyết định giữa trưa tan học lại cùng Hoàng Lỗi tâm sự .

"Hành lạc ! Đại ca ngươi yên tâm , ta cam đoan đến đúng giờ !"

Hoàng Lỗi phi thường vui vẻ , "Ha ha ha , ta biết ngay , ta hôm nay tính một quẻ , cam đoan mã đáo thành công ! Cảm tạ Thái Thượng Lão Quân !"

"Vẫn là cảm tạ của ngươi thùng phân đi . . Đi nhanh lên !"

Thổ Hào nhiều điểm đập phá Minh Chủ , lâm thời thêm canh một , cảm ơn lão bản , hảo một đời người bình an !

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

038 cửa thứ hai

038 cửa thứ hai

Trường học cũng không có truy cứu Hoàng Lỗi trách nhiệm, dù sao loại người như hắn tên côn đồ , trường học cũng không muốn trêu chọc . Ngươi chọc hắn , nhót mấy ngày , phóng xuất còn làm phiền . Hơn nữa loại này bất phần chuyện tình , cũng bất hảo bốn phía tuyên dương . Chỉ là để phân phó nhân viên vệ sinh bắt đầu rửa sạch vườn trường . Mà Lý Phàm mới mặc kệ những việc này, hắn ở trong phòng học lại ngủ một giấc đến giữa trưa , chuẩn bị đi gặp này Hoàng Lỗi .

Hắn chỉ là đệ tử , hắn nghĩ mãi mà không rõ Hoàng Lỗi đến tới cùng muốn đi theo chính mình hỗn cái gì kinh .

Nhưng nếu cùng người ta hẹn ước , liền cần nói được thì làm được ! Nam người nói không giữ lời , vậy còn gọi miệng sao , vậy thì được đít cửa !

Lý Phàm phủ thêm đồng phục , đang chuẩn bị đi ra ngoài , kết quả ở cửa phòng học gặp Lâm Nguyệt Tiên . Lúc này Lâm Nguyệt Tiên tựa hồ có hơi tức giận , một phen ngăn chặn Lý Phàm đi đường . Những bạn học khác chứng kiến bọn hắn , cũng không dám hé răng , sôi nổi đều đi vòng qua .

Vương Cường vừa lúc cũng theo bên cạnh đi qua , chứng kiến Lý Phàm , sợ tới mức quay đầu bỏ chạy .

"Tiểu thầy thuốc Lâm , sao ngươi lại tới đây? Bây giờ không phải là chúng ta ước hẹn thời gian chứ?"

Lý Phàm nhìn xuống đồng hồ , 11 điểm 50 a, bọn hắn không phải hẹn rồi buổi tối gặp mặt sao , ban ngày ở trong sân trường coi như không biết . Loại này nhiệm vụ đặc biệt cấp bậc chính là nói thương yêu phương thức , cũng Lâm Nguyệt Tiên có thể muốn đi ra rồi hả .

Nhưng Lâm Nguyệt Tiên ngăn đón Lý Phàm , nói nói: " ngươi đi làm cái gì?"

"Ăn cơm a ! Như thế nào , liền bạn trai ăn cơm đều phải quản à?"

Lý Phàm thuận miệng nói .

"Nói bậy ! Ngươi rõ ràng là muốn đi thấy tên côn đồ kia !"

Lâm Nguyệt Tiên cau mày nói nói: " Lý Phàm , ngươi không phải là đáp ứng ta muốn hảo hảo thay đổi chính mình sao? Quyết tâm của ngươi đây?"

"Đúng vậy a, ta không phải đang ở sửa sao ."

"Vậy ngươi sẽ không cho phép đi gặp hắn !"

Lâm Nguyệt Tiên chỉ tiếc rèn sắt không thành thép , "Ta là bạn gái của ngươi , ta không cho ngươi đi , ngươi sẽ không cho phép đi !"

"Chuyện của nam nhân , nữ nhân không cần lai nhai đây!"

Lý Phàm né tránh Lâm Nguyệt Tiên cánh tay , "Ta chuyện quyết định , ngươi tạm thời quản ."

"Ngươi ! Ngươi hết phương cứu chữa !"

Lâm Nguyệt Tiên nhìn thấy Lý Phàm bóng lưng , tức giận đến dậm chân , "Ta không bao giờ ... nữa muốn xen vào ngươi !"

Lý Phàm mới lười quản Lâm Nguyệt Tiên , nha đầu kia thật đúng là lấy bạn gái mình tự cư hay sao? Xem ra làm thầy thuốc làm qua đầu nhập , cũng không biết nâng vì sao như vậy tích cực , cospla Y Ngoạn cũng quá nhận chân điểm .

Hơn nữa coi như Lâm Nguyệt Tiên đúng (là) bạn gái mình , cũng quản quá rộng . Có một bá đạo Mộ Dung Anh là đủ rồi , Lý Phàm cũng không muốn cho mình thêm nữa phiền phức . Nữ nhân a, liền là ưa thích lòng tham không đáy , cấp điểm ánh mặt trời liền sáng lạn rồi!

Hắn dựa theo ước định , đi tới trường học cửa sau này phòng bóng bàn . Lý Phàm đánh bi-a kỹ thuật cũng không thể nào được , bắt quá hắn mới vừa thượng lúc học lớp mười , cũng đi theo trong lớp những nam sinh khác chơi đùa vài lần .

Này phòng bóng bàn cũng không lớn , tổng cộng có thể buông bốn tờ bi-a vụ án . Bên trong đều là một ít trên xã hội nhân viên nhàn tản , còn có đến trốn học đệ tử . Cơ bản ở trong này sẽ không có không hút thuốc lá , cho nên Lý Phàm vừa tiến đến , bên trong ô yên chương khí , khói mù lượn lờ , theo vào nhân gian tiền cảnh dường như .

Có hai cái một thân vô lại đệ tử thấy được Lý Phàm tiến vào , trao đổi một ánh mắt . Hai cái này đệ tử một người tên là tang đình Tường , một người tên là Tôn đang , hai người dốt nát , mỗi ngày khóa cũng không lên trên , cơ bản sớm tới tìm liền ngâm mình ở phòng bóng bàn lý , chứng kiến có đệ tử tiến vào , chọn gậy yếu, liền gấp tiến lên yêu cầu tiền tài .

Lý Phàm cũng không tránh , nhìn qua chính là cái học sinh phổ thông , ở trong mắt bọn họ , thì phải là điển hình di động tiểu kim khố .

Bọn hắn đi lên trước , ngăn cản Lý Phàm đi đường .

Tôn đang Đầu Phát nhiễm được đủ mọi màu sắc , ở Lý Phàm xem ra giống đúng (là) hoa mao Kê giống nhau . Hắn tiến lên nắm ở Lý Phàm bả vai , lưu manh vô lại thuyết nói: " đồng học , mượn ít tiền Hoa Hoa thôi?"

Lý Phàm mày nhẹ nhàng mặt nhăn , hắn lúc sau không đến phòng bóng bàn nguyên nhân , chính là trong chỗ này chắc chắn sẽ có đó không đứng đắn đệ tử .

Hắn đang muốn phát tác , bên cạnh truyền đến một tiếng quát mắng .

"Cũng làm Ma Nữ?"

Tôn đang cùng tang đình Tường vừa quay đầu , chứng kiến Hoàng Lỗi đi tới , lập tức rút cổ một cái .

"Lỗi ca . . ."

"Móa, như thế nào đối đại ca của ta! Đều mẹ nó buông tay ! Móng vuốt từ bỏ !"

Hoàng Lỗi rít lên một tiếng , hai một học sinh vội vàng buông lỏng ra Lý Phàm , về mặt trong lúc đó có chút kích động .

Hai người bọn họ mặc dù đang ở trường học lẫn vào rất tốt , nhưng ở bên ngoài , sao có thể cùng người trong xã hội so sánh với . Chứng kiến Hoàng Lỗi loại này lưu manh , đều được Khiếu ca , quy quy củ củ .

"Người lẫn vào ngược lại không tệ a ."

Lý Phàm không nhịn được nói thảm một câu .

"Kia đúng vậy a, ta Hoàng Bán Tiên , đây chính là thành phố A nhất điều long !"

Hoàng Lỗi vỗ đùi , thổi phồng nói: " năm đó ta nhưng đúng (là) mang theo một thanh khảm đao , đuổi theo Trần tứ chém tám cái phố !"

Trần tứ đúng (là) A thành trước kia một cái rất nổi danh Hắc lão đại , có truyền kỳ vậy lịch sử . Sau lại bởi vì nghiêm trị , bị chính phủ cấp xử lý .

Lý Phàm lập tức bĩu môi một cái , "Người khảm Trần tứ? Người tại sao không nói người truy Tường giới Thạch chém bán cái Trung Quốc đây? Nha Trần tứ ở thời gian , người còn tại lên tiểu học đi!"

"Hắc hắc . . . Tóm lại , chính là ý tứ kia đi."

Hoàng Lỗi sờ sờ của mình cái ót , sau đó vỗ tay một cái , "Đại ca , người còn chưa ăn cơm đi! Ta mua cho người tốt lắm !"

Nói xong, theo bên cạnh bi-a vụ án thượng cầm lấy một túi nóng hôi hổi bánh bao , "Đại ca , đây là Tôn gia tiệm bánh bao mua ! Ngài nếm thử !"

"Tôn gia tiệm bánh bao? Đây không phải là tây nhai bên kia?"

Lý Phàm có chút ngạc nhiên , này bánh bao ở thành phố A cố gắng nổi danh , bất quá chỉ tại Tây Thành mở một nhà , cách cố gắng xa.

"Đúng vậy a, làm đại ca mua cơm trưa , này là tiểu đệ phải làm !"

Hoàng Lỗi đối Lý Phàm thái độ cung kính , Nhưng đem bên cạnh hai tên côn đồ đệ tử cấp làm mờ hồ . Cái này mới nhìn qua bình thường đệ tử , tới cùng là thân phận gì à?

"Đại ca , nhân lúc còn nóng ư nhanh ăn đi !"

Hoàng Lỗi đem bánh bao đưa qua , Lý Phàm lại theo bản năng rút lui hai bước , nhìn chăm chăm Hoàng Lỗi đích tay nhìn thoáng qua .

Hoàng Lỗi lập tức hiểu được , vội vàng nói , "Đại ca người yên tâm , ta trở lại đường ngay rồi! Dùng nghiêm chỉnh đồng xà phòng đâu rồi, thủ đều phải chà xát nói ra da !"

"Được lắm, cảm ơn nhiều ."

Lý Phàm tiếp nhận bánh bao , ánh mắt đảo qua , chứng kiến Hoàng Lỗi hầu kết bông nhúc nhích , tâm lý nắm chắc .

"Chưa ăn cơm đâu đi, phân hai người ."

Tôn gia tiệm bánh bao bánh bao cố gắng con to , Lý Phàm đưa cho Hoàng Lỗi hai cái , Hoàng Lỗi liền vội vàng lắc đầu .

"Sao có thể cùng đại ca chia đồ vật ăn! Không nên không nên !"

"Ít nói nhảm , cho người ăn thì ăn !"

"Vậy không cùng đại ca khách khí !"

Hoàng Lỗi tiếp nhận hai cái bánh bao , ăn ngẫu nhiên , cùng vài ngày nếu chưa ăn cơm đường như .

"Người này bánh bao . . . Không phải là vợ vét tài sản tới chứ?"

Lý Phàm nhìn thoáng qua trong tay thơm ngào ngạt bánh bao , nhịn không được hoài nghi hỏi.

"Đại ca , lời này động nói ! Trộm cũng có đạo , nói sau Tây Thành cũng không phải của ta địa bàn , ta sao có thể đi cùng người ta vợ vét tài sản , đây không phải hạt đưa tay sao !"

Hoàng Lỗi lời nói này xong, Lý Phàm liền yên tâm lại . Hắn cũng xác thực đối bụng , còn dư lại hai cái bánh bao mở miệng một tiếng , nuốt vào trong

bụng .

"Đại ca , cái này ngươi xem như thu ta đi?"

Hoàng Lỗi ở trên quần xoa xoa thủ , mong đợi nhìn thấy Lý Phàm .

"Ngươi chỉ qua cửa thứ nhất , còn có một quan ngươi muốn qua ."

Lý Phàm nhìn thoáng qua bên cạnh bi-a vụ án , "Đánh với ta một ván , ngươi thắng , ta sẽ thu ngươi làm tiểu đệ , như thế nào đây?"

Bên cạnh hai một học sinh mở rộng tầm mắt , học sinh này là ai a , thế nhưng nhường Lỗi ca xin làm tiểu đệ ! Quá trâu so đi!

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xi: 16430099

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

039 bi-a tiểu vương tử

039 bi-a tiểu vương tử

"Đánh bi-a? Được a !"

Hoàng Lỗi lập tức lên tinh thần , "Đại ca ngươi này có thể nhường cho ta đào lên , ta cái khác không được , liền đánh bi-a lợi hại ! Ta đã nói với ngươi , ta chính là không vui xuất đầu lộ diện ! Ta muốn phải đi đánh bi-a , Đinh Tuấn huy đều được đối chết !"

"Ngươi Khả Lạp thật đi. . ."

Lý Phàm bĩu môi một cái , này Hoàng Lỗi cũng quá có thể thôi ! Thiên đại cũng có thể làm cho hắn thôi cái lỗ thùng đi ra !

"Đại ca ngươi động không tin! Hôm nay thì cho đại ca thể hiện tài năng , nhường đại ca biết vì sao kêu làm bi-a tiểu vương tử !"

A thành bên này Ngọa thông thường đều là lục vụ án quốc tiêu , vốn phòng ở bốn tờ bi-a vụ án đều đầy , nhưng Hoàng Lỗi đi tới , lập tức có hai một học sinh Quai Quai nhường qua một bên .

Hoàng Lỗi tại đây một mảnh , vẫn còn có chút lực uy hiếp . Bất quá sợ hắn đại bộ phận đều là những tên côn đồ này đệ tử , chân chính xã hội đen người, giống như cũng không đem Hoàng Lỗi để vào mắt .

Hoàng Lỗi lấy ra một điều thuốc lá , bên cạnh Tôn đang vội vàng mau tay nhanh mắt lấy ra hộp quẹt , cấp Hoàng Lỗi đốt .

"Xú tiểu tử , zippo bật lửa a ! Thế nào làm cho?"

"Theo lão đầu từ nhà ta kia thuận."

Tôn đang cười hắc hắc , Hoàng Lỗi que diêm nhét vào trong túi quần .

"Được, cho ta mượn chơi hai ngày ."

"Lỗi ca . . . Để cho ta đi theo ngươi hỗn đi."

Tôn đứng trước khắc thí diện thí diện nói .

"Ta suy tính một chút đi."

Hoàng Lỗi ỏi ra cái vòng khói , rồi hướng Lý Phàm cung kính nói nói: " đại ca , ngươi trước tiên bắt đầu đi."

"Ca , ta giúp người bài cầu !"

Tang đình Tường lập tức chạy tới thay Lý Phàm bài cầu , kia bài kêu một cái còn thật sự . Lý Phàm phi thường không nói gì , những người này làm sao lại nghĩ như vậy không lối thoát , không học tập cho giỏi , hỗn cái gì xã hội? Hỗn thành Hoàng Lỗi cái dạng này , sẽ có cái gì phát triển hay sao?

Liền cơm trưa đều ăn không nổi , như vậy thật sự có ý tứ?

Lý Phàm Nhất Biên cầm lấy gậy golf , vừa nói , "Hoàng Lỗi , các người hỗn xã sẽ có ý gì? Cuộc sống như thế rất tốt sao?"

"Cần ngao a ! Đại ca !"

Hoàng Lỗi đang tượng mô tượng dạng Địa ước lượng lên của mình gậy golf , nghe được Lý Phàm hỏi như vậy , lập tức nói nói: " có một ngày hết khổ rồi , lên làm đại ca , ngày cũng tốt rồi . Hơn nữa ở đâu , đều có người tôn kính người , cuộc sống này thật đẹp a ."

"Không thể giải thích vì sao ."

Lý Phàm lắc đầu , sau đó ghé vào vụ án thượng . Bên cạnh mấy một học sinh vây quanh , sôi nổi xem náo nhiệt . Mấy cái này cuộn cuộn đệ tử , có còn mang theo bạn gái tới . Bây giờ nữ sinh , lúc còn trẻ , có lẽ đối loại này cuộn cuộn nam sinh còn mang có một loại sùng bái tâm lý . Nhưng qua vài năm , nên hồi hận .

Những nữ sinh này cũng đều mặc nhị trung đồng phục , bất quá phía dưới lại mặc quần soóc ngắn , váy ngắn chẳng hạn , hoàn toàn không phù hợp nội quy trường học . Lý Phàm nói thầm trong lòng , thượng thu rồi , các nàng cũng không cảm thấy lạnh sao?

Hắn nhìn mình chằm chằm địa cầu can , thập phần đầu nhập . Thường ngày Lý Phàm có cũng không thể nào được , khi đó xuất thủ của hắn đều không thể nào ổn , có đôi khi ngấm đĩnh chuẩn , nhưng đánh thời gian liền sai lệch .

Hiện tại bất đồng , Lý Phàm bắt đầu tập võ lúc sau , tay chân đều ổn rất nhiều . Dễ dàng không ra tay , ra tay như lời đình !

"Đ-A-N-G...G!"

Hắn gậy golf giống như bay ra khỏi nòng súng viên đạn , bị bám một đạo tàn ảnh , đánh vào bi trắng mặt trên . Bi trắng họa xuất bạch quang , trùng điệp đánh vào đối diện đủ mọi màu sắc đồng bạn mặt trên .

Lý Phàm lần này lực đạo không nhỏ , tất cả đẩy bi-a toàn bộ nổ tung , mọi nơi nhảy lên động . Đây đệ nhất can , Lý Phàm liền trực tiếp đánh vào sáu cầu !

Loại tình huống này quá là hiếm thấy , Hoàng Lỗi tựa hồ cảm giác được có chút không ổn , nuốt nước miếng một cái .

Lý Phàm tiến vào hoa cầu tương đối nhiều , hắn nhắm ngay tiếp theo khóa hoa cầu , đúng lúc là một đường thẳng , đối với xa xa cầu động .

"Thẳng như vậy , có thể làm sao?"

Cầu động đứng phía sau một cái nữ học sinh , nhìn thấy Lý Phàm động tác cũng không phải thực tiêu chuẩn , bĩu môi , "Càng thẳng địa cầu , càng khó tiến . Người nghe ta , Tiểu chút khí lực , nhường cầu nuôi dưỡng ở cái động khẩu phụ cận ổn thỏa nhất ."

Lý Phàm không thêm để ý hắn , hắn nhắm ngay nữ học sinh giữa hai chân địa cầu động , sau đó gậy golf mãnh liệt xuất thủ !

"Àm!"

Cái viên này hoa cầu cùng đạn pháo dường như , đụng vào cầu động mặt trên , xoay tròn hoa cầu bắn lên cao hơn một thước , sợ tới mức nữ sinh la hoảng lên , đặt mông ngồi trên mặt đất .

Hoa cầu trên không trung xoay tròn một hồi , lại Quai Quai trở xuống đến cầu động giữa !

"Ta đi . . ."

Hoàng Lỗi cảm giác tê cả da đầu , đại ca thủ pháp này , quả thực nỏ rồi!

Công phu bi-a sao?

"Lực đạo giống như có điểm lớn."

Lý Phàm thờ dài , một lần nữa tìm hạ cảm giác , nhắm ngay tiếp theo khóa hoa cầu .

"Đ-A-N-G...G!"

Lần này hoa cầu gọn gàng Địa vào động , một chút không dài dòng .

Hoàng Lỗi lau đem mồ hôi lạnh .

Lý Phàm càng làm một viên cuối cùng hoa cầu đánh vào động , sau đó nhắm ngay đen bát .

Hoàng Lỗi bắt đầu khăn trương lên , nếu viên này cầu đánh nói tiến , như vậy chính mình liền tiền công tấn khí !

Bắt quả đen bát vị trí dường như khó muốn làm , bị sắc cầu chặn lại .

Lý Phàm tuy rằng ra tay ôn , nhưng đánh kỹ xảo cầu , hấn liền có chút có hại . Quả nhiên , ra tay lúc sau , bi trắng có trong hồ sơ tử thượng vẽ một vòng , cuối cùng cũng không còn đụng tới đen bát .

Hoàng Lỗi xem như nhẹ nhàng thở ra , nhưng rất nhanh thần kinh lại căng thẳng .

Đại ca có thể chỉ còn lại một viên đen tám , chính mình thì vẫn còn có năm viên cầu muốn đánh !

Hấn hít sâu một hơi , sau đó bắt đầu tại chỗ dậm chân , cả người run rẩy lên , hai con ngươi đi theo vãng thượng phiên .

"Cmn , thì sao , bị kinh phong sao?"

Lý Phàm lấp bắp kinh hãi , bên cạnh đệ tử cũng không không hăm mộ nói .

"Thế nào nha , đây là Lỗi ca ở tỉnh Thần trên thân !"

Thỉnh Thần trên thân , ta xem là bệnh thần kinh phạm vào ! Hấn là nhường Lâm Nguyệt Tiên cho hấn nhìn xem bệnh ! Ai , cũng không biết Lâm Nguyệt Tiên còn tại gần mình không có , này cố chấp tiểu nha đầu .

Hoàng Lỗi tựa hồ là phát xong thần kinh , hấn một bàn tay kháp hai ngón tay , tại chính mình ấn đường một chút .

"Thái Thượng Lão Quân mau hiển linh ! Trên thân !"

Lý Phàm trên trán tuyệt đối có một cái viết kép "Mồ hôi", hấn nhin không được hỏi.

"Thái Thượng Lão Quân còn có thể đánh bi-a sao?"

"Thần tiên thôi ! Không gì làm không được !"

Hoàng Lỗi như đinh đóng cột thuyết nói : " đừng nói đánh bi-a rồi, đánh mấy bay đều được !"

Thực JB(cái o0o) có thể xả con bê . . . Lý Phàm xem như ăn xong .

Hoàng Lỗi tuy rằng ngoài miệng không có chánh hình , nhưng đánh bi-a thời gian lại tượng mô tượng dạng . Hấn đem thuốc lá cũng cho cầu, véo , nằm ở vự án lên, đôi mắt nhỏ vô cùng chuyên chú .

So sánh với Lý Phàm loại này mãnh tướng , Hoàng Lỗi mới giống là một ở trên bàn bi-da trà trộn hơn nhiều năm người chơi già dặn kinh nghiệm , hấn đánh ban thời điểm hoàn toàn mất hết kia cả lợ phát phơ bộ dáng , giống như hai người.

Giống như Hoàng Lỗi từng nói, hấn đánh bi-a kỹ thuật đích xác rất không sai , liên tiếp năm viên cầu , cũng làm cho hấn thu vào trong túi !

Đồng dạng chỉ còn lại có một viên đen bát , trước kia Hoàng Lỗi khẳng định phải lấy chồng đồ cái mấy trăm đồng , hôm nay thế nhưng hấn lại chưa từng có khăn trương lên .

Viên này cầu , phân lượng chưa từng có Trọng ! Giống như một tòa núi lớn , đặt ở Hoàng Lỗi trong lòng giống nhau !

Nhất định tiến a !

Hoàng Lỗi hô to một tiếng , "Thái Thượng Lão Quân phù hộ ta !"

Nói xong , hấn nhắm ngay đen bát , một cây đánh ra ngoài !

"Lỗi ca , cố lên , thắng ta cho ngưoi Mẹ nó chứ một đêm !"

Bên cạnh một cái nhiễm lục tóc béo muội kích động nói .

040 người không nên ngủ

040 người không nên ngủ

Hoàng Lỗi đã gấp nạng kia hơn hai trăm cân thịt béo , lập tức thân thể run lên , hai chân như nhũn ra , thiếu chút nữa đương trường nước tiểu ở nơi này .

Hắn vốn cố gắng ổn , lập tức ra tay run một cái , đồng nhất can liền đánh sai lệch !

Đen bát ở trên bàn vẽ cái đường cong , khoát lên cầu động bên cạnh , gây đến đi qua một bên .

"A a a ! Kháo đại gia người a !"

Hoàng Lỗi muốn qua đời , kia cô gái mập nhỏ cũng sợ tới mức cả người phát run . Bất quá thần kỳ vâng , đen bát bắn cái góc vuông đi ra ngoài , ở trên bàn đựng phải hai cái , cuối cùng lăn vào trung túi giữa .

"Má ơi ! Thái Thượng Lão Quân tiên linh !"

Hoàng Lỗi cười ha ha , Lý Phàm thờ dài . Xem ra , này Hoàng Lỗi tựa hồ thật là có ông trời phù hộ a , thiên ý như thế .

Là nam nhân , nói lời chính là đỉnh thượng đỉnh . Lý Phàm buông gậy golf , nói nói : " được rồi , sau khi người hãy cùng ta hỗn đi."

"Cám ơn đại ca !"

Hoàng Lỗi vội vàng hướng về phía Lý Phàm bái , sau đó chung quanh tìm tìm , cuối cùng khẽ vươn tay theo lão bản trên quầy bắt nhất lon cola , mở đỉnh ốc lúc sau cung kính đưa cho Lý Phàm .

"Đại ca , lấy Khả Nhạc tiền cheo !"

"Tiền cheo con em người a ! Lão bản , nhiều tiền à?"

Lý Phàm liếc mắt , sau đó hỏi phòng bóng bàn lão bản . Lão bản này vội vàng khoát tay , nói nói : " ngài uống , ngài uống , ta biểu ngài đấy!"

"Vậy làm sao có thể làm ."

Lý Phàm tuy rằng cũng xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch , nhưng là không muốn nhận không người ta nhân tình . Hắn vừa sờ đầu , bên trong còn thừa lại mười đồng tiền . Một trương năm khối , năm cái một khối . Tuy rằng ngày thường ở nhà ăn cơm , nhưng thân làm một người nam sinh , chỉ có ngần ấy tiền đích thật là không tiện lắm .

Mộ Dung Anh là rất có tiền , nhưng Lý Phàm cũng không muốn đưa tay quân nạng đòi tiền , vậy còn gọi nam nhân sao !

Xem ra cần nghĩ biện pháp kiếm tiền , ai bảo trong nhà có đôi hồ nhi tử cha mẹ của!

Lý Phàm đưa cho lão bản ba khối tiền , sau đó đối Hoàng Lỗi nói nói : " người đi theo ta tính toán như thế nào hỗn? Ta cũng chính là một cái đệ tử , không có khả năng giúp người thăng chức rất nhanh ."

"Hắc hắc , ta Bình thường cũng là hạt hỗn ."

Hoàng Lỗi có chút không tốt lắm ý tứ sờ sờ cái ót . Mà Lý Phàm cũng chính là nhỏ bé đệ tử , Bình thường cũng không còn nghĩ tới kiếm tiền loại này sự tình . Bởi vì cái gọi là một đồng tiền làm khó anh hùng Hán , hôm nay mới xem như cảm thấy .

"Thật đúng là cần nghĩ biện pháp . . ."

Lý Phàm vừa quay đầu , chợt thấy phòng bóng bàn đầu tường thượng dán hai chữ , ra quái .

"Lão bản , người nơi này phải ra khỏi quái?"

Lý Phàm nhớ rõ phòng bóng bàn sinh ý vẫn tính là rất tốt , không biết vì sao lão bản phải ra khỏi quái .

"Ai . . . Nữ nhi của ta ở nước ngoài công tác , muốn đem ta tiếp nhận đi ."

Lão bản thở dài , "Thật không muốn ly khai lão gia a . . . Nhưng con gái tại đây một cái ."

Lý Phàm nghĩ một chút , truy vấn , "Lão bản , người tính toán bao nhiêu tiền ra đỏi?"

"Ta nơi này tiền thuê nhà còn một năm rưỡi , hơn nữa ta những thứ kia , tổng cộng hai mươi vạn ."

Lão bản chìa hai ngón tay , "Như thế nào , Tiểu ca , người có bằng hữu muốn thuê sao?"

"Lão bản , hai mươi vạn có điểm quý đi."

Lý Phàm nhũn mày , "Người nơi này dù sao chỉ có bốn tờ bản bóng bản , một ngày nước chảy cũng ba bốn trăm mà thôi chứ?"

"Sinh ý hảo thời gian một ngày có thể có sáu bảy trăm !"

Lão bản vội vàng nói , "Không tốt thời điểm cũng có hơn bốn trăm , hai mươi vạn không ít á!"

"Mười lăm vạn , ta dưới bản."

Lý Phàm cứ khẳng khẳng một ngụm giới .

"Có nghe hay không , mười lăm vạn ! Đều đủ người quan tài bốn ! Lão già kia !"

Hoàng Lỗi ở bên cạnh nhượng một tiếng , bị Lý Phàm trừng mắt liếc , không lên tiếng .

"Lão bản , ta cũng chính là một cái đệ tử , mười lăm vạn cũng là cái số lượng lớn rồi."

Lý Phàm trấn an một chút lão bản , nói tiếp , "Xuất ngoại lúc sau ngài cũng là đường lão , năm vạn đồng ngài coi như cấp địa phương GDP làm điểm công hiến rồi."

"Cũng đúng !"

Lão bản cắn răng một cái , chủ yếu là không nghĩ đến tội Hoàng Lỗi , "Trong hai ngày , chỉ cần người tìm đến ta , tiệm này ta sẽ đỏi cho người !"

"Được , cảm ơn lão bản !"

Lý Phàm đàm thành nhất khoản buôn bán , trong lòng mỹ mỹ . Mà Hoàng Lỗi có chút kỳ quái , hỏi nói : "Đại ca , người làm sao làm mười lăm vạn à?"

"Người nghĩ biện pháp ."

Lý Phàm một câu nhường Hoàng Lỗi khóc chết , hần vội vàng khóc than , "Đại ca a , hôm nay của người com trưa tiền đều là ta cùng một tên khất cái kia thuận đây! Ta thế nào gom mười lăm vạn đi a ! Người giết ta đi đại ca !"

"Người không phải là có thể biết bấm độn sao , coi như tính này kỳ xỏ số là cái gì ."

Lý Phàm nửa đùa nửa thật nói .

"Ai u , ta nếu có bản lĩnh đó , ta còn hôn cái gì xã hội a !"

Hoàng Lỗi gương mặt khổ tương , mà Lý Phàm chính là trước tiên đem lộ trái tốt , kiếm tiền phương pháp luôn có thể nghĩ tới .

Ngay tại hai người hết đường xoay sở thời gian , phòng chơi bi-da môn đột nhiên bị phá khai , sáu mạng theo dao cuộn cuộn tiến vào , trong đó dẫn đầu là một chài lấy đầu của nam nhân , vài người hung thần ác sát , sợ tới mức phòng chơi bi-da dậm đệ tử đều kêu sợ hãi lên ngồi xổm ở góc tường .

"Đầu mịa mày(fuck your mom) , Hoàng Lỗi , mày trốn đến nơi này !"

Kia tóc húi cua mạng theo dao , chỉ vào Hoàng Lỗi , chửi ầm lên , "Lão tử hôm nay băm chết người !"

"Đại Trương , người đầu chỉ để cho con lừa nó đá đi!"

Hoàng Lỗi chứng kiến sáu mạng theo dao cuộn cuộn , ý có Lý Phàm tại bên người , nắm chắc trong lòng khí , lập tức giảng co nói : " ta với người không oán không cừu , người làm gì thể chém ta?"

"Đầu mịa mày(fuck your mom) ! Người là gốc so với đem ta Mụ cấp ngu ! Trả lại hần sao hỏi ta !"

Lý Phàm lập tức sau lưng mạo hiểm gió lạnh , này Đại Trương nhìn qua được có chừng hai mươi , hần mụ mụ như thế nào cũng có chừng năm mươi chứ . . .

"Ai nha , thật không trách ta , ai biết nàng là mẹ người nha , hơn nữa nhìn đi lên cổ găng trẻ tuổi , hơn 40 tuổi nha. . . Sao , nàng không hối hận , tìm

ngươi lai quân ta muốn tiền đến đây?"

"Trời ạ ngươi tổ tông ! Chém chết hán !"

Lục người đàn ông mang theo dao liền vọt tới , Lý Phàm nhủ mày , tuy rằng Hoàng Lỗi việc này làm đúng (là) không giằng cứu , nhưng dù sao hán đã muốn làm chính mình tiêu đệ , làm đại ca không thể đem tiêu đệ bán đi .

Vài người đã muốn vọt tới phía trước , dao hướng về Hoàng Lỗi muốn chào hỏi .

Mà Lý Phàm bỗng nhiên động , bởi vì cái gọi là tình như xử nữ , động như thỏ chạy . Dưới chân hán giẫm phải bát tỳ bước , theo mấy tên côn đồ trong lúc đó xuyên qua .

Đồng thời , hán hai tay nắm hạc uế , không ngừng mà đánh ra ngoài .

Bạch Hạc gật đầu !

Lý Phàm mỗi lần ra tay , nắm ở chung với nhau đầu ngón tay đều cũng chuẩn xác đánh vào mỗi một tên lưu manh trên cổ huyết mạch lên!

Chặn huyết mạch , có thể nhường một người trái tim tạm thời mất đi cung máu , lập tức mất đi năng lực hành động .

Mấy tên côn đồ cũng không phải luyện công phu , trên người huyết vị không hề bảo hộ , Lý Phàm một người hạ xuống , gọn gàng , nháy mắt đem sáu người này toàn bộ đánh té xuống đất thương .

Phòng chơi bi-da dậm các học sinh đều ngậy ngậy cả người , thấy choáng mắt . Chuyện này... Đây là người sao !

Đại Trương cũng choáng váng , nằm trên mặt đất , nửa ngày nói không ra lời .

Hán không nghĩ tới , chính mình mang theo huynh đệ tới chém người , người không chém tới , chính mình trước nằm .

"Vị bằng hữu kia , huynh đệ của ta đúng (là) có chút không đúng , nhưng ngươi chém người cũng không phải . Ta nhường huynh đệ của ta với ngươi nói lời xin lỗi , việc này tính như vậy hiểu rõ , được không?"

"Ta Hành ngươi đệch!"

Đại Trương cũng cứ nói còn lưu loét , mắng to một tiếng .

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

0 41 bào tử mã

0 41 bào tử mã

"Điu mịa mày(fuck your mom) , ngươi mắng ai đó?"

Hoàng Lỗi nâng lên một cước , đá vào Đại Trương thân mình , "Mày mắng ta coi như xong , mắng đại ca của ta?"

"Đừng khi dễ không có lực hoàn thủ người."

Lý Phàm ngăn cản hán , sau đó ngồi xổm người xuống , nhìn thấy nằm dưới đất Đại Trương , "Chém người nhất định là không được , ngươi muốn giải quyết như thế nào , có thể nói cho ta nghe một chút ."

"Đại ca , ngươi quản hán khi gió dễ làm chi !"

Hoàng Lỗi lập tức biện giải , "Cô nương kia vì tín ước chừng ta đây , cũng không phải gì đứng đắn nữ nhân . Hán không quản được chính mình Mụ , chạy tới chém ta , coi như JB(cái oOo) anh hùng a !"

"Ngày mẹ ngươi ! Ta cũng vậy cần địt mẹ ngươi !"

Đại Trương đỏ mặt tía tai , hướng về phía Hoàng Lỗi chữ ằm lên .

"Người đi đi , mẹ của ta ở mộ phần trong hội nằm."

Hoàng Lỗi thờ ơ nói nói: " ta đặc sao đã cho ta liền đủ nặng khẩu vị được rồi , không nghĩ tới người nha quá nặng khẩu vị . Ai nha , thế giới rộng lớn , thật sự là xá dạng người đều có a, ta Hoàng Lỗi hôm nay tính mở mang kiến thức rồi!"

"Tốt lắm, người cũng bớt tranh cãi !"

Lý Phàm trừng mắt liếc , Hoàng Lỗi lúc này mới ngừng câu chuyện . Phòng chừng hấn tiếp tục nói hai câu , này Đại Trương muốn tức chết rồi .

"Bất kể như thế nào , Hoàng Lỗi sau khi về ta bảo vệ ."

Lý Phàm ánh mắt trở xuống đến lớn trưng thân mình , chìa hai ngón tay , khi hấn mấy chỗ huyết vị thượng võ vài cái , đã thông huyết mạch của hấn .

"Trở về đi , sau khi đừng đến rồi."

"Ta trước chém người !"

Không nghĩ tới Đại Trương khôi phục tri giác , cũng quơ lấy rụng ở bên cạnh dao , khí thế sét đánh không kịp bưng tai , hướng về Lý Phàm liền chặt đi qua .

Nhưng Lý Phàm lại đột nhiên một bên thân , chân phải cao cao đá lên , trực tiếp đá đỉnh đầu , đá vào kia thanh khảm trên đao .

"Đ-A-N-G...G!"

Chân hấn thượng mặc chính là đặc chế Thiết Hải , tuy rằng hơi khó coi , nhưng tính thực dụng nhưng rất mạnh ! Đại Trương dao rời khỏi tay , trên không trung xoay tròn vài vòng , coong một tiếng đâm vào trên trần nhà .

Kiến thức Lý Phàm một cước này , Đại Trương nuốt từng ngụm nước bọt .

"Ta không thích nói hai lần ."

Lý Phàm cảnh cáo nói: " xéo nhanh mẹ nó đi !"

Đại Trương lần này không dám nói nữa gì , té Địa chạy , liền mấy huynh đệ đều không để ý tới .

Lý Phàm thay bọn hấn cời bỏ huyết mạch , đem bọn hấn cũng đều phóng đi nha.

"Cút nhanh lên đi! Một đám Tôn Tử ! Ha ha ha !"

Hoàng Lỗi thập phần đắc ý , hướng của bọn hấn phương hướng ly khai nhếch lên miệng , bàn tay chụp ở trước mặt . Lý Phàm nhìn không được , một cước đá vào cái miệng của hấn thượng .

"Nhĩ hảo đi đâu vậy? Ngủ người ta Mụ , người còn lý luận?"

"Đại ca , người này có thể rất oan uổng ta !"

Hoàng Lỗi vội vàng kêu oan , "Ta đây kêu liberdade yêu đương ! Chúng ta hẹn pháo lại không phạm pháp !"

"Người liền phi tìm lớn tuổi ước chừng?"

"Đại ca , người không biết , nữ nhân này vẫn bốn mươi mấy tuổi có sức lực a !"

Hoàng Lỗi gương mặt âm hiểm cười , "Hon nữa lại có điểm hơi mập, thể trọng hơn một trăm cân , đầy đặn . . . Tắm tắm , xúc cảm đều phi thường tốt !"

"Cút ngay ! Có ác tâm hay không !"

Lý Phàm lại cho hấn một cước , thu như vậy cái tiểu đệ , có hấn nhức đầu .

"Đúng rồi , đại ca , ta nghĩ đến như thế nào kiếm tiền !"

Hoàng Lỗi bỗng nhiên nặng nề mà nhất phách ba chương , nói nói: " ai nha ta đây cái đầu , không chữa được , quả thực chính là thiên tài đại não ! Ta làm khi chính là không nhớ nhưng đại học , ta muốn niệm đại học , hiện tại nhất định là hai lớp tiền sĩ gì a !"

"Lăn con bê ! Người nhiều lắm cũng chính là cái sinh lý học tiền sĩ !"

Lý Phàm lườm hần một cái, "Nói đi, gì chủ ý?"

"Đại ca, ngươi và lại hãy nghe ta nói . . ."

Hoàng Lỗi hạ giọng, cùng Lý Phàm nói thầm một đại đội.

Giữa trưa thời gian nghỉ trưa không hề dài, lúc hần khi cũng không có quyết định chủ ý, chỉ ước chừng Hoàng Lỗi buổi tối gặp mặt, sau đó rồi rời đi phòng bóng bàn.

Buổi chiều đứng (là) khóa thể dục, thể dục Lão Sư mang theo đệ tử toàn thể huấn luyện dã ngoại, vòng quanh sân thể dục chạy mười vòng, vô luận nam nữ, tất cả đều ai oán. Lý Phàm thì mạn bất kinh tâm đi theo chạy cự li dài trong đội ngũ, trong óc còn muốn lên Hoàng Lỗi cho hần ra chủ ý.

Không bằng nói là một chủ ý cùi bắp, bởi vì Hoàng Lỗi đứng (là) đề nghị Lý Phàm đi đá hắc quyền.

Thành phố A ở Giang Biên có một rất lớn hắc quyền câu lạc bộ, ở nơi này có rất nhiều đại ca nuôi quyền thủ. Lần trước gặp phải Nam ca, chính là một cái trong đó quyền thủ, nghe nói lần vào cũng không tệ lắm. Mà Hoàng Lỗi nhận thức một ít phương pháp, có thể nhường Lý Phàm đi đá hắc quyền. Trong đó hung hiểm tự nhiên cũng không cần nói, rất nhiều người đều là kiện kiện khang khang đi vào, thiếu cánh tay gãy chân ra tới.

Lý Phàm ở trong lòng rối rắm, chính mình dù sao chỉ là một đệ tử, trà trộn đến trường hợp này lý, có thể hay không không tốt lắm. Nhưng mình bây giờ luôn có một loại ăn nhờ ở đậu cảm giác, không muốn làm pháp kiếm tiền cũng không được. Hơn nữa đá hắc quyền đối Lý Phàm thật là có một chút xúi lực hấp dẫn, hần muốn muốn trở nên mạnh hơn, thực tế chiến đấu đứng (là) phương pháp nhanh nhất!

Ở Lý Phàm suy tính thời điểm, rất nhiều đồng học đã chạy bất động tụt lại phía sau rồi, chỉ còn lại có một ít nam sinh còn đang kiên trì, vì tôn nghiêm đang tiếp tục chạy. Thể dục Lão Sư quay đầu lại nhìn thoáng qua, bĩu môi nói: "các ngươi những học sinh này, mới chạy năm vòng thì không được! Liên thân thể này, như thế nào đức trí thể đẹp làm phiên phát triển toàn diện? Học sinh thời nay, thật sự là càng muốn sống đi trở về!"

Mấy nam sinh không phục, cố gắng chạy đến thể dục lão sư phía trước. Nhưng thể dục Lão Sư tố chất thân thể cuối cùng là được, hơn nữa hần trước kia là chạy cự li dài đội, những nam sinh này căn bản đuổi đi không hơn, chỉ có thể thở hồng hộc theo ở phía sau.

"Haha, không được đi! Đề mau dậy, chạy nữa mười vòng!"

Thể dục Lão Sư vung tay lên, các học sinh thiếu chút nữa là nổi điên.

"Như thế nào, ta đây là cho các ngươi được, cả đám đều không biết điều!"

Thể dục Lão Sư trào phúng nói: "đều này tố chất thân thể, buổi trưa cơm đều Bạch ăn chưa?"

"Lão, Lão Sư . . . Ta...ta nhóm chạy không nổi rồi . . ."

Lý Phàm ngồi cùng bàn, Tiểu Tứ mắt kính mắt đều nhanh mang không thể, ngồi chồm hỏm trên mặt đất ý vị Địa thờ, "Ngài . . . Ngài cho chúng ta nghỉ ngơi một chút đi . . ."

"Không được! Các ngươi nhất định phải tăng cường rèn luyện!"

Thể dục Lão Sư cảm thấy được này bang đệ tử chính là thiếu tập luyện, "Xem xem các ngươi một đám này tố chất thân thể! Nhất là ngươi, Bạch Lâm lạc, đeo mắt kiếng, yếu đuối cùng con gà con đường như."

"Lão Sư, tất cả mọi người là học sinh phổ thông, cũng không phải thể đặc sinh."

Lý Phàm cũng nhìn không được rồi, mở miệng nói nói: "ngươi như vậy tập luyện, Mọi người sẽ không chịu nổi."

"Lý Phàm?"

Thể dục Lão Sư cao thấp đánh giá Lý Phàm liếc mắt một cái, phát hiện hần hơi thở như cũ trầm ổn, nhìn không được cười lạnh một tiếng, "Nghe nói ngươi bây giờ thành đau đầu rồi, như thế nào, còn dám theo ta khiếu bản?"

"Ta không phải với ngươi gọi nhíp, chỉ hi vọng là ngươi có thể hiểu được một chút chúng ta."

Lý Phàm nhìn thấy chung quanh tề liệt một mảnh đệ tử, "Bình thường chúng ta rất ít rèn luyện, thể năng theo không kịp ngươi lớn như vậy cường độ lịch dạy học."

"Ngươi thế nào đến nói nhảm nhiều như vậy? Ta là Lão Sư ngươi là Lão Sư? Ta hiểu cũng là ngươi biết?"

Thể dục Lão Sư rít gào một tiếng, thầm nói học sinh thời nay thật sự là càng ngày càng khó quản, còn dám cùng chính mình đĩnh chủy! Má..., cùng cái kia tiểu Lệ giống nhau, cùng cái bán building bán hoặc cho thuê chạy, chính mình làm sao kém? Như thế nào ai cũng gây ra chính mình tức giận, những học sinh này, còn trái lại bọn hần rồi!

"Tự nhiên là ngươi biết nhiều lắm, nhưng thật sự chúng ta đứng (là) chạy không nổi rồi."

Lý Phàm Tâm trung cũng khó chịu , này thể dục Lão Sư luôn luôn bá đạo , hôm nay là đại di mộ đã đến rồi sao , vẫn còn rất hoành đi lên .

"Chẳng lẽ ngươi còn muốn chạy chết mấy một học sinh sao?"

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xi: 36711999

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

042 ai là đồ bỏ đi

042 ai là đồ bỏ đi

"Như thế nào cùng thầy giáo nói nói đây?"

Thể dục Lão Sư nhăn cầu nhất thời trùng , "Ta Tôn Húc Xương dạy hơn mười năm học sinh , hôm nay đến phiên ngươi tới dạy ta sao?"

"Không dám , ta chỉ là cho Lão Sư nhất cái đề nghị ."

Lý Phàm Tâm lý cũng nín hỏa , vốn là một bụng tâm sự , hiện tại lại bị Lão Sư đồ ập xuống Địa răn dạy và quở mắng , không có khả năng vui vẻ đến.

"Hi vọng Lão Sư có thể thông cảm một chút chúng ta , dù sao thân thể của chúng ta không phải thiết đá ."

"Thân thể các ngươi tính chất vốn có không tốt trách ta sao? Bình thường đều kiêu sanh quán dưỡng , tập luyện các ngươi một chút cũng là việc nên làm !"

Thể dục Lão Sư hừ lạnh một tiếng , "Hôm nay chuẩn bị cho các ngươi đều chạy ba mươi vòng , ai chạy không xong , phạt tiền 50 !"

Chung quanh đệ tử tất cả đều kêu rên lên , Lý Phàm càng thêm không thoải mái , trường học của bọn họ bởi vì là tư nhân trường học , thường xuyên tìm kế , các loại loạn thu phí không nói , nhưng lại luôn lấy các loại các dạng hình thức phạt tiền !

"Lão Sư , chúng ta cũng không phải thể đặc sinh , ai có thể chạy xong ba mươi vòng , như ngươi vậy không phải cố ý hại chúng ta tiền sao?"

Lý Phàm nhìn không được , trực tiếp chất vấn .

Đồng nhất hỏi , thể dục Lão Sư trên mặt lập tức nhìn không được rồi , hần lập tức rít gào một tiếng , "Lý Phàm , ngươi ý gì? Không tưởng niệm thật sao?"

"Ta chẳng qua là cảm thấy không công bình ."

Tuy rằng thể dục Lão Sư phần nộ , hung thần ác sát bộ dáng . Nếu như là ngày xưa Lý Phàm , khẳng định sẽ bị sợ tới mức không dám lên tiếng nữa . Nhưng là bây giờ Lý Phàm , có công phu hộ thân , cũng có lượng không khí thở , cũng không úy kỵ thể dục lão sư uy hiếp .

"Tôn lão sư , chẳng lẽ cho ngươi đề điểm ý kiến , đều phải bị khai trừ sao? Ta nghĩ , trường học của chúng ta Lão Sư cũng đều là giáo thụ dục nhân , mà không phải là vì lãng nhục chúng ta mà tồn tại chứ?"

". . ."

Tôn Húc Xương bị Lý Phàm trong lời nói ể một chút , nhưng rất nhanh còn nói nói: "ngươi đề ý thấy? Ngươi một đệ tử có thể nói ý kiến gì? Cho ngươi chạy , thì cho thành thành thật thật chạy ! Những người khác chạy không xuống , phạt tiền năm mươi ! Ngươi chạy không xuống , phạt một trăm ! Hơn nữa cho ta đem sân thể dục quét sạch sẽ !"

"Ta kháng nghị !"

Lý Phàm cao giọng nói nói: "ta cho rằng người như ngươi không xứng làm chúng ta thể dục Lão Sư ! Ta muốn cùng trường học khiếu nại !"

"Nói ngươi là đầu đầu, ngươi thật đúng là muốn lên thiên phải không? Hôm nay dạy dỗ ngươi, cái gì gọi là tôn sư trọng đạo!"

Tôn Húc Xương khẽ vươn tay, muốn phiến Lý Phàm miệng, lại bị Lý Phàm lùi lại một bước, lách mình tránh ra.

"Ngươi vốn là không xứng!"

Lý Phàm chớp mắt, nói nói: "mượn chạy bộ mà nói đi, ngươi liền không chạy nổi ta. Một cái liền đệ tử cũng không bằng Lão Sư, như thế nào xứng làm lão sư."

"Thật sự là chuyện cười! Ta nhưng đúng (là) chính quy thể hiệu tốt nghiệp, tiền nhiệm đội tuyển quốc gia đội viên, ta sẽ không bằng ngươi?"

Tôn Húc Xương cười ha hả, học sinh thời nay, xem ra không để cho hắn chút giáo huấn, hắn là không biết trời cao đất rộng!

"Lão Sư không tin, chúng ta có thể một lần."

Lý Phàm tiếp tục nói, "Nếu như ta thắng, như vậy ngươi liền mình từ chức đi."

"Tốt! Đây chính là ngươi nói!"

Tôn Húc Xương căn bản không tin chính mình thất bại, "Ngươi thắng, ta từ chức. Ta thắng, loại người như ngươi rác rưởi đệ tử cũng muốn thôi học!"

"Rốt cuộc là ai đồ bỏ đi, so với hoàn sẽ biết."

Lý Phàm nói xong, bắt đầu hoạt động hai chân của mình, "Hi vọng Lão Sư còn có thể giống người đàn ông giống nhau, nói lời giữ lời. Các học sinh, các ngươi đều là nhân chứng, cũng nghe được Tôn lão sư nói cái gì rồi, đúng không?"

"Được rồi, nghe được!"

"Chúng ta đều nghe được!"

Chung quanh các học sinh đều là vô não nhiệt không vui, lập tức đều đi theo nhượng lên.

"Hi vọng các học sinh làm chứng. Lão Sư, chúng ta chạy nhiều ít thước?"

Lý Phàm hỏi.

"Vây mười vòng đi! Tổng cộng 3000 m!"

Tôn Húc Xương cười ha ha, tâm nói mình trước kia chính là chạy cự li dài kiện tướng, cùng chính mình so với, quả thực chính là tìm đường chết!

"Xem ta như thế nào chạy khốc ngươi!"

Hai người đứng ở khỏi điểm lên, Tôn Húc Xương trong lòng luôn luôn đắc ý, vẫn còn rất tự tin tự dạng Địa mong muốn động tác nóng người. Hắn cho rằng như vậy thực tiêu sái, này tiểu nữ sinh nhất định phi thường ngưỡng mộ chính mình!

"Dự bị!"

Tiểu Tử trông trắng mắt Lâm Lạc đứng ở bên cạnh, giơ tay lên, làm hai người khi trọng tài.

Lý Phàm bán ngồi chồm hổm trên mặt đất, làm ra xuất phát chạy tư thế. Tôn Húc Xương bĩu môi một cái, thậm chí nói còn tự tin tự dạng, nhưng có ích lợi gì, cuối cùng người thắng nhất định là chính mình!

"Chạy!"

Tiểu Tử mắt "Chạy" Tử vừa ra khỏi miệng, Tôn Húc Xương đã muốn liền xông ra ngoài. Hắn xuất phát chạy mặc dù nhanh, cũng có tiết tấu, vẫn duy trì thể lực của mình. Hắn muốn ở bắt đầu sẽ đem Lý Phàm lỗ mắng, để cho hắn hoàn toàn tuyệt vọng!

Tôn Húc Xương nghĩ rất tốt, nhưng hắn vừa quay đầu, phát hiện Lý Phàm đã muốn nên bước nhẹ nhàng theo bên cạnh hắn vọt tới!

Tình huống nào!

Tôn Húc Xương cho là mình nhìn lầm rồi, hắn dụi dụi con mắt, phát hiện thật là Lý Phàm vọt tới!

Làm sao có thể! Chính mình chạy băng băng tốc độ, không phải chuyên nghiệp vận động viên, căn bản đuổi không kịp! Hay là tiểu tử này đã muốn dồn hết sức lực, liền vì vượt qua chính mình?

Tôn Húc Xương cười lạnh một tiếng, thật sự là ra bộ chết. Như vậy liều mạng chạy pháp, không ra một hồi, hắn phải quỵ trên mặt đất!

Tôn Húc Xương đứng (là) muốn như vậy, nhưng Lý Phàm vẫn duy trì tốc độ của mình , như cũ thoải mái mà chạy băng băng . Loại này cơ hồ trăm mét tiến lên vậy tốc độ , Lý Phàm giống như không có chút nào cố hết sức . Trong nháy mắt , hắn đã chạy qua một vòng !

Khi Lý Phàm lần thứ hai trải qua Tôn Húc Xương bên người thời điểm , Tôn Húc Xương đã muốn há to miệng .

Này, điều này sao có thể? Ai có thể dùng trăm mét tiến lên tốc độ chạy lâu như vậy? Cho dù là đứng đầu nhất chạy cự li dài vận động viên, cũng làm không được chứ?

Mà Lý Phàm vẫn không có giảm tốc độ ý tứ của , hắn tiếp tục chạy vậy , rất nhanh chạy xong vòng thứ ba , đệ tứ vậy , tốc độ hay là không lần ! Hắn giống như là không - cảm giác mỗi một giống nhau , đi theo gió cùng nhau chạy động . Mà Tôn Húc Xương cả người đều Sparta rồi, không dám tin vào hai mắt của mình !

Tốc độ như vậy , cũng có thể đi thế vận hội Olympic lấy kim bài rồi! Làm sao có thể hang ổ tại...này nhỏ nhỏ trong trường học !

Nhưng không thể theo hắn không tin , Lý Phàm đã chạy hoàn chín vòng rồi! Mà hắn vừa mới chạy ba vòng nhiều, kém đến quá !

Chờ Lý Phàm chạy xong mười vòng thời gian , tất cả đầy đệ tử đều hoan hô đứng lên ! Mọi người tựa hồ quên Lý Phàm đứng (là) trong lòng bọn họ trong đích cuộn cuộn rồi, đều vui vẻ vây lại , vây quanh Lý Phàm các loại chúc mừng .

Tiểu Tử mất còn đưa tới một lọ thủy , còn có khăn mặt , nhường Lý Phàm lau mồ hôi . Nhưng hắn kinh ngạc phát hiện , Lý Phàm trên trán một chút mồ hôi đều không có , sạch sẽ , giống như vừa rồi chạy mười vòng không phải hắn .

"Cảm ơn ."

Lý Phàm tiếp nhận thủy , mồm to ực , vài ngụm sẽ đem một lọ thủy uống cạn sạch .

Tuy rằng không sao cả xuất mồ hôi , nhưng là tiêu hao một ít Chân khí . Hắn cần bổ sung hàm lượng nước cùng dưỡng khí , nước này đưa thập phần đúng lúc . Mà lúc này Tôn Húc Xương lại tròn tròn mắt , Lý Phàm uống xong thủy , tách ra đám người , đi đến trước người hắn .

"Tôn lão sư , có chơi có chịu ."

"Đồ? Cái gì đồ?"

Không nghĩ tới Tôn Húc Xương lại thề thốt phủ nhận , "Chạy bộ mà thôi, ta làm sao sẽ đồ? Ta nhưng đứng (là) Lão Sư , tuyệt đối sẽ không đánh bạc !"

"Lão Sư . . . Ta làm bản sao rồi. . ."

Tiểu Tử mất lấy ra điện thoại di động của mình , ở Tôn Húc Xương trước mặt quơ quơ .

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

043 quả hay là không quả

043 quả hay là không quả

Nhưng không nghĩ tới , Tôn Húc Xương đoạt lấy Tiểu Tử mất đích điện thoại , hung hăng té xuống đất !

Choảng một tiếng , Tiểu Tử mất này cái quả táo 5 từ phân ngũ liệt , Bạch Lâm lạc đôi mắt nhất thời liền đỏ lên . Điện thoại di động này hay là đi năm ba ba tặng cấp quả tặng sinh nhật cho hắn , hắn phi thường ái ngại sử dụng , ngay cả đám điểm mài ngắn đều không có .

"Tôn lão sư , người hơi quá đáng chứ?"

Lý Phàm thật sự nhịn không nổi nữa , này đều người nào a, liền loại chuyện này đều làm được !

"Đi học không cho phép chơi di động !"

Tôn Húc Xương lại nghĩa chánh ngôn từ thuyết nói: " chẳng những quăng ngã điện thoại di động của ngươi , còn muốn phạt tiền năm trăm ! Ngày mai cho ngươi người giám hộ đến một chuyến !"

Tiểu Tử mắt khóc càng dữ tợn , Lý Phàm vỗ vỗ bờ vai của hắn , thay hắn ra mặt .

"Tôn Húc Xương , ngươi loại hành vi này , ta chỉ có thể đưa ngươi bốn chữ , thái độ làm người sư biểu ! Biểu - tử biểu !"

"Ngươi dám nhục mạ Lão Sư?"

"Lão Sư? Ngươi ngay cả nam nhân đều không xứng !"

Lý Phàm Chân khí ở đan điền , thanh âm to , "Bởi vì cái gọi là nam nhi làm đỉnh thiên lập địa , có chơi có chịu ! Nhưng ngươi thái độ làm người sư biểu , không lấy mình làm gương , còn lật lọng , bị hủy đánh cuộc ! Loại người như ngươi , như thế nào xứng làm thầy của chúng ta?"

"Ta khi nào thì xuất nhĩ phản nhĩ , ta khi nào thì với ngươi từng có đánh cuộc sao?"

Tôn Húc Xương sắc mặt khó coi , lớn tiếng chất vấn , "Ai thấy được , ai thấy được?"

Hắn giữ chặt một cái nam sinh , "Ta hỏi ngươi...ngươi nhìn thấy không?"

Nam sinh kia bị dữ tợn Tôn Húc Xương hù sợ , lắc đầu liên tục .

"Ngươi sao , ngươi thấy được sao?"

Hắn lại kéo lấy một người nữ sinh , nữ sinh sợ quá khóc đều .

"Hỏi ngươi xem không thấy được !"

Tôn Húc Xương một cái tát hướng về nữ sinh đập tới đi , "Cmn nói chuyện a !"

Một bàn tay bắt được Tôn Húc Xương đích cổ tay , giống như vòng sắt giống nhau , nhưng Tôn Húc Xương túm không quay về . Hắn có chút kinh ngạc , quay đầu nhìn lại , phát hiện đúng (là) Lý Phàm cầm lấy cổ tay của hắn .

"Ngươi muốn làm gì? Còn muốn đánh Lão Sư sao?"

"Ta đã nói rồi , ngươi không xứng làm thầy của chúng ta ."

Lý Phàm phẫn nộ phi thường , "Loại người như ngươi cần bã cứt nhanh lên ra trường học !"

"Ta xem ngươi chính là thiếu giáo huấn ! Hôm nay ta thay nhà ngươi tốt lên nhiều hảo giáo huấn ngươi một chút !"

Tôn Húc Xương tay kia thì mở ra năm ngón tay , kia tai to Lôi Tử hung hăng hướng về Lý Phàm liên cạo đi qua !

"Khinh người quá đáng !"

Thân làm một người Lão Sư , thật không ngờ khi dễ học sinh của mình , Lý Phàm thiết tình không khách khí !

Chân hắn đi phía trước một bước , cầm lấy Tôn Húc Xương cánh tay , hướng phía sau hắn uốn éo .

"Rắc !"

Tôn Húc Xương cánh tay bị xoay tới phía sau hắn , thân thể này cường tráng thể dục Lão Sư cũng không chịu nổi , kêu thảm một tiếng , quỳ trên mặt đất .

Lý Phàm tiếp tục dắt Tôn Húc Xương cánh tay , để cho hắn ở vào sai khớp bên cạnh , đây là đau nhất đích , giống như toàn tâm , Tôn Húc Xương liên tục kêu thảm thiết , đầy đầu mồ hôi lạnh , một chút lão sư bộ dáng cũng nhìn không ra đến đây .

"Đừng tưởng rằng làm lão sư là có thể muốn làm gì thì làm , đối phó các ngươi loại này thái độ làm người sư biểu Lão Sư , không ai quản , ta đây lai quản !"

Lý Phàm nói xong , tiếp tục nhẹ nhàng cúi xuống , Tôn Húc Xương đau liều mạng kêu thảm thiết , thanh âm giống như Sỏa Trư , vang vọng cả sân thể dục .

Động tĩnh lớn như vậy , trường học rốt cục cũng đã bị kinh động , trong lầu giáo viên chạy ra hảo nhiều vị lão sư , liên hiệu trưởng đều quơ hắn phi như heo thân thể chạy ra ngoài .

"Lý Phàm ! Lại là ngươi !"

Hiệu trưởng chứng kiến Lý Phàm , đầu liền hung hăng đau .

"Ngươi đang làm gì đó , mau buông ra Tôn lão sư !"

"Cái này không thể được ."

Lý Phàm hừ lạnh một tiếng , "Hắn không xin lỗi , ta sẽ không buông tay."

"Hồ nháo ! Thật sự là hồ nháo !"

Hiệu trưởng tức giận mau nổ tung , một trương heo mập giống như trên mặt đều là gân xanh , "Đem hắn bắt lại cho ta !"

Hiệu trưởng ra lệnh một tiếng , bên cạnh bốn bảo vệ trị an lập tức tiến lên ngăn cản Lý Phàm . Nhưng trường học mấy người ... kia người già yếu , Lý Phàm căn bản không để vào mắt .

Dẫn đầu một cái bảo vệ trị an đoán chừng phải có chừng năm mươi tuổi , hói đầu , hướng về Lý Phàm liền đã đi tới . Lý Phàm cũng không khách khí , những người an ninh này bảo hộ đệ tử không được , khi dễ đệ tử thật là một gánh vác ba . Hắn lập tức nâng lên một cước , chân sau Phách Quải , đá vào đầu của an ninh kia thượng .

Đây cũng là Lý Phàm thu khí lực , bằng không hắn một đôi Thiết Hải , đối phương thế nào cũng phải đầu mở bầu không thể . Hắn thu đại bộ phận khí lực , nhưng như cũ một cước đem an ninh này đá được quỹ rạp trên mặt đất , nháy mắt ngất đi .

Gọn gàng một cước , nhường còn lại ba bảo vệ trị an đều tròn mắt .

Học sinh này . . . Không phải loại lương thiện hướng !

"Lý Phàm , ngươi muốn làm gì , chẳng lẽ ngươi muốn tạo phản sao?"

Hiệu trưởng gầm hét lên , chỉ vào Lý Phàm đích tay đều đang run rẩy rồi . Tại...này trong lúc mấu chốt cho hắn nháo sự , đây không phải xúc hắn rồi sao !

"Hiệu trưởng , trường học giáo thư dục nhân , Lão Sư cũng đều đã dạy chúng ta . Làm sai sự , liền phải nói xin lỗi . Hắn hiện tại đã làm sai chuyện , lại không theo chúng ta xin lỗi . Chẳng lẽ thân là trường học Lão Sư , là có thể không tuân thủ đạo đức , không tuân thủ quy định sao?"

Lý Phàm không hề nhượng bộ chút nào , dựa vào lý lẽ biện luận .

"Ngươi còn lý luận ngươi ! Đây là trường học ! Ngươi là đệ tử , nhất định phải nghe trường học an bài ! Nhất định tôn trọng mỗi một cái Lão Sư !"

Hiệu trưởng run rẩy lên hô .

"Ta đương nhiên tôn trọng Lão Sư , nhưng ta không tôn trọng cặn bã ."

"Đủ rồi ! Mở miệng một tiếng cặn bã , không có giáo dưỡng !"

"Ta xem không có giáo dưỡng , đúng (là) chứ vị chứ?"

Lý Phàm cười lạnh , "Một đám người mặc nhân mô cầu dạng , liền người như thế phẩm chất đạo đức , làm thế nào chúng ta bậc thầy? Các ngươi , không xứng !"

"Nói rất đúng !"

"Cho ngươi điểm cái khen!"

Chung quanh các học sinh đều hoan hô lên , mà hiệu trưởng tức giận phát run .

"Hiệu trưởng , đích thật là thể dục Lão Sư động thủ trước ."

Tiểu Tử mắt lúc này nâng đỡ kính mắt , lau khô tình nước mắt , mở miệng nói nói : " Lý Phàm chính là phòng vệ chính đáng mà thôi , các học sinh đều thấy được ."

"Được rồi , chúng ta đều thấy được , đúng (là) thể dục Lão Sư động thủ trước !"

"Đúng vậy , hắn muốn đánh chúng ta , Lý Phàm ngăn trở hắn !"

"Đúng đúng đúng !"

Các học sinh đều đi theo gập đầu, Tiểu Tứ mắt còn nói: " cho dù là Lão Sư, động thủ trước đánh người, chúng ta cũng có thể phòng vệ chính đáng. Hiệu trưởng, ngài là nhất hiệu chỉ trưởng, sẽ không không hiểu pháp luật chứ?"

Tiểu tứ này bốn mắt, lợi hại a !

Lý Phàm nhìn hấn một cái, mặc dù là ngồi cùng bàn, nhưng nói chuyện rất ít, cho là hấn thật đáng hoàng. Hôm nay vừa nhìn, hấn đầu này quả đura cũng không giống nhau giống như a !

"Hồ nháo ! Đều là hồ nháo !"

Hiệu trưởng lần đầu tiên liền mấy một học sinh đều ép không được, điều này làm cho hấn nổi trận lôi đình, "Các ngươi từng cái một đều muốn tạo phản !"

"Hiệu trưởng, chẳng lẽ đệ tử sẽ không có làm người Cơ Sở quyền lợi sao?"

Tiểu Tứ mắt đứng ở Lý Phàm bên người, cũng không biết dừng khí đến từ nơi đâu, lần đầu tiên dám đối với hiệu trưởng nói như vậy, "Chẳng lẽ chúng ta đệ tử, sẽ không có nhân quyền sao? Trường học loạn thu phí, các ngươi bỏ qua. Trường học khác biệt đãi ngộ, các ngươi bỏ qua. Trường học có vườn trường bạo lực, các ngươi cũng không quản ! Hiện tại Lão Sư lần phụ chúng ta, chúng ta phản kháng, các ngươi lại chạy tới quản ! Nơi này thật là đệ tử chỗ học tập, cũng là các ngươi tác oai tác phúc địa phương?"

"Nói rất đúng !"

Lý Phàm vỗ tay vỗ tay, "Tiểu Tứ mắt, ngươi để cho ta nhìn với cặp mắt khác xưa !"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

044 ngay mặt cứng rắn

044 ngay mặt cứng rắn

"Các ngươi ! Lẽ nào lại như vậy !"

Hiệu trưởng tức giận cả người phát run, trên mặt thịt béo đều đi theo loạn chiến.

"Tóm lại, trước buông ra Tồn lão sư !"

"Hấn không xin lỗi, ta sẽ không buông."

Lý Phàm đối với hiệu trưởng ngoắc ngón tay, "Có năng lực chịu, ngươi tới đem ta rút ra."

"Các ngươi còn không nhanh đi rút ra hấn !"

Hiệu trưởng hướng về phía bảo vệ trị an hô to, nhưng này ba bảo vệ trị an nhìn nhìn nằm trên đất đồng sự, ai cũng không dám nhúc nhích. Hiệu trưởng rít gào liên tục, có điểm giống đúng (là) chó điên.

Lý Phàm cười ha ha, "Một đại nam nhân, tổng sư gọi người khác tính bán lãnh gì. Có gan, chính ngươi lại đây."

"Ta là hiệu trưởng, làm sao sẽ cùng loại người như ngươi hạ lưu đệ tử giống nhau !"

Hiệu trưởng lập tức nói nói: "thô tục, bạo lực !"

"Thật là một đàn bà."

Lý Phàm cười lạnh, "Có loại người như ngươi hiệu trưởng, thật là chúng ta trường học bi ai !"

"Càn rỡ ! Vô pháp vô thiên ngươi !"

Hiệu trưởng mắng to lên , "Còn không quản được người ! Nhanh chóng buông ra Tôn lão sư !"

"Không dễ ! Người có thể lấy ta như thế nào?"

Lý Phàm giương lên đầu , "Ta có nhiều như vậy đệ tử giúp ta bằng chứng , ta là phòng vệ chính đáng ! Có dũng khí báo nguy !"

"Người ! Người . . ."

Hiệu trưởng khí bệnh tim mau phạm vào .

"Báo nguy a, cảnh sát đến đây , nhiều lắm cũng là để cho ta thả hân ."

Lý Phàm cười rộ lên , "Bất quá cánh tay của hân có thể hay không kiên trì cho đến lúc này , ta cũng không biết ."

Nói xong, Lý Phàm thủ nhất bài , Tôn Húc Xương lập tức gọi cùng giết như heo !

"Người tới cùng muốn làm gì?"

Hiệu trưởng chất vấn .

"Người là nghe không hiểu nói sao?"

Lý Phàm thanh âm lại cao Baidu , "Ta muốn hân nói xin lỗi ! Hưởng chúng ta toàn thể đệ tử xin lỗi !"

"Tuyệt không khả năng !"

Hiệu trưởng quả quyết cự tuyệt , "Thân là ta hiệu Lão Sư , làm sao có thể đối với các người này đó không có giáo dục đệ tử xin lỗi !"

"Ta nói khiêm ta nói khiêm !"

Mà Tôn Húc Xương lại gào khóc lên kêu nói: " ta sai lầm rồi ta sai lầm rồi ! Ta cũng không dám nữa ! Van cầu các người tha cho ta đi !"

"Hừ!"

Lý Phàm buông lỏng thủ , Tôn Húc Xương quỳ trên mặt đất , ý vị Địa xoa cánh tay .

Lần này đích xác rất đau , cánh tay của hân gần như sắp cần mất đi tri giác , cảm giác không phải là của mình .

"Sau khi tiếp tục xem thường đệ tử , còn đánh người !"

Lý Phàm thực không khách khí đối Tôn Húc Xương nói , Tôn Húc Xương giúp đỡ cánh tay đứng lên , hung tợn nhìn chăm chăm Lý Phàm , "Tiểu tử , khoản nợ này ta sớm muộn cũng sẽ tính trở về ! Người nhất định phải chết !"

"Người lặp lại lần nữa?"

Lý Phàm tiến lên một bước , Tôn Húc Xương sợ tới mức lui về phía sau hai bước , dưới chân mất tự do một cái , đặt mông ngồi trên mặt đất .

"Tiền đồ !"

Lý Phàm hoàn toàn không đem cái này Tôn Húc Xương để vào mắt , ý vào mình là thể dục Lão Sư tùy tiện khi dễ đệ tử , thật sự quá ghê tởm !

Đệ tử thì sao, đệ tử có thể bị Lão Sư tùy tiện khi dễ sao? Không có như vậy đạo lý !

Lý Phàm lần này quyết định ngay mặt cứng rắn cả trường học , chính mình không vì bọn họ xuất đầu , còn có ai làm những học sinh này xuất đầu?

Không thẳng mình có thể hay không gánh vác được , nhưng chính là cần chống được đi !

"Lý Phàm ! Người có biết hay không người phạm phải !"

Hiệu trưởng đã sắp tức giận nổi điên , "Người vẫn tính là một đệ tử sao? Liên Lão Sư cũng dám đánh , hiệu trưởng cũng dám mắng ! Người đang còn muốn này trường học tiếp tục chờ đợi sao? Vội vàng đem nhà người kêu dài, người chờ bị khai trừ đi!"

"Dựa vào cái gì khai trừ ta...ta phạm cái gì sai lầm rồi?"

Lý Phàm lại ngạo nghễ Địa đứng ở đó , căn bản không sợ hãi hiệu trưởng uy hiếp .

"Người ngay cả Lão Sư đều đánh , còn hỏi ta vì cái gì khai trừ người?"

Hiệu trưởng chỉ vào Lý Phàm nói nói: "ngươi đệ tử như vậy, chúng ta không dạy được!"

"Ta không có phạm bất kỳ lỗi lầm nào lắm, ngươi không có quyền khai trừ ta."

Lý Phàm không hề nhượng bộ chút nào, "Muốn khai trừ ta, ngươi nhất định có một cái lý do chính đáng! Cho dù là trường học, không có lý do chính đáng, cũng chỉ có thể đổi đệ tử khuyên lui, không thể lệnh cưỡng chế thôi học! Ta không phải người thiếu kiến thức pháp luật, ngươi hồ lộng không dút ta!"

"Ấu đả Lão Sư, không biết lễ phép chính là ngươi thôi học lý do!"

"Nếu không như vậy đi, chúng ta báo nguy đi."

Lý Phàm thoải mái nói nói: "nhường cảnh sát để phán đoán hạ xuống, ta rốt cuộc là ấu đả Lão Sư, vẫn là phòng vệ chính đáng, hiệu trưởng đại nhân, ngài thấy thế nào?"

"Lẽ nào lại như vậy!"

Hiệu trưởng căn bản cũng không muốn tìm cảnh sát, bây giờ là cái tổ trong lúc, hẳn không muốn biết ra nhiều chuyện như vậy!

Vạn nhất cảnh sát đến đây, gây quá lớn, hẳn này vị trí của hiệu trưởng, nhất định là giữ không được!

"Không tìm cảnh sát, ngươi liền không có quyền khai trừ ta!"

Lý Phàm nói xong, nhìn thoáng qua phúc hắc Tiểu Tứ mắt, "Tiểu Tứ mắt, ta nói đúng hay không?"

"Đúng!"

Bạch Lâm Lạc đẩy mắt kiếng của mình, khẳng định gật gật đầu.

"Thật sự là lẽ nào lại như vậy!"

Hiệu trưởng cảm giác mình trái tim cũng bắt đầu khó chịu, khó chấp nhận, "Các ngươi những học sinh này, quá ghê tởm! Ta nhất định phải làm cho các ngươi cút ra khỏi của ta trường học!"

"Của ngươi trường học? Không đúng sao?"

Đúng lúc này, Mộ Dung Anh theo bên cạnh đi ra, chân thành mà đi.

Toàn bộ nam sinh ánh mắt, cũng đều đã rơi vào trên người của nàng. Đây đại mỹ nữ, vô luận đi đến nơi nào, đều là tiêu điểm của mọi người.

Mà theo sự xuất hiện của nàng, hiệu trưởng cũng cảm, nuốt nước miếng một cái, trên trán lại bắt đầu thấy mồ hôi lạnh.

Nữ nhân này là chuyện gì xảy ra... Như thế nào xuất quỷ nhập thần đấy! Mỗi lần có chuyện gì, bọn ta sẽ xuất hiện. Nàng không phải không thường đến trường học sao, gần nhất đi làm dẫn như thế nào cổ tình cao như vậy?

"Nơi này không phải mọi người trường học sao? Hiệu trưởng tiên sinh?"

Mộ Dung Anh nhìn qua phảng phất là đang cười, lại phảng phất là ở tức giận.

Hiệu trưởng kia tai to mắt lớn mặt trên cũng tất cả đều là mồ hôi lạnh, thật có chút không biết nên xử lý như thế nào chuyện này.

Có Mộ Dung Anh đi ra, sự tình liền trở nên vô cùng phi thường khó làm!

"Mộ Dung đồng sự... Chuyện này đều là các học sinh lỗi!"

Hiệu trưởng mở miệng nói: "ta sẽ xử lý chuyện này, cũng không nhọc đến phiền Mộ Dung đồng sự rồi."

"Ngươi tới xử lý? Bản thân ta rất là hiếu kỳ, không bằng hiệu trưởng đại nhân nói nói cần xử lý như thế nào?"

Mộ Dung Anh ôm cánh tay, đứng ở nơi đó, "Ta vừa rồi ở bên cạnh cũng đều thấy được, Tôn Húc Xương thân là lão sư, lại đối học sinh của mình vung tay, thật sự là làm trái sư đức. Lão sư như vậy, đích thật là có chút quá mức. Nga đứng rồi, ngươi mới vừa nói muốn xử lý như thế nào tới?"

Mộ Dung Anh kia lạnh nhạt bộ dáng, hiệu trưởng trong lòng liền thầm hận.

Nhưng Mộ Dung Anh nắm giữ lấy trường học bốn mươi phần trăm công ty cổ phần, bây giờ là đại cổ đông. Nàng nói lời, tuyệt đối có phần lượng!

"Tôn Húc Xương Lão Sư là có chút quá mức..."

Đã có Mộ Dung Anh làm Lý Phàm những học sinh này chỗ dựa , hiệu trưởng chỉ có thể Quai Quai nhận thức sợ . Hắn lau đem mồ hôi lạnh , sau đó nói , "Vi trường học pháp luật và kỷ luật , ta tuyên bố tạm dừng Tôn Húc Xương lão sư chức vụ ! Mà Lý Phàm thân là đệ tử , mặc dù là phòng vệ chính đáng , cũng không nên đem Lão Sư có nghiêm trọng như vậy . Cho nên , Lý Phàm toàn trường thông báo phê bình một lần , đồng thời cần phải đề giao một phần kiểm tra đi lên , lấy kính càng hiệu ! Mộ Dung đồng sự . . . Người xem , ta xử lý như vậy thoả đáng sao?"

"Không sai ."

Mộ Dung Anh gật gật đầu , "Hiệu trưởng quả nhiên không cho ta thất vọng , là một quý trọng chính mình đệ tử người đầu ."

Những học sinh khác sôi nổi hoan hô , bởi vì này cơ bản liền Đẳng Vu đứng (là) tị lợi của bọn hắn !

Tôn Húc Xương hồi đầu thổ kiểm , này trường học , cho nên tạm thời tạm thời cách chức , nói trắng ra là , chính là khai trừ rồi . Bất quá , hắn không có ý định cứ như vậy nhận thức sợ . Lý Phàm , người cấp lão tử chờ ! Khoản nợ này , lão tử sớm muộn cũng sẽ tính !

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xi: 48263099

Cảm tạ Mọi người cho tới nay truy cập , mau viết đến 100,000 chữ , Lý Phàm cũng sắp nghênh đón trong đời lần đầu tiên đại Cao hướng . Được rồi , vạn ác của đồng xã hội .

Xem Lý Phàm đối kháng thái độ làm người sư biểu trường học , có phải hay không thực thích đây? Nhưng diễn viên là có diễn viên hào quang , hi vọng các độc giả tuyệt đối không nên cùng Lý Phàm học tập ô! Bằng không thực xảy ra chuyện , cũng không có Mộ Dung Anh mỹ nữ như vậy trường học chủ tịch tới bảo vệ các người rồi~

Nhưng lão Dương sẽ ở sau một ít chương và tiết trung miêu tả càng nhiều là vườn trường cuộc sống , đồng thời giáo Mọi người nên như thế nào chính xác ứng phó thái độ làm người sư biểu cùng vườn trường bạo lực ~ hi vọng Mọi người tiếp tục ủng hộ !

Chủ nhật khoái trá , sao sao cộc!

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

045 tự lực cánh sinh

045 tự lực cánh sinh

Lý Phàm cùng uống thể dục lão sư sự tình , rất nhanh truyền khắp cả trường học !

Đánh Lão Sư không phải ngu nhất , ngu nhất chính là , uống Lão Sư , còn bình an vô sự ! Tuy rằng phải đề giao một phần kiểm tra , nhưng đây coi là len sọt a ! Quả thực liền không đáng giá nhắc tới !

Bất quá Lý Phàm cũng bởi vậy đã trở thành trường học một cái phi thường đặc thù người , có người cho là hắn đúng (là) anh hùng , cũng có người cho là hắn là một triệt đầu triệt đuôi cuồn cuộn , đối với hắn kính sợ ba phần .

Bất quá có thể ở ẩn phạt Tôn Húc Xương loại này bất lương Lão Sư , Lý Phàm vẫn là rất hài lòng , đồng thời hắn cũng hiểu được , nếu là không có Mộ Dung Anh này đại cổ đồng vì hắn chỗ dựa lời mà nói... , chỉ sợ hôm nay bị khai trừ chính là mình . Ở thời đại này , so không phải nắm tay cứng đến bao nhiêu , mà là quyền thế cùng bối cảnh có nhiều hơn ! Đến cuối cùng , hay là muốn theo dựa vào nữ nhân của mình a . . . Nói thật ra , Lý Phàm vốn cố gắng thỏa mãn tâm tình , cũng trở nên hơi không bắt đầu vui vẻ .

"Biết mình sai thế nào sao?"

Mộ Dung Anh đem Lý Phàm một mình gọi vào trong văn phòng , đổ ập xuống Địa chính là giữa cho một trận .

"Ta đúng vậy !"

Trong văn phòng không có những người khác , Lý Phàm cũng không cần khách khí , hắn trực tiếp ghéech đầu lên , khuôn mặt không phục !

"A ! Nói nguoi nguoi còn thật không vui ý ."

Mộ Dung Anh cũng không cấp Lý Phàm lưu mặt mũi , "Hôm nay ta không ra mặt , nguoi cho là nguoi có thể chỉ giao một phần kiểm tra liền xong việc sao? Chỉ sợ nguoi sớm đã bị khai trừ rồi biết không?"

"Những người đó khi dễ người , bọn hán còn lý luận?"

Lý Phàm khó chịu thuyết nói : " nơi này vẫn là học tập Niết bàn sao? Ta là đệ tử xuất đầu , làm sai chỗ nào?"

"Gỗ mục !"

Mộ Dung Anh hận thiết bất thành cương nhìn thấy Lý Phàm , "Học hơi có chút vũ kỹ , liền tự cho là giỏi lắm sao? Lý Phàm , đừng quên , không có ta Mộ Dung Anh , không có ta nhóm Mộ Dung gia , nguoi cái gì cũng không phải !"

Mộ Dung Anh cũng là nhất thời nói nhảm , này nói sau khi nói xong , Tha Tự Kỳ cũng hối hận .

Vừa mới trong nháy mắt đó , nàng quên , Lý Phàm đến cỡ nào kiêu ngạo .

"Hảo hảo hảo , nguoi nói rất đúng !"

Lý Phàm cũng là khí chạy lên não , hàm hàm thuyết nói : " ta đây liền nhìn xem , ly khai nguoi Mộ Dung Anh , ta có thể không có thể sống sót !"

Nói xong , Lý Phàm nổi giận đùng đùng , đập ra văn phòng đại môn , nhấc chân đi ra ngoài .

Mộ Dung Anh muốn gọi hán lại , lại do dự một chút , không có hô ra miệng .

Đợi buổi tối Lý Phàm muốn đi tìm Lâm Nguyệt Tiên thời gian , tiểu nha đầu ở phòng tự học để lại một tờ giấy , thả Lý Phàm bỏ câu .

"Vi trùng phạt nguoi bạo lực hành vi , cả ngày hôm nay không thấy nguoi !"

Nãi nãi cái trào a !

Nữ nhân bây giờ đều thi sao , muốn làm len sợi a !

Xã hội bây giờ là thế nào , thật sự là làm cho người ta không nói được lời nào !

"Móa, nguoi thả ta bỏ câu , ta sẽ không địa phương đi rồi hả?"

Lý Phàm quyết định , tìm Hoàng Lỗi đã hắc quyền đi ! Muốn không dựa vào những nữ nhân này , phải dựa vào hai quả đấm của mình đánh ra một mảnh bầu trời!

Hắn lấy điện thoại di động ra , gọi cho Hoàng Lỗi .

"Đại ca ! Có gì phân phó?"

Trong điện thoại truyền đến Hoàng Lỗi kia không đứng đắn thanh âm của , nhưng lúc này ở Lý Phàm nghe tới , lại lọt tai thực đậu . Ít nhất , so với Mộ Dung Anh nói chuyện dễ nghe hơn !

"Ta muốn đã hắc quyền , giúp ta an bài một chút ."

Lý Phàm đi thẳng vào vấn đề , hào không dài dòng .

"Ai nha , đại ca , ta sẽ tính tới rồi, nguoi muốn đã hắc quyền ! Quà nhiên , ta tính toán - không bỏ sót a !"

Hoàng Lỗi lập tức hào hứng nói nói : " ta đã sớm thay đại ca nguoi sắp xếp xong xuôi , trước bây giờ , nguoi tới Giang Biên Tiểu Thạch cầu tìm ta...ta cam đoan đại ca đêm nay có thể kiếm một số lớn đích !"

"Được, chúng ta đến lúc đó thấy ."

Lý Phàm cúp điện thoại , hán ra trường , kết quả ở cửa trực tiếp bắt gặp Lâm Nguyệt Tiên .

"Nguoi ở đây làm gì , không phải hán là về nhà sao?"

Lý Phàm nhin không được hỏi.

"Cầm."

Lâm Nguyệt Tiên đem một cái bao bố nhỏ nhét vào Lý Phàm trong tay , nhưng sau đó xoay người cười kia cỗ xe đạp đi nha.

Nhìn thấy nàng khuôn viên chân dài to , Lý Phàm Tâm lý không nhận được cô , cái nha đầu này , nàng tới cùng muốn làm gì?

Lý Phàm nhận không được mở ra của nàng túi vải buồm , bên trong bao lấy chính là một đại bao băng dán cá nhân .

Cái nha đầu này . . . Lý Phàm muốn cười , lại không có thể cười được .

Cũng không biết nàng rốt cuộc là quan tâm chính mình , hay là chê quên chính mình . Nói quan tâm chính mình đi , trả lại cho mình làm cái gì xử phạt , một ngày không để ý tới chính mình . Nói không quan tâm chính mình đi , đoán chừng là biết mình hôm nay đánh nhau , sợ chính mình bị thương , trả lại cho mình tặng băng dán cá nhân . Ngày này , thật là làm cho người ta không biết rõ a .

Được rồi , không thêm để ý những nữ nhân này rồi , vẫn là tranh thủ thời gian đi xem cái kia hắc quyền đứng (là) cái gì quý .

Tuy rằng thời gian không phải thực dồi dào , nhưng Lý Phàm cước trình bất mãn , hắn không đến lúc bảy giờ , liền đã đến Giang Biên Tiểu Thạch cầu .

Đã là mùa thu , nước sông đã mang đến nhẹ nhàng ý . Nhưng Lý Phàm người mang nội công , cũng không phải thực để ý loại này độ ẩm . Hắn tới đây thời điểm , Hoàng Lỗi đã đợi ở đó . Bàn thân này mặc một thân quần Jeans , còng đến há miệng run rẩy , ngồi xổm cầu đá bên cạnh , trong tay mang theo điều thuốc thơm , đang cố gắng đem nhang này yên cấp đốt .

Nhưng trời lạnh Giang Phong cũng lớn , hắn cố gắng nửa ngày , cũng không thể thành công đốt thuốc lá .

"Làm gì vậy?"

Lý Phàm xa xa kêu một tiếng , Hoàng Lỗi lập tức nở nụ cười .

"Ta đây đang theo thiên nhiên làm đấu tranh! Đại ca ngươi có thể tính đến đây , nếu không đến ta sẽ cần đông thành băng còn rồi!"

Hoàng Lỗi cười hi hi nói .

"Ngươi tới cũng thật đủ sớm."

Lý Phàm nói nói: " nói đi , chúng ta kế tiếp nên đi thì sao?"

"Đại ca , chứng kiến Giang Biên chiếc thuyền kia rồi hả?"

Hoàng Lỗi chỉ một ngón tay , "Hắc quyền câu lạc bộ là ở chỗ này !"

Lý Phàm đi theo ngón tay của hắn nhìn lại , phát hiện trước mặt trong nước sông thả neo một con thuyền màu đen loại nhỏ du thuyền . Đây du thuyền trong bóng đêm giống như một con ả núp cựa thú giống nhau , giống như đang lẳng lặng cùng đợi Lý Phàm buông xuống .

"Đại ca , ngươi yên tâm , ngươi nhất định sẽ đúng (là) đêm nay Minh Tinh !"

Hoàng Lỗi phi thường tự tin nói , giống như có thể đánh thắng lời đài thi đấu là không đúng (là) Lý Phàm , mà là hắn !

"Chỉ bằng đại ca thân thủ của ngươi , đêm nay chúng ta cam đoan kiếm lật ra !"

"Đánh cả đêm hắc quyền , ta có thể kiếm nhiều ít?"

Lý Phàm nhận không được hỏi một câu .

"Đánh cả đêm , hơn năm vạn đi."

Hoàng Lỗi đoán chừng một chút , "Đây là ngài uống đám người đứng ngoài xem dưới tình huống ."

"Số tiền này không đủ chúng ta thu mua phòng bóng bàn."

Lý Phàm tính toán một chút , nói nói: " thời gian rất gấp , ngày mai còn có thể đã hắc quyền sao?"

"Không thể , đại ca , mỗi tuần mới có thể tổ chức một lần đèn như vậy quyền thi đấu ."

Hoàng Lỗi đối cái này giải thích nhưng thật ra rất rõ ràng , "So với thi đấu , chỉ có thể đợi cuối tuần lúc này mới được ."

"Kia không kịp , có biện pháp khác sao?"

Lý Phàm hiện tại vội vàng muốn kiếm tiền nuôi mình , thoát khỏi Mộ Dung Anh đối khống chế của hắn !

"không sao , đại ca , ta đi nâng tiền ."

Hoàng Lỗi từ trong lòng ngực lấy ra 1 vạn tệ tiền, "Thiệt tình vay nặng lãi, cả đêm hầy thu năm nghìn lợi tức !"

"Người mượn vay nặng lãi làm cái gì?"

Lý Phàm có chút khó hiểu, mà Hoàng Lỗi lại cười hắc hắc, "Số tiền này, tự nhiên là dùng để đặt cược đấy! Lão Đại yên tâm, đêm nay chúng ta cam đoan thắng hẳn cái thiên hôn địa ám !"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

046 đại ca người không được

046 đại ca người không được

Hoàng Lỗi tin tưởng tràn đầy, lại vẫn vì chính mình mượn vay nặng lãi !

Lý Phàm đích thật là có chút cảm động, người kia nhìn như không đáng tin cậy, nguyên lai còn có như vậy đáng giá tín nhiệm một mặt .

"Cả đêm ta có thể thắng trở mình trở về !"

Hoàng Lỗi một trận nụ cười - dâm đãng, "Hai ngày này vì tín lại hẹn đến cái hot girl, có tiền là có thể điều nàng đã ra rồi ! Đại ca người xem, này hot girl thượng hạng không !"

Nói xong, Hoàng Lỗi đào ra bản thân kia mau mài rụng nước son quả táo 4, nhẩy ra một tấm hình, cấp Lý Phàm nhìn thoáng qua . Lý Phàm thiếu chút nữa không học máu, mặt trên rõ ràng là một trương hơn 40 tuổi nữ nhân, dáng người béo phì, cười miệng đầy răng vàng .

Ngày máu Mụ . . . Này Hoàng Lỗi khẩu vị thật là quá nặng đi !

"Đại ca, trách dạng ! Có phải hay không tặc hăng hái ! Người muốn đứng (là) coi trọng, làm huynh đệ khiến cho đại ca tới trước càng !"

"Lăn con bê !"

Lý Phàm hung hăng trắng Hoàng Lỗi liếc mắt một cái, "Làm ai cũng với người giống nhau muối ăn nhiều! Khẩu vị thật nặng ! Cmn !"

"Đại ca, người không biết trong đó hương vị !"

Hoàng Lỗi vội vàng cường điệu, "Nữ nhân trẻ tuổi nhất chút ý tứ đều không có, chỉ có cái tuổi này nữ nhân có sức lực a ! Sống hoàn hảo ! Người xem cô gái này diện mạo, vừa nhìn chính là cái lãng lơ ! Tối trên giường cam đoan hăng hái ! Đại ca, ta kinh nghiệm nhiều, người nghe ta đúng vậy !"

"Đi qua một bên, nhanh chóng làm chính sự ."

Lý Phàm quan tâm đứng (là) kiểm chuyện tiền bạc, khẩu vị có nặng hay không thiệt tình không sao !

"Yes Sir~, đại ca, ngài đi theo ta ."

Hoàng Lỗi quen cửa quen nẻo, mang theo Lý Phàm hướng Giang Biên đi .

Này Giang Biên thượng có một phòng nhỏ, bên trong cũng không biết là dùng để làm gì, Hoàng Lỗi trực tiếp liền đi tới, gõ cửa .

Căn phòng nhỏ thượng Thiết Môn cửa sổ rót ra, bên trong có đôi nhìn đi ra . Đôi mắt này có chút phát tặc, nhìn qua cũng không thoải mái .

Cái ánh mắt này nhường Lý Phàm Tâm lý có chút sợ hãi, đây đều là cái gì ngu quỷ xà thần a, thật sự là làm cho người ta chán ghét .

"Làm gì?"

Lời kia giống như chính là theo trong ánh mắt xuất hiện dường như, lạnh lạnh chói tai, làm cho người ta nghe liền không thoải mái .

"Bạn thân, đây là cửa ta thư mời ."

Hoàng Lỗi lại giờ tay lên cơ , cặp mắt kia nhìn chăm chăm liếc mắt một cái , mắg " mày có bị bệnh không?"

Hoàng Lỗi vừa nhìn , là vừa rồi cô nương kia lóa chiếu .

"Cmn , ta làm ! Không phải giá trưng , đúng (là) này này !"

Hắn vội vàng từ nay về sau kéo một cái , nhảy ra hạ một tấm hình , đúng (là) một trưng diện tử thư mời .

Cặp mắt kia liếc mắt nhìn , lúc này mới đưa ra đến một trưng vé tàu .

"Đại ca , đi thôi!"

Hoàng Lỗi cầm vé tàu , cung cung kính kính dẫn Lý Phàm lên chiếc này tiểu Du thuyền .

Có thể ở này trên sông nuôi một con thuyền tàu du lịch, phòng chừng cũng không phải người bình thường . Nộp vé tàu , hai người lên thuyền , ở một người mặc lễ phục phục vụ sinh dưới sự dẫn dắt , đi tới một cái rất rộng rãi trong phòng nghỉ .

"Đêm nay . . . Đêm là một đêm giết chóc !"

Hoàng Lỗi giang hai cánh tay , giống như ở ôm thế giới giống nhau ! Cái kia vẻ mặt thành thật vẻ mặt , làm cho người ta không nhận được nghĩ cần cmn .

"Sao , người kìm nén không được đối khát nội tâm , cần mở ra giết chóc mô thức à?"

Lý Phàm nhận không được trêu chọc , "Nếu không ta đem cơ hội nhường cho người...người thay ta lên sân đấu đi đánh?"

"Như vậy sao được ! Ta sao có thể đoạt đại ca nổi bật !"

Hoàng Lỗi vội vàng nói , "Đại ca , người có mệt hay không , ta tọa một hồi ! Đại ca , có muốn ta giúp người một tay hay không tìm cái xử nữ mở bao , phi cái hồng?"

"Phi con em người !"

Hoàng Lỗi nhường cho Lý Phàm ngồi ở bên cạnh ghế sa lon bằng da thật , ý vị Địa cho hắn nhào nặn kiên đảm chân , "Vây hãy để cho ta rình rập đại ca ! Đại ca ta thủ pháp này trách dạng , ở pháo phòng cùng hot girl học đã nhiều năm rồi, có phải hay không chu đáo vị?"

"Người liền xả những thứ vô dụng này được."

Lý Phàm mọi nơi nhìn nhìn , "Nơi này chỉ có chúng ta sao?"

Phòng không lớn , cùng loại với một cái cấp cao nhà trọ đường như . Nhưng bên trong đồ vật này nọ rất đủ , sô pha , giường , TV , còn có tắm rửa trang bị , đầy đủ mọi thứ .

"Đương nhiên rồi , đây chính là VIP phòng nghỉ !"

Hoàng Lỗi lập tức khoe ra nói : " vậy tuyên thủ đều không hưởng thụ được đãi ngộ như vậy ! Ít nhiều ta giao thiệp rộng , giao tế có chấp ! Đại ca , người nghỉ ngơi thật tốt , một hồi trước mấy cuộc tranh tài ta sẽ không để cho người góp phần trợ uy rồi, ta tin tưởng đại ca tuyệt đối không thành vấn đề ! Đại ca của ta , nhất định dùng tốt nhất !"

"Được , Đẳng phòng bóng bàn dưới bàn, công ty cổ phần hai ta mỗi người một nửa ."

Lý Phàm nói nói : " tuyệt đối không cho người có hại ."

"Đại ca lời này làm sao nói !"

Hoàng Lỗi bữu môi một cái , "Ta chính là cái đệ đệ ! Cấp đại ca chân chạy đây! Sao có thể cùng đại ca chia đều! Phòng bóng bàn , đại ca mỗi tháng cho đệ đệ ta phân cái ăn com tiền là được !"

Hắn vỗ vỗ đôi ngực , "Ta Hoàng Lỗi tuy rằng người Poppy một chút , nhưng điểm ấy nghĩa khí giang hồ hay là muốn nói ! Chỉ cần đại ca nguyện ý mang theo ta , mặc kệ rừng grom biển lửa , ta đều làm đại ca làm !"

"Đừng tổng làm cho xanh như vậy , Mọi người đúng (là) huynh đệ ."

Lý Phàm đang muốn cùng Hoàng Lỗi cẩn thận tán gẫu phòng bóng bàn hợp tác vấn đề , lúc này bên ngoài có người đẩy cửa ra , xả giọng hát kêu .

"Hoàng Lỗi ! Người nha đúng (là) tại như vậy !"

Thanh âm này hơi không kiên nhẫn , Hoàng Lỗi vội vàng đứng lên .

"Đại ca , có thể là bọn hán tặng trận đấu an bài đến rồi! Ngươi ở nơi này nghỉ ngơi một chút , ta đi giúp ngươi phải hán ! Những người này a, cấp bậc quá thấp , đại ca loại này giá trị con người không cần ứng trả cho bọn họ , tất cả đều giao cho ta!"

"Vây vát và ngươi ."

Lý Phàm phát phát tay , Hoàng Lỗi đem người nọ túm ra phòng , đóng kỹ cửa lại .

"Ngươi làm gì vậy?"

Ngoài cửa một cái ngũ đại tam thập hán tử , đổ ập xuống địa đối với Hoàng Lỗi giữa cho một trận .

Hoàng Lỗi vội vàng làm cái chó có lên tiếng đích thủ thế , đem hán tử kia lạp qua một bên , "Bạn thân , bạn thân nói chuyện nói nhỏ chút , đừng cãi lên đại ca của ta !"

"Đại cái JB(cái o0o) ca , ai nghe qua đại ca ngươi kêu gì !"

Hán tử khinh thường nói , "Chỉ ngươi về điểm này đạo hạnh , ngươi có thể bài cái gì hảo đỉnh núi? Xem ở đây cho ngươi mượn , là bởi vì ngươi nói ngươi sẽ giúp ta quét sạch sẽ ! Một hồi lí lí ngoại ngoại đều cho ta sáng bóng sạch sẽ , một chút tro bụi đều không có , biết không?"

"Ngươi yên tâm , cam đoan không thành vấn đề !"

Hoàng Lỗi vỗ ngực một cái , "Ta thuận tiện còn có thể cho ngươi nơi này xem xem phong thủy , cam đoan cho ngươi này tài nguyên quảng tiến , đại phát hoành tài !"

"Cút sang một bên , chúng ta đây đều là thành Hồng Kông tới Phong Thủy đại sư nhìn , ngươi nhưng đừng hạt lộn xộn ! Lộn xộn ta chặt tay ngươi , có nghe hay không !"

"Dạ dạ dạ , ngươi yên tâm đi . . . Đúng rồi , đại ca của ta vài giờ trận đấu?"

"Sau hai mươi phút ! Đến tổ A nhập khẩu tập hợp , chờ tới trễ , biết không?"

Hán tử cười lạnh một tiếng , "Chỉ ngươi đại ca kia , gãy không đồ bỏ đi, cũng muốn đả hắc quyền? Khuyên ngươi một câu , nhanh chóng cấp đại ca ngươi lấy lòng quan tài đi, chờ nhật xác ."

Hán tử vừa mới dứt lời , Hoàng Lỗi sắc mặt trầm xuống , thủ theo mộng trong túi quần rút ra một phen đạn hoàng đao .

"Ngươi muốn làm gì?"

Hán tử cũng không cười , thẳng vào nhìn thấy Hoàng Lỗi trong tay đạn hoàng đao .

"Bạn thân , ta một cái ký hiệu ngồi qua , ta cảm ơn ngươi cho ta mượn này VIP phòng ."

Hoàng Lỗi cười lạnh , "Nên kiếm sống ta một chút sẽ không hàm hồ ! Nhưng lại để cho ta nghe đến ngươi nói đại ca của ta một chữ "Không", ta cắt đầu lưỡi của ngươi !"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

047 Ngũ Cầm Hợp kích thuật

047 Ngũ Cầm Hợp kích thuật

"Bệnh thần kinh !"

Hán tử trên trán thấy điểm mồ hôi lạnh , hán cũng biết này Hoàng Lỗi là một lưu manh , không khỏi có điểm hối hận giúp hán chuyện này rồi.

"Tóm lại , đem phòng quét sạch sẽ ! Nếu không không tha cho ngươi !"

Nói xong , hán tử quay đầu bước đi . Hoàng Lỗi cũng thu hồi đạn hoàng đao , đối với hán tử vung tay lên , "Cảm ơn a bạn thân , hôm nào mời ngươi ăn cơm a !"

"Ăn mẹ ngươi so với !"

Hán tử cũng không quay đầu lại mắng một câu .

"Ai u , cảm tình bạn thân còn là một Trọng khẩu vị ! Hành , lúc nào đem ta Mụ theo trong mộ đào ra , cấp bạn thân ngươi mở mang huân !"

"Ngốc so với !"

Hán tử tức giận cả người phát run , Hoàng Lỗi lắc mình một chút dây lưng quần , "Ta xem ngươi mới là ngốc so với ."

Hoàng Lỗi về đến phòng lý , may mắn trong khoang thuyền cách âm hiệu quả đều rất tốt , Lý Phàm cũng không nghe thấy phía ngoài nói chuyện với nhau , hán lúc này đang một bàn tay chống đất bản , cả người đứng chống ngược trên không trung , không ngừng mà mong muốn một tay chống đỡ .

Hoàng Lỗi nhìn không được có chút hâm mộ , chính mình khi nào thì có đại ca một nửa bền sự thì tốt rồi !

"Đại ca , của ngươi trận đấu thời gian xuống đi ! Sau hai mươi phút ở A khu tập hợp !"

Hoàng Lỗi thu từ bản thân không đứng đắn , cùng Lý Phàm hồi báo cho một ít thời gian , "Đại ca , còn có 20' đâu rồi, ngươi không nghỉ ngơi thật tốt một chút à?"

"Không cần , luyện võ trước hoạt động một chút thân mình rất tốt ."

Lý Phàm mong muốn một tay chống đỡ , nói chuyện lại không có một chút hụt hơi , "Đem thể cốt hoạt động mở , một hồi cũng tốt toàn lực một trận chiến ."

"Đại ca chính là đại ca , có nhìn xa trông rộng !"

Hoàng Lỗi vội vàng giơ ngón tay cái lên , "Ta còn muốn cùng ngài không ngừng học tập mới được kia !"

"Thiếu xả vô dụng rồi, ngươi cũng nhìn thì giờ rèn luyện rèn luyện ."

Lý Phàm thân mình trên không trung một chút , thay đổi tay kia thì , phi thường lưu loát , tiếp tục làm một tay chống đỡ , "Bởi vì cái gọi là quyền không rời tay , khúc không rời khẩu . Muốn muốn trở nên mạnh hơn , chỉ dựa vào há miệng không thể được . Đem thể cốt rèn luyện bền chắc , công phu dĩ nhiên là lên đây ."

"Chính là đại ca . . . Ta xem ngài điều bộ này , luyện hẳn là nội công chứ?"

Hoàng Lỗi rốt cục nhìn không được phát ra nghi vấn trong lòng , "Ngài thân thể này cốt nhìn qua cũng không cố chấp a . . . Đây câu lạc bộ có cái tên kêu cổ máy giết người , một thân này bắp thịt của đồng , vượt qua đại thạch đầu rồi, thực JB(cái o0o) cứng rắn a !"

"Ánh mắt ngươi rất độc , đích thật là nội công ."

Lý Phàm gật gật đầu , "Một cái đủ tư cách Vũ Đấu gia , phải là nội ngoại kiêm tu . Nếu ngươi nghĩ học lời mà nói..., ta ngược lại thật ra có thể dạy ngươi , nhưng cần trong ngoài tương xứng . Nếu quang nội công mạnh , tổ chất thân thể theo không kịp , ngươi có thể phát huy được nội công hiệu quả cũng rất yếu."

Hán một bên tập thể dục , vừa nói , "Thật giống như một quả viên đạn đi, nội công giống như là này cái viên đạn . Ngươi dùng cung bắn ra đi , cùng lấy tay súng bắn đi ra ngoài , hoàn toàn là hai khái niệm ."

"A, đại ca ngươi nói như vậy ta sẽ hiểu !"

Hoàng Lỗi cái hiểu cái không gật đầu , "Đại ca kia ngươi luyện đúng (là) công phu gì thế à? Hàng Long Thập Bát Chương , vẫn là Cửu Âm Bạch Cốt Trảo gì?"

"Kia là tiểu thuyết lý viết , cho dù có , cũng là hiếm lạ tuyệt thế thần công ."

Lý Phàm nói xong , bày ra một cái đứng chống ngược Viên Hầu tư thế , giống như đực , "Ta luyện chính là Ngũ cảm hí ."

"Ngũ cảm hí? Đồ chơi kia thật có thể đánh người sao?"

Hoàng Lỗi có chút tò mò .

"Ngươi xem rồi ."

Lý Phàm nói xong, Tà Thủ đột nhiên vỗ tay phát ra tiếng . Lâm Hoàng Lỗi ánh mắt dừng ở Lý Phàm trong tay trái thời gian , Lý Phàm thân thể đột nhiên bắn ra , cả người giống như biến mất giống như, cứ như vậy theo Hoàng Lỗi trước mặt của biến mất !

Hoàng Lỗi lấp bắp kinh hãi , chờ hấn phản ứng đến đây thời điểm , Lý Phàm đã muốn ra hiện ở phía sau hấn , đồng thời bàn tay nhẹ nhàng khoát lên Hoàng Lỗi trên vai .

"Tình huống nào?"

Hoàng Lỗi căn bản không thấy được Lý Phàm là thế nào động, chỉ là trong nháy mắt công phu , Lý Phàm đã muốn xuất hiện ở phía sau hấn rồi, quả thực chính là không thể tưởng tượng nổi a !

"Đại ca , ngươi...ngươi này đúng (là) làm sao làm được?"

"Đây là Viên Hầu bộ , đúng (là) Ngũ cảm hí trong đích một loại bước tiến , bất chúc con khi hình thái ."

Lý Phàm giải thích một chút , "Ta vừa mới chính là dùng như vậy bước tiến , đồng thời dùng búng tay hấp dẫn chú ý của ngươi lực , chính mình nhưng trong nháy mắt thoát khỏi tầm mắt của ngươi , tới phía sau của ngươi ."

"Thật sự thần kỳ như thế sao . . . Hôm nay thật đúng (là) mở rộng tầm mắt rồi!"

Hoàng Lỗi nghĩ nghĩ , "Đại ca , vậy ngươi xem ta thích hợp luyện công phu gì thế? Nay Viên Hầu công phu , hình như là dùng để trốn chạy a !"

"Nghĩ như vậy liền sai lệch ."

Lý Phàm cười rộ lên , "Viên Hầu hình thái đáng diệu uyển chuyển , diệu dụng vô hạn . Ta cảm thấy, lời của ngươi đang thích hợp dùng bộ công phu này."

"A, là sao?"

Hoàng Lỗi có chút kích động lên , "Vậy sau này ta chạy trốn sẽ không người đuổi theo kịp rồi! Choáng rồi !"

"Ngươi cái tên này . . ."

Lý Phàm phi thường bất đắc dĩ , hấn bỗng nhiên thân hình chợt lóe , xuất hiện lần nữa ở Hoàng Lỗi phía sau .

"Đại ca? Ngươi lại có đã chạy đi đâu?"

Hoàng Lỗi hơi kinh ngạc , người này động nháy mắt lại không thấy đây?"

"Tại đây !"

Lý Phàm nói xong, một bàn tay đột nhiên từ phía sau đội lên Hoàng Lỗi yết hầu mặt trên , cứ như vậy gắt gao khóa lại cổ họng của hấn , nhường Hoàng Lỗi sự khó thở .

Hoàng Lỗi hết hơi , mặt của hấn nghẹn đến đỏ bừng , gân xanh đều phát nổ đi ra ! Giờ khắc này , Hoàng Lỗi cảm giác được Từ Vong liền ở phía sau mình ! Không , đúng (là) liền ở bên cạnh mình , giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ ôm chính mình , đem tánh mạng của mình kéo vào màu đen Địa Ngục !

"Đại, đại ca . . ."

Hoàng Lỗi ba chữ kia cơ hồ đều là trong cổ họng nặn đi ra, hấn bắt đầu cảm thấy trắng dã .

Ngay một khắc này , Lý Phàm nói lỏng tay , không khí mới mẻ điên cuồng dũng mãnh vào đến Hoàng Lỗi trong miệng , theo yết hầu chuốc tiến vào , tràn ngập ở phổi của hấn lý . Hấn cho tới bây giờ không có cảm giác đường khí có quý giá như vậy , còn sống đúng (là) tốt đẹp như vậy .

Hoàng Lỗi quỳ trên mặt đất , từng ngậm từng ngậm mà thở gấp không khí mới mẻ .

"Biết Ngũ cảm hí đáng sợ sao?"

Lý Phàm vỗ vỗ Hoàng Lỗi sau lưng của , giúp hấn thuận khí . Không cho hấn cảm thụ chiêu thức kia khủng bố , hấn đúng (là) không thể giải thích vì sao một chiêu này cường đại .

"Bây giờ còn cảm thấy được nó là trốn chạy công phu sao?"

"Được, thật đáng sợ . . ."

Hoàng Lỗi tuy rằng thân thể khá hơn một chút , nhưng vẫn còn đang nghĩ lại mà sợ .

"Như thế nào , muốn hay không học?"

Lý Phàm Ngũ cảm hí , tuy rằng thoát thai từ Mộ Dung Anh giáo cho mình cái kia bộ gỗ cốp pha , nhưng bây giờ đã để hần dung hợp của mình một bộ phận lý giải , thêm không có việc gì ở trên mạng nhìn một ít hiện đại vật lộn thuật , hỗn hợp thành mới đích Ngũ cảm hí .

Nói Ngũ cảm hí đúng (là) tập thể dục theo đài , Lý Phàm cũng không làm . Hần cho mình bộ này Ngũ cảm hí nổi lên một cái Cuồng huyễn khóc bá chảnh chữ tên , Ngũ Cầm Hợp kích thuật !

Hần vừa mới thi triển chính là vượn đánh thuật , phi thường thích hợp ám sát , mọi việc đều thuận lợi !

Bất quá mình cũng chưa từng giết người , cũng không có sát khí . Công phu này sợ là chỉ có này chân chính đã giết người mới có thể luyện được thấu đáo đi!

"Học ! Muốn học !"

Hoàng Lỗi có chút kích động lên , "Bộ công phu này thật lợi hại ! Đại ca ngươi nhất định phải giáo giáo ta !"

"Đương nhiên có thể , bất quá ngươi muốn từ giờ trở đi rèn luyện ."

Lý Phàm nói nói : " quay đầu lại ta dạy cho ngươi luyện thể nào , trước phải theo thở pháp bắt đầu ."

"Đều nghe lão đại an bài !"

Nghĩ đến có thể học công phu lợi hại như vậy , Hoàng Lỗi liền có chút kích động .

"Ai nha , thời gian không sai biệt lắm ! Đại ca , ta dẫn ngươi đi A khu !"

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xi: 51553299

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

048 đả hắc quyền

048 đả hắc quyền

A khu cũng là một phòng nghỉ , rất lớn , cũng rất rộng rãi , bên trong đã có rất nhiều đả hắc quyền ở trong này chuẩn bị .

Lý Phàm nhìn thoáng qua , những người này bọn chúng đều là nhân cao mã đại , hung thần ác sát .

"A , như thế nào người nào đều có thể đến?"

"U , đúng (là) đi tìm cái chết sao?"

"Ai vận tốt như vậy a , tặng không một ván !"

Chung quanh hắc quyền tuyền thủ ánh mắt dừng ở Lý Phàm thân mình , một đám đã trần ngập cười nhạo cùng không tốt .

"Àm!"

Phía trước một cái ở trần , trên ánh mắt có câu sọc bạch diện nam người đã đi tới , cố ý đứng phải Lý Phàm bả vai xuống.

"Tiểu tử , nhớ kỹ , ta cho ngươi thịt bom !"

Đao Ba Kiếm cười lạnh một tiếng , "Ta tối chyet thích , chính là thân thủ nắm chết các ngươi những thức ăn này Kê ! Hảo hảo quý trọng bây giờ thời gian đi , bởi vì một hồi ngươi muốn chung thân tề liệt ."

"Mày mới chung thân tề liệt!"

Hoàng Lỗi theo mông đều lý móc ra đạn hoàng đao , lại bị Lý Phàm kéo lại .

"Có cơ hội , trên đài thấy rõ ràng đi."

"Có dừng khí! Đối với như ngươi vậy có dừng khí người, ta thích ngay cả hán lão Nhị đều phế đi !"

Thịt người bom cười ha ha , "Chuẩn bị đi xem đi Thailand đi, ha ha ha !"

Người chung quanh đều đi theo cười lên ha ha , cũng chưa đem Lý Phàm này mặc đồng phục học sinh trung học để ở trong mắt . Lý Phàm mình cũng có điểm hối hận , hôm nay tới Thái Thương thúc , bằng không đem võ phục thay thì tốt rồi .

"Móa, đám người kia đều đặc sao đúng (là) bệnh thần kinh !"

Hoàng Lỗi bĩu môi , "Đại ca ngươi yên tâm , quay đầu lại ta tìm vài người , dùng bao tải bộ đầu hán , hung hăng đánh cho hán một trận ! Loại này ngốc so với , chính là cần ăn đòn !"

"Yên tâm, nếu trên đài gặp được hán , ta để cho hán răng rơi đầy đất !"

Lý Phàm cũng không phải là cái gì hảo tính tình , hán chỉ phải không nghĩ tại dưới đài làm phiền . Hôm nay , thắng tiền là mục đích , đánh nhau chỉ dùng ở đang địa phương ! Thân làm một người Vũ Đấu gia , người mang võ công , không tùy ý kỳ nhân ! Bất động như núi , động như lời đình !

Lý Phàm nói thầm trong lòng, như thế nào cảm giác mình càng lúc càng giống Mộ Dung Anh cơ chứ? Hừ, người đàn bà kia , muốn nàng làm cái gì ! Muốn nàng cũng không đủ trên mình lừa ! Nàng chính là một cái nữ biến thái , thích lén nữ bá nam ! Đúng vậy ! Nghĩ đến nàng , sẽ khí!

"Đánh số 230 , nên ngươi ra sân !"

Một người mặc Thổ nữ lang quần áo xinh đẹp nữ nhân đi đến , trong tay ôm một cái ipad , há mồm đối Lý Phàm nói .

"Đại ca , đến ngươi , cố lên !"

Hoàng Lỗi cấp Lý Phàm cổ lên bom hơi , hán tin tưởng lấy Lý Phàm thực lực , chiến thắng này đó hắc quyền tuyên thủ khẳng định không là vấn đề !

"Uh, nhớ rõ áp ta thắng !"

Lý Phàm cũng có chút kích động lên , "Đêm nay kiếm trở mình bọn hán !"

"Cung tiễn đại ca xuất chinh !"

Hoàng Lỗi biến thành tượng mô tượng dạng , Lý Phàm nhắc chân hướng về bên ngoài đại môn đi ra ngoài .

Vừa ra đại môn , bên ngoài truyền đến đặc hơn thuốc lá cùng mùi rượu ! Còn có nhàn nhạt mùi huyết tinh , thẳng hướng Lý Phàm khứu giác ! Không chỉ có như thế , kia bài sơn đảo hải tiếng gọi âm i , tiếng cười to , cũng đánh thẳng vào Lý Phàm giác quan !

To lớn sân đấu võ ! Này du thuyền bên trong , còn cất giấu không lồ như vậy mà rung động địa phương !

Trước mặt người xem hắc áp áp , trong nháy mắt vừa nhìn chừng một hai vạn người ! Phía trước nghe Hoàng Lỗi nói , muốn ở chỗ này xem hắc quyền, về tàu một trương chính là một ngàn ! Cho nên chỉ là vào bàn phí , nơi này một vòng có thể kiếm hơn 2000 vạn .

Nhưng này chỉ là vào bàn phí mà thôi, hắc quyền câu lạc bộ sở dĩ hữu thị tràng , đúng (là) bởi vì nơi này là nhất cái cự đại ngầm đồ Trang .

Mỗi một cái hắc quyền tuyên thủ , đều sẽ có người đặt cược . Câu lạc bộ lão bản chính là lớn nhất nhà cái , phỏng chừng hán thắng tiền đã là cái con số thiên văn ! Lý Phàm chính là muốn dùng chính mình chỉ làm tiền đặt cược , hôm nay thắng một cái đầy bồn đầy bát !

Gây dựng sự nghiệp tài chính , toàn bộ dựa vào chính mình một đôi tay thắng trở về !

Lý Phàm nhìn thoáng qua hai tay của chính mình , hiện ở mình đã không phải cái kia thường thường học sinh trung học rồi, hán là một lô hỏa thuần thanh Vũ Đấu gia !

Hôm nay chính là cho Ngũ Cầm Hợp kích thuật khoác lụa hồng ngày !

Nghe chung quanh này tiếng gọi âm i , người nhàn nhạt mùi máu tanh , Lý Phàm nhắm mắt lại , tim đập bắt đầu gia tăng tốc độ , một loại mê muội cảm giác chậm rãi xuất hiện . Nhưng chỉ là trong nháy mắt , làm Lý Phàm mở mắt lần nữa thời gian , máu gia tốc lưu động , mê muội biến mất , thay vào đó là một loại cảm giác hưng phấn !

Toàn bộ thế giới mới , liền đang đợi mình ! Lý Phàm , lên đi !

Lý Phàm đi lên to lớn trong luận võ trường, nơi này áp dụng chính là liberdade vật lộn phương thức , sân đấu võ thật lớn , người dự thi sử dụng vũ khí lạnh không bị hạn chế !

Cần đúng là huyết tính , chính là kích thích !

Chủ trì thanh âm của người vang lên , giới thiệu Lý Phàm .

"Vị này chính là chúng ta câu lạc bộ niên kỷ nhỏ nhất một vị tuyển thủ dự thi , ha ha ha , lại còn là cái học sinh trung học !"

Chủ trì thanh âm của người lý khó tránh dẫn theo một loại trào phúng , mà chung quanh người xem cũng đi theo khen ngược .

"Học sinh trung học , đến tìm chết đây sao?"

"Xem một học sinh trung học bị đánh , giống như cũng thật không tệ ."

"Ta bắt lại cổ máy giết người ! Lần này thắng chắc !"

Khán giả khen ngược , trào phúng , hận không thể Lý Phàm phải chết lập tức ở trên lôi đài .

Lý Phàm Tâm trung khó chịu , này đó đều người nào a, một chút nhân tính đều không có .

"Ai nha nha , khán giả giống như với vị này học sinh trung học đã tràn ngập nhiệt tình! Vị này tuyển thủ dự thi còn không có danh hiệu , vậy chúng ta liền gọi hắn là cực mạnh học sinh trung học đi! Ha ha ha !"

Một câu cực mạnh học sinh trung học , lại đã tràn ngập châm chọc ý tứ hàm xúc .

Khán giả đều cười lên ha ha , Lý Phàm cắn chặt môi .

Đừng để ý bọn họ cười nhạo , hiện tại những người này có bao nhiêu xem thường ta , đi qua sẽ có nhiều sợ hãi ta !

Lý Phàm siết chặt nắm tay , đứng ở trên lôi đài .

"Đến rồi! Đến rồi! Chúng ta cực mạnh học sinh trung học trận đầu nhận lấy cái chết chiến đối thủ , hắn đến rồi!"

Người chủ trì cảm xúc tăng cao thanh âm dẫn bạo liễu toàn trường , khán giả cũng đi theo hoan hô lên , một cái thân ảnh cao lớn đang từ từ đối diện lôi vào đi tới .

Bạn thân này thân cao hai thước , một thân to con khối cơ thịt , giống như một đầu hình người Cự Hùng , bước đi bước chân nặng nề , đang lúc mọi người tiếng hoan hô trung đi ra .

"Hoan nghênh chúng ta câu lạc bộ đại minh tinh , cổ máy giết người !"

Người chủ trì mang theo người xem cùng nhau hô hô lên , còn đối mặt với kia bạn thân vừa đi , một bên làm ra mấy khoé đẹp động tác , huyền diệu chính mình hoàn mỹ cơ thể .

"Cổ máy giết người ! Ta xem trọng ngươi !"

"Đem cái kia học sinh trung học tạo thành thịt nát !"

Bốn phía người xem gần như sắp hô ra giọng , bị gọi là cổ máy giết người nam nhân cũng chậm chậm đi đến Lý Phàm trước người, chứng kiến hắn , nhất thời nhin không được nhạo báng .

"Đây là đang đấu ta sao? Học sinh trung học?"

Hắn chỉ chỉ chính mình giữa háng quần cộc nhô lên một khối , "Trả lại hắn sao đối với ta lão Nhị đại ! Ngươi là đến cho ta liếm lão Nhị đây sao?"

"Ngươi thích Kim Nha , vẫn là nướng đồ sứ nha?"

Lý Phàm đứng ở đó , đối với cổ máy giết người hỏi một câu .

"Cái gì không giải thích được , ngươi là đầu có vấn đề chứ?"

Cổ máy giết người cười to , "Ha ha ha , lần đầu tiên gặp ngươi như vậy nghĩ không ra người a ! Chờ một lát ta bóp nát xương cốt của ngươi , ngươi có thể tuyệt đối đừng khóc !"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

049 Đạn Thối Vương

049 Đạn Thối Vương

* Thối ở đây là chân

"Đương nhiên !"

Cỗ máy giết người cười ha ha , "Nếu như ngươi đứng (là) hiện tại quỹ xuống đến theo ta cầu xin tha thứ , ta còn có thể cho ngươi lưu một chân đi đường ."

"Kìa thì không cần ."

Lý Phàm bày xong thức mở đầu , đối với cỗ máy giết người đủ rồi vạch thù , "Có thể bắt đầu rồi ."

"Kêu gào , vẫn còn có người vội vã chịu chết !"

Cỗ máy giết người vô cùng khinh thường , "Tiểu tử , ngươi có phải hay không đến tìm chết hay sao? Khó phải không đứng (là) mua cho mình bảo hiểm , chạy tới lừa bảo hiểm đã đến rồi sao?"

Hắn huyền diệu trên người mình cơ thể , "Ta cũng mặc kệ ngươi là tới làm gì đây! Ta đây trong cơ thể tất cả đều là bạo tạc tính chất lực lượng , một quyền có thể đạo bạo đầu của ngươi ! Ngươi chết thì chết , Nhưng đừng chơi xấu trên người của ta !"

"Chết sống có số , phú quý tại thiên ."

Lý Phàm chịu đựng tức giận nói nói: " bắt đầu đi ."

"Quả nhiên là vội vã chịu chết ."

Cỗ máy giết người gạt một cái bôi lên , "Hôm nay thật JB(cái o0o) không hay ho , thể nhưng gặp được cái chịu chết, còn phải ô uế thù !"

Cỗ máy giết người nói xong, hướng về phía chung quanh người xem hô to một tiếng .

"Ta giết hẳn , các ngươi có vui vẻ hay không?"

"Lên, cỗ máy giết người ! Giết chết thằng ngốc này so với !"

"Ta nhưng đứng (là) dùng nhiều tiền bắt lại ngươi thẳng ! Giết chết hẳn !"

"Giết hẳn , ta đưa ngươi nhất chiếc Mercedes !"

Bên cạnh người xem nhấc cầu đèn đỏ lên , sôi nổi hò hét .

"Đều là một đám Phong tử ."

Lý Phàm nhú mày , mà cỗ máy giết người lại một lần cười to .

"Ha ha ha , có nghe hay không , ngươi này đồ bỏ đi , tất cả mọi người hi vọng ngươi đi chết a ! Bất quá ta là một người thiện lương , ta quyết định chỉ biến thành ngươi gần chết , lưu ngươi một cái mạng chó , có phải hay không thực cảm tạ ta à?"

"Có thể đánh sao?"

Lý Phàm đã muốn không kiên nhẫn được nữa , "Ngươi là đàn bà sao? Làm bà làm bầm !"

"Xem ra chúng ta song phương tuyến thù đã muốn vội vã không nhịn nổi rồi. . . Ai , kế tiếp máu tanh một màn , ta thật sự thì không muốn thấy a ! Trái tim không tốt người xem các bằng hữu , nhớ rõ mang hào cứu tâm hoàn ! Tàn sát một màn , sắp lên tràng !"

"Sát! Giết hân !"

"Còn đang chờ cái gì , cỗ máy giết người ! Lên a... !"

"Đến thủ xé học sinh trung học !"

Chung quanh lại kêu thành một mảnh , mà Lý Phàm đứng ở giữa lồi đài , làm cho mình tâm trầm xuống .

Kia chói tai huyền ảo , giống như thủy triều giống nhau thối lui . Lúc này Lý Phàm , tâm như chỉ thủy . Hết thấy chung quanh đều biến mất , trong đầu giống như hiện ra một thân ảnh , đang luyện võ , giống như Hồ Điệp đang bay múa , thấp phần xinh đẹp .

Thân ảnh ấy là ai . . . Rất quen thuộc . . . Mộ Dung Anh sao? Hừ, thật sự là ngọt ngào , vì sao lại ở phía sau nhớ tới nàng đến đây .

"Nhường cuồng hoan bắt đầu đi !"

Người chủ trì hô to một tiếng , cỗ máy giết người kia to con thân thể lập tức hướng về Lý Phàm đánh tới ! Xem hân giá thể kia , giống như thật sự muốn đem Lý Phàm cấp xé thành hai nửa giống nhau !

Nhưng Lý Phàm không có bất kỳ vẻ sợ hãi , như cũ đứng ở nơi đó , dưới chân giẫm ra lập tức bước .

Yêu Mã hợp nhất !

Thân làm một người Vũ Đẩu gia , cần nội ngoại kiêm tu ! Ngoại công trung trụ cột nhất chính là sức eo công phu , Lý Phàm này hơn một tháng qua , mỗi ngày giẫm phải trung bình tấn đi học . Cho dù là ở trên lớp học đang ngủ , cũng là ngồi cạnh trung bình tấn nằm cái bàn ngủ .

Này hơn một tháng hông của Mã công phu cũng không phải là luyện không, Lý Phàm hai tay tách ra , cả người khí thế đột nhiên lên đây !

Hùng Kích thuật !

"Tiểu tử ! Nhận lấy cái chết !"

Cỗ máy giết người trong chớp mắt đã muốn nhào tới Lý Phàm trước mặt cửa , nhất hai bàn tay to đột nhiên hướng về Lý Phàm vỗ tới .

Nhưng Lý Phàm đột nhiên lùn người xuống , tránh thoát cỗ máy giết người hai tay . Tiếp theo hân từ dưới lên trên khê chống , hai tay nâng cỗ máy giết người thân thể không lồ kia , dưới chân sức eo trầm xuống .

"Hùng Vương cử đỉnh !"

Lý Phàm dùng eo Mã Lực làm chống đỡ , không khoan nhượng đem này cao hơn hai mét khối ngô đại hân giờ lên , sau đó mượn dùng hân bỏ nhào qua lực lượng , hai tay giống như đồng hồ quả lắc , lay động một chút , nhất thời đem cỗ máy giết người này thân thể to lớn trực tiếp ném ra ngoài , hung hăng đập vào lồi đài trên mặt đất !

Ầm!

Tiếng vang ầm ầm , cỗ máy giết người tuy rằng thân thể đều là cơ thể , nhưng đầu lại không có gì phòng ngự .

Này hung hăng va chạm , hân nhất thời liên mòng , nhưng còn có chút điểm ý thức . Nhưng Lý Phàm lại tiến lên đây , nâng lên một cước , trực tiếp đạp ở trên đầu của hân .

Thiệt nhiều răng nanh đều bay ra ngoài !

"Chuẩn bị trồng răng giả đi."

Lý Phàm đứng vững , chậm rãi nói .

Chân hân lực thêm này Thiết Hải lực lượng , lập tức đem cỗ máy giết người đá ngất đi !

Chung quanh tất cả đầy huyền ảo thanh âm , lần này thật sự yên tĩnh trở lại .

Tất cả mọi người ngây ngẩn cả người , này cái quỷ gì?

Bách chiến bách thắng cỗ máy giết người? Thế nhưng đánh bại?

"Cỗ máy giết người đã hôn mê !"

Người chủ trì trước kịp phản ứng , "Tuy rằng . . . Tuy rằng không biết chuyện gì xảy ra , nhưng cỗ máy giết người đích thật là đã hôn mê . Hân có thể là tôi hôm qua uống rượu thức đêm , giấc ngủ không đủ đi . . . Nhưng bất kể nói thế nào , này học sinh trung học thắng !"

"Không ! Tiền của ta !"

"Cỗ máy giết người , ta muốn giết người !"

Cơ hồ tất cả mọi người phần nộ rồi , bởi vì cỗ máy giết người thế nhưng đánh bại !

Nào có người sẽ đặt cược cấp này học sinh trung học , nhưng ai có thể nghĩ đến hần thế nhưng thua !

Duy nhất người thắng , chỉ có Trang , còn có Hoàng Lỗi áp 1 vạn tệ tiền !

"Chúc mừng cực mạnh học sinh trung học đã trở thành chúng ta đài chủ . . ."

Người chủ trì đã ở đau lòng tiền của chính mình , nhân viên công tác đem hôn mê cỗ máy giết người kéo xuống , thật nhiều người đã tại kêu rên . Cả trong câu lạc bộ loạn tung tung phèo , khán giả thiệt nhiều đều đau lòng đi theo ngất đi .

"Mới đích tuyến thủ tức sẽ xuất tràng !"

Người chủ trì nhìn thoáng qua danh sách , sau đó hưng phấn mà nói .

"Vừa mới thua tiền khán giả , không cần tiếp tục đau lòng ! Kế tiếp một ván cần đẳng trường , là chúng ta câu lạc bộ siêu cấp anh hùng , Đạn Thối Vương ! Hần ra chân Như Phong , Phách Quai như sấm ! Đây cũng là chúng ta nhà cái cấp mọi người một lần bồi thường , Mọi người có thể dựa vào lần này hồi vốn rồi!"

Đạn Thối Vương tên này vừa ra , làm cho tất cả mọi người nhẹ nhàng thờ ra , lại có đó kích động lên .

"Ngốc so với , cho chúng ta bồi thường tiền , lần này cho người chết !"

"Có thể trở về bản !"

"Ha ha ha , không cần nhảy lầu !"

Một đám đám con bạc rốt cục vui vẻ , đứng ở bốn phía chỗ ngồi , hướng về phía Lý Phàm một chút chửi bậy .

Lý Phàm sớm liền hơi choáng rồi , trong lòng thần nhiên vô cùng . Những người này liền điểm ấy nhãn lực đều không có , xứng đáng bọn hần thường tiền .

Bất quá trận tiếp theo Đạn Thối Vương rốt cuộc là ai , Lý Phàm thật đúng (là) có chút tò mò lên .

Hần ôm cánh tay , đứng ở trên lôi đài cùng đợi cái gọi là Đạn Thối Vương đến . Chẳng qua nếu như đều là cái gì cỗ máy giết người trình độ loại này lời mà nói..., liền quá yếu . Minh tới nơi này đã hắc quyền , nhất là vì kiếm tiền , nhị cũng là vì có thể cùng cao thủ giao chiến , rèn luyện một chút chính mình .

"Đạn Thối Vương nhưng là chân chính học qua công phu ! Hần đang chúng ta câu lạc bộ chiến tích cũng là phi thường huy hoàng ! Đến nay chiến tích là 28 thắng 5 bại ! Bất quá , hôm nay hần chiến kí lại muốn thêm một khoản , sắp đúng (là) 29 thắng ! Chư vị , còn chờ cái gì đầu rồi , mau mau đặt cược đi!"

Những người này còn tại đồ , xem bọn hần một đám đồ hồng mắt điên cuồng bộ dáng , Lý Phàm Tâm trung cười lạnh , hiện tại các người đối với ta hờ hững , một hồi cho các người tất cả quỳ hoài không dậy !

"Mau nhìn , chúng ta Đạn Thối Vương ! Hần tới rồi ! Hoan hô đi!"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

050 thắng liên tiếp

050 thắng liên tiếp

Nam ca cao hứng phi thường , đêm nay đối thủ không ngờ là cái con người mới !

Đây không phải đưa tiền cho mình sao ! Hắn hai tuần lễ không vào sân rồi, đã sớm chân ngứa ngáy ! Đêm nay kiếm bút lớn đích , sau đó xuất ngoại tiêu sái một lát , phao hai cái biển cả Mã chơi đùa ! Đến lúc đó XXX các nàng cái thiên hôn địa ám , hảo hảo vì nước làm về vang !

Trên người hắn khoác mũ che màu vàng óng , vừa ra trận liền làm hai cái xinh xắn đá chân động tác , khoe ra ý tứ của mười phần rõ ràng .

"Cho ta hoan hô đi! Ta là đêm nay Hoàng Đế !"

Nam ca căn bản không đem đối thủ của mình để vào mắt , ai biết trước một hồi cổ máy giết người xảy ra điều gì quý ! Bất quá tên kia cũng rất yếu , ý có điểm cơ thể , thực đem mình làm cao thủ !

Hắn cùng mình đánh qua ba lượt , đều bị chính mình đánh bại ! Đã biết một thân đạn thôi công phu cũng không phải là luyện không, gặp thần sát thần , gặp Phật ** !

Hắn xem chừng , cổ máy giết người lại là cùng thể nào cái quày rượu em gái phóng đăng một đêm , nghe nói hắn cả đêm kỷ lục cao nhất là ngay cả ngủ thất nữ nhân ! Rất phóng túng thân thể của mình , song phi sẽ tốt hơn , làm nhiều như vậy , không phải cạn kiệt sao !

Nam ca một bên ở trong lòng khinh bỉ cổ máy giết người , vừa đi tiến lùi đài , chuẩn bị tam chân đạp lên cái kia mới tới gia hỏa , cho hắn biết này câu lạc bộ tàn khốc ! Mình cũng đứng (là) dạy hắn làm người , nhường hắn hiểu được cái gì xã hội này có bao nhiêu sự thật !

Ai , lòng của mình thật sự là quá tốt rồi!

Nghe khán giả tiếng hô , Nam ca xiêm áo mấy vô địch poss đi ra . Nhưng chờ hắn liếc mắt một cái nhìn thấy đứng tại chính mình đối diện tuyên thủ , lập tức hai chân mềm nhũn , thiếu chút nữa không quỳ trên mặt đất .

"Ta ngất kháo kháo . . ."

Nam ca lòng bàn chân từ đều đang run rẩy , tại sao là hắn !

"Xin chào, lại gặp mặt ."

Lý Phàm đối với Nam ca vẫy tay , "Xin mời nhiều chỉ giáo ."

"Cmn . . . Tại sao có người !"

Chứng kiến Lý Phàm , Nam ca nội tâm thiếu chút nữa là nổi điên .

"Hữu duyên thiên lí năng tương ngộ nha."

Lý Phàm đối với Nam ca ngoắc ngoắc thủ , "Xem ra chúng ta vẫn là rất có duyên, đến đánh đi , lần này đừng làm cho ta quá thất vọng rồi ."

"Thất vọng người đêch! Lần trước là ta không ra ! Lần này tuyệt đối sẽ không tái phạm !"

Nam ca nổi giận gầm lên một tiếng , "Hôm nay ta liền lấy ra tuyệt học của ta , Đại Lực Kim Cương chân đến làm thịt ngươi !"

Nói xong, Nam ca một cước hung hăng đạp ở mặt lùi đài lên! Này lùi đài sàn nhà nhất thời nứt ra rồi vài vết rách , tựa hồ bị Nam ca một cước cấp làm vỡ nát !

Chung quanh người xem lập tức đi theo hoan hô lên , làm Nam ca lực lượng mà vui sướng ! Hưng phấn !

"Dị?"

Lý Phàm hơi kinh ngạc , "Lúc ấy coi khinh ngươi , nghĩ đến ngươi chỉ hiểu được ngoại công . Không nghĩ tới còn có chút nội lực , cũng coi là vừa tìm thấy đường đi."

"Thiếu xem thường ta !"

Nam ca không biết vì cái gì , đứng ở Lý Phàm trước mặt , luôn có một loại chính mình đặc biệt nhỏ bé cảm giác !

Thân thể của hắn bỗng nhiên bắt đầu xoay tròn , một cái Toàn Phong Thối thẳng đến Lý Phàm đá tới !

Nam ca Toàn Phong Thối phi thường có uy lực , mang theo hô hô tiếng gió , giống như không khí đều bị chém rách như vậy ! Một chiêu này nếu là đá phải Lý Phàm thân mình , coi như hắn có Chân khí hộ thể , sợ rằng cũng phải đã bị một ít thương tổn .

Nhưng Chiêu Thức Của Hắn tuy rằng rất nhanh , ở Lý Phàm trong đôi mắt của , cũng không hạn phóng chậm lại .

Lý Phàm không biết vì cái gì , đại khái cũng là Thuần Dương thể mang tới một ít hiệu quả đi. Chỉ cần hắn đề khí vận công , động tác của đối phương liền gặp khi hắn trong tầm mắt chậm lại , để cho hắn có nhiều hơn phương pháp cùng thời gian đi ứng đối !

Có điểm cùng loại với chơi trò chơi trong đích viên đạn thời gian , mặc dù là hiệu quả không lâu , nhưng đối với cao thủ mà nói , thắng bại liền trong nháy mắt !

Lý Phàm lùn người xuống , né tránh Nam ca Toàn Phong Thối . Nhưng Nam ca cũng là cửu kinh sa tràng , kinh nghiệm chiến đấu phong phú . Ở Lý Phàm thấp người một khắc , hần không khoan nhượng khắc phục tự thân quán tính , đá đi ra Toàn Phong Thối thu hồi lại , cao cao nâng lên , lại là một chiêu đó kim bài Phách Quả , giống như chiến phủ , hướng về Lý Phàm chém bổ xuống đầu .

Nhưng Lý Phàm lùn người xuống nháy mắt , thân thể đột nhiên tiến vào Hồ hình thái . Không , hiện tại phải nói là Hồ đánh thuật !

"Hắc Hồ mãnh liệt leo núi !"

Lý Phàm giống như lấy ra khỏi lồng hấp Mạnh Hồ , đột nhiên đi phía trước một chuối , Nam ca Phách Quả còn không rơi xuống , hần đã muốn lần đến gần đến Nam ca trước người .

Đồng thời , Lý Phàm cúi chỗ của hung hăng đánh vào Nam ca trên ngực , đụng Nam ca ngực buồn đau , trước mắt biến thành màu đen . Tiếp theo Lý Phàm bàn tay hướng về phía trước đi theo đây , lại vỗ vào Nam ca trên cằm mặt , đem Nam ca có cằm sai khớp , nhãn mạo kim tinh .

Nhưng này vẫn chưa xong , bởi vì cái gọi là Hắc Hồ mãnh liệt leo núi , ba cái thấy Diêm vương ! Lý Phàm cuối cùng bàn tay đội lên Nam ca trên đầu , cằm lấy đầu của hần , hung hăng hướng trên mặt đất đập xuống .

"Àm!"

Sàn nhà đều sụp đổ rồi , Nam ca đầu đập vỡ mặt đất , máu tươi bắn tung tóe .

Mất đi đúng (là) Nam ca còn luyện qua đó Ngành Khí Công , đầu rắn chắc một chút , nếu không lần này đều được toác ra!

Gọn gàng , nhất chiêu chế địch !

Lý Phàm chứng kiến nằm dưới đất Nam ca , nhin không được thờ dài .

"Yếu, thật là quá yếu , sẽ không điểm cổ chấp đó đối thủ sao?"

Chung quanh lặng ngắt như tờ , không ai còn dám coi khinh vị này nhìn qua rất yếu học sinh trung học .

Lý Phàm hướng chung quanh liếc mắt một cái , mọi người đụng vào Lý Phàm ánh mắt , đều theo bản năng rung mình một cái .

Hần quay đầu , nhìn mình nhập khẩu phương hướng , phía trước cái kia rằng muốn giáo huấn đao của hần mặt theo —— thịt người bom đang đứng ở đó nhìn thấy hần . Lý Phàm hướng về phía hần ngoéo ... một cái thủ , hần dọa được sắc mặt tái nhợt , rút lui hai bước , sau đó cũng không quản cái gì mặt mũi , vất chân lên cổ mà chạy .

"Còn có người sao?"

Lý Phàm chia một ngón tay , chỉ vào trần nhà , "Ta , nhỏ bé học sinh trung học , đêm nay khiêu chiến các người toàn trường ! Ai có thể đánh với ta một trận !"

Một câu , khí thế như hồng , lại không ai dám theo tiếng . Lớn như vậy câu lạc bộ , ngày xưa đều nháo đẳng nguy , lúc này lại tĩnh rặng cây kim đều nghe thấy .

Bọn hần sợ , thậm chí bắt đầu sợ hãi Lý Phàm .

"Ách . . . Xem ra chúng ta cực mạnh học sinh trung học đúng (là) danh bất hư truyền ."

Người chủ trì cũng là qua hồi lâu mới phản ứng được , hần ở trong này công tác lâu như vậy , cũng là lần đầu tiên nhìn thấy chuyện như vậy !

"Hiện tại thỉnh công tác của chúng ta nhân viên dọn dẹp một chút sân bãi , cũng thỉnh cực mạnh học sinh trung học tuyển thủ tạm thời nghỉ ngơi một chút ! Nửa giờ sau , chúng ta tiếp tục đêm nay phản kích trận đấu !"

Người chủ trì tuy rằng lão luyện , nhưng cũng không biết làm như thế nào nhiệt tràng .

Lý Phàm xuất hiện , phá vỡ tất cả mọi người thường thức ! Này học sinh trung học , rốt cuộc là thần thánh phương nào à?

Có nhân viên công tác cung cung kính kính , đem Lý Phàm mời về VIP phòng nghỉ .

Lúc này Hoàng Lỗi đang ở trong phòng nghỉ , cầm một cây cây lau nhà lau chùi , chứng kiến Lý Phàm đi tới , nhất thời sửng sốt .

"Ồi chào , đại ca , người động đã trở lại?"

"Hoàng Lỗi, người đang làm gì mà?"

Chúng kiến Hoàng Lỗi ở lau nhà, Lý Phàm nhất thời nhú mày.

"A, ha ha... Ta xem sàn nhà có điểm ô uế, chà xát. Ai nha, Bình thường liền Ái làm việc, đã thói quen."

Hoàng Lỗi cười giọng hai tiếng, Lý Phàm tựa hồ minh bạch rồi cái gì. Hắn đang muốn nói chuyện, kia đi theo đi tới nhân viên công tác vội vàng cướp lời nói.

"Lão bản của chúng ta nói, này phòng nghỉ đêm nay về Lý tiên sinh toàn bộ. Nhị vị tùy ý sử dụng, lão bản của chúng ta lập tức liền tới đây bởi Lý tiên sinh uống hai chén."

Chi bảo khẩu lệnh tiền lì xì: 34644999

Xem tiểu thuyết, lấy tiền lì xì ~ Mọi người nhớ rõ ủng hộ nhiều hơn lão Dương nga ~

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

051 thiếu niên khí khái

051 thiếu niên khí khái

Nhị liên thắng!

Đây đối với câu lạc bộ mà nói, tuy rằng cũng thông thường. Nhưng này cực mạnh học sinh trung học, cũng tòi lap mục nát, mỗi người đều là nhất chiêu chế địch, hoàn toàn không có nửa điểm dãi dòng!

Tô Thần thân là câu lạc bộ lão bản, vẫn là lần đầu tiên chủ động đi ra thấy một cái tuyển thủ.

Trên người hắn khoác màu đen điều áo khoác da, trong tay mang theo xì gà, ngồi ở đây gian VIP phòng nghỉ giữa. Mà Tô Thần phía sau, đứng hai cái hộ vệ áo đen, mỗi cái đều nhân cao mã đại, trên người mang theo sát khí, vừa nhìn cũng không phải là tầm thường chúng nhân.

Hai người hộ vệ này cũng là Tô Thần tìm đại giới tiền mướn tới, bên người bảo hộ nhân thân của hắn an toàn!

Hắn không thể không đến trông thấy này cái gọi là học sinh trung học, bởi vì hắn là một con ngựa ô, đêm nay mình làm Trang, bởi vì quan hệ của hắn, thắng không ít tiền. Nhưng Tô Thần cũng không vui, bởi vì Lý Phàm xuất hiện, phá vỡ bọn hắn câu lạc bộ cân bằng! Có một nghiêng về một phía cao thủ ở, đêm nay kiếm chút tiền ấy, hắn sớm muộn gì tất cả đều bồi trở về. Nói không chừng, câu lạc bộ cũng muốn bởi vậy đóng cửa!

Quan trọng nhất là, này một cao thủ, không cách nào khống chế!

"Lý tiên sinh, đây là 50 vạn tiền mặt, ngài nhiều điểm."

Tô Thần vỗ vỗ tay, bên cạnh một cái bảo tiêu lập tức xuất ra một cái túi sắt, đặt ở Lý Phàm trước mặt trên bàn, sau đó mở ra.

Bên trong đều là hồng đồng đồng tiền giấy, số lượng tuyệt đối không ít!

Lý Phàm thoáng có điểm quang mắt, hắn đời này vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy nhiều tiền như vậy!

Hoàng Lỗi cũng là có đó ngồi không yên, lập tức tiến lên cầm lấy một bó, phiến liễu phiến, sau đó có chút hưng phấn mà cùng Lý Phàm nói, "Đại ca, đều là tiền thật!"

"Vị tiểu huynh đệ này nói chuyện thật có ý tứ."

Tô Thần cười cười, "Người nói như vậy, đúng (là) hoài nghi ta Tô Thần thái độ làm người sao?"

"Đâu có đâu có ! Tô lão bản gia đại nghiệp đại ! 50 vạn đối với ngài mà nói , quả thực chính là không đáng kể a !"

Hoàng Lỗi vội vàng cười hì hì nói , Lý Phàm lại phát phát tay , nhường Hoàng Lỗi đứng ở phía sau mình .

Tuy rằng hắn chỉ là học sinh trung học , cũng hiểu được vô công bất thụ lộc , bầu trời không có rớt bánh nhân - hảo sự ! Mượn Mộ Dung Anh mà nói đi , xinh đẹp như vậy một cái mình chủ vô lâm , vì sao phải cấp lại chính mình , còn không là bởi vì chính mình là một Thuần Dương thể sao?

Nàng chính là muốn cùng chính mình sinh đứa bé nối dõi tông đường , giữa hai người không có bất luận cảm tình gì ! Lý Phàm rất rõ ràng , hắn không phải đứa ngốc !

Muốn được , phải dựa vào chính mình ! Chính mình muốn đem Ngũ cảm hí . . . Không đúng , đúng (là) Ngũ Cảm Hợp kích thuật phát dương quang đại , sau đó trở thành một đỉnh thiên lập địa nam nhân !

Lý Phàm Tâm khí Cao vô cùng , hắn nhìn thoáng qua trước mặt này 50 vạn , mở miệng nói: " Tô lão bản có phải hay không quá hào phóng rồi , gấp mặt liền phát lớn như vậy tiền lì xì sao?"

"Lão đệ a , ta xem ngươi cũng là một nhân tài ."

Tô Thần chậm rãi nói nói: " nhưng nghe ca ca một lời khuyên , làm người cần ổn , thấy tốt mới làm ."

"Tô lão bản lời này ta sẽ nghe không hiểu rồi."

Lý Phàm cũng không có theo Tô Thần ý tứ của , mà là hỏi nói: " Tô lão bản lớn như vậy mua bán , không phải mở cửa buôn bán sao? Chẳng lẽ khách nhân tới cửa , còn mang đi ngoại đuổi đi hay sao?"

"Nhất Hành có một làm được quy củ ."

Tô Thần cũng không tức giận , hắn hút miệng xì gà , "Đệ đệ đúng (là) Quá Giang Long , tự nhiên không hiểu ta đây bọn rần độc đích đạo nói . Đây 50 vạn đâu rồi , đúng (là) ca ca đưa cho đệ đệ quà gấp mặt , coi như là kết giao bằng hữu rồi . Ngày sau đệ đệ nếu là ở này trên địa đầu có phiền toái gì , cũng có thể thông báo ca ca một tiếng . Làm ca ca , có thể làm , đã giúp đệ đệ làm rồi."

"Ai nha má ơi , này thành phố A có chuyện gì đúng (là) Tô lão bản ngài không làm được đó a !"

Hoàng Lỗi vui vẻ ra mặt , "Người bạn này , đại ca của ta khẳng định phải giao a !"

"Chờ một chút ."

Lý Phàm lại khó chịu , như thế nào đến chỗ nào đều có người muốn ý vào quyền thế của mình đè nặng chính mình?

"Tô lão bản , ta là đã hiểu , ngươi đây là đuổi ta đi a ."

Lý Phàm đem tiền thùng khép lại , đẩy trở lại Tô Thần trước mặt . Hoàng Lỗi tựa hồ có hơi sốt ruột , nhưng lại không dễ nói chuyện .

"Ngươi có quy củ của ngươi , ta cũng vậy có ý nghĩ của ta . Đây quà gấp mặt ta không thể nhận , ta hôm nay là tới đả hắc quyền . Như thế nào , Tô lão bản , ngươi nơi này không khiến người ta đả hắc quyền sao?"

"Nhường , đương nhiên nhường !"

Tô Thần trong mắt lóe ra một đạo tinh quang , "Nhưng lão đệ ngươi có thể nghĩ kỹ , ở ta nơi này đả hắc quyền , thập hữu cửu tổn thương ! Lão đệ ngươi muốn đúng (là) rụng cái gì linh bộ kiện , này 50 vạn , Nhưng đều không nhất định đủ ngươi xem bệnh !"

"Tô lão bản nếu là có bản sự , đầu của ta đều có thể cho ngươi !"

Lý Phàm đến đây tính tình , cái thằng chó này còn uy hiếp coi trọng ta rồi!

"Ta hôm nay chính là muốn Mẹ nó chứ Xuyên của ngươi câu lạc bộ ! Có bản lĩnh chúng ta trên lôi đài nói chuyện !"

"Tốt! Lão đệ quả nhiên hào khí ngất trời !"

Tô Thần thật dài phun ra một ngụm hương khí khói mù lượn quanh , "Chúc lão đệ ngươi đêm nay đại sát tứ phương , sống mà đi ra nơi này ."

Nói xong , Tô Thần mang theo hai cái bảo tiêu , trực tiếp ra phòng khách quý , cũng không quay đầu lại . Kia 50 vạn , hắn liền ném vào trên bàn , nhìn cũng không nhìn liếc mắt một cái .

"Vương bát đàn !"

Lý Phàm nhin không được mắt , " cùng ta giả vờ cái JB(cái o0o) ! Cái thằng chó này một ngày kiếm được tiền triệu , cho ta ném 50 vạn để cho ta đi , phải ăn mày đây?"

"Đại ca , ta những số tiền kia . . . Coi như ngươi thắng đến cuối cùng , cũng hai mươi vạn ."

Hoàng Lỗi đánh giá một chút , "Này mua bán làm có điểm không đáng a . . ."

"Hoàng Lỗi , ta hỏi ngươi !"

Lý Phàm cau mày , hỏi Lý Phàm , "Có người ra 50 vạn , cho ngươi khao chính ngươi Mụ , ngươi có làm hay không?"

"Ách , mẹ của ta đều chết hết ."

Hoàng Lỗi sờ sờ cái ót .

"Móa, vậy thì có người ra 50 vạn , phải làm ngươi cây hoa cúc , ngươi có làm hay không?"

"Kia được mang cái bộ a, không mang theo bộ không thể được , sẽ mắc bệnh ."

"Đê ma ma ! Có người ra 50 vạn , cho ngươi quỳ xuống kêu cha , ngươi có làm hay không !"

Lý Phàm muốn qua đời .

"Kêu ông nội đều được a !"

"Lăn đại gia ngươi !"

Lý Phàm tức muốn chết , "Khí khái , khí khái biết không?"

Lý Phàm chỉ vào ngực của mình , "Người sống một hơi ! Nếu là liền này khẩu khí khái cũng bị mất , ngươi còn sống còn có ý gì?"

"Đại ca , ngươi nói ta một ... không ... Đúng (là) Văn Thiên Tường , nhị không phải Lưu Hồ Lan , ta muốn này khẩu khí khái làm gì nha?"

Hoàng Lỗi dựng thẳng lên hai ngón tay , "Ta Hoàng Lỗi ở trên đường hỗn , nhất yếu mạng nhị đòi tiền , mặt khác tất cả có thể đừng!"

"Thật sự là , nói cho ngươi không đến cùng nhau đi !"

Lý Phàm tức nổ tung , "Sau khi đi theo ta hỗn , khí khái đúng (là) số một! Nhớ kỹ , nam nhân sống liền sống ra cái dạng! Đừng quỳ đòi tiền , đó là tên khát cái !"

Hoàng Lỗi đích nói thảm một câu , "Nhưng đứng ăn xin . . . Chúng ta liền tên khát cái cũng không bằng a . . ."

"Ngươi nói gì?"

Lý Phàm lông mi giương lên .

"Ta nói đại ca ngài uy vũ khí phách , vũ trụ vô địch !"

Hoàng Lỗi vội vàng sửa miệng , "Là (vâng,đúng) ta học tập tấm gương , nỗ lực mục tiêu ! Ngài hào quang chiếu sáng ta , cho ta bóng tối nhân sinh đốt sáng lên một ngọn đèn sáng soi đường !"

"Đi qua một bên , bớt nịnh hót !"

Lý Phàm muốn đoán hần , "Ta cũng chính là đánh một tuần này , nơi này cao thủ quá ít , không có tí sức lực nào . Kiếm đủ rồi phòng bóng bàn tiền , ta nhưng không tới đây loại ô yên chương khí địa phương quý quái rồi."

Hần là thật tâm không thích nơi này , nhưng Hoàng Lỗi lại thờ dài , "Đại ca . . . Ngươi nghĩ đúng (là) không tệ , nhưng hôm nay có thể hay không sống mà đi ra này , cũng không tốt nói a . . ."

052 Quan Văn Bảo

052 Quan Văn Bảo

Nửa giờ sau , Lý Phàm đã muốn về tới trên lôi đài .

Đến nỗi Hoàng Lỗi nói lời , hắn cũng không có để ở trong lòng . Niên đại gì , sớm đã không còn cái gì xã hội đen rồi! Mọi người đi ra hỗn , chính là xem ai lẫn vào so sánh cứng rắn thôi . Liều đích đúng (là) quan hệ , là người mạch ! Cho dù là Tô Thần , hắn còn có thể lấy đi của mình mạng sao?

Xã hội pháp trị , Lý Phàm mới không tin xã hội sẽ có như thế hắc ám .

Mà nhờ phúc của hắn , Hoàng Lỗi cũng không cần lại tiếp tục quét tước vệ sinh , có thể ngồi ở bên cạnh trên khán phòng xem so tài .

Chứng kiến Lý Phàm đăng trường , Hoàng Lỗi có chút kích động , đối với chung quanh người xem hô .

"Thấy không , đây là ta đại ca ! Đại ca của ta a ! Hắn lợi hại không ! Ngươi so với đi! Ha ha !"

Chung quanh người xem đều đối với hắn mắt tròn trắng , cũng là bởi vì đại ca người , chúng ta cũng phải đền thâm rồi !

"Ha ha ha , đêm nay kiếm lật ra !"

Hoàng Lỗi đang cao hứng đâu rồi , bên cạnh bỗng nhiên đi tới một cái đại hán áo đen , cầm trong tay khăn tay , từ phía sau đột nhiên bưng kín Hoàng Lỗi miệng mũi .

"Ô ô !"

Hoàng Lỗi căn bản không kịp phản ứng , đã bị bưng kín cái mũi , sau đó ngất đi .

Ở trong này , căn bản không ai đi quản Hoàng Lỗi chuyện tình , đại hán áo đen khiêng lên đã bất tỉnh Hoàng Lỗi , ở trước mắt bao người cấp kháng đi nha.

Nhưng Lý Phàm cũng không biết , hắn còn tại Đẳng đối thủ của hắn . Đã muốn thắng liên tiếp hai trường , cùng Tô Thần cũng đàm phán không thành rồi , không biết câu lạc bộ sẽ an bài đối thủ như thế nào cho mình .

Hi vọng đối phương có thể cho lực một chút , đừng làm cho hắn quá thất vọng .

"Đến chúng ta đêm nay chiến đấu tới ** !"

Người chủ trì ở trên đài tiếp tục dùng thanh âm của hắn châm toàn trường không khí , "Do chúng ta cực mạnh học sinh trung học , đêm nay Minh Tinh , khiêu chiến chúng ta thượng đồng thời đài chủ , Xích Diện Chiến Thần !"

"Hồng hồng hồng !"

Chung quanh người xem lại một lần nữa sôi trào , Lý Phàm trong lòng có chút tò mò , này Xích Diện Chiến Thần , lại là người nào?

Đang lúc trong lòng hắn đoán thời điểm , phía trước lối ra bỗng nhiên trợn lại vó ngựa thanh âm của .

"Đạp ! Đạp ! Đạp !"

Này tiếng vó ngựa thập phân rõ ràng , mặc dù là tại đây tiếng động lớn gây trên lôi đài , như cũ có thể truyền vào Lý Phàm trong tai . Nhưng tại sao lại Hữu Mã đề thanh âm của đây? Lý Phàm dù sao cũng hơi khó hiểu .

Tiếng vó ngựa nhưng thật ra càng ngày càng gần , rất nhanh , một thân ảnh chậm rãi xuất hiện ở Lý Phàm giữa tầm mắt .

Lý Phàm ánh mắt của trừng lớn , bởi vì ở trước mặt hắn , là một cười chiến mã nam tử . Nam tử này thân cao sáu thước có thừa , dáng người khôi ngô , rõ ràng là người hiện đại , lại đầu đội Tam Sơn phi phượng mũ , một thân Hoàng Kim giáp , trang bị xanh thẫm chiến bào , dưới chân đạp một đôi đăng vân lý , trong tay còn cầm một cây dài hai thước Yên Nguyệt đao ! Người này giống như chiến trường trở về , đăng đăng sát khí , trực bức phổi , nhường Lý Phàm trên người lông tơ đều dựng đứng lên !

Hắn dưới khó cười cái kia thót ngựa cũng không phải Phàm phẩm , trên người mang theo màu đỏ huyết quang , giống như trong truyền thuyết hắc huyết bảo mã .

Lý Phàm hơi kinh ngạc , này sắc mặt người còn có chút đỏ lên , giống như thật là truyền thuyết kia trong đích Chiến Thần Quan Vũ dường như . Dưới đất này quyền thi đấu như vậy thật biết điều , liền người như vậy đều sẽ xuất hiện .

"Người chính là ta hôm nay địch nhân sao?"

Lập tức ngân giáp hồng mặt nam từ mở miệng , thanh âm giống như hồng chung , hồi đến Lý Phàm .

"Đại ca , ngươi đây là cosplay sao?"

Lý Phàm nhin không được hỏi nói: " như thế nào như vậy cái cách ăn mặc , rất Lôi Nhân chứ?"

Hắn vừa dứt lời, kia Xích Diện Chiến Thần trong tay Yển Nguyệt đao bỗng nhiên mang theo bão táp xu thế , động , trong nháy mắt liền đề ở tại Lý Phàm yết hầu trước .

"Đừng vội nói bậy , ta vốn là Quan Văn Trường đích hậu nhân , Quan Văn Bảo thị đã ! Nếu không muốn chết , mau mau rời đi nơi này ! Nếu không , ta Quan Văn Bảo dưới đao , không lưu người sống !"

"Vội ai lường đây?"

Lý Phàm một bàn tay đè lại Quan Văn Bảo thân đao , "Đại ca ngươi đây là đậu ta vui về đây? Ngươi là Quan Vũ đích hậu nhân , ta còn Lý Thế Dân con riêng! Thiếu theo ta xa này đó có không có , có đừng khí so so chiêu !"

"Chánh hợp lòng ta !"

Hai người xem như ngắn gọn Địa gặp mặt một lần , mà người chủ trì ở bên cạnh tiếp tục kích động tâm tình của mọi người .

"Còn chưa mở tràng , hai người cao thủ cũng đã ma sát ra con tức ! Bởi vì cái gọi là một núi không thể chứa hai cọp , hai người đang hảo một cái đúng (là) Hồ Xuống Núi , một cái là Quả Giang Long , đoán chừng là ai cũng sẽ không khiến ai ! Rốt cuộc là cực mạnh học sinh trung học cực mạnh , hay là chúng ta Xích Diện Chiến Thần bất bại , cho chúng ta mỗi mắt mong chờ !"

Chung quanh người xem cảm xúc bốc cháy lên , vô cùng kích động .

"Ta không khi dễ ngươi ."

Quan Văn Bảo theo trên chiến mã nhảy xuống tới , "Chúng ta trên mặt đất đánh qua !"

"Hảo , coi như ngươi là một cái đàn ông !"

Lý Phàm gật gật đầu , "Vậy đến thống thống khoái khoái một trận chiến đi!"

Quan Văn Bảo thân mình vừa chuyển , trên người chiến giáp đi theo vang lên kèn kẹt . Đồng thời , cái kia đem Yển Nguyệt đao xoay tròn , mang theo phá không tiếng gió , hướng về Lý Phàm trùng điệp bổ xuống !

Một đao này , giống như thế sét đánh lòi đình , kinh thiên động địa !

Cho dù là Lý Phàm, cũng không dám ngay mặt ngạnh kháng một đao này ! Hắn thoáng do dự một chút , mà lúc này , chuôi...này đao tốc độ trong mắt hắn cũng bị thả chậm . Lý Phàm thân thể tiến vào vượn đánh thuật trong đó , dưới chân hắn bước tiến giẫm ra một đạo ảo ảnh , Quan Văn Bảo cảm giác mình còn không thấy rõ Lý Phàm động tác , Lý Phàm cũng đã tránh thoát của mình một đao , rất nhanh tới trước người hắn !

"Cái gì?"

Quan Văn Bảo cũng là cái luyện công phu , hắn tin tưởng mình này Lôi Đình một đao , lại không nghĩ rằng Lý Phàm động tác nhanh hơn !

"Viên Hầu trường quyền !"

Ở vượn đánh thuật trạng thái , Lý Phàm quả đấm của tốc độ cũng cực nhanh , giống như đồng hồ quả lắc , thẳng đến Quan Văn Bảo huyệt Thái Dương ném tới .

Lý Phàm cũng nhìn ra , này Quan Văn Bảo đúng (là) một cao thủ . Như thế nặng nề một cây Yển Nguyệt đao , hắn có thể thoải mái huy động , tuyệt đối là có nội công phụ trợ !

Quả nhiên , Quan Văn Bảo đầu nhẹ nhàng một bên , đồng thời thu hồi của mình Yển Nguyệt đao , dựng thẳng đang bên người , chặn Lý Phàm này trường quyền !

"Đ-A-N-G...G!"

Lý Phàm quả đấm của nện ở cán dài lên, nếu như là mộc chất, chỉ sợ cũng bị Lý Phàm một đấm đánh nát . Nhưng Quan Văn Bảo Yển Nguyệt đao đúng (là) thiết da đao can , như thế gỗ một cái , giống như gỗ chuông .

Lý Phàm nắm tay bị chấn khai , hắn lùi lại một bước . Quan Văn Bảo đại đao trong tay cũng không còn nắm vững , bị chấn đắc liền đao dẫn người lao đao hạ xuống, suýt nữa té ngã .

"Hảo quyền pháp ."

Quan Văn Bảo trong mắt thiềm khác thường sắc , "Người tên là gì , thầy người là ai?"

"Nhớ kỹ , ta gọi là Lý Phàm ! Tự học thành tài !"

Lý Phàm cũng là tự tình hội thần nhìn chăm chăm Quan Văn Bảo đích tay , đối với Quan Văn Bảo cao thủ như thế mà nói , xem hấn thủ , còn có bả vai động tác , là có thể đoán được hấn bước tiếp theo chiêu thức !

Tuy rằng Mộ Dung Anh dạy chính mình trụ cột Ngũ cầm hí , nhưng Ngũ Cầm Hợp kích thuật , lại là mình lĩnh ngộ ra tới !

"Tự học thành tài?"

Quan Văn Bảo lông mi giương lên , "Đừng khoác lác ! Người bộ công phu này bí hiểm , vừa nhìn cũng không phải là Phàm phẩm ! Như thế thần công , người làm sao có thể chính mình ngộ ra!"

"Không tin thì thôi !"

Lý Phàm nói xong , thân thể đột nhiên nhỏ bé , tiến vào Hổ đánh thuật trạng thái !

Quan Văn Bảo chân mày cau lại , một khắc này hấn giống như nhìn thấy một con mãnh hổ xuống núi , hướng về phía hấn liền mãnh liệt bỏ nhào qua !

Một trận chiến này , sợ là cần bắt đầu chăm chú rồi.

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

053 còn có ai

053 còn có ai

Quan Văn Bảo mang theo kia can Yên Nguyệt đao , nhìn trước người giống như mãnh hổ hạ sơn vậy Lý Phàm , trong lòng trong nháy mắt hiện lên vô số ý niệm trong đầu .

Người này là luyện công phu , nhưng luyện công phu đúng (là) không thể tiến này câu lạc bộ đấy!

Quan Văn Bảo sở dĩ ở trong này , là bởi vì hấn cùng Tô Thần có một ước định . Hấn vẫn duy trì bất bại bản ghi chép , đồng thời còn phải xử lý này ngộ nhập câu lạc bộ luyện công phu nhóm .

Một năm đã qua , Quan Văn Bảo đều ở đây cái trong sân đấu phục vụ , chỉ cần làm tròn mười năm , hấn là có thể giải phóng .

Tại trong lúc này , Tô Thần để cho hấn làm cái gì , hấn thì làm cái đó !

Bất quá chính mình một thanh Yên Nguyệt đao , tại đây cạnh kỹ trang thật đúng là chưa từng gặp qua cái gì tượng mô tượng dạng đối thủ . Giống Lý Phàm loại này Vũ Đầu gia , ngược lại khơi dậy Quan Văn Bảo hảo thắng tâm ! Mèo khen mèo dài đuôi gia hỏa , hôm nay khiến cho người có biết cái gì gọi là cao thủ chân chính !

Quan Văn Bảo luyện đúng (là) Quan Gia thể thể đại đại tương truyền Quan Gia đao pháp , ra trận có thể giết địch , xuống ngựa có thể tàn sát hổ ! Chân khí trong cơ thể hấn sôi trào , nháy mắt tràn ngập tại đây đem Yên Nguyệt trên đao .

Ở Lý Phàm trong đôi mắt của , kia Yên Nguyệt trên đao giống như sáng lên đẹp đẽ hồng quang , giống như thiêu đốt lên hỏa diễm!

"Cuồng long xuất hải !"

Quan Văn Bảo đao pháp kỹ càng , một thanh Yên Nguyệt đao ở trong tay của hấn đúng là sống lại chân long ! Xích hồng sắc đao khí theo thân đao đang vén lên , thẳng đến Lý Phàm mà đi !

Quan Gia đao pháp ý tứ là nhanh chuẩn ngoan , phụ trợ lên nghĩa dũng quyết chân khí , nhưng một đao sau khi ra ngoài , bá đạo như hoàng . Thông thường địch nhân chỉ có thể nhìn thấy một cái ánh lửa hiện lên , sau đó cũng sẽ bị liêu lên một đao chém thành hai khúc !

Tại...này bãi, Quan Văn Bảo cho tới bây giờ chưa bao giờ dùng qua như vậy chiêu thức ! Dù sao cũng là giết người chiêu thức , đối phó vậy hắc quyền tuyến thủ , hắc bình thường ba đao có thể làm cho đối phương nhận thua !

Nhưng lần này, Quan Văn Bảo không chậm trễ chút nào , trước mặt là một Vũ Đẩu gia , đứng (là) một cao thủ ! Thực lực của hắn , cơ hồ cùng mình đứng (là) lực lượng ngang nhau , đều có lô hỏa thuần thanh tu vi !

Tuy rằng lại là thiếu niên anh hùng , tự nhiên tôn trọng . Nhưng vì gia tộc của mình , hắn chỉ có thể thắng !

"Tới tốt lắm !"

Mà Lý Phàm không có bất kỳ sợ hãi , chứng kiến bá đạo này một đao , ngược lại cười ha hả !

Cái loại này trong lòng thiêu đốt lên Vũ Hồn , để cho hắn tình cảm mãnh liệt mệnh mong ! Quan Văn Bảo này liêu lên một đao tuy rằng cực nhanh , nhưng ở trong mắt hắn , lại thả chậm bảy tám phần !

Hắc kích thuật !

"Bạch Hắc gạt đầu !"

Lý Phàm năm ngón tay tạo thành hắc uế , bọc Chân khí , hội tụ thành một chút , hung hăng đánh ở Quan Văn Bảo trên thân đao .

"Leng keng !"

Quan Văn Bảo trong tay Yên Nguyệt đao lần đầu tiên bị chấn khai , mang theo Quan Văn Bảo cánh tay này , gãy đến Nhất Biên !

Đồng thời , Lý Phàm mượn dùng này đánh lực lượng , thân thể vừa chuyển , chân phải từ đuôi đến đầu , chém xéo đá hướng về phía Quan Văn Bảo đầu !

Lộc kích thuật !

"Bạch Lộc đảo thích môn !"

Lý Phàm mặc chính là một đôi Thiết Hải , hắn tuy rằng trên tay công phu lợi hại , nhưng hắn chân chính sát chiêu , cũng ở một đôi chân lên!

Bởi vì Lý Phàm lúc không có chuyện gì làm liền đang tự hỏi , luận võ so chiêu , phi thường hung hiểm ! Song phương cho dù tu vi cao tới đâu , thắng bại cũng thường thường ngay tại ba lượng trên chọc trong lúc đó ! Làm sao có thể ở trong vòng ba chiêu giải quyết địch nhân , mới là Lý Phàm theo đuổi Chân Đế !

Bởi vì cái gọi là , thủ đứng (là) hai cánh cửa , toàn bằng chân đá người . Lý Phàm Ngũ Cầm Hợp kích thuật bên trong , cũng là lấy quyền pháp là việc chính ! Hắn dựa vào tự hỏi , có thể hay không để cho địch nhân sai cho là mình am hiểu quyền pháp , lại xem nhẹ trên đùi của mình công phu đây?

Vì thế Lý Phàm suốt một tháng , cơ hồ mỗi ngày đối với trước cửa một cây đại thụ luyện một chiêu này Bạch Lộc đảo thích môn !

Một tháng sau , Lý Phàm đi chân đất , đem viên này to cỡ miệng chén cây cấp chặn ngang đá gãy rồi!

Đây là Lý Phàm tín niệm ! Ngũ cảm hí , hắn muốn đem này một môn công phu cấp phát dương quang đại !

Giờ này khắc này , một chiêu này Bạch Lộc đảo thích môn bị Lý Phàm đá ra cực hạn ! Quan Văn Bảo không ngờ tới Lý Phàm chân chính sát chiêu lại đang trên đùi , hắn luôn luôn hết sức chăm chú quan sát đến Lý Phàm động tác trên tay ! Chờ hắn kịp phản ứng , đã muốn không còn kịp rồi ! Tuy rằng Quan Văn Bảo công lực hơn người , phản ứng cũng bay nhanh . Nhưng một cước này , hãy để cho hắn trở tay không kịp . Hắn chỉ vội vàng đem Yên Nguyệt đao đưa ngang trước người , ngăn trở mặt mình . Nhưng Lý Phàm một cước này lại trùng điệp đá vào trên thân đao , này cứng rắn thân đao lại bị Lý Phàm cấp một cước đá cong !

Mặt đao tính cả lực đánh vào , cùng nhau vỗ vào Quan Văn Bảo trên mặt . Quan Văn Bảo bộ mặt đã bị đá kích cường liệt , mặt đều bị đao này thân cấp lấy hoa hồng rồi! Cả người cũng bị Lý Phàm đá một cái ngã lộn nhào , thiếu chút nữa té trên mặt đất .

Nhưng luyện công phu chính là luyện công phu , Quan Văn Bảo sức eo công phu phi thường , hai chân tách ra , thân mình ngưỡng đến một nửa , không khoan nhượng Địa ổn định !

Nhưng mà Lý Phàm đã muốn cao cao nâng lên một cước , tiêu chuẩn Phách Quái , hướng về Quan Văn Bảo liền bổ xuống .

Quan Văn Bảo hoành từ bản thân Yên Nguyệt đao , chắn đang bên người , ngăn cản Lý Phàm một cước này . Nhưng Lý Phàm một cước này mang tới lực lượng cũng rất cuộc không ngăn được , Quan Văn Bảo trực tiếp trùng điệp cả người lộn đao , ngã ở trên sàn nhà .

Lý Phàm rõ ràng đã muốn đánh đỏ mắt , nhiệt huyết vẫn tóc , rất nhiều chuyện đều quên ở sau đầu !

Thân thể của hắn đi xuống chúi xuống , thế nhưng cầm lên Quan Văn Bảo đại đao . Tuy rằng thân đao đã muốn cong , nhưng như cũ sắc bén ! Chỉ cần

Lý Phàm đi xuống vừa bỏ , Quan Văn Bảo liền gặp đầu người rơi xuống đất .

Liền phải ở chỗ này đã xong sao . . .

Quan Văn Bảo nhắm hai mắt lại , nội tâm hối hận . Hắn không sợ chết , chỉ là mình đã đánh mất gia tộc mất !

Hắn không phải chết ở sân đấu vô lên, cũng đã bị chết ở tại này chết tiết ngậm hắc quyền tràng !

Nhưng đúng vào lúc này , Quan Văn Bảo phía sau kia con hãn huyết bảo mã bỗng nhiên "Tí tách" Địa kêu một tiếng , tiếp theo một đầu hướng về Lý Phàm vọt tới .

Lý Phàm nhãn tinh sáng lên , giờ tay lên trong đích Yên Nguyệt đao !

"Không nên giết nàng !"

Quan Văn Bảo nghe được thanh âm , biết không tốt , vội vàng quát to một tiếng .

Lý Phàm vốn là muốn bỏ ra một đao này , nghe được Quan Văn Bảo tê tâm liệt phế hô to , lập tức đao chuyển hướng , dùng sống đao hung hăng quát vào này con chiến mã trên đầu .

"Ầm!"

Này con chiến mã lập tức té lăn trên đất , nửa ngày chỉ có thể động động chân , cũng không đứng lên nổi .

"Ta là tới đánh nhau, không phải tới giết người ."

Khi lang một tiếng , Lý Phàm ném ở trong tay gấp khúc Yên Nguyệt đao , sau đó đối Quan Văn Bảo nói .

"Lại cùng ngươi nói một lần , một bộ này chiêu thức tên là Ngũ Cầm Hợp kích thuật , đúng (là) chính mình ngộ ra tới . Ngươi nếu như không phục , chúng ta có thể lại đến qua ."

"Ta phục rồi . . ."

Quan Văn Bảo thở dài một tiếng , "Công phu của ngươi hơn xa ta , cảm ơn ngươi ân không giết . . . Ta . . . Không làm cách nào báo . . ."

"Vậy cũng không cần báo ."

Lý Phàm không để ý nữa thái Quan Văn Bảo , mà là ngẩng đầu lên , lại giờ lên một ngón tay , cao giọng hỏi.

"Ta ! Đúng (là) đêm nay số một! Có người nào muốn khiêu chiến ta , cứ tới ! Các ngươi này đó ngồi ở trên khán phòng người nhu nhược , một đám người khuôn cầu nuôi , cho là có ít tiền có thể điều khiển sinh tử của người khác sao? Đều hắn sao đúng (là) bọn hèn nhát ! Ai có gan, xuống dưới theo ta một trận chiến !"

Nói xong, Lý Phàm ngẩng đầu liếc mắt một cái , một cước đá vào kia Yên Nguyệt trên đao . Cái chuôi...này Yên Nguyệt đao lập tức bay ra ngoài , trên không trung xoay tròn tầm vài vòng , tiếp theo choáng một tiếng đâm rách chỗ cao nhất căn phòng của thủy tinh , đâm vào Tô Thân bên người trên ghế sa lon .

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xi: 50878799

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

054 lựa chọn một con đường

054 lựa chọn một con đường

Tô Thần ngồi ở đó rồi, Yển Nguyệt dao dao can ngay tại mặt của hắn giữ . Mà hắn tỉnh bơ , hút một hơi xì gà .

"Người trẻ tuổi , chính là quá xúc động ."

Hắn đứng lên , vỗ vỗ chính mình màu đen điều áo khoác da thượng tro bụi , "Làm ca ca , phải giáo giáo hắn xử sự làm người đạo lý . Đánh lâu như vậy , phỏng chừng bụng cũng đã đói . Vũ Phong , mời hắn đến nhà ăn ăn một chút gì ."

"Dạ."

Bên cạnh hắn một cái hộ vệ áo đen lập tức đi ra cửa đi .

Không bao lâu , này hộ vệ áo đen liền gặp được Lý Phàm .

"Lý tiên sinh , lão bản của chúng ta xin người cùng đi ăn tối ."

Lý Phàm lúc này đang tìm Hoàng Lỗi đâu rồi, không biết tiểu tử này lại chạy đi đâu đắc chí đã đi . Mà hộ vệ áo đen xuất hiện thời điểm , Lý Phàm thập phần không kiên nhẫn .

"Không có thấy hay không , cũng không phải hot girl , tổng thấy cái gì thấy !"

Lý Phàm vung tay lên , "Vớ người lão bản nói , sau khi ta sẽ dùng tới , Mọi người nước giếng không xâm phạm nước sông !"

"Lý tiên sinh ."

Vũ Phong thân là Tô Thần bảo tiêu , nhiều ít cũng lấy dính một chút Tô Thần mà nói nói thói quen , mang theo một loại ngạo mạn , "Nhà của ta lão bản đã muốn mời bằng hữu của ngài làm khách ."

"Các người bắt Hoàng Lỗi?"

Lý Phàm chân mày cau lại , hắn bỗng nhiên tiến lên một bước , Vũ Phong theo bản năng liền đưa tay rút ra trong ngực điện kích thương !

Vũ Phong thân là Tô Thần cận vệ , tự nhiên là phi thường vĩ đại ! Hắn đang trên thế giới đều cũng có danh tức giận , chuyên nghiệp quốc tế bảo tiêu tiêu chuẩn trong trận đấu], thành tích của hắn đứng hàng đệ ngũ trăm !

Loại này điện kích thương tuy rằng một lần chỉ có thể bắn càn , nhưng uy lực không tầm thường . Ở quốc nội như cũ thuộc loại hàng cấm , cũng Tô Thần cho mỗi cái bảo tiêu phù hợp ! Dù sao thứ này đánh không chết người , lên dùng đến bảo vệ mình , không làm khó ra bắn chết án , mặt trên cũng sẽ không tìm phiền toái cho mình !

Vũ Phong cũng là một khoái thương thủ , bạt thương tốc độ nhất lưu ! Hắn đang mười thước nội Xạ Kích Tốc Độ Cao luôn luôn vẫn duy trì trước mười bản ghi chép , có thể nói Thiểm Điện thương ! Hắn có tin tưởng ở mười thước nội đánh chết bất kỳ địch nhân , đây là hắn khu vực cấm !

Nhưng lần này , hắn điện kích thương vừa mới nhả ra , Lý Phàm đích ngón tay đã muốn vỗ vào trên cổ tay của hắn .

"Tìm đường chết !"

Lý Phàm một bàn tay vuốt ve Vũ Phong điện kích thương , đồng thời tay kia thì bóp chặt Vũ Phong cổ của , đem hắn cả đựng ở phía sau trên vách tường !

"Vương bát đản ! Đánh không lại ta , đối người của ta xuống tay? Nếu là hắn rụng cọng tóc , ta vụn gãy cổ của ngươi !"

Lý Phàm đích tay chưởng giống như kim sắt giống như , nương Vũ Phong mặt của đều ghen đỏ .

"Ngươi . . . Giết ta . . . Hắn . . . Cũng sẽ chết . . ."

Vũ Phong tới cùng cũng là cái kẻ kiên cường , vẫn không có khuất phục . Lý Phàm thâm hận , đem Vũ Phong ngã sấp xuống Nhất Biên , đập bẻ lật ra một cái ghế .

"Lý tiên sinh . . . Xin mời đi theo ta đi . . ."

Vũ Phong không rên một tiếng , lặng lẽ bò lên , tiếp tục khách khí đối Lý Phàm đưa tay mời .

"Được, quân hắn khi gió có phải hay không Hồng Môn Yến , ta bước đi hắn một lần !"

Hoàng Lỗi tuy rằng cùng mình nhận thức không lâu sau , nhưng đối chính hắn một đại ca coi như là không tệ , rất cung kính . Tiểu đệ hiện tại có khó khăn , làm đại ca không có khả năng bỏ lại hắn mặc kệ !

Cho dù mình là một học sinh trung học , cũng phải có lên một người nam nhân nên có giác ngộ ! Nếu đem Hoàng Lỗi ném , chính mình chạy , vậy mình vẫn là người sao?

Nhưng này Tô lão bản cũng quá không phải thứ gì rồi, lớn như vậy cái lão lớn, thế nhưng chơi chiêu thức ấy ! Thực vài luyện~ bản thủ !

Lý Phàm tức cảnh hông, hộ vệ đi theo Vũ Phong, một đường đi tới trong phòng ăn.

Bữa ăn này sành lắp ráp nhưng thật ra trống lếch, bốn phía vách tường đều là kim ngư trì, bên trong nuôi không biết bao nhiêu đắt giá cá cảnh nhiệt đới.

Mà Tô Thần ngồi ở chính giữa, đang ở hưởng dụng một con châu Úc tôm hùm.

Trong phòng đứng rất nhiều hộ vệ áo đen, mỗi cái đều hung thần ác sát, vừa nhìn cũng không phải là hảo trận chiến.

Hoàng Lỗi an vị ở Tô Thần bên cạnh, vốn nên đứng (là) cùng đi ăn tối, nhưng sắc mặt của hắn lại không tốt lắm. Dù sao bị một thanh khảm đao đặt ở trên cổ, ai com này cũng ăn không thom đi.

"Đại ca nha, Tô lão bản không cần mời chúng ta ăn com. . . Quá nhiệt tình, thôi đều thôi không xong a !"

Hoàng Lỗi chứng kiến Lý Phàm đến đây, giống như chứng kiến cứu tinh. Sau đó hắn rồi hướng Tô Thần nói nói: " Tô lão bản a, người xem đại ca của ta đều tới. Có lời gì người đối với ta đại ca nói chứ, ta sẽ một tiểu đệ, thế nào có tư cách với các người ngồi cùng bàn a. Ta cái mông này bản thủ, tiếp tục bản các người rồi cái ghế này. . . "

Nói xong, hắn muốn đứng lên, mà trên cổ kia thanh đao đi xuống chúi xuống, hắn chỉ hảo đảng hoàng lại ngồi trở xuống.

"Tô lão bản, người này có điểm không giảng cứu đi!"

Lý Phàm nhủ mảy, trong lời nói mang theo châm chọc, "Ta còn tưởng rằng Tô lão bản đứng (là) một nhân vật đầu rồi, không nghĩ tới cũng thích chơi này hạ lưu một bộ."

"Đệ đệ quá lo lắng, chính là mời người ăn cái com mà thôi."

Tô Thần nói xong, vỗ tay phát ra tiếng, kia Vũ Phong lập tức đã đi qua, theo Nhất Biên lại lấy ra một cái tủ sắt, mở ra lúc sau, bên trong đầy tiền mặt.

"Nơi này là một trăm vạn, trong đó hai mươi vạn, là các người đêm nay được."

Tô Thần cười rộ lên, "Mặt khác 80 vạn đầu rồi, là ta thưởng thức người, thưởng cho người."

"Người trận này trận, cũng không giống như là muốn mời khách đưa tiền a."

Lý Phàm hừ lạnh, "Ta có chút vô phúc tiêu thụ a, Tô lão bản."

"Đệ đệ quá khách khí."

Tô Thần cười nhẹ, "Chút tiền ấy với ta mà nói, còn không bằng bên cạnh hồ cá trong tường một cái cá cảnh nhiệt đới đáng giá. Nói cách khác, người cố gắng cả đêm, còn không bằng nơi này một con cá, biết không?"

Hắn chỉ chỉ bên cạnh hồ cá tường, tiếp tục nói.

"Người thắng trận đấu, số tiền này, ta không thể không cấp người, không thể bị người ngoài nói ta Tô Thần keo kiệt. Nhưng mà, người phá hủy ta Tô Thần quý củ, nếu để cho người bình an ly khai nơi này, ta không có biện pháp cấp huynh đệ mình nhóm một cái công đạo."

"Người ý gì?"

Đã muốn càn xé bức rồi hả?

Lý Phàm âm thầm vận chuyển chân khí trong cơ thể, tùy thời chuẩn bị khai chiến.

"Người yên tâm, con người của ta, thực công bình."

Tô Thần cười ha hả nói nói: "ta cấp người hai con đường, cho người lựa chọn. Nhất, từng bước quỳ, đến trước mặt ta cầu ta. Đây một trăm vạn, vẫn là của người. Người, ta cũng có thể trả lại cho người."

"Con đường thứ hai kia đâu?"

"Xem đến phần sau cái kia Sa Ngư rồi hả?"

Tô Thần từ nay về sau chỉ, "Hai người các người, đều nuôi cá."

"Tô lão bản. . . Không phải là quỳ sao. Đại ca của ta có mặt mũi, không tiện lắm. Nếu không ta quỳ người đi, từng bước phục lại đều được, người xem trách dạng?"

Hoàng Lỗi vội vàng nói , Vũ Phong lại tiến lên một bước , một cước đem hắn đoán té xuống đất thượng .

"Hắn đây sao có phần của ngươi nói chuyện sao? Cái gì vậy , Delmm!"

Lý Phàm siết chặt nắm tay !

"Vũ Phong , đi xuống !"

Tô Thần một cái tát phiến ở Vũ Phong trên mặt , "Đã cầu cũng phải xem chủ nhân . Chủ nhân không nói chuyện , ngươi kích động cái gì sao? Còn không cấp Lý tiên sinh xin lỗi !"

"Thực xin lỗi , Lý tiên sinh , ta xúc động rồi ."

"Ba ba ba !"

Lý Phàm lại vỗ vỗ hai tay , "Rốt cuộc là Tô lão bản , đã cầu tư thế đều như vậy có phạm !"

"Người trẻ tuổi nói chuyện không cần mang mùi thuốc súng ."

Tô Thần thập phần hồ hững , "Con đường kia , đệ đệ chính ngươi tuyên đi."

Không bao giờ ... nữa thức đêm - -

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

055 ai cứng rắn hơn

055 ai cứng rắn hơn

"Tô lão bản , này đã có thể ngưng ngưng ."

Lý Phàm nở nụ cười , "Con người của ta trẻ tuổi nóng tính , người khác cho ta tuyên con đường , ta chưa bao giờ đi . Nhưng chính mình phải đi con đường , ai cũng ngăn không được !"

"Được , này một trăm vạn liên bãi ở đây . Chỉ cần lão đệ ngươi có thể lấy được đến , đủ số lấy đi !"

Tô Thần lấy ra một điều xi gà , Vũ Phong liền vội vàng tiến lên , dùng vô lưu diêm tiểu tâm dục dục Tô Thần châm .

"Ta ngược lại thật ra muốn nhìn , lão đệ mạng , có thể cứng đến bao nhiêu ."

Lúc nói chuyện , chung quanh này đó hộ vệ áo đen lập tức hóa thân tay nắm , mỗi người đều từ trong lòng rút ra một cây sủy côn , hung thần ác sát Địa nhìn chăm chăm Lý Phàm .

"Đại ca ! Tiểu Tâm a ! Thật sự không được ngươi bỏ chạy đi!"

Hoàng Lỗi hô to một tiếng , "Dù sao ta chính là cái tên côn đồ , nhiều lắm ai bỗng nhiên đánh , Tô lão bản chắc là sẽ không giết ta người như thế , tay bản , có phải hay không Tô lão bản?"

"Ba !"

Tuy rằng phía trước từng có cảnh cáo , nhưng Vũ Phong lại lên trước rút Hoàng Lỗi đầy miệng ba .

"Đầu mịa mày(fuck your mom) , ngươi có tư cách cùng lão bản của ta nói chuyện sao? Cầu vật !"

"Có tốt! Nhiều hơn nữa đánh ta hai cái !"

Hoàng Lỗi phun ra một búng máu, sau đó cười ha hả nói nói: " dù sao ta thích ăn đòn! Các huynh đệ đánh ta một trận , sau đó phóng đại ca của ta đi thôi !"

"Hoàng Lỗi ! Đừng nói nhảm !"

Lý Phàm nóng nảy , "Ngươi nếu là thật bị đánh chết làm sao bây giờ? Nhanh chóng cầm miệng của ngươi lại !"

"Đại ca ! Ngươi yên tâm , ta chúc con gái, mạng cứng rắn !"

Hoàng Lỗi kêu một tiếng , lại bị Vũ Phong đập một cước .

"Đánh đi ! Đánh đi ! Tùy cho các ngươi đánh !"

Hoàng Lỗi ý vị la hét , "Đều đánh ta , phóng đại ca của ta đi !"

"Nhắm lại chó của ngươi miệng !"

Vũ Phong quơ lấy bên cạnh một cái chai rượu , muốn chiếu Hoàng Lỗi đầu đến mở bầu !

Lý Phàm nắm lên bên cạnh trên bàn một phen đĩa ăn , rồi tay ném ra ngoài .

"Phốc !"

Đĩa ăn vừa lúc đâm vào Vũ Phong trên lòng bàn tay , đầu hất buông lỏng ra bình rượu , bắng bó Hữu Thủ run rẩy lên .

"Các ngươi đã muốn chơi , ta đây liền cùng các ngươi hào hảo chơi !"

Lý Phàm thật sâu thở ra một hơi, ánh mắt bỗng nhiên sáng lên chói mắt tinh mang .

Hùng Kích thuật !

Hai cái hắc y tay đầm đã muốn vọt tới Lý Phàm trước mặt của , trong tay sủy côn chiếu Lý Phàm tiếp đón , phi thường hung ác !

Hùng Kích thuật trạng thái , Lý Phàm chân khí chạy toàn thân , giống như cho hấn phủ thêm một tầng vô hình áo giáp .

Hai cái này hắc y tay đầm cũng đều là chuyên nghiệp , một cái trong đó sủy côn hướng về Lý Phàm phôi đâm tới , người kia thì vung côn đánh về phía Lý Phàm xương sườn !

Nhưng Lý Phàm bất vi sở động , tùy ý hai người bọn họ sủy côn dừng ở trên người của hấn .

"Thình thịch !"

Hai tiếng trầm đục , Lý Phàm lại ý có Chân khí hộ thể , không khoan nhượng kháng cự hai người tiến công .

Không đợi đối phương kịp phản ứng , Lý Phàm đã muốn vuron hai tay , trào ở hai người bọn họ trên đầu .

"Àm!"

Lý Phàm hai tay vừa dùng lực , đem đầu của hai người đập bể cùng một chỗ , hai cái này hắc y tay đầm lập tức kêu lên một tiếng đau đớn , ngã đi .

Lại có hai cái tay đầm theo bên cạnh vọt tới , Lý Phàm đá ở bên cạnh trên bàn , giá trưng hai thước sở trường bàn tròn lập tức bay ra ngoài , nện ở nhị trên thân người , đem bọn họ cấp chụp té trên mặt đất .

Nhưng Tô Thần cái khác không nhiều lắm , chính là nhiều người !

Cả phòng không sai biệt lắm hơn ba mươi tay đầm , ở Tô Thần ý bảo , không hề dùng sủy côn , mà là từ phía sau rút ra một phen búa , chop trong tay . Trận này trận có điểm giống đúng (là) trên TV Phủ Đầu bang , Lý Phàm lại không sợ hãi chút nào . Hấn theo bên cạnh trên vách tường tháo xuống một cây phục cổ mái chèo , xách ở trong tay , huy vũ hai cái , cảm giác xúc cảm vừa vặn .

Một cái tay đầm vọt tới Lý Phàm trước mặt , Lý Phàm trong tay mái chèo trực tiếp vào đầu vừa bổ , nện ở kia tay đầm trên đầu .

Bạn thân này trực tiếp bị đánh đích nằm trên đất , ngã đi tại chỗ .

Đối mặt nhiều như vậy địch nhân , Lý Phàm lại vẫn duy trì phong khinh vân đạm , giống như chính là đến trò chơi giống nhau . Trong tay hấn cái này mái chèo bị hấn dùng thành thần khí , mỗi lần chém ra đi , đều có thể gỡ trở mình một cái hắc y tay đầm .

Rõ ràng có nhiều như vậy tay nắm , lại không có một người nào , không có một cái nào có thể gần Lý Phàm thân ! Lấy cái này mái chèo làm khoảng cách , Lý Phàm quanh thân gần hai mét phạm vi , đã hình thành một cái Chân Không !

"Lão đệ quả nhiên là hào thân thủ ."

Tô Thần cũng không trải qua không hoảng hốt , "Quả nhiên là luyện công phu . Bất quá lão đệ đại khái không biết , ta cái chỗ này , từ trước đến nay không chào đón bất kỳ Vũ Đẩu gia . Ngươi vào đất của ta đầu , chính là phá hủy quy củ của ta , cho nên liền chẳng thể trách ca ca ta ."

"Đi đại gia ngươi ! Quy củ đều hấn sao ngươi định !"

Lý Phàm khinh thường nói , "Của chính ta đường , chính mình đi ! Không cần bắt luận kẻ nào cho ta quy chế củ ! Tô Thần Tô lão bản , ta ngược lại thật ra muốn nhìn , đứng (là) quy củ của ngươi lớn , hay là ta mái chèo cứng rắn !"

Nói xong , Lý Phàm từng bước một hướng về Tô Thần xít tới gần . Chung quanh này tay nắm không có biện pháp ở bàng quan , một cái hắc y tay nắm mãnh liệt bỏ nhào qua , miệng rít gào liên tục . Mà Lý Phàm trong tay mái chèo đi phía trước đâm một cái , tưởng bản đánh vào kia bạn thân trên mũi .

"Phốc !"

Đối phương bị đụng bay ra ngoài , mang theo bay lên máu mũi , hung hăng té xuống đất , bất tỉnh nhân sự .

Nhưng theo Lý Phàm vừa động , càng nhiều là hắc y tay nắm lại bỏ nhào qua . Lý Phàm trong tay một cây mái chèo , tả chụp hữu đánh , không ngừng đem này đến gần hắc y tay nắm cấp chụp té trên mặt đất .

Lý Phàm động tác gọn gàng , không có...chút nào dài dòng !

Hắn từng bước đi , khoảng cách Tô Thần không đến cách xa năm mét rồi.

"Thực là một đám phế vật !"

Vũ Phong xách lên búa , hướng về Lý Phàm rồi tay liền đã đánh qua !

Này búa trên không trung xoay tròn vài vòng , thẳng đến Lý Phàm mà đi .

Lý Phàm không chút hoang mang , tiện tay nhứ lại , dùng mái chèo đem Vũ Phong búa cấp đánh bay rồi.

Nhưng chung quanh hắc y tay nắm học theo , cả đám đều cầm trong tay búa cấp ném ra ngoài , cố gắng dùng búa mư đem Lý Phàm cấp băm thành thịt nát .

Lý Phàm lại không có...chút nào thần sắc sợ hãi , trong tay hấn mái chèo liên tục phát , chung quanh này búa thế nhưng không một có thể gần người , tất cả đều bị Lý Phàm mái chèo cấp chụp bay ra ngoài .

Đình đình đang đang , chung quanh hắc y tay nắm đều thương hoàng trốn tránh , bởi vì búa đều bôn của bọn hấn đi rồi!

Nhiều cái hắc y tay nắm đều bị búa cấp chém bị thương , Tô Thần ngồi ở chỗ kia , tựa hồ rất cục có chút động dung .

Lý Phàm lại tiến lên một bước , đã cùng Tô Thần gần trong gang tấc !

"Đi chết đi !"

Ninh Phong rút ra điện kích thương , đánh ra mấy kích điện , chuẩn bị đánh xiú Lý Phàm ! Nhưng này tốc độ cao mà đến mấy kích điện , ở Lý Phàm trong ánh mắt lại trở nên chậm lại .

Thuyền của hấn tưởng đảo qua , trực tiếp đem mấy kích điện cấp đánh bay qua một bên , điện ở bên cạnh một cái tay nắm thân mình , điện chính hấn đương trường liền nhảy lên Dịch Tư Khoa .

"Không có khả năng !"

Ninh Phong có chút không dám tin vào hai mắt của mình , mà Lý Phàm tiến lên một bước , trong tay mái chèo vồ vào trên đầu của hấn , đem Ninh Phong bài thân thể đi xuống một phen.

"Cuồng long xuất hải !"

Lý Phàm rồi lại thân thể vừa chuyển , trong trí nhớ Quan Văn Bảo xảy ra nhất chiêu , bị hấn hạ bút thành văn !

Ninh Phong thân thể còn không có quỳ rạp trên mặt đất , đã bị Lý Phàm từ đuôi đến đầu một cái mái chèo cấp chụp lên , cả người bị đánh bay ra ngoài , trùng điệp ngã ở Tô Thần chân của biên !

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

056 cẩn thận Cẩm Y vệ

056 cẩn thận Cẩm Y vệ

Lý Phàm đứng ở Tô Thần trước mặt cửa, sau năm phút, Tô Thần tay đầm tắt cả đều nằm trên mặt đất, mà Lý Phàm trên người liên điểm tổn thương đều không có, bình yên vô sự, cả người giống như một cái uy phong lẫm lẫm tướng quân.

Hoàng Lỗi cứ như vậy nhìn thấy Lý Phàm, cảm giác hấn hình như là Thiên Thần hạ phạm Đại ca chính là cho lực a! Tô Thần nhiều như vậy chuyên nghiệp tay đầm, đều bị đại ca cấp đánh ngã rồi!

Chính mình quả nhiên chưa cùng lắm người, đại ca chọn được, ăn uống không thể thiếu!

"Lão đệ, ngươi muốn làm cái gì?"

Tô Thần như cũ vẫn duy trì hấn bình tĩnh, hấn nói nói: "chuyện này, nếu dừng ở đây, ta sẽ làm cái gì cũng chưa từng xảy ra. Nhưng ngươi nếu là bị thương ta...ta cam đoan ngươi tìm không thấy lối ra nơi này."

"Chà!"

Lý Phàm trong tay mái chèo để ngang Tô Thần cổ của bên cạnh, "Kia nếu là ta giết ngươi sao, còn có những phiền toái này sao?"

"Lão đệ a, sau lưng của ta, đứng ngươi không chọc nổi người."

Tô Thần nở nụ cười, "Coi như ngươi có thể giết ta, ngươi có thể giết ta người sau lưng sao?"

"Ta quản ngươi nhiều như vậy, trước hết giết ngươi nói sau!"

Lý Phàm nói xong, trong tay mái chèo hung hăng vung lên, chiếu Tô Thần đầu liền chạy vội tới!

Tô Thần nhìn thẳng bỏ xuống mái chèo, giống như một tia chớp từ trên trời giáng xuống! Hấn rút cục mất đi vốn có bình tĩnh, đặt mông ngồi trên mặt đất.

Lý Phàm mái chèo dừng ở đỉnh đầu của hấn, Tô Thần hai chân nhẹ nhàng run rẩy. Mặc dù là đã trải qua nhiều chuyện như vậy, chết tại vong tưởng thường một khắc này, hấn vẫn sợ! Bởi vì này một khắc hấn nhớ tới lão bà của mình, tình của mình phụ, còn có con của mình... Hấn thật sự sợ, hấn không muốn chết.

"Nhỏ, tiểu lão đệ..."

Tô Thần nuốt từng ngụm nước bọt, "Ngươi còn trẻ... Ngàn vạn lần không thể đi thượng chặt đầu lộ a..."

"Tô Đại lão bản, ngươi không phải là luôn luôn thực ngu khí sao, như thế nào hiện tại liền nhận thức tưng?"

Lý Phàm nhin không được nhạo báng, "Của ngươi lượng không khí thở đây? Quy củ của ngươi đây?"

"Lão đệ... Chúng ta chuyện gì cũng từ từ."

Tô Thần cười khan hai tiếng, "Ngươi muốn cái gì, ta đều có thể cho ngươi. Ca ca lớn tuổi, có gia có nghiệp, không muốn chết."

"Vậy ngươi nói một chút xem, hiện tại ta còn có muốn nghe hay không quy củ của ngươi?"

Lý Phàm hỏi.

"Không cần, đương nhiên không cần."

Tô Thần khoát tay, "Tiểu lão đệ a, ngươi nói gì chính là gì!"

"Đại ca, thả hấn đi."

Hoàng Lỗi giữ chặt Lý Phàm, "Người muốn đứng (là) giết hân , thực thật phiền toái. Hơn nữa Tô lão bản là một người có thân phận , lời hân nói , khẳng định có nghĩa ."

"Đối , coi như sở , coi như sở !"

Tô Thần liên tục gật đầu , phía trước đại ca Khí Độ cũng không thấy rồi.

Hân cũng không nghĩ tới , đường đường thành phố A Tô Thần , hôm nay lại ở một học sinh trung học thân bay lên thuyền !

"Cho nên Tô lão bản nguyên ý theo chúng ta không trách lỗi xưa , chúng ta sau khi liền nước giếng không xâm phạm nước sông , đường người người đi Dương quan đạo , chúng ta đi chúng ta câu độc mộc . Tô lão bản , đại ca , các người xem ta này chú ý được không?"

Hoàng Lỗi lời này nhưng thật ra hợp Tô Thần tâm ý , trước mặt này học sinh trung học , đã muốn đánh đổ mắt rồi. Xem hân kia trong mắt cái loại này thiêu đốt lửa giận , Tô Thần không nhịn được nghĩ tới chính hân một tuổi thời gian !

Hân cái tuổi này , mang theo dao , đem một cái H thị đại ca chém . Sau lại chạy trốn tới thành phố A , lại bị người kia đại ca cấp vừa ý , này mới chậm rãi hỗn lên . Năm đó trên người mình , cũng có loại này liều lĩnh nhiệt huyết khí khái !

Cho hân một cây dao , hân liền thị trường cũng dám khám !

Lúc này Lý Phàm , thì cho hân một loại cảm giác như thế ! Tô Thần trong lòng thực sự chút sợ rồi, hân sớm cũng không phải là năm đó cái kia nhiệt huyết cấp trên thiếu niên , hân đã là một cái có gia có nghiệp , sự nghiệp thành công nam nhân !

Năm đó cái kia đại ca , cũng là đánh giá thấp như vậy chính mình , bị chính mình cấp chém chết . .

"Tiểu lão đệ a, ngày hôm nay thật là ca ca làm không đúng . . Ca ca trang bức , sau khi ca ca cũng không dám nữa ."

Tô Thần chỉ có thể buồn dáng người nói xong lời hay , "Giết ta , đối với người một chút ưu đãi đều không có . Tỷ như cho chúng ta song phương lưu một cái đường rút quân , như thế nào?"

Lúc này Lý Phàm cũng tỉnh táo lại , đích xác , nơi này là xã hội hiện đại , không phải cổ đại thế giới vô hiệp . Mình nếu là giết này Tô Thần , hân cũng phải bị giam vào ngục giam lý .

Tô Thần người này tuy rằng đáng giận , nhưng vì hân ngồi đại lao thật đúng là không đáng giá ! Mộ Dung Anh còn đang chờ mình đâu rồi, không thể làm ngu như vậy sự .

Phi , tại sao lại nghĩ đến Mộ Dung Anh trên người rồi!

Có phải hay không người đàn ông , thật không có tiền đồ ! Lý Phàm âm thầm khách sáo mình một chút , mà Tô Thần lẫn lộn nhiều năm như vậy , đầu chuyển cũng mau .

"Lão đệ , lời nói xuất phát từ tâm can trong lời nói . Ca ca mở sòng bạc không dễ dàng , nơi này chia hoa hồng , cũng không đều là của ta , có ta mặt trên Đại lão bản, còn có chuẩn bị chính phủ đám kia Vampire."

Tô Thần ý vị thâm trường vỗ vỗ trước mặt va li tiền tử , "Này để lại cho ta , cũng không thể so lão đệ người nhiều hơn bao nhiêu . Hơn nữa , trận này quy củ , cũng không phải ta đặt , mà là bọn hân đặt . Người hôm nay phá hư quy củ , ta có thể không trách lỗi xưa , cười mà qua . Nhưng . . . Những người đó có thể không nhất định sẽ bỏ qua người ."

"Như thế nào? Còn có người cần tìm ta gây phiền phức?"

Lý Phàm hừ lạnh một tiếng , "Tùy tiện ! Ta Lý Phàm Đẳng của bọn hân !"

"Lão đệ , ca ca nói cho người đều có thể lời hay ."

Tô Thần tựa hồ là đang khuyên Lý Phàm , "Những người đó , không dễ chọc . Còn ngoài hân ra , ta cũng không muốn nói nhiều . Đây một trăm vạn , người cũng lấy đi , sau khi chúng ta đại khái sẽ không còn được gặp lại rồi."

"Hoàng Lỗi , lấy hai mươi vạn đi ra ."

Lý Phàm nhường Hoàng Lỗi lấy ra hai mươi vạn , còn dư lại đặt ở tiền trong rương , sau đó cùng Tô Thần mượn cây diêm .

"Lão đệ cần hút thuốc sao? Ta đây có tốt nhất xì gà , đến một viên?"

Tô Thần vội vàng đào ra bản thân Tàng hàng , Lý Phàm cũng không khách khí , cầm lấy xì gà , điều ở trên cái miệng của mình . Hân cự tuyệt dùng Tô Thần diêm , mà là rút ra một trương trăm nguyên tiền giá trị lớn , dùng giấy sao đốt xì gà . Cùng thuốc lá bất đồng , xì gà hương vị rất thơm . Nhất là Tô Thần trù , khẳng định không phải hàng bình thường .

Theo sau , Lý Phàm hơi vung tay , mang ngọn lửa tiền mặt dừng ở tiền kia trong rương , bên trong còn dư lại 80 vạn một chút tức lên !

"Ai nha ! Tiền !"

Hoàng Lỗi tâm đầu gằn chết , nghĩ lên lao về phía trước hỏa , lại bị Lý Phàm kéo lại .

"Tô lão bản , này hai mươi vạn , là ta nên được ."

Hắn chỉ bên cạnh cháy hừng hực va li tiền tử , "Còn lại 80 vạn , thay ngươi còn trả nợ . Sau này không gặp lại ."

Nói xong , hắn hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang , mang theo Hoàng Lỗi hướng mặt ngoài đi .

"Lão đệ !"

Ở Lý Phàm trước khi ra cửa phía trước , Tô Thần tựa hồ đã tỉnh hồn lại , bỗng nhiên lại nói một câu .

"Nếu là ở mười năm trước , ngươi nhất định là một nhân vật ! Nhưng là hiện tại . . . Ca ca chúc ngươi có thể trường thọ !"

Cũng không biết Tô Thần trong lời nói đúng (là) chúc phúc vẫn là châm chọc , bất kể là gì , hắn đều tiếp theo rồi .

Lý Phàm ra khoang thuyền thời gian , Quan Văn Bảo đứng ở bên cạnh , đối với Lý Phàm bái .

"Nếu có cơ hội , chúng ta công bình công chính Địa đánh một châu ."

Lý Phàm đối Quan Văn Bảo nói .

"Đại khái không có cơ hội gặp lại rồi."

Quan Văn Bảo dừng ở trong bóng tối Lý Phàm , "Stop đề.. Nhớ , cẩn thận người của Cẩm y vệ ."

Chi bảo tiền li xì khẩu lệnh: 35103999 .

Lý Phàm tính khí thực đang , bởi vì hắn cái tuổi này , không dính khói bụi trần gian . Lý Phàm , là ta miêu tả người thứ nhất đã tràn ngập phản kháng tinh thần nhân vật nam chính .

Tựa như Tôn Ngộ Không giống nhau , Ngọc đế hai lần lễ nhượng hắn , cho hắn chức quan , hắn còn không phải đại nháo thiên cung? Nếu 50 vạn , 100 vạn có thể nhường diễn viên khuất phục , vậy thì không phải là chủ giác .

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

057 Đế Vương các

057 Đế Vương các

"Hoàng Lỗi , có một vấn đề ta muốn hỏi ngươi ."

Lý Phàm không muốn về nhà , vừa nghĩ tới Mộ Dung Anh , hắn liền phiền lòng . Dù sao trên người suy đoán cự khoản , hắn dứt khoát nhường Hoàng Lỗi tìm tốt một chút đại tửu điểm , ở lại một đêm . Hoàng Lỗi lập tức nghĩ đến chỗ tốt , đang mang theo Lý Phàm hướng bên kia chạy đi .

"Vừa lúc , đại ca , ta cũng có một vấn đề . . . Cùng cái rắm đường như , mau nhìn không nổi , được phóng xuất mới thoải mái !"

"Vậy ngươi hỏi trước đi."

"Này thế nào Hành ! Đại ca hỏi trước !"

Hoàng Lỗi như đinh đóng cột thuyết nói: " cho dù là cái rắm , ta cũng vậy được dẫu ở đít trong cửa , Đãi đại ca trước phóng xuất !"

"Lăn con bê , nghe nguoi nói chuyện sẽ không cái màu xanh biếc bảo vệ môi trường đấy!"

Lý Phàm hung hăng trừng mắt liếc hần một cái , "Vậy ta hỏi nguoi , nguoi chính là tên côn đồ , cái loại này thời điểm nguoi nên trước tiên nghĩ đến tánh mạng của mình ! Vì cái gì nguoi tình nguyện chính mình bị đánh , cũng muốn để cho ta đi?"

"Đại ca , nguoi không biết chúng ta loại này tên côn đồ ."

Hoàng Lỗi thực thật sự thuyết nói: " đại ca đi rồi , ta mới có đầu đường sống . Nếu đại ca nguoi ngã xuống , ta sẽ thật không có gì đường sống . Ta sớm liền quyết định rồi , đại ca phụ trách kiến công lập nghiệp , ta phụ trách coi trời bằng vung ! Đại ca nếu không phải ở , ta đây Hoàng Lỗi còn sống hãy cùng câu giống nhau ! Đại ca , nguoi nói một con chó , hần còn sống có cái gì kinh !"

"Nguoi yên tâm , Hoàng Lỗi ."

Lý Phàm bùi ngùi mãi thôi , vỗ vỗ Hoàng Lỗi bả vai , "Chỉ cần ta Lý Phàm có một miếng cơm ăn , tuyệt đối không cho nguoi bị đói !"

"Cám ơn đại ca ! Hảo một đời người bình an !"

"Người tốt con em nguoi !"

Lý Phàm liếc mắt , "Thiếu cho ta vô nghĩa ! Nguoi vừa rồi muốn hỏi điều gì , nhanh chóng hỏi !"

"Há, đúng rồi , đại ca , vấn đề này rất quá nhiều ta !"

Hoàng Lỗi lập tức hỏi nói: " đại ca nguoi có thể hay không nói cho ta biết , kia 80 vạn . . . Nguoi vì sao đốt thôi?"

"Nha. . ."

Lý Phàm lạnh nhạt nói , "Đúng đây một loại quan niệm nghệ thuật , nguoi có thể không lĩnh ngộ được ."

"Đại ca . . ."

Hoàng Lỗi đều không còn gì để nói rồi, "Nguoi ý kia . . . Nguoi chính là Trang cái bức chứ sao. . ."

"Động nói chuyện!"

Lý Phàm giả trang ra một bộ bí hiểm bộ dạng , "Ta càng ưa thích xưng là , cảnh giới !"

"Đại ca nguoi này cảnh giới một phen cũng quá mắc a !"

Hoàng Lỗi đều muốn khóc , "Lần sau ta có thể tỉnh táo một chút không , xúc động là ma quỷ a đại ca !"

"Được , ta lần sau tận lực bình tĩnh ."

Lý Phàm cũng khóc tang cái mặt , "Kỳ thật ta hiện tại cũng hối hận a , 80 vạn a , ta động liền đốt! Ta động liền không quản được ta đây thù! Thiếu a , rất thiếu !"

"Không có việc gì , đại ca , tiền không có ta ở kiếm !"

Hoàng Lỗi vội vàng dụ dỗ Lý Phàm , "Chính là lần tới đừng như vậy nữa xúc động thì tốt rồi Hàaaa..."

"Ta hết sức . . ."

Lý Phàm Tâm nói , chính mình nhiệt huyết vừa lên đầu , thực liền có chút đem cầm không được !

"Đại ca , khuya hôm nay đệ đệ ta an bài cho nguoi chỗ tốt , nghỉ ngơi thật tốt hạ xuống , ngày mai lại khoẻ như vâm rồi!"

"Đi đâu cái đại tửu điểm à?"

Lý Phàm nhin không được có chút tò mò , "Chính ta tại thành phố A nhiều năm như vậy , còn không kiến thức qua đại tửu điểm . Hiện tại có tiền , đừng khách khí , mở rộng ra hoa !"

Hần nhin xuống đau lòng , cắn răng một cái nói nói: " liền ngủ ở cái Hán đình đi , lớn hơn giường phòng , hảo thật là xa xỉ một hồi !"

"Đại ca nguoi có thể rất đùa !"

Hoàng Lỗi nhin cười , "Ta có tiền , Hán đình tính lông chim? Đại ca nguoi cứ yên tâm đi , đêm nay ta đều an bài cho nguoi tốt lắm ! Cam đoan nguoi

vừa lòng !"

Hoàng Lỗi coi như là cái nho nhỏ bọn rấn độc rồi, hấn nói cho an bài , Lý Phàm khiến cho hấn phụ trách .

Hai người gọi xe , một đường đi tới bờ sông khu .

Đến nơi này , Lý Phàm nhin không được có chút trong lòng bồn chồn .

"Lỗi Tử , chúng ta như thế nào đến tới bên này?"

Hấn nhìn bên ngoài từng dãy lóe lên hôn ám đèn đỏ tiểu lâu , "Nơi này không phải nổi danh làng chơi sao? Đây có chỗ ở?"

"Đương nhiên , đại ca , ngươi yên tâm , chúng ta thanh a !"

Hoàng Lỗi vỗ bộ ngực , "Cam đoan cấp đại ca tất cả an bài xong !"

"Ta chỉ là muốn đơn thuần ngủ một giấc a !"

Lý Phàm vội vàng tỏ rõ lập trường của mình .

"Dạ dạ dạ , đơn thuần nhường đại ca ngủ ngon giấc ! Ta hiểu !"

Hoàng Lỗi cười ha hả gật đầu , "Việc này liền bao ở trên người ta ."

Lý Phàm cảm giác có chút dự cảm không ổn , mà Hoàng Lỗi các loại giựt giây , cuối cùng đem Lý Phàm cấp lừa dối xuống xe taxi .

Dạ Phong (gió đêm) có chút lạnh , Hoàng Lỗi cóng đến lạnh run , mà Lý Phàm cũng bằng chân như vại , không có...chút nào cảm giác mát . Hoàng Lỗi nhin không được có chút hâm mộ , đại ca luyện võ thân thể , thật là thật tốt quá . Không biết tới trên giường , có thể hay không đem nữ nhân cấp Mẹ nó chứ gục xuống !

"Đại ca , chính là chỗ này rồi."

Hoàng Lỗi lôi kéo Lý Phàm , tới một nhà tên là Ôn Hình Tiểu trúc tiểu lâu trước mặt . Bất kể nói thế nào , Lý Phàm nhưng thật ra cảm thấy được tên này thật không tệ , ít nhất thực lịch sự tao nhã .

"Nơi này . . . Chính quy sao?"

Lý Phàm vẫn có chút lo lắng , cảm giác Hoàng Lỗi dẫn hấn đi , nhất định không đúng (là) địa phương tốt gì .

"Chính quy , đương nhiên chính quy !"

Hoàng Lỗi liên tục gật đầu , "Ta trước kia thường xuyên đến đây , là một buồng lỏng nơi dễ đi !"

"Thả lỏng?"

"Đúng đấy nhường đại ca ngươi nghỉ ngơi thật tốt một chút !"

Hoàng Lỗi lần nữa giải thích , "Đại ca ngươi có phải hay không không tín nhiệm ta?"

"Đây cũng không phải . . . Được lắm , ngươi đừng bịp ta là được ."

"Yên tâm đi , đại ca , liền giao cho ta đi!"

Hoàng Lỗi lôi kéo Lý Phàm đi vào , bên trong hoàn cảnh cũng có chút hắc ám , Lý Phàm đi vào , nhất thời chứng kiến một loạt mặc thanh lương mini skirt hot girl từ trên lầu đi xuống , một đám đánh bại nùng trang điểm mặt (*), có một đối với Lý Phàm còn liếc mắt đưa tình .

Ta đi . . . Đây đúng (là) nơi quái quỷ gì?

"Lão bản , đến lưng phòng !"

Hoàng Lỗi phi thường lớn khí Địa tiền mặt hướng trên bàn một đập , "Cấp đại ca của ta đến phục vụ tốt nhất !"

"Ta cũng không nên phục vụ a ! Ta đi nằm ngủ giấc là được !"

Lý Phàm lại cường điệu .

"Tiểu lão đệ , ngươi có thể yên tâm đi , chúng ta nơi này cam đoan cho ngươi ngủ cho thoải mái , ngủ được kiên định!"

Lão bản nương là một chùng bốn mươi tuổi nữ nhân , trên mặt vẻ cũng cùng yêu tình dường như , hướng về phía Lý Phàm nháy mắt ra hiệu . Lý Phàm Tâm lý có điểm run run , hẳn liền Tô Thần còn không sợ , lại đối với nữ nhân này có chút sợ hãi vô hình .

"Cấp đại ca của ta đến tốt nhất !"

Hoàng Lỗi luôn mãi phân phó lão bản nương , lão bản nương cho Hoàng Lỗi một cái yên tâm ánh mắt , sau đó nhường một cái nhân viên phục vụ nữ cầm một chuỗi cái chìa khóa , mang theo Lý Phàm lên lầu .

"Đại ca , người trước tiên đi hưởng thụ , ta sẽ ở người căn phòng cách vách , có việc người liền gọi ta là !"

Hoàng Lỗi hướng về phía Lý Phàm phát phát tay , Lý Phàm cảm giác Hoàng Lỗi xem lão bản nương ánh mắt đã tràn ngập tham lam .

Người này . . . Trọng khẩu vị thật xấu lại tái phát !

"Tiên sinh . . . Đây đúng (là) phòng của ngài . . ."

Nhân viên phục vụ nữ đem Lý Phàm đưa một cái phòng trước cửa , Lý Phàm nhìn xuống , mặt trên dán vài .

Đế Vương các .

Cừ thật , tên này đủ khí phách , ý là cấp đế vương vậy hưởng thụ sao?

Nhân viên phục vụ nữ mở cửa phòng , Lý Phàm đi vào . Gian phòng xác thực thực khí phách , có điểm giống đúng (là) cấp đại hoàng cung vậy cảm giác . Màu vàng kia giường rộng , còn có chung quanh màu sắc cổ xưa kiến trúc cổ kính phong cách , có một loại nhường Lý Phàm trở lại quá khứ làm hoàng đế cảm giác !

Ngay tại Lý Phàm YY(tự sướng) lên chính mình khi dễ Mộ Dung Anh ái phi thời gian , cửa phòng bị chậm rãi đẩy ra .

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

058 rồng bay phượng múa

058 rồng bay phượng múa

"Ai?"

Lý Phàm vừa quay đầu , chứng kiến một cái vóc người có chừng hai trăm cân trung niên nữ nhân , mặc một thân sấp bị chống đỡ biến dạng trang phục thô thiếu nữ , lắc lư cái to mọng mông lớn , hướng về phía Lý Phàm nhất quyết miệng , sau đó kiều tích tích nói .

"Ta truy người , nếu như ta đuổi tới người...người khiến cho ta khả khả khả !"

"Đi người sao đây!"

Lý Phàm nâng lên một cước , trực tiếp đem nữ nhân này cấp đoán ra ngoài cửa !

"Cái quỷ gì ! Hoàng Lỗi !"

"Đại ca , đại ca làm sao vậy?"

Hoàng Lỗi quả nhiên ở căn phòng cách vách , nghe được Lý Phàm hô to , mặc cái quần đỏ xái liền chạy tới .

"Đây cái quỷ gì?"

Lý Phàm chỉ vào nằm dưới đất nữ nhân béo .

"Móa , làm sao người chạy gian phòng kia đến rồi!"

Hoàng Lỗi tức giận quá , "Mịa người xuất môn không mang theo đầu óc sao? Cho người đi phòng ta , mày chạy tới đại ca của ta tới đây làm gì ! Thực hần sao Đại Sát bút ! Còn không nhanh chóng cắt cho ta ta kia nhà đi !"

Đem nữ nhân cấp đuổi đi , Hoàng Lỗi không tốt lắm ý tứ đối Lý Phàm xin lỗi , "Đại ca a . . . Ngượng ngùng a . . . Nàng đi nhầm nhà rồi . . "

"Đê ma ma a, ta cái này tâm tạng bệnh thiếu chút nữa dọa phạm đi ra !"

Lý Phàm vừa rời cơ hồ hồng mắt , "Còn khả khả khả , khả khả khả nàng đại gia a ! Hoàng Lỗi a Hoàng Lỗi , người nha cũng thật đủ nặng miệng , bộ dáng này người cũng hạ lấy được khẩu !"

"Đại ca , chao nghe cũng thối , bề ngoài cũng không cao , nhưng ăn không phải cũng tốt ăn sao?"

Hoàng Lỗi cười hắc hắc , "Đại ca nếu chưa ăn , tự nhiên là không biết trong đó kia tư vị mất hồn . . . Cần không đại ca người trước tiên thử một lần , người là đại ca người trước tiên!"

"Cút đi !"

Lý Phàm tức giận mắng , "Không nhường nữa ta ngủ ngon giấc , ta hiện muốn đem người treo ngược lên trư !"

"Yên tâm đại ca , ta an bài cho người tuyệt đối là đầu lĩnh a !"

Hoàng Lỗi vừa quay đầu lại , sau đó nhếch miệng cười , "Đại ca , người xem , các nàng đến rồi! Ta rút lui trước nữa à !"

Nói xong, Hoàng Lỗi mặc cái kia đồ thẩm quần cộc , xệch một chút không còn hình bóng .

Ngay sau đó , một loạt mặc cung đình quý phi giả hot girl , một người tiếp một người Địa đi vào Lý Phàm căn phòng của . Đây đó hot girl , nhất thủy đích tuổi còn trẻ xinh đẹp , người chột liếc nhìn lại , thật sự như là Thanh triều phi tử giống nhau .

"Bệ hạ Cát Tường ."

Tổng cộng tám hot girl , đứng thành một loạt , đối với Lý Phàm đồng loạt hành lễ .

Đế Vương các ! Nguyên lai là ý tứ như vậy a !

Lý Phàm rút cuộc mình bạch lại đây , đây là đế vương cấp hưởng thụ sao?

Này tám phi tử đi tới , phục sức Lý Phàm lên giường . Có cấp Lý Phàm đầm chân , có cấp Lý Phàm nắn vai , còn có cấp Lý Phàm mớm nước quả. Hai cái phi tử đứng ở bên cạnh , dùng cây quạt cấp Lý Phàm quạt gió .

"Bệ hạ , ngài còn hài lòng không?"

Một cái thoáng có chút trẻ con phi , nhưng bộ dạng còn xinh đẹp quá hot girl , bái diệu Lý Phàm áo , nhường Lý Phàm đầu gối ở trên đùi của nàng . Tuy rằng cuộc sống như thế có chút biến chất sa đọa , nhưng Lý Phàm nghĩ tới Mộ Dung Anh kia phách lối bộ dáng , liền không nhịn được có một loại phản bội khoái cảm !

Đúng vậy , cần đúng là loại cảm giác này ! Mộ Dung Anh , người không phải là theo ta lợi hại sao? Người không phải là nói ta không có người cái gì đều làm không được được sao? Hiện tại khiến cho người Mộ Dung Anh biết biết , không có người , ta Lý Phàm giống nhau trôi qua cùng thân tiên giống nhau !

"Bệ hạ , trên người người bắp thịt của hảo cứng ngắc."

Này sắm vai thành phi tử nữ nhân Nhất Biên cấp Lý Phàm lau tinh du , vuốt ve trên lưng hần huyết vị , Nhất Biên ở Lý Phàm bên tai nhẹ giọng nói ra , "Cần muốn hảo hảo cấp bệ hạ nắm một chút."

"Vây vắt và ái phi rồi."

Lý Phàm hưởng thụ lấy này mấy người phụ nhân hầu hạ , thật là có điểm hưởng thụ .

Có tiền thật tốt a , nhưng đáng tiếc của mình 80 vạn , này so với giả quá lớn giàu to rồi . . .

Lý Phàm chậm rãi nhắm hai mắt lại , hần giăng co một ngày , cũng thật có chút ừ ừ rồi.

Mà kia ái phi ghé vào lỗ tai hần lại thở khí như lan , biến thành Lý Phàm Tâm lý có chút ngứa một chút .

"Bệ hạ , muốn cho huynh đệ của ngài hưởng thụ một chút chúng ta nơi này độc đáo rồng bay phượng múa phục vụ sao?"

"Rồng bay phượng múa? Lớn như thế tức giận tên , vậy đi thử một chút đi ."

Lý Phàm Tâm nói , dù sao tiền không sao cả , đêm nay buôn bán lời nhiều như vậy chứ , không tốn ngu sao mà không hoa . Tiền nha, buôn bán lời muốn tồn ra , như vậy mới có kiếm tiền ý nghĩa ! Hơn nữa Hoàng Lỗi đêm nay cũng không dễ dàng , để cho hắn hưởng thụ một chút cũng là việc nên làm .

Lý Phàm đúng (là) tính toán đêm nay mang theo huynh đệ hảo hảo phóng túng một phen , hắn vốn tưởng rằng này rỗng bay phượng múa là cái gì mát xa xoa bóp đích tay nghề , không nghĩ tới một cái phi tử trực tiếp đưa tay đi bái Lý Phàm quần .

"Người làm gì thế?"

Lý Phàm lấp bắp kinh hãi , vội vàng níu lại quần của mình .

"Cấp bệ hạ khấu nha ."

Phi tử rất chân thành nói .

"Khấu , khấu cái gì?"

"Đương nhiên là cấp bệ hạ làm nha?"

Phi tử vẻ mặt thành thật nói .

"Không phải rỗng bay phượng múa sao?"

"Đúng rồi , chúng ta là phượng , ngài là Long , chúng ta mang ngài phi nha !"

Nói xong, phi tử còn liếm liếm đầu lưỡi , được kêu là một cái dâm mỹ .

"Có thể . . . Không phải cấp huynh đệ của ta làm sao?"

"Đúng rồi , chính là bệ hạ tiểu huynh đệ nha . . ."

Phi tử còn cách quần nắm lấy một văn kiện thô sấp gì đó , sau đó hướng về phía Lý Phàm tễ mi lộng nhãn , "Bệ hạ long căn , giống như đã muốn thay bệ hạ đáp ứng rồi."

"Không không không ! Ta không phải cái này phục vụ !"

Mặc dù có chút tâm động , nhưng Lý Phàm vẫn là cự tuyệt này phi tử yêu cầu !

"Trăm huynh đệ hôm nay có chút không khoẻ ! Không có phương tiện đi ra gặp người ! Ái phi , tiếp tục xoa bóp , nhường trăm nghỉ ngơi thật tốt là được! Tiền buộc-boạ khẳng định không thể thiếu các người !"

"Tạ bệ hạ long ân !"

Các phi tử lập tức đều vui vẻ ra mặt , có như vậy khách nhân , các nàng đều ước gì Nhạc Ý!

Lý Phàm này mới yên tâm lại , nà , nếu không mình bạch liên đã đánh mất lần đầu tiên , vậy cũng thực oan uổng lớn ! Những nữ nhân này tuy rằng xinh đẹp , nhưng bởi vì các nàng thân phận nguyên nhân , Lý Phàm cũng không muốn đem trân quý lần đầu tiên giao ra .

Này lần đầu tiên nói . . . Vẫn là lưu cho Mộ Dung Anh đi . . . Phi , lưu cho nàng làm cái gì ! Cấp cầu cũng không cho nàng !

Phi phi phi ! Cái gì thì cho cầu , chính mình nào tàn !

Lý Phàm liền phun vài tiếng , đi đi xui .

Mấy phi tử cũng không ở cấp Lý Phàm làm cái gì đặc thù phục vụ , An Tâm hầu hạ hắn ngủ .

Mấy cái này hot girl đích thủ pháp không tồi , Lý Phàm bị đè xuống đến mức thật thoải mái , thân thể mỗi một chiếm được hoà dịu , rất nhanh hỗn loạn , chậm rãi tiến nhập mộng đẹp .

"Này tiểu bằng hữu là một sò đi."

Một cái phi tử nghe được Lý Phàm đánh nhỏ nhẹ tiếng ngáy lúc sau , cùng bọn tỷ muội nói chuyện phiếm , "Thậm chí ngay cả cũng không muốn làm ."

"Ta đoán chừng là , ghét bỏ chúng ta đi."

"Nếu làm một chút cũng không sao nha . . . Này Tiểu ca phía dưới vẫn còn lớn . . ."

"Người cái sắc này phôi !"

"Hi hi . . ."

Mấy người phụ nhân cho nhau vui đùa ầm ĩ, nhưng động tác đều rất nhẹ, sợ đánh thức Lý Phàm.

Mà đúng lúc này hậu, này bên cạnh bức màn bỗng nhiên bị xốc lên, một thân ảnh theo gió phiêu vào.

Đây là một cái mặc màu đen Trường Y nữ tử, tùy theo gió mà đến. Đầu nàng mũ miện lên đỉnh đầu màu đen mũ quan, bọc tóc dài, trên người màu đen kia Trường Y, giống như trong đêm tối Nguyệt Huy, mang theo màu bạc ti biến.

Nàng bên hông trang bị một phen màu đen Đường đao, ước chừng dài bốn thước. Trên chân trùm mắt một đôi Hắc Văn giày, rơi xuống đất thời gian một chút sinh lợi đều không có, trong phòng mấy người phụ nhân đều không có cảm giác đã có một người như vậy đã đến.

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

059 Cẩm Y vệ

059 Cẩm Y vệ

Cô gái này xinh đẹp như hoa, nhưng đáng tiếc chính là một con mắt mù, trang bị màu đen miếng che mắt. Miếng che mắt phía trên đường vân đúng (là) một con màu đen Hùng Ưng, tựa hồ tượng trưng cho cái gì.

"YAA.A.A., người là . . ."

Một cái phi tử vừa vặn cần xoay người uống nước, liếc mắt một cái nhìn thấy cô gái này. Nhưng nàng chưa kịp hỏi xong, nữ tử trong tay đột nhiên vãi ra tám miếng như mao phi châm, tinh chuẩn Địa trúng mục tiêu mỗi một cái phi tử huyết vị thượng. Này đó phi châm cũng không có cần tánh mạng của các nàng, mà là đem các nàng đều cấp đánh ngất đi.

Đem các nàng sắp xếp rụng lúc sau, nữ tử vuốt của mình Đường đao, hướng về trên giường ngủ say Lý Phàm đi tới.

Nàng đi đến Lý Phàm bên giường, nhìn trong ngủ say Lý Phàm, ngón tay đắp chuỗi đao, một đạo hắc ảnh đột nhiên bùng lên.

Mà nguyên bản ngủ ở trên giường Lý Phàm thể nhưng biến mất không thấy, một ít trương màu vàng giường rỗng lại bề thành hai nửa ! Trong nháy mắt, Lý Phàm đổi chiều ở trên xà nhà, cau mày, nhìn phía dưới xuất hiện cô gái mặc áo đen này.

"Người là ai? Thế nhưng thừa dịp ngủ đánh lên ta?"

Lý Phàm tập võ một tháng, tuy rằng không lâu sau, nhưng tiếp nhận rèn luyện lại là ma quỷ cấp. Dù sao Thiết Trụ tổng hội dạ tập, vì không cho Thiết Trụ thực hiện được, Lý Phàm liền luyện thành đồng nhất thân trong lúc ngủ mơ như cũ có thể cảnh giác kẻ thù bên ngoài bản lĩnh !

"Leng keng ."

Độc nhãn nữ tử cũng không nói lời nào, mà là ngón tay đắp vô đao. Đao của nàng cũng không biết bao nhanh, vừa mới một đao đi như thiểm điện, lúc này thân đao đúng là lại nhớ tới vô đao giữa.

Nàng dùng vô đao chọn lên bên hông mình một quả ngọc bội, mặt trên có khắc ba chữ triện.

"Cẩm Y vệ?"

Lý Phàm chân mày nhíu sâu hơn, "Đây không phải Minh triều triều đình ưng trao sao ! Hiện tại làm sao có thể còn giữ?"

"Chà !"

Trả lời Lý Phàm, là một thanh màu đen Đường đao !

Đao phong kia phi thường sắc bén, vừa mới giường rỗng liền đúng (là) ví dụ rất tốt !

Lý Phàm vận chuyển Viên kích thuật, thân thể nhẹ nhàng giống như Viên Hầu giống như, dán trần nhà nhảy, leo lên bên cạnh đèn treo. Tiếp theo thân

thể rung động , roi xuống đối diện trên vách tường .

Đồng nhất lay động trong lúc đó , độc nhãn nữ tử đã muốn xuất liên tục ba đao , lại đao đao chém ở chỗ trống !

Cô gái này duy nhất một con mắt lý toát ra nghi hoặc.

"Tôi phiên ta chứ?"

Lý Phàm hai đầu gối khễ cong , giẫm phải vách tường , cả người cùng đạn pháo giống nhau liên đạn bắn tới !

Thân hình hần nhẹ nhàng , một bàn tay hướng về cô gái cổ bắt tới !

Viên kích thuật ! Đại Thánh trích tinh !

Một chiêu này có thể nói Lý Phàm sát chiêu , nếu chộp vào cô gái trên cổ , liền có thể nháy mắt đoạt tánh mạng của nàng !

Nữ nhân này một thân sát khí , lai giả bất thiện , Lý Phàm tuyệt đối sẽ không nhân từ nương tay ! Đối với nàng khoan dung , chính là đối với mình vô tình !

Nhưng nữ tử cũng cũng không có bối rối chút nào , nàng khễ kéo thủ , lập tức vãi ra ba miếng phi châm , thẳng lấy Lý Phàm mi tâm của cùng hai mắt !

Chiêu thức ấy phi châm công phu , có thể nói đúng (là) tuyệt học của nàng ! Thông thường dùng để đánh lén dùng để tuyệt sát , cơ hồ chưa từng bị thua !

"Có tốt!"

Lý Phàm hừ lạnh một tiếng , này ba miếng phi châm tốc độ mặc dù nhanh , nhưng ở trong mắt hắn , lại bị tự động phóng chậm lại .

Lý Phàm Thuần Dương thể , ban cho hắn quá cường đại Vũ Đấu gia năng lực ! Hơn nữa hắn Đại Thánh trích tinh , cũng chính là vì giờ khắc này mà chuẩn bị !

Cơ hồ chính là trong nháy mắt , Lý Phàm đích tay liền lấy ra đi ba lượt , tia chớp giống như , mang ra tam đạo tàn ảnh , trực tiếp đem ba miếng phi châm chộp vào trong tay .

"Trả lại cho người !"

Mặc dù mình phi châm bản lĩnh chẳng ra gì , nhưng Lý Phàm cố chấp liền cố chấp vốn có mười một năm chân khí ! Hơn nữa hắn cách độc nhãn nữ tử lại gần , này ba miếng phi châm lập tức cùng viên đạn giống nhau đánh ra ngoài , trái lại công kích độc nhãn nữ tử .

Độc nhãn nữ tử trong mắt kinh ngạc đêm khuya , nhưng nàng thân kinh bách chiến , hiển nhiên không phải tầm thường cao thủ ! Lý Phàm động tác tuy rằng ngoài dự liệu của nàng , nhưng nàng như cũ rất nhanh đã giơ tay lên trong đích Đường đao , đề ngang trước mặt , bày ra phòng ngự bộ dáng .

"Đương đương đương !"

Ba miếng phi châm bị Đường đao vô đao cấp tính chuẩn Địa đạn bay ra ngoài , mà Lý Phàm công kích đã đến trước mặt của nàng , bàn tay kia mang theo không thể coi thường lực lượng , hướng về độc nhãn cô gái mặt quét tới !

"Hừ!"

Độc nhãn nữ tử lại hừ lạnh một tiếng , tựa hồ không có đem Lý Phàm một chương này để vào mắt .

Nàng thể nhưng cũng tay giơ lên , một chương nghênh ở tại Lý Phàm trên lòng bàn tay .

"Àm!"

Hai người bàn tay vừa chạm liền tách ra , nữ tử kêu lên một tiếng đau đớn , rút lui ba bước , phun ra một búng máu!

Mà Lý Phàm cũng bắt hảo qua , thân thể của hắn trên không trung chuyển người lại , roi xuống mặt đất , khí huyết còn có chút quay cuồng . Nếu không phải mình nội lực mạnh, chỉ sợ lần này phải học máu !

Độc nhãn nữ tử nhìn nhiều Lý Phàm vài lần , phát hiện hắn trên mặt hồng quang , giống như dường như không có việc gì , đành phải chau mày một cái , nhắc chân hướng về ngoài cửa sổ lược khứ .

"Chạy đi đâu !"

Lý Phàm cũng không muốn nói lòng này ám sát thủ giết mình , hắn lập tức nhắc chân đuổi theo . Nhưng nữ tử vừa quay người , vãi ra một phen phi châm , bị Lý Phàm dùng Đại Thánh trích tinh Nhất Nhất tịch thu ở trong tay !

Chờ Lý Phàm phục hồi tinh thần lại , nữ tử đã muốn theo ngoài cửa sổ đào tẩu . Bóng đêm mờ mịt , cũng không biết độn hướng nơi nào !

"Thật đáng chết !"

Cũng không tin đuổi không kịp người !

Lý Phàm đi theo theo trong cửa sổ nhất nhảy ra , hắt đang lầu ba , khiêu sau khi ra ngoài , đưa tay ở trên cửa sổ một trảo , cả người lay động lên, Chân khí mang theo khinh công , nương thân thể của hắt trên không trung một cái lộn một vòng , vũng vàng dừng ở năm tầng trên bình đài .

Nữ tử quả nhưng đã biến mất rồi , không biết trốn đi nơi nào,đâu .

"Mẹ nó , coi như người chạy nhanh ."

Lý Phàm hung hăng giẫm chân một cái , mái nhà xi-măng bản bị hắt giẫm ra vài vết rách.

Người này tới giết chính mình , thuyết mình nàng tuyệt đối không phải loại lương thiện ! Nhưng muốn giết mình người, đến tột cùng sẽ là ai chứ? Chẳng lẽ là Tô Thần phái tới cao thủ?

Không quá giống !

Lý Phàm cảm giác Tô Thần hắt là không mời được lớn như vậy cao thủ , theo mới vừa rồi cùng nàng đối chường phán đoán , nữ nhân này thực lực ít nhất cũng có Đẳng Đường Nhập Thất hướng lên trên rồi. Hơn nữa , nàng phải có nội thương , nếu không coi như hợp lại nội lực , vậy cũng không thua bởi chính mình .

Còn có cô ấy là cái tượng trưng Cẩm Y vệ hồng của bài , lại là có ý gì?

Hết thầy hết thầy , cũng giống như bí mật đoàn , bao phủ ở Lý Phàm trong đầu .

Không được , không thể ở trong này hưởng thụ , nhất định về đến nhà . Về chuyện giang hồ , chỉ có thể đi hỏi một chút Mộ Dung Anh rồi. Bất quá , nàng nhìn thấy chính mình , không biết lại muốn dùng phương pháp gì đến trừng phạt .

Nhận mệnh ! Cũng không thể chờ chết !

Lý Phàm cấp Hoàng Lỗi phát cái tin tức , để cho hắt trưa mai 12 có một chút phòng bóng bàn gấp mặt . Đồng thời , chính hắt vừa tung người , giẫm phải dưới chân nền tảng , mang theo khinh công , nhất nhảy đến mười thước có hơn địa phương !

Có khinh công trợ giúp , nương Lý Phàm có thể võ nghệ cao cường , loại cảm giác này xác thực là có chút kỳ diệu !

Nhưng Lý Phàm lúc này không lòng dạ nào thương thức ánh trăng , hắt nhanh hơn cước bộ , không ra nhị hơn mười phút , đã muốn về tới gia môn của mình trước .

Này ba tầng biệt thự , như cũ đèn sáng , tựa hồ đang đợi chủ nhân đích trở về .

Đã trễ thế này , Mộ Dung Anh lại vẫn không ngủ?

Còn là đừng kinh lên nàng , trước trở về phòng của mình lý đi.

Lý Phàm rón ra rón rén , nhẹ nhàng nhảy đến gian phòng của mình phía bên ngoài cửa sổ , sau đó lật tay một cái , dễ dàng Địa nhảy vào tới trong gian phòng .

Nhưng khiêu sau khi đi vào , hắt liền ngây ngẩn cả người . Bởi vì Mộ Dung Anh đang khinh phiêu phiêu ngồi ở hắt sợi dây kia mặt trên , giống như ở nhảy dây giống nhau .

"Bỏ về được sao?"

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xi: lão bà đúng (là) mình chủ võ lâm.

Ân, đúng vậy, ủng hộ Trung văn khẩu lệnh~

060 đêm đầu

060 đêm đầu

"Khụ khụ... Ngươi tại sao còn chưa ngủ . . ."

Lý Phàm chứng kiến Mộ Dung Anh , nhìn không được có chút xấu hổ . Thật sự là không có tiền đồ , một nữ nhân , sợ nàng làm cái gì . Chính mình thân làm một người Đại lão gia , cho dù là đêm không về ngủ , cũng không cần phải cùng nàng giải thích đi!

"Ngươi . . . Còn tại giận ta sao?"

Vốn tưởng rằng Mộ Dung Anh sẽ đồ ập xuống Địa một trận răn dạy và quả mắng , không nghĩ tới nàng lại đứng (là) nhẹ nhàng một chút , đứng là mở miệng hỏi .

"Ách . . ."

Lời này nhưng thật ra đem Lý Phàm đang hỏi !

Hắn nguyên lai nghĩ đứng (là) một bụng tranh luận lời mà nói..., nhưng Mộ Dung Anh cố tình không dựa theo bộ sách võ thuật xuất bài , để cho hắn tròn tròn mắt .

Trả lời thế nào?

Nói không tức giận , vậy mình liền không đến mức chạy đi ra bên ngoài đả hắc quyền , lại đi làng chơi lý hưởng thụ một phen ! Không đứng không đứng , vậy không kêu hưởng thụ , được kêu là trải nghiệm cuộc sống !

Nói tức giận đi . . . Lại ra về mình có chút ít tâm nhân . . .

"Ta biết . . . Ta không bận tâm mặt của ngươi ."

Mộ Dung Anh một bàn tay nhẹ nhàng chống cằm , tựa hồ đang còn thật sự tự hỏi . Lý Phàm không phải không thừa nhận , nữ nhân này là một toàn bộ phương vị nữ tử hoàn mỹ , vô luận từ góc độ nào nhìn lại , đều là đẹp như vậy .

"Ban ngày đối ngươi nói lời nói nặng . . . Là ta không tốt ."

Cmn? Không nghe lắm chứ , nàng thế nhưng cùng mình đạo xin lỗi?

Mặt trời mọc lên từ phía tây sao?

Lý Phàm kinh ngạc nhìn thấy Mộ Dung Anh , hắn nhìn không được đi ra phía trước , nhón chân lên, lấy tay lưng nhẹ nhàng ở Mộ Dung Anh trên trán sờ một chút .

"Làm cái gì . . ."

Mộ Dung Anh vuốt ve Lý Phàm móng vuốt , Lý Phàm lại nói .

"Không sinh bệnh a . . . Như thế nào tịnh nói bệnh nói !"

"Ngươi mới sinh bệnh !"

Mộ Dung Anh hung hăng trừng mắt nhìn Lý Phàm liếc mắt một cái , "Ta xem ngươi chính là đồ dễ tiện , không nên người khác chửi, mắng ngươi mới vui vẻ thật sao?"

"Đúng đúng đúng ! Đây mới là nương tử của ta a !"

Lý Phàm kích động lệ rơi đầy mặt , "Làm ta sợ muốn chết , ta nghĩ đến ngươi tinh thần nứt ra !"

"Ngươi mới tinh thần phân tách !"

Mộ Dung Anh tức giận quá , "Gỗ mục không điều khắc được ấy mà!"

"Ta làm sao lại gỗ mục rồi! Mộ Dung Anh , ta hiện muốn liền muốn cùng ngươi nói dóc nói dóc rồi!"

Lý Phàm đến tánh khí, nếu Mộ Dung Anh không tiếp tục nói khiếm, hắn cũng có lời.

"Đầu tiên, ta hỏi ngươi...ngươi dựa vào cái gì muốn trông coi ta? Ta thiếu của ngươi?"

"Nói đúng ra, đúng (là) cả nhà ngươi đều thiếu nợ ta đấy."

Mộ Dung Anh rất chân thành Địa suy tư một chút, sau đó trả lời Lý Phàm, "Ngươi nếu là có thể bồi hoàn ta mà nói..., ta có thể với ngươi phân rõ giới hạn. Dù sao, ta đã mang thai, chỉ cần có Thuần Dương thể huyết mạch, liền không thành vấn đề."

Này đơn thuần nữ nhân a! Lại vẫn cho là mình mang thai! Thật sự là bất năng không có biện pháp nào!

"Một khi đã như vậy, ngươi Mộ Dung gia cũng không phải keo kiệt chút tiền ấy tài người. Ngươi vì sao không đồng nhất chân đem ta đá văng, tự mình tự rời đi, trở về làm của ngươi mình chủ vô lâm đây?"

Lý Phàm cũng không có trạc phá Mộ Dung Anh ảo tưởng, mà là truy hỏi nói: "theo ta người như thế cùng một chỗ, ngươi không phải là cũng không vui sao?"

"Ta . . . Ta chỉ đúng (là) không hy vọng phụ thân của hài tử đúng (là) cái phế vật thôi."

Mộ Dung Anh tựa hồ có hơi chịu không nổi Lý Phàm kia ánh mắt nóng bỏng, quay đầu lại đi, làm bộ như không đếm xỉa tới bộ dáng nói nói: "mới không phải luyện tiếu ngươi, không cần tưởng ai cũng mê mình."

"Ta cũng không nói ngươi luyện tiếu ta à!"

Lý Phàm muốn cười, lại nhịn được, "Được, liền đem ngươi là vì hài tử tốt. Vậy ngươi nói cho ta...ta hôm nay sai ở nơi nào? Ngươi cũng đã nói, hiệp nhỏ người, làm hữu làm lân! Hiệp chi đại giả, vì nước vì dân! Ta không tính lớn hiệp, cũng coi như cái Tiểu Hiệp chứ? Gặp chuyện bất bình, rút dao tương trợ, ta làm sai sao?"

"Ngươi tự nhiên là đúng vậy."

"Này còn tạm được!"

"Ngươi chính là quá ngu!"

"Ách . . ."

Mộ Dung Anh chỉ tiếu rên sất không thành thép xích, "Ta chỉ là vì đã kích ngươi một chút phách lối đáng về bề vạ, mới nói với ngươi này lời nói! Ngươi tin cũng tốt, không tin cũng chẳng sao, ta cũng không có gì ác ý. Ta không hy vọng chứng kiến, ngươi học đó bốn sự, phải đi gây chuyện thị phi, mang một thân phiền toái trở về . . . Ta, ý tứ của ta đó là, ta không hy vọng hài tử không có cha!"

Mộ Dung Anh nói nói đã bắt đầu lời mở đầu không đáp sau ngữ rồi, Lý Phàm lại cảm thấy được nàng có chút đáng yêu.

"Vậy coi như nguy rồi, ta còn thực sự chọc một thân phiền toái."

Lý Phàm cười hắc hắc, thiếu niên không biết lo mùi vị, hắn nhưng không biết trong đó sâu khổ, thế nhưng có thể cười được.

"Lại gây phiền toái gì?"

Mộ Dung Anh cảm thấy một tia không ổn.

"Hôm nay có một cái người của Cẩm y vệ, đột nhiên đến ám sát ta."

Lý Phàm nói nói: "tuy rằng bị ta đánh lui, nhưng nàng thực lực rất mạnh, cao hơn nhiều ta...ta chính là may mắn thôi."

"Ngươi nói cái gì?"

Mộ Dung Anh tựa hồ có hơi giật mình, "Không nên a . . . Làm sao ngươi biết khiến cho bọn hắn chú ý? Ngươi đêm nay đi đâu?"

"Nam nhân làm cái gì, nữ nhân không cần hỏi đến!"

"Đồ đàn, bây giờ không phải là ngươi thể hiện thời gian!"

Mộ Dung Anh nhẹ nhàng trách cứ một tiếng, "Không muốn chết, hãy mau nói."

"Được lắm, ta đi đá hắc quyền rồi."

Lý Phàm cảm thấy được không có gì có thể giấu giếm, vì thế nói thẳng nói: "thắng cả đêm, buôn bán lời ít tiền, chuẩn bị làm chút ít mua bán."

"Ngu xuẩn !"

Mộ Dung Anh giận không chỗ phát tiết , "Ta Mộ Dung gia tiền tài vô số , khi nào cần ngươi đi ra ngoài kiếm tiền?"

"Tiền của ngươi là của ngươi , ta kiếm đúng (là) của chính ta !"

Lý Phàm lập tức phân rõ giới hạn , sau đó cao giọng nói nói: "huống chi ngươi là muốn gả cho ta ! Gả cho ta , chính là ta lão bà ! Ta nuôi dưỡng ngươi , biết không?"

"Ngươi . . ."

Mộ Dung Anh nghe nói như thế , thân thể nhẹ nhàng ngã ra , rồi lại không nhiều trong lời nói có thể nói .

Hai người mắt lớn trừng mắt nhỏ , không khí tựa hồ có hơi bắt đầu căng co .

Qua hồi lâu , Mộ Dung Anh rốt cục khẽ thở dài một cái , mở miệng trước nói.

"Cầm Y vệ , đúng (là) triều đình tổ chức ."

"Triều đình? Đừng làm rộn , đều niên đại gì , hiện tại chỉ có chính phủ !"

Lý Phàm cường điệu nói: "nuơng tử a, ngươi này tư tưởng hẳn là hảo hảo cải tạo . Thân thể của ta cho ngươi vị hôn phu , này đó không thể chối từ ! Chờ chúng ta Hành hoàn Chu công Chi Lễ , ta từ từ dạy ngươi đi."

"Cầm mồm ! Hạ lưu !"

Mộ Dung Anh đôi mắt to xinh đẹp trừng , "Đến lúc nào rồi rồi, còn như vậy không đứng đắn ! Đáng đánh !"

"Làm sao ngươi cùng Đường Tăng dường như !"

Lý Phàm nhut chí thuyết nói: " nếu không ta lần cái Bạch Long Mã , ngươi kỵ ta đi lấy kinh nghiệm được !"

"Ai muốn cỡi ngươi !"

Mộ Dung Anh liếc mắt , "Tóm lại , triều đình đúng (là) chánh phủ một cái ngành , đặc biệt nhằm vào giang hồ thành lập. Trong đó Cầm Y vệ liền đúng (là) bí mật của bọn họ tổ chức , này tồn tại ý nghĩa , chính là đặc biệt xử lý này không bị khống chế Vũ Đầu gia . Những người này đều là triều đình tay sai , bọn chúng đều là cao thủ . Bọn hắn sẽ không đối với người bình thường ra tay , nhưng ngươi , chỉ sợ đã muốn thượng bọn hắn sổ đen rồi!"

"Cmn . . . Ta đây là thành đối tượng truy nã sao?"

"Yên tâm , có ta ở đây , không ai dám động tới ngươi ."

Mộ Dung Anh đã muốn mới hạ xuống , ngạo nghễ Địa chấp hai tay , đứng ở nơi đó , "Cho dù là Cầm Y vệ đại đô thống , ở ta Mộ Dung Anh trong tay , cũng đi bất quá ba chiêu !"

"Nuơng tử uy vũ khí phách . . . Nhưng ngươi bây giờ đã là Đãng Đường Nhập Thất cấp bậc rồi . . ."

"Ách . . ."

Mộ Dung Anh chớp chớp ánh mắt , sau đó có chút oán trách nhìn thấy Lý Phàm , "Ngươi ngày đó vì sao phải hôn ta?"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

061 muốn ngủ thì so chiêu trước

"Oan uổng a ! Thiên đại oan uổng !"

Lý Phàm thiếu chút nữa khóc , "Ngày đó rõ ràng là nguoi cường hiếp của ta được không? Nụ hôn đầu của ta a, cứ như vậy không có !"

"Yên tâm đi , ta sẽ phụ trách ."

Mộ Dung Anh thực khí phách Địa vô vô Lý Phàm bả vai , "Chỉ cần nguoi tuân thủ nghiêm ngặt nữ tắc , ta sẽ không bỏ nguoi ."

"Móa, thân phận tất cả phản rồi được không?"

"Đều là nụ hôn đầu tiên , ta đều không thêm đề ý , nguoi lại đang ý cái gì?"

Mộ Dung Anh lại trắng Lý Phàm liếc mắt một cái , "Thân làm một đại nam nhân , như thế nào thích lái nhai."

Bị nữ nhân giáo huấn một phen , Lý Phàm Tâm lý làm sao lại như vậy khó chịu!

"Tóm lại , nguoi ở bên ngoài vẫn là chánh phủ hợp pháp công dân , chính phủ chắc là sẽ không đối với nguoi như thế nào. Mà Cẩm Y vệ . . . Ta phỏng chừng bọn hần sẽ không bỏ qua nguoi ."

"Đề ma ma . . ."

Lý Phàm khẽ vươn tay , đem Mộ Dung Anh đánh tới một quả Kim hôn đạn tịch thu ở trong tay .

"Nguoi ám khí kia công phu , cùng cái kia độc nhãn nữ nhân so sánh với , Nhưng đúng (là) kém xa ."

"Hả?"

Mộ Dung Anh mỉm cười nói nhưong mây mao , "Nàng là độc nhãn?"

"Uh, cùng Thiết Trụ giống nhau , nhưng không Thiết Trụ như vậy dữ tợn !."

"Tay cầm Đường đao , am hiểu phi châm?"

"Đi , làm sao nguoi biết?"

Lý Phàm hơi kinh ngạc , đã biết nương tử còn có thể biết trước hay sao?

"Chuyện nào có đáng gì đoán ."

Mộ Dung Anh âm thầm cười , "Này trong giang hồ , sẽ có mấy người không biết tên của nàng? Nhớ kỹ , hôm nay giết chính là nguoi , đúng (là) Cẩm Y vệ tứ đại đen Vệ một trong tuyệt tình đao , nàng tên là ngu tiếc ."

"Tên này , ngoại hiệu này , huyền khóc !"

Lý Phàm huyết sáo .

"Đừng không đứng đắn , nàng thực lực rất mạnh ."

Mộ Dung Anh nhắc nhở Lý Phàm , "Nàng chính là đẳng phong tạo cực cao thủ , thế nhưng bại trong tay nguoi , xem ra đích thật là bị đó nội thương nghiêm trọng . Bất quá , hôm nay một trận chiến , nàng hần là thử ra rồi thực lực của nguoi . Lần sau , nàng liền sẽ không tới tìm nguoi ."

"Ai nha , nàng là bị ta sợ sao?"

Lý Phàm lập tức giờ lên đòi ngược .

"Không phải , nàng là khinh thường cùng nguoi giao thủ ."

Mộ Dung Anh nói nói : " Cẩm Y vệ sẽ phái ra thông thường bách hộ , Thiên hộ đến xử lý của nguoi ."

"Đệt ! Đánh chết bọn hần !"

Lý Phàm khí quá , không ngờ như thế suy nghĩ cả nửa ngày , đúng (là) xem thường chính mình tới !

"Tóm lại sau khi cẩn thận một chút ."

Mộ Dung Anh nghĩ nghĩ , "Về Cẩm Y vệ chuyện tình . . . Xem ra chỉ có thể nhờ Diễm Diễm đi tra một chút rồi . ."

Nàng tựa hồ thực không tình nguyện , nhắc tới tên này liền có chút bất an bộ dáng . Này kêu ngọt ngào là ai , thế nhưng có thể làm cho Mộ Dung Anh có phản ứng như thế?

"Tốt lắm, đi ngủ đi."

Mộ Dung Anh vung ống tay áo, "Thời điểm không còn sớm, ta cũng vậy Hồi đi ngủ. Sau khi không nên quay lại muộn như vậy, tất cả mọi người đang đợi người."

"Mọi người, Mọi người là ai à?"

Lý Phàm truy vấn.

"Đương, đương nhưng đúng (là) Thiết Trụ."

Mộ Dung Anh cũng không quay đầu lại, hướng gian phòng của mình đi đến.

"Nương tử, chó đi a, đêm nay cùng nhau ngủ a!"

"Tốt nhất, cô gia!"

Thiết Trụ kia đại thân thể bỗng nhiên ngăn ở Lý Phàm trước mặt của, đối với Lý Phàm thân nhiên cười, "Cô gia mặc dù thượng đầu rồi, người ta thân thể thực rắn chắc nhần nhậ ồ!"

Móa! Nhần nhậ con em nguoi a!

"Sau khi muốn vào phòng của ta, muốn trước thông qua Thiết Trụ cửa này."

Mộ Dung Anh đứng ở Thiết Trụ phía sau, lạnh nhạt nói, "Nếu là đánh không lại Thiết Trụ, không thể tiến phòng của ta."

"Mới vừa ta là đi!"

Lý Phàm vén tay áo lên, "Hôm nay ta sẽ đến ban đêm xông vào người vợ môn!"

Nói xong, Lý Phàm một đầu hướng về Mộ Dung Anh căn phòng của tiến lên.

"Cô gia, trước căn qua Thiết Trụ cửa này ồ!"

Thiết Trụ lại đột nhiên chìa tiểu thối to vẩy cánh tay, chặn Lý Phàm đi đường.

"Dã con gấu ôm cây!"

Lý Phàm lại đột nhiên chìa hai tay, ôm eo ếch Thiết Trụ.

"YAA.A.A..! Cô gia! Người ta còn không có chuẩn bị tâm lý!"

Thiết Trụ vòng tròn lớn mặt lập tức đỏ bừng, Lý Phàm nhin không được hung hăng liếc mắt.

Chuẩn bị con em nguoi!

"Cấp ta té!"

Lý Phàm Yêu Mã hợp nhất, song chân đạp mặt đất, trên lưng phát lực, thế nhưng không khoan nhượng cầm lấy Thiết Trụ như vậy thân thể khổng lồ, hướng về mặt sau ngửa mặt lên, đến đây cái ngã ra sau quảng!

Thiết Trụ hông của Mã công phu cũng rất lợi hại, nhưng thế nhưng không có thể đứng vững, bị Lý Phàm quăng ngã cái ngã lộn nhào!

"Đừng!"

Cả đồng hào bằng bạc lâu mặt đất đều bị chấn đắc chiến run một cái, Mộ Dung Anh đứng ở đó, thấy như vậy một màn, kia trắng rầm vậy lông mày cũng nhin không được nữa nhẹ nhàng bay lên.

Lý Phàm vỗ vỗ tay, nhìn thấy Mộ Dung Anh, nhớ tới đêm nay nghe được lời kịch, vì thế cười rộ lên, "Ta truy nguoi, nếu để cho ta đuổi tới nguoi, ta sẽ với nguoi khả khả khả!"

Mộ Dung Anh cũng không nói chuyện, chính là chỉ một ngón tay.

Lý Phàm theo bản năng vừa quay đầu lại, Thiết Trụ thẳng vào ngồi dậy, ôm cánh tay của mình, khuôn mặt hung phấn, miệng còn la hét.

"YAA.A.A..! Cô gia ôm ta! Được, hảo kích thích! Cô gia cô gia, người ta còn muốn!"

"Chà mẹ nó , nguoi nha là quái vật sao !"

Lý Phàm thiếu chút nữa là nổi điên .

"Ai nha cô gia , đã quên nói , ta trừ bỏ bào đĩnh đao pháp ở ngoài , còn tại Đại tiểu thư dưới sự yêu cầu , luyện mấy năm Thiết Bồ Sam ."

Thiết Trụ gãi gãi của mình đầu bóng lưng , "Kết quả luyện tẩu hỏa nhập ma , người ta sẽ không tóc dài rồi sao ."

Vì chín su a . . . Vẫn là luyện thành một cái quái vật nữa à !

"Bất quá cô gia công phu tiến bộ thật nhanh! Vừa mới nhất chiêu cũng là Ngũ cảm hí dậm sao? Người ta chưa thấy qua!"

Thiết Trụ cảm giác tự cô gia Dung Ngũ cảm hí rất quái lạ , cùng nàng hiểu rõ hình thái không giống nhau .

Mộ Dung Anh cũng vênh lỗ tai lên , nàng cũng có này nghi vấn , lại ngưng ngưng hỏi lên .

"Đây là thoát thai từ Ngũ cảm hí công phu , ta tự nghĩ ra."

Lý Phàm chỉ chỉ chính mình , "Nó tên là Ngũ Cảm Hợp kích thuật ! Vừa mới nhất chiêu đúng (là) Hùng Kích thuật trong đích đã con gấu ôm cây !"

"Cô gia thật là lợi hại đầu rồi, chúng ta một lần nữa đi! Người ta cần ! Ôm ! Ôm !"

"Ôm nguoi là đại đầu quý a !"

Lý Phàm tức giận bạo tẩu , nâng lên một cước hướng về Thiết Trụ liền đạp tới . Không nghĩ tới Thiết Trụ dùng thân thể của chính mình , thật sự chặn Lý Phàm một cước này . Lý Phàm cảm giác mình giống như là đoán ở một tòa Thiết Tháp thượng đường như , tiêu thổ chấn đất phát run .

Mà Thiết Trụ chìa hai tay , bắt lấy Lý Phàm tiểu thối , thân thể vừa dùng lực , đúng là đem Lý Phàm cấp làm môn ném đĩa giống nhau cấp ném ra ngoài .

Lý Phàm thân mình trên không trung vừa lật biến, rơi xuống trên mặt đất .

"Được rồi, dừng ở đây ."

Mộ Dung Anh đột nhiên mở miệng , "Hôm nay đã quá muộn , không nên ồn ào , không cần sảo đến hàng xóm . Phu quân , hôm nay nguoi hãy đi về trước ngủ đi , Minh Nhật tiếp tục tới khiêu chiến ."

"Hành ! Ngày mai lại đến qua !"

Lý Phàm thờ phi phò xoay người rời đi , chờ hấn về đến phòng lúc sau , Thiết Trụ lại đột nhiên thu hồi khuôn mặt tươi cười , há mồm phun ra một ngụm máu tươi.

Mộ Dung Anh liền vội vàng tiến lên , ở trên người nàng điểm mấy chỗ huyết vị , giúp nàng thông thông khí huyết .

"Đại tiểu thư . . . Cô gia công phu đúng (là) càng ngày càng lợi hại á . . ."

Thiết Trụ hơi ngưng ngưng mà cười cười , "Người ta sợ là không trị nổi hấn . . ."

"Không ngại ."

Mộ Dung Anh giúp đỡ Thiết Trụ , "Tới trước phòng ta chữa thương , ta sẽ dạy nguoi mấy chiêu , ngày mai phá hấn Ngũ Cảm Hợp kích thuật !"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Tuy rằng vẫn duy trì lòng cảnh giác, nhưng chỉ cần chung quanh không có dị thường, là hắn có thể An Tâm ngủ ngon giấc. Buổi sáng rời giường thời điểm, Lý Phàm tinh thần dịch dịch, cảm giác đan điền nhất cổ khí lưu cũng hết sức tràn đầy.

Tối hôm qua liên tục đại chiến, đích thật là tiêu hao không ít nội lực. Nhưng ngủ một giấc, lại bổ sung đã trở lại. Nay nếu để cho Mộ Dung Anh biết, phỏng chừng lại muốn hãm mộ chết. Bởi vì bọn họ bình thường Vũ Đẩu gia mất đi nội lực rồi mà nói..., đều phải thông qua đả tọa tu luyện đến bổ sung. Tỷ như Mộ Dung Anh chính mình, bởi vì bị Lý Phàm hút đi mười một năm chân khí, cho nên thường xuyên phải ở nhà bế quan, liên tục đả tọa, hồi phục chân khí của chính mình.

Mà Lý Phàm thân là Thuần Dương thể, ngủ một giấc liền có thể hồi phục nội lực, đây là bọn hắn hãm mộ đều hãm mộ không đến đấy!

Lý Phàm rời giường thời điểm, Mộ Dung Anh vẫn còn đang đánh tọa trên chóc, dù sao cấp Thiết Trụ vận công chữa thương, cũng tiêu hao không ít nội lực.

"Nha đầu kia, chột bắt đầu ngủ nướng!"

Lý Phàm xem Thiết Trụ cùng Mộ Dung Anh đều không có rời giường, cũng là trăm ngàn năm đầu một lần. Bất quá trên bàn nhưng thật ra bày biện điểm tâm, hẳn là Thiết Trụ làm.

Lý Phàm ăn như hổ đói ăn mấy cái bánh bao, đi giày xuất môn.

Để cho hắn kinh ngạc chính là, Thiết Hải không thấy, từ giày thượng dán tờ giấy.

"Sức của đôi bàn chân đã thành, từ hôm nay không cần Xuyên Thiết Hải."

Ta đi, Mộ Dung Anh thể nhưng đối với chính mình phóng khoáng chánh sách?

Lý Phàm lộ roi đầy mặt, thậm chí cuối cùng là hết khổ đến đây. Ngộ ra được Ngũ Cảm Hợp kích thuật lúc sau, Lý Phàm đại khái cũng hiểu được, chính mình thân thể rèn luyện đã đến một cái cực hạn. Vũ Đẩu gia đúng (là) nội ngoại kiêm tu, từ nay về sau chỉ phải giữ vững bình thường huấn luyện thân thể, là có thể thỏa mãn đối ngoại công nhu cầu. Từ giờ trở đi, hắn cần phải làm, chính là về nội lực tu luyện.

Nội kinh càng mạnh, hắn có thể trở nên càng mạnh mẽ hơn!

Bất quá cáo biệt Thiết Hải, Lý Phàm Bạch Lộc đảo thích môn hẳn là muốn cái phương thức đến cường hóa.

Hắn Nhất Biên mặc phẳng khuông uy giày Cavans, Nhất Biên đang suy tư như thế nào bù lại chỉ một chiều này tuyệt sát.

Không có Thiết Hải, chỉ có dùng Chân khí để thay thế rồi. Làm sao có thể nương Chân khí trở nên giống như cương như sắt thép rắn chắc đây?

Lý Phàm mặc hài, ra khỏi nhà, trong lòng còn đang lầu bầu chuyện này. Hắn và ước định cẩn thận giống nhau, tiện đường đi tới Lâm Nguyệt Tiên nhà dưới lầu. Hôm nay hẳn ra tới sớm hơn, Lâm Nguyệt Tiên còn không có xuất môn. Lý Phàm ở cửa nàng dưới lầu bồi hồi, ánh mắt nhìn không được đã rơi vào bên cạnh một cây bồ hoang trên cột giây điện mặt.

Nếu quả thật khí đều áp rúc vào một chỗ rồi mà nói..., căn cứ mật độ càng lớn, chất lượng càng cao đặc điểm, có thể hay không nương Chân khí có thể như sắt thép cứng rắn đây?

Lý Phàm nghĩ đến đây, nhìn không được đã nghĩ thử một chút!

Hắn nương chân khí trong cơ thể tốc độ cao vận chuyển lại, sau đó chảy vào trên chân phải. Giờ khắc này, Lý Phàm cảm giác mình chân phải trở nên đặc biệt chìm! Nay đó Chân khí thật giống nhau, tràn điện diện, đè ép cùng một chỗ, nương Lý Phàm chân phải lại khôi phục được Xuyên Thiết Hải thời điểm cảm giác!

Không chỉ là một đôi Thiết Hải! Hiện tại chân phải sức nặng, so với sắt hài còn nặng hơn thập bội!

Có hi vọng! Lý Phàm Tâm lý có chút kích động, hắn mang theo này nặng nề một cước, hướng về bồ hoang cột điện một cước đá tới!

Bất quá Lý Phàm nghĩ đúng (là) rất tốt, nhưng tình huống thực tế lại ra ngoài dự liệu của hắn!

Một cước này đá đi, còn chưa tới cột điện vị trí, chân hắn thượng ngưng tụ Chân khí cũng đã tản ra!

Chờ Lý Phàm chân của đá phải trên cột giây điện thời gian, Chân khí cơ hồ tiêu tán hầu như không còn, chỉ để lại không nhiều lắm một chút, đem trên cột giây điện trước mặt tro bụi đá xuống.

"Ta đi... Tình huống nào..."

Lý Phàm lạng đi một chút, hiển nhiên là không nghĩ tới sẽ xuất hiện kết quả như vậy!

"Xem ra xuất hiện ở trên chóc trong nháy mắt, ngưng tụ ở trên chân chân khí cũng sẽ cùng lên tản ra."

Lý Phàm suy tư một chút , "Một khi đã như vậy , không thể đem toàn bộ Chân khí đều hội tụ đến trên chân , lưu lại một bộ phận dùng để khống chế bộ phận này Chân khí !"

Lý Phàm phân ra một nửa Chân khí , nhường trên chân còn dư lại một nửa Chân khí bảo trì ngưng tụ không tan ! Lúc này đây cũng không có vấn đề rồi, hẳn quay người lại , chân phải đột nhiên đá lên!

"Bạch Lộc đảo thích môn !"

Lý Phàm chân phải giống như bị bắm một đạo hắc quang , sau đó đá vào kia bỏ hoang trên cột giây điện mặt .

"Àm!"

Này một mảng lớn cột điện trực tiếp bị Lý Phàm chặn ngang đá gãy , may mắn phía trên dây điện đã sớm đều cắt đứt , nếu không Lý Phàm một cước này cần tạo thành không nhỏ phá hư !

Thanh âm lớn như vậy , đem thật nhiều người đều dẫn ra ngoài xem náo nhiệt . Lý Phàm cũng không ngốc , rời khỏi thật xa , cũng làm bộ như xem náo nhiệt bộ đáng .

"Ai nha . . . Nơi này thật là càng ngày càng nguy hiểm !"

"Khi nào thì thêm giờ tiền hảo phá bỏ và dời đi nơi khác a . . ."

Người chung quanh nghị luận âm ỉ , tựa hồ cũng đang lo lắng an toàn của bọn họ vấn đề . Mà Lâm Nguyệt Tiên cũng mặc kia thân quen thuộc đồng phục , theo trong nhà đi ra . Chứng kiến té trên mặt đất cột điện , một ít song đẹp mắt lông mi cũng nhin không được nhử lại . Nhưng chứng kiến Lý Phàm , mày lại vừa buông ra rồi.

"Người hôm nay tới nhưng thật ra rất sớm a ."

Lâm Nguyệt Tiên nhìn thoáng qua đồng hồ , "Nói trước nửa giờ tới?"

"Chưa, vừa xong ."

Lý Phàm là một thành thực hảo hài tử , nhưng hẳn vừa nói , Lâm Nguyệt Tiên rồi lại không bắt đầu vui vẻ .

"Cho người sớm nửa giờ đến , làm sao người không nghe nha ."

"Tỷ tỷ của ta , ta cũng vậy buồn ngủ thật là tốt sao?"

Lý Phàm nhin không được cmn , "Ta hiện tại một ngày ngủ muộn hơn chó , dậy sớm hơn gà , ta dễ dàng sao ta !"

"Hừ, không muốn phát triển !"

Lâm Nguyệt Tiên hung hăng khách sáo một chút Lý Phàm , "Người không hảo hảo cố gắng , không có nữ hài tử thích người !"

"Sợ cái gì ."

Lý Phàm phát phát tay , "Cho người làm bạn gái của ta không được sao sao?"

"Người nằm mơ đi, ai muốn làm bạn gái của người rồi!"

Lâm Nguyệt Tiên hung hăng cường điệu , "Là (vâng,đúng) một vòng , một vòng được không? Không đúng, đã muốn chỉ còn lại có năm ngày rồi!"

"Năm ngày cũng tốt a ."

Lý Phàm thực tùy ý nói nói: " hai chuyện nếu là lâu dài thì hựu khởi tại triều sớm tối mộ ."

"Hừ . . . Ai với người hướng sớm tối mộ . . ."

"Vậy giường giường cửa hàng !"

"Người đáng đánh !"

Lâm Nguyệt Tiên vươn tay ra , ở Lý Phàm hông của gian đến đây cái 360 độ xoay tròn !

Nhưng Lý Phàm chân khí tự động ngưng tụ ở bên hông , Lâm Nguyệt Tiên thể nhưng không thể nình động !

"Chán ghét !"

Nàng khó chịu mà nhìn Lý Phàm, "Thịt của người cứng như vậy ! Quả nhiên là da dày !"

"Dạ dạ dạ , của ta Tiểu thầy thuốc Lâm , người nói cái gì chính là cái đó , chúng ta có thể xuất phát sao?"

"Được rồi, không truy cứu người, liền cho người một quả lấy lòng cơ hội của ta đi."

Lâm Nguyệt Tiên đem xe đạp giao cho Lý Phàm, chính mình lại quen thuộc ngồi ở Lý Phàm phía sau.

Lúc này đây, Lâm Nguyệt Tiên đích tay chèo nhẹ nhàng khoát lên Lý Phàm hông của lên, giữa hai người trạng thái, tựa hồ thực lạc rất nhiều.

"Tạ Lâm đại tiểu thư ban cho !"

Lý Phàm cười híp mắt hỏi nói: "Lâm đại tiểu thư, vậy chúng ta có thể khởi hành sao?"

"Khởi giá !"

"Nương nương xuất cung sao !"

Lý Phàm trừng mắt xe đạp, miệng còn la hét, "Người không liên quan, cẩn thận né tránh !"

Hai người mới vừa kỵ ra một khoảng cách, Lâm Nguyệt Tiên bỗng nhiên gặp quỷ giống nhau, kinh hô một tiếng, "Không được!"

Chi bảo khẩu lệnh tiên li xi: Lý Phàm vị hôn thê

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

063 thấy trượng mẫu nương

063 thấy trượng mẫu nương

Cũng không biết Lâm Nguyệt Tiên gặp được cái gì, nhất kinh nhất sợ đấy! Ban ngày, khó phải không đúng (là) gặp quỷ sao.

Lý Phàm nhìn không được cmn, mà lúc này Lâm Nguyệt Tiên chợt đem mặt chôn ở Lý Phàm sau lưng của lên, giống như thật sự cần trốn người nào giống nhau!

Mà trước mặt là một đang ở sửa chữa một chiếc xe đẩy nhỏ phụ nữ trung niên, bộ dạng cũng có vài phần tư sắc, bất quá tựa hồ đã trải qua gió thổi ngày sái lúc sau, già đi rất nhiều. Nếu là ở hai mươi năm trước, nàng cũng hẳn là mỹ nhân đi.

Xe đẩy thường bày biện bán bánh rán trái cây một bộ trang bị, hình như là bánh xe còn đúng (là) xấu ở chỗ nào, đang ở tu.

Lý Phàm trên sáng sớm ra tới vội vàng, chỉ ăn mấy cái bánh bao, còn chưa ăn no. Hiện tại gặp được có người bán bánh rán, này trong bụng Trùng Tử đã có thể bị vạch đã ra rồi.

"Đại nương, bán bánh rán sao?"

Lý Phàm hỏi một câu.

"Bán a !"

Bác gái chà xát thủ, nói nói: "thường ngày ta đều không ở nơi này bán, bất quá hôm nay xe xảy ra chút tật xấu, chỉ có thể ở này bãi than rồi."

"Nào dám chuyện đúng dịp, thuyết minh chúng ta có duyên phận nha !"

Lý Phàm sờ mó đầu, trong túi quần còn thừa lại bảy khối tiền. Tiền còn lại đều ở Hoàng Lão kia, hần này bảy khối tiền vẫn là lần trước bán thủy còn dư lại.

"Đại nương a, đến trường bánh rán chứ, thêm cái trứng chim thêm cái lạp xưởng hun khói ! Nhiều tiền?"

"Tám khói."

Bác gái mang cho cái bao tay, bắt đầu chảo nóng.

Mà Lý Phàm ngượng ngùng đem một phen vỡ phieu lấy ra nữa, "Đại nương... Đây... Ta chỉ có bảy khói tiền..."

"Không có việc gì, miễn."

Bác gái thật là rất lớn khí, "Hiện tại người trẻ tuổi đúng là đang tuổi lớn, ăn nhiều một chút mới có thể trở lên tốt. Tiểu lão đệ a, người đây là mang muối muối đi học à?"

Lý Phàm cảm giác Lâm Nguyệt Tiên thân thể nhẹ nhàng run lên, tiếp theo Hữu Thủ ở cái hông của hắn một chút xiu xoay tròn.

Cmm, vì sao khắp ta à, đây là ý gì à?

Như thế nào có điểm không hiểu cơ chứ?

"Tiểu lão đệ?"

"A, đại nương, nàng không phải muối muối của ta, là ta đối tượng."

Lý Phàm cười ha ha một tiếng, bác gái cũng bị hắn cấp chọc cười, "Ai nha người nói các người những hài tử này, tuổi còn trẻ mà bắt đầu nói thương yêu, này học tập có thể được chứ."

"Đại nương, người cũng không thể nói như vậy nha, chúng ta là thuần khiết cách mạng tình yêu!"

Lý Phàm tin khẩu hồ liệt đầy, "Giữa chúng ta không có này tà ác bã, chỉ có thuần khiết nhất tình yêu! Không như hiện tại cái kia đồ tình nhân nhỏ, áp áp ôm ôm hôn hôn, giống kiểu gì tử! Ta cùng bạn gái của ta, liền khiến cái tay đều mặt đỏ!"

Cảm giác được bên hông thủ lại đang biến hóa, Lý Phàm lại tỉnh bơ. Trái lại chính tự mình có Chân khí hộ thể, này chút ít khó khăn tính là gì, vượt qua nó!

"Thật sự là khó được a."

Bác gái một bên quán bánh rán, vừa nói, "Bây giờ hài tử có thể có loại người như người giác ngộ, Nhưng là thật thiếu. Vậy các người nói thương yêu, sẽ không chậm trễ học tập sao?"

"Chúng ta ở trên sinh hoạt giúp đỡ cho nhau, ở học tập thượng khích lệ cho nhau!"

Lý Phàm cao giọng nói nói: "mục tiêu của chúng ta, đứng (là) đang thi vào Bắc Đại Thanh Hoa, sau đó bước vào hôn nhân điện phủ, sống lại mười bát đĩa bé!"

Phản eo động tác lại lớn, Lý Phàm, chịu đựng!

"Thật không sai, kia đại nương được ủng hộ người nhóm, nhiều tiền người nhất cái ruột hun khói đi."

Bác gái cười híp mắt nói nói: "bất quá người tiểu tử này đối tượng như thế nào không gặp người nha?"

"Đại nương, nàng là cô nương tốt, so sánh ngại ngần."

Lý Phàm cũng cười lộ lên, "Đại nương ngài chớ trách a."

"không sao, Tiểu cô nương nha. Nhìn thấy nàng, không nhịn được nghĩ lên nhà ta khuê nữ rồi. Xem các người đồng phục, cũng đều là nhị trung. Ai, kỳ thật có đôi khi ta cũng vậy lo lắng, nàng có thể hay không ở trường học yêu sớm chẳng hạn. Đây làm mẹ nha, trong lòng không dễ dàng kiên định."

"Đại nương, vậy ngài khuê nữ học tập trách dạng à?"

"Được, luôn luôn được, cho tới bây giờ không cho ta ngắt tâm qua."

"Kia đại nương còn có gì thanh, học giỏi không là được! Ở trường học của chúng ta, học giỏi chính là đặc quyền, đừng nói nói thương yêu rồi, đánh nhau Lão Sư đều bỏ qua."

"Ai u, như vậy sao được, học tri thức trọng yếu, làm người quan trọng hơn a."

Bác gái đem bánh rán đưa cho Lý Phàm, "Được rồi, ta cũng vậy không với người Mặc lắm lắm rồi, đừng chậm trễ người lên khóa. Trên đường ăn từ

từ , cẩn thận kị xa a hải từ ."

"Cảm ơn đại nương , đại nương tái kiến !"

Lý Phàm đem bánh rán bắt tại tay lái lên, đạp xe đạp là được rồi.

"Đại nương con em người nhà đại nương . . ."

Kỵ đi ra ngoài một khoảng cách lúc sau , Lâm Nguyệt Tiên rút cục ngẩng đầu lên , hung hăng chửi một chút Lý Phàm sau lưng của .

"Trách , của ta Tiểu thầy thuốc Lâm , đây là sinh cái gì khí à?"

"Đó là ta Mụ !"

"Cmn !"

Lý Phàm thiếu chút nữa đem chiếc xe kị đến trong khe , "Vậy sao người không nói sớm a , thấy mẹ ta ta cũng vậy không hảo hảo chào hỏi !"

"Người nằm mơ đi , là ta Mụ ! Không phải mẹ ta !"

Lâm Nguyệt Tiên một bàn tay ở Lý Phàm trên lỗ tai nhói một cái , "Người miên man suy nghĩ cái gì! Nếu để cho mẹ ta biết ta nói thương yêu , ta thì xong rồi !"

"Ta đây không phải diễn tập ấy ư , hết thảy vì Tiểu thầy thuốc Lâm chuyện của nghiệp !"

"Hừ , người vừa rồi cũng không phải là nói như vậy."

Lâm Nguyệt Tiên quyết miệng , "Còn thuần khiết cách mạng tình yêu , Lala thù liền mặt đỏ . . . Làm sao người không đỏ mặt à !"

"Tiểu thầy thuốc Lâm , người có thể không quá lý giải của ta sinh lý cấu tạo ."

Lý Phàm nghiêm trang nói nói: " ta da mặt a , so với bình thường người cần dày . Cho nên mặt đỏ thời gian , nhìn ."

"Người đi luôn đi!"

Lâm Nguyệt Tiên thờ phỉ phò nói nói: " da mặt dày còn lý luận người !"

"Nào có biện pháp gì , Tiên Thiên da mặt dày , Hậu Thiên còn có thể ghét bỏ chính mình hay sao!"

Lý Phàm thở dài , "Tiểu thầy thuốc Lâm a , ta đây cả người bệnh tâm lý , người có thể phải giúp ta xem thật kỹ a ."

"Hừ , còn có tâm tư hay nói giỡn , ta nhưng đúng (là) nhận được một cái tin xấu ."

Lâm Nguyệt Tiên lại cầm lấy Lý Phàm hông của , nói nói: " nghe ta một cái trung học sơ cấp đồng học nói , nhất trung ma quỷ Lão Sư , Thường Xuân Hi bị giả cả đào được trường học của chúng ta đến đây ."

"Thường Xuân Hi? Ai vậy?"

Lý Phàm nghe đều chưa từng nghe qua .

"Ông trời ơi . . . Người ngay cả Thường Xuân Hi cũng không biết . . . Nhất trung đệ tử đều sợ hãi sợ phải chết . . ."

Lâm Nguyệt Tiên kinh hô một tiếng , "Trước kia nhất trung có một cái lớp , đều là cái loại này không lo học đệ tử , đặc biệt khó khăn quản . Lớp này cấp , cũng luôn luôn bị nhất trung trở thành ma quỷ lớp , luôn đem này bắt học vô thuật đệ tử ném vào đi . Sau lại lớp càng ngày càng loạn , trường học liền tìm tới này Thường Xuân Hi Lão Sư . Hắn được xưng so với ma quỷ càng ma quỷ . . . Kết quả một tháng , sẽ đem lớp học đó thống trị gọn gàng ngăn nắp !"

"Trường học chúng ta xin hắn làm cái gì?"

"Đây còn phải nói sao . . ."

Lâm Nguyệt Tiên như là liếc si giống nhau mà nhìn Lý Phàm , "Đương nhiên là đặc biệt hàng không lại đây trị người !"

"Haaa...! Ta mặt mũi thật là lớn !"

Lý Phàm vừa nghe , nhìn không được vui vẻ , "Ta ngược lại thật ra muốn nhìn , đúng (là) Thường Xuân Hi ma quỷ , hay là ta đáng sợ !"

"Người làm trò . . . Ở trường học thành thật một chút , không cần làm mò rồi."

Lâm Nguyệt Tiên khuyên Lý Phàm, "Tuyệt đối không nên bị khai trừ rồi . . . Người vừa rồi không còn nói, cần cùng nhau thi đến Thanh Hoa Bắc Đại sao . . ."

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

064 đầu óc đột nhiên thay đổi

064 đầu óc đột nhiên thay đổi

"Ta sẽ vừa nói, người cũng vừa nghe, Mọi người ha ha vui lên, coi như gì đều chưa nói qua !"

Lý Phàm đều không còn gì để nói rồi, theo ta này thành tích học tập, còn Thanh Hoa Bắc Đại, khoai lang nướng còn tạm được ! Là hán này đức hạnh, cho dù là thi Lam Trường trường công nhân kỹ thuật, cũng chỉ có thể cứ đi học mới lên đi !

"Chuyện kể rằng, ước hẹn buổi tối còn giữ lời sao?"

Lý Phàm bỗng nhiên nghĩ đến nhất cái chuyện trọng yếu, vội vàng hỏi nói.

"Người đi luôn đi! Cái gì ước hẹn, rõ ràng là học bù !"

Lâm Nguyệt Tiên tức giận đến lại néo một cái Lý Phàm cái lỗ tai, nín được Lý Phàm thẳng nhếch miệng.

Chân khí coi như có thể luyện đến trên lỗ tai, cũng không thể có thể giống cơ trên thịt ngưng tụ được như vậy dồi dào. Bị Lâm Nguyệt Tiên nín hạ xuống, thật đúng là cổ găng đau.

"Dạ dạ dạ, học bù học bù. Ta có thể hay không Thượng Thanh hoa, liền xem Lâm lão sư dạy rồi!"

"Người bây giờ thành tích học tập . . . Tuổi sắp xếp nhiều ít nha?"

Lâm Nguyệt Tiên nhin không được hỏi.

Tuổi tổng cộng là hơn năm trăm người, muốn thi thượng Thanh Hoa Bắc Đại loại này trường học, chỉ có trước mười mới có thể làm được. Tư nhân nhị trung ti lệ lên lớp cũng không tệ lắm, bằng không cũng sẽ không có nhiều như vậy người giám hộ liễu mạng đều phải tốn nhiều tiền, đều phải đem con tặng đến nơi này.

"Ta thành tích vẫn là cố gắng ổn định !"

Lý Phàm tràn đầy tự tin.

"Hả? Vậy người có thể xếp nhiều ít nha?"

"Luôn luôn năm trăm danh tả hữu."

Lâm Nguyệt Tiên thiếu chút nữa học máu, hận không thể đem Lý Phàm theo trên xe đá đi xuống !

"Con em người nha ! Vậy người có thể thi đậu Thanh Hoa Bắc Đại còn có quý !"

"Lời không thể nói như vậy a !"

Lý Phàm lập tức nghiêm túc lên, "Ta nhưng đứng (là) nam hài tử, có tiềm lực có quyết đoán ! Chỉ cần ta nguyện ý, này hơn năm trăm danh với ta mà nói, chính là từng phút đồng hồ chuyện tình !"

"Thật có thể nói hư nói vượn !"

Lâm Nguyệt Tiên đều có chút tức giận, này Lý Phàm a, miệng thật là rất có thể nói.

"Dù sao ta đều nói cho ngươi á..., còn lại ngươi liền tự cầu nhiều phúc đi. Bất kể như thế nào, ngươi cũng không muốn cùng trường học đối nghịch!"

"Ta hết sức đi."

Lý Phàm nhún nhún vai, "Hi vọng bọn họ không nên chủ động đến gây chuyện ta, nếu không ta tuyệt đối sẽ không khách khí với bọn họ đấy!"

"Như ngươi vậy có ích lợi gì a!"

Lâm Nguyệt Tiên gấp muốn chết, "Bây giờ là nói những lời này thời gian sao! Ngươi thật muốn bị khai trừ a!"

"Ai ngờ bị khai trừ a, nhưng ta cũng không muốn làm bọn hèn nhát a!"

Lý Phàm kiệt ngao bất tuân thuyết nói: "tuy rằng chúng ta là đệ tử, nhưng trường học cũng không có thể khinh người quá đáng đi!"

"Nếu là đệ tử, nên nghe lời của lão sư thôi!"

Lâm Nguyệt Tiên nói nói: "bằng không như thế nào lên đại học à?"

"Đại học chỉ là chúng ta tương lai một cái lựa chọn mà thôi."

Lý Phàm cường điệu, "Không năng lực lên đại học, mà lựa chọn khuất tòng Vu bạo lực! Khuất tòng Vu tà ác! Tiểu Lâm đồng chí, ngươi muốn khiêng lên khăn quàng đỏ đại kỳ, đừng cho địch nhân biến chất tinh thần của chúng ta! Tiểu ma ý chí của chúng ta!"

"Ngươi Khả Lạp thật đi... Làm cho cùng muốn đánh trận đường như..."

"Phải có phản kháng tinh thần thôi!"

Lý Phàm rất chân thành thuyết nói: "nếu Lão Sư cùng trường học đều rất tốt với ta, lấy ta làm một cái chân chính đệ tử đối đãi, dạy ta tri thức, trợ giúp ta lớn dần. Ta không những lời khác nói, mua cái đại cờ thưởng, cho bọn hắn treo lên! Nhưng ngươi xem trường học chúng ta, đúng (là) như vậy sao? Bình thường các loại khác biệt đãi ngộ đừng nói rồi, nói kỳ nghỉ học bù đi! Một bài giảng 50, một ngày nghỉ kỳ tổng cộng tám trăm khối phí tổn! Học bù thời gian, hắn có giảng bài sao? Còn không phải nhường tự chúng ta làm bài thi! Đây là đi học sao? Đây là giết tiền!"

"Loạn thu phí đúng (là) không đúng lắm... Ai cho chúng ta đúng (là) đệ tử... Nhịn một chút, đã trôi qua rồi, làm gì làm chim đầu đàn..."

Lâm Nguyệt Tiên lại khuyên nhủ.

"Được rồi, tất cả mọi người nghĩ như vậy."

Lý Phàm có chút khinh thường, "Ngươi cũng nhịn một chút, ta cũng vậy nhịn một chút, cho nên mới nhường bây giờ trường học biến thành này quỷ đức hạnh! Dù sao các ngươi không phản kháng, ta tới phản kháng! Các ngươi không làm chim đầu đàn, ta tới khi này cái chim đầu đàn! Ta ngược lại thật ra muốn nhìn, ta tới cùng có thể thắng hay không qua trường học!"

"Ngươi làm trò ngươi! Chỉ ngươi kia chỉ số thông minh, còn cùng trường học đấu đây?"

"Của ta chỉ số thông minh thì sao, rất lợi hại thật là tốt sao? Ta Bình thường chính là khiêm tốn điệu thấp! Ta muốn là muốn học tập cho giỏi, năm này cấp đệ nhất đều là của ta! Chính là không muốn cùng các ngươi tranh!"

"Thật sao?"

Lâm Nguyệt Tiên ngồi ở xe đạp chỗ ngồi phía sau, quơ nhất cặp chân dài, chớp mắt, đột nhiên hỏi.

"Ta đây cho ngươi ra một cái trí lực đề nha?"

"!"

"Nếu có hai người lưu lạc đến trên hoang đảo, một cái tên kêu ta yêu ngươi, một cái tên gọi ta không thương ngươi..."

"Này đều cái quý gì tên!"

"Không cần nói leo!"

Lâm Nguyệt Tiên trắng Lý Phàm liếc mắt một cái, "Đột nhiên có một ngày, ta không thương ngươi chết, kia còn lại người kia gọi là gì?"

"Ta yêu ngươi a..."

"Đúng rồi, ta biết ngay, ngươi xem ngươi vẫn đối với ta mưu đồ gây rối đi!"

Lâm Nguyệt Tiên giống thắng lợi Tiểu gà mái đường như, cổ đều hát lên rồi.

"Cmn . . . Ngươi đó là một hồ to a !"

Lý Phàm phi thường không nói gì , còn có chơi như vậy sao !

"Hi hi , cho nên nói ngươi là một cái đũa ngọc . Tốt lắm , chỉ tới đây thôi , chúng ta buổi tối thấy !"

Trường học trước hai cái đầu phố , Lâm Nguyệt Tiên gọi ở Lý Phàm .

"Được lắm . . ."

Lý Phàm cũng không nói cho tốt , cái nha đầu này trí lực rất cao , cùng nàng chơi trí lực đề , rõ ràng cần thua . Ai , năm mới ra đời thời điểm , trí lực điểm thêm không đủ a . . .

Hắn từ biệt Lâm Nguyệt Tiên , một mình vào trường học . Để cho hắn kinh ngạc chính là , trường học bảo vệ trị an đều đang thay đổi ! Ngày xưa này người già yếu không thấy , cửa rõ ràng đứng hai cái một thân bắp thịt đại hán , giống như môn như thần .

Chung quanh đệ tử nhìn thấy bọn hắn đều sợ đi trốn , Lý Phàm lại hai tay cầm ở trong túi quần , nghênh ngang từ cửa chính đi vào .

Hắn đang hướng lớp lúc đi , điện thoại di động vang lên , vừa nhìn đúng (là) Mộ Dung Anh đánh tới .

Nữ nhân này tìm mình làm gì? Sáng sớm , khó phải không là muốn chính mình?

"Này , nương tử , có phải hay không nhớ ta?"

Lý Phàm nhận điện thoại , trực tiếp mở ra trâu chọc hình thức .

"Không phải ."

Kết quả đầu bên kia điện thoại cái thanh âm kia a , lạnh đều có thể chết còng người ! Lý Phàm thờ dài , muốn trâu chọc Mộ Dung Anh , khó khăn dù sao quá lớn a ! Này mình chủ vô lâm , nào đường về cùng bình thường nữ nhân chênh lệch quá lớn !

"Vậy ngươi gọi điện thoại làm gì?"

"Ta chỉ đúng (là) nhắc nhở ngươi , hai ngày này ta không ở trường học , không ai che chở ngươi...ngươi ổn định một chút , không nên gây chuyện ."

Mộ Dung Anh hảo tâm nhắc nhở , "Ta nhưng đúng (là) nghe nói , hiệu trưởng đã muốn tìm người đối phó ngươi ."

"Ta có dễ đối phó như vậy sao?"

Lý Phàm bĩu môi một cái , "Đối với ngươi phu quân có điểm tự tin được không? Theo ta chỉ số thông minh , miếu sát ngươi !"

"Ngươi hôm nay uống lộn thuốc?"

"Móa, ngươi mới uống lộn thuốc ! Không tin phải không , ta xuất đạo đề cho ngươi !"

Lý Phàm Hồi nghĩ một chút Lâm Nguyệt Tiên nói qua trí lực đề , vì thế cầm lấy điện thoại , mở miệng nói nói: " có một ngày , lưỡng bạn thân lưu lạc đến trên hoang đảo rồi. Một người tên là ta yêu ngươi , một người tên là ta không thương ngươi . Đột nhiên có một ngày , rắc một cái Đại Lôi , đem ta không thương ngươi đánh chết ! Ta hỏi ngươi , còn dư lại một người , gọi là gì?"

"Người sống sót ."

Mộ Dung Anh lạnh nhạt nói , Lý Phàm thiếu chút nữa quăng điện thoại ! Mịa , không dựa theo bộ sách võ thuật xuất bài a !

Lý Phàm đang kìm nén bức bối đầu rồi , phía trước truyền đến một tiếng quát mắng .

"Thế nào ban? Trong trường học không cho phép dùng di động !"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

065 Thường Xuân Hi

065 Thường Xuân Hi

Lý Phàm ngẩng đầu nhìn lên , trước mặt một cái xa lạ tên béo da đen , hướng về phía chính mình hồ .

"Ngài vị ấy?"

Lý Phàm không biết người nam này, từ nơi này nhô ra đại ca?

"Ta là trường học tân lão sư , đồng thời cũng phụ trách trường học tác phong và kỷ luật công tác ."

Tên béo da đen lấy ra một tờ thẻ công tác , mang ở tại trên cổ của mình , "Ta gọi là Thường Xuân Hi , người sau khi có thể gọi ta Thường lão sư . Đồng thời , ta còn kiêm nhiệm trường học tác phong và kỷ luật ủy chủ nhiệm , người cũng có thể gọi ta thường chủ nhiệm !"

Thường Xuân Hi?

Chính là cái này nam nhân?

"Được rồi, điện thoại di động của người bị mất rồi."

Thường Xuân Hi nói xong, muốn đưa tay đi bắt Lý Phàm đích điện thoại .

Nhưng Lý Phàm là cái gì thân thủ , làm sao có thể đã bị hấn bắt lại . Hấn chỉ đứng (là) nhẹ nhàng lui về sau một bước , liền tránh thoát Thường Xuân Hi đích tay chương .

"Người còn dám phản kháng?"

Thường Xuân Hi nhíu mày, chất vấn .

"Ta vì cái gì không thể phản kháng?"

Lý Phàm hỏi lại , "Đầu tiên , trong trường học cũng không có nói không cho phép mang di động , chỉ nói trong lớp học không cho phép sử dụng ! Mà ta hiện tại , ở trong hành lang , đúng không? Tiếp theo , trường học quy củ đúng (là) thời gian lên lớp không cho phép dùng di động , bây giờ còn chưa đến thời gian lên lớp . Hai cái quy tắc ta đều không trái với , người dựa vào cái gì tịch thu điện thoại di động của ta?"

"Còn rất miệng lưỡi bén nhọn đấy!"

Thường Xuân Hi cao thấp đánh giá Lý Phàm liếc mắt một cái , ngữ khí phi thường không tốt , "Ta Thường Xuân Hi trở thành hơn hai mươi năm Lão Sư , cái gì đầu đầu chưa thấy qua ! Loại người như người đầu đầu , ta cũng gặp nhiều lắm ! Chớ đi theo ta một bộ này , tuổi , lớp , tính danh !"

"Ta trước hơn mười năm học , ác bá Lão Sư cũng thấy hơn nhiều. Nhiều một mình người , cũng không nhiều !"

Lý Phàm hừ một tiếng , "Ta gọi là Lý Phàm , hai năm nhị ban ."

"Người chính là Lý Phàm?"

Nghe được tên này , Thường Xuân Hi tựa hồ lặng đi một chút , lại nhìn nhiều Lý Phàm hai mắt .

"Vâng, chính là ta ."

Lý Phàm thâm nghĩ trong lòng , xem ra người kia đích xác liền đứng (là) vì mình mà đến !

"Danh bất hư truyền gai đầu a ."

Thường Xuân Hi ôm cánh tay , cười lạnh hai tiếng , "không sao, chúng ta chẳng mấy chốc sẽ gặp lại. Các người thứ bất học vô thuật này cuộn cuộn đệ tử , lưu ở trường học chính là cái tai họa ! Ta sớm muộn cũng sẽ tìm được lý do , đem loại người như người cận khai trừ đi ra !"

"Ai nha này có thể sao được ."

Lý Phàm lại đầy nhiệt tình thuyết nói : " như người loại này Lão Sư , ta là tối hoan nghênh rồi. Chúng ta còn tốt hơn hảo thân cận một chút mới được kia , còn hi vọng Lão Sư nhiều giáo giáo ta !"

"Người loại học sinh này , đã muốn hết có thuốc chữa , không có gì hay dạy người !"

Thường Xuân Hi khinh thường, "Hào hào hưởng thụ ở trường học cuối cùng thời gian đi, bởi vì rất nhanh, người muốn từ nơi này trường học lần ! Giống các người kém như vậy đệ tử đều mất, trường học tỉ lệ lên lớp mới có thể rất cao."

Này cái gì gốc so với Lão Sư, căn bản là cùng không bắt nguồn từ mình thôi ! Lý Phàm cũng lười tiếp tục phản ứng đến hắn, quả thực chính là người bị bệnh thần kinh.

"Vậy tái kiến đi, Thường lão sư !"

Lý Phàm quay đầu bước đi, di động mới sẽ không nộ lên đầu rồi, chính mình không phạm nội quy trường học, dựa vào cái gì giao thủ cơ !

"Từ hôm nay trở đi, ta sẽ dùng ta đôi mắt này chặt chẽ nhìn chăm chăm của ngươi !"

Thường Xuân Hi thủ ở cặp mắt của mình thượng bị hoa hạ xuống, hướng về phía Lý Phàm bóng lưng kêu nói: " cho ta cụp lại cái đuôi mà đối nhân xử thế đi! Cận bả !"

Lý Phàm nhìn con tức này, người nha, động không đem nhân cầu khu đi ra thả ta trong túi quần!

Đúng là vẫn còn đệ tử, Lý Phàm thu hồi di động trở lại lớp giữa.

Vừa mới tiến phòng học, Lý Phàm liếc mắt một cái trông thấy của mình ngồi cùng bàn. Không qua lại ngày khiêm tốn Tiểu Tứ mất, hôm nay nhưng có chút chỗ đặc biệt ! Bởi vì hắn má phải cao cao sừng phồng lên, hơn nữa kính mắt chữ phiến cũng nát một cái. Đây đối với ngày thường thực chú trọng hình tượng Bạch Lâm Lạc mà nói, dường như rất nhỏ có thể !

"Làm sao vậy?"

Tuy rằng không phải hot girl, nhưng Tiểu Tứ mất tú khí hơn hắn hot girl. Ặc, tuyệt đối không phải như vậy tà ác nguyên nhân, nói như thế nào đều là ngồi cùng bàn nha, Lý Phàm nhìn không được hay là muốn quan tâm xuống.

"Chưa, không có việc gì..."

Tiểu Tứ mất nhưng có chút tránh, bả lộng chính mình trên bàn bánh cuốn này, nhưng căn bản Vô Tâm làm bài.

"Ai đánh ngươi nữa, nói !"

Lý Phàm có chút không thoải mái, đánh chó cũng phải ngó mặt chủ đi. Ặc, đem hắn so sánh thành của mình câu có thể có điểm không rất thích hợp. Tóm lại, của mình ngồi cùng bàn, há lại là người khác nói đánh là đánh hay sao?

"Thật không có sự... Lý Phàm... Mau cuộc thi, ngươi ôn tập thế nào?"

Bạch Lâm Lạc cố gắng trạc xiên khai thoải để, Lý Phàm lại nhú mày, truy vấn, "Tới cùng ai đánh ngươi nữa ! Tiểu Tứ mất, lần trước cùng thể dục Lão Sư đối kháng thời điểm, ngươi không phải là biểu hiện rất tốt sao ! Như thế nào lần này liên tưng?"

"Liên... Coi như nói cũng vô ích..."

Bạch Lâm Lạc đôi mắt có chút đỏ lên, hắn lấy xuống mắt kiếng của mình, dụi dụi con mắt, "Là (vâng, đúng) chính mình không tốt..."

"Ngươi không nói, sau khi chỉ có thể mỗi ngày bị đánh !"

Lý Phàm lại không tha thứ Địa truy vấn, "Sự tình lần trước đã để ta đối với ngươi thay đổi cách nhìn, Tiểu Tứ mất, chẳng lẽ ngươi nguyện ý làm một cái mỗi ngày bị tùy tiện khi dễ người không?"

"Ta không muốn... Nhưng lại có thể làm sao..."

Bạch Lâm Lạc vén tay áo lên, phô bày mình một chút cánh tay gầy yếu, "Ngươi xem, ta tay trói gà không chặt. Phản kháng là không thể nào, bị đánh còn tạm được."

"Nam người tại sao có thể yếu thế !"

Lý Phàm vỗ vỗ Bạch Lâm Lạc bả vai, "Nói mau đi, là ai làm. Ta là của ngươi ngồi cùng bàn, ngay cả ta cũng không muốn nói cho sao?"

"Nói cho ngươi cũng vô dụng thôi... Không ai có thể quản được hắn."

Bạch Lâm Lạc thờ dài.

"Như thế nào làm bà làm bầm, có phải hay không người kia kính mắt chữ phiến cũng muốn bị nện vỡ a !"

"Ách... Đúng (là) Hoa Đức Hoàn..."

"Tiểu bá vương?"

Lý Phàm hay là nghe qua điều này làm cho tên của người, đều nói Vương Cường đúng (là) trường học một phương bá chủ , nhưng là cùng này Hoa Đức Hoành khi xuất ra , Vương Cường quả thực chính là ôn nhu Tiểu nương tử rồi.

Hoa Đức Hoành ở trường học cơ hồ là hoành hành ngang ngược , bên người đi theo mấy tên côn đồ đệ tử , coi trời bằng vung . Ngay cả trước kia Lưu Tiểu Lực nhìn thấy hắn , đều được đi trốn . Hết cách rồi, ai bảo cha hắn chính là hiệu trưởng!

"Hắn vì cái gì đánh người !"

"Hắn hỏi ta vay tiền . . . Nhưng ta đã không có . . ."

Bạch Lâm Lạc cúi đầu nói nói: " tháng này tiền đều làm cho bọn họ cầm đi . . . Mụ mụ còn tưởng rằng ta phung phí , ngừng của ta tiền xài vật . . . Hoa Đức Hoành còn nói . . . Thật sự nếu không cấp tiền . . . Còn muốn đánh ta ."

"Ngày , này bang cầu tử đây!"

Lý Phàm giận không chỗ phát tiết , hắn đang nếu nói nữa hai câu , phòng học cửa bị đẩy ra , tên béo da đen Thường Xuân Hi đi đến . Vốn đang thực tiếng động lớn gây phòng học lập tức lặng ngắt như tờ , Thường Xuân Hi trực tiếp ở trên bảng đen viết tên mình , đi thẳng vào vấn đề .

"Từ hôm nay trở đi , ta liền đúng (là) chủ nhiệm lớp của các ngươi !"

Thường Xuân Hi hai tay chống ở trên bục giảng , cùng Đại Tinh Tinh giống nhau , "Ồ của ta trong phòng học , tuyệt đối không lưu chức Hà cận ! Chư vị ngồi ở đây , đã không phải là chín năm giáo dục bắt buộc rồi! Nếu các ngươi phạm sai lầm, ta có quyền lợi khai trừ các ngươi ! Một tháng sau , ta hi vọng nơi này còn có thể thặng nửa dưới đi!"

Hắn nói xong, ánh mắt đã rơi vào Lý Phàm thân mình , "Mà có cận . . . Ta nhất định sẽ rõ ràng đi ra ngoài !"

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xi: đến kết hôn đi Thiết Trụ

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

066 tinh thần phản kháng

066 tinh thần phản kháng

Thường Xuân Hi đại danh , rất nhiều đệ tử đều là biết đến . Quát nhất trung ma quỷ Lão Sư , làm sao sẽ được mời mời tới nơi này . . .

Chỉ có Lý Phàm hiểu được , đây là hướng chính mình tới . Bất quá không sao cả , bình đến tướng đỡ, nước đến đất cản ! Mao gia gia nói rất đúng , xuân phong thổi trống trận đánh , thế giới này ai sợ ai a !

Nghĩ đến đây , Lý Phàm giờ lên cao cao thủ.

"Tóm lại , ở trong lớp của ta , không có bất kỳ người nào có thể quấy rối , biết không?"

Thường Xuân Hi giống như nhìn không thấy Lý Phàm giờ lên đích tay , tiếp tục nói , "Tất cả đầy đau đầu hãy nghe cho ta , không nghe lời , rút ngay ra lớp của ta cấp !"

Lý Phàm đích tay như cũ Cao giờ cao lên , cơ hồ chặn xếp sau các học sinh tầm mắt .

"Lý Phàm , ngươi có chuyện gì? Không thể nhường mọi người khỏe tốt hơn tự học sao?"

"Lão Sư , Bạch Lâm Lạc bị người đánh !"

Lý Phàm mới mặc kệ người này bất mãn , cao giọng nói nói: "thình Lão Sư vì hắn làm chủ !"

"Bị đánh , bị ai đánh sao?"

Thường Xuân Hi giống như hơi không kiên nhẫn .

"Bị Hoa Đức Hoàn uống !"

"Hắn động không đánh ta đây?"

Thường Xuân Hi bĩu môi một cái , "Tốt lắm , đều tốt tốt hơn khóa ."

"Lão Sư , lời này của ngươi rất không chịu trách nhiệm chứ?"

Lý Phàm đứng lên , thực trực tiếp hỏi nói : "ngươi có phải hay không nghe nói là hiệu trưởng nhử tử đánh người , cũng không dám quán?"

"Lý Phàm , ngươi có ý tứ gì?"

Thường Xuân Hi mày thật sâu nhíu lại , mới ngày đầu tiên , người này liền muốn khiêu chiến quyền uy của mình sao?

"Ta hi vọng Lão Sư có thể làm học sinh của mình làm chủ !"

Lý Phàm không hề nhượng bộ chút nào , "Bạch Lâm Lạc bị đánh , chẳng lẽ Lão Sư mặc kệ sao?"

"Lý Phàm , bớt ở chỗ này cho ta cần quấy ! Đi ra ngoài đứng đi ! Buổi sáng khóa đừng lên , cho ta hảo hảo ở tại bên ngoài tĩnh lại ! Cửa ta tại lớp , điểm ấy quyền lợi , ta vẫn phải có ."

Thường Xuân Hi trực tiếp đem Lý Phàm cấp đuổi ra khỏi tại lớp , Bạch Lâm Lạc có chút không đành lòng mà nhìn Lý Phàm , nếu không phải là vì giúp mình , Lý Phàm cũng sẽ không bị phạt đi ra ngoài .

"Chuyện này , ta sẽ không từ bỏ ý đồ !"

Lý Phàm siết chặt nắm tay , đi qua bụi giảng thời gian , mở miệng nói .

Mà Thường Xuân Hi cũng cười lạnh , "Có chút đồng học , thành tích thật sự là không đủ Lý Tường . Nếu lần này thi sát hạch toàn bộ khoa còn chưa kịp cách lời mà nói..., cũng chỉ có thể bị khai trừ rồi ."

Lời này tuyệt đối là nhằm vào Lý Phàm , xem ra trường học đúng (là) một lòng muốn đem mình bị khai trừ đi ra ngoài ! Nói làm bầm , chính mình cố tình không bằng bọn hắn mong muốn ! Bất quá đem mình ném tới phòng học bên ngoài , cho tới trưa không lên lớp , lại hạ xuống thiệt nhiều lịch dạy học . Trái lại đang mình bình thường cũng không sao cả nghe giảng bài , vẫn là nhìn xem Lâm Nguyệt Tiên buổi tối như thế nào cho mình học bỏ tức đi.

"Thật sự là không khiến người ta nghi ngại a ."

Lý Phàm ôm cánh tay , vì chui su ở cửa phòng học , có chút bận tâm Bạch Lâm Lạc chuyện tình .

Nếu trường học không muốn vì hắn làm chủ , vậy cũng chỉ có thể làm cho mình đến làm . Của mình ngồi cùng bàn , là ai muốn khi dễ liền khi dễ sao?

Lý Phàm liền đứng ở cửa phòng học khẫu , nhắm mắt dưỡng thần , điều dưỡng khí tức của mình .

Thân làm một người nội ngoại kiêm tu Vũ Đấu gia , trừ bỏ rèn luyện thân thể , cường hóa nội công của mình cũng là ắt không thể thiếu bước . Trong ngày thường Lý Phàm thăm lên rèn luyện thân thể , nhưng sơ sẩy tu luyện nội lực của mình rồi . Dù sao nội lực của hắn đều là lướt đoạt lại , theo Mộ Dung Anh nơi đó đoạt lấy tới mười một năm Chân khí , nhưng Lý Phàm hưởng thụ vô hạn .

Nhưng dù sao là của người khác Chân khí , Lý Phàm hiện tại bắt đầu , cần tu luyện chân khí của chính mình rồi.

Hắn dồn khí đan điền , nhất cổ chân khí ở đan điền vị trí xoay quanh .

Dựa theo Ngũ cảm hí thở pháp môn , Lý Phàm nương cổ khí lưu này dọc theo kinh mạch trong cơ thể , có trật tự Địa vận chuyển lại .

Tu luyện nội công , đây là một cái chậm rãi quá trình . Nương Chân khí ở trong người lưu động bảy bảy bốn mươi chín chu , là một tiểu chu thiên . Mà vận chuyển chín chín tám mươi một cái tiểu chu thiên , là một đại chu thiên !

Ngũ cảm hí nội công chia làm ngũ trọng , Lý Phàm hiện tại không có mười một năm chân khí , nhưng nội công thực lực lại chỉ ở đệ nhất trọng .

Muốn làm cho mình chân chính trở nên mạnh mẽ , nội công nhất định tăng lên !

Ngũ cảm hí tuy chỉ có ngũ trọng , nhưng mỗi một trọng tăng lên , đều là trước kia bao nhiêu lần !

Đệ nhất trọng muốn tu đầy , Lý Phàm cần tu luyện một trăm lẻ tám cái đại chu thiên !

Người bình thường , cần cả ngày dốc lòng tu luyện , mới có thể để cho Chân khí ở trong người miễn cưỡng vận chuyển tới một cái đại chu thiên .

Cho nên thường xuyên có những cao thủ , đi bế quan tu luyện , chính là vì dốc lòng tăng lên nội lực của mình tu vi ! Đương nhiên , những điều này là do Mộ Dung Anh giáo cho mình, Lý Phàm ý có của nàng mười một năm Chân khí , chỉ lo rèn luyện thân thể .

Không thể tổng dừng lại ở lộ hỏa thuần thanh trên thực lực a, tổng phải có điều tiến bộ mới được !

Lý Phàm nói thầm trong lòng , xem ra trước phải tu luyện tới Ngũ cảm hí nhất trọng thiên trình độ . Hắn đứng ở cửa phòng học ngoại , chung quanh còn có các học sinh thân đọc thanh . Có lớp ở đọc diễn cảm bài khoá , có lớp ở đọc Anh văn .

Nhưng ngay tại Lý Phàm chìm lòng yên tĩnh tức giận một khắc này , chung quanh huyền não giống như xa rời hắn mà đi .

Chân khí trong cơ thể hắn , lấy đan điền làm điểm xuất phát , phải đi qua kỳ kinh bát mạch , trước vận chuyển một cái tiểu chu thiên thử xem đi!

Đây cũng là một cái thực chậm rãi quá trình , Lý Phàm đã muốn chuẩn bị kỹ càng . Nhưng hắn vừa mới nhắm mắt lại , chân khí trong cơ thể thật giống như cười tên lừa giống nhau , nháy mắt dọc theo kinh mạch của hắn đi rồi một vòng !

Chuyện này... Thời gian một cái nháy mắt , bước đi xong rồi một cái tiểu chu thiên?

Có điểm biến thái đi!

Lý Phàm Tâm lý không nhìn được nói thầm , đúng (là) Thuần Dương thể nguyên nhân sao?

Giống như Mộ Dung Anh nói qua , Thuần Dương thể tu luyện nội công tốc độ , chính là người thường gấp hai a ! Nhưng chính hắn một . . . Đã muốn không chỉ là gấp hai đơn giản như vậy đi!

Quả thực chính là bất hack giống nhau rất mạnh a !

Lý Phàm nghĩ một chút , đại khái là bởi vì chính mình Thuần Dương thể , thêm mười một năm chân khí nguyên nhân đi! Trong thân thể của hắn thật giống như có một cái hồ to , Mộ Dung Anh đã muốn tặng hắn rất nhiều nước ao rồi. Hôm nay xem như đem ao nước này hoàn toàn rót vào đến trong cái hồ , cho nên mới nhanh như vậy a . . .

Đổi lại rất tốt hiểu so sánh . . . Thật giống như chính mình có một kinh nghiệm tri , bên trong súc tích lên không lồ kinh nghiệm . Trước kia mình là không muốn thăng cấp , bây giờ muốn thăng cấp , chỉ cần tiêu hao kinh nghiệm tri , liền có thể làm cho mình thăng cấp nhanh chóng rồi!

Lý Phàm Tâm tư tất cả đều đắm chìm trong trong thân thể , chân khí không lồ ở trong cơ thể hắn sẽ cực kỳ nhanh vận chuyển !

Gần một giờ đã qua , Lý Phàm đã muốn tiến vào nhất trọng thiên thực lực !

Có được nội công của mình , cảm giác chính là không đồng dạng như vậy ! Giờ khắc này Lý Phàm giống như trở nên càng thêm tai thính mắt tinh , bốn phía đọc chậm thanh lại một lần nữa lọt vào tai , bị Lý Phàm gạt ra khỏi ý thức ở ngoài .

Bởi vì là bao nhiêu lần , Ngũ cảm hí Nhị trọng thiên cần kinh nghiệm cũng chỉ là nhất trọng thiên gấp đôi !

Vừa giữa trưa , Lý Phàm nương thực lực của chính mình đột phá đến Nhị trọng thiên !

Cần đột phá tam trọng thiên , chỉ sợ thật muốn dốc lòng tu luyện một chút . Bất quá Lý Phàm hiện tại không lúc này , bởi vì đánh xuống khóa linh , hắn muốn vội vàng đi gặp Hoàng Lão rồi!

Nghỉ người thì không dùng người , dùng người thì không nghỉ ngơi người . Mặc dù là hai mươi vạn cự khoản , nhưng Lý Phàm tin tưởng Hoàng Lão . Nếu là hắn thực vòng quanh tiên chạy , coi như tiêu tiền làm cho mình mua cái giáo huấn đi.

Hoàng Lão a Hoàng Lão , người có thể tuyệt đối đừng để cho ta thất vọng !

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

067 đệ nhất gia của cải

067 đệ nhất gia của cải

Lý Phàm tiến phòng bóng bàn , lúc ấy liền ngăn cả người .

Chỉ thấy Hoàng Lỗi mặc một thân cũng không biết từ nơi này mượn tới trường bào màu vàng , trong tay còn cầm một cây đao mộc kiếm , ở phòng bóng bàn lý nhiều lần múa máy , sợ tới mức tới chơi bi-a đệ tử đều trốn ở bên cạnh , không dám lên trước .

Chính hắn thì trôi nổi xem thường , rõ ràng là cái đạo sĩ cách ăn mặc , miệng lại nói nhỏ cùng thần côn đường như .

"Lỗi Tử , để làm chi kia? Lại uống lộn thuốc chứ ngươi !"

Lý Phàm nhin không được trách cứ một câu . Người này , ngày từng ngày Thần căn nhân .

"Đại ca , ngươi đã đến rồi a ."

Hoàng Lỗi chứng kiến Lý Phàm , lập tức thu hồi kia thần côn bộ dáng , thí diện thí diện nói nói: " ta đang ở thỉnh Thần trừ tà đâu rồi, đại ca ngươi chờ một lát a !"

"Khu cái rắm tà !"

Lý Phàm liếc mắt , "Đều niên đại gì , dùng tú chế độ phong kiến một ít bộ !"

"Đại ca nói rất đúng !"

Hoàng Lỗi vội vàng nói , "Bất quá bộ này lão tổ tông gì đó vẫn còn có chút đạo lý . . . Hơn nữa ta hôm nay tính một quẻ , nói là hôm nay bất lợi với giao dịch ! Ta đây mới xiêm áo cái pháp trận , chuẩn bị cấp ta phá phá cục !"

"Phá con em ngươi , thiếu vô nghĩa , làm chính sự ."

Lý Phàm nghi tra thời gian cũng không dài , hắn được vội vàng đem việc này giải quyết .

"Được rồi , đại ca định đoạt !"

Hoàng Lỗi từ hông thượng túm hạ một cái túi lớn , bên trong tất cả đều là tiền .

"Đêm qua một đêm liền xài ba vạn . . . Bây giờ còn còn lại mười bảy vạn ."

Hoàng Lỗi đem gói to đặt ở bi-a vự án lên , "Đại ca , ngài nhiều điểm?"

"Không cần điểm , ta tin tưởng ngươi ."

Lý Phàm xuất ra hai xấp , chính mình rút ra mười cái , còn dư lại nhét vào Hoàng Lỗi trong túi quần , sau đó đối lão bản nói .

"Lão bản , ước định cẩn thận thời gian , ta tới rồi. Chúng ta ký hợp đồng đi, nơi này hết thầy , đều nên giao cho ta ."

"Tiểu ca thật đúng là giữ chữ tín ."

Lão bản đem phòng cho thuê hợp đồng ra , còn có phòng bóng bàn chuyển nhượng hợp đồng , "Tổng cộng mười bảy vạn , nhất tiền trao cháo múc ."

"Mười bảy vạn?"

Lý Phàm chân mày cau lại , "Ngày hôm qua không phải nói tốt mười lăm vạn sao?"

"Ai nha , Tiểu ca , ngươi xem ngươi hiểu lầm không phải ."

Lão bản cười hắc hắc , "Mười lăm vạn , đúng (là) nơi này một năm rưỡi tiền thuê nhà tiền . Còn dư lại , ta một trương bi-a vự án năm nghìn , bốn tờ tổng cộng hai vạn . Còn lại này đó gây golf ta sẽ làm tiền ngươi rồi, ngươi cũng sẽ không dùng cảm tạ ta rồi. Dù sao cần xuất ngoại , phải cho tổ quốc lưu lại điểm nhân nghĩa-yì] hoà nhả ."

Hai vạn đồng Lý Phàm đích thật là có , nhưng hắn không muốn cấp . Lão bản này tuyệt đối là cố định lên giá , có chút quá phận !

"Nhân nghĩa-yì] hoà nhả? Nhân nghĩa-yì] hoà nhả ngươi mẹ kiếp nhà nó !"

Lý Phàm không hé răng , nhưng Hoàng Lỗi lại ngồi không yên .

Hắn Đại Bảo kiểm cũng ném, theo mông trong túi quần lấy ra một phen đạn hoàng đao, coong một tiếng đĩnh tại lão bản trước mặt trên bàn.

"Đầu mịa mày(fuck your mom), một đao nhất cái lỗ thùng, nhất cái lỗ thùng năm nghìn đồng tiền! Ngươi thống lão tử tử đao, khoản nợ này coi như đánh đổ!"

"Ngươi...ngươi đây là ý gì..."

Lão bản sợ tới mức rục cổ lại, nhin không được hỏi.

"Có ý tứ gì? Ngươi trong lòng mình rõ ràng!"

Sau đó, Hoàng Lỗi liền có vẻ so với Lý Phàm hữu dụng hơn nhiều. Hắn bừa bãi một cái, nâng lên một chân, dẫm nát trên bàn, tránh lên trước mặt lão bản này, "Hàng đem dâng, chờ đi theo ta một bộ này! Mày có dũng khí sẽ thống ta! Không loại thì cho ta ổn định ở lại đó! Thật coi ngươi Hoàng đại gia dễ khi dễ!"

"Lỗi Tử, đừng như vậy, làm sợ người ta."

Lý Phàm nói xong, theo lão bản trên bàn cầm lấy một gói thuốc thơm, lần này hắn thật sự là không khách khí, trực tiếp rút ra một cây, cũng nhét vào lão bản miệng.

"Lão bản, hút thuốc áp an ủi. Tiểu đệ của ta không hiểu chuyện, cho ngươi chê cười."

Lý Phàm thuốc lá cấp lão bản đốt, sau đó chậm rãi nói: "ngươi nghĩ tăng giá, tâm tình ta có thể hiểu được. Nhưng mà, con người của ta, đích thật là ghét nhất bị lật lọng người. Hơn nữa, ngươi cũng thấy đấy, ta người huynh đệ này, không có gì bồn sự, liền gặp hỗn. Hắn công việc khác cũng làm không được, ta suy nghĩ cho hắn chơi một cái phòng bóng bàn, để cho hắn một ngày ổn định có chút ít ngày qua. Bất quá bây giờ nếu lão bản ngươi không muốn bán, ta cũng vậy nghĩ kỹ, ta đây huynh đệ a, phòng chừng sự tình tốt đúng (là) làm không được rồi. Nay mười lăm vạn đầu rồi, ta cũng vậy cho ngươi."

"À?"

Lão bản lặng đi một chút, thậm nói còn có này chuyện tốt?

"Bởi vì ta tổng yếu cấp đệ đệ tìm nơi đi, ta nghĩ nghĩ, khiến cho hắn ở trong ngực ở lại đó đi, ta còn có thể An Tâm điem. Cắt đứt ngươi một chân, mười lăm vạn, đủ thường. Dù sao ngươi đi Mỹ Quốc đúng (là) đường lão nha, đoạn một chân cũng không sao, đúng không?"

"Đại ca, ngươi tự tính toán!"

Hoàng Lỗi không chút do dự gật gật đầu, "Đại ca để cho ta đi đâu, ta sẽ đi đâu!"

Nói xong, hắn quơ lấy bên cạnh một cái ghế, "Đại ca, ngươi nói đi, ta muốn hắn đầu nào chân!"

"Lão bản a, tự ngươi nói đi."

Lý Phàm thực khách khí hỏi nói: "con người của ta không có chút nào bá đạo, này quyền lựa chọn hãy để cho ngài tự đề đi."

"Ta... Ta không phải ý tứ kia... Ai nha... Tiểu ca, ngươi xem, ta đây là hiểu lầm..."

Lão bản nuốt nước miếng một cái, biết Hoàng Lỗi đúng (là) Poppy, không thể trêu vào. Vốn nghĩ đến Lý Phàm chỉ là học sinh trung học, có thể ở trước khi đi lừa gạt hắn một phen... Không nghĩ tới, ăn trộm gà bắt thành trộm còn mất năm gạo a!

"Này... Ta nói mười bảy vạn, kỳ thật còn không có bán hạ giá... Còn phải cho ngài đánh cho 88%... Tổng cộng... Tổng cộng là 14 vạn lục..."

"Được, kia bốn nghìn không cần thối lại."

Lý Phàm đem mười lăm vạn đề lên bàn, "Chúng ta bây giờ có thể không thể ký hợp đồng cơ chứ?"

"Có thể có thể có thể, đương nhiên có thể!"

Lão bản thí diên thí diên đi theo Lý Phàm ký hợp đồng, nhà này phòng bóng bàn rốt cục đổi chủ.

"Ai, đây coi như là ta người thứ nhất của cái chứ..."

Bất được hợp đồng lúc sau, Lý Phàm nhin không được buồn ngủ mãi thôi, từ nhìn thấy Mộ Dung Anh một khắc này, cuộc đời của mình giống như liền đi lên một cái cùng người khác bất đồng đường. Vốn phải là đảng hoàng thi một cái tam lưu đại học, sau đó tùy tiện hỗn bốn năm, cuối cùng đến trên xã hội tùy tiện tìm bắt nhập lưu công tác, tiếp theo hỗn hoàn cả đời này.

Vài thập niên lúc sau, Địa Cầu này phó bản đánh xong, là có thể hoàn toàn đã xong. Nhưng là hắn không nghĩ tới, sự tình cổ tình gây ra rủi ro.

Bắt quá đi lên con đường này , hấn cũng không hối hận !

Đem phòng bóng bàn chuyển nhượng cấp Lý Phàm lúc sau , lão bản liền dọn dẹp một chút đồ vật này nọ ly khai . Trong điểm vốn đang còn lại một ít mì tôm , thủy chẳng hạn , nhưng giống như đều bị lão bản ở buổi tối liền mang đi .

"Thực lão già kia , thực mịa keo kiệt !" !"

Hoàng Lỗi tức giận chửi ầm lên , "Sớm biết rằng hấn là trước đánh cho hấn một trận nói sau !" !"

"Được rồi, không phải trả lại cho người để lại 19k sao . Năm nghìn lưu cho chúng ta sinh hoạt hàng ngày đi, còn lại một vạn tứ , làm sơ kỳ đưa vào hoạt động tài chính ."

Lý Phàm nhìn xem cái đài này cầu sảnh , "Nơi này hấn là hảo hảo sửa một chút . Nếu chỉ có cái dạng này lời mà nói..., lợi nhuận sợ là lên không nổi a ."

"Đại ca , ta biết mấy bột khiếm thảo ."

Hoàng Lỗi vỗ đùi , "Nếu không tìm hai cái bột khiếm thảo , nhường các học sinh một bên đánh bi-a , còn có thể một bên bắn , chí Cao hưởng thụ , đại ca người xem ta đây chú ý biết không?"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

068 tính số

068 tính số

"Lăn con bê !" !"

Lý Phàm thiếu chút nữa đem Hoàng Lỗi cấp đập ra ngoài !

"Người coi nơi này đúng (là) pháo phòng à? Chỉ người ta bối cảnh này , ba ngày phải bị nghiêm trị sao , biết không?"

Lý Phàm hung hăng trừng mắt nhìn Hoàng Lỗi liếc mắt một cái , thầm nói người kia rất không đáng tin cậy !

"Đại ca giáo huấn rất đúng , là ta lo lắng không chu toàn ."

Hoàng Lỗi một bên kéo trên người mình kia mập mập đích đạo áo dài , lộ ra bên trong có chút tấm trắng bạch áo lót xúng quần bò , một bên mình tỉnh lại , "Bản chẳng hạn đúng (là) quá nguy hiểm !" !"

"Nhớ kỹ , Lỗi Tử , ở Tây Phương , bi-a đúng (là) hạng nhất ưu nhã thân sĩ vận động ."

Lý Phàm nhắc nhở Hoàng Lỗi , "Không nên đem bi-a nghĩ như vậy ô , được không?"

"Ngạ nga , ta hiểu rồi! Giữa trưa ca lợi hại , một chút liền đề tỉnh ta !" !"

Hoàng Lỗi liên tục gật đầu , "Không thể ở phòng bóng bàn bắn , thấp kém ! Hơn nữa không khỏe mạnh , không màu xanh biếc !" !"

"Được rồi, người nghĩ như vậy là được rồi ."

Lý Phàm Tâm nói , trẻ con là dễ dạy .

"Hơn nữa đánh bi-a thời gian cũng không có biện pháp bắn !" !"

"Đúng, người rót cục bắt đầu suy tư ."

"Cho nên . . . Đồi đánh máy bay là đến nơi !" !"

Hoàng Lỗi vỗ tay một cái , "Nhường bột khiếm thảo nhóm tìm chút nữ nhân, không cần làm cái khác , chỉ cần đánh bi-a một giờ nhiều hơn 20 khối tiền ,

liền vì bọn họ miễn phí triệt quan tâm ! Khẩu hiệu của chúng ta chính là một bên đánh bi-a , một bên đánh máy bay , nhường thân sĩ cùng vận động kết hợp hoàn mỹ đứng lên !"

"Kết hợp đại gia người !"

Lý Phàm một cước đem Hoàng Lỗi đạp đến trên mặt đất , "Đê ma ma ! Cấp lão tử đứng đắn một chút !"

"Đại ca , người xem , người cái miệng này đầu thiên sẽ không bảo vệ môi trường !"

"Được , sau khi sửa cái bảo vệ môi trường ."

Lý Phàm khì mà nói nói : " ngày đầu hủ , người nha có thể hay không muốn chút khuôn phép chú ý ! Không cho phép đem phòng bóng bàn cùng gì bất lương ngành sản xuất liền cùng một chỗ , OK?"

"Ta đây cũng thật không chiều . . ."

Hoàng Lỗi thở dài , "Ta đây còn kiềm chế nói đầu rồi , vừa rồi thiếu chút nữa hỏi đại ca tìm lưỡng bán băng được chưa ."

"Lăn còn bê !"

Lý Phàm đều có chút tức giận , "Người là phải cho ta nơi này đối những kẻ trộm a ! Sợ ta không bị người bắt lại phải không?"

"Sao có thể a ! Đại ca cần bị tóm lên , ta đây làm tiểu đệ có thể trách chính !"

Hoàng Lỗi vội vàng khoát tay , "Đại ca kia , người nói nên làm sao ! Người nói làm sao ta sẽ làm sao !"

"Bi-a nhất định là không thay đổi , nơi này mỗi ngày đều có cố định thu vào , ta cảm thấy được có thể tiếp tục làm tiếp ."

Lý Phàm đã có đó ý tưởng , "Sau đó người đi giúp ta muốn làm cái yên bài , quốc gia chúng ta không khỏi trẻ vị thành niên hút thuốc . Chúng ta nơi này trừ bỏ mì tôm a , thủy các loại , cho hắn thêm nhóm bán đốt thuốc đi ."

Đồng nhất hạng vậy cũng có thể lời ít tiền , lấy Hoàng Lỗi năng lực , làm được cái yên bài vậy cũng sẽ không quá khó khăn .

"Tiếp theo chơi điểm đặc thù đi ."

Lý Phàm cười hắc hắc , "Mỗi ngày làm cho bọn họ Mẹ nó chứ đánh cũng không có ý nghĩa . . . Theo kinh phí lý , lấy thêm ra hai ngàn ."

"À? Đại ca , còn muốn làm gì à?"

Hoàng Lỗi vừa nghe nói ra bên ngoài lấy tiền , liền có chút đau lòng .

"Ta muốn lo liệu cái league ."

Lý Phàm nói nói : " quốc gia trận đấu , đệ nhất danh có thể được đến một ngàn khối tiền thưởng . Tên thứ hai là năm trăm , tên thứ ba đúng (là) ba trăm ."

"Vậy còn có hai trăm đây?"

"Mua thủy ."

Lý Phàm nói nói : " mỗi người dự thi miễn phí tặng một lọ nước khoáng ."

"Vậy chúng ta rất thương đi!"

"Thường cái gì , mỗi người thu ngũ đồng tiền phí báo danh ."

Lý Phàm nói ra lá bài tẩy của mình , "Nhị trung bên này bi-a có người tốt đặc biệt nhiều , năm khối tiền đối với bọn họ mà nói , không coi vào đâu . Thêm mỗi canh giờ phí tổn , đứng đắn đứng (là) một số xa xỉ thu vào ."

"Đại ca . . . Cũng là người đa mưu túc trí a . . ."

"Cái này gọi là đầu óc buôn bán ! Dù sao thay hình đổi dạng rồi , cần nào nhiệt một chút , tuyên dương hạ nhân khí."

Lý Phàm cùng Hoàng Lỗi đã định tốt lắm , hai người bụng cũng đều đói.

"Mẹ kiếp nhà nó , từ lâu đầu đem mì tôm cũng đều mang đi !"

Hoàng Lỗi lại muốn phát cáu , Lý Phàm vỗ bờ vai của hắn , "Tốt lắm , đi cách vách mua hai chén bản mặt lại đây ."

"Đại ca tính tình thật là tốt !"

Hoàng Lỗi phui mông một cái đứng lên , "Đợi ngày mai ta dọn sạch một cái Quan Nhị Gia giống bãi trong phòng ! Trêu chọc tài lại trần tà !"

"Được, tùy người, nhanh đi mua mặt đi! Khách khí một chút, không cho phép uy hiếp người ta, biết không?"

Lý Phàm lại nhiều phân phó một câu, khó tránh Hoàng Lỗi cùng chung quanh hàng xóm đem quan hệ muốn làm phá hư !

"Đại ca biết ! Ta cam đoan không gây chuyện !"

Hoàng Lỗi xoay người ra cửa, hần chân trước mới vừa đi, sau lưng phòng bóng bàn cửa bị đẩy ra, tam một học sinh đi đến.

Đồng dạng là nhị trung đệ tử, chỉ riêng ở giữa cái kia nhưng không có dựa theo quy định mặc đồng phục, mà là mặc một bộ có chút hi bi Địa quần Jeans. Đây quần Jeans thượng đều là nhìn như mới lỗ thủng, kỳ thật đã sớm ở trên cái niên đại bị loại bỏ rồi.

Bên cạnh hai một học sinh cũng đều là cuộn cuộn, hai tay sáp đầu, miệng ngậm thuốc lá, đi theo ở giữa vị kia liền đi đến.

Ở giữa kia bạn thân, Lý Phàm liếc mắt một cái liền nhận thức được. Không phải ai khác, đúng là hiệu trưởng nhà nhị tử, nhị trung tiểu bá vương, Hoa Đức Hoàn!

"Hoa lão đại, đêm nay đi đâu chơi à?"

"Lần trước đi cái kia bãi không tệ, Hoa lão đại lần này còn mang chúng ta đi gặp biết một chút thôi?"

Hai tên côn đồ đều là theo chân Hoa Đức Hoàn lẫn vào, hai người bọn họ nghe nói đều biết trên xã hội đại ca. Trước kia Lý Phàm đúng (là) không rõ, hiện tại hần xem như đã biết. Được kêu là nhận thức cái quý đại ca, chính là nhận thức hai cái trên xã hội bắt nhập lưu tên côn đồ mà thôi, ý vào này lấy ra nữa Hồ đệ tử thôi.

"Chơi cái vài cái !"

Hoa Đức Hoàn có chút tức giận nói: " nay Tiểu Tử mắt chưa cho cống lên, nào có tiền mời các người ! Đánh bi-a, người nào thua đêm nay ai xin mời!"

"Được a Hoa lão đại, vậy quyết định !"

"Hoa lão đại thủ pháp tốt như vậy, Nhưng muốn cho lên ta điểm a."

Hai cái người hầu đều không ngừng vỗ Hoa Đức Hoàn mã thí.

Hoa Đức Hoàn đang chuẩn bị chọn cái gậy golf, lại liếc nhìn ngồi ở lão bản bàn phía sau Lý Phàm.

"U, đây không phải trường học hiện tại đang hot tiểu vương tử Lý Phàm sao?"

Hoa Đức Hoàn miệng nhếch lên, cũng không biết là khóc đúng (là) cười, "Ai u uy, nghe nói người gần nhất làm ăn cũng không tệ a."

Hần trực tiếp nhắc chân hướng về Lý Phàm đã đi tới, kia hai cái người hầu cũng một người dẫn theo một cây cán cây cơ, đi theo Hoa Đức Hoàn đi tới Lý Phàm trước người. Ba người cùng tam tôn đại thần đường như, trên cao nhìn xuống nhìn thấy ngồi ở đó Lý Phàm, lại thích giống tác nọ oan hồn.

"Vài vị đánh bi-a sao?"

Lý Phàm bày ra thủ, "Một giờ mười đồng tiền, tổng thể không ký số."

"Mày là lão bản sao?"

Hoa Đức Hoàn bên trái người hầu thân cao, vừa gậy. Hần mở miệng liền mắng, "Người tính toán cái lớn a, quân chúng ta đòi tiền !"

"Nhà này phòng bóng bàn, hiện tại thuộc về ta."

Lý Phàm cũng bất động giận, bình chân như vại thuyết nói: " không trả tiền, vậy đi thông thả không tiền."

"Đéo mẹ mày(fuck your mom), làm sao nói!"

Bên phải người hầu là một mập lùn, hần muốn phát hỏa, lại bị Hoa Đức Hoàn cản lại.

"Lý Phàm a, người đã thành lão bản, ta sẽ được với người nói một chút rồi."

Hoa Đức Hoàn vỗ trong tay mình địa cầu can, phiết lên bát tự chân đứng ở nơi đó, "Có bút trưởng, chúng ta nên tính toán !"

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xì: Lý Phàm vị hôn thê

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

069 quân sư quạt mo

069 quân sư quạt mo

"Hả? Tính số? Tính là gì số sách?"

Lý Phàm lông mi bốc lên lên.

"Trước lão bản, Nhưng theo ta nhường cái hai trăm đồng tiền."

Hoa Đức Hoành chìa hai ngón tay, "Hắn chạy, người thành lão bản. Đây hai trăm, Nhưng nên người tới trả chứ?"

Lý Phàm vui vẻ, hai trăm, bạn thân này cũng thật không ngại mở miệng.

"Ta làm trường học tiểu bá vương đúng (là) đức hạnh gì, nguyên lai cũng không gì hơn cái này."

Lý Phàm châm chọc nói: " hai trăm đồng, người thật đúng là đem mình làm này ăn mỳ rồi."

", mỳ sống ninh ngoại phải không?"

Mập lùn nâng lên gậy golf, hướng về Lý Phàm liền gọi lại.

Nhưng Lý Phàm động tác nhanh hơn, tay phải hắn duỗi ra, trực tiếp tóm tại nơi mập lùn trên lỗ tai, nắm lấy hắn này tai to mắt lớn, dùng sức đi xuống xé ra!

"Má ơi!"

Mập lùn đầu bị bắt đặt ở trên bàn, lỗ tai còn đau dữ dội, trong tay gậy golf cũng nên lang một tiếng rớt.

"Vài vị, các người như trước kia lão bản có sổ sách có thể coi là, vậy thì tìm hắn đi. Tìm ta, vô dụng."

"Người...người trước buông tay!"

Hoa Đức Hoành cùng cao gầy tử chứng kiến đồng bạn như thế khó chịu, nhất thời hướng về Lý Phàm khiển trách nói.

"Vài vị, còn muốn đánh bi-a sao?"

Lý Phàm dắt lấy mập mập kia cái lỗ tai, không có một chút buông ra ý tứ của, ngược lại cười híp mắt hỏi.

"Xú tiểu tử, mỳ có dững khi!"

Hoa Đức Hoành tàn bạo nói nói: " người muốn cho người ở trường học lăn lộn ngoài đời không nổi!"

"Ai nha nha, lời này nghe thực quen tai."

Lý Phàm Tà Thủ đảo lấy ráy tai, Hữu Thủ dắt lấy mập mập kia cái lỗ tai, một chút cũng không có buông ra ý tứ của, "Đúng rồi đúng rồi, giống như hiệu trưởng cũng đã nói với ta lời này."

Lý Phàm nở nụ cười, "Tiểu bá vương a tiểu bá vương, liền ba của người nói với ta lời này ta còn không sợ, ta sẽ sợ người? Đầu người có phao?"

"Lý Phàm, người đừng theo ta đấc chí ! Ba của ta trị không được người , ta có thể !"

Hoa Đức Hoành tàn bạo nói nói: " hôm nay tan học đừng chạy !"

"Được a , ta chờ người ."

Lý Phàm không có nửa điểm về sợ hãi , "Ngay tại phòng bóng bàn của đi."

"Hành ! Buông tay ! Chúng ta đi !"

Hoa Đức Hoành tay tại Lý Phàm trên cánh tay dất nửa ngày , nhưng Lý Phàm cánh tay giống như là thiết đả , không chút sút mẻ . Hắn chỉ có thể ghen đỏ mặt , nổi giận gầm lên một tiếng .

"Không ở thêm ."

Lý Phàm rút cục thu ngón tay về , sau đó bàn tay ở mập mập trên trán vỗ một cái .

"Ba !"

"Ai u !"

Mập lùn lập tức bị Lý Phàm đích tay đẩy ra đi , đập đập đập rút lui Tam bộ , cuối cùng đặt mông ngồi dưới đất , roi mông thành tám mảnh , thẳng nhếch miệng .

"Người Hành ! Chờ đó cho ta ! Đêm nay đừng chạy !"

Hoa Đức Hoành buông ngoan thoại , mang theo hai cái người hầu liền đi ra ngoài .

"Bạch Lâm Lạc để cho ta thay hắn muốn các người vẫn an !"

Lý Phàm hướng của bọn hắn phương hướng ly khai phát phát tay , tâm nói cái gì vườn trường tiểu bá vương ! Cha của hắn đúng (là) hiệu trưởng , hắn có thể làm tiểu bá vương . Cha của hắn nếu không hiệu trưởng , hắn sớm đã bị người đánh chết !

Chuyện kể rằng này Hoa Đức Hoành , ở phòng bóng bàn ăn một bụng bụi , trong lòng khó chịu .

Hắn Hồi tới trường học lúc sau , lập tức bắt đầu Mã người , chuẩn bị buổi tối làm một vỏ lớn .

"Tiểu Lực a, buổi tối theo ta đánh cá nhân !"

Hoa Đức Hoành lấy điện thoại di động ra , ba người một bên trốn ở trong nhà cầu hút thuốc , một bên lần lượt đánh cho mình bạn xấu .

"Hoa lão đại a, người muốn đánh ai , lên tiếng . Tiểu Lực ta lên núi đao xuống biển lửa , giúp lão Đại người đánh chết hắn !"

"Không ai , đánh một người tên là Lý Phàm, người tới bảy tám người là được ."

"Ai nha . . . Gì kia . . . Hoa lão đại a, ta đột nhiên nhớ tới , ta hai ngày này có điểm đau bụng ."

Vừa mới còn đầy nhiệt tình Lưu Tiểu Lực lập tức chối từ , "Có thể là hai ngày này lạnh gấp . . . Hai ngày nữa , hai ngày nữa ta sẽ giúp lão Đại người đánh hắn . Cúp đây a, ta phải đi mua thuốc !"

"Mua người tề đại thuốc ! Người tới đại đi mụ nữa à người !"

Bên kia đã muốn cúp điện thoại , Hoa Đức Hoành tức giận chửi ầm lên , "Điu mẹ mày(fuck your mom) mua băng vệ sinh đi thôi người !"

Hắn nghĩ nghĩ , lại gọi cho Vương Cường . Tiểu tử này trong nhà có một chút đề , Bình thường ở trường học cũng là hoành hành ngang ngược , cùng chính mình quan hệ cá nhân không tồi . Chính mình đánh người , hắn khẳng định phải ra đến giúp đỡ .

"Cường Từ a, làm gì vậy?"

"YAA.A.A. , Hoa lão đại , ta lái xe căng gió!"

Vương Cường tọa tại chính mình mới mua đích nhất chiếc BMW Z4 lý , ngồi bên cạnh một người mới đổi xinh đẹp học sinh nữ , đối diện bắt tay vào làm cơ điên cuồng tự phách .

"Gì kia , buổi tối có thời gian không?"

"Có a, động , muốn đi đâu cái bãi à?"

Vương Cường lập tức tiến cử , "Gần nhất mới mở cái buổi chiếu phim tối , hot girl lão đại kính . Hoa lão đại a, hôm nay ta làm ông chủ , hai ta đi đi nhậu đi nhậu?"

"Ngày nào đó đi , hôm nay có chút việc , ngươi phải giúp ta ."

"Hai ta ai cùng ai a, nói chuyện gì giúp ! Rất khách khí !"

Vương Cường lập tức đồng ý , "Nói đi , phân phó tiểu đệ làm gì?"

"Buổi tối mang lương người đi tối , theo ta đánh cá nhân ."

"Không phải đánh cá nhân sao? Đánh ai vậy , hưng sư động chúng như vậy. Yên tâm , đệ đệ ta giúp ngươi bình hấn ! Thật sự không ai , ta bỏ ra tiền cho ngươi mượn lương bảo tiêu!"

"Kia cũng không cần , liền đánh một cái Lý Phàm , còn giống như cùng ngươi đứng (là) một lớp ."

"YAA.A.A.. ! Hoa lão đại , ta đột nhiên này đến đây điện thoại ! Hình như là ba của ta công ty cần mở cổ đông sẽ ! Không nói , ta buổi tối có thể phải đi họp , quay đầu lại sẽ liên lạc lại ngươi Hàaa...!"

Nói xong , choàng liền cúp điện thoại .

"Trời ạ đại gia ngươi ! Vương Cường ! Đâu xanh ngươi tổ tông !"

Hoa Đức Hoàn cảnh mắng lên trời , "Ba của ngươi mở cổ đông đại hội với ngươi có lông gà quan hệ ! Nay cả đám đều hấn sao liên hệ thế nào với !"

"Lão Đại . . . Hấn , bọn họ có phải hay không không dám tới a . . ."

Mập lùn băng bó chính mình sưng đỏ cái lỗ tai , tựa hồ suy nghĩ mình bạch cái gì .

"Đi con mị mị , bị người hao choáng váng?"

Hoa Đức Hoàn một cái tát bài tại đây mập lùn trên mặt , "Không chính là một cái Lý Phàm sao? Hấn tính nhân vật như thế nào ! Nay lương vương bát đản không đến , ta sẽ không tìm được người? Khuya hôm nay , ta hấn sao cần tiểu tử đó đẹp !"

"Tiểu Tử mất , buổi tối ta báo thù cho huynh , ngươi có đi hay không?"

Trở lại lớp lúc sau , Lý Phàm hỏi một chút ngồi cùng bàn Bạch Lâm Lạc .

"À?"

Bạch Lâm Lạc đã muốn về nhà thay đổi một bộ đã dùng kính mắt , nghe được Lý Phàm nói như vậy , hấn lực chú ý cuối cùng từ bánh cuốn àn·zi lý nhỏ ra , nhìn thoáng qua Lý Phàm .

"Báo thù? Báo gì thù?"

"Bang ngươi đánh tiểu bá vương a !"

Lý Phàm vỗ vỗ Bạch Lâm Lạc bả vai , "Đêm nay cho ngươi trông thấy , cái gì gọi là ngay mặt cứng rắn tiểu bá vương !"

"Này , tốt như vậy sao . . ."

Bạch Lâm Lạc lại có chút bận tâm , "Nếu để cho trường học biết các ngươi đánh nhau . . . Khẳng định phải khai trừ các ngươi . . . Không đúng , là muốn khai trừ ngươi . . ."

"Quản nhiều như vậy chứ , đánh trước nói sau !"

Lý Phàm cười hắc hắc , "Ngươi nếu không yên lòng nói , thay ta mưu đồ một chút sao ."

"Lý Phàm , ngươi tính kế ta ."

Bạch Lâm Lạc đẩy kính mắt , "Ngươi muốn cho ta giúp ngươi ra chủ ý xấu !"

"Không không không , cái này gọi là đồng mưu kế hoạch lớn !"

Lý Phàm bắt đầu mượn sức Bạch Lâm Lạc , "Tuy rằng ngươi Bình thường rất bẽ bộn , nhưng ta biết ngươi Bình thường liền thích xem cái Tam Quốc Diễn Nghĩa gì . Ta nghĩ làm chút đại sự , bên người còn thiếu cái giúp ta động não người. Tiểu Tử mất , ta người quen không nhiều lắm , cũng ngươi , ngươi đồng ý giúp đỡ không?"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

070 nam nhi không dễ rơi lệ

070 nam nhi không dễ rơi lệ

"Người . . . Đây là muốn kéo ta xuống nước sao?"

Bạch Lâm Lạc có chút lạ quái mà nhìn Lý Phàm, "Ta nhưng là một đệ tử tốt !"

"Tiểu Tứ mất , ta hỏi người , chúng ta còn sống là vì cái gì?"

"Vì . . . Cưới cái xinh xắn người vợ , tìm thoải mái công tác . . ."

"Lúc sau đây?"

Lý Phàm truy vấn .

"Lúc sau . . . Lúc sau . . ."

Bạch Lâm Lạc cũng không biết nên trả về đáp cái gì .

"Muốn nghĩ tới chúng ta cả đời này đi! Đều là bị kế hoạch xong đây!"

Lý Phàm tiếp tục mê hoặc Bạch Lâm Lạc , hắn muốn muốn làm chút sự nghiệp đi ra , quang dựa vào chính mình đứng (là) không đủ . Trên xã hội mặt này , hắn có Hoàng Lỗi hỗ trợ . Mà đang mưu đồ phương diện , hắn không đủ tất cả mặt , cần phải có cá nhân giúp hắn trừ tính chung đại cục .

Bạch Lâm Lạc người này tuy rằng Bình thường cố gắng điều thấp , cũng nhìn thấy thực dễ khi dễ bộ dáng , nhưng Lý Phàm cảm thấy được hắn vẫn thật thông minh , hơn nữa ánh mắt cũng tương đối dài xa . Chính mình ngày hôm nay nhiệm vụ chủ yếu , chính là muốn bắt hắn cho dụ dỗ !

"Ta hi vọng Mọi người có thể làm một trận chút sự nghiệp đi ra ! Thừa dịp chúng ta tuổi trẻ , thừa dịp chúng ta còn có bóc đồng ! Bạch Lâm Lạc , chẳng lẽ người nghĩ dựa theo người khác cho người đặt ra hào con đường , đi thẳng đi xuống sao?"

Lý Phàm lời kéo cánh tay của hắn , "Thì cái đại học tốt , tìm công việc tốt , cưới cái vợ tốt , sau đó sinh đứa trẻ tốt . Tiếp theo nhường oa ở thi cái đại học tốt , tìm công việc tốt , tái giá cái vợ tốt , tiếp theo sinh oa . . . Đây cùng chần dè oa khác nhau ở chỗ nào?"

"Người nói . . . Giống như cũng có chút đạo lý . . ."

"Đi theo ta hôn đi! Tiểu Tứ mất !"

Lý Phàm lại ôm Bạch Lâm Lạc bả vai , "Ta tin tưởng người có thể cùng ta cùng nhau làm việc , hơn nữa là làm đại sự !"

"Người . . . Thật tin tưởng ta?"

Bạch Lâm Lạc hơi kinh ngạc , không nghĩ tới Lý Phàm sẽ tin tưởng mình như vậy một đệ tử .

Bạch Lâm Lạc tuy rằng thành tích không tệ , nhưng ở trong lớp vẫn luôn là Tiểu trong suốt . Coi như ngày lễ ngày tết , cũng không có đồng học cho hắn gói nhân tín chúc phúc chẳng hạn . Trung học sơ cấp chính là như vậy , trung học , vẫn là như thế .

Mà Lý Phàm là ai , hiện tại hắn cơ hồ chính là trường học Minh Tinh nhân vật ! Loại này Minh Tinh nhân vật lại nguyện ý mang theo chính mình một khối làm việc , thật sự là có chút ra ngoài dự liệu của hắn rồi . . . Thậm chí nói , còn có chút ít được sủng ái mà lo sợ !

"Đương nhiên , ta xem trọng người , chàng trai !"

Lý Phàm dùng sức vỗ vỗ Bạch Lâm Lạc bả vai , "Người có nguyện ý hay không đi theo ta hôn? Bạch Lâm Lạc đồng chí !"

"Ta vẫn có chút sợ sệt . . ."

Bạch Lâm Lạc trong lòng cuối cùng là có chút không chắc , Lý Phàm có thể hay không đem hắn đưa trong khe đi . Chính mình chỉ là học sinh phổ thông , có thể thoát ly thông thường cuộc sống sao?

"Bạch Lâm Lạc , muốn đi theo ta mà nói..., lại không thể có này đó nhìn trước ngó sau ý tưởng !"

Lý Phàm lập tức nói: " nếu ngươi tổng như vậy nhìn trước ngó sau , sự nghiệp của chúng ta không có cách nào khác muốn làm !"

"Vậy ngươi để cho ta hãy suy nghĩ một chút . . ."

Bạch Lâm Lạc trong lòng không yên bất an , này một bài giảng , hắn không tốt nhất .

Lão Sư giảng gì đó , hắn cũng không nghe lọt tai .

Tan học lúc sau , Bạch Lâm Lạc lo lắng Lý Phàm còn đuổi theo hắn hỏi chuyện này , vì thế chạy đến sân thể dục trốn tránh đã đi .

Sân thể dục có một cái rừng cây nhỏ , nơi này Bình thường đệ tử rất ít đến , coi như đúng (là) Bạch Lâm Lạc có thể tránh một chút thanh tĩnh địa phương . Lúc này hắn lại ngồi ở chỗ này trên tảng đá lớn , nhìn trên nhánh cây khô vàng lá cây , trong đầu như cũ hiện lên Lý Phàm từng nói với hắn trong lời nói .

Chính là . . . Thi một cái hiệu học hiệu , tìm một công việc tốt . . . Mới là mình cho tới nay mục tiêu cuộc sống a . . .

Đi theo Lý Phàm , thay đổi của mình hằng ngày . . . Như vậy . . . Như vậy thật sự tốt sao?

Bạch Lâm Lạc không biết nên làm thế nào mới tốt , mà đúng lúc này hậu , Hoa Đức Hoành không biết vì cái gì , cũng đi vào này trong rừng cây nhỏ .

"Móa, Lý Phàm tiểu tử này , buổi tối đánh chết hắn !"

Hoa Đức Hoành vừa đi , một bên đá lên bên cạnh cục đá nhỏ , "Ta tìm hơn mười người , cam đoan có hắn răng roi đầy đất !"

Bạch Lâm Lạc chứng kiến tiểu bá vương , còn có bên cạnh kia hai cái quen thuộc béo gầy người hầu , hắn không dám nói thêm nửa câu , quay đầu rồi đi .

"Đứng lại !"

Hoa Đức Hoành nhưng không có ý bỏ qua cho hắn , hắn trực tiếp ngăn ở Bạch Lâm Lạc trước người, một chân thái ở bên cạnh trên cây khô , chặn Bạch Lâm Lạc đi đường

"Đi đâu a, Tiểu Tử mất?"

"Mau đi học . . . Ta phải về . . ."

Bạch Lâm Lạc trong lòng có chút run rẩy , hắn nhìn thấy Hoa Đức Hoành liền sợ hãi .

"Đcmm! Cho ngươi đi rồi sao !"

Hoa Đức Hoành một cái vả miệng phỉn ở tại Bạch Lâm Lạc trên mặt , đem mắt của hắn kính đều đánh bay đi .

"Kháo con mịa mày , cho ngươi lấy cấp tiền của lão tử kia?"

Hoa Đức Hoành chất hỏi nói: " quang biết vài cái hạt tằm bộ ! Còn rất sẽ tìm địa phương , nơi này phong cảnh rất đẹp phải không , lá rụng rất được phải không?"

"Ta...ta thực không có tiền . . ."

"Lăn con mịa mày !"

Hoa Đức Hoành một cước đá vào trên người của hắn , đem Bạch Lâm Lạc đạp cái té ngã .

"Còn dám già mồm rồi! Ngươi có tiền đổi kính mắt , không có tiền cấp lão tử?"

"Ta là về nhà đổi . . ."

"Vậy ngươi không biết về nhà lấy tiền sao?"

Hoa Đức Hoành mắng " xem thường lão tử là sao? Tin hay không lão tử cho ngươi ở trường học lăn lộn ngoài đời không nổi? Mả..., chính là cần ăn đòn !"

Nói xong, Hoa Đức Hoành cùng hai cái người hầu hung hăng đập Bạch Lâm Lạc mấy đá .

"Phun !"

Cuối cùng Hoa Đức Hoành nhỏ ngum bời lên , chỉnh sửa lại một chút y phục của mình , "Ngày mai không trả tiền , đánh tiếp nguoi !"

Hoa Đức Hoành phát tiết một vòng , tâm tình thư thái rất nhiều , mang theo hai cái người hầu đi nha.

Trong rừng cây không có người khác , Bạch Lâm Lạc qua hồi lâu , mới miễn cưỡng bò lên , yên lặng nhặt lên mắt kiếng của mình , khắp khềnh hướng về Giáo Học Lâu đi đến .

Trở lại lớp thời gian , đúng lúc là tên béo da đen Thường Xuân Hi khóa .

"Đều mấy giờ rồi? Đến muộn liền đứng bên ngoài lên !"

Thường Xuân Hi diễn cảm thập phần không hồn giận xịch một tiếng .

"Thường lão sư , bộ dáng của hấn rõ ràng cho thấy bị người đánh !"

Lý Phàm lập tức đứng lên nói nói: " chẳng lẽ nguoi không nên hỏi trước một chút hấn bị ai đánh sao?"

"Đệ tử đánh nhau , cùng Lão Sư có quan hệ gì !"

Thường Xuân Hi một ít song mắt trâu trừng mắt Lý Phàm , "Một cây làm chẳng nên non ! Hấn đánh nhau ta không gọi nhà hấn Trường đã là không tội rồi ! Còn nguoi nữa , ai cho nguoi nói chuyện ! Tại lớp quy củ hiểu hay không , trừ bỏ cùng học tập chuyện có liên quan đến , mặt khác giống nhau không cho phép tán gẫu !"

"Quan tâm một chút đồng học cũng không được sao? Đây là cái gì trường học , một chút nhân tình vị đều không có !"

Lý Phàm khó chịu , Thường Xuân Hi vỗ bực giảng , "Ta xem nguoi mới là , học sinh nào , một chút quy củ đều không có ! Lăn đi ra một khối đứng đi !"

"Đứng liền đứng !"

Lý Phàm tính tình quật, chính là trâu chín con đều kéo không trở lại . Hấn nghênh ngang ra lớp , Thường Xuân Hi trách mắng nói: " đi ra ngoài khép cửa lại !"

"Yên tâm đi Thường lão sư , cam đoan quan hảo , dù sao ta cũng không muốn nhìn thấy nguoi a ."

Nói xong, Lý Phàm nặng nề mà đóng lại cửa phòng học .

Mới mặc kệ Thường Xuân Hi như thế nào phát hoả , hấn thích sao giọt sao !

"Nói đi , bị ai đánh ."

Lý Phàm nhìn thấy Bạch Lâm Lạc , hỏi.

Mà Bạch Lâm Lạc lại đột nhiên ngồi chồm hồm trên mặt đất , lau nổi lên nước mắt.

"Móa, nam nhi không dễ rơi lệ !"

Lý Phàm có điểm tâm phiền , "Đừng khóc , nói ra , ta thay nguoi làm chủ !"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

071 cùng bàn kế hoạch lớn

071 cùng bàn kế hoạch lớn

"Ngươi để cho ta khóc xuống . . Một hồi thì tốt rồi . . ."

Bạch Lâm Lạc ngồi chồm hổm trên mặt đất , ý vị Địa lau nước mắt . Lý Phàm cũng hết cách rồi, chỉ có thể mặc kệ hấn đang kia khóc .

Khóc có thể có năm phút đồng hồ , Bạch Lâm Lạc rốt cục đứng lên , lau khô Tịnh Nhãn con ngươi , một lần nữa mang lên trên mắt kiếng của mình .

"Lý Phàm , sau khi ta hãy theo ngươi lẫn lộn ."

Bạch Lâm Lạc ánh mắt kiên định lên, "Mặc kệ sau khi đi lộ đúng (là) đúng là oai , là tốt là xấu , ta đều đi theo bên cạnh ngươi ! Chỉ cần ngươi có thể giúp ta báo thù !"

"Không phải ta giúp ngươi báo thù , là chúng ta cùng nhau báo thù cho ngươi !"

Lý Phàm nắm ở Bạch Lâm Lạc bả vai , "Nhớ kỹ , tất cả mọi người là nam nhân , không thể bị người tùy tiện như vậy khi dễ ! Hấn Hoa Đức Hoành đúng (là) cha mẹ sanh , chúng ta cũng không phải là sao? Tất cả mọi người là hai con mắt một cái lỗ mũi , từ nhỏ ngang hàng , dựa vào cái gì hấn là có thể tùy tiện lấn phụ chúng ta?"

"Uh, chúng ta cùng nhau phản kháng !"

Bạch Lâm Lạc đẩy hạ mắt kiếng của mình , "Ta muốn cho hấn biết , chúng ta không phải dễ khi dễ !"

"Đúng vậy !"

Lý Phàm thấp giọng , "Buổi tối ta hẹn hấn ở phòng bóng bàn đánh một chầu , bắt quá không muốn làm cho trường học những người lãnh đạo phát hiện ."

"Giao cho ta ."

Bạch Lâm Lạc thấu kính mắt sau trong đôi mắt của lóe ra trí tuệ quang mang , "Chỉ cần dẫn dắt rồi đi những lão sư kia cùng lãnh đạo lực chú ý là đến nơi ."

"Như thế nào dẫn dắt rồi đi? Khó phải không phóng một mồi lửa sao?"

Lý Phàm Tâm nói , nếu Hoàng Lỗi , hấn thật đúng là có thể làm như thế !

"Không cần , chuyện này liên bao ở trên người ta ."

Bạch Lâm Lạc tin tưởng tràn đầy thuyết nói : " ta cam đoan nhường toàn trường Lão Sư đều đến theo ta chơi , ngươi có thể yên tâm thu thập tiểu bá vương rồi."

"OK ! Ta đây liền giao cho ngươi !"

Nghi người thì không dùng người , Lý Phàm tin tưởng Bạch Lâm Lạc có thể thu phục chuyện này .

"Từ hôm nay trở đi , Mọi người chính là huynh đệ !"

Lý Phàm bỗng nhiên có chút ít hưng phấn , có Bạch Lâm Lạc như vậy trí lực hình nhân mới giúp vội , hấn đường có thể đi xa hơn !

"Cửa trường học phòng bóng bàn ta đã mua lại rồi."

Lý Phàm nói nói : " ít nhất ở một năm rưỡi trong vòng , đều đúng (là) địa bàn của chúng ta . Sau khi , là ở chỗ này cùng bàn kế hoạch lớn !"

"Cảm giác biến thành giống như là muốn khởi nghĩa giống nhau ."

Bạch Lâm Lạc có chút điểm ngại ngùng , cúi đầu nói .

"Không phải khởi nghĩa , đúng (là) cách mạng ."

Lý Phàm khoe miệng hiện lên tươi cười , "Thường Xuân Hi tên kia , hấn đem chúng ta coi là cặn , muốn đem chúng ta những học sinh này đuổi ra trường học . Ta đây liền cho hấn biết biết , ai mới là trường học chủ nhân chân chính ! Tất cả đây đệ tử , cũng không nên bị khác nhau đối đãi , nên là chúng ta phản kháng lúc !"

"Hừm . . ."

Bạch Lâm Lạc gật gật đầu , bắt kể như thế nào , hay là muốn đi theo Lý Phàm đi xuống . Nếu hạ quyết tâm này , kia không thể hối hận .

"Coi như ngươi là con tàu cướp biển , ta cũng vậy không được ."

Bạch Lâm Lạc đích lằm bằm một câu .

"À? Người nói gì?"

Lý Phàm thăm lên cao hứng , không nghe rõ Lý Phàm nói gì .

"Không có việc gì không có việc gì . . . Dù sao cũng không còn việc làm , nếu không hai ta hạ sẽ cờ vua đi ."

Bạch Lâm Lạc bỗng nhiên đề nghị .

"Nào có cờ vua a !"

"Ta có a ."

Bạch Lâm Lạc cười cười , từ trong lòng ngực lấy ra một cái màu xanh nhạt quyền vờ nhỏ . Cứ như vậy vừa mở ra , bên trong rõ ràng là một cái Tiểu bàn cờ , phía trên quân cờ cũng không lớn , đều là nam châm .

"Ta chính là so sánh Ai chơi cờ tướng , hơn nữa không thích dùng di động chơi . Đến một mâm?"

"Tới tới tới !"

Lý Phàm sợ còng lỏng tuyến , trên lớp học không có biện pháp chơi , ở trong hành lang luôn có thể quang minh chính đại chơi . Hai cái này bị phạt đứng đệ tử , an vị ở trong hành lang , người một chút ta một chút Địa giết , hoàn toàn không có bị xử phạt không khí .

Suốt tam bàn , Lý Phàm một ván cũng không thắng !

Hắn còn muốn giết hai bàn , bất quá đã muốn tan lớp . Lý Phàm tuy rằng không sợ phiền toái , cũng không muốn từ làm phiền , cũng không có tiếp tục quán quít lấy Bạch Lâm Lạc chơi cờ .

Nhất tận tới đêm khuya tan học , Lâm Nguyệt Tiên không có điện thoại , Lý Phàm chỉ có thể nhờ bằng hữu đi theo Lâm Nguyệt Tiên nói , mời nàng lời đầu tiên mình về nhà , chính mình một hồi liền chạy tới .

Mà Bạch Lâm Lạc lúc này cũng triển khai hành động , hắn tới trường học Post Bar trước phát cái bài thiếp , sau đó đi tới trường học phía sau một tòa giáo học lâu mái nhà , đem trên giáo phục y chậm rãi cởi ra , đập chỉnh tề , để ở một bên , sau đó chính mình tiểu tâm dục dục ngồi ở ban công bên cạnh .

Đi xuống dưới liếc mắt một cái , lầu sáu , rất cao , xem một cái đầu đều ngất .

Bạch Lâm Lạc nhìn được trong lòng sợ hãi , an vị ở trên ban công , bắt đầu đảo kế thì .

Năm phút đồng hồ , chỉ cần năm phút đồng hồ .

Mà vẫn chưa tới năm phút đồng hồ , đã có người chạy tới Giáo Học Lâu phía dưới , nhìn thấy phía trên Bạch Lâm Lạc , hô lớn .

"Mau đến xem a ! Hai năm nhị ban có người muốn nhảy lầu á!"

"Có nào nhiệt xem a !"

"Khiêu a , người mau khiêu a !"

Này một truyền mười truyền một trăm , thêm Post Bar công lao , Giáo Học Lâu hạ rất nhanh tụ tập không ít đệ tử , làm thành một đoàn .

Đến lúc này , trường học cao tầng đều đã bị kinh động !

Thường Xuân Hi , thầy chủ nhiệm chẳng hạn đều chạy tới , liền hiệu trưởng đều tự mình xuống lầu dưới ! Nếu có đệ tử nhảy lầu , hắn người hiệu trưởng này liền khẳng định làm không được ! Thật sự là rất thao đản , vì cái gì cố tình cần ở phía sau xảy ra sự cố a !

Này bang đệ tử , ngày từng ngày không thể ổn định một chút sao !

"Thường Xuân Hi , lớp các người cấp đệ tử !"

Hiệu trưởng chỉ vào Thường Xuân Hi , trong lòng đang rỉ máu . Chính mình đem hắn tìm đến , chính là để cho hắn công bằng những phiền toái này đây! Như thế nào Lý Phàm cái kia đại phiền toái không công bằng , lại toát ra như vậy một cái cần nhảy lầu gia hỏa!

"Khiêu a khiêu a !"

"Có gan người liền nhảy xuống !"

Chung quanh đệ tử xem nào nhiệt cũng không ngại chuyện lớn, mà Thường Xuân Hi trong lòng cũng thoáng có điểm hốt hoảng.

"Tất cả im miệng cho ta!"

Phía dưới đệ tử rất náo loạn, Thường Xuân Hi hét lớn một tiếng, bọn hắn mới an tĩnh lại.

"Bạch Lâm Lạc, ngươi làm gì, ngươi bình tĩnh một chút!"

Thường Xuân Hi hướng về phía mái nhà hô to, "Có lời gì chúng ta hảo hảo nói! Ngươi có khó khăn gì, cũng có thể nói cho chúng ta biết! Tuyệt đối không nên luẩn quẩn trong lòng!"

Bạch Lâm Lạc đi xuống nhìn thoáng qua, xem ra người xem đều đủ, hi vọng Lý Phàm bên kia cũng có thể thuận lợi tiến hành.

Hắn hít sâu một hơi, sau đó phát ra điên cuồng mà hô to.

"Ta không muốn sống chẳng, các ngươi này đó chết tiết tiết nhân! Đều muốn xem ta chết là đi, ta hiện tại liền khiêu cho các ngươi xem!"

"Ai u, đừng khiêu, đừng khiêu a tổ tông!"

Hiệu trưởng thiếu chút nữa quỳ xuống, "Ngươi có ủy khuất gì, ngươi nói a! Chúng ta nhất định giúp ngươi giải quyết."

"Trong trường học mỗi ngày có người khi dễ ta, Lão Sư cũng không quản, trường học cũng không quản! Ta mỗi ngày bị đánh, không chỗ nói rõ lý lẽ! Còn sống còn có ý gì, ta chết đi quên đi!"

Bạch Lâm Lạc kêu khóc lên, sau đó nắm mình lên đồng phục, trước một phen ném xuống.

Nhìn thấy rơi xuống đồng phục, hiệu trưởng thiếu chút nữa sợ tới mức phạm vào bệnh tim. May mắn nhảy không phải người, bằng không liền không xong!

"Chúng ta nhất định sẽ giúp ngươi giải quyết mấy vấn đề này, ngươi trước tiên xuống dưới, chúng ta hảo hảo nói nói, được không, Bạch Lâm Lạc?"

Thường Xuân Hi cũng là cắn nát nha, đáng chết này Bạch Lâm Lạc, như thế nào bắt từ tại nhà chính mình lý, không nên ở trường học nhảy lầu, đây không phải cho mình thêm phiền toái sao?

Chi bảo khẩu lệnh tiên li xi: đọc giả đều Ái Thiết Trụ

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

072 một mình đấu

072 một mình đấu

Ở Bạch Lâm Lạc đại tú biểu diễn kỹ xảo thời gian, Lý Phàm cũng về tới phòng bóng bàn.

Lần này có thể nguy, Lý Phàm phát hiện phòng bóng bàn lý ngồi một đoàn trên xã hội tên côn đồ, một đám hút thuốc uống rượu, biến thành phòng bóng bàn chướng khí mù mịt!

"Hoàng Lỗi! Đây là có chuyện gì!"

Lý Phàm tức giận mắng một tiếng.

"Móa, như thế nào theo chúng ta Lỗi ca nói chuyện!"

Một tên côn đồ nhất thời không vui, trực tiếp quơ lấy một cái ghế hướng về Lý Phàm đã đi tới.

Lý Phàm nhủu mày , nhủu mày, siết chặt nắm tay , chuẩn bị Mẹ nó chứ gục xuống tiểu tử này .

Không nghĩ tới Hoàng Lỗi thí diện thí diện chạy tới , hướng về phía tên côn đồ nhỏ kia khiến trách một tiếng .

"Hạt vãi cái kêu to gì ! Đây là ta đại ca , biết không !"

"Nga nga , đại ca , thật xin lỗi, ngài chớ trách ."

Tên côn đồ nhỏ kia lúc này mới buông xuống ghé dựa , kỳ thật vừa rồi Lý Phàm cũng đã nhìn ra chút manh mối . Đây tên côn đồ gọi rất vui vẻ , nhưng không có nửa điểm tiến lên ý tứ của .

"Đây bang ngưu quý xà thần đều là ai vậy?"

Lý Phàm nhin không được hỏi, phương diện này đại khái có thể có hơn ba mươi tên côn đồ đi, bên ngoài còn đứng lên mấy chục số người, Hoàng Lỗi đây là ở đâu ngộ đến như vậy một đám đại thần !

"Hắc hắc , đại ca , đây đều là ta 20 khối tiền một cái mời tới ! Tổng cộng một trăm người , bá đạo đi!"

Hoàng Lỗi đem Lý Phàm kéo sang một bên , nhỏ giọng nói , "Những người này đều là mỗi ngày vô sở sự tên côn đồ , mỗi ngày phao ở quán Internet dậm . Những người này , tìm người con buôn có thể mời đi theo , ta chính là tiêu ít tiền tìm bọn họ cấp chúng ta trợ trợ uy !"

"Trợ uy? Trợ cái gì uy?"

Lý Phàm nhin không được hỏi.

"Mô đại cát a !"

Hoàng Lỗi có chút hối hận thuyết nói: " đại ca a, người ngày hôm qua nếu không đem người ta giường rỗng làm hỏng rồi , ta có thể tiết kiệm một vạn rồi! Đồng nhất vạn ta là tính toán thỉnh cái vũ sư đội tới ! Đến lúc đó , nhiều náo nhiệt ! Hơn nữa trừ tà a !"

"Trừ tà con em người a ! Biến thành cùng võ quán khai trương đường như !"

Lý Phàm liếc mắt , "Mau để cho bọn hắn đi rồi , ở trong này xem náo nhiệt gì ! Muốn đánh nhau bi-a đệ tử đều vào không được rồi!"

"Được rồi !"

Hoàng Lỗi gật gật đầu , vẫy tay một cái , "Lão Nhị , lại đây !"

"Ồi chào , đến đây , Lỗi ca !"

Một người mặc áo vest nhỏ Lục Mao chạy tới , nhìn thấy Hoàng Lỗi ánh mắt của rõ ràng giống như là nhìn thấy một cái tài chủ .

"Mang theo người của người đi thôi ."

Hoàng Lỗi xuất ra hai ngàn đồng tiền, lại rút ra hai trăm, "Hai trăm là của người trừu thành, còn dư lại đúng (là) suất tiền."

"Lỗi ca chính là trọng nghĩa !"

Lão Nhị vui tươi hơn hờ Địa nhận tiền , sau đó lấy điện thoại di động ra , "Mọi người lĩnh tiền , ta cho các người phát hồng bao rồi, một người mười đồng tiền, nhớ rõ lĩnh ."

"Được rồi !"

"Đi đi đi , lên mạng đi !"

"Móa, lần này nhất định phải thượng bạch kim !"

Lý Phàm Tâm nói , cuối cùng đem này bang đại thần mời đi , nhưng đúng vào lúc này , phòng bóng bàn cửa lại tuôn đi qua mười mấy người , dẫn đầu đúng là cái kia Hoa Đức Hoàn .

Hoa Đức Hoàn vốn hùng hổ , tính toán mạng người vây đá Lý Phàm một chút , để cho hắn khóc nói khiếm . Kết quả chứng kiến phòng bóng bàn cửa những tên côn đồ này , lập tức tê cả da đầu .

Những người này . . . Là ai a . . .

"Mau tới , cảm ơn Lỗi ca , cảm ơn phàm gia !"

Lão Nhị đã biết rồi Lý Phàm tên , hắn phân phó một tiếng , này chừng một trăm hào tên côn đồ hướng về phía Hoàng Lỗi cùng Lý Phàm phân biệt cúi

đầu xuống .

"Cảm ơn Lỗi ca !"

"Cảm ơn phàm gia !"

Hoa Đức Hoành lặng đi một chút , tình huống nào?

"Móa, làm ta sợ a !"

Phía sau còn hơn mười huynh đệ , Hoa Đức Hoành chỉ có thể kiên trì , hướng về phía Lý Phàm nhượng nói: " mày còn có thể tìm tới nhiều người như vậy?"

"Điu mịa mày(fuck your mom) , như thế nào cùng phàm gia nói chuyện!"

"Muốn bị đánh đi!"

"Các huynh đệ , cầm vũ khí !"

Chung quanh này đó tên côn đồ lại bắt đầu trang mô tác dạng , có lấy cục gạch, có kiếm đầu gỗ gỗ vuông, chừng một trăm số người , nhưng thật ra đem Hoa Đức Hoành dọa cho đái . Phía sau hần kia mười mấy cuộn cuộn đệ tử , cũng đều sợ !

Bọn hần ở trong trường học tuy rằng rất có thể lẫn vào , nhưng chứng kiến trên xã hội này đó người sống tạm bợ , đích thật là gặp sự phụ , đều túng .

"Lý , Lý Phàm . . . Ngươi nha không giáng cứu . . ."

Hoa Đức Hoành bị một tên côn đồ trừng mắt liếc , nhin không được nhẹ nhàng run rẩy , "Nói , đã nói rồi đấy đánh nhau . . . Không mang theo thỉnh nhiều người như vậy. . ."

"Đậu ."

Lý Phàm nở nụ cười , "Ngươi không cũng mang người đến sao?"

"Đại ca , người này có phải hay không tìm làm phiền ngươi sao?"

Hoàng Lỗi hiểu được qua tương lai , miệng vỡ mồm , " mẹ kiếp nhà nó, hôm nay phòng bóng bàn mới vừa khai trương , còn có tới quấy rồi phải không? Vừa lúc , bắt tội bay phi cái hồng ! Lão Nhị , hiểu chút sự !"

"Được rồi , các huynh đệ , cầm vũ khí !"

Lão Nhị mình cũng tượng mô tượng dạng mà từ bên cạnh quơ lấy một cái ghế , "Đều ai muốn đối với chúng ta phàm gia động thủ ! Giống nhau lưu lại một chân !"

"Ta...ta chính là đến đánh bi-a đấy!"

"A, ta là đến bên cạnh ăn mì !"

Này đi theo Hoa Đức Hoành đệ tử tất cả đều hù chạy , một ít béo nhất gầy hai cái người hầu cũng đều chạy mất dạng , chỉ còn lại có Hoa Đức Hoành một người , đứng ở đó . Đường đường tiểu bá vương , lúc này lại đứng (là) hai chân phát run , đứng đều đứng không yên .

"Lý Phàm . . . Ngươi...ngươi không thể khi dễ người à . . ."

"What???"

Lý Phàm móc lỗ tai , "Ngươi nói gì?"

"Ngươi . . . Ngươi tìm nhiều người như vậy , coi như cái gì anh hùng hảo hán !"

Hoa Đức Hoành xích nói: " có gan, có dũng khí theo ta một mình đấu !"

Hần tử nhỏ đã học Taekwondo , nếu như là một mình đấu lời mà nói..., có tin tưởng đem Lý Phàm giết chết !

Bởi vì cái gọi là ngàn trong quân thù đại tướng thù cấp ! Đem Lý Phàm giải quyết nói , những người này cũng sẽ không đối với chính mình làm cái gì đi!

Đừng sợ ! Chính mình chính là tiểu bá vương a ! Nhị trung một phương bá chủ , sao có thể đối với những người này nhận thức sợ!

Ba năm Taekwondo cũng không phải là luyện không, chính mình chính là đại đồ , mười phần cao thủ a !

Công bằng này nhỏ nhỏ Lý Phàm , còn không phải dễ như trở bàn tay !

"Người? Phải cùng ta một mình đấu?"

Lý Phàm hơi kinh ngạc mà nhìn Hoa Đức Hoành , mà Hoàng Lỗi nhìn không được chụp chân cười to .

"Ha ha ha ! Cùng đại ca một mình đấu ! Đâu chết ta rồi !"

"Đừng làm, đối phương là nghiêm túc ."

Lý Phàm có một cái Vũ Đẩu gia tôn nghiêm , hấn ngăn lại Hoàng Lỗi cười nhạo , "Hoa Đức Hoành , ta nhận của người một mình đấu ."

"Chúng ta muốn hay không tránh ra điểm vị trí?"

Lão Nhị mới vừa hỏi, Hoàng Lỗi lại khoát tay , "Không cần , hai chiêu làm xong ."

Hoa Đức Hoành thầm nói , chẳng lẽ tên côn đồ này biết mình sẽ Taekwondo sao? Hấn thật là có mắt quang !

"Tiểu bá vương , thỉnh ra chiêu đi ."

Lý Phàm đối với Hoa Đức Hoành ngoác ngón tay , "Cho ta xem xem , nhị trung một phương bá chủ , đến tột cùng có nặng mấy cân mấy lượng ."

"Ngốc so với , ta nhưng đúng (là) Taekwondo đại đồ !"

Hoa Đức Hoành bị Lý Phàm xem thường , trong lòng có chút tích , "Ta muốn đá bay của người răng cửa !"

Nói xong, Hoa Đức Hoành trực tiếp đi phía trước vừa xông , tiếp theo một cước chạy vội Lý Phàm ót !

Ai . . .

Lý Phàm thở dài , cái gì Taekwondo đại đồ , sơ hở trăm chỗ a ! Cùng Nam ca đạn thối khi xuất ra , kém thật sự nhiều lắm !

Mà Hoa Đức Hoành cũng rất tự tin , một cước này , tuyệt đối có thể đem Lý Phàm đá rơi xuống hai cái răng cửa !

Nhưng đúng vào lúc này , Lý Phàm lại chia một bàn tay, đặt ở trước người của mình .

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

073 giúp người làm niềm vui

073 giúp người làm niềm vui

"Ba !"

Lý Phàm bàn tay khinh kê vẩy một cái , thực nhẹ nhàng Địa liền đẩy ra Hoa Đức Hoành một cước này . Giống như Hoa Đức Hoành chân của lực với hấn mà nói , không có hiệu quả chút nào !

"Quá yếu ."

Lý Phàm chậm chạp nói: " làm ta quá là thất vọng ."

"Điu nịa mày(fuck your mom) ! Lão tử vừa mới không ra sức !"

Hoa Đức Hoành mặc dù có chút giật mình , nhưng vẫn là sẽ cực kỳ nhanh đá ra tam chân , mỗi một chân đều thẳng đến Lý Phàm trước mặt môn mà đi .

Rất tiểu nhi khoa !

Lý Phạm nhin không được cmn , quả thực tựa như là tiểu hài tử ở loạn khoa tay múa chân !

Này tam chân , Lý Phạm đích tay chường như cũ dựng thẳng đang bên người , đều bị hấn vỗ nhẹ nhệ mờ.

Bởi vì cái gọi là thủ đúng (là) hai cánh cửa , lúc này Lý Phạm một bàn tay liền sung đương môn thần người , nhường Hoa Đức Hoành một chút tính tình đều không có !

Hắn chỉ cảm thấy có điểm không thể tưởng tượng nổi , đã biết Taekwondo chẳng lẽ uống công luyện tập sao? Lý Phạm người này đúng (là) làm sao làm được , chỉ dùng tay chường có thể đẩy ra công kích của mình?

"Hoa Đức Hoành , người này tiểu bá vương danh hiệu , có thể nhường ngôi rồi."

Không đợi Hoa Đức Hoành kịp phản ứng , Lý Phạm bỗng nhiên ngay lúc đó tới trước mặt của hắn , "Một quyền này , là ta thay Bạch Lâm Lạc đưa cho ngươi !" !

Nói xong , Lý Phạm quả đấm của theo bên cạnh đột nhiên đánh tới , Hoa Đức Hoành chỉ cảm thấy cảm thấy hoa mắt , tiếp theo hai má đau nhức đánh thẳng tới !

Lý Phạm cũng không có dùng Ngũ Cầm Hợp kích thuật , đối phó Hoa Đức Hoành cái loại củ cải bắp chuối này , dùng kỹ năng vật lộn quả thực chính là đối Vũ Đấu gia vũ nhục !

Chính là thông thường nắm tay , đánh vào Hoa Đức Hoành má phải lên!

Hoa Đức Hoành cả người xoay tròn lấy bay ra ngoài , trong miệng thốt ra một viên đứt đi răng hàm !

Hắn ngã rầm trên mặt đất , khóe miệng phun đầy máu tươi .

"Còn có một chân , là ta thay chính mình đưa cho ngươi ."

Lý Phạm không có...chút nào thương hại , hướng về hắn đã đi qua .

"Mày dám đánh ta !" !

Hoa Đức Hoành tuy rằng bị đánh cho choáng váng rồi , nhưng rất nhanh sẽ hiểu được , nhìn thấy Lý Phạm , trực tiếp miệng vỗ chửi bậy , "Điu mia mày(fuck your mom) ! Ta không để yên cho ngươi , hiệu trưởng có thể là cha ta !" !

"Hiệu trưởng trả lại hắn sao đúng (là) con ta kia !" !

Lý Phạm một cước đá vào Hoa Đức Hoành trên người , bạn thân này lập tức bị đá được bay ra ngoài , đụng ở phía sau nhất cây cột giây điện lên , lúc ấy liền ngất đi .

"YAA.A.A.. , Hoa Đức Hoành , làm sao ngươi té xỉu ở nơi này?"

Lý Phạm bỗng nhiên vỗ tay một cái , trên mặt kinh ngạc đi về phía trước đã qua , "Các ngươi ai làm , như thế nào đem người Gia hiệu trưởng nhì tử đánh?"

Người chung quanh các loại không nói gì , mịa không phải ngươi mới vừa đánh sao !

"Đại ca , không phải ai khác đánh , là chính bản thân hắn băng qua đường thời gian đụng trên cột giây điện rồi!"

Hoàng Lỗi vội vàng giơ tay lên , cao giọng nhượng nói: " ai biết ánh mắt hắn Trường thế nào rồi , thế nhưng đụng trên cột giây điện mặt , thật là một ngốc so với !" !

"Đúng đúng , chính hắn đụng vào."

"Ta cũng nhìn thấy !" !

Người chung quanh sôi nổi gât đầu , mà Lý Phạm tiếc hận thờ dài , "Ai , đoán chừng là đến trường học choáng váng . Mọi người khỏe ngạt là đồng học một hồi , hắn tuy rằng ngốc so điểm , chính mình vỡ thành cái dạng này , ta cũng không có thể mặc kệ a ."

Nói xong , Lý Phạm lấy điện thoại cầm tay ra , "Ta phải cùng thầy giáo nói một tiếng a , nhường hiệu trưởng đón con của hắn nhìn tổn thương a ! Giống như ta vậy thật là tốt người không nhiều lắm , sống Lôi Phong a !" !

Lý Phạm chính mình thôi phòng chính mình , người bên cạnh đều phải ói ra . Này mịa . . . Nếu Hoa Đức Hoành tỉnh lại , nghe nói như thế , sợ là lại muốn tức giận ngất đi !

Lý Phạm dùng di động cấp trường học lãnh đạo phát cái tin tức , mà cùng lúc đó , hiệu trưởng bọn hắn đang tận tình khuyên bảo Địa khuyên Bạch Lâm Lạc .

Mặc kệ ai nói cái gì cũng không tốt sù, Bạch Lâm Lạc an vị ở trên lầu chót, thời khắc chuẩn bị nhảy xuống bộ dạng, hiệu trưởng cảm giác buồn tim của mình đều muốn đi theo nhảy ra ngoài!

Đúng lúc này, Bạch Lâm Lạc điện thoại di động vang lên ba cái, khoe miệng hân Vi Vi hiện lên một cái độ cung.

"Bạch Lâm Lạc, người còn trẻ, tuyệt đối không nên luẩn quẩn trong lòng! Người tương lai nhân sinh lộ vẫn còn rất dài, biết không?"

Thường Xuân Hi lần đầu tiên tận tình khuyên bảo Địa khuyên người, hân cảm giác mình thiệt tình không thích hợp Mẹ nó chứ này! Để cho hân giáo huấn đệ tử không thành vấn đề, khuyên người... Trình độ thật sự là kém một chút.

"Được, ta biết rồi."

Bạch Lâm Lạc từ nay về sau ngồi tọa, sau đó đang lúc mọi người có chút ngẩn người trong ánh mắt, đi về tới trên ban công, tiếp theo hướng phía dưới Thường Xuân Hi khom người chào.

"Tạ ơn sư phụ khai đạo, ngài thật sự là hảo lão sư. Ta hiểu được, ta còn trẻ, ta không muốn chết."

"Ách..."

Thường Xuân Hi đều choáng váng, này muốn làm len sợi a, thái độ chuyển biến cũng quá nhanh đi!

"Tạ ơn sư phụ đám bọn chúng khai đạo, ta sau khi không bao giờ... nữa tìm chết rồi. Trường học chúng ta thật sự thực có tình vị, quay đầu lại ta nương người trong nhà tặng một mặt cờ thưởng lại đây!"

Bạch Lâm Lạc khi nói lời này, mặt cũng không đỏ một chút.

"Cờ thưởng coi như xong... Người không muốn tìm chết là đến nơi... Sau khi đừng xúc động..."

Hiệu trưởng cũng đi theo thở ra, gần nhất thật là nhiều tai nạn a! Lúc này đây nhiệm kỳ mới, làm sao lại như vậy gian nan!

"Đã biết, cảm ơn chư vị Lão Sư, ta đây về nhà!"

Bạch Lâm Lạc bính bính khiêu khiêu đi về nhà, mà hiệu trưởng bắt đầu đuổi người.

"Tốt lắm tốt lắm, không náo nhiệt nhìn, đều mau về nhà đi!"

Hắn đang định đi làm cái mát xa thư giãn một tí, không nghĩ tới điện thoại đột nhiên vang lên, tiếp theo sắc mặt kịch biến.

"Hiệu trưởng, người xem ta, thập hạng toàn năng đi!"

Thường Xuân Hi còn tại cùng hiệu trưởng tranh công, "Bạch Lâm Lạc yếu ớt như vậy một người, đều bị ta cấp khuyên tốt lắm! Ta cảm giác trừ bỏ Lão Sư, ta hẳn là còn có thể kiêm chức làm trường học chúng ta bác sĩ tâm lý, đặc biệt làm hiệu trưởng bài ưu giải nạn!"

"Bài ưu giải nạn đại gia người!"

Hiệu trưởng cũng nhin không được bạo nói tục rồi, sắc mặt được kêu là một cái khó coi, quay đầu liền hướng phía ngoài trường học đi.

"Hiệu trưởng... Ngài, ngài đây là thế nào?"

Thường Xuân Hi không biết chuyện gì xảy ra, bị chửi sừng sốt.

"Con ta! Con ta ở cửa trường học bị người đánh!"

Hiệu trưởng đi được kêu là một cái cảnh tượng vội vàng, trên mặt đã tràn ngập lo lắng. Này con trai bảo bối chính là hân lão tới hướng, Bình thường bảo bối luôn luôn, mắng đều không bỏ được! Hiện tại bị người đánh, còn không phải tương đương tại trong lòng hân cắt một đao!

"What??? Đức Hoành bị người đánh? Ai dám đánh hân? Ta đi nhìn một cái!"

Thường Xuân Hi cùng tại hiệu trưởng phía sau, đồng thời trong lòng cũng ở nói thầm. Hoa Đức Hoành này nhị trung tiểu bá vương danh hiệu, coi như hân đang nhất trung, đều hơi có nghe thấy. Đệ tử như vậy, đến tốt cùng là ai có bản lĩnh uống hân?

Mấy Lão Sư đi theo hiệu trưởng, vội vàng đuổi tới cửa trường học, quả nhiên, Hoa Đức Hoành khoe miệng còn treo móc máu, liền nằm trên mặt đất.

"Đức Hoành, Đức Hoành a! Người làm sao, người tỉnh, nhìn xem ba ba a!"

Hiệu trưởng đau lòng gần chết, đi lên liền ôm lấy con mình, hô to tên của hân.

"Hiệu trưởng a, người yên tâm, con của người lại không chết, là bản thân đứng hôn mê."

Lý Phàm đứng ở bên cạnh, cùng xem náo nhiệt dường như, còn đưa tay tranh công, "Hiệu trưởng a, là ta nhìn thấy con của người đứng bất tỉnh, nói cho người. Tiền thưởng cũng không cần cho, có phải hay không ở trường học mở cuộc họp biểu dương, phát huy mạnh một chút ta đây vô tư giúp người vĩ đại tình thần à?"

Hoàng Lão đều vui vẻ, đại ca cái này cũng thực chế nhạo rồi, lời này đều có thể nói ra được!

"Lý Phàm! Người làm chuyện tốt!"

Thường Xuân Hi lại chỉ Lý Phàm, "Nói, người có phải là người hay không có!"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

074 ba tiếng chó sủa

074 ba tiếng chó sủa

"Nói, người có phải là người hay không có!"

Thường Xuân Hi đi lên liền chất vấn Lý Phàm.

"Oan uổng a, thiên đại oan uổng!"

Lý Phàm lại lớn kêu oan uổng, "Không thể nào! Ta là một hảo dân thành phố, đệ tử tốt, chịu đựng (là) chủ nghĩa yêu nước ngũ giăng tứ mỹ giáo dục! Ta làm sao có thể đánh người! Các người có thể rất có thể oan uổng người, ta hảo tâm thông tri các người lại đây mang Hoa Đức Hoành nhìn tôn thương, kết quả lại bị trả đũa!"

Thanh âm hân đặc biệt lớn, đang lúc mọi người bên tai quanh quẩn, nói hân oan tình, "Quả nhiên người tốt không chịu nổi a! Khó trách hiện tại cũng không có gì hay người! Thế giới này, rất khiến người ta thất vọng rồi! Ai, thời thế đổi thay, vật đổi sao dời a!"

Thường Xuân Hi ngược lại bị lộng được có chút lúng túng, này Lý Phàm, thật chẳng lẽ chính là vô tội hay sao?

"Cha, ba ba..."

Đúng lúc này, Hoa Đức Hoành bỗng nhiên từ từ tỉnh lại, sau đó chỉ vào Lý Phàm nói nói: "ba ba... Hân... Hân uống ta..."

Nói xong, Hoa Đức Hoành lại đã hôn mê.

Hiệu trưởng lập tức đối với Lý Phàm tròn mắt nhìn, mà Thường Xuân Hi cũng chỉ vào Lý Phàm, "Hiện tại người còn có gì để nói!"

"Hơi quá đáng!"

Lý Phàm như cũ kêu oan, "Đây là trong truyền thuyết người giả bị đứng sao? Ta hảo tâm một a, trước kia luôn luôn không tin sẽ có người như vậy, hôm nay xem như hoàn toàn gặp được! Các người là trường học lãnh đạo, như thế nào cũng có thể làm ra như vậy táng tận thiên lương chuyện tình!"

"Người đây là ác nhân cáo trạng trước!"

"Không có thiên lý!"

Người chung quanh phụ họa theo đuôi!

Lý Phàm giống như chiếm được cổ vũ giống như, dùng ánh mắt bất khả tư nghị nhìn thấy Thường Xuân Hi cùng hiệu trưởng, "Ta giúp các người rồi, các người ngược lại muốn tới lừa ta! Như thế nào, lớn như vậy trường học một cái hiệu trưởng, chẳng lẽ liền điểm ấy tiền thuốc men đều ra không dậy nổi sao? Ra không dậy nổi không sao, người không phải là thích phát động các học sinh quyền tiền ấy ư, nhường đại gia hòa làm con của người quyền tiền thôi! Một người một khối tiền, con của người coi như tàn tật đều có tiền trị!"

"Lý Phàm ! Ngươi tới cùng muốn làm gì !"

Thường Xuân Hi nhin không được mắg, " có phải hay không không ai quản được ngươi rồi, vô pháp vô thiên sao?"

"Thường lão sư , ngươi thân là Lão Sư , tự nhiên hẳn là hiểu được một cái đạo lý ."

Lý Phàm không có chút rung động nào , hần nhàn nhạt đáp lại nói: " nói chuyện cũng muốn giảng chứng cứ , nói lung tung chính là bịa đặt . Thường lão sư , ngươi nói ta uống Hoa Đức Hoành , có chứng cứ sao?"

"Hoa Đức Hoành mình cũng nói , là ngươi có hần !"

"Hả?"

Lý Phàm mặt mỉm cười , "Cái này có ý tứ rồi, hần nói ta đánh hần liền uống? Ta động không đánh ngươi thì sao?"

Thường Xuân Hi lạng đi một chút , lời này giống như rất quen thuộc , có vẻ như đã nghe qua .

"Tóm lại , không có chứng cứ , liền không nên tùy tiện oan uổng người tốt ."

Lý Phàm không có chút nào khách khí , "Các ngươi không có chứng thực không có vật chứng , làm sao lại có thể nói ta đánh người sao? Chung quanh nhiều người như vậy , ngươi hỏi bọn họ một chút , là ta đánh người sao?"

"Không phải , chính hần đưng !"

"Đúng vậy , người này có thể có điểm thiếu não , chính mình cạch cạch hướng trên cột giấy điện đưng !"

"Không riêng muốn nhìn tổn thương , còn phải nhìn xem đầu óc a ."

Mọi người đều nở nụ cười , mà Thường Xuân Hi then quá hoá giận , rồi lại vô kế khả thi .

"Lý Phàm , ngươi hãy chấm dứt việc đó !"

Thường Xuân Hi cắn răng nghiêng lợi nói nói: " chúng ta sớm muộn cũng sẽ tìm được của ngươi chứng cứ ! Loại người như ngươi cần bã , nên đuổi ra trường học , sau đó cùng này đó tên côn đồ giống nhau , sớm muộn gì trở thành trên xã hội đồ bỏ đi !"

"Điu mịa mày(fuck your mom), ngươi nói ai là đồ bỏ đi đây?"

Hoàng Lỗi vừa nghe lời này , nhất thời không vui .

"Điu mịa mày(fuck your mom) , mặc nhân mô cầu dạng , sống đủ rồi phải không? Buổi sáng ăn phân người rồi, có biết nói chuyện hay không?"

Hoàng Lỗi đã muốn theo mộng trong túi quần rút ra đạn hoàng đao, hiệu trưởng sắc mặt lập tức thay đổi .

"Các ngươi muốn làm gì? Muốn thương tổn người không?"

"Lão tử gọt táo , cũng không được sao?"

Hoàng Lỗi liếc mắt , cũng không biết từ đâu móc ra một cái quả táo , bắt đầu tước lên .

Lý Phàm phục sát đất , này nha . . . Thật đúng là có thể ròn vãi , thế nhưng thực làm ra một cái quả táo!

"Trường học các ngươi quản cũng quá rộng đi, quản đệ tử thì cũng thôi đi , cả chúng ta ăn quả táo đều quản ! Đồ chơi gì , phi !"

Hoàng Lỗi hướng trên mặt đất phun , "Ồ mặt ngoài người năm người lục, lột tầng kia da , cả chúng ta cũng không bằng ! Ngốc so với !"

"Ta...ta không cùng loại người như ngươi không chấp nhận !"

Thường Xuân Hi tuy rằng dám chữa trong trường học cuộn cuộn , nhưng phía ngoài cuộn cuộn , hần cũng không dám quản ! Cũng không dám trêu chọc !

"Ngốc so với , vậy thì nhanh lên chút!"

Hoàng Lỗi chửi ầm lên , dù sao mắg chửi người cảnh sát không sẽ quản , hần tùy tiện mắg .

"Trước cấp Đức Hoành xem tổn thương đi."

Hiệu trưởng không muốn cùng Lý Phàm quá nhiều dây dưa , tuy rằng lòng hần đau nhĩ tử , nhưng trước mắt không phải lúc truy cứu trách nhiệm . Dù sao đích xác lấy không được Lý Phàm đánh người căn cứ chính xác theo , cứ như vậy làm đi xuống , đối với người nào đều không có lợi .

Bất quá hôm nay này cả sự kiện chuyện đều lộ ra một loại quỷ dị !

"Lý Phàm, hôm nay việc này tuyệt đối không để yên !"

Thường Xuân Hi chỉ có thể đi theo hiệu trưởng rồi đi, lại với lên Lý Phàm bỏ lại một câu nói như vậy.

"Tốt, hi vọng cùng Thường lão sư ở học tập cùng trên sinh hoạt tiếp tục nhiều hơn khai thông !"

Lý Phàm hướng về phía Thường Xuân Hi bái, "Thường lão sư tái kiến, hiệu trưởng đi thông thả !"

Hắn bộ dáng này thực tại chọc giận hiệu trưởng cùng Thường Xuân Hi hai người, hiệu trưởng nhìn thấy đặt ở trên băng ca Hoa Đức Hoành, trong lòng hàng loạt đau lòng.

"Thường Xuân Hi, ta muốn Lý Phàm cắt ra khỏi của ta trường học !"

Hiệu trưởng trong thanh âm mang theo không thể nén sự phẫn nộ, đối Thường Xuân Hi nói.

"Được rồi, hiệu trưởng, loại học sinh này, đã sớm nên cắt ra khỏi trường học !"

Thường Xuân Hi gật gật đầu, "Hắn hiện tại chính là cái đầu đau đầu, nhưng lại mang theo chung quanh đệ tử muốn cùng nhau phản kháng chúng ta ! Trong trường học tuyệt đối không thể lưu người như thế ! Sự tồn tại của hắn, chính là cái tai họa !"

"Trước mắt trường học cái tổ, rất nhiều chuyện, ta không có phương tiện ra mặt."

Hiệu trưởng âm âm nói nói: "Người thay ta làm xong, trường học chủ nhiệm phòng làm việc vị trí, sẽ là của người."

"Ta nhất định hết sức đi làm !"

Hai người thương lượng đối phó Lý Phàm phương pháp, mà lúc này, Lý Phàm đã muốn vội vã ly khai phòng bóng bàn, đang hướng Lâm Nguyệt Tiên trong nhà đuổi trên đường.

Thu thập xong Hoa Đức Hoành một chút, nhưng mình còn gánh nặng đường xa !

Lý Phàm cũng không phải muốn nhằm vào trường học, bản thân hắn cũng rất yêu thích hơn học. Từ nơi này được đến tri thức, lại nhận ra sao đồng học, bằng hữu. Nhưng là trường học hiện tại có chút người khinh người quá đáng, lão sư khác nhau đả ngộ, trường học lung tung thu phí, những điều này là do sớm nên cải cách gì đó !

Bằng học sinh tốt gì làm cái gì đều là đúng, mà học sinh xấu làm cái gì đều là sai? Dựa vào cái gì khi đi học đã dạy gì đó, không nên cưỡng chế học bù sẽ dạy một lần?

Mà giống Hoa Đức Hoành loại này vườn trường bạo lực người đề xuất, thì tại sao có thể luôn luôn tồn tại?

Rất nhiều chuyện, Lý Phàm không có biện pháp bảo căn vấn đề. Hắn có thể làm, chính là theo hắn nơi này, theo nhị trung bắt đầu thay đổi !

Sợ cái gì, Mao gia gia không phải đã nói, đấu với trời, đấu với đất, cùng Nhân Đấu kỳ nhạc vô cùng !

Đã không có một đôi Thiết Hải, Lý Phàm chân của trình nhanh hơn, trời còn chưa có tối phía trước, cũng đã chạy tới Lâm Nguyệt Tiên dưới lầu.

Gian phòng của nàng vẫn sáng đèn đầu, dựa theo ước định cẩn thận, Lý Phàm đứng ở trước cửa phòng, học ba tiếng chó sủa.

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xi: tác giả ta muốn cho người sinh Hầu Từ

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

075 quá thơm

075 quá thơm

Nói thật , Lý Phàm cảm giác này không giống như là ở học bù , càng giống là tới yêu đương vụng trộm đấy!

Hết cách rồi, ai bảo Lâm Nguyệt Tiên gia giáo như vậy nghiêm! Dáng vẻ không giống như đúng (là) phụ mẫu của chính mình , đem mình bỏ lại liền chạy ! Người ta hai vợ chồng khắp thế giới du lịch , ném hần ở trong này chịu khổ bị nạn !

Lý Phàm đứng ở ngoài cửa phòng , bắt chước một cái nhỏ cầu , kêu ba tiếng .

Qua có thể có một phút đồng hồ , cửa phòng bị nhẹ nhàng mở ra , Lâm Nguyệt Tiên không nói gì , mà là thực cảnh giác liếc mắt nhìn hai phía , tựa hồ muốn đem hình trình công tác kiên quyết kiên trì tới cùng !

"Đọc theo đường đi an toàn sao? Có người hay không đi theo người?"

"Đại tỷ , muốn hay không biến thành cùng phim điệp viên đường như !"

Lý Phàm một trận hồng mắt , "Hai ta chính là quang minh chánh đại bỏ cái khóa , thuần khiết cách mạng hữu nghị , vì cái gì cho người biến thành như vậy ô !"

"Ai bản !"

Lâm Nguyệt Tiên đem Lý Phàm một phen túm vào , sau đó quan hảo cửa phòng , lúc này mới lại nén giận nói: " ta đây không phải cẩn thận chèo thuyền đi được vạn năm sao . . . Vạn nhất bị mẹ ta đã phát hiện , ta nhất định phải chết !"

"Bá mẫu cũng quá nhỏ tức giận đi, hần là ủng hộ giữa bạn học chung lớp giúp đỡ cho nhau mới đúng nha !"

Lý Phàm có chút buồn bực , "Ta lần này nếu thi không khá , nên hoàn toàn lần !"

"Ai nha , cái này không thể trách mẹ ta , chủ yếu là trách ta quá đẹp ."

Lâm Nguyệt Tiên thực tự tin nói , "Mụ mụ tự nhiên sẽ lo lắng tiếp cận của ta nam sinh sao ."

"Riêng ta thì thương thức người này đáng về tự tin !"

Lý Phàm vừa nói , nhất vừa nhìn Lâm Nguyệt Tiên gia .

Loại này nhà ngang , trong phòng cũng không lớn , phòng tổng cộng có thể có hơn hai mươi thước vuông bộ dáng , cũng không có phòng ngủ , trực tiếp ở phòng khách xiêm áo hai giường xếp , nhìn qua thập phần sơ sài .

Trong phòng cũng không có gì đồ dùng trong nhà , chỉ có một nho nhỏ cái bàn , mặt trên bày biện Lâm Nguyệt Tiên sách vở các loại .

Còn bên cạnh còn có một tủ nhỏ , phía trên là cái không biết dùng bao lâu lò vi ba , hần là cho dù là cái phòng bếp nhỏ chứ .

Loại phòng này sơ sài liền WC đều không có , chỉ có bên ngoài dưới lầu có một dùng chung WC .

"Cái kia . . . Người mới vừa nói cũng bị khai trừ là có ý gì a . . ."

Tựa hồ chú ý tới Lý Phàm ánh mắt , Lâm Nguyệt Tiên dù sao cũng hơi không tốt lắm ý tứ , vội vàng trạc xiêm khai thoại đề , muốn đem Lý Phàm chú ý của lực hấp dẫn lại đây .

"Ai , đừng nói nữa , trường học hiện tại xem như theo ta khai lên tranh luận ."

Lý Phàm cũng biết Lâm Nguyệt Tiên tâm tư , cho nên liền theo đề tài nói tiếp .

"Hôm nay ta đem tiểu bá vương Hoa Đức Hoành đánh , phỏng chừng hiệu trưởng hận chết ta rồi , ha ha ha !"

"Người ! Người đều phạm phải a !"

Lâm Nguyệt Tiên đều muốn qua đời , "Đến lúc nào rồi rồi, người lại vẫn gây chuyện thị phi ! Không phải nói tốt lắm , không cho người gây chuyện sao?"

"Không có cách nào , ai bảo hần uống Bạch Lâm Lạc."

Lý Phàm nhún nhún vai , "Ồ chỗ này của ta , ai đánh huynh đệ của ta , ta nhất định phải đánh trở về ! Bất quá trường học trước mắt không có ta đánh người căn cứ chính xác theo , chỉ có thể ăn ám khuy rồi . Thường Xuân Hi tên kia , tự dưng đến ta cuộc thi không hợp cách , sau đó đem ta đuổi ra trường học ."

"Dựa theo trường học nội quy trường học , lớp 11 lúc sau tổng cộng có lục thăm dò khoa học thử , có ngũ khoa không hợp cách , cũng sẽ bị khai trừ đi."

Lâm Nguyệt Tiên nhớ lại một chút nội quy trường học , "Ngươi là môn khoa học xã hội ban , lịch sử , địa lý , chính trị , còn có tam đại môn chính , cái nào là ngươi am hiểu nhất?"

"Lịch sử !"

Lý Phàm vẫn còn có chút giá trị được bản thân kiêu ngạo đồ , "Ta trước kia lịch sử học không sai , không qua đi đến không sao cả còn thật sự đọc sách."

"Không tốt nhất đây này?"

"Toán học chứ, đến nay xem toán học đều có loại xem thiên thư cảm giác ."

"Ta có thể hiểu được , dù sao ngươi trí lực đúng (là) có hạn ."

Lâm Nguyệt Tiên gật gật đầu , "Cùng người như ta có chút chênh lệch , cái này không thể trách ngươi ."

"Lâm đại tiểu thư a, trong mắt ngươi , có phải hay không thế giới này trừ ngươi ra , đều là xấu so với , đều là ngu ngốc?"

Lý Phàm rốt cục nhận không được cmm rồi.

"Ta nhưng không như ngươi nói vậy , thì phải là một loại bệnh trạng trong lòng ."

Lâm Nguyệt Tiên uốn nắn Lý Phàm thuyết pháp , "Ta chỉ đúng (là) thực sự cầu thị mà thôi, bởi vì ta đích xác so với bình thường người thông minh . Của ta chỉ số thông minh đúng (là) một trăm tứ , trăm trôi qua , ngươi là bao nhiêu?"

"Ta nào biết , không phải đồ ngốc là được !"

Lý Phàm mới không quan tâm này , "Cái kia , Lâm Nguyệt Tiên , chúng ta trước từ đâu nhất khoa ôn tập?"

"Cự cách cuộc thi còn có ngũ ngày thời gian , mỗi ngày ôn tập hai lớp đi."

Lâm Nguyệt Tiên báo ra một đại đội bánh cuốnà·zi , "Chúng ta cần đột kích hạ xuống, tiến hành một cái kiểu huấn luyện ma quỷ ."

"Kia tại sao phải làm bánh cuốnà·zi a . . ."

Lý Phàm gương mặt khổ bức , "Ngươi nói hai ta , cô nam quả nữ chung sống một phòng , vì sao phải làm viết bánh cuốnà·zi như vậy sát phong cảnh sự tình a !"

"Bằng không ngươi còn muốn làm gì , đại sắc lang !"

Lâm Nguyệt Tiên trừng mắt nhìn Lý Phàm liếc mắt một cái , "Những điều này là do ta thu thập tới bắt chước bánh cuốnà·zi , mặt trên đều đề thi đều là điển hình đề thi , hơn nữa cuộc thi ra này đó đề xác suất cũng rất lớn . Ngươi chỉ cần có thể đem này đó đề làm biết , ta cam đoan thành tích của ngươi sẽ có tăng lên rất nhiều. Tin tưởng ta , phương diện này , ta là chuyên gia ."

Lâm Nguyệt Tiên dù sao thường xuyên cấp những người khác học bù , nàng nếu có lòng tin như vậy , Lý Phàm quyết định vẫn tin tưởng nàng xuống.

"Vậy được rồi . . ."

Lý Phàm không có biện pháp khác , đành phải cầm lấy một trương Anh ngữ bánh cuốnà·zi.

"Này . . . Là có ý gì a . . ."

Lý Phàm nhìn thấy Anh ngữ bánh cuốnà·zi , chỉ cảm thấy như là ở một quyền thượng cổ võ thuật bí tịch.

"Này rất đơn giản a . . . Ta trước dạy cho ngươi một ít thường dùng từ đơn , ngươi nhớ kỹ . Sau đó còn có chút thực thường dùng đối ngữ pháp , giống như là công thức giống nhau , ngươi hướng bên trong một bộ , liên hệ trước sau văn , dĩ nhiên là hiểu ."

Này cái bàn nhỏ rất thấp , liền ghế dựa đều không có . Hai người đứng (là) đè nặng cái bàn , mặt đối mặt ngồi chồm hổm lên . Lâm Nguyệt Tiên dạy Lý Phàm , không có chú ý tới mình dán đích rất gần , cái trán cơ hồ cùng Lý Phàm cái trán áp vào cùng nhau .

Lý Phàm có thể ngửi được một trận chỗ - từ mùi thơm , cứ như vậy lao vào trong lỗ mũi , thật sự là dễ dàng quấy nhiễu lòng của người ta từ a . . .

Này Lâm Nguyệt Tiên , biết mình xinh đẹp , cũng không nhiều chú ý một chút !

Lý Phàm trong đầu lại xuất hiện hai cái tiểu nhân , một cái mang theo cái đuôi nhỏ , một cái mang theo tiểu sí bàng .

Mang theo cái đuôi nhỏ tiểu nhân lời kéo Lý Phàm cái lỗ tai , thúc giục nói: " còn chờ cái gì! Đẩy ngã nàng !"

Mang theo tiểu sí bàng tiểu nhân lập tức vỗ tay , nói , "Tốt tốt !"

Mịa, vẫn là như vậy vô duyên Đclmm! Lý Phàm lắc lắc đầu , bị xua tan này đó bừa bộn ý tưởng !

"Này ngữ pháp ở nơi này chính là áp dụng, người nhớ kỹ sao?"

Lâm Nguyệt Tiên tự nhiên không biết Lý Phàm này đó tiểu tâm tư , nàng giảng bài thời gian vẫn là thực chuyên tâm.

"A . . . Thật xin lỗi, ta vừa rồi không nghe lọt tai . . ."

Lý Phàm thực thành thực nói .

"Lý Phàm ! Cần học bù chính là người a ! Ta dạy nhiều cái lịch dạy học đến giúp người...người như thế nào không chăm chú điểm !"

Lâm Nguyệt Tiên có chút tức giận , Lý Phàm trong lúc nhất thời cũng không nghĩ ra ngoài hấn ra lấy cớ , đành phải đành hoàng nói .

"Cái kia . . . Trên người người thơm quá , ta trong lúc nhất thời nghe thấy mê mẩn rồi . . ."

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

076 lên giường !

076 lên giường !

". . ."

Lâm Nguyệt Tiên mặt của đột nhiên liền đỏ , cứ như vậy nhìn thấy Lý Phàm . Lý Phàm đã làm tốt nhận mưa rền gió dữ chuẩn bị , không nghĩ tới Lâm Nguyệt Tiên lại hít sâu một hơi , sau đó thấp giọng hỏi .

"Kia . . . Cái kia . . ."

"Người nào?"

"Trên người của ta . . . Thật sự có mùi sao?"

Lâm Nguyệt Tiên thế nhưng hỏi.

"Chính mình . . . Như thế nào người không thấy . . ."

"Đương nhiên rồi !"

Lý Phàm lúc này hóa thân Lý giáo sư , nghiêm trang nói nói: " không phải người người không thấy , mà là người đã muốn nghe thấy hơn mười năm , khứu giác thích ứng thứ mùi này ! Bởi vì cái gọi là lâu chỗ Chi Lan chi thất , không nghe thấy này hương , đó là đạo lý này !"

"Thật vậy chăng?"

Lâm Nguyệt Tiên thế nhưng có chút tò mò, "Ta như thế nào không biết . . ."

"Tiểu thầy thuốc Lâm a, quang học giỏi không thể được a, tri thức cần toàn diện học tập mới được kia !"

Lý Phàm thực nghiêm túc nhắc nhở Lâm Nguyệt Tiên , "Thân làm một người 21 thế kỷ người nhận ca , cũng không thể thiên khoa nha , ta cũng là vì nhĩ hảo a ."

"Người nằm mơ đi, liên thứ này người cũng biết nhiều !"

Lâm Nguyệt Tiên hung hăng trắng Lý Phàm liếc mắt một cái , "Học tập liên không có chút nào dụng tâm !"

"Ai nha , cũng thế, ta không nên nói Tiểu thầy thuốc Lâm , chính mình cũng nghiêm trọng thiên khoa rồi."

Lý Phàm nhẹ nhàng uống chính mình hạ xuống, "Được trừng phạt chính mình , tại sao có thể không làm cái đi đầu tác dụng!"

"Thiên khoa con em người nha ! Người được kêu là thiên khoa sao ! Nhanh chóng cho ta hảo hảo làm bài !"

Lâm Nguyệt Tiên cũng đưa tay ra, ở Lý Phàm trên cánh tay vỗ nhẹ nhẹ hạ xuống, "Không cho phép lãng phí thời giờ của ta ! Hừ!"

Nói xong, Tha Tự Kỳ cũng mở ra một quyển Floyd ra 《 giấc mơ phân tích 》 , thú vị Địa nhìn lại .

"Làm sao người còn xem sách này a, đây không phải mê tín sao ."

Lý Phàm Nhất Biên làm bài , Nhất Biên giương mắt lên, quét thư danh liếc mắt một cái .

"Người cái đó và bạn thân của ta Hoàng Lỗi có một liên mạng , hần mỗi ngày đuổi theo ta cấp ta giải thích mộng , phi nói ta gần nhất phạm tiểu nhân !"

"Cái đó và mê tín có thể không có một chút quan hệ !"

Lâm Nguyệt Tiên lập tức uốn nắn Lý Phàm ý tưởng , "Giấc mơ phân tích đúng (là) một quyển Logic thực nghiệm căn bộ sách , cùng phong kiến mê tín lại bất đồng ! Người kia cái bằng hữu gì cũng nhất định không đáng tin cậy , ta đây cái có thể là có ngành nghiên cứu căn cứ đây!"

"Thiệt giả, nói như vậy Thần?"

"Không tin sao , ta giúp người kiểm tra một chút tốt lắm ."

Lâm Nguyệt Tiên khép sách lại , rất chân thành mà nhìn Lý Phàm , "Nói đi , người gần nhất làm qua cái gì chính là hình thức mộng . Thông qua của người mộng , ta có thể thay người phân tích ra người tâm lý của người này."

"Ách , này . . . Không tiện lắm nói . . ."

"Có cái gì, ta bây giờ là Y Sinh , người là người bệnh ."

Lâm Nguyệt Tiên được kêu là một cái nghiêm trang , "Không cần xấu hổ , đem người mộng từ đầu chí cuối Địa nói ra đi ."

"Được rồi . . ."

Lý Phàm cắn răng một cái , "Ta gần nhất làm mộng xuân !"

"Phốc !"

Lâm Nguyệt Tiên nguyên bản đang uống nước , nghe nói như thế , trực tiếp phun tới .

"Cái gì kia , người tiếp tục làm bài , mệ ta còn có hai giờ sẽ trở lại rồi!"

Lâm Nguyệt Tiên có chút hốt hoảng cầm sách lên, Lý Phàm bêu môi một cái , nói không thể nói đi, người thiên hời ! Bất quá một cái mộng xuân cùng phạm tiểu nhân lại có quan hệ gì , nhất định là Hoàng Lỗi tên kia lại đang nói hư nói vuơn !

Cái khuôn mặt kia miệng , miệng hoàn toàn có thể chạy xe lửa !

Lý Phàm lắc đầu , tiếp tục lái thủy làm bài . Dựa theo Lâm Nguyệt Tiên giáo cấp phương pháp của hần , một ít ngày xưa xem mà không hiểu đề , nhưng thật ra cảm giác có thể hiểu rõ .

Không hổ là Lâm Nguyệt Tiên a, năng phương pháp này quả nhiên là thực khuôn phép ! Lý Phàm cảm giác giống như là thân thể của mình lý có rất nhiều bé tắc , bị Lâm Nguyệt Tiên cấp đâm rồi! Ác, cái thí dụ này có thể không thật là tốt , nhưng trên đại thể chính là cái này ý tứ đi!

Lý Phàm một đường thuận sướng làm đi xuống , ngẫu nhiên gặp được một ít không quá biết đích , xin mời giáo Lâm Nguyệt Tiên . Lâm Nguyệt Tiên cũng rất kiên nhẫn , mặc kệ là dạng gì đề , đều rất chân thành Địa cấp Lý Phàm giảng giải .

Chứng kiến như vậy Lâm Nguyệt Tiên , Lý Phàm bất hảo tam tâm hai ý , học gấp đôi còn thật sự , hiệu suất còn rất Cao .

Một bộ này Anh ngữ bánh cuốn·zi , hần rất nhanh làm không sai biệt lắm .

"Đúng vậy, người chính là thật thông minh nha."

Lâm Nguyệt Tiên nhìn thoáng qua Lý Phàm làm đề , "Nếu thông minh như vậy , như thế nào Bình thường học tập thành tích kém như vậy a ."

"Ta cũng vậy không biết rõ lắm ."

Lý Phàm nhún nhún vai , "Đại khái là ta trước kia đầu không đủ linh quang đi."

Hắn không biết , luyện công lúc sau , nhường đầu óc của hắn cũng linh hoạt rồi rất nhiều . Bởi vì cái gọi là khí động toàn thân , tâm linh vừa hiện . Hiện tại Lý Phàm đã thông của mình quanh thân khí mạch , trong cơ thể máu lưu thông càng thêm thông thuận , não cung máu gấp đôi sung túc , tự nhiên dễ cho hắn trở nên Thông Tuệ rất nhiều .

Những thứ không nói đâu xa , rất nhiều nội dung , người khác nói một lần , hoặc là xem một lần , Lý Phàm có thể nhớ kỹ . Mặc dù so sánh lại không hơn đã gặp qua là không quên được , nhưng cũng kém không nhiều lắm .

Mà bây giờ lại có Lâm Nguyệt Tiên tốt như vậy Lão Sư theo đạo hắn , Lý Phàm tự nhiên học nhanh .

Một bộ này ôn tập kế hoạch , cũng là Lâm Nguyệt Tiên làm Lý Phàm lượng thân định chế rồi . Tha Tự Kỷ cũng không nghĩ tới , thành quả đã vậy còn quá rõ rệt .

Vừa mới bắt đầu tẩm vé Anh ngữ bánh cuốn·zi , Lý Phàm làm còn có chút khó khăn , hự quất bụng . Nhưng làm được phía sau thời điểm , càng ngày càng thông thuận , tuy rằng không thể nói là trăm phần trăm chính xác dẫn , nhưng so với trước kia đã có rất lớn đề cao , như thế nhường Lâm Nguyệt Tiên có chút thay đổi cách nhìn !

Nói như vậy , không chuẩn Lý Phàm tuần này thành tích , đích xác sẽ đề cao đấy!

"Đúng vậy , làm một bộ bánh cuốn·zi đi , thử xem có thể thi nhiều ít phân ."

Lâm Nguyệt Tiên lấy ra một tờ tân bánh cuốn·zi , đặt ở Lý Phàm trước mặt của .

"Bộ này bánh cuốn·zi cùng thi tốt nghiệp trung học bánh cuốn·zi khó khăn kém không nhiều lắm , ngươi thử xem đi."

"Được , đến đây đi ! Đại chiến ba trăm hiệp !"

"Đại chiến con em ngươi !"

Lâm Nguyệt Tiên thúc giục , "Chạy nhanh làm , chúng ta thời gian không nhiều lắm !"

"Lời này nghe thực tà ác . . ."

Lý Phàm cười hắc hắc , bắt đầu cử bút làm bài .

Này cái đề bài ở Lý Phàm xem ra , ít nhất khó khăn thấp xuống không ít . Trong đó đại bộ phận nội dung , hắn cảm giác có thể đáp được !

, khởi công !

Lý Phàm mãi miết bắt đầu bài thi , Lâm Nguyệt Tiên cũng không nhìn sách , an vị ở Lý Phàm giữ vừa nhìn hắn làm bài thi , hơn nữa Lâm Nguyệt Tiên đích biểu tình cũng càng ngày càng phấn khích .

Bộ này bánh cuốn·zi dựa theo bất chúc thi tốt nghiệp trung học ra , miễn phân đúng (là) 150 phân . Tuy rằng Lý Phàm đáp là không là toàn được rồi , nhưng hắn chủ yếu có thể đánh tới hơn chín mươi Phân Liễu ! Cái đó và hắn thường ngày so sánh với , đã muốn tiến bộ nhiều lắm ! Chín phần mười , cũng đã cập cách a !

Đều nói nam hài tử nếu dụng tâm học tập , sẽ tiến bộ rất nhanh , chẳng lẽ là thật sao?

Lâm Nguyệt Tiên đang ở buồn bực , đột nhiên bên ngoài truyền lại tiếng bước chân .

"Không được , mẹ của ta đã trở lại !"

Lâm Nguyệt Tiên nhất thời khẩn trương , trong phòng lại lớn như vậy địa phương , căn bản không còn chỗ ẩn thân ! Mà cửa sổ cũng là một cái nhỏ cửa thông gió , diện tích phi thường nhỏ , chỉ có tiểu hài tử mới có thể miễn cưỡng thông qua . Lý Phàm như vậy người trưởng thành , là căn bản chui không qua đấy!

"Nhanh , mau trốn đi a !"

"Ta đặc sao có thể trốn đi nơi nào !"

Lý Phàm cũng không còn chiêu , "Ngươi đem ta cắt nát Tàng trong tủ lạnh đi!"

"Trốn , trốn trên giường đi !"

Lâm Nguyệt Tiên đột nhiên chỉ một ngón tay bên cạnh giường xếp .

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

077 khẩn cấp cứu hộ

077 khẩn cấp cứu hộ

Trước mắt cũng không còn biện pháp khác rồi, Lý Phàm đành phải leo đến trên giường, mền một hiên, trốn vào trong chăn. Lâm Nguyệt Tiên cũng vội vàng theo kịp, cúi bô phía trên đồng phục, chỉ mặc bên trong một món đồ tắm trắng bạch T-shirt, nửa mình dưới đều nằm ở trên giường, đắp chăn xong.

Hiện tại từ bên ngoài xem ra, Lâm Nguyệt Tiên giống như là ngồi ở trên giường đọc sách giống nhau.

Mà giường xếp thật là quá nhỏ, Lý Phàm vì không rớt xuống đi, chỉ có thể ôm thật chặt ngủ ở Lâm Nguyệt Tiên hông của, cả người tựa vào trên người của nàng.

Lâm Nguyệt Tiên thậm chí có thể cảm nhận được Lý Phàm thở, tuy rằng thực vững vàng, nhưng vẫn là mời nàng có chút ngứa một chút.

Không chỉ như này... Lý Phàm đích tay sờ ở ngang hông của nàng, cũng làm cho nàng có chút không quá thích ứng... Nhưng là hiện tại, không có biện pháp khác... Nếu quả thật bị phát hiện rồi, một ít cắt liên không xong!

Mụ mụ mỗi ngày về nhà quy luật, là tiên làm cơm, sau đó liền gấp đi xem đi lều dưới nhà vệ sinh công công!

Chỉ phải kiên trì đến mụ mụ làm xong cơm, sau đó nhường Lý Phàm nhân cơ hội rồi đi là đến nơi... Đúng vậy... Kiên trì, chỉ phải kiên trì...

Bất quá mình và Lý Phàm có phải hay không bất tự không hợp nha... Ra hai lần chuyện như vậy... Rốt cuộc là tại sao vậy chứ... Ai nha, Lâm Nguyệt Tiên, người chính là một tín tưởng ngành nghiên cứu người, sao có thể xuất hiện mê tín tư tưởng! Mình và Lý Phàm mới sẽ không bất tự không hợp đâu rồi, Hừ! Không đúng, mình không phải là ý tứ này... Ý của mình phải... Không tin bất tự loại này ngụy ngành nghiên cứu! Đúng vậy...

Mà cửa phòng cũng được mở ra, Lâm Nguyệt Tiên mẩu thân tên là Viên Xuân Lệ, nàng mặc lên như cũ mộc mạc, trên người mang theo một tia bận rộn hương vị.

"Mụ, ngài... Ngài đã về rồi..."

Lâm Nguyệt Tiên tiếng nói thoáng có chút run rẩy, mà Viên Xuân Lệ nhìn nhiều con gái hai mắt.

"Khó được chủ động đánh với ta tiếp đón a, hôm nay là thế nào?"

"Chưa, không có việc gì... Chính là muốn nướng nướng..."

Lâm Nguyệt Tiên tận lực làm cho mình yên tĩnh trở lại... Nhưng là Lý Phàm, tay người không nên lộn xộn a!

"Là (vâng, đúng) đói bụng không, khuya hôm nay sinh ý không tốt lắm, ta sẽ trước tiên đã về rồi. Người tiếp theo đọc sách đi, ta đây đã giúp người làm cơm."

Viên Xuân Lệ thu thập một chút lúc sau, liền đi tới tủ nhỏ trước, dùng phía trên lò vi ba làm Lâm Nguyệt Tiên nấu bát mì.

"Ta nghe nói hai ngày này lại muốn động thiên..."

Viên Xuân Lệ một bên làm cơm chiều, vừa cùng Lâm Nguyệt Tiên nói chuyện, "Không biết lần này có thể hay không thêm giờ giá..."

"Hy vọng đi... Ta cũng vậy muốn cùng mụ mụ cùng nhau ngủ ở một cái lớn một chút nhà..."

Lâm Nguyệt Tiên đè lại Lý Phàm đích tay, áp ở trên đùi của mình. Người kia, tiếp tục mù mờ liền vượt biên giới!

Nhưng Lý Phàm kỳ thật cũng không muốn sờ loạn, hẳn chỉ là có chút không thờ được, muốn cho Lâm Nguyệt Tiên đem mền rút ra một chút khe hở ! Nhưng Lâm Nguyệt Tiên đem mền biến thành cực kỳ chặt chẽ, cũng muốn vương bát đường như, kín không kẽ hở, tiếp tục như vậy nữa, phòng chừng hẳn thật sự cần chết ngột !

Lý Phàm đại não có chút thiếu dưỡng, hết sức khó chịu. Hẳn không có biện pháp khác, cũng không dám có rất động tác lớn, thủ lại bị đè lại, chỉ có thể hé miệng, dùng răng rắc khe khẽ cắn một chút Lâm Nguyệt Tiên đùi.

"A !"

Lâm Nguyệt Tiên đột nhiên kinh hô một tiếng, Viên Xuân Lệ vội vàng nhìn lại.

"Thì sao, nguyệt tiên? Thân thể không quá thoải mái sao?"

"Không phải... Ta chỉ là muốn, bắt kẻ là bao nhiêu nhà... Chỉ cần cùng mụ mụ ở cùng một chỗ... Liền đủ hài lòng..."

Lâm Nguyệt Tiên vội vàng nói, bắt quá nói cũng đúng lời trong lòng.

"Ai... Nếu ba ba của ngươi không cái kia bệnh thì tốt rồi."

Viên Xuân Lệ thở dài, "Thật sự là nghiệp chướng a... Trong nhà chút tiền ấy, đều cầm đi xem bệnh cho hẳn rồi... Còn không có xem trọng... Hẳn tổ tiên nhất định là tạo cái gì ác nghiệt, hiện tại mới sẽ biến thành cái dạng này... Chính mình gây nghiệp chướng vẫn không tính là, còn muốn đem con gái cấp sao thượng... Không được, quay đầu lại ta vẫn còn muốn đi trong miếu thỉnh cái đại sư, nhường đại sư cấp hai mẹ con mình mở mang quang!"

"Mụ, đó là phong kiến mê tín! Ngươi không muốn tin!"

Lâm Nguyệt Tiên một bàn tay vừa tàn nhẫn ngăn chặn Lý Phàm đầu, để cho hẳn không cần loạn cắn, đồng thời miệng có chút vội vàng vàng thuyết nói: "ta đại học nhất định sẽ thi đến tốt nhất y học học viện, sau đó chữa khỏi ba ba bệnh!"

"Thật sự là khổ ngươi..."

Viên Xuân Lệ một bên làm com, vừa nói, "Bất quá nghe nói bác sĩ tâm lý vẫn là có gắng kiếm tiền, đều theo chiếu phút thu lệ phí, là một rất có tiền đồ chức nghiệp!"

"Ai nha, Mụ... Ta lại không phải là vì tiền tài đi làm bác sĩ tâm lý đấy!"

"Ngươi nha, hiện tại tuổi còn nhỏ, không biết tiền nặng bao nhiêu cần! Tóm lại, trở thành bác sĩ tâm lý, cũng có cơ hội tiếp xúc một ít thượng tầng nhân sĩ. Đến lúc đó tìm nhất cái đàn ông có tiền, sau đó gả cho đi! Ta đều nghĩ kỹ, con rể của ta, điều kiện nhất định vượt qua thử thách! Coi như không mở đường Hồ, cũng phải ở ba tầng căn nhà lớn mới được!"

"Mụ! Ngươi nói cái gì đó! Đây không phải bán con gái sao!"

"Ai nha, Mụ lão liễu, ý tưởng có thể có chút lạc đơn vị, nhưng là vì tốt cho ngươi, đây đều là một cái người từng trải kinh nghiệm."

Viên Xuân Lệ cuối cùng đem mì sợi cấp làm xong, đặt ở Lâm Nguyệt Tiên học tập Dụng trên bàn, "Có thể tuyệt đối đừng đi theo tiểu tử nghèo chạy, những người đó trừ bỏ miệng đầy lời ngon tiếng ngọt, còn dư lại cái gì đều không cho được ngươi."

Nói xong, Viên Xuân Lệ tự ra môn đi nhà cầu đã đi, Lâm Nguyệt Tiên nhẹ nhàng thở ra, lúc này mới vén chăn lên.

"Này này, đi mau, mẹ của ta ra cửa!"

Nhưng Lý Phàm không có động tĩnh, Lâm Nguyệt Tiên cúi đầu vừa nhìn, hẳn đã muốn ngất đi.

"A, Lý Phàm, ngươi làm sao vậy?"

Lâm Nguyệt Tiên hoảng sợ, hoạt bát loạn khiêu Lý Phàm, đây là thế nào?

Nguy rồi... Chẳng lẽ là bị chính mình che được hít thở không thông sao... Trời ạ trời ạ, vậy phải làm sao bây giờ! Lý Phàm, ngươi có thể ngàn vạn lần không thể chết được a!

Lâm Nguyệt Tiên trong đầu sẽ cực kỳ nhanh hiện lên các loại ý niệm trong đầu, đúng rồi, hô hấp nhân tạo!

Nàng không có biện pháp khác, đành phải thử đối Lý Phàm dùng hô hấp nhân tạo rồi!

Hiện tại cũng không phải xấu hổ thời điểm, Lâm Nguyệt Tiên nhớ lại hô hấp nhân tạo phương thức, nàng đem Lý Phàm đem thả bình, sau đó nhẹ nhàng nặn ra cái miệng của hẳn, miệng nhỏ của mình chậm rãi xẹt tới.

Đây là hô hấp nhân tạo... Không phải hôn môi... Lâm Nguyệt Tiên, ngươi cũng không nên có cái gì không nên có ý tưởng...

Vì cứu người !

Sau đó , không thể do dự ! Cứu người quan trọng hơn !

Lâm Nguyệt Tiên rút cục cùng Lý Phàm miệng đụng vào nhau , nàng đem mình một hơi độ nhập Lý Phàm trong miệng !

Tiếp theo ngẩng đầu lên , theo vài cái Lý Phàm ngực , giường xếp đi theo kéo kẹt kẹt lay động .

Lâm Nguyệt Tiên đỏ mặt , lại cúi đầu cấp Lý Phàm độ khí, liên tiếp lập lại vài lần . Lý Phàm thân là Vũ Đẩu gia , đôi đường khí là phi thường khao khát, có như vậy vài ngụm đường khí tặng vào trong miệng , hẳn lòng cường đại phổi công năng lại khởi động !

Đại não cũng đi theo tỉnh lại , nhưng là cảm nhận được Lâm Nguyệt Tiên này mềm mại , Lý Phàm thể nhưng không đành lòng nói cho nàng biết , mình đã thành tỉnh .

Đúng lúc này , cửa phòng đột nhiên bị mở ra , Viên Xuân Lệ kinh ngạc nhìn thấy đang thân ở Lý Phàm ngoài miệng con gái !

Lâm Nguyệt Tiên cũng ngây ngẩn cả người , nguy rồi . . . Cái này . . . Cái này thật sự xong rồi . . .

Hiện tại , nên giải thích thế nào? Chẳng lẽ nói , Mụ , đôi ta không có gì , ta chỉ đứng (là) ở trên giường cho hắn làm hô hấp nhân tạo sao . . .

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xi: lão Dương ta muốn cho người sinh Hầu Tử

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

078 ta ăn xong

078 ta ăn xong

Đúng lúc này , Lý Phàm đột nhiên nâng lên một bàn tay, vỗ tay phát ra tiếng .

Linh hồn thoát thân !

Khi Viên Xuân Lệ ánh mắt dừng ở trên ngón tay của hắn thời gian , Lý Phàm thân hình đột nhiên giống như bột giống nhau biến mất .

"Đi . . ."

Viên Xuân Lệ vươn tay ra , xoa nhẹ hai mắt của mình . Con gái một người ngồi ở trên giường , hơi kinh ngạc mà nhìn mình .

"Xem ra thật sự là lão liêu . . ."

Viên Xuân Lệ khe khẽ thở dài , "Cũng bắt đầu lão thị rồi . . ."

"Mụ , người nói cái gì đó , người không lão ! Còn trẻ xinh đẹp!"

Lâm Nguyệt Tiên cũng rất giật mình , Lý Phàm như thế nào một cái chớp mắt đã không thấy tăm hơi! Thật sự là làm cho người ta ngạc nhiên ! Người nam nhân này . . . Chẳng lẽ sẽ ma pháp gì có thể nào sao . . .

"Mau xuống ăn cơm đi , một hồi mì sợi lương ."

Viên Xuân Lệ đem chuyện mới vừa rồi làm như bị hoa mắt , Lâm Nguyệt Tiên cũng theo dưới bậc thang pha , nhất đôi mẫu nữ bắt đầu hưởng dụng các nàng gấp đôi một mẻ cơm chiều .

Mà lúc này Lý Phàm cũng đã nghiêng người đã rơi vào này nhà ngang mái nhà . May mắn hảo chính mình có Viên kích thuật linh hồn thoát thân , nếu không vừa mới thật muốn bị bắt cái hiện hình a ! Coi như không có việc gì , cũng nếu có chuyện gì rồi!

Bất quá không nhìn ra , Lâm Nguyệt Tiên mù mù như vậy hám làm giàu . . . Bất quá cũng cùng gia cảnh của bọn hắn có quan hệ đi, dù sao Lâm Nguyệt Tiên gia đình cũng không khá lắm .

Nghe được mẹ con các nàng hai người đối thoại , Lý Phàm đại khái có thể đoán được , Lâm Nguyệt Tiên liều mạng như vậy muốn học tâm lý học nguyên nhân , là vì trị liệu chính mình bị bệnh tâm thần phụ thân của . Phòng chùng phụ thân hiện tại đã ở người nào bệnh viện tâm thần lý giam giữ đâu đi . . . Đây chính là một số không ít phí tổn a, khó trách mẹ của nàng phải dậy sớm muộn về đi ra ngoài bán bánh rán trái cây rồi.

Xem xem người ta mẫu thân . . . Nhiều phụ trách . . . Nhìn nhìn lại cái kia đối không đáng tin cậy ba mẹ . . . Quang chính mình đi ra ngoài chơi rồi, cứ như vậy đem nhi tử bán đi !

Lý Phàm ở đình âm thầm siết chặt nắm tay , nội chảy đầy mặt .

Ngay tại Lý Phàm âm thầm thần thương thời gian , này nhà ngang mặt trên đột nhiên lại nhảy lên một thân ảnh . Thân ảnh ấy có chút quen thuộc , mở miệng chính là Hà Nam khẩu âm .

"Ta giọt nương lạc , xem như tìm được người ."

Lý Phàm nương ánh trắng vừa nhìn , cừ thật , thẳng nhai này không phải ai khác , đúng là Mộ Dung Anh một cái người theo đuổi , Liêu Bình !

Lúc này Liêu Bình như cũ cùng ngày xưa giống nhau , mặc vô cùng quen thuộc quá , hai tay thật lớn , trên bàn tay đều là vết chai . Lý Phàm không biết vì sao , theo bàn tay của đối phương thượng cảm nhận được một cỗ uy hiếp hơi thở .

"Người là Đồ chó hoang , lần này đánh không chết người , ta sẽ không họ Liêu !"

Liêu Bình tức giận nói nói : " ta đã luyện thành Phích Lịch chương trong đích cấm kỵ , Phích Lịch Ngũ Lôi Oanh !"

"Đó là gì?"

Lý Phàm đối với những việc này có thể cũng không biết , không có Mộ Dung Anh giảng giải , hắn chính là cái thất học .

"Tóm lại , đúng (là) rất lợi hại công phu là được rồi !"

Liêu Bình có chút hỗn hển , bình một cái đẳng trước võ học Tiểu Bạch , thật sự là không có biện pháp nào !

"Phích Lịch Ngũ Lôi Oanh , hại người hại mình , chính là Phích Lịch chương trung không thể tu luyện ngoại công cấm kỵ !"

Hắn chỉ có thể hơi chút giảng giải hạ xuống , "Năm đó ta tổ tiên , hay dùng một chương này đánh bại thiên hạ vô địch thủ ! Trở thành trong chốn võ lâm mạnh nhất tồn tại ! Sau tới vẫn là các đại môn phái liên thủ , dùng xa luân chiến chiến thắng ta tổ tiên ! Bất quá một chiêu này thương tổn cũng quá lớn , ta tổ tiên không sống tới ba mươi tị từ !"

"Cmn , người cũng quá liều mạng đi , vì đánh ta bất cứ giá nào chỉ sống ba mươi sao?"

Lý Phàm phi thường kinh ngạc .

"Phi ! Người nghĩ thì hay lắm , ta còn muốn cùng Mộ Dung Anh song tặc song tề!"

Liêu Bình rất hận Địa nói một câu , "Này Phích Lịch Ngũ Lôi Oanh phân tam trọng , ta chỉ luyện một Trọng , nhưng là có thể sét đánh lòi đình , đủ để tiêu diệt người cái tên này rồi!"

"Ai , người trẻ tuổi , làm sao người nhất định không nghe khuyên ."

Lý Phàm mở ra hai tay , "Ta đã nói rồi , không phải ta quần quít lấy Mộ Dung Anh , mà là Mộ Dung Anh quần quít lấy ta à . Người tìm ta cũng vô dụng , không bằng người đi tìm Mộ Dung Anh , cùng nàng đánh một chầu , đánh thắng mời nàng đi theo người không được sao?"

"Hừ . . . Ít, ít đến bộ này !"

Liêu Bình mặt già đỏ lên , "Ta đánh không thắng nàng . . . Nhưng ta có thể đánh thắng người ! Người bộ kia Ngũ cảm hí , đối ta đã muốn vô dụng á!"

"Nhớ kỹ ."

Lý Phàm triển khai hai tay , "Công phu của ta , tên là Ngũ Cảm Hợp kích thuật !"

"Quản người đúng (là) gì , đều là tập thể hình bộ nào ! Ta cũng muốn dạy dỗ người , cái gì gọi là Vũ Đẩu gia ! Cái gọi là Vũ Đẩu gia , luyện được không phải vũ kỹ , mà là giết người kỹ xảo !"

Nói xong , Liêu Bình nâng lên một cước , đá vào nhà ngang trên lầu chót !

Này nhà ngang vốn là không rắn chắc , một cước này đi xuống , nhà ngang mái nhà gạch đỏ lập tức bị đá được bay lên , trong đó mấy khối thẳng đến Lý Phàm mà đến !

Hạc kích thuật ! Tiên Hạc vỗ cánh !

Lý Phàm một bàn tay bải đang bên người , giống như một phiến đại môn , lại thích giống Tiên Hạc vũ động đôi cánh giống như , trên lòng bàn tay bọc khí kinh , đem bay đến trước người gạch đều cấp đẩy ra ! Động tác này gọn gàng , hồn nhiên thiên thành !

Liêu Bình trong lòng hơi kinh hãi , cùng lần trước giao chiến lại có bất đồng , Lý Phàm động tác giống như lại tinh luyện rất nhiều ! Lúc này Lý Phàm , không có chút nào giống là một mới vừa vào làm được Vũ Đầu gia , ngược lại giống là một luyện công nhiều năm tay già đời giống nhau !

"Ta không tin ! Ta luyện mười lăm năm công , không như ngươi tay mơ này !"

Liêu Bình đi theo này mấy viên gạch , sẽ cực kỳ nhanh vọt tới Lý Phàm trước mặt của , đồng thời một chương hướng về Lý Phàm trước mặt môn chụp lại đây !

Phích Lịch Ngũ Lô Oanh !

Giờ khắc này , Chân khí chạy ở Liêu Phàm trên bàn tay , nhường Liêu Phàm đích tay giống như thiêu đốt bình thường , biến thành xích hồng sắc !

Cái loại này uy hiếp cảm giác , chính là theo như vậy trên lòng bàn tay truyền tới !

Xem ra thật là tuyệt kỹ rồi!

Một chương này nếu đã rơi vào trước mặt trên cửa , cho dù có Chân khí hộ thể , mình cũng phải ở nằm bệnh viện cái mười ngày nửa tháng đi!

Lý Phàm trong đầu chỉ hiện lên một cái ý niệm trong đầu , không thể ngay mặt ăn một chương này !

Ngũ Cầm Hợp kích thuật !

Loại thứ sáu tư thế ! Xà kích thuật !

Lý Phàm công phu , cũng không có dừng ở lại đây năm loại động vật mặt trên ! Tương phản , hắn còn tại tích cực khai sáng lên mới đích vũ kỹ !

Xà , là một loại thực quý dị động vật ! Chúng nó đối phó con mồi phương pháp , có hai loại . Một loại là dụng độc răng cắn ra vết thương trí mệnh , một loại khác , còn lại là lợi dụng thân thể của bọn nó , không khoan nhượng Địa ghìm chết con mồi !

Liêu Bình Phích Lịch chương đã muốn gần ngay trước mắt , giống như một giây sau là có thể đem Lý Phàm cấp chém thành si ngốc ! Nhưng Lý Phàm Hữu Thủ đã muốn theo hắn bàn tay quán đi lên , giống như thật sự giống như một chi Độc Xà giống nhau , triển trụ liễu Liêu Bình Tả Thủ , thế nhưng nhường Liêu Bình Tả Thủ không cách nào nữa đi tới một cm , giống như bị kim sắt bóp chặt một dạng !

"Tình huống nào?"

Liêu Bình chấn động , mà Lý Phàm Hữu Thủ tạo thành hình rắn , nhắm ngay Liêu Bình .

"Xà kích thuật Linh Xà quán thân !"

Bàn tay của hắn giống như Độc Xà đầu , hộc , phun lưỡi , mở ra răng nanh , cắn một cái ở Liêu Bình yết hầu lên!

"Àm!"

Liêu Bình yết hầu thượng huyết mạch bị ngăn cản đoạn , hắn hai chân mềm nhũn , phù phù một chút quỵ rạp xuống Lý Phàm trước mặt của .

"Ta Địa nương . . . Ngươi . . . Như thế nào trở nên mạnh như vậy. . ."

Liêu Bình rốt cực quỵ rạp trên mặt đất , đã bất tỉnh phía trước , chỉ tới kịp nói hai câu nói .

"Ta ăn xong . . ."

079 không cần phải nhắm vào

079 không cần phải nhắm vào

"Cực mạnh học sinh trung học?"

Ở một cái âm u trong gian phòng , một cái nói chuyện âm nhu nam tử ẩn thân Vu màn che lúc sau .

Từng tập kích qua Lý Phàm Cẩm Y vệ ngu tiếc quý gối mạc liềm bên ngoài , không rên một tiếng .

"Bất quá là cái lô hòa thuận thanh Vũ Đẩu gia mà thôi , làm gì cho người tự mình ra mặt . Người và mặt khác ba , đều là chúng ta một tay ra tới đồ đệ . Lực lượng của các người , không thể lãng phí ở ngây thơ như vậy địa phương . Đúng rồi , Lý Văn trác không là vừa mới thăng chức thành bách hộ sao , để cho hắn đi thôi ."

Ngụ tiếc gật gật đầu , thân hình bị bám một đạo hắc quang , tiếp theo bức màn vén lên , nàng biến mất ở trong phòng .

"Ai , bây giờ giang hồ a , thật là không tốt quản ."

Âm nhu nam tử thở dài , tiếp theo trong phòng không còn có gì sinh lợi , giống như không từng có hơn người.

Lý Phàm hai ngày này cũng khó trở nên rõ ràng yên tĩnh một chút , tựa hồ giống như là sự yên tĩnh trước cơn bão táp . Hoa Đức Hoành còn tại nằm viện , nghe nói vẫn là săn sóc đặc biệt phòng bệnh , phòng chừa đang hưởng thụ tiêu hộ sĩ chiếu cố . Mà Thường Xuân Hi tuy rằng thái độ đối với chính mình như cũ không thể nào được , nhưng không có quá nhiều khó xử chính mình . Mà hiệu trưởng bên kia cũng không động tĩnh gì , giống như Lý Phàm sẽ không đánh qua con của hắn giống nhau !

Nhưng Lý Phàm biết , chuyện này là không thể nào cứ như vậy gió êm sóng lặng giải quyết , bọn hắn khẳng định đang nổi lên âm mưu gì , chờ đợi mình mắc câu.

"Này còn dùng đoán sao , bọn hắn tự đợi đến lần này cuộc thi a ."

Bạch Lâm Lạc đẩy hạ mắt kiếng của mình , một bên làm lấy trong tay bài thi , vừa nói , "Chỉ cần người cuộc thi có ngũ khoa không đạt yêu cầu , chỉ sợ cũng cần bị cưỡng chế khai trừ rồi . Tuy rằng những học sinh khác cũng thường xuyên ngũ khoa không đạt yêu cầu , nhưng lần này là ghim người , nội quy trường học lý cũng có minh xác quy định ."

"không sao , bình đến tướng đỡ , nước đến đất cản ."

Lý Phàm cười ha ha một tiếng , "Không phải là một lần thi sát hạch sao ! Ai sợ ai đúng (là) Tôn Tử !"

"Chính là . . . Thành tích của người chẳng ra gì a !"

Bạch Lâm Lạc thập phần lo âu nhìn thấy Lý Phàm , "Ta nhớ được người Bình thường chỉ có lịch sử có thể bằng cách , còn dư lại toàn tuyến phiếu hồng a !"

"Lần này không giống với lúc trước , ta đã thay da đổi thịt rồi!"

Lý Phàm cười hắc hắc , từ sau khi ở Lâm Nguyệt Tiên trong nhà bị phát hiện lúc sau , hai người sẽ không ở nhà của nàng học thêm , mà là đổi thành lão Đồ Thư Quán . Nơi này tuy rằng hẻo lánh một chút , nhưng là so sánh im lặng , không có ngoại nhân quấy rầy . Duy nhất phải lo lắng , chính là sẽ có trường công tới kiểm tra . Hảo là tốt rồi ở Lâm Nguyệt Tiên này toàn trường đệ nhất thân phận , thật là tốt dùng .

Mỗi khi trường công tới kiểm tra thời gian , Lý Phàm chỉ phải ẩn trốn , trường công chứng kiến Lâm Nguyệt Tiên , cho là nàng ở ôn tập bài học , chỉ biết dặn hai câu chú ý thân thể , sau đó nói thăm chính nhà mình đích hài tử cũng có thể nghiêm túc như vậy khác khổ thì tốt rồi , lúc sau liền sẽ rời đi .

Đã nói rồi đấy một vòng tình lữ , thời gian trôi qua cũng không xê xích gì nhiều .

Không biết một tuần sau sẽ là cái dạng gì a , Lý Phàm cũng không biết mình cái gọi là bệnh tới cùng trị liệu như thế nào , bất quá thành tích thật là có đó rõ rệt đề cao . Hiện tại làm bài thi thời gian , bên trong đề mục mình đã có thể nhận thức hơn phân nửa .

Vì ứng phó lần này cuộc thi , Lý Phàm mỗi ngày sau khi về nhà không chỉ là luyện võ , còn có thể làm một chút đề các loại . Thân làm một người nam nhân , tại sao có thể nhường Thường Xuân Hi người như thế cận bã coi khinh ! Hắn muốn nói cho Thường Xuân Hi , cho dù là sức khỏe , chỉ cần cho hắn cơ hội , học tập cho giỏi , giống nhau có thể vượt qua đệ tử tốt !

Mỗi một đệ tử đều có giá trị tồn tại , khác nhau đối đãi , liền là sai lầm !

Đúng lúc này , Thường Xuân Hi ôm một đại xấp bài thi đi đến , mở miệng nói nói: " xé chiều hôm nay nghỉ , ngày mai thi sát hạch , Mọi người nhớ rõ đem

bài tập đều làm."

"Thiệt nhiều bài thi a . . ."

"Đều là bài tập sao?"

Các học sinh đều buồn rười rượi , thật vất vả phóng cái giả , còn chưa kịp hưng phấn , liền có nhiều như vậy bài tập áp đến cùng đi lên .

"Đây chỉ là một bộ phận mà thôi ."

Thường Xuân Hi vỗ vỗ một ít đại xấp bài thi , "Sau đó các khóa khóa đại biểu đến phòng làm việc của ta đi xem đi , đem còn dư lại bài tập báo lại đây . Lần này thi sát hạch lúc sau , nên nghỉ , còn dư lại đều đúng (là) ngày nghỉ của các người bài tập ."

"Nga vậy. Mười một kỳ nghỉ đã tới rồi !"

"Rốt cục có thể đi ra ngoài chơi rồi!"

Các học sinh đều kích động lên , mà Thường Xuân Hi tiếp tục nói , "Lập tức liền là toàn tỉnh liên thi , vì có thể cho người nhóm lần này trong cuộc thi được đến thành tích tốt , cho nên mười một kỳ nghỉ , các người mỗi ngày đều cần tới trường học học bù , lịch dạy học là mỗi bầu trời buổi trưa , cùng ngày thường lịch dạy học giống nhau . Buổi chiều có thể cho người nhóm nghỉ , sau đó mỗi người nhớ rõ giao hai trăm đồng học bù phí ."

Lý Phàm giờ lên cao cao thủ.

"Thường lão sư , trường học không là yêu cầu giảm phụ sao? Vì cái gì còn muốn học bù , vì cái gì còn muốn giao học bù phí đây?"

"Không nghĩ đến trong lời nói , có thể không đến , trường học sẽ không cưỡng cầu người ."

Thường Xuân Hi cười lạnh một tiếng , nhìn thấy Lý Phàm , "Bất quá này đối với người mà nói , cũng không thành vấn đề . Dù sao lần này thi sát hạch lúc sau , người liền phải rút đi rồi. Tất cả đây sức khỏe , cũng không có ở trường học học tập giá trị ! Có ít người tồn tại , chỉ biết tha đồng học chân sau , làm trường học của chúng ta , làm nhệ trung bôi đen !"

"Thường lão sư , ngài đang nói ai nha?"

Lý Phàm làm bộ như nghe không hiểu bộ dạng , "Nói rõ không phải càng được rồi, thân là lão sư , tại sao có thể chỉ gả nắng chó đầu rồi, đây cũng không phải là một cái gương tốt nha , đúng hay không?"

"Ta nói chỉ là một đó người vô dụng mà thôi ."

Thường Xuân Hi biết nếu tiếp tục dây dưa tiếp , đúng (là) không có kết quả. Lý Phàm hiện tại rõ ràng chính là cái lưu manh , không cần phải cùng hắn làm nhiều vô dụng tranh cãi .

Dù sao thi sát hạch vừa qua , hắn muốn Quai Quai bị khai trừ !

Thường Xuân Hi đúng (là) muốn như vậy, nhưng Lý Phàm nhưng nhất định có thể như ý của hắn !

"Buổi chiều đi với ta một chuyến phòng bóng bàn !"

Lý Phàm vỗ vỗ Bạch Lâm Lạc bả vai .

"À? Ta không biết đánh bi-a a ."

Bạch Lâm Lạc hơi kinh ngạc , hắn từ nhỏ đã nhận trong nhà nghiêm khắc giáo dục , bi-a loại vật này thật là không tiếp xúc qua .

"Không phải đi đánh bi-a , nơi đó là ta mua lại của cải !"

Lý Phàm thực kiêu ngạo mà nói nói: " người đã là của ta quân sư quạt mo rồi, như thế nào cũng phải đi trông thấy a !"

"Có thể đổi một cái xưng hô sao . . ."

Bạch Lâm Lạc không phải rất vui vẻ , "Quân sư quạt mo chẳng hạn . . . Cảm giác hảo low a . . ."

"Kia trăm phong người làm trấn quốc Đại pháp sư !"

Lý Phàm tùy tiện cho cái phong hào , "Thế nào , cao lớn lên sao?"

"Có dũng khí thừa bao một cái ao cảm giác . . . Được rồi, vẫn là quân sư quạt mo đi."

Bạch Lâm Lạc thờ dãi , "Hoặc là sau này vẫn còn gọi là ta Tiểu Tử mất quên đi ."

"Bốn mắt quân sư , tại đây cái đi!"

Lý Phàm cười hắc hắc , "Sau khi , người chính là ta đại não rồi!"

Lý Phàm đang cười đầu rồi, trong điện thoại thu được một cái Hoàng Lỗi tin tức .

"Đại ca , không tốt lắm , đến phòng bóng bàn một chuyến ."

Lại xảy ra chuyện gì? Lý Phàm có chút bất đắc dĩ , vừa mới bình tĩnh hai ngày , lại có con nước lớn vọt tới sao?

Ra về nhanh đi xem một chút đi ! Hi vọng bình an vô sự !

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

080 thế khó xử

080 thế khó xử

080 thế khó xử

Lý Phàm tiến phòng bóng bàn , lập tức chứng kiến nhất cái cự đại Quan Nhị Gia !

Lúc hán khi liền ngăn cả người , mẹ kiếp nhà người , đây là cái gì tình huống ! Đây Quan Nhị Gia thân cao được có hai thước , trong tay mang theo một cây to lớn Yên Nguyệt đao , đang đối với mình tròn mắt nhìn ! Nếu không phải nhìn ra người này chính là cái plastic điêu khắc , Lý Phàm thiếu chút nữa liền một cước đạp ra ngoài rồi!

"Lỗi Tử , tình huống nào đây là !"

Lý Phàm hô to một tiếng , mà Bạch Lâm Lạc đang tò mò Địa lăm lét nhìn trái phải . Thân làm một người đệ tử tốt , loại địa phương này hán vẫn là lần đầu tiên tới , trong lòng dù sao cũng hơi mới lạ cảm giác .

Hoàng Lỗi lúc này đang ngồi ở sau cái bàn mặt kiềng tiền , đều đứng (là) từng khối từng khối, cũng không biết buôn bán lời nhiều ít .

Hai ngày này phòng bóng bàn đã bắt đầu cử hành league rồi, đứng đắn không ít người báo danh . Tính sổ vấn đề Lý Phàm là bất kể, đều ném cho Hoàng Lỗi xử lý .

"Đại ca , người đã tới !"

Hoàng Lỗi đem một phen tiền hào nhét vào trong ngăn kéo , tốt nhất khóa , lúc này mới về mặt khổ tương mà nhìn Lý Phàm .

"Uh, trước giới thiệu một chút , vị này kêu Bạch Lâm Lạc , ngoại hiệu bốn mắt , sau khi chính là của chúng ta đồng bạn rồi."

"À? Đại ca , người đừng đầu ta , chúng ta làm chính là kinh thiên động địa buôn bán lớn , người tìm một học sinh đến làm được hả?"

Hoàng Lỗi gương mặt không tín nhiệm, Lý Phàm trừng mắt liếc hán một cái , "Cho người ở , cũng đã đủ không đáng tin cậy được rồi ! Tiểu Tử mất ý nghĩ dùng rất tốt , có thể giúp ta nhiều ra nghĩ kế ."

"Nghĩ kế sợ cái gì , đại ca , ta cũng vậy một bụng chủ ý a ! Ta Hoàng Bán Tiên nhưng còn có cái ngoại hiệu , tự kêu là điểm công ty con !"

"Người Khả Lạp thật đi!"

Lý Phàm thiếu chút nữa là nổi điên , "Người động không nói người gọi người nhiều mưu trí Ngô Dụng! Chỉ người kia một bụng thiêu giết , người nào ta dám dùng !"

"Đại ca người nói như vậy có thể quá làm cho ta thương tâm !"

Hoàng Lỗi buồn rười rượi, "Ta cả đời này a, tận tâm tận lực làm đại ca người phục vụ a ! Ta đây Hoàng Bán Tiên liền gian hàng coi bói cũng không cần, đi theo đại ca giành chính quyền, đại ca thể nhưng nói như vậy ta...ta tâm cũng phải nát rồi."

"Lăn con bê, mau nói, xảy ra chuyện gì !"

Lý Phàm truy vấn.

"Đại ca . . . Tuy rằng chúng ta sinh ý không tệ, nhưng là hai ngày này ta mới phát hiện, nguyên lai chúng ta đó là một cục diện rắc rối a !"

Hoàng Lỗi vô cùng uể oải, "Nếu biết đó là một cục diện rắc rối, ta sẽ không thúc giục người mua nơi này . . ."

"Thì sao, người nói nghe một chút? Nín không nói, người nghĩ cấp chết ta à?"

Lý Phàm đuổi theo hỏi, Hoàng Lỗi rồi mới lên tiếng.

"Đại ca . . . Ta là thật không nghĩ tới, nơi này không ngờ là phò phạm tới cùng địa bàn . . ."

Hoàng Lỗi kia gương mặt khổ tương, "Cái kia phò phạm, cũng là cố gắng nổi danh một cái đại ca cấp nhân vật. Bất quá hán hai năm qua tương đối là ít nổi danh, ta cho là hán không ở nơi này lẫn lộn. Không nghĩ tới, hôm nay tiểu đệ của hán đến phòng bóng bàn thu phí bảo hộ đến đây."

"Vậy cấp chứ sao."

Lý Phàm đối này nhưng thật ra lý giải, chỉ cần bọn hán có thể không chọc đến sự, mỗi tháng cho điểm phí bảo hộ, cũng không thể gọi là. Buôn bán, ý tứ chính là hòa khí sinh tài, không cần phải... Làm cho như vậy cương.

"Đúng vậy a, cho a, đã nói rồi đây, một tháng năm trăm."

Hoàng Lỗi chìa năm ngón tay, "Ta sẽ cho chứ, điểm ấy quy củ ta Hoàng Lỗi vẫn là sẽ tuân thủ. Nhưng không nghĩ tới, chân trước cho hán, sau lưng, Hồ Dương lại tới nữa !"

"Hồ Dương? Lại là thế nào lộ đại thần?"

"Người này cũng không dễ trêu a . . ."

Hoàng Lỗi cười khổ ba tiếng, "Tiểu tử này trước kia là phò phạm một tiểu đệ, lại bảo Hồ Nhị Cầu ! Sau lại phát tích rồi, lẫn vào cố gắng Ngưu so ! Hiện tại hán cùng phò phạm tranh đoạt đồng nhất chữ phiên vị trí của đại ca, hai người càng đấu được kêu là một cái náo nhiệt ! Kết quả khổ chúng ta !"

"Bọn hán đấu pháp, cùng chúng ta có quan hệ gì a !"

Lý Phàm nhin không được hỏi.

"Tất cả mọi người quy hoạch quan trọng cái mặt a !"

Hoàng Lỗi chỉ chỉ trống không tiền tráp, "Này Hồ Nhị Cầu thứ nhất, há mồm muốn một ngàn ! Điều là bọn rắn độc, người nào cũng không thể trêu vào, vì thế ta sẽ cho một ngàn rồi. Kết quả quay đầu lại suy nghĩ một chút, đại ca, lần này ta thật sự làm chuyện sai rồi!"

"Há? Làm sao bây giờ sai lầm rồi?"

"Tiền cấp hơn nhiều."

Bạch Lâm Lạc đẩy hạ mắt kiếng của mình, "Cấp Hồ Nhị Cầu một ngàn, như vậy phò phạm tự nhiên không vui. Mặc dù bây giờ tất cả mọi người là đại ca, nhưng dù sao Hồ Nhị Cầu từng cấp phò phạm làm qua tiểu đệ. Một tiểu đệ so với đại ca cảm nhiều tiền, làm đại ca khẳng định không thể Nhạc Ý."

Hán vừa nói như thế, Lý Phàm sẽ hiểu.

"Tiểu huynh đệ ý nghĩ không sai a !"

Hoàng Lỗi nhiều quan sát một chút Bạch Lâm Lạc, "Được a, có phát triển, sau khi đi theo người Lỗi ca hảo hảo hỗn !"

"Lỗi ca, sau khi xin chiếu cố nhiều hơn."

Bạch Lâm Lạc thực khách khí, Lý Phàm lại một cái tát vỗ vào Hoàng Lỗi trên đầu.

"Đừng hạt kêu, sau khi kêu quân sư !"

"Ta đi . . . Hảo chính thức a . . ."

Hoàng Lỗi lặng đi một chút , "Có thể hay không bức cách rất cao à?"

"Cần đúng là bức cách Cao !"

Lý Phàm cười ha ha một tiếng , "Hai ta liên tục được rồi , ta muốn đem Tiểu Tứ mất tạo ra thành một cái mai Trường Tô như vậy quân sư , cam đoan các nữ nhân đều thích cái loại này !"

"Đại ca , ta đây cần phải phân bác ngươi ."

Hoàng Lỗi cười hắc hắc , "Nam nhân bức cách phải ở cách điệu lên , ta không có gì bức cách , không giống với chịu nữ nhân đối đãi thôi ! Tựa như đêm qua cái kia đàn bà đi! Ta dùng của ta "Cửu Tự Chân Ngôn", đem nàng hàng dễ bảo đấy!"

"Cửu Tự Chân Ngôn"? Gì "Cửu Tự Chân Ngôn"?"

Lý Phàm cùng Bạch Lâm Lạc liếc nhau , không biết Hoàng Lỗi trong đầu của lại nghĩ tới lộn xộn cái gì .

"Đây chính là nam nhân "Cửu Tự Chân Ngôn" a , đại ca ngươi nhất định phải nhớ kỹ !"

Hoàng Lỗi có chút Tiểu hưng phấn , "Này chín chữ chính là , lớn không lớn , sướng hay không? , kêu ba ba !"

"Phốc !"

Bạch Lâm Lạc trực tiếp phun ra một ngụm lão máu , hiển nhiên là lần đầu tiên nhìn thấy Hoàng Lỗi như vậy không đứng đắn . Lý Phàm nhưng thật ra cũng may , chính là đau đầu lợi hại , băng bó của mình huyết Thái Dương .

"Được rồi được rồi , Lỗi Tử , ta phục rồi !"

". . ."

Bạch Lâm Lạc các loại không nói gì , chỗ như thế thật sự khuôn phép sao . . .

"Còn có , ngươi này Quan Nhị Gia cái quỷ gì? Ngươi muốn chơi một cái thần tượng , cũng không cần phải làm cho lớn như vậy đi!"

"Như vậy mới có thể trấn được ở nơi này tà khí a !"

Hoàng Lỗi vội vàng nói , "Nơi này thật là quá tà môn , ngươi xem , mới mở vài ngày , liền gặp được loại này đồ phá hoại chuyện tình ! Ta cảm thấy được Quan Nhị Gia còn chưa đủ lớn , quay đầu lại được cả lớn hơn !"

"Được , ngươi quay đầu lại tìm ao phen , dùng phen người nắm cái ba tầng lầu cao Quan Nhị Gia trấn ở trong này , cam đoan phạm vi mười dặm , không người mạo phạm !"

Lý Phàm tức giận giễu cợt nói .

"Đại ca chiêu này lợi hại a ! Ta làm sao lại không nghĩ tới !"

Hoàng Lỗi còn còn thật sự suy tư , "Như vậy một đại tòa thi giống , hẳn là lấy cái gì củng cố đây?"

"Móa , ta chính là nói nói mà thôi !"

Lý Phàm thiếu chút nữa là nổi điên , "Ngươi thực có can đảm làm , ta đem này thi làm Quan Nhị Gia đều đổ cho ngươi đi xuống !"

"Ồi chào nha , đại ca , đừng nói như vậy chứ , tới tới tới , hai ta đánh hai cây , ta gần nhất kỹ thuật bóng lại thấy Trường !"

Nhìn thấy bắt đầu đánh bi-a hai người , Bạch Lâm Lạc ở bên cạnh lau đem mồ hôi lạnh , đang ở nói thầm mình là không phải nên hối hận thời điểm , này phòng bóng bàn đại môn đột nhiên bị người đá một cái bay ra ngoài , mấy Tiểu người sống tạm bợ tiến vào .

Chi bảo khẩu lệnh tiên li xi: xin ủng hộ lão bà đúng (là) mình chủ vô lâm

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

081 đây là đại ca của ta

081 đây là đại ca của ta

"YAA.A.A.. , đây không phải Nhị Hắc ca sao?"

Hoàng Lỗi trên mặt lập tức chất đầy tươi cười, "Nhị Hắc ca, hôm nay động còn tìm ta này tiểu địa phương hai lần đầu rồi, nhiều gây đại giá của ngài a ! A . . . Tiểu Từ . . . Làm sao ngươi cũng tới . . ."

"Lăn con bê, ngươi nha có điểm sái mắt !"

Vào nam nhân làn da biến thành màu đen, đầu bóng lờng, trong lòng còn ôm một cái hơn 30 tuổi, phong vận như xưa nữ nhân.

Nhìn thấy Hoàng Lỗi nhăn cầu nhìn chăm chăm vào nữ nhân kia, còn gọi nhân gia tiểu Từ, Nhị Hắc lập tức mắng, "liền nữ nhân của lão tử ngươi cũng dám trêu chọc, mày chán sống rồi hả !"

"Nhị Hắc . . . Ngươi đừng như vậy . . . Dù sao đôi ta yêu nhau qua một hồi . . . Xem như cho ta chút mặt mũi, không cần tìm hấn gây phiền phức rồi. . ."

Nữ nhân kia thể nhưng mở miệng nói, mà Nhị Hắc giống như có chút để ý nữ nhân này, bị nói như vậy, lại không tức giận, ngược lại hồng nạng, "Vợ a, ngươi đừng nóng giận ha ha, này là hai chuyện khác nhau !"

Nhị Hắc nói nói "hai ngươi chuyện của là ngươi lưỡng, ta không tức giận, đều đi qua rồi. Nhưng hôm nay nói rất đúng một khác mã sự, vợ ngươi đừng tham dự a. ."

"Có thể ngươi rõ ràng mang theo cảm xúc tới. ."

Nữ nhân than thở nói nói "dù sao cũng gặp mặt, không bằng Mọi người nói ra chứ. Thạch đầu ca, ngươi có lời gì, ngươi hỏi là được. Chuyện của chúng ta xử lý một chút, tại giải quyết hai người các ngươi chuyện của. ."

"Kỳ thật . . . Ta luôn luôn không muốn thông. ."

Thạch đầu ca rõ ràng chỉ đúng (là) Hoàng Lỗi, nhìn hấn lên nữ nhân kia, trong ánh mắt thể nhưng thật sự có đó lưu luyến. Lý Phạm thật đúng (là) có chút tò mò, Hoàng Lỗi loại này không đúng đắn nam nhân, sẽ đối với một nữ nhân xúc động?

"Tiểu Từ . . . Ngươi làm sơ vì sao phải rời đi ta đây? Chúng ta không phải nói hảo phải vĩnh viễn ở chung với nhau sao . . ."

"Thạch đầu ca . . . Ta thừa nhận, ngươi lúc còn trẻ, lại anh tuấn, lại có tài hoa, hơn nữa JB(cái o0o) còn lớn hơn."

Nữ nhân thực trực bạch nói, biến thành cái kia Nhị Hắc gương mặt lục quang, "Cho nên ta khi đó thật sự rất yêu ngươi. ."

"Vậy bây giờ đâu rồi, hiện tại thế nào, Thân ái?"

"Hiện tại . . . Ngươi cũng cũng chỉ còn lại có J đại học B rồi. . ."

Nữ nhân vô cùng ưu thương, "Thạch đầu ca, chuyện của chúng ta cũng đến đây chấm dứt, ta hiện tại trong lòng chỉ có Nhị Hắc một người, ngươi cũng sớm một chút đem ta đã quên đi."

Mà Lý Phạm cùng Bạch Lâm Lạc đều thiếu chút nữa phún huyết, này mịa . . . Đều cái quỷ gì a.

"Vợ a, ngươi nói xong chưa, đi một bên tọa một hồi, hiện tại nên đàm chuyện giữa nam nhân chúng ta rồi."

Nhị Hắc nhưng thật ra đối với nữ nhân này rất trọng thị, mặc dù là gương mặt lục quang, như cũ dụ dỗ nữ nhân của mình.

"Uh, Tiểu Tâm không phải bị thương. ."

Này phong vận như xưa nữ tử lại như là kẻ gây tai họa giống như, nghiêng chân, nhẹ nhàng ngồi ở bên cạnh một trương sofa nhỏ thượng.

Nàng đối với Bạch Lâm Lạc cười, Bạch Lâm Lạc lập tức liền có điểm hai chân như nhũn ra. Hấn chỉ là đơn thuần thiếu niên, làm sao kiến thức qua loại nữ nhân này lợi hại. Một chiều này xuống dưới, liền có chút cam bài hạ phong.

Nữ tử chứng kiến Bạch Lâm Lạc phản ứng, tựa hồ có hơi đắc ý. Nàng lại nhìn Lý Phạm liếc mắt một cái, nhẹ nhàng liếm liếm đầu lưỡi. Không nghĩ tới, Lý Phạm lại thờ ơ. Dù sao Lý Phạm trong nhà có Mộ Dung Anh cực phẩm mỹ nữ như vậy, nàng kia mặc dù có chút dễ thương, lại nhập không được

Lý Phàm pháp nhãn .

Bên người đầu là Mộ Dung Anh , Mộ Dung Ái , còn có Lâm Nguyệt Tiên mỹ nữ như vậy , Lý Phàm ăn uống cũng bị nuôi điều .

Phát hiện Lý Phàm thể nhưng bất vi sở động , nữ tử hơi có chút giật mình .

"Hoàng Lão , biết ta là gì tới sao?"

Nhị Hắc đứng ở Hoàng Lão trước mặt cửa , một bàn tay không ngừng trạc ở lồng ngực của hắn , chất vấn .

"Nhị Hắc ca , theo đạo lý nói , ta chính là cái tiểu nhân vật , làm chút ít mua bán ."

Hoàng Lão thở dài , "Các ngươi mặt trên đại thần đầu pháp , chúng ta thiết tình hao không nổi . Hôm nay việc này , cũng là ta làm bất hảo . Như vậy , ta cho ... nữa Nhị Hắc ca lấy năm trăm , hi vọng Nhị Hắc ca xin vui lòng nhận cho ."

"Lăn con mịa mây , phái này ăn mịa!"

Nhị Hắc lại cũng không vừa lòng , "Cho ta lấy năm nghìn! Bằng không ngươi này phòng bóng bàn cũng đừng mở !"

"Năm nghìn ! Nhị Hắc ca , ngài này liền có chút không giảng cứu đi!"

"Ta chú ý ngươi mẹ kiếp nhà nó !"

Nhị Hắc tánh khí nóng nảy thực , chuyện mới vừa rồi khiến cho hắn phi thường tích , nói không muốn nhân cơ hội phát tiết , là không thể nào đấy!

Hơn nữa đã biết thứ đi ra , còn đại biểu cho phó phạm mặt mũi của !

Không hảo hảo giáo huấn một chút Hoàng Lão , phó phạm còn thể nào tại đây một mảnh làm đại ca !

Giết gà dọa khỉ , chỉ có thể trách Hoàng Lão hắn xui xẻo !

"Nhị Hắc ca , ngươi đừng làm , ta đẩy đi đâu chuẩn bị cho ngươi năm nghìn đi a ! Tiểu điểm mới vừa tiếp nhận , còn không có gì lợi nhuận!"

"Ta hắn sao quản ngươi nhiều như vậy ! Không trả tiền , cũng đừng mở ! Đập cho ta !"

Nhị Hắc khiển trách một tiếng , mặt sau một cái vóc người trắng kiện tiểu đệ lập tức mang theo gậy bóng chày , liền muốn đi qua đập phá quán . Hắn này Kim Chúc gậy bóng chày đang phải rơi vào một trương bi-a vự án mặt trên , nhưng đúng vào lúc này , một bàn tay đột nhiên theo bên cạnh vuron ra , bắt được quả banh kia còn .

"Các huynh đệ , ta mới là lão bản của nơi này , cũng là Hoàng Lão đại ca ."

Lý Phàm hạ giọng , nhưng trong thanh âm lại mang theo một loại tức giận , "Có chuyện , có phải hay không trước phải cùng ta tâm sự?"

"Ngươi? Hoàng Lão đại ca?"

Nhị Hắc nhìn không được buột miệng cười , "Hoàng Lão a, ngươi thật đúng là càng muốn sống đi trở về ! Hiện tại cũng bắt đầu nhận thức cái rắm thẳng nhãi con làm đại ca sao? Nếu không ngươi nhận thức ta làm ông nội đi , ta cam đoan thưởng ngươi một miếng cơm ăn , trách dạng?"

"Lăn bà nội mịa !"

Hoàng Lão vừa nghe lời này , lập tức lấy ra đạn hoàng đao , "Khi hắn sao nói đại ca của ta một chữ "Không", lão tử liều mạng với ngươi !"

"Lão Tử , đừng xúc động , Mọi người trước nói chuyện ."

Lý Phàm nói .

"Đàm cái vài cái ! Cùng loại người như ngươi thẳng nhãi con không có lời nào tán gẫu ! Đập bẻ !"

Nhị Hắc một bụng hỏa , hắn hiện tại muốn đem này cô tà hỏa cấp phát ra tới !

Hắn ra lệnh một tiếng , cái kia bị Lý Phàm nắm chặt gậy bóng chày nam nhân lập tức hô to một tiếng , "Cấp lão tử buông tay !"

Nói xong , một cái tát hướng về Lý Phàm trên mặt đập tới!

Vả vào miệng , đây là bọn côn đồ thường dùng chiêu số , tâm lý đã kích lớn hơn sinh lý đã kích ! Nhưng đối với Lý Phàm mà nói , một chiêu này cũng không có hiệu quả .

Đầu hắn nhẹ nhàng một bên , tránh thoát tên côn đồ bàn tay . Đồng thời , Hữu Thủ đi phía trước tìm tòi , trực tiếp đội lên này cuộn cuộn yếm hầu mặt trên

Viên kích thuật !

Lý Phàm bàn tay đập lại , không lồ kia sức nắm thiếu chút nữa bóp gãy cuộn cuộn yết hầu !

Đối phó này đó mất không mở tên côn đồ , Lý Phàm nhất định hạ thủ tàn nhẫn !

Hắn nâng lên một cánh tay , lại đem này hơn một thước bảy cao tên côn đồ cấp giơ lên đỉnh đầu , mặc cho tên côn đồ gãy dựa đá chân , cũng không buông tay .

"Ta không biết các ngươi này đó trên xã hội người sống tạm bợ Ngoạn đúng (là) thế nào một bộ . Nhưng nếu ảnh hưởng đến của ta sinh tồn , cho dù là một con thỏ , cũng sẽ cắn người !"

Nói xong, Lý Phàm bàn tay hướng bên cạnh cúi xuống .

"Àm!"

Này tên côn đồ đầu đập bẻ vách tường , cả người dính vào trong vách tường , cúp ở bên trên .

Người trong nghề vừa ra tay , đã biết có hay không . Lý Phàm một chút gọn gàng Địa sắp xếp này cái tên côn đồ , khiến người khác nhận cầu đều thiếu chút nữa bay ra .

Người học sinh này . . . Rốt cuộc là ai a . . .

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

082 lúc nên xuất thủ sẽ ra tay

082 lúc nên xuất thủ sẽ ra tay

"Đây chính là ta đại ca của Hoàng Lỗi !"

Hoàng Lỗi lập tức kiêu ngạo mà nói nói: " cực mạnh học sinh trung học Lý Phàm !"

"Đầu mịa mày(fuck your mom) , chém gió gì thế so với , ta còn đại đế mạnh nhất!"

Một tên lưu manh rõ ràng là không tin Lý Phàm sức chiến đấu , hắn đột nhiên từ trong lòng rút ra một phen dưa hấu đao , hướng về Lý Phàm vào đầu bổ xuống !

Những tên côn đồ này đều rất trẻ tuổi , xuống tay không nhẹ không nặng . Thêm tên côn đồ này rõ ràng nghĩ tại Nhị Hắc trước mặt của lập công , bởi vậy một đao này thẳng đến Lý Phàm đầu lại đây , không có chút nào hàm hồ !

Nhưng Lý Phàm là ai , làm sao có thể bị loại này ngây thơ đao pháp cấp chém tới !

Thân thể của hắn đi phía trước tìm tòi , khuỷu tay đánh vào cuộn cuộn trên bụng . Tên côn đồ này lập tức phun ra một ngụm nước chua , mà Lý Phàm Tả Thủ tiếp được hắn đến rơi xuống dưa hấu đao , lưỡi dao chọt lóe , sạch sẽ Địa đặt ở Nhị Hắc trên cổ .

Nhị Hắc chỉ nhìn thấy trước mặt một bông hoa , tiếp theo cổ liền một trận lạnh lẽo . Đao phong kia thượng hàn khí , đã muốn rót vào tới da của mình giữa .

Nhưng Nhị Hắc không tin , một đệ tử , còn dám xuống tay giết người !

"Khâm a, có bản lĩnh ngươi liền chặt a !"

Nhị Hắc cười lạnh , "Ta thừa nhận ngươi có chút công phu , nhưng ngươi có cái kia làm đại ca tinh lực sao? Đừng hắn sao đùa , nhanh chóng thành thành thật thật Hồi đi học đi, tề . . ."

Hắn lờ còn chưa nói hết , Lý Phàm đảo động .

Đao của hắn một nét thoáng hiện , Nhị Hắc cảm giác cánh tay trở nên lạnh lẽo ! Tiếp theo , ở trong ánh mắt của hắn , nhất cái tay gãy trên không trung bay ra ngoài , mang theo máu tươi quăng qua một bên .

Này , ai vậy đích tay?

Ta...ta cánh tay vì cái gì như vậy đau . . .

Nhị Hắc cúi đầu xuống , phát hiện mình trên cổ tay máu tươi phun mạnh , kia quen thuộc bàn tay đã muốn không thấy !

"A a a ! Tay của ta , tay của ta !"

Nhị Hắc trước mắt biến thành màu đen , mãnh liệt không chút máu để cho hắn tiếng kêu rên liên hồi . Mà Lý Phàm ngón tay ở trên vai của hắn chọc hai cái , hắn không chút máu lập tức đã ngừng lại .

Nhưng là đứt đi đích tay chừng , lại không về được .

"Một đao này , đúng (là) giáo huấn ngươi."

Lý Phàm nói chuyện khinh miêu đậm tả , giống như chém đứt chỉ là một đồ chơi cánh tay của mà thôi .

"Lần sau tiếp tục nói chuyện với ta như vậy , ta chém đứt, sẽ là của ngươi đầu ."

Hoàng Lỗi đều có điểm sợ ngây người , hắn không nghĩ tới , đại ca thể nhưng ra tay như vậy quyết đoán ! Tuy rằng quyết tâm cùng Lý Phàm hống , nhưng hắn luôn luôn lo lắng hồi đề , chính là đại ca dù sao cũng là một học sinh , làm sao có thể thích ứng này máu tươi chảy đầm đìa người sống tạm bợ cuộc sống !

Nhưng là hiện tại , đại ca không thể nghi ngờ để cho hắn khuất phục !

"Chém đứt một bàn tay trong lời nói . . . Xem như có ý định nhân thân làm thương tổn ."

Bạch Lâm Lạc ở bên cạnh đích nói thầm , "Nhưng cũng may trừ bỏ những người này , không có người ngoài thấy . Lý Phàm trên tay của mang theo đánh bi-a Dụng Hắc Thủ bộ , không có để lại gì vân tay . Đao đúng (là) tên côn đồ mang tới , chỉ có chủ nhân vân tay . Hơn nữa đều là một ít tên côn đồ , cảnh phương có thể hoài nghi bọn họ lời chứng là giả . Mà Lý Phàm chỉ đúng (là) một học sinh trung học , nếu như ta tìm một số người , thống nhất đường kính , nói là mấy tên côn đồ đồ máu , chính mình khám thành như vậy , sau đó cố ý hướng Lý Phàm lừa gạt tiền , hắn là có thể Hành được thông . Xác suất thành công , ần , 85% đi . . . Nếu Lý Phàm cùng ta biểu diễn kỹ xảo tiếp tục rất giống một chút , hắn là có thể có 90% rồi . . . Lại mời một cái đỡ luật sư , mới có thể có 95% xác suất thành công , ần . . ."

Hoàng Lỗi mồ hôi lạnh đều xuống đi , Bạch Lâm Lạc làm bầm lâu bầu , không thể nghi ngờ để cho hắn sợ !

Này học sinh trung học . . . Chứng kiến máu tanh như thế một màn , thể nhưng không có sợ hãi , ngược lại đang tính toán như thế nào nhường đại ca thoát thân sao?

Bỗng nhiên hiểu được vì sao đại ca muốn tìm này Tiểu Tứ mất làm quân sư rồi!

Ngắn ngủn trong nháy mắt , khi tất cả người còn đang là Lý Phàm chém người khiếp sợ thời điểm , hắn cũng đã nghĩ tới xa như vậy !

"Nghe rõ chưa?"

Lý Phàm ngồi xổm xuống , đem cây đao này nhẹ nhàng đặt lên Nhị Hắc trước mặt của , "Hôm nay chém ngươi , cũng là Bạch khám . Đao ta phóng trước mặt ngươi rồi , có gan , ngươi có thể khám trở về ."

"Ta . . . Ta sai lầm rồi . . ."

Nhị Hắc không ngốc , hắn hẳn cho tới hôm nay một bước này , lại là phó phạm bên người thân tín , hoàn toàn chứng minh hắn đúng (là) một người thông minh !

"Phàm ca . . . Là ta có mắt không trông . . . Cảm ơn ngươi lưu ta một mạng ."

"Không khách khí ."

Lý Phàm vươn tay ra , vỗ vỗ mặt của hắn , "Cánh tay kia , coi như là ngươi mua giáo huấn . Nói cho phó phạm , này phòng bóng bàn đúng (là) địa bàn của ta , Mọi người nước giếng không xâm phạm nước sông . Nếu hắn đem ta chọc tới , ta không để ý đi tìm hắn nói một chút . Hắn là cái đại ca , ta chỉ là đệ tử , vô gia không nghề nghiệp , liều mạng , hắn hợp lại không dậy nổi ."

"Ta . . . Ta sẽ chuyển đạt . . ."

Nhị Hắc gật gật đầu , "Kia Phàm ca . . . Quấy rầy , chúng ta này liền rời đi . . ."

"Đi thôi , đừng làm cho ta phải nhìn...nữa người ."

Lý Phàm phát phát tay , Nhị Hắc lập tức mang theo của mình một đám người chạy .

Nhìn bọn họ hốt hoảng chạy thực mạng bóng dáng , Hoàng Lỗi bỗng nhiên cảm giác , từ hôm nay trở đi , Lý Phàm một nhân sinh khác , cũng chính thức bắt đầu rồi .

"Hô . . . Đám người kia cuối cùng đi nha."

Lý Phàm lại đột nhiên nhẹ nhàng thở ra , sau đó đặt mông tựa ở trên ghế dựa .

"Thế nào , ta vừa rời diễn còn giống không giống một cái đại ca?"

"Cmn , đại ca , vừa rời người đều đúng (là) biểu diễn kỹ xảo sao?"

Hoàng Lỗi chấn kinh rồi .

"Không tính đi . . Dù sao đều là nhìn đó điện ảnh và truyền hình kịch học được ."

Lý Phàm cũng nghiêm túc lên , rất chân thành thuyết nói: " Lỗi Tử , bốn mắt , từ hôm nay trở đi , chúng ta Mọi người chính là trên một sợi thừng châu châu rồi. Mọi người nhất vinh câu vinh , nhất tôn câu tôn . Mà những người này , nếu là ta không ngoan , bọn hắn liền gấp cưỡi ở đỉnh đầu của chúng ta thượng thái ."

"Đại ca nói rất đúng ! Đòi ta liền xác định vững chắc đi theo đại ca !"

Hoàng Lỗi lập tức nói nói: " đại ca phụ trách kiến công lập nghiệp , ta phụ trách coi trời bằng vung !"

"Đừng làm , ta thật không nghĩ hỗn hắc nói."

Lý Phàm cười rộ lên , "Hắc đạo cuối cùng là hạ tam lưu , không đến tiền rất nhanh . Ta chỉ muốn mượn này làm nền tảng , các huynh đệ làm ra một sự nghiệp lẫy lừng!"

"Nhưng phó phạm nếu trả thù nên làm cái gì bây giờ?"

Hoàng Lỗi không nhịn được nói thầm , "Vị đại ca kia vẫn còn có chút nhân mạch, nếu là hắn tìm chúng ta phiền toái . . . Sự tình cũng không quá dễ làm a . . ."

"Yên tâm , hắn không biết tìm chúng ta phiền toái ."

Bạch Lâm Lạc lại cười rộ lên , đẩy hạ mắt kiếng của mình , "Ta đoán nghĩ, đêm nay , hoặc là đêm mai , hắn liền sẽ tới tìm chúng ta rồi. Không phải làm phiền , mà là mượn sức ."

"Thiệt giả hay sao?"

Hoàng Lỗi nghe như sừng sốt một chút, chỉ cảm giác đầu của mình không đủ dùng rồi.

"Ta muốn đúng (là) phó phạm , ta khẳng định mang theo chừng một trăm hào huynh đệ , thẳng tiếp bình nơi này a !"

"Cho nên đầu óc của người không đảm đương nổi đại ca ."

Bạch Lâm Lạc cười cười .

"không sao , chỉ cần có thể làm đại ca ngựa chết là đến nơi !"

Hoàng Lỗi lại rất thỏa mãn , "Kia , đại ca , chúng ta kế tiếp làm sao bây giờ?"

"Quét dọn một chút nơi này , nếu bốn mắt nói rất đúng lời mà nói..., phó phạm sẽ phải."

Lý Phàm cầm lấy một cây cán cây cơ , "Đánh tiếp bi-a , buôn bán , nhìn xem phó phạm tới cùng sẽ sẽ không xuất hiện ."

"Thành !"

Hoàng Lỗi tuy rằng đáp ứng thống khoái , trong lòng lại ở nói thầm , phó phạm loại này chân chính đại ca cấp chính là nhân vật , sẽ đến gặp Lý Phàm sao?

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

083 nói chuyện hợp tác

083 nói chuyện hợp tác

Tặng phiếu đề cử chương trước ← mục lục → chương sau gia nhập phiếu tên sách

Hấp dẫn tiến cử: nguyên thủy chiến kí Long Vương truyền thuyết Tuyệt Ứng lãnh chúa ta dục phong thiên Huyền Giới chi môn một kiếm Phi Tiên Long phủ Vu giới thuật sĩ tinh châu chuyện cũ

083 đàm nói chuyện hợp tác

"Chính là trong chỗ này sao?"

Một người mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn nam tử trung niên , theo một chiếc Land Rover trên xe đi xuống .

Hắn nhìn thoáng qua trước mặt này bình thường phòng bóng bàn , mảy mảy không được nhẹ nhàng nhú lại .

"Đúng đây chuyện này... Đại ca . . ."

Nhị Hắc một bàn tay treo băng , đứng ở Phó Phàm trước mặt cửa , cúi đầu nói .

"Nhị Hắc a , nói tắt cả cho người đi bệnh viện . Tồn thương nặng như vậy , lưu lại điểm di chứng có thể làm sao bây giờ ."

Phó Phàm khe khẽ thở dài , "Các người những hài tử này a , thật không dễ cho ta tiết kiệm một chút tâm ."

"Cấp đại ca thêm phiên toái . . ."

Nhị Hắc khuôn mặt hồ thẹn .

"Tay người thế nào?"

"Y Sinh nói , còn có thể đón về . Bất quá , ta không có ý định đón ."

Nhị Hắc trong mắt lóe lên một nét thoáng hiện vẻ lo lắng , "Ta muốn thường xuyên nhắc nhở chính mình , làm người , không thể thật ngông cuồng ."

"Cũng tốt ."

Phó Phàm vỗ vỗ bờ vai của hắn , "Lần này tuy rằng không có một bàn tay , nhưng bảo vệ người sau này một mạng . Cánh tay kia , buộc giá trị ."

"Cám ơn đại ca dạy bảo !"

"Tốt lắm , khiến cho ta thấy thấy vị này Lý Phàm , rốt cuộc là cái nhân vật dạng gì đi."

Hắn thoải mái rơi xuống , bên cạnh một chiếc màu đen xe Toyota lý lập tức đi ra bốn chuyên nghiệp tay đầm , mỗi cái đều hung thần ác sát , vọt thẳng vào phòng bóng bàn giữa .

"Đại ca của chúng ta làm ít chuyện ."

Một cái trong đó tay đầm từ trong lòng lấy ra một con dao găm , coong một tiếng , đánh tại một trương bi-a vụ án thượng .

Lý Phàm lúc này đang dạy Bạch Lâm Lạc đánh bi-a , thấy như vậy một màn , nhìn không được chân mày cau lại .

Mà mấy người đại hán vừa tiến đến , vốn đánh bi-a đệ tử còn nơi nào có tâm tình chơi , một đám toàn bộ hù chạy . Chỉ chốc lát , phòng bóng bàn lý chỉ còn lại có Lý Phàm cùng Phó Phàm người.

"Đại ca . . . Hẳn là Phó Phàm đến đây . . ."

Hoàng Lỗi thấp giọng ở Lý Phàm bên tai nói nói: " bốn người này là hán chuyên nghiệp tay đấm , ngoại hiệu tự kêu là tứ đại Kim Cương ."

"Uh, ta biết rồi ."

Lý Phàm gật gật đầu , buông cán cây cơ , "Chuẩn bị đón khách đi."

"Phốc . . . Cái từ này có phải hay không không tốt lắm . . ."

Bạch Lâm Lạc nhin không được hỏi.

"Nói cũng đúng . . . Đây đó không phải điểm tựa !"

Lý Phàm đang nói chuyện , một người mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn nam tử trung niên đã đi vào rồi . Phó Phàm liếc nhìn đâm vào bi-a vự án thượng chủy thủ , chân mày hơi nhíu lại.

"Tiểu Đông a, là không phải ghim người."

"Vâng. . ."

Phía trước trát vự án tay đấm lập tức cúi đầu .

", người có biết quy củ của ta ."

Phó Phàm ngoéo ... một cái thủ , cái kia Tiểu Đông thân thể chấn động , lại không có chút gì do dự , bước đi lên trước, bắt tay đặt ở bi-a vự án thượng .

Phó Phàm rút ra chủy thủ , sau đó một phen đâm vào Tiểu Đông cái kia trên tay !

Tiểu Đông cắn răng một cái , không hé răng , nhưng thật ra tên hán tử !

"Lý lão đệ , ta thủ hạ không quá sẽ làm sự , ta thay người trừng phạt hán hạ xuống, hi vọng người có thể tha thứ ."

"Phó Phàm đại ca , thật sự là hảo thủ đoạn ."

Lý Phàm vỗ nhẹ nhẹ thủ , "Thật sự là đem đệ đệ ta dọa sợ ."

"Lão đệ , người lời nói này liền không có ý nghĩa rồi."

Đã có hai cái tiểu đệ cái ghế nâng đi qua , đặt ở Phó Phàm phía sau , nhường Phó Phàm tọa ở trước mặt .

"Lão đệ tên , ta đã theo Tô Thần nơi đó đã nghe qua rồi. Ta cũng biết , người có thể là không rất ưa thích tuân thủ chúng ta này trên đường quy củ . Ta đây cũng có thể hiểu được , bởi vì càng là người trẻ tuổi , liền càng thích phá hư . Mà càng đến chúng ta cái tuổi này , ngược lại càng thích tuân thủ quy củ ."

"Đây còn không phải là bởi vì , quy củ đều là các người định xuống sao?"

Lý Phàm bữu môi một cái .

"Cũng có thể nói như thế . . . Nhưng không phải ta một người , mà là thiên thiên vạn vạn cái người như ta , định xuống ."

Phó Phàm nói nói: " định ra quy củ như vậy , chính là vì nhường một chuyến này không sẽ hồng mắt , có thể một đời một đời Địa truyền thừa tiếp . Lại nói tiếp có thể thực không thể tưởng tượng nổi đi, chúng ta người như vậy , nhưng lại có không thể làm trái quy củ ."

"Ta tự nhiên là sẽ không tuân thủ các người này làm được quy củ ."

Lý Phàm lại nói nói: " bởi vì ta hoàn toàn,từ đầu,luôn luôn không có ý định nhập các người một chuyến này . Quy củ của các người , cũng không có quan hệ gì với ta ."

"Ta hiểu , lão đệ người cũng không cần cấp , hãy nghe ta nói hết ."

Phó Phàm cũng không gấp nóng nảy , tính tình của hán rõ ràng so với Tô Thần còn muốn ổn , tâm cơ cũng so với Tô Thần phải sâu chìm .

"Lần này ta tới , cũng không phải là vì cùng đánh nhau. Ta đã già , cũng không thích đả đả sát sát ."

"Kia Phó Phàm lão ca đại giá quang lâm ta đây tiểu địa phương , cần làm đây?"

Này đó làm đại ca, một đám tâm nhãn đều rất sâu . Lý Phàm cũng không muốn bị bọn hán cấp tính kể , may mắn mục đích của hán phía trước Bạch

Lâm Lạc giúp đỡ phỏng đoán qua , bởi vậy Lý Phàm luôn luôn rất bình tĩnh .

"Lão đệ , chúng ta một chuyện này , luôn sẽ có đó không hiểu quy củ lắm người trẻ tuổi xuất hiện ."

Phó Phàm chậm rãi nói nói: " những người này thậm chí cả tối thiểu đối đại ca tôn trọng cũng không có , lưu của bọn hắn , cũng là một loại tai họa a ."

"Người là có ý gì , cứ việc nói thẳng đi ."

Lý Phàm cũng không ngạc nhiên , nghe được huyền cơ trong đó .

Phó Phàm phát phát tay , phía sau hắn vài người đều ly khai phòng bóng bàn , chỉ để lại cái kia Tiểu Đông , như cũ đứng ở sau lưng hắn .

"Có một số việc , chúng ta này đó thủ quy củ đại ca , cũng không tốt lắm ra mặt ."

Phó Phàm thấp giọng , nói nói: " ta hi vọng người có thể giúp ta một chuyện , thay ta giáo huấn một chút này không tuân quy củ bọn nhỏ ."

"Ta có chỗ tốt gì?"

Lý Phàm cũng rất trực tiếp .

"Làm bản sống , tự nhiên phải có cái giá cả Mã ."

Phó Phàm đích ngón tay nhẹ nhàng bãi lộng số tám bi-a , "Mỗi lần ta tìm người , đều cũng cho người một quả thích hợp bằng giá . Đương nhiên , lúc này đây cũng không ngoại lệ ."

"Không bằng trước tiên nói một chút về lần này cần chúng ta làm cái gì ."

Lý Phàm bỗng nhiên hứng thú , "Nếu quá khó khăn lời mà nói..., chúng ta không nhất định có thể đón."

"Yên tâm , ta nếu tìm người , chính là tin tưởng thực lực của người ."

Phó Phàm nói nói: " nhiệm vụ lần này cũng rất đơn giản , người có biết Hồ Nhị Cầu sao?"

"Vừa vặn , biết ."

Lý Phàm Tâm nói , đến đây , quả nhiên không ra Bạch Lâm Lạc đoán trước .

Bạch Lâm Lạc ngồi ở bên cạnh , đẩy trên sống mũi kính mắt , tựa hồ có hơi đắc ý .

"Tối ngày mốt 12 điểm, Hồ Nhị Cầu sẽ ở Tùng Giang bến tàu cùng người Việt Nam tiến hành một hồi giao dịch ."

Phó Phàm thanh âm trầm thấp , lại hết sức rõ ràng , "Đám kia hàng , giúp ta lấy tới , ta muốn ."

Hắn chìa năm ngón tay , "Giá , số này ."

"Năm trăm vạn?"

Lý Phàm sur từ mở rộng miệng , cầu phú quý trong nguy hiểm , hắn cần cần một cái cơ hội như vậy . Phó Phàm lại cười , "Lão đệ , người có thể thật biết nói đùa . Khoản này hàng đích xác giá trị cái giá này , nhưng đó là ở trong tay ta . Ở trong tay các người , chính là năng thủ son dụ ."

Hắn dừng một chút , "50 vạn , là các người lần này lao động . Dù sao cũng là chúng ta lần đầu hợp tác , ta hy vọng có thể chứng kiến thành ý của các người ."

Lý Phàm nhìn chung quanh một chút , Hoàng Lỗi luyện một chút lắc đầu , mà Bạch Lâm Lạc lại đang trầm tư .

"Được , hàng này chúng ta làm xuống đi ."

Lý Phàm vừa dứt lời , đột nhiên vỗ tay phát ra tiếng .

Phó Phàm còn không thấy rõ , Lý Phàm đã muốn ngồi ở trước mặt hắn bi-a vụ án lên , cầm trong tay Phó Phàm vừa rồi đang đem Ngoạn màu đen số tám cầu .

"Bất quá Phó Phàm đại ca cũng phải nhớ kỹ , ta thích hợp tác , không thích phản bội . Nếu như người có năng lực phản bội ta...ta , cũng có năng lực giết chết người ."

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

084 nhiệm vụ kế hoạch

084 nhiệm vụ kế hoạch

Tặng phiếu đề cử chương trước ← mục lục → chương sau gia nhập phiếu tên sách

Hấp dẫn tiến cử: nguyên thủy chiến kí Long Vương truyền thuyết Tuyệt Ứng lãnh chúa ta dục phong thiên Huyền Giới chi môn một kiếm Phi Tiên Long phủ Vu giới thuật sĩ tinh châu chuyện cũ

084 nhiệm vụ kế hoạch

Phó Phàm ở lúc trở về , tọa ở bên cạnh hắc Tiểu Đông tựa hồ muốn nói lại thôi .

"Ngươi là muốn hỏi ta , vì sao phải dùng Lý Phàm một người như vậy làm việc , đúng không?"

Phó Phàm đoán được chính mình tâm phúc tâm tư , mỉm cười .

"Hừm . . "

Tiểu Đông gật gật đầu , "Loại chuyện này , kỳ thật chỉ cần đại ca ngài nói một tiếng , ta cùng mấy huynh đệ liền thay ngài làm ."

"Loại chuyện này , chúng ta không có phương tiện ra mặt ."

Phó Phàm tựa vào chỗ tựa lưng lên , nhắm mắt dưỡng thần , "Mà Lý Phàm người như thế . . . Hắc là một thanh đao , dùng hắc tới giết người , vừa lúc ."

"Đại ca kia . . . Ngài sẽ không sợ cây đao này bị thương chính ngài sao . . ."

"Lý Phàm người như thế , chỉ cần ngươi không mạo phạm ích lợi của hắc , hắc tự cũng không tổn thương ngươi ."

Phó Phàm tựa vào kia , khí chất đó giống như là một pho tượng người hiền lành lão Phật , "Hơn nữa , đây là ta cùng Lý Phàm lần đầu tiên gặp mặt , cũng là một lần cuối cùng gặp mặt . Từ nay về sau , giữa chúng ta khai thông , phải nhờ vào ngươi ."

"Đại ca ngài yên tâm , ta nhất định làm ngài đi theo làm tùy tùng ! Bất quá , ngài cũng quá tôn trọng này Lý Phàm rồi , ta cảm thấy cho hắc không đáng ngài tín nhiệm !"

"Tiểu Đông , ngươi tuổi trẻ , có năng lực , cũng có bóc đồng . Nhưng ngươi thiếu hụt , đúng (là) kinh nghiệm cùng kiến thức ."

Phó Phàm cười ha hả nói , "Lý Phàm người như thế , tên là Vũ Đẩu gia . Chúng ta này đó phạm phụ tục tử , tự nhiên là không có biện pháp đối trả cho bọn họ . Nhưng có một tên là Cẩm Y vệ tổ chức , đến hắc làm lớn chuyện thời gian , cái tổ chức này , tự nhiên sẽ tới thu thập hắc ."

"Ta hiểu rồi."

Tiểu Đông nhàn tình sáng lên , "Đại ca quả nhiên là thần cơ diệu toán !"

"Đường còn dài , xem xa một chút ."

Phó Phàm nói xong câu đó lúc sau , giống như ngủ giống như , không lên tiếng nữa , chỉ có đều đều tiếng ngáy .

Tiểu Đông cũng không ở quá rầy , tựa hồ đang tiêu hóa đêm nay hấp thu nội dung .

Mà lúc này , Lý Phàm cùng Bạch Lâm Lạc , Hoàng Lỗi ngồi ở phòng bóng bàn lý , cũng đang nhớ lại chuyện đêm nay .

Phó Phàm lúc này đây tới tìm hắc nhóm , dụng ý rất rõ ràng , chính là mượn sức .

"Không , đây không phải mượn sức , mà là lợi dụng ."

Lý Phàm ngồi ở chỗ kia , vuron cái thật to lưng mồi , "Hắn muốn lợi dụng ta cây đao này , làm hắn không thể việc làm ."

"Đúng vậy , bất quá , cái này cũng đang cùng chúng ta đắc ý ."

Bạch Lâm Lạc rõ ràng thực văn nhược bộ dạng , lúc này ngược lại có chút hưng phấn lên , "Lý Phàm , đúng là chúng ta đại triển thân thủ thời điểm tới ! Chúng ta cần Phó Phàm cấp cho tin tức , cũng không cần lo lắng hắn sẽ bán đứng chúng ta ."

"Này bang các đại ca . . ."

Hoàng Lỗi nhưng có chút không yên , "Bọn hắn cần một cước đá văng chúng ta thời điểm , tuyệt đối sẽ không do dự !"

"Phó Phàm mình là sẽ không xuất thủ , nhưng ta tin tưởng , hắn nhất định có chỗ dựa gì ."

Bạch Lâm Lạc còn tại phỏng đoán .

"Ta biết là cái gì ."

Lý Phàm tin tưởng , lấy Phó Phàm nhân vật như vậy , khẳng định biết Cẩm Y vệ . Hắn quả nhiên là đa mưu túc trí , một bên lợi dụng chính mình , một bên chờ đợi mình kiêu ngạo , sau đó nhường Cẩm Y vệ đến thu thập mình .

Quả nhiên là hảo tâm cơ a !

"Như thế nào , nguy hiểm không?"

Bạch Lâm Lạc lo lắng hỏi.

"Yên tâm , ứng phó được đến ."

Lý Phàm gật gù đầu , "Chúng ta chỉ cần lo lắng chuyện của chúng ta , còn dư lại liền giao cho ta tốt lắm . Bốn mắt , suy nghĩ một chút chúng ta nhiệm vụ của lần này kế hoạch , nên như thế nào theo hồ khẩu trung rút ra nha."

"Ta nhìn một chút Phó Phàm lưu lại tư liệu ."

Bạch Lâm Lạc vỗ vỗ tay , "Đóng cửa ."

"Được rồi !"

Hoàng Lỗi biết nơi này duy nhất tiểu đệ chính là mình , hắn cũng nghiêm túc , tung tăng chạy tới tạo nên Thiết Môn .

Phòng chơi bi-da bên trong đốt đèn , Bạch Lâm Lạc đem những tài liệu này dán tại bên cạnh một trương trên bảng đen . Hắn đẩy hạ kính mắt , đại não bắt đầu tốc độ cao vận chuyển , không ngừng mà tự hỏi .

"Hai ngày sau , giao dịch vị trí là Giang Biên . . . Người Việt Nam nhất định sẽ theo trên sông . . . Mà trên sông thủy cảnh sẽ ở mấy cái này vị trí bố phòng , như vậy bọn hắn chỉ có thể từ nơi này đi ra . . . Hắn là chính là như vậy một cái bản đồ . . . Chỉ cần có thể khi bọn hắn cùng Hồ Nhị Cầu giao dịch phía trước ngăn bọn họ lại , hắn là liền không thành vấn đề ."

Bạch Lâm Lạc đem kính mắt hái xuống , một bên dùng kính mắt bỏ sát , vừa nói , "Đã có phương pháp , chúng ta ở trong này chặn đường bọn hắn ."

Nói xong , hắn vuron tay ra , ở Tùng Giang trên bản đồ vẽ cái vòng đỏ .

"Người Việt Nam trong tay đúng (là) thuốc phiện ."

Lý Phàm trong mắt lóe lên một đạo tinh quang , "Phải làm , liền làm đại !"

"Đại ca , ngươi không phải là muốn liền Hồ Nhị Cầu tiền trong tay cùng nhau ăn đi !"

Hoàng Lỗi đã muốn ý thức được Lý Phàm ý tưởng .

"Ngươi biết của ta vui mừng ."

"Móa , đại ca , ngươi cũng quá làm càn !"

"Ngươi sợ?"

"Sợ cái JB(cái o0o) , nhân sinh có thể có vài lần đánh !"

Hoàng Lỗi đang ở cần một cái quả táo , nghe nói như thế , hắn đem trong tay quả táo hung hăng đập xuống đất , "Mẹ kiếp nhà nó , bất cứ giá nào ! Đại

ca , ta vốn là cái tên côn đồ , cái khác ta không có , mạng ta ngược lại thật ra có một điều ! Này hơn một trăm cân liền giao cho người , người nghĩ thế nào gây sức ép đều được !"

"Lăn con bê , ta gây sức ép thân thể của người làm gì ! Người muốn thực sự yêu thích đó , quay đầu lại ta tìm lưỡng tráng nam hung hăng gây sức ép người một chút !"

"Ai nha . . . Này còn không có hưởng qua . . ."

Hoàng Lỗi nhưng thật ra nghiêm túc suy tư một chút , "Có cơ hội thật là có thể thử một lần . . ."

"Lăn con bê , của người trung tiết đâu rồi, hạn cuối đây?"

Lý Phàm xem như ăn xong Hoàng Lỗi rồi.

"Chúng ta nơi này có thể đánh, chỉ có Lý Phàm một người ."

Bạch Lâm Lạc sát kính mắt , bắt đầu trầm tư , "Muốn hai mặt ăn hết , ta cũng cần tiếp tục nhiều lợi hại tay đấm !"

"Tay đấm sao?"

Lý Phàm bỗng nhiên nở nụ cười , "Nói lên đánh tay , ta ngược lại thật ra có một cái người tốt tuyển . Vừa lúc thời gian cũng không còn nhiều lắm rồi, ta đi tìm hắn đi."

"Ta còn cần một con thuyền ."

Bạch Lâm Lạc tiếp tục yêu cầu .

"Bảo ở trên người của ta đi."

Hoàng Lỗi vỗ đùi , "Làm chiếc thuyền vẫn là không thành vấn đề."

"Hôm nay phải đi làm ."

Bạch Lâm Lạc nói nói: " chuẩn bị cho tốt lúc sau ăn núp đi , Hậu Thiên lại dùng ."

"Được, ta hiểu rồi."

Hoàng Lỗi gật gật đầu , mà Bạch Lâm Lạc thúc giục , "Các người đều đi làm việc của mình đi, ta còn muốn đem nhiệm vụ cận kề tính toán một chút . . . Đêm nay chúng ta trước đến nơi đây , trưa mai phòng bóng bàn thấy ."

"OKOK !"

"Ngày mai gặp !"

Ba người ở phòng bóng bàn tách ra , Lý Phàm một mình một người đi trước Giang Biên .

Lúc này Quan Văn Bảo đang đứng ở du thuyền mặt trên , trong tay quơ một ít can Yển Nguyệt đao , đối với ánh trăng luyện tập đao pháp của mình .

Cùng ngày xưa bất đồng , Quan Văn Bảo thân mình cũng không có mặc áo giáp . Tại như vậy rét lạnh đêm thu , lại nương theo sau đến xuong Giang Phong , Quan Văn Bảo lại chỉ mặc một bộ phong phanh quần đùi , trên thân đứng (là) ngực , toàn bộ nhờ hấn bắp thịt rắn chắc cùng Chân khí chống lên rét lạnh .

Một cây Yển Nguyệt đao ở trong tay của hắn bị múa ra cuồng phong , giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ hóa thành một con Chân long , rong chơi phía chân trời.

Mồ hôi theo trên trán của hắn rơi xuống dưới , vỗ vào hấn bắp thịt rắn chắc thượng .

"Các hạ , xem lâu như vậy , nên đi ra nhìn một lần chứ ."

Quan Văn Bảo bỗng nhiên đề xuống thân đao , thanh âm to , giống như trong đêm đen vang lên một tia chớp .

Đã đây rồi - -

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

085 Quan Gia hậu nhân

085 Quan Gia hậu nhân

Tặng phiếu đề cử chương trước ← mục lục → chương sau gia nhập phiếu tên sách

Hấp dẫn tiến cử: nguyên thủy chiến kí Long Vương truyền thuyết Tuyệt Ứng lãnh chúa ta dục phong thiên Huyền Giới chi môn một kiếm Phi Tiên Long phù Vu giới thuật sĩ tình châu chuyện cũ

085 Quan Gia hậu nhân

"Thật sự là hảo thân thù !"

Lý Phàm theo trong đêm đen hiện thân , khinh phiêu phiêu rơi xuống Quan Văn Bảo đối diện trên lan can , một chân dẫm lên trên , nhẹ nhàng Như Phong .

"Tại sao lại là ngươi?"

Quan Văn Bảo chứng kiến Lý Phàm , mày nhẹ nhàng nhíu lại .

"Hữu duyên thiên lí năng tương ngộ thôi !"

Lý Phàm cười hắc hắc , nhìn thấy Quan Văn Bảo ánh mắt tựa hồ có điểm tham lam . Ánh mắt như vậy , lại đem Quan Văn Bảo nhìn có chút thẹn thùng .

Hai tay của hắn mang theo của mình Yên Nguyệt đao , cúi đầu , tựa hồ có hơi mặt đỏ bộ dạng .

"Cái kia . . . Ta...ta không cái loại này ham . . ."

Đi con em ngươi ! Người này muốn đi đâu !

Lý Phàm Tâm nói , người này hoàn toàn nghĩ sai a chà mẹ nó !

"Đại ca , ta không phải ý tứ kia a !"

Lý Phàm vội vàng giải thích , "Ta với ngươi trong lúc đó , hoàn toàn chính là loại nam nhân cùng nam nhân thương thức !"

"Ta hiểu . . ."

Quan Văn Bảo mặt của tựa hồ đỏ hơn , hắn nhỏ giọng nói , "Ta ở trong câu lạc bộ . . . Nhìn thấy qua rất nhiều nam nhân ở giữa thương thức . . . Ta cũng không kỳ thị , nhưng chính mình không muốn làm này , thật sự . . ."

"Móa , ta cũng vậy không muốn làm , ta có vị hôn thê thật là tốt sao?"

Lý Phàm lúc này chỉ có thể đem Mộ Dung Anh lấy ra làm bìa đỡ đạn , "Ta không có cái loại này yêu thích !"

"A , ta cũng vậy chỉ chỉ nói nói mà thôi , thật không có nghĩ như vậy qua các hạ !"

Tuy rằng trên miệng nói như vậy , nhưng Lý Phàm rõ ràng chứng kiến Quan Văn Bảo nhẹ nhàng thở ra .

Mã mẹ nó , người này tư tưởng , cũng thật sự là say !

"Không biết các hạ đêm khuya trước chỗ này , đứng (là) để làm gì ý?"

Quan Văn Bảo nói chuyện luôn luôn có chút vẻ nho nhã , Lý Phàm nghe thật cũng không rất không thoải mái .

"Nhớ ngươi , đến xem ."

Lý Phàm cũng không tốt lắm ý tứ trực tiếp thuyết minh ý đồ đến , nhưng Quan Văn Bảo cũng hồ hởi chân động !

"Các hạ không phải nói . . . Không có Long Dương chi thích sao?"

"Cmn, làm sao ngươi luôn luôn hướng bên kia muốn !"

Lý Phàm thiếu chút nữa là nổi điên, "Là (vâng,đúng) cá nhân đều phải bị ngươi mang sai lệch được không? Ta chỉ là lần đầu tiên nhìn thấy ngươi võ công như thế cao thủ, cho nên rất tò mò, tới thăm ngươi một chút."

"Các hạ là mới vào võ lâm sao?"

Quan Văn Bảo đối Lý Phàm cũng có chút tò mò, hẳn nhiều đánh giá Lý Phàm vài lần, rốt cục nhìn không được hỏi.

"Là (vâng,đúng)."

Lý Phàm đặt mông ngồi ở trên lan can, nhìn thấy Quan Văn Bảo, "Luyện võ bất quá hơn một tháng đi."

"Các hạ nói như vậy . . . Thật sự khó mà tin được . . ."

Quan Văn Bảo cảm thấy được Lý Phàm trong lời nói có điểm phá vỡ hẳn thường thức, "Ta thuở nhỏ tập võ, đã muốn luyện có mười lăm năm, mới vừa có tu vi hiện tại ! Các hạ chỉ luyện hơn một tháng, ta thật sự khó mà tin được các hạ trong lời nói . . ."

"Ta biết ngay ngươi sẽ không tin tưởng."

Lý Phàm liếc mắt, "Nói như thế, ta là Thuần Dương thể."

Nghe thế bức tranh, Quan Văn Bảo đích biểu tình rõ ràng có chút giật mình. Hắn lập tức nhìn chung quanh một chút, lại vênh lỗ tai lên nghe ngóng, phát hiện chung quanh không người nào khác, này mới yên tâm lại.

"Cảm tạ các hạ đối tín nhiệm của ta . . ."

Quan Văn Bảo buông Yên Nguyệt đao, đối với Lý Phàm vừa chấp tay, "Bất quá các hạ lời này, sau khi tuyệt đối không nên đối với người khác nhắc tới, nếu không phải đưa tới họa sát thân !"

"Yên tâm đi, ta không ngốc đến loại trình độ đó."

Lý Phàm khoát tay, "Ta cũng vậy bắt ngươi làm huynh đệ xem, mới sẽ nói cho ngươi biết. Bằng không, loại quan hệ này đến bản thân và gia đình tánh mạng chuyện của, sao có thể tùy tiện nhắc tới lên."

"Thật không nghĩ tới, chính ta tại sinh thời, thế nhưng cũng có thể nhìn thấy một cái Thuần Dương thể truyền nhân."

Quan Văn Bảo thập phần cảm khái, dù sao Thuần Dương thể đối giang hồ chi người mà nói, thật là long phượng và sùng lân, phi thường hiếm thấy !

"Thực không dám giấu diếm, ta hôm nay tìm ngươi, là có chuyện cầu ngươi."

"Các hạ cứ việc nói là được!"

Quan Văn Bảo nhưng thật ra rất sung sướng, "Ta thiếu các người kế tiếp chuyện, các hạ có yêu cầu gì, ta nhất định kiệt lực thỏa mãn các hạ ! Ặc . . . Đương nhiên, phương diện kia ngoại trừ . . ."

"Móa, ta cũng sẽ không có phương diện kia yêu cầu !"

Lý Phàm sắp bị Quan Văn Bảo khí chết, người này, đến cùng phải hay không GAY ! Nếu không phải, nha như thế nào ba câu nói không rời này ! Lý Phàm phỏng chừng, này Quan Văn Bảo đúng (là) ở trong câu lạc bộ đã bị lâu lắm hun đúc rồi, cả người đã bắt đầu biến thái ! Ân, chính mình có trách nhiệm có nghĩa vụ, đem hắn từ loại này cổ quái trung cứu thoát ra !

"Vậy là tốt rồi . . ."

Quan Văn Bảo lại thờ dài nhẹ nhõm một hơi, Lý Phàm thật muốn đoán hẳn một cước.

"Ta cũng cần ngươi giúp ta làm một chuyện, đại khái là Hậu Thiên buổi tối, ta sẽ tìm đến ngươi !"

"Đừng tới nơi này tìm ta rồi."

Quan Văn Bảo nói nói: " này dù sao cũng là Tô Thần địa bàn, ngươi bị phát hiện sẽ không tốt."

Hắn suy tư một chút, sau đó nói, "Ngươi ở đâu, ngươi nói cái địa phương, đến lúc đó ta đi tìm ngươi chứ"

"Cũng tốt."

Lý Phàm gật gật đầu , "Vậy tối ngày mốt 9 giờ Chuông , ở tư nhân nhị trung môn khẩu số tám phòng bóng bàn tập hợp ."

"Không thành vấn đề ."

Quan Văn Bảo một lời đáp ứng luôn , "Ta nhất định sẽ tuân thủ ước định !"

"Vậy quyết định ."

Lý Phàm gật gật đầu , "Quân tử nhứt ngôn tứ mã nan truy , chúng ta đến lúc đó thấy !"

"Các hạ trước khi rời đi , có không cũng đáp ứng ta một cái yêu cầu !"

"Hả? Yêu cầu gì?"

"Các hạ có không báo cho , người Dụng đến tốt cùng là công phu gì thế?"

"Ngũ Cầm Hộc kích thuật ."

Lý Phàm có chút kiêu ngạo mà nói nói: "đích thật là ta tự nghĩ ra công phu !"

"Bội phục !"

Quan Văn Bảo lại chấp tay , "Ta Quan Văn Bảo cuộc đời không bội phục qua người nào , các hạ là ví dụ ngoại ! Nếu có cơ hội , hi vọng còn có thể cùng các hạ so so chiêu !"

"Sẽ có cơ hội."

Lý Phàm gật gật đầu , hẳn cũng rất muốn cùng Quan Văn Bảo cao thủ như thế so chiêu .

"Vậy các hạ . . ."

Quan Văn Bảo đang muốn nhiều dặn hai câu , bỗng nhiên lông mi vừa nhú , "Có người đến ."

Hắn vừa dứt lời , Lý Phàm đã muốn thân thể khê đao , ẩn thân Vu thuyền phía dưới đã đi .

Mà Quan Văn Bảo vừa quay đầu lại , Tô Thần thủ hạ chính là Vũ Phong đang đi tới , đối với hắn khiển trách nói .

"Quan Văn Bảo , người nha chạy tới đây làm gì ! Hôm nay người được lắm trận đấu , người đã quên sao?"

"Trận đấu?"

Quan Văn Bảo thanh âm của hơi kinh ngạc , "Hơn một lần giao thủ , ta bị đó nội thương , còn đang khôi phục ' . Tuần này ta không dự thi , hẳn là cùng Tô lão bản xin nghỉ xong mới đứng ."

"Xin mời giả? A ! Khẩu khí thật lớn !"

Vũ Phong trào phúng "Quan Văn Bảo , người khẩu khí thật lớn ! Ta xem người đã quên thân phận của người chứ ! Đừng quên , người có thể là chúng ta Tô lão bản tay nắm ! Tô lão bản là một người làm ăn , lười với người tính toán ! Nhưng ta tính tình cũng không hay , người nha thiếu lão bản của chúng ta nhiều tiền như vậy , còn muốn nhân hạ không làm việc , muốn chuyện tốt đây?"

"Là (vâng,đúng) ta lo lắng Bất Chu ."

Quan Văn Bảo trầm mặc một chút , "Xin hãy ngồi và Tô lão bản nhiều hơn tha thứ ."

"Đừng JB(cái o0o) nhiều lời , còn không nhanh chóng đi làm việc !"

"Dạ."

Quan Văn Bảo cùng Vũ Phong hai người tiếng bước chân của càng ngày càng xa , Lý Phàm Tâm bên trong không nhịn được cô , tới cùng Quan Văn Bảo thiếu Tô Thần bao nhiêu tiền , mới có thể để cho hắn như thế cúi đầu xưng thần , vì hắn luôn luôn công tác?

Mà Quan Văn Bảo nam nhân như vậy , vì sao lại sẽ thiếu một cái thể lực đen đại ca tiền đâu?

Thật sự là nghĩ mãi mà không rõ , hôm nào hỏi một chút Quan Văn Bảo đi.

Lý Phàm cũng không có dừng lại thêm , dưới chân bước khinh công , nhanh như chớp theo trên sông bỏ chạy .

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

086 lại đã xảy ra chuyện

086 lại đã xảy ra chuyện

Lý Phàm như cũ là sớm rời giường , bắt quá lúc này đây hắn không có tiện đường đi Lâm Nguyệt Tiên gia .

Giữa hai người một vòng tình lữ thời gian đã muốn đã xong , mặc kệ Lý Phàm cái gọi là bệnh có hay không bị Lâm Nguyệt Tiên xem trọng , dù sao ước định chấm dứt , Lý Phàm cũng sẽ không lại đi tìm nha đầu kia !

Bắt quá một tuần này học bù thành quả cũng không tệ lắm , Lý Phàm mấy khoa thành tích đều có rõ ràng đề cao .

Cả ngày hôm nay đều đang thi , lần này thi sát hạch đề thi khó khăn còn có chút làm sâu sắc . Bắt quá nhường Lý Phàm kinh ngạc chính là , rất nhiều đề hắn cũng đã có trí nhớ , phía trước Lâm Nguyệt Tiên cấp bài thi của hắn lý đều có từng thấy , quả nhiên là một ít loại hình đề !

Này mấy trận cuộc thi , Thường Xuân Hi tự mình đảm nhiệm lão sư giám khảo . Hắn một đôi mắt tròn châu đều nhanh rơi đến Lý Phàm thân mình rồi , giống như hắn không nhìn chăm chăm Lý Phàm , một giây sau Lý Phàm liền gấp rút ra một phen Gatling , đem cả lớp người đều cấp thành thạch rặng giống nhau .

Lý Phàm liền do cho hắn xem , trái lại chính tự mình cũng không dối trá , thích làm sao tránh như thế nào tránh !

Thi cả ngày , sau khi chấm dứt , Lý Phàm cùng Bạch Lâm Lạc cùng đi phòng bóng bàn .

"Ta xem Thường lão sư ánh mắt của đều phải vừa được trên người người rồi."

Ở trên đường thời điểm , Bạch Lâm Lạc còn cùng Lý Phàm hay nói giỡn , "Nói không chừng , hắn đối với người cảm thấy hứng thú."

"Đi qua một bên , loại người như người mạnh chịu mới là của hắn yêu nhất !"

Lý Phàm ác độc Địa nào bỏ một chút hình ảnh .

"U , đây không phải Lý Phàm sao?"

Ngay tại hai người mau ra cửa trường thời gian , bắt gặp một cái bạn học cùng lớp .

Người này về mặt chăm chọc nhìn thấy Lý Phàm , "Mỗi ngày cùng một tên lưu manh đệ tử nhất ban , thật sự là để cho ta mặt mất hết . Hiện tại tốt lắm , người rốt cục muốn từ trong lớp lẫn ."

"Đặng Tư Duy , nói chuyện khách khí một chút ."

Không đợi Lý Phàm mở miệng , Bạch Lâm Lạc trước thay hắn mình bắt bình .

"Ha ha , Bạch Lâm Lạc , vài ngày không thấy , người nhưng thật ra thành Lý Phàm chó săn a ."

Đặng Tư Duy tiếp tục trào phúng , "Xem ra qua không được bao lâu , người cũng mau hỗn thành Lý Phàm này phẩm chất đạo đức rồi."

Lý Phàm có điểm khó hiểu , chính mình ngày thường cùng này Đặng Tư Duy có rất ít liên quan a , thậm chí cả nói đều chưa nói qua một câu , hắn vô duyên vô cớ trào phúng chính mình làm lĩn j` tuyến?

Này Đặng Tư Duy đúng (là) lớp học tập đệ nhất tiên từ sanh , có thể nói là Lão Sư trong ánh mắt bảo bối , như thế nào cổ tình cùng chính mình trở ngại?

"Đặng Tư Duy , có điểm rất không cấp thấp chứ?"

Bạch Lâm Lạc lại hiểu khá rõ tình huống , "Chính mình đuổi không kịp Lâm Nguyệt Tiên , tìm Lý Phàm phiền phức thật sao?"

"Nói hưu nói vượn ! Ta đuổi không kịp Lâm Nguyệt Tiên?"

Đặng Tư Duy cười gượng hai tiếng , "Ta ưu tú như thế người, cần truy Lâm Nguyệt Tiên , còn không phải từng phút đồng hồ chuyện tình ! Các người suy nghĩ nhiều quá !"

"Người nam nhân như vậy , đích thật là cố gắng cấp thấp ."

Lý Phàm cũng nhin không được nữa châm chọc .

"Nói với các người không đến cùng đi !"

Đặng Tư Duy hừ lạnh một tiếng , "Dù sao lần này thành tích nhất hạ lai , người cũng nên lãn !"

"Này cũng khó mà nói , ta còn không cùng người làm đủ đồng học."

Lý Phàm lại nhiệt tình nói nói: " hai ta duyên phận chưa hết , còn nhiều hơn nhiều cho nhau chiếu cố mới được a ."

"Hừ!"

Đặng Tư Duy hiển nhiên là nói không lại Lý Phàm , tức giận đến hừ lạnh một tiếng , đeo bọc sách quay đầu rồi đi rồi.

"Thật sự là nước lên vương bát nhiều, khắp nơi trên đất đúng (là) đại ca ."

Lý Phàm nhìn thấy bóng lưng của hắn , nhin không được cmn , "Cũng không biết người nào hồ không ngăn chặn , nhưng người này cấp xuất hiện !"

"Ai cho người gần nhất ra nhiều như vậy nổi bật."

Bạch Lâm Lạc cười cười , "Hon nữa nghe nói Lâm Nguyệt Tiên cùng Mộ Dung Anh hai đại mỹ nữ đều ái mộ người , dĩ nhiên là có người muốn đổ kị người sao ."

"Thật có thể vô nghĩa , ta theo Lâm Nguyệt Tiên liền là bằng hữu quan hệ ."

Lý Phàm nhin không được cười , "Căn bản cũng không phải là bọn hắn nghĩ như vậy từ !"

"Lời này ta đều không tin , đừng nói là bọn hắn tin hay không rồi."

Bạch Lâm Lạc đẩy kính mắt , "Lâm Nguyệt Tiên cùng quan hệ của người , liền tuyệt đối không tầm thường ! Ta xem ra!"

"Người Khả Lạp thật đi!"

Lý Phàm nhin không được cười to , "Người đều đúng (là) độc thân cầu , người biết cái gì nữ nhân a ! Ta sẽ giải thích Lâm Nguyệt Tiên , loại nữ nhân kia đúng (là) tuyệt đối sẽ không đối với ta hứng thú !"

Hắn vừa dứt lời, không nghĩ tới Lâm Nguyệt Tiên vừa lúc ở cửa trường học chờ hắn .

Tiểu cô nương tiểu sinh sinh , dựng thẳng Mã Vĩ , mặc đồng phục , thần sắc tựa hồ có hơi kích động .

Bạch Lâm Lạc huyết sáo , Lý Phàm đem hắn thôi qua một bên .

"Để làm chi?"

"Lý Phàm . . . Ta cảm thấy, chúng ta cần nói chuyện ."

Lâm Nguyệt Tiên tựa hồ không để cho Lý Phàm thông qua ý tứ , nàng liền ngăn ở kia , có chút do do dự dự , đối Lý Phàm mở miệng nói .

"Hai ta trong lúc đó có gì hảo nói?"

Lý Phàm có điểm kỳ quái , "Không phải đều đã xong sao?"

Bạch Lâm Lạc lại thôi một tiếng huyết sáo , Lý Phàm vội vàng giải thích , "Đừng có đoán mò , không phải như người nghĩ ! Ta là nói , hai ta đích người yêu quan hệ đã xong . . . Không đúng, không phải ý tứ kia . . . Ai nha , tóm lại . . ."

"Lý Phàm . . . Ta cho rằng , khế ước của chúng ta còn không có chấm dứt !"

Lâm Nguyệt Tiên lại đột nhiên nói .

"À? Ý gì?"

"Đúng đây mặt chữ ý tứ !"

Lâm Nguyệt Tiên lại cường điệu , "Bởi vì ta cần giúp chuyện của người còn không có làm xong!"

"Ta hiện tại thật sự không tật xấu gì rồi."

Lý Phàm vỗ vỗ bộ ngực của mình , "Ta gần nhất được hoan nghênh hơn nhiều, trong lớp một ít nữ sinh , cũng đều chủ động nói chuyện với ta rồi."

"Không phải này . . . Chữa bệnh phương diện , ta còn là có lòng tin . . ."

Lâm Nguyệt Tiên ánh mắt xoay xoay , "Ta nói , đúng (là) một chuyện khác !"

"Còn có chuyện gì? Nga đúng rồi , ta thành tích tăng lên cũng còn lớn , cảm ơn người a !"

"Không phải . . ."

Lâm Nguyệt Tiên tựa hồ có điểm sốt ruột , nàng nhìn chung quanh một chút , sau đó nhẹ giọng nói , "Nói hay lắm . . . Cho người đuổi tới Mộ Dung Anh. . ."

"Há, chuyện này a . . ."

Lý Phàm Tâm lý âm thầm cô , chính mình cùng Mộ Dung Anh chuyện tình , nhất định là không thể nói cho người khác biết .

Cần đúng (là) bị người ta phát hiện , còn không nhiệt náo dư luận xôn xao a ! Nói sau , Lý Phàm cũng không muốn để cho người khác biết việc này , dù sao hẳn không hy vọng người khác cho rằng , hẳn là dựa vào lên Mộ Dung Anh sinh tồn người !

Cùng trường học đấu tranh loại sự tình này , hẳn muốn dựa vào chính mình!

"Thế nào , ở người chưa đuổi kịp Mộ Dung Anh phía trước , ước định của chúng ta coi như không có chấm dứt !"

Lâm Nguyệt Tiên chứng kiến Lý Phàm do dự , tưởng ý hẳn chuyển động, "Người yên tâm . . . Ta dù sao hiểu rõ hơn nữ hài tử , nhất định sẽ giúp người đuổi tới tay đấy! Tốt lắm, ta không nhiều lời với người, từ giờ trở đi, chúng ta tiếp tục trước ước định . . . Sáng sớm ngày mai , người muốn tới đón ta ."

Nói xong, Lâm Nguyệt Tiên cũng không cấp Lý Phàm cơ hội phản bác , cười xe là được rồi.

"Ha ha, cô nàng này , tại sao lại bắt đầu tự quyết định rồi!"

Lý Phàm có chút tức giận , "Ta còn không đồng ý đâu được không?"

"Thật tốt nha , có mỹ nữ hoa hậu giảng đường cấp lại ."

Bạch Lâm Lạc có chút hâm mộ nói nói: "ta làm sao lại không gặp được chuyện tốt như vậy!"

"Người mau ổn định a ! Ta sẽ đủ tâm phiền toái !"

Lý Phàm thờ dài , một cái Mộ Dung Anh liền đủ hẳn ứng phó rồi, hiện tại lại muốn ứng phó một cái Lâm Nguyệt Tiên , chính mình không nên nhiều như vậy tình lực a !

Hai người đang muốn tiến phòng bóng bàn , kết quả bên trong truyền đến một trận hô to .

"Người mau để dao xuống ! Bằng không lão tử liều mạng với người !"

Lý Phàm cùng Bạch Lâm Lạc liếc nhau , đã xảy ra chuyện !

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xi: 62971899

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

087 bình tĩnh trước bão táp

087 bình tĩnh trước bão táp

Lý Phàm lo lắng Hoàng Lỗi sẽ gặp nguy hiểm, trực tiếp một cước đá văng phòng bóng bàn đại môn, vọt vào .

Kết quả này đi vào , nhất thời ngây ngẩn cả người .

Đứng trước mặt một cái thân ảnh cao lớn , trong tay mang theo một cây Yên Nguyệt đao , mặc một thân màu bạc áo ba-đờ-xuy , đang cùng đối diện Hoàng Lỗi giằng co .

Mà Hoàng Lỗi liền yếu phát nổ , trong tay cầm lấy một phen nho nhỏ đạn hoàng đao , đáng người vừa gầy yếu , quả thực có thể nào số biến đổi tương ứng !

"Hai người các ngươi , đang làm gì?"

Lý Phàm nhìn không được hỏi.

"Đại ca ! Ngươi trở lại rồi ! Người này muốn dờ bở điểm ! Ta đang dùng thân công của ta bảo hộ chúng ta của cái !"

Hoàng Lỗi lập tức reo lên , Lý Phàm thiếu chút nữa hộc máu , "Chỉ ngươi còn thần công , ngươi có một cái cái rắm thần công !"

"Các hạ đã trở lại ."

Quan Văn Bảo lúc này mới xoay người , đối với Lý Phàm nhẹ nhàng điểm một cái đầu .

"Ách , đại ca , các ngươi quen nhau?"

Hoàng Lỗi lặng đi một chút , mà Lý Phàm hỏi nói: " Văn Bảo , sao lại thế này?"

"Các hạ . . . Là hấn mạo phạm tổ tiên của ta !"

Quan Văn Bảo có chút kích động , lòng đầy căm phẫn Địa chỉ vào Hoàng Lỗi , "Ta nhất định phải giáo huấn hấn !"

"Làm sao lại mạo phạm ngươi tổ tiên rồi . . ."

Lý Phàm vừa quay đầu , giờ mới hiểu được .

Nguyên lai trong điểm cái kia Quan Nhị Gia điêu khắc , bị Hoàng Lỗi cấp thay đổi cái bộ sách võ thuật . Nguyên lai trong tay kia thanh uy phong lẫm lẫm Thanh Long Yên Nguyệt Đao không thấy , Hoàng Lỗi cấp nhét vào một cây độ mịn phù hợp địa cầu can ! Mà Quan Nhị Gia tay kia thì vốn như là nâng thấp bộ dáng , hiện ở trước mặt cũng thả một viên đen bát bi-a .

Mà Quan Nhị Gia trước ngực còn treo móc tám bảng "Thập nguyên một giờ , Ngũ Nguyên cang".

Say !

"Cmn . . . Ngươi cũng quá có thể ròn vãi chứ . . ."

"Đại ca , ngươi cũng không nên trách ta à , ta cũng là vì tuyên truyền chúng ta phòng bóng bàn a !"

Hoàng Lỗi thực ủy khuất , "Ngươi không biết là như vậy cang phù hợp chúng ta phòng bóng bàn vận mệnh sao?"

Tại đây Tiểu phòng bóng bàn . . . Chỗ nào tới vận mệnh . . .

"Ngươi để cho hấn cầm banh can bi-a còn chưa tính , thập nguyên một giờ , Ngũ Nguyên cang là chuyện gì xảy ra !"

Quan Văn Bảo tức giận cả người phát run , chất vấn .

"Ngươi ngốc a, chúng ta phòng bóng bàn mười đồng tiền có thể đánh một giờ , nếu chỉ đánh tới một ván lòi mà nói..., liền năm khối tiền ."

Hoàng Lỗi liếc mắt , "Liền điều này cũng không biết , ngươi là bình thường người không?"

"Ta giết ngươi !"

Quan Văn Bảo lại xách từ bản thân Yên Nguyệt đao , một thân đẳng đẳng sát khí .

"Cmn , ta nhường Quan Nhị Gia cho ta tuyên truyền hạ xuống, với người có lòng gà quan hệ a, người kích động cái bánh !"

Hoàng Lỗi bị Quan Văn Bảo đuổi theo chạy , biến thành phồng bóng bàn gà bay chó chạy, Lý Phàm vội vàng khuyên can .

"Tốt lắm tốt lắm, hai người các người không cần sáo ."

Lý Phàm khiển trách Hoàng Lỗi , "Người cũng thế, biến thành bất luân bất loại , vội vàng đem tấm bảng kia hái được !"

Hắn lại giữ chặt Quan Văn Bảo , "Văn Bảo , người đừng nóng giận , Hoàng Lỗi cũng không biết người là Quan Nhị Gia đích hậu nhân , hắn vô tâm , người đừng để trong lòng ."

"Tức chết ta cũng vậy !"

Quan Văn Bảo tức giận thở hổn hển , hắn ghét nhất liền là người khác nhục nhã hắn tổ tiên ! Thân là Quan Gia đích hậu nhân , luôn luôn lấy Quan Gia về vang !

"Thế nhưng làm nhục ta như vậy tổ tiên ! Thật sự nhân thần cộng phẫn !"

"Người bạn thân này cũng quá đùa đi, ta nào biết đâu rằng đây là người tổ tiên a !"

Hoàng Lỗi tránh ở Lý Phàm mặt sau , đối Quan Văn Bảo nói nói: " nói sau , tổ tiên của người đều tọa hóa hơn một ngàn năm , ta lấy ra nữa lần thứ hai lợi dụng một chút , nhường tổ tiên của người lại phát huy một chút nhiệt lượng thừa , người nên cảm tạ ta mới đúng !"

"Ta cảm tạ người tám đời tổ tông !"

Quan Văn Bảo giận tím mặt , xách lên Yển Nguyệt đao , lại muốn chém tới .

"Tốt lắm tốt lắm, Văn Bảo , người hãy bỏ qua hắn đi."

Lý Phàm Nhất Biên khuyên , Nhất Biên quay đầu lại trừng mắt liếc Hoàng Lỗi , "Nói mò gì, còn không nhanh chóng cấp Văn Bảo nói lời xin lỗi !"

"Được lắm, đại ca đều lên tiếng, ta sẽ miễn cưỡng cho người nói lời xin lỗi đi."

Hoàng Lỗi đối với Quan Văn Bảo cúi đầu xuống , "Ta Hoàng Bán Tiên người lớn như thế vật , cho tới bây giờ chưa cho nhân đạo quá khiêm tốn . Người xem một chút người , bao nhiêu mặt mũi !"

". . ."

Quan Văn Bảo thân thể đang run rẩy , Lý Phàm vội vàng đề lại hắn , "Hoàng Lỗi , người nha miệng rất lâu không bị ăn đòn rồi! Nhanh chóng hảo hảo xin lỗi , Quan Văn Bảo chính là ta thỉnh đến giúp đỡ cao thủ !"

"Được rồi . . . Vị này Quan huynh đệ , là ta xin lỗi !"

Hoàng Lỗi rút cục tượng mô tượng dạng nói lời xin lỗi .

"Hừ!"

Quan Văn Bảo lúc này mới thu hồi của mình Yển Nguyệt đao , Lý Phàm cũng là nhẹ nhàng thở ra .

"Lão Quan a, ta rất muốn biết a, này con đường lớn lên, người là thế nào nâng một cây Yển Nguyệt đao tới, cảnh sát thúc thúc không có mời người uống trà sao?"

Đợi mọi người đều an tĩnh lại về sau, Lý Phàm nhìn không được trong lòng tò mò , mở miệng hỏi .

"Không có ."

Quan Văn Bảo nói xong, Hữu Thủ ở Yển Nguyệt trên đao ninh vài cái , sau đó tay run lên , này to lớn đao can thế nhưng rút trở về , biến thành không đến dài một thước .

Quan Văn Bảo bả đao chuôi vụn xuống , chỉ còn lại có một cái lưỡi dao . Hắn theo bên cạnh bị-a trên bàn xuất ra một cái rương kim loại , mở ra lúc sau , vừa lúc có hai cái không vị , một cái phóng lưỡi dao , một cái phóng đao can .

"Bên ngoài còn ngừng lại một chiếc màu đen xe máy , xuân phong 650 ."

Quan Văn Bảo nói nói: " đó là của ta vật để cười , Bình thường thùng liền cúp ở trên xe ."

"Cmn , ta nghĩ đến tọa kỵ của người chính là con ngựa kia!"

"A, các hạ nói lisa sao?"

Quan Văn Bảo cười rộ lên, "Nàng không rất ưa thích xuất môn, cố gắng trạch."

"Chuyện kể rằng ngựa của người vì sao phải gọi cái tên tiếng anh a . . ."

Lý Phàm lau mồ hôi lạnh, Quan Văn Bảo rõ ràng như vậy truyền thống.

"Các hạ không biết là tên này thực phong cách tây sao?"

Quan Văn Bảo nghiêm trang nói nói: "chúng ta là người Trung Quốc, cần kỹ liên kỹ biến cả Mã, vì nước làm vẻ vang!"

"Hào hảo hảo, quả nhiên có tiền đồ!"

Lý Phàm nhin không được giờ ngón tay cái lên, "Đây mới là chúng ta Trung Quốc đàn ông!"

"Các hạ quá khen!"

Quan Văn Bảo hơi có chút mặt đỏ, tựa hồ không phải thực trải qua thời phỏng bộ dạng.

"Đừng gọi là gì các hạ, ta có tên, gọi ta Lý Phàm là đến nơi."

"Khó mà làm được . . . Các hạ đối với ta có ân, có thể nào gọi thẳng tính danh!"

Quan Văn Bảo lắc đầu liên tục, không buông bỏ đã biết điểm kiên trì.

"Xin mời các hạ tôn trọng ta, đây là ta duy nhất một chút thỉnh cầu."

"Hành hành hành, tôn trọng người tôn trọng người."

Lý Phàm cũng hết cách rồi, đành phải gật đầu đáp ứng.

"Vậy người sau khi đã kêu ta bán tiền đại nhân đi!"

Hoàng Lỗi ở bên cạnh cười ha hả nói nói: "ta sẽ không để cho người đổi."

"Cút đi! Các người tiểu nhân, sao có thể cân xứng đại nhân!"

Quan Văn Bảo nhất chút mặt mũi cũng không cho Hoàng Lỗi, "Ta không thể giết người, đã là không có lỗi người!"

"Đại ca, người xem, hấn khi dễ ta!"

Hoàng Lỗi thâm hê hê mà nhìn Lý Phàm, "Người có thể phải làm chủ cho ta a, đại ca!"

"Làm trò, hay là người trước đắc tội với người nhà!"

Lý Phàm liếc mắt, "Chớ nói nhảm rồi, nếu lão Quan trước tiên tới, chúng ta liền nói chuẩn bị trước. Hoàng Lỗi, đóng cửa!"

"Được rồi!"

Hoàng Lỗi cũng không oán giận rồi, thí diên thí diên đi lập cửa tiệm đã đi.

Điểm cửa đóng lại, trong phòng đèn lớn cũng điểm lên. Bạch Lâm Lạc kéo xuống nhiệm vụ bản, chỉ vào phía trên nước chảy nói nói: "chư vị, khuya hôm nay, chúng ta cần bắt đầu điên cuồng!"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

088 thử

088 thử

Ban đêm Tùng Giang , tối om, chủ yếu cái gì cũng nhìn không thấy .

Chỉ có thị chính phủ cùng Tùng Giang cầu lớn bên nào , mới là đèn đuốc sáng trưng , xác minh lên nhất tòa thành thị phồn hoa . Nhưng phần lớn khu , đều cảnh tối lửa tắt đèn , giống như cát giấu chính tòa thành thị trong đích một bộ phận tội ác đường như .

Tùng Giang thượng hắc quyền câu lạc bộ , chính là mượn dùng đèn như vậy ám , cất dấu thân ảnh của mình . Khắp Tùng Giang thật là quá , YYY A Cống đồng dạng ý vào loại này hắc ám , mới có thể lớn mật Địa mở ra hắc thuyền đánh cá , chờ hàng hóa của mình , hướng về ước định cẩn thận địa điểm lái qua .

A Cống trên thuyền còn có bốn người vạm vỡ , bọn chúng đều là theo YYY tới cùng hung cực ác tội phạm . Tùng tráng hán trên người đều trang bị một phen mini đột kích , đây là A Cống theo YYY nhập cư trái phép tới được súng ống .

Hắn lần đầu tiên kiêu ngạo đông bắc sinh ý , bên này thị trường tiền cảnh không tệ , chỉ cần mình có thể đánh thông đường dây này , trở lại YYY , lão bản của hắn nhất định sẽ trọng dụng hắn !

Thiên Không mưa rơi lác đác , mặt sông đang nhẹ nhàng lay động .

A Cống đang đang đến gần bờ biển , đúng lúc này , trước mặt dựa đi tới một con thuyền Tiểu thuyền ba lá , mặt trên có một cái mặc màu đen áo mưa nam tử , trong tay mang theo đèn pin , đối với mình bên này lung lay ba cái .

"Người nào?"

A Cống đích tay sờ ở sau thắt lưng mini đột kích mặt trên , hắn phi thường cảnh giác . Một khi có cái gì gió thổi cỏ lay , hắn tuyệt đối sẽ không khách khí !

A Cống đặt lấy coi như thuần thực Hán ngữ , thanh âm tại đây trong đêm mưa có vẻ thực mỏng manh .

"Ta là Hồ tiên sinh phái tới đón chư vị."

Thuyền ba lá thượng thân ảnh của tựa hồ có hơi gầy yếu , hắn hướng về phía bên này kêu nói: " mấy vị bằng hữu mời đi."

"Người là Hồ lão bản?"

A Cống trong tay kia đích tay điện hướng về người đối diện trên mặt lắc đi , nhưng mặt của hắn bị khẩu trang che , thấy không rõ bộ dạng ra sao .

"Các người Hồ lão bản đây?"

"Hắn đang trên bờ đợi chư vị ."

Thuyền ba lá thượng không phải ai khác , đúng là Bạch Lâm Lạc .

Nói thật , hắn vô cùng khẩn trương ! Tuy rằng Bạch Lâm Lạc biểu diễn kỹ xảo xuất chúng , nhưng đối mặt mấy cái này cùng hung cực ác tội phạm , trong lòng hắn không sợ , đó là không có khả năng ! Nhưng ánh mắt của hắn rơi trong nước một màn kia sóng gợn mặt trên , lại Vivian ổn đi một tí .

"Trời mưa , lão bản của chúng ta sợ các người ở trên sông không có phương hướng , lúc này mới phái ta ra nghênh tiếp ."

Bạch Lâm Lạc tìm đập vô cùng nhanh , nhưng hắn tận lực làm cho mình có vẻ thực im lặng .

"Thật sao?"

A Cống càng thêm hoài nghi , hắn phát phát tay , sau lưng bốn tội phạm đều rút ra mini đột kích .

Nhưng ai cũng không biết , đúng lúc này , một thân ảnh theo trong nước lặng yên không một tiếng động ló đầu ra , tiếp theo một bàn tay chộp vào lên tàu trên lan can , tiếp theo thân thể chấn động , cả người rơi xuống trên thuyền .

Vẫn là không một tiếng động , chứng minh người này khinh công chỗ lợi hại .

Hắn nhanh chóng đi tới kia bốn tráng hán phía sau , đón bàn tay như đao , nhất kế tiếp , đem mấy cái này tội phạm đều cấp gõ ngất đi .

Người này không phải ai khác , đúng là Lý Phàm mời tới đại tướng Quan Văn Bảo !

A Cống cảm thấy không thích hợp , hắn sẽ cực kỳ nhanh xoay người , hòng nhắm ngay Quan Văn Bảo . Nhưng Quan Văn Bảo trong tay co duỗi đao can bản ra ngoài , bị lúc hắn thành một cây trường côn múa may , trùng điệp vỗ vào A Cống trên mặt , có A Cống bay ra một ngụm răng hàm , trực tiếp

ngắt đi .

Lý Phàm mục đích , chính là tranh thủ một người không giết .

"Làm xong ."

Quan Văn Bảo đối với trên cổ ông nói nói một câu .

Vô tuyến điện đúng (là) sớm liền chuẩn bị xong , Bạch Lâm Lạc nhường Tiểu thuyền ba lá hướng về thuyền đánh cá tới gần . Quan Văn Bảo nhưng thật ra biết lái thuyền đánh cá , hẳn hạ đi giải quyết người chèo thuyền , tạm thời thay công việc của hắn . Ngay tại Quan Văn Bảo bọn hắn bên này xử lý YYY thuyền đánh cá thời gian , Lý Phàm cùng Hoàng Lỗi cũng đang thi hành nhiệm vụ của mình .

Hai người trên người đồng dạng mặc áo mưa , trước một bước ở cảng gặp được Hồ Nhị Cầu người.

Hồ Nhị Cầu mang theo mùi tinh nhuệ dưới tay , nhìn xem phía trước mặt hai cái này người lạ .

"Người nào?"

Hồ Nhị Cầu chính mình không có hé răng , dưới tay hắn một người tên là Háo Tử cuộn cuộn chất vắn .

"Hồ lão bản , ta không phải hẹn ước sao?"

Hoàng Lỗi vội vàng cười rộ lên .

"Người đang nói cái gì , ta nghe không hiểu ."

Háo Tử lập tức cảnh giác lên , mà Hoàng Lỗi tiếp tục nói , "Ca , các người không mang theo chơi người a, ta nhưng là dẫn hàng tới ."

Đúng lúc này , Lý Phàm đột nhiên mở miệng nói một đồng bừa bọn nói .

Đây là hắn trước đó học một ít YYY ngữ , tuy rằng không nhiều lắm , nhưng cũng đủ dùng .

"Ai nha , Lương tiên sinh ngài đừng nóng giận !"

Hoàng Lỗi tựa hồ có điểm kích động , sau đó an ủi Lý Phàm , trong miệng cũng bắt đầu nói xong một ít YYY nói .

Hồ Nhị Cầu cùng Háo Tử liếc nhau một cái , Hồ Nhị Cầu cho hắn một ánh mắt .

"Các người là Lương có phát người?"

"Đương nhiên rồi !"

Hoàng Lỗi vội vàng gạt đầu , "Vị này chính là Lương con trai của lão bản , Lương Dương Kiên ! Lương lão bản ở chúng ta đây chính là chúa đất u , con hắn cũng tự nhiên là YYY hoàng tử á! Chúng ta Lương công tử tự mình đến đàm cuộc mua bán này , đúng (là) lão bản hi vọng Lương công tử đến rèn luyện một chút á!"

Lý Phàm lại quang quác quang quác Địa nói một tràng , Hồ Nhị Cầu bên này nhưng thật ra có một cái biết YYY ngữ , nghe như sừng sốt một chút.

"Đức Bưu , hắn nói cái gì?"

Hồ Nhị Cầu hỏi thay mình cử dù nhất thủ hạ .

"Hắn đang mắng người . . ."

Đức Bưu có chút lúng túng nói nói: "phiên dịch lại đây chính là đi người Ma Tỷ các loại . . ."

". . ."

Hồ Nhị Cầu có chút không nói gì , hắn rốt cục nói chuyện .

"Cùng Lương công tử nói , cẩn thận chèo thuyền đi được vạn năm ."

Hồ Nhị Cầu chấp tay , "Đường đột Lương công tử , để cho hắn không cần để ý . Bất quá . . . Lương công tử bên người không có mang người khác tới sao?"

"Dẫn theo , đều ở trên thuyền ."

Hoàng Lỗi cười hắc hắc , "Đều là Mẹ nó chứ này Hành - hảo thủ ."

Nói xong, hắn xuất ra đèn pin, đối với trên sông quơ quơ.

Kia trên sông một con thuyền thuyền đánh cá lập tức sáng lên thuyền đèn, mặt trên có thể chứng kiến mấy thân ảnh tọa ở trên thuyền.

Một cái có chút to con nam tử hướng về phía Hoàng Lỗi khoát tay, sau đó tắt thuyền đèn.

"Nghe nói Đại Lục quân chế thực nghiêm, sờ bằng vào chúng ta cũng được cẩn thận một chút."

Hoàng Lỗi giải thích một chút, "Hi vọng lý giải."

"Có thể lý giải, bắt quả, hàng của bọn ta đây?"

Hồ Nhị Cầu hỏi.

"Ồ trên thuyền, cam đoan không ít của ngươi."

Hoàng Lỗi tựa hồ là Lý Phàm người phát ngôn giống như, xoa xoa tay cười nói: "nhưng chúng ta trước phải nhìn thấy tiền, nếu không thuyền sẽ không cập bờ."

"Giáo hoạt YYY."

Hồ Nhị Cầu cười lạnh một tiếng, "Cho hắn nhìn xem."

Hảo Tử nín qua một cái tù sắt, mở ra lúc sau, bên trong đầy tiền mặt.

"Nơi này là một trăm vạn."

Hồ Nhị Cầu nói nói: "dựa theo ước định, 100 vạn tiền mặt, thêm bốn trăm vạn chuyển khoản. Bắt được hàng, còn dư lại bốn trăm vạn tức khắc đến các người người gửi tiết kiệm."

Này Hồ Nhị Cầu cũng rất giáo hoạt, bắt quả một trăm vạn tiền mặt, cũng không phải số lượng nhỏ rồi. Hoàng Lỗi trong đôi mắt của, chảy qua một tia sắc tham lam.

"Lương tiên sinh."

Đúng lúc này, Hồ Nhị Cầu đột nhiên đối với Lý Phàm vươn tay ra, hình như là ở chào hỏi, "Tháng sau lệnh tôn 60 đại thọ, không biết lệnh tôn thích gì chính là hình thức lễ vật, có không báo cho ta?"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

089 đầy bồn đầy bát

089 đầy bồn đầy bát

Hồ Nhị Cầu đang thử dò xét chính mình!

Lý Phàm Tâm lý hiểu được, mà Hồ Nhị Cầu sau lưng cái kia biết YYY ngữ người, cũng đem những lời này phiên dịch cho mình.

Tuy rằng nghe không hiểu cái kia câu YYY nói, nhưng phong thái mùi vị Đông Bắc nói cũng minh bạch.

Nhưng mình nên trả lời thế nào?

Đầu tiên chính hắn một tiện nghi phụ thân tới cùng qua không sinh nhật, Lý Phàm cũng không biết. Lời này rất có thể đúng (là) Hồ Nhị Cầu cho mình thiết trí ngôn ngữ cạm bẫy, những người này có thể hỗn Thành đại ca, một đám đầu chịu nhất định không đơn giản! Chính mình sợ ý một chút, vẫn có thể lên bọn hắn đích đạo rồi!

Mà coi như mình biết đáp án, cũng không có biện pháp trả lời. Bởi vì trừ bỏ kia vài câu mắng chửi người YYY nói, Lý Phàm tự cũng không ngoài hẳn ra rồi.

"Lương tiên sinh?"

Hồ Nhị Cầu cao thấp đánh giá Lý Phàm, Lý Phàm vì chán một chút thân phận, dẫn theo một bộ kính phân cực. Tuy rằng đã trễ thế này, mang kính phân cực sẽ có chút kỳ quái. Bất quá xét thấy này đó YYY tay buồn ma túy thân mình liền không phải là cái gì người bình thường, đối phương nhưng thật ra cũng không còn hoài nghi.

Không thể nói không hoài nghi, người này đã muốn thiết sáo rồi!

Hồ Nhị Cầu sau lưng mấy tên thù hạ, đều sờ về phía bên hông.

Tuy rằng không biết bọn hắn động vào đúng (là) thương vẫn là đao, nhưng Lý Phàm vẫn là theo bản năng cảm thấy nhất tia nguy hiểm!

Lần đầu tiên tham gia nhiệm vụ như vậy, Lý Phàm vẫn là sẽ khẩn trương. Hắn cái ót có gió lạnh, thật sự nếu không trả lời nói, Hồ Nhị Cầu nhất định sẽ động thủ!

Thời gian cấp bách, không dám người rồi!

Ngay tại Lý Phàm không biết bước tiếp theo nên làm cái gì bây giờ thời gian, tuyến đường chính bên kia đột nhiên vang lên một trận còi cảnh sát thanh âm của!

Lý Phàm nhất thời sắc mặt hoảng hốt, sau đó giật lấy YYY ngữ bắt đầu chửi ầm lên!

"Địt mẹ các người sao đây! Người bán đứng chúng ta!"

Hoàng Lỗi cũng lập tức thay đổi mặt, từ trong lòng rút ra một phen 54 Đại Hắc Tinh! Bất quá chỉ có hắn và Lý Phàm biết, súng này đúng (là) phang chân đây! Đánh cho BB đạn đều kẹt thứ đồ hư!

Nhưng đối phương không biết, hơn nữa tối lửa tắt đèn, căn bản xem không rõ lắm!

"Móa, chúng ta cũng không biết!"

Hồ Nhị Cầu đã muốn từ phía sau mái hiên hình trong xe xuất ra một phen năm phát liên tục, nắm trong tay.

Lý Phàm ánh mắt căng thẳng, người này quả nhiên đến có chuẩn bị!

Hắn mấy tên thù hạ cũng đều theo mái hiên hình trong xe bắt đầu ra bên ngoài cầm súng, bất quá bọn hắn thương nhìn thấy giống như là đồ chơi giống nhau, làm ầu, liền cò súng đều là dùng thanh sắt loan.

Nhớ rõ Hoàng Lỗi phía trước cùng chính mình nói, bây giờ một ít đại ca, có trong tay có thể có năm phát liên tục các loại, thông thường cũng chính là loại này công nhân lao động giản đơn phường làm thủ công thương, chỉ có thể bắn nhất phát, sau đó thương liền bị hỏng.

"Rốt cuộc là ai bán rẻ chúng ta?"

Hồ Nhị Cầu không có chú ý, ở vội vàng bên trong, Hoàng Lỗi cùng Lý Phàm không biết khi nào thì không thấy.

Mà đúng lúc này hậu, Quan Văn Bảo đứng ở thuyền bên cạnh, ném ra một chuỗi pháo, sau đó nhảy xuống nước.

"Bùm bùm!"

Chiếc này trên thuyền cá lập tức vang lên tiếng bánh pháo, đồng thời trong bóng đêm lờ mờ ra một chuỗi điểm sáng.

"Là (vâng, đúng) YYY bán rẻ chúng ta!"

Hồ Nhị Cầu bọn hắn khẩu súng khẩu lập tức nhắm ngay trên thuyền cá, "Sặc rưng bọn hắn!"

"Đại Lục... Đúng (là) Đại Lục người cần kiếm ăn bí mật phi pháp!"

A Công cũng bị tiếng bánh pháo đánh thức, chứng kiến bờ người trên cầm súng chỉ của bọn hắn, lập tức hô to một tiếng, "Sặc rưng bọn hắn!"

Mấy người đại hán cũng tỉnh lại, không hổ là tội phạm, lập tức đều rút ra mini đột kích, hướng về phía trên bờ mà bắt đầu bắn.

Hồ Nhị Cầu bọn hắn tránh ở mấy chiếc mái hiên hình phía sau xe, cùng YYY đối với nổ súng.

"Tiền đâu? Ta tiền đâu?"

Hồ Nhị Cầu vừa quay đầu , phát hiện trên xe tù sắt thể nhưng không thấy , lập tức rống giận .

Nhưng chung quanh dưới tay đều lác đầu , mấy tên thủ hạ còn bị bắn té xuống đất lên, YYY sức lửa đốt rõ ràng càng mạnh một chút .

"Đồ chó hoang , liều mạng với các người !"

Hồ Nhị Cầu mang theo năm phát liên tục , đối với trên sông thuyền chính là ngũ thương , A Cống bả vai trúng một phát đạn , chính cánh tay đều bị đánh nát rồi, trực tiếp đặt mông ngồi dưới đất .

"Rút lui trước !"

Hắn hạo không do dự , cắn răng làm quyết định này .

Chiếc này thuyền đánh cá lập tức quay đầu , ở Hồ Nhị Cầu thương trong tiếng , chậm rãi biến mất ở trong đêm tối .

Mà cảnh sát thật sự đã bị kinh động , bao vây Giang Biên này bỏ hoang Tiểu bến tàu , đem Hồ Nhị Cầu bọn hắn cấp chặn lại chánh .

Cùng lúc đó , ở đi thông Giang Nam con đường lên, một chiếc ngũ lăng ánh sáng diện bao xa đang khiêm tốn lao vụt lên .

Lý Phàm bốn người bọn họ ngồi ở trong xe , Hoàng Lỗi mở ra diện bao xa .

"Làm tốt lắm !"

Lý Phàm cùng Quan Văn Bảo bọn hắn theo thứ tự vỗ tay hoan nghênh , trong lòng kích động muốn chết . Lần này thật là vô cùng hung hiểm , thiếu chút nữa liền bại lộ ! Nếu không phải Bạch Lâm Lạc để lại một tay lập hồ sơ , ở trên xe thả còi cảnh sát âm-li lời mà nói..., e là cho dù mình có thể thoát thân , Hoàng Lỗi cũng phải bị thương !

"Cái này cũng rất đơn giản !"

Hoàng Lỗi vừa lái xe , Nhất Biên cười ha ha , "Quả nhiên ta Hoàng Bán Tiên đứng (là) có thần tiên phù hộ đấy!"

"Người Khả Lạp thật đi!"

Lý Phàm lườm hắn một cái , "Còn không phải Tiểu Tử mất bầy kẻ tốt! Người muốn có thần tiên phù hộ , lần sau có nhiệm vụ như vậy , người trực tiếp cánh tay trần đi lên ! Sinh thường !"

"Như vậy quá kiêu ngạo rồi, thần tiên đều không tha cho ta ."

Hoàng Lỗi cười khan , "Vẫn là nói này một trăm vạn đi, còn có thuốc phiện 50 vạn , đủ ta hoa cả đời rồi!"

"Tiền đồ !"

Lý Phàm trước phân ra bốn mươi vạn , giao cho Quan Văn Bảo , "Này bốn mươi vạn , là của người ."

"Này , cái này sao có thể được !"

Quan Văn Bảo nhất thời có chút kích động , "Ta sao có thể cần các hạ tiền đâu !"

"Người xuất lực , tự nhiên lấy tiền ."

"Không ! Nói hay lắm đúng (là) trả nhân tình !"

Quan Văn Bảo lại quật cường nói nói: " ta sẽ tuyệt đối không cần các hạ tiền !"

"Vậy cũng chớ cho hắn rồi, đại ca , vừa lúc chúng ta ba một người 50 vạn a !"

Lý Phàm hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái , Hoàng Lỗi vội vàng sửa miệng , "Là (vâng,đúng) vâng, lỗi của ta , đại ca cùng quân sư một người bảy mươi vạn , phân ta mười vạn để cho ta đi nhập đi nhập là được !"

"Người này đi nhập một phen còn rất quý !"

"Hắc hắc , đại ca , người xem , chúng ta mấy tập hợp lại cùng nhau , đại sự gì cũng làm được a !"

Hoàng Lỗi còn tại hưng phấn , "Không bằng chúng ta đi lấy cửa nhà ta ngân hàng Công Thương cấp đoạt đi!"

"Thường người là JB(cái o0o) !"

Lý Phàm thiếu chút nữa có chút tức giận , "Người động không hơn trời ạ!"

"Chúng ta nhiệm vụ lần này , nhưng thật ra là hung hiểm vạn phần ."

Bạch Lâm Lạc bắt đầu lau chùi mắt kiếng của mình , "Chủ yếu là song phương cũng chưa phòng bị chúng ta , sẽ không nghĩ tới có người thế nhưng sẽ biết bọn hần giao dịch tin tức , hơn nữa dám nhỏ rảnh cộp ! Nhưng lần sau , nhưng là không còn đơn giản như vậy !"

"Tình báo đúng (là) chủ yếu nhất ."

Lý Phàm nói nói: " chúng ta cái đoàn đội này còn nộn vô cùng, nếu không phải Phó Phàm cung cấp căn cứ tình báo , chúng ta kế hoạch căn bản là thì hành không rồi!"

"Đoạn thời gian gần nhất , tất cả mọi người phải khiêm tốn một ít ."

Bạch Lâm Lạc dặn , "Tiền điều trước không cần hoa , Đẳng nổi bật qua một trận nói sau ."

"Ai . . . Trong tay có tiền còn không cho hoa , vậy không ghen chết ta rồi !"

Hoàng Lỗi chỉ cảm thấy nửa mình dưới đã bắt đầu ngứa ngáy .

"Có thể giúp đỡ các hạ , là vinh hạnh của ta ."

Mà Quan Văn Bảo đối với Lý Phàm khóc khóc vừa chấp tay , "Khiến cho ta ở trong này xuống xe đi."

"Lão Quan , đừng phạm nhị , người máy xe còn tại phòng bóng bàn."

"Nha. . ."

Quan Văn Bảo tâm nói mình quả nhiên tú đậu , mà đúng lúc này hậu , diện bao xa đỉnh bỗng nhiên phát ra một tiếng vang thật lớn !

Tiếp theo , một phen nhận linh đao , phá khai rồi diện bao xa trần nhà , trát vào !

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xì: 46780199

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

090 Lý bách hộ

090 Lý bách hộ

Một cái bọc màu đen áo khoác nam từ đã rơi vào diện bao xa trên đỉnh , trong tay nhận linh đao đâm rách trần xe bằng , đâm vào trong xe !

"Cúi đầu !"

Quan Văn Bảo vươn tay ra , đem Bạch Lâm Lạc thân thể đè ở trên ghế dựa . Kia nhận linh đao cơ hồ dán Bạch Lâm Lạc chóp mũi , sợ tới mức hần ra một đầu Bạch Mao đỏ mồ hôi !©,®!

"Người nào !"

Lý Phàm lập tức giật lại diện bao xa đại môn , đón bàn tay chộp vào trần xe , thân thể một phen, liền đã rơi vào trên mui xe . Mà trên mui xe , đứng nam tử áo đen kia , hần cố gắng đem nhận linh đao nhỏ ra . Nhưng Quan Văn Bảo ở trong xe đã muốn dùng hai ngón tay , nắm thân đao , nhường Hắc y nam tử không có trừu được động !

Nhưng hần phản ánh bay nhanh , trực tiếp bỏ quên rút đao , mà là hai tay ở bên hông khẽ bóp , hai thanh trảo bộ đội lên tay hần thượng .

Này trảo bộ phía trên móc vô cùng sắc bén , còn lóe ra một nét thoáng hiện quý dị lam quang .

Tôi độc !

Lý Phàm nghe Mộ Dung Anh nói qua , một khi nhìn thấy trời nổi lam quang bình khí , tuyệt đối là tôi độc ! Đối phó loại vũ khí này , nhất định phải lần càng cẩn thận ! Dù sao Lý Phàm chính là Thuần Dương thể , mà không phải bách độc bất xâm thân !

Lý Phàm ánh mắt đi xuống roi xuống , chứng kiến nam tử này bên hông ngọc bội !

Cầm Y vệ !

Lý Phàm bên trong đôi mắt nhất thời đã hiện lên một đạo tinh quang , những người này quả nhiên lại đã tìm tới cửa !

"Bạn thân , đến đều tới , báo cái danh thôi?"

Lý Phàm trong cơ thể bắt đầu vận chuyển của mình Ngũ Cầm Hợp kích thuật tâm pháp , công lực tràn ngập ở trong người , để cho hắn tai thính mắt tinh , cũng tự tin rất nhiều .

Vũ Đầu gia , nội ngoại kiêm tu ! Đây Cầm Y vệ đứng (là) thực lực gì , khiến cho hắn kiến thức một chút đi!

"Lý Văn Trác , Cầm Y vệ , bách hộ !" !

Nam tử áo đen kia nói xong , trên tay trao câu hung hăng hướng về Lý Phàm liêu đi qua ! Người này công phu rất cao , nhất chiêu có thể thấy rõ ràng !

Hắn trao câu cơ hồ là sát Lý Phàm cổ của quét đi ra ngoài , Lý Phàm thậm chí có thể cảm giác được kia móc thượng khí tức tử vong !

"Bạch Hạc gạt đầu !" !

Lý Phàm triển khai Hạc kích thuật , năm ngón tay trình uế , hung hăng hướng về Lý Văn Trác vai vỗ tới !

"Dị?"

Lý Văn Trác tựa hồ có hơi kinh ngạc , hắn từ nay về sau ngửa mặt lên , cũng tránh thoát Lý Phàm công kích .

Hai người lần đầu giao thủ , thăm dò lẫn nhau , nhưng người nào cũng không có đắc thủ .

"Có chút thực lực , khó trách nương tuyệt tình đao đều bị tổn thương !" !

Lý Văn Trác nói nói: " bất quá ngươi công phu này là lai lịch thế nào , theo chưa thấy qua . "

"Nhớ kỹ , cái này gọi là Ngũ Cầm Hợp kích thuật !" !

Lý Phàm nói nói: " của ta nguyên sang !" !

"Nói hưu nói vượn !" !

Lý Văn Trác cho rằng đối phương chính là ăn nói - bịa chuyện , "Mặc kệ sư phụ ngươi là ai , ngươi hôm nay đều phải chết !" !

Vừa nói , hắn Nhất Biên không ngừng quơ móc , nhưng đều bị Lý Phàm dùng bàn tay cấp đẩy ra !

"Dựa vào cái gì?"

Lý Phàm nhũn mày , "Các ngươi bằng quyết định gì sinh tử của ta?"

"Bởi vì ngươi xúc phạm vào chúng ta Cầm Y vệ pháp luật !" !

Lý Văn Trác cười lạnh , "Giữ Vũ Đầu gia cũng không được can thiệp chuyện thế tục , ngươi đã muốn trái với điều quy củ này , cho nên ta thay thế Cầm Y vệ , đối với ngươi tuyên án tội chết !" !

"Chó má !" !

Lý Phàm giận không thể nuốt !

"Dựa vào cái gì liền từ đám bọn ngươi đến quy chế củ ! Ta nhất không có giết người nhị không sát hại tính mệnh ! Các ngươi có tư cách gì xử tử ta?"

"Ha ha , kia tiền của ngươi là thế nào tới . "

Lý Phàm nhũn mày , nhưng hắn rất nhanh vừa cười , "Khoản tiền kia vốn là tiền đen , ta bất quá là kiểm ăn bí mật phi pháp , thuận tiện thay chính phủ trừ đi một đám cặn , ngươi rõ ràng không những không cảm tạ ta , còn muốn đến tìm ta gây phiền phức , thật là có ý tứ . "

"Người không phải là chấp pháp giả , người chính là ở lạm dụng lực lượng của người mà thôi !"

Lý Văn Trác không khách khí chút nào nói nói: " nhớ kỹ , chúng ta mới là trong bóng tối chấp pháp giả ! Cẩm Y vệ , Lý bách hộ , chuyên tới để lấy mạng của người !"

Nói xong, Lý Văn Trác hai móng lấy xảo quyết góc độ , hướng về Lý Phàm vồ tới . Trên xe mặt lại lớn như vậy , Hoàng Lỗi lại đang vẫn duy trì chạy , Lý Phàm rất khó trốn tránh !

Nhưng Lý Phàm cũng không có trốn ý tứ của , hần hít sâu một hơi , sau đó lớn tiếng phun ra !

"Uống...uống...ng!"

Mãnh Hổ tiểu Lâm ! Lý Phàm đem chân khí của chính mình từ miệng trung bạo phát đi ra , này hét lớn một tiếng , lập tức nhường Lý Văn Trác ngây ngốc một chút .

Hần hai lỗ tai phát ra ông minh chi thanh , trước mắt thế giới đi theo lắc lư !

"Nhân sinh của ta , do ta tự mình tới làm chủ !"

Lý Phàm một cái Hắc Hồ Đào Tâm , hung hăng vồ vào Lý Văn Trác ngực !

"Àm!"

Chân khí theo Lý Văn Trác đích lưng sau bạo phát đi ra , thân thể hần rút cuộc không chế không nổi , trực tiếp theo trên xe hung hăng ngã văng ra ngoài , rơi ở trên mặt đất , lăn một vòng .

Nhưng Lý Văn Trác có Chân khí hộ thể , chỉ là bị điểm vết thương nhẹ . Hần chỉ đứng (là) trên mặt đất lăn một vòng , cũng nặng tân bò lên , đứng ở nơi đó , Lăn Lăn mà chăm chú nhìn Lý Phàm .

Lý Phàm hướng về phía hần dựng thẳng lên một cây ngón giữa , không nghĩ tới tên này lại nhanh chóng chạy trốn , tiếp theo dưới chân bắn ra , cả người đi phía trước nhảy ra đi xa hơn năm mét , rất nhanh hướng về mái hiên hình xe đuổi đi theo !

"Cmn . . . Người này cũng quá Nguru so điểm đi!"

Hoàng Lỗi theo chuyển xe trong kính thấy được tất cả chuyện này , nhin không được chắc lười , "Này đều quảng không chết ! Lần đầu tiên xem đến đại ca đánh cho người có thể bò dậy !"

"Hần ít nhất là một lô hỏa thuần thanh cao thủ ."

Quan Văn Bảo cũng nhìn thấy phía ngoài một màn , "Hon nữa hần tu luyện nào đó tà công , có thể cường hóa thân thể . Không giống như là Kim Chung Tráo Thiết Bổ Sam , dù sao quái tà . . ."

"Vậy làm sao bây giờ?"

"Chớ để ý , đạp cần ga tận cùng !"

Quan Văn Bảo nói xong, bắt đầu lắp ráp của mình Yên Nguyệt đao .

"Được rồi ! Ta năm mới chính là bắt đầu thi đấu xe đây! Nếu không ta không muốn thưởng Schumacher bát com , lão tử đã sớm đệ nhất thế giới rồi!"

"Mày nhanh chóng lái xe đi!"

Bạch Lâm Lạc thế nhưng vẫn tục .

Hoàng Lỗi không dám lên tiếng nữa , đem đạp lút cần ga , này ngửi lẫn ánh sáng coi như cấp lực , cùng quạt con lừa đường như , kêu rên hai tiếng , sau đó lao ra ngoài , thiếu chút nữa đem xe gánh vác Lý Phàm cấp lác xuống dưới .

Hần đứng lúc ghé vào trên thân xe , cả người giống như mãnh hổ xuống núi , hai tay chộp vào trên mũi xe , nhìn chăm chăm kia đuổi theo xe chạy tới Cẩm Y vệ bách hộ Lý Văn Trác !

Người này khinh công cũng rất còn gì nữa , hần ý vào buổi tối xe ít , cứ như vậy không khoan nhượng đuổi theo Lý Phàm mà đến .

Lý Phàm khẽ vươn tay , rút ra cái kia đem nhận linh đao , tịch thu ở trong tay , Chân khí tưới ở trước mặt , tiếp theo hung hăng vung đi ra ngoài !

Nhận linh đao vẽ ra trên không trung một đạo xinh đẹp đường cong , thẳng đến Lý bách hộ mà đi .

Nhưng Lý bách hộ lại khẽ vươn tay , liền đem này nhận linh đao nắm ở trong tay , sau đó sắp trở lại bên hông vô đao giữa .

"Chà mẹ nó . . ."

Lý Phàm ăn xong , này mịa thực Ngưu so với ! Chính mình xem thường này Cẩm Y vệ rồi, lực chiến đấu của hắn tuyệt đối không kém !

"Hừ!"

Lý bách hộ đột nhiên cỡi một cái thú , sẩy ra một quả kết nối lấy xiềng xích vạch trần , chụp vào Lý Phàm gò má của .

Lý Phàm nâng lên chân phải , vào đầu bỏ xuống , đem kia vạch trần cấp đánh bay qua một bên .

Mà Lý bách hộ thu hồi vạch trần , lần này lặc tại ngũ lăng ánh sáng trên thân xe , mình thì mượn dùng xiềng xích lực lượng , đi phía trước nhảy , hướng về Lý Phàm lại khiêu đi qua !

Mịa . . . Người này thật là khó quán !

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

091 chuẩn bị đục khoét nền tảng

091 chuẩn bị đục khoét nền tảng

"Linh hầu đập cây !"

Lý Phàm phản ứng cũng là bay nhanh , hắn lập tức thân thể quét ngang , hai chân cùng nhau hướng về nhảy lên Cẩm Y vệ Lý bách hộ đập tới !

Hai cước khép lại , uy lực này đủ có thể đủ đá bay nhất lượng việt dã xa ! Lý Văn Trác cũng nhìn ra một chiêu này bất thường , hắn vội vàng ở giữa nâng lên song chưởng , chắn ở trước người mình , chống chọi Lý Phàm đồng nhất đoán !

"Ầm!"

Nặng nề nhất thanh muện hưởng , Lý Văn Trác thân thể lập tức bị đoán bay rớt ra ngoài . Nhưng hắn vẫn đột nhiên đưa tay kéo lại Lý Phàm cánh tay , tựa hồ muốn đem Lý Phàm cùng nhau kéo xuống diện bao xa !

Lý Phàm chân khí trong cơ thể chấn động , giống như đầu mền giống nhau . Lý Văn Trác tựa như cùng trên chân con rắn , bị này Chân khí chấn đắc buông lỏng ra hai tay .

Này Lý bách hộ lại trùng điệp ngã trên mặt đất , lại trực tiếp một cái sau nhào lộn , lại bò lên .

Hắn Nhất Biên tiếp tục đuổi lên diện bao xa , Nhất Biên rời tay ném ra hai quả Yển tử tiêu , chụp vào Lý Phàm hai mắt !

"Đại Thánh trích tinh !"

Lý Phàm quơ tới thủ , đem hai quả Yển tử tiêu nắm trong tay . Lý bách hộ đánh ám khí công phu , cùng cái kia độc nhãn nữ nhân ngu tiếc nhưng không cách nào so với !

Mà Lý bách hộ không chút hoang mang , rời tay vung , lại ba miếng Yển tử tiêu văng ra ngoài . Trong đó hai quả hướng về Lý Phàm mà đến , một khác miếng , lại vẽ ra trên không trung một đường vòng cung , đúng là cân thăng lấy Hoàng Lỗi tánh mạng !

Lý Phàm chấn động , hắn tóm lấy hai quả Yển tử tiêu đồng thời , cuối cùng một quả lại đã đến quán đến Hoàng Lỗi phương hướng .

Này hèn hạ gia hỏa ! Luôn miệng nói giữ gìn bình thường thế giới trật tự , kết quả lại hướng về một cái tay không tấc sắt người thường xuống tay !

Giữ gìn chó cái rầm trật tự , bảo vệ cho hắn nhóm tự thân ích lợi còn tạm được !

Ngay ở một khắc đó , liền Lý Phàm mình cũng cho rằng Hoàng Lỗi cơ hồ liền là chết chắc . Mà ở thời điểm ngàn quân nguy kịch , một cây Yên Nguyệt đao đột nhiên bắn ra ngoài cửa sổ , leng keng một tiếng , đem kia Yên tử tiêu đánh rơi trên mặt đất .

"Các hạ ! Ta thiếu người một cái nhân tình , hiện tại xem như toàn bộ trả người !"

Quan Văn Bảo một phen giật lại diện bao xa cửa xe , sau đó cao giọng nói nói: " nếu ba năm trước đây nhận thức người , chúng ta nhất định là huynh đệ !"

Nói xong , hắn vừa tung người , theo diện bao xa thượng nhảy xuống tới , thân thể lặn khỏi chỗ , ôm của mình Yên Nguyệt đao , một lần nữa đứng vững vàng thân thể .

Hắn màu đen áo ba-đờ-xuy ở trong gió đêm bay phát phới , Lý Phàm nhìn thấy bóng lưng của hắn , không biết nên nói cái gì cho phải !

"Thay ta chiều cổ tốt xe của ta ! Ta đi một lát sẽ trở lại !"

Nói xong , ở Lý Phàm trong ánh mắt , Quan Văn Bảo dẫn theo của mình Yên Nguyệt đao , hướng về Lý bách hộ sải bước đi đã qua .

"Người muốn cùng chúng ta Cẩm Y vệ là địch sao?"

"Ta Quan Gia hậu nhân tri ân đồ báo , mặc kệ địch nhân là ai , chỉ cần đối ân công tai hại , ta tuyệt không buông tha !"

Quan Văn Bảo nói xong , một tay vung lên một ít can Yên Nguyệt đao , hướng về Lý bách hộ trầm tới !

"Chút tài mọn !"

Lý bách hộ hừ lạnh một tiếng , rút ra nhận linh đao , cố gắng ngăn Quan Văn Bảo Yên Nguyệt đao !

Nhưng Quan Văn Bảo thân đao trầm trọng , lại dẫn hắn hơn mười năm tu luyện đến chân khí , Lý bách hộ tự tin có thể đỡ , lại không để ý đến Quan Văn Bảo lực lượng chân chính !

Đồng nhất nhớ Yên Nguyệt đao , mặt trên cơ hồ mang theo màu đỏ ánh lửa . Lý bách hộ nhận linh đao không thể ngăn cản , trực tiếp bị bắn ra , rời khỏi tay , rơi đến đường cái bên ngoài . Đồng thời , Lý bách hộ hồ khẩu cũng phá , máu tươi chảy ra .

Mà Lý Phàm lúc này đã muốn ngồi xe đi xa , Lý bách hộ ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái , đã muốn không nhìn thấy Lý Phàm bóng dáng , chỉ có thể hừ lạnh một tiếng .

"Lớn mật cuồng đồ , dám cản trở Cẩm Y vệ phá án !"

"Công phu của người , không bằng ta ."

Quan Văn Bảo lại cười rộ lên , "Nếu không phải ta ân công phải che chở người khác an toàn , người cũng không bằng hắn ! Người bắt quá là ý vào luyện đó tà công , da dày thịt béo đó thôi ! Ta ân công hạ thủ lưu tình , ta cũng sẽ không ."

Nói xong , hắn lại nói từ bản thân Yên Nguyệt đao , "Chớ sẵn , hôm nay cho người làm ta dưới đao quý !"

"Cuồng vọng !"

Lý bách hộ rút ra hai thanh trảo bộ , hướng về Quan Văn Bảo nhảy mà đến , không ngừng hướng về Quan Văn Bảo công kích .

Nhưng Quan Văn Bảo một phen Yên Nguyệt đao hộ thân , mặc kệ Lý bách hộ như thế nào múa may hai móng , cũng không thể tới gần quanh người hắn hai thước !

Lý bách hộ biết trên bình khí công phu , hắn là không sánh bằng Quan Văn Bảo rồi. Đây Quan Văn Bảo một cây Yên Nguyệt đao , tựa như cùng Trường ở trên người hắn giống nhau , linh hoạt tự nhiên , uy lực phi phàm .

Hắn chớp mắt , chứng kiến bên cạnh nhất chiếc xe hàng lớn đang lái tới .

Vì thế Lý bách hộ sảy ra một quả Yên tử tiêu , đâm vào kia đại xe vận tải lớp xe lên!

Này đại xe vận tải lập tức mất đi khống chế , ở lái xe ánh mắt kinh hoàng ở bên trong , giống như không khống chế được đã thú , một đầu hướng về Quan Văn Bảo đánh tới .

Người bình thường chứng kiến một chiếc xe vận tải đón đầu đánh tới , chủ yếu dọa đều sợ trắng .

Hơn nữa bị xe trước một đôi chói mắt đèn chiều một cái , kia nháy mắt liền ngất người . Nhưng Quan Văn Bảo nếu không phải người thường , hắn bị cường quang chói mắt , lại rõ ràng nhắm hai mắt lại , chỉ nắm của mình Yên Nguyệt đao , về mặt thư giãn .

Tựa hồ trước mặt chiếc này đoạt mệnh xe vận tải với hắn mà nói , không đủ gây sợ !

Xe vận tải lái xe đã muốn sợ cháng váng , liều mạng căn cứ loa , cố gắng nhường Quan Văn Bảo né tránh . Nhưng ở này nghìn cân treo sợi tóc thời gian , Quan Văn Bảo đột nhiên mở mắt , đón trong tay Yên Nguyệt đao đánh trúng dựng lên .

"Cuồng long xuất hải !"

Quan Văn Bảo Yên Nguyệt đao tại chỗ rút lên , bị bám một đạo mãnh liệt đao cương !

"Chà !"

Xe vận tải trực tiếp từ trung gian bị chém thành hai nửa , trượt chân Quan Văn Bảo phía sau hai bên .

Quan Văn Bảo như cũ vững vàng đứng ở đó , tay đề lên Yên Nguyệt đao , sau lưng vạt áo đi theo gió lác .

"Quan Gia đệ tử , Quan Văn Bảo , tiến đến tổ lên !"

Quan Văn Bảo thực trang bức Địa nói một câu , lại phát hiện Lý Văn Trác không biết khi nào thì đã muốn không thấy .

"Coi như ngươi chạy nhanh ."

Quan Văn Bảo thu hồi của mình Yên Nguyệt đao , "Nên đi lấy xe , nhân tình này , coi như là còn xong rồi . Chỉ mong lần sau gặp mặt , chúng ta còn có thể là bằng hữu ."

Nói xong , Quan Văn Bảo cũng mấy cái lên xuống , nhảy vào bên cạnh trong bụi cây .

Mà Lý Phàm bọn hắn đã muốn về tới phòng bóng bàn , vài người đang ngồi ở phòng bóng bàn bên trong chúc mừng!

Một rương đại ha ti để lên bàn , liền Bạch Lâm Lạc đều giờ chén rượu lên , ba người đều là hi khí dương dương .

"Đại ca , ta sẽ nói , đi theo ngươi , cam đoan có thể thành đại sự !"

Hoàng Lỗi ôm một ít đại xấp tiền , còn kém thân phía trên , "Ta Hoàng Lỗi cả đời , vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy nhiều tiền như vậy , oa ha ha !"

"Nhị bút , chúng ta mấy ngày hôm trước mới vừa nhìn thấy một lần ."

Lý Phàm liếc mắt .

"Ách . . ."

Hoàng Lỗi cũng đột nhiên nhớ tới , "Xem ra cùng đại ca cùng một chỗ , cũng không phải dùng lo tiền tiêu á!"

"Ta mới là lần đầu tiên nhìn thấy nhiều tiền như vậy ."

Bạch Lâm Lạc thần thức không thôi , "Mấy ngày hôm trước còn tại bị mấy tên côn đồ đệ tử tùy tiện khi dễ ta . . . Thế nhưng cũng sách hoa lớn như vậy nhất án . . . Nhiều tiền như vậy , chúng ta nên làm cái gì bây giờ?"

"Dù sao gần nhất là không thể hoa , trước giấu ở phòng bóng bàn đi."

Lý Phàm vuốt cằm của mình , "Chúng ta cùng Phó Phàm còn có cái giao dịch , chuyện này , Lỗi Từ ngươi đi làm đi."

"Ngươi còn có chuyện gì sao?"

Bạch Lâm Lạc đoán được cái gì .

Lý Phàm nở nụ cười , "Ta chuẩn bị lấy cái góc tường !"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

092 khiêu khích học sinh xuất sắc

092 khiêu khích học sinh xuất sắc

Thành phố A đã xảy ra một việc Kinh Thiên đại án , thực tại ở thành phố A nổi lên một cơn bão táp .

Hồ Dương , lại danh Hồ Nhị Cầu lấy phi pháp mang dùng súng cùng cố ý đã thương người tội , bị trước nhốt vào trại tạm giam . Nghe nói Hồ Nhị Cầu thể lực sau lưng đứng (là) Xích Long bang , trước mặt này thành phố A lớn nhất vượt đen tập đoàn đang đang nghĩ biện pháp làm Hồ Nhị Cầu bình sự .

Mà chuyện lớn như vậy , không ảnh hưởng tới tư nhân nhị trung , bởi vì bọn họ trước mắt đang bận xử lý đối với bọn họ mà nói một đại sự , thì sát hạch !

Lần này thi sát hạch quan hệ một số người đi lưu , chính là Lý Phàm .

Lý Phàm như cũ một đại đã sớm tới trường học , ngồi cùng bàn Bạch Lâm Lạc đang mang theo ông nghe điện thoại , nhìn thấy một quyền Hậu Hắc Học .

"Thật biết cuộc sống a, tiểu tử ."

Lý Phàm chứng kiến Bạch Lâm Lạc , nhìn không được cười rộ lên , "Sáng sớm đã nghe ca ."

"Là (vâng,đúng) Anh ngữ thánh lực ."

Bạch Lâm Lạc tháo xuống một con ống nghe điện thoại, đưa cho Lý Phàm , "Bi thăm thể giới đẹp thức giọng nữ hãy , muốn nghe nghe sao?"

"Được rồi, loại này điều ngữ ta đốt đặc cán mai !"

Lý Phàm khoát tay , cự tuyệt Bạch Lâm Lạc có hảo ý .

"Người không thể nghe điểm người bình thường nghe như sao?"

"Ta thật thích Anh ngữ."

Bạch Lâm Lạc thực ngại ngùng cười cười , "Người kéo ta xuống nước phía trước , ta lớn nhất tâm nguyện , nhưng thật ra là muốn làm một cái quan ngoại giao ."

"Cmn , bức cách thật cao !"

Lý Phàm giờ ngón tay cái lên.

"Kia trăm ban thường người ngoại giao Đại tổng quản chức vị !"

"Con em người . . . Đây không phải là thái giám sao . . ."

"Ai nha ta sẽ thuận miệng nói !"

Lý Phàm cùng Bạch Lâm Lạc vui đùa vài câu , mà Đặng Tư Duy vừa lúc ở thu thập sách vở , nghe được hai người thanh âm lớn một chút , lập tức trở về đầu khiển trách .

"Hai người các người , thượng sớm tự học đâu rồi, không thể nhỏ điểm thanh âm sao? Quấy rầy chúng ta học tập biết không?"

"Kia thật đúng là ngượng ngùng ."

Lý Phàm cười ha ha , "Kinh đến người , thật sự thật có lỗi . Lần sau có vấn đề gì , thỉnh trực tiếp cùng luật sư của ta nói đi ."

"Ngốc so với !"

Đặng Tư Duy hung lấp bắp nói , "Người còn đắc ý đâu rồi, lập tức người sẽ bị khai trừ rồi , người là ngốc so với !"

"Nói chuyện chú ý một chút ."

Lý Phàm chậm rãi đứng lên , "Đặng Tư Duy , vừa rồi người nói gì , ta không nghe rõ , người lặp lại lần nữa?"

"Hừ . . . Tóm lại , thời gian của người không nhiều lắm !"

Đặng Tư Duy rõ ràng có điểm sợ , "Hôm nay điểm nhất hạ lai , loại người như người sức khỏe phải rời đi trường học ."

"Đặng Tư Duy, học giỏi rất đáng gờm sao?"

Lý Phàm nhìn không được hỏi nói: "cuộc thi điểm Cao, người đã nghĩ trời cao sao? Loại người như người, chính mình cảm giác mình cố gắng giỏi lắm, kỳ thật chính là cái người hay tự kỷ tự yêu chính mình cần bả ! Các học sinh bị khi phụ thời gian, người vì bọn họ xảy ra đầu sao? Các sự phụ loạn thu lệ phí thời điểm, người có đi ra nói câu công đạo sao? Đều không có. Bởi vì người cảm thấy được, người thành tích tốt, người liền có được đặc quyền ! Trường học này đó không nên có quy củ, chỉ là hướng ta nhóm học sinh phổ thông thành lập, người có được đặc quyền, người có thể ăn trên ngồi trước, nhìn xuống chúng ta những người này, thật sao?"

"Lý Phàm, người nên có điểm tự mình hiểu lấy."

Đặng Tư Duy cũng không muốn luôn luôn bị Lý Phàm người như thế đe dọa, hắn cũng có chút cần bưng nỏ bộ dạng, "Giữa chúng ta vốn là bất đồng ! Ta học giỏi, chính là phải có ưu đãi ! Đây là của ta đặc quyền ! Muốn trách, liền quái chính các người học tập không giỏi đi!"

". . ."

Lý Phàm siết chặt nắm tay, nhưng Bạch Lâm Lạc lại kéo hắn hai cái.

"Thôi đi pa oi..., chính là cái mãng phu !"

Trước mặt nhiều người như vậy, Đặng Tư Duy cũng không muốn nhận thức sợ, vì vậy tiếp tục giễu cợt hai câu, "Tứ chi phát triển, đầu óc ngu si ! Ta khinh thường cùng loại người như người không chấp nhận ! Roi chậm lại thân thể của ta giới !"

"Đặng Tư Duy, làm người không thể thật ngông cuồng !"

Lý Phàm tính tình cũng có chút lên đây, "Một người giá trị, không thể toàn bộ nhờ điểm đến thể hiện."

"Không dựa vào điểm thể hiện, dựa vào cái gì thể hiện?"

Đặng Tư Duy có chút kiêu ngạo, "Lý Phàm, người có phải hay không ngốc? Ta thi được, cả trường học, gia đình, đều bằng vào ta vẽ vang ! Mà người sao, của người điểm, liền cha mẹ người đi ra ngoài cũng không muốn nói đi, bởi vì bọn họ cảm thấy dọa người !"

"Trước học giỏi làm người đi người !"

Lý Phàm lạnh như băng nhìn thấy Đặng Tư Duy, "Hơn nữa phải học được nói cái gì nên, nói cái gì không nên nói, nếu không ta sẽ nhìn không được đánh oai người cái miệng thú kia !"

"Người cũng có thể sinh một chút vũ lực rồi."

Đặng Tư Duy nuốt ngụm nước miếng, quay đầu lại, "Được rồi, dù sao người muốn bị khai trừ rồi, ta cũng vậy không có gì hay với người nói."

"Ta muốn đúng (là) thì hơn người đây?"

"Ta đây liền trực tiếp ăn cứt !"

Đúng lúc này, cửa phòng học mở, Thường Xuân Hi sắc mặt rất thú, ôm nhất xấp bài thi đi đến.

Hắn đem bài thi để lên bàn, có chút không thoải mái thuyết nói: " lần này thi sát hạch thành tích xuống đi, rất nhiều người thi đều còn có thể. Nhất là Đặng Tư Duy, lại là lớp thứ nhất, năm tô thứ hai."

Nói xong, Thường Xuân Hi hướng về phía Đặng Tư Duy miễn cưỡng cười.

Nụ cười này, cảm giác cùng khóc giống nhau khó coi.

Đặng Tư Duy có chút đắc ý quay đầu lại, nhìn Lý Phàm liếc mắt một cái.

"Tốt lắm. . . Các khoa khóa đại biểu đi lên, đem bài thi cấp Mọi người phát xuống đi. . . Lúc sau các khoa Lão Sư sẽ cho các người kể lại giảng giải."

"Lão Sư !"

Đặng Tư Duy đột nhiên giơ tay lên, "Phía trước nói có chút người không hợp cách sẽ bị khai trừ, ngài có thể tuyên bố đi."

"Cái gì khai trừ, Đặng Tư Duy, nhanh chóng kiểm tra lỗi của người đề đi. Có chút đề người sai không nên, lần sau không nên quá mã hồ."

Thường Xuân Hi lại gõ Đặng Tư Duy bài thi nói.

"Đúng đây khai trừ Lý Phàm a !"

Đặng Tư Duy vội vàng nhắc nhở Thường Xuân Hi, "Không phải nói hắn ngữ khoa không đạt yêu cầu muốn khai trừ sao? Thường lão sư, ngài không

phải đã quên chứ?"

"Lộn xộn cái gì !"

Thường Xuân Hi xoay mặt đi, tựa hồ không quá muốn nói chuyện bộ dạng . Mà Lý Phàm tọa tại tọa vị thượng , vuốt chính mình mới vừa truyền đến bài thi nói nói: " ngưng ngừng a Đặng Tư Duy đồng học , ta lần này đều hợp cách ."

"Không có khả năng !"

Đặng Tư Duy lúc ấy liền đứng lên , trực tiếp đi đến Lý Phàm trước bàn , nhìn thấy hần mấy cái đề bài .

Tam đại chủ khoa , ngữ văn hơn một trăm hai mươi phân , Anh ngữ cùng số học đều hơn chín mươi phân . Mà Tiểu Tam khoa cũng đều ở hơn sáu mươi phân , lịch sử thậm chí uống tám mươi chín ! Còn cao hơn chính mình ba phân !

Đặng Tư Duy có chút không dám tin tưởng nhìn thấy Lý Phàm bài thi , thân thể tựa hồ đang khe khẽ run rẩy ! Hần tiến bộ như thế nào nhanh như vậy? Sao lại có thể như thế nhỉ !

"Tốt lắm , nên đi học , đều nhanh chóng Hồi chỗ ngồi !"

Thường Xuân Hi thúc giục Đặng Tư Duy , đây chính là đệ tử tốt a, chớ có chọc Lý Phàm , bị đánh sẽ không tốt .

Thường Xuân Hi vừa đi , lịch Sử lão thái thái vừa lúc tiến vào , đệ nhất đường là của nàng khóa . Nàng tựa hồ có hơi vui vẻ , vừa tiến đến liền biểu dương Lý Phàm .

"Lần này lịch sử đề ra đường như khó , Mọi người phổ biến điểm khá thấp . Bất quá có chút đồng học vẫn là thi không sai , nhất là Lý Phàm , hần lần này lịch sử uống cả năm tổ cao nhất phân ! Tám mươi chín , cùng thực nghiệm ban Lâm Nguyệt Tiên cùng phân !"

Lịch Sử lão thái thái hòa ái mà nhìn Lý Phàm , "Như vậy đi , sau này lịch sử khóa đại biểu liền từ người đảm đương đi, Lý Phàm ."

"Tạ ơn sư phụ có hảo ý ! Ta là thật tâm thích lịch sử đồng nhất khoa , cho nên khóa đại biểu ta sẽ không làm , chỉ cần Lão Sư nguyện ý nhiều dạy ta đã viết lịch sử phương diện đồ vật này nọ là tốt rồi !"

Lý Phàm nhìn kia Đặng Tư Duy liếc mắt một cái , Đặng Tư Duy trong đôi mắt của toát ra lửa giận .

"Bất quá , có chút lịch sử để lại vấn đề , chúng ta tựa hồ trước phải giải quyết một cái mới được kia !"

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xi: 57807699

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

093 điều kiện của ta

093 điều kiện của ta

Đặng Tư Duy cũng không có tiếp lời , Lý Phàm cũng không có nhiều lời , dù sao cấp cho lịch Sử lão thái thái chút mặt mũi .

Tuy rằng nàng giảng bài cố gắng khô khan , nhưng đối với đệ tử lại rất không tồi , là một rất tốt Lão Sư , Lý Phàm cũng đầy tôn trọng nàng , cơ bản trừ bỏ thượng năng khóa ngủ ở ngoài , không trải qua này chuyện xấu của hần .

Tan học lúc sau , Lý Phàm cùng Bạch Lâm Lạc đi ra ngoài hoạt động , Đặng Tư Duy lại trộm giữ chặt đồng học , nhỏ giọng nói .

"Ta đã nói với người , người đừng nói cho người khác biết . Biết Lý Phàm lần này vì sao thi thật là tốt sao?"

"Vì sao nha?"

"Bối vì hấn ăn gian !"

Đặng Tư Duy hạ giọng , nói như thật vậy , "Bằng không ngươi nghĩ , loại người như hấn học sinh kém , làm sao có thể bắt được thành tích như vậy !"

"Nói cũng đúng . . ."

Người học sinh này nói thầm hạ xuống , không ra một hồi , hấn lại cùng này học sinh của hấn nói chuyện này .

Hơn nữa Đặng Tư Duy chính mình lại cùng các nhân tạo dao , không ra hai lớp , cơ hồ tất cả đầy đệ tử đều đang đồn chuyện này .

Rất nhanh , liên hiệu trưởng đều tại hoài nghi , Lý Phàm đến cùng phải hay không làm càn mới thi tốt như vậy .

"Lý Phàm , trải qua giáo vụ xử thảo luận , quyết định hủy bỏ ngươi lần này thành tích ."

Ở trước khi tan học phía trước , Thường Xuân Hi đối Lý Phàm nói .

"Ngày mai ngươi muốn đến trường học thi lại ."

"Dựa vào cái gì?"

Lý Phàm nhũ mày , "Mọi người cùng nhau cuộc thi , dựa vào cái gì liền hủy bỏ thành tích của ta?"

"Bối vì ngươi thành tích có giờ trò dối trá hiểm nghị ."

"Ngươi chính là nói ta ăn gian thôi?"

Lý Phàm có chút tức giận .

"Có thể nói như vậy ."

Thường Xuân Hi gật đầu , mà Lý Phàm nhìn không được cmn , "Thường lão sư , lời này của ngươi gián thẳng làm cho người ta không nói được lời nào . Lần trước thi sát hạch , hai ngươi con ngươi đều phải trong dừng quần rồi , một môn nhìn chăm chăm ta...ta chỉ không làm càn , ngươi không biết?"

"Ngươi học sinh này , làm sao nói đây?"

Thường Xuân Hi chân mày cau lại , "Cho dù là ta , cũng không phải thánh nhân . Có lẽ ngươi dùng tâm tiến hơn làm càn phương pháp , ta không điều tra ra mà thôi ."

"Các ngươi như vậy , liền là đúng vũ nhục ta ."

Lý Phàm thập phần khó chịu , "Trường học đối đệ tử chẳng lẽ liền không có một chút tôn trọng sao?"

"Vâng thật không sợ lừa !"

Thường Xuân Hi nói nói: "ngươi không sợ , ngày mai thi một phen sẽ biết ."

"Thường lão sư , lời này của ngươi đã có thể không đúng ."

Lý Phàm chỉ hấn dừng quần , "Ta còn nói ngươi bệnh liệt dương xuất tinh nhanh đâu rồi , chẳng lẽ ngươi muốn trước mọi người cời quần biểu diễn triệt càng sao?"

"Ngươi người học sinh này ! Làm sao nói!"

Thường Xuân Hi thiếu chút nữa khí đái , "Ngươi nếu là không dám cuộc thi , ngày mai sẽ coi như ngươi không hợp cách !"

"Thực Ậu !"

Lý Phàm cười lạnh , "Không biết là người nào ngốc so với cho ta truyền ra lời đồn , nói ta làm càn , các ngươi liền đều nào tàn tin !, ai nói ta ăn gian , cấp lão tử cmn đứng ra !"

"Ta nhớ được Vương Cường giống như nói đến lên , ta tan học thời gian nghe được ."

Bạch Lâm Lạc đẩy hạ mắt kiếng của mình , nói .

"Ta...ta cũng là nghe Trần Phong nói . . ."

Vương Cường thiếu chút nữa dọa đái , vội vàng đẩy ngã ngồi cùng bàn trên người .

Lý Phàm ánh mắt rơi xuống đã qua , kia Trần Phong cũng là khẽ run rẩy .

"Ta...ta đúng (là) nghe Dương Vũ nói được . . ."

Đồng nhất thôi nhĩ nhĩ thôi tam, cuối cùng rốt cục đổ lên Đặng Tư Duy trên đầu .

Nhưng Đặng Tư Duy lại nói nói : " ngươi luôn luôn thành tích không lớn, đột nhiên có thành tích khá như vậy , một chút nhảy vào lớp hàng hàng ngũ , tại sao có thể là ngươi bản lãnh của mình đây? Trừ bỏ đạo văn , không có những khả năng khác !"

"Cho nên ngươi hạt BB một câu , mọi người liền đều tin sao?"

Lý Phàm nhìn thấy chung quanh những bạn học này , "Các ngươi là con mắt kia chứng kiến ta Lý Phàm chép lại? Mắt trái con ngươi vẫn là mắt phải con ngươi?"

"Này . . ."

"Dù sao ngươi thành tích này , có điểm dọa nạt người . . ."

Mấy Bình thường thành tích so với Lý Phàm tốt một chút đệ tử , đều có chút hoài nghi nói .

"Không có chứng cứ liền hạt BB , đây là tư nhân nhĩ trung đệ tử !"

Lý Phàm liên tục cười khò , "Chính là một vài Lão Sư , cũng giống như vậy !"

"Lý Phàm , ngươi đừng ở chỗ này mắng cả đời ."

Đặng Tư Duy mở miệng nhượng nói : " có bản lĩnh ngày mai thi một phen nhìn xem !"

"Đặng Tư Duy nói rất đúng , ta vẫn là câu nói kia , vàng thật không sợ lửa ."

Thường Xuân Hi đối Lý Phàm nói nói : " cuộc thi ngày mai , nếu như ngươi đúng (là) đáp thật là tốt , dĩ nhiên là sẽ không khai trừ ngươi . Nhưng ngươi nếu là không bốn sự kia , vậy thì đừng trách chúng ta không lưu tình rồi."

"Chúng ta đệ tử nhậm chức do xấu xí sao?"

Lý Phàm lại nói nói : " muốn cho ta cuộc thi , có thể , nhưng nhất định có một điều kiện !"

"Ngươi có tư cách nói điều kiện?"

"Vì cái gì không tư cách?"

Lý Phàm thực không khách khí nói , "Các ngươi bây giờ đối với ta tạo thành phi báng tội , ta có thể đi cảnh sát nơi đó tố cáo các ngươi ! Chẳng qua liền vất vả vất vả cảnh sát các đồng chí , sau đó bốn mắt , ta nhớ được ngươi có biết hay không hai cái phóng viên tới?"

"Đúng rồi , thúc thúc ta đúng (là) tin tức chuyển bay đêm phóng viên ."

Bạch Lâm Lạc chớp mắt , lập tức gạt đầu .

"Cấp thúc thúc của ngươi một cái thú vị tin tức , tư nhân nhĩ học sinh trung học bịa đặt đã thương người , Lão Sư ngang nhiên ủng hộ ngôn ngữ bạo lực . Đệ tử không chịu nổi áp lực , dục cắt cổ tay phí hoài bản thân mình , ta nghĩ , phóng viên khẳng định cảm thấy hứng thú ."

"Tốt!"

Bạch Lâm Lạc không chút do dự đồng ý , mà Thường Xuân Hi lại nheo mắt lại , này tên béo da đen có chút bất thiện nhìn chăm chăm Lý Phàm .

"Ngươi đang uy hiếp ta?"

"No , là các ngươi đang uy hiếp ta !"

"Lại nói tiếp , của ta MP4 thích mở ra ghi âm hình thức."

Bạch Lâm Lạc lấy ra chính mình nghe Anh ngữ thánh lực MP4, "Vừa rồi Lão Sư cùng các học sinh đối thoại , ta đều có làm bản sao ồ!"

". . ."

Thường Xuân Hi chân mày nhíu sâu hơn , hẳn tổng cảm giác mình giống như bị cuốn vào một cái âm mưu dường như . Cái kia Bạch Lâm Lạc như thế nào cùng Tri Chu giống nhau , trong lúc vô hình cho mình dệt một cái lưới lớn , chờ đợi mình đứng vào đường như !

"Điều kiện gì . . . Người nói trước đi đi . . ."

Thường Xuân Hi quyết định trước tham thắm dò hư thực , mà Lý Phàm lúc này mới lên tiếng nói nói: " nếu như ta thành tích cuộc thi là chân thật, ta muốn cầu Đặng Tư Duy nói xin lỗi ta ! Đồng thời , ta còn muốn cầu tất cả đầy đủ từ nhất định dựa theo mười một quy định nghỉ , ta muốn cùng mọi người cùng nhau hưởng thụ chúng ta nên có kỳ nghỉ cuộc sống !"

"Lý Phàm, chớ quá mức !"

"Không nên quá mức phân chính là bọn người ! Các người đối với ta nói lên điều kiện đồng dạng thập phần vô lễ !"

Lý Phàm ôm cánh tay , "Lựa chọn đi, hoặc là đáp ứng điều kiện của ta , hoặc là sẽ đem chuyện này làm lớn chuyện !"

Lý Phàm không có chút nào Thối Bộ , Thường Xuân Hi cuối cùng chỉ có thể đi mời thị hiệu trưởng .

"Người học sinh này đã vắng thành tích như thế nào?"

Hiệu trưởng tọa ở trong phòng làm việc của mình , một bên hút thuốc , một bên hỏi đến Thường Xuân Hi .

"Học sinh kém, kém rồi tình rồi mù !"

Thường Xuân Hi hết sức khẳng định , "Thường ngày thành tích của hắn , trừ bỏ lịch sử có thể miễn cưỡng đủ tư cách , ngoài hắn ra đều là lốt đáy ! Nhưng lần này không biết rõ làm sao rồi, đột nhiên tăng mạnh , lập tức đề cao nhiều như vậy !"

"Vậy còn có thể có phương pháp khác ấy ư, nhất định là ăn gian ."

Hiệu trưởng hít một hơi thật sâu thuốc lá , "Ta nhiều năm như vậy dạy học kinh nghiệm như vậy nói cho ta biết , đáp ứng điều kiện của hắn , hắn bắt quá là phổ trương thanh thế mà thôi ! Lần này , để cho hắn Quai Quai rút ra khỏi trường học !"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

094 có chuyện xảy ra

094 có chuyện xảy ra

Ngày mùng 1 tháng 10 , chủ yếu tất cả mọi người cần ngày nghỉ nhất ngày , cả nhị trung lại cứ thiên đối một đệ tử mò ra đại môn .

Những học sinh khác đều nghỉ , chỉ riêng Lý Phàm cần đứng hạn tới trường học , tham gia trận này "Ý nghĩa phi phạm" cuộc thi !

Sáng sớm lúc ra cửa , Mộ Dung Anh ý đặc biệt đứng ở trước cửa chờ Lý Phàm .

"Đi thi sao?"

"Không phải rõ ràng ấy ư, cả trường học bao nhiêu yêu ta ."

Lý Phàm cười ha ha một tiếng , "Ta lớn như vậy , vẫn là lần đầu tiên bị trường học coi trọng như vậy a !"

"Ta Mộ Dung Anh nam nhân , sao sẽ bị người khinh thị?"

Mộ Dung Anh cũng rất bình thường nói nói: " từ nay về sau người còn sẽ trở nên càng thêm xuất chúng ."

"Uy uy uy , đó cũng là chính mình vĩ đại thật sao ! Ta cũng không muốn sau khi bị người nhắc tới tên , đều là Mộ Dung Anh nam nhân ! Ta , cần để cho người khác nói người , liền gặp nói , rằng là Lý Phàm nữ nhân !"

Lý Phàm giơ lên cổ , phi thường tự tin tuyên ngôn .

"Được a , nếu người có bản sự kia , ta ngược lại thật ra có chút chờ mong ."

Mộ Dung Anh ôm cánh tay, nhìn xem phía trước mặt Lý Phàm, "Người gần nhất nội kinh thật là có chút sở trường, Ngũ cảm hí tâm pháp đã muốn luyện đến trọng thứ mấy?"

"Đệ tam trọng rồi."

Lý Phàm duỗi lưng một cái, "Bất quá nguyên lai Ngũ cảm hí nội công quá mức trầm ổn, tính dễ nổ không đủ. Ta hai ngày trước lúc không có chuyện gì làm, hơi chút cải biến một chút lòng này pháp, nhượng Chân khí lưu thông kinh mạch trật tự đã làm gì điều chỉnh."

"Cái gì?"

Mộ Dung Anh nghe đến lời này, lập tức trừng lớn một đôi xinh đẹp ánh mắt.

"Người... Người không có nói đùa chứ?"

"Không có a."

Lý Phàm kia vẻ mặt nghiêm túc, nhượng Mộ Dung Anh có chút kích động. Nàng bỗng nhiên chia một bàn tay, khoát lên Lý Phàm trên vai.

Nàng ở cảm thụ được Lý Phàm chân khí trong cơ thể lưu động, sau đó ánh mắt càng lúc càng lớn.

"Thế nhưng... Thật sự!"

"Đương nhiên, ta lừa người làm gì thế."

Lý Phàm hoạt động của mình gần cốt, "Bây giờ công pháp thì càng có sức bật rồi! Không tin người xem!"

Hắn nói xong, quay người lại, đối với bên cạnh một viên cây nhỏ đánh từ xa một chưởng!

Chân khí trong cơ thể hắn tất cả đều hoạt động, sau đó bộc phát ra đi!

Kia cây nhỏ nhất thời lắc lư hai cái, nhìn Mộ Dung Anh trợn mắt há hốc mồm.

"Chuyện này... Lần này coi như xong!"

Mộ Dung Anh bỗng nhiên nói nói: "sau khi không cần tiếp tục tùy tiện đối kinh mạch! Mỗi một bộ tâm pháp vận hành chân khí lộ tuyến đều là cố định, một khi có chút sai lầm, chính là tẩu hỏa nhập ma, chỗ vận kiếp bất phục! Ta cũng không hy vọng, nam nhân của ta sau khi biến thành một người điên!"

Lý Phàm đang nhớ lại Âu Dương Phong, đích thật là hơi dọa người!

"Ta làm khi cũng chính là ý tưởng đột phát... Liên thay đổi..."

Lý Phàm cũng có chút sau sợ lên, "Ta hiện tại trừ bỏ ngũ cảm ở ngoài, còn hơi chút luyện hạ Xà, còn có thêm kỹ xảo!"

Mộ Dung Anh đột nhiên một bên thân, Lý Phàm đích tay chưởng giống như đầu rắn giống nhau, không biết khi nào thì tới nàng yết hầu vị trí!

"..."

Nàng thoáng ngẩn ngơ, sau đó vuốt ve Lý Phàm đích tay.

"Hiện tại, còn gọi Ngũ cảm hí sao?"

"Đương nhiên không rồi! Đã muốn đúng (là) công phu của chính mình rồi, ta mệnh danh là Ngũ Cảm Hợp kích thuật!"

Lý Phàm bị hoa hạ xuống, "Vừa mới đúng (là) Xà kích thuật trong đích rắn ra khỏi hang, ý tứ là nhanh chuẩn ngoan! Nhất chiêu chế địch! Của ta Xà kích thuật cùng này công kích của hắn bất đồng, chuyên đánh yết hầu, dễ dàng không ra tay, ra tay tất trí mạng! Bởi vì cái gọi là, thừa dịp bất ngờ xuất kỳ bất ý!"

"Nếu hơn hai loại động vật... Vậy không nên gọi ngũ cảm rồi."

Mộ Dung Anh cùng ngày xưa bất đồng, kim thiên mặc một thân phấn hồng sắc sườn xám, mặt trên có hoa lan đồ án.

Này sườn xám chẳng những có vẻ nàng chân dài lại Bạch, hơn nữa có vẻ trước ngực nàng một đôi phi thường mỹ. Rốt cuộc là mỹ nữ, khí chất lại tốt, đáng người còn lớn, thực là cái gì cũng có thể mặc bán đứng gia tú phong thái.

"Đôi Thất Hiệp quyền đi."

Mộ Dung Anh giúp Lý Phàm một cái tên, "Ý của người như?"

"Thất Hiệp quyền . . . Rất tốt a !"

Lý Phàm cũng hiểu được cao lớn thượng rất nhiều , "Rốt cuộc là lão bà trình độ văn hóa Cao , đặt tên đều như vậy có nước bình ! Vậy kêu Thất Hiệp quyền rồi!"

"Được rồi, đến trường đi, đừng cho ta mất mặt ."

Mộ Dung Anh bỏ lại những lời này , xoay người liền trở về phòng đã đi .

"Thật sự là , ta sẽ Mẹ nó chứ mất mặt sự sao?"

Lý Phàm liếc mắt , nhưng sau đó xoay người hướng về trường học chạy tới .

Lý Phàm khinh công đã có chút thành tựu , tuy rằng không thể giữa ban ngày cao lai cao khứ , nhưng chạy trốn cũng không tốn sức chút nào .

Đi qua Lâm Nguyệt Tiên trong nhà thời gian , Lý Phàm còn theo bản năng hướng nhà nàng trên cửa liếc nhìn . Nhà đầu kia hôm nay nghỉ , cũng không biết đi đâu . Nhắc tới Lâm Nguyệt Tiên , một đôi chân dài to đặc biệt mê người . Nếu có thể mỗi ngày buổi sáng đã gặp nàng , nhưng thật ra có thể kéo dài tuổi thọ . Tục ngữ không phải là nói được chứ , mỗi ngày xem một cái mỹ nữ , Nhưng đề gia tăng tuổi thọ thôi !

Hắn đang muốn đầu rồi, bên cạnh một cái thân ảnh quen thuộc đang cười xe đạp , theo bên cạnh đầu đường cười đi ra .

Lâm Nguyệt Tiên hôm nay không có mặc đồng phục , nhưng thật ra thay đổi một thân thông thường quần áo . Nàng trên người mặc màu trắng len sợi sam , nửa mình dưới còn lại là một cái màu đen bút chì khó . Tuy rằng quần áo hình thức lão đi một tí , tựa hồ là Viên Xuân Lệ lưu lại quần áo . Nhưng mặc ở Lâm Nguyệt Tiên trên người , lại làm cho nàng có một loại những năm tám mươi xinh đẹp tri tính nữ thanh niên vậy cảm giác .

Mỹ nữ chính là mỹ nữ , mặc gì đều là mỹ nữ .

"Di , người . . . Làm sao người theo ta trong lòng xuất hiện?"

"À?"

Nghe được Lý Phàm lời mà nói..., Lâm Nguyệt Tiên rõ ràng đỏ mặt lên .

"Không phải . . . Ý của ta là , hôm nay không lên lớp , người sớm như vậy ra tới làm cái gì?"

Lý Phàm ho khan hai tiếng , vội vàng sửa lời nói .

Mẹ nó , như thế nào không nghĩ qua là giao trong tim nói nói ra !

"Ta hôm nay muốn đi bồi mụ mụ buôn bán nha ."

Lâm Nguyệt Tiên giải thích nói: " khó được có một cái kỳ nghỉ , giúp mụ mụ đi làm việc sống bận việc . . . Thế nào , ngày hôm nay cuộc thi có tin tưởng sao?"

"Nhất định có a !"

Lý Phàm lập tức gật gật đầu , "Ta nhưng đúng (là) Lâm lão sư một tay điều - dạy dỗ , điểm ấy tiểu khảo thử mưa bụi á!"

"Tới địa ngục đi . . . Ai điều - dạy người rồi . . ."

Lâm Nguyệt Tiên hung hăng trừng Lý Phàm liếc mắt một cái , "Không để ý tới người ! Không có chánh hành !"

"Đừng như vậy thôi ! Lâm lão sư !"

Lý Phàm vội vàng hồng Tiều cô nương vui vẻ , "Ta chỉ đúng (là) thôi phòng Lâm lão sư học trò khắp thiên hạ , dạy học có cách !"

"Thôi đi pa oi..., ta đối làm lão sư lại không có hứng thú !"

Lâm Nguyệt Tiên bĩu môi , "Ta chỉ muốn làm một cái bác sĩ tâm lý !"

"Được rồi, thầy thuốc Lâm y thuật cao siêu , bệnh của ta nhìn thất thất bát bát !"

Lý Phàm vượt lồng ngực của mình nói nói: " từng đã là ta , là một phi thường bệnh trạng , phi thường đắm mình trong truy lạc một người ! Nhìn xem bây giờ ta , rục rờ hẳn lên ! Giống như tỉnh lại cuộc sống đệ nhị xuân !"

"Đi tìm chết á . . ."

Lâm Nguyệt Tiên bị nói gương mặt của càng ngày càng đỏ , ngay tại nàng muốn phản bác thời gian , một chiếc màu đen mái hiên hình xe bỗng nhiên dừng tới bên cạnh nàng , tiếp theo cửa xe mở ra , bên trong chia một đôi tay , trực tiếp đem Lâm Nguyệt Tiên cấp một phen tha tiến vào !

"Cứu mạng . . ."

Lâm Nguyệt Tiên mới vừa kêu một tiếng , đã bị túm lên xe .

Lý Phàm cũng nhin không được lạng đi một chút , chuyện này... Đúng (là) tình huống nào . . . Cướp cô dâu sao?

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

095 bọn hắc có súng

095 bọn hắc có súng

Viên Tam mới từ trong đại lao phóng xuất không lâu .

Hai mươi năm trước , hắc bởi vì nhất thời tham tiền tâm hồn , cướp bóc một gia quây bán quạ vật , còn thống bị thương một ông lão , cuối cùng bị cảnh sát vây bắt quy án .

Kết quả lão nhân này cùng cục thành phố một cái lãnh đạo có chút quan hệ , Viên Tam vụ án này có thể lớn có thể nhỏ , cuối cùng đơn giản đi rồi cái pháp luật trình tự , khiến cho Viên Tam ở trong đại lao ăn hai mươi năm cơm tù .

Hai mươi năm trôi qua , Viên Tam con gái cũng đã tốt nghiệp đại học .

Hắn ra tù thời điểm , vốn đã thay đổi triệt để , nhưng lại thiên con gái coi thường hắn , hơn nữa tiến vào xã hội lúc sau , cũng tìm không thấy bất kỳ công tác . Con gái sắp kết hôn rồi , hắn thậm chí cả cấp nữ nhân đặt mua điểm đồ cưới tiền đều không có .

Nhìn thấy con gái kia thất vọng ánh mắt , Viên Tam trong lòng không nói được hồi hận .

Có một lần cùng mấy trong ngục giam lái xe nhóm lúc uống rượu , một cái trong đó kêu hầu tứ vỗ bờ vai của hắn nói .

"Tam ca a , các huynh đệ không bội phục người khác , liền bội phục người ! Người xem một chút , người ngay cả thị trường cha cũng dám thống , bây giờ lại liền cái tặng bưu kiện đều coi thường người , bằng gì a ! Tam ca , nghe lão đệ một lời khuyên đi , ta được làm chút đại sự a !"

"Ta còn có thể làm gì , tuổi đều một bó to rồi."

Viên Tam cười khò một tiếng , cười ra vô tận lòng chua xót cùng bất đắc dĩ . Minh đã hơn 40 tuổi rồi , liền cái công tác cũng không tìm tới , coi như Mẹ nó chứ bưu kiện , người ta đều ghét bỏ chính mình có hai mươi năm án đề .

"Chỉ cần có lá gan , cái gì không làm được ! Mao Chủ tịch không nói qua sao , người có nhiều hơn đảm , Địa có nhiều hơn sản !"

Hầu tứ nhìn chung quanh một chút , hạ giọng , "Chỉ cần Tam ca nguyện ý . . . Ta có thể giúp đỡ người . . . Trong tay của ta , hiện tại có một bút buôn bán lớn ! Chỉ cần Tam ca chịu làm , nhất định là một số đồng tiền lớn !"

Viên Tam do dự một chút , trong đầu hồi tưởng lại con gái kia thất vọng ánh mắt , vẫn còn có chút ý động , "Là cái gì mua bán?"

"Ta có cái bạn thân , gần nhất ở một cái tiệm vàng làm người vệ sinh , quan sát một hồi lâu rồi!"

Hầu Tứ Thanh âm lại thấp đi một tí , "Tuyệt đối đủ phi . . . Tam ca , Mẹ nó chứ đi!"

"Chuyện này... Quá nguy hiểm đi . . ."

Viên Tam có chút bận tâm , lần này chính là đại án a ! Nếu tái tiến đi , chi sợ cũng không đi ra được nữa !

"Tam ca , đừng lo lắng , chúng ta đều tính toán tốt lắm !"

Hầu tứ dán Viên Tam bên tai , học, phun một chút mùi rượu , nói nói: " lần này mặt sau có Long ca ủng hộ , cam đoan không sai được !"

"Long ca? Xích Long bang?"

Viên Tam đột nhiên nhớ lại , này Long ca , từng tại trong đại lao chờ đợi qua một trận , ở bên trong các loại ưu đãi , cùng mình ngược lại là từng có một trận duyên phận .

"Long ca nhắc qua người , cho rằng người có gan có mưu , là một đại tướng tài !"

Hầu tứ cười hắc hắc nói , "Chỉ cần Tam ca nguyện ý mang theo mấy người chúng ta huynh đệ Mẹ nó chứ , này phiếu tuyệt đối không thành vấn đề ! Đến lúc đó , Tam ca trong tay có tiền , ai không xem trọng Tam ca người liếc mắt một cái !"

"Ta . . . Chuyện này..."

"Tam ca , chẳng lẽ người muốn luôn luôn hướng như vậy qua đi xuống sao?"

Hầu tứ tiếp tục mê hoặc lên Viên Tam , cuối cùng , hần rốt cục không có thể nhịn được , quyết định Mẹ nó chứ đồng nhất phiếu !

Long ca chính là Long ca , Xích Long bang lão Đại , ở ủng hộ của hần , coi như Viên Tam người như thế , đều phân tới một phen năm phát liên tục !

Hần , hầu tứ , còn có hai người , mang theo mặt nạ , xông vào tiệm vàng , thuận lợi đoạt đi rồi bên trong tất cả đầy Vàng . Bất quá ở mang đi con tin thời gian , hầu tứ xúc động nhất thời , trực tiếp nã một phát súng , cắt đứt tên kia chân !

Hành động bất tiện con tin , mang theo chính là rườm rà , Viên Tam nắm thời cơ , đem người chất bỏ lại mái hiên hình xe , bốn người tiếp tục hốt hoảng chạy trốn !

Chung quanh đã là tiếng còi cảnh sát đại tác , nếu không thể ở quy đúng giờ ở giữa đến bến tàu đi thuyền trốn đi , bốn người đều được ở lao lý ngại cả đời !

Đúng lúc này , bọn hần đi qua một cái Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lừa) , vừa hay nhìn thấy ven đường có một nữ hải tặc , vì thế hầu tứ mở cửa xe , đem nàng một phen kéo vào trong xe !

"Tứ , người làm gì?"

Viên Tam đang lái xe , chứng kiến hầu tứ kêu chậm lúc sau , đột nhiên tạo nên cá nhân , chấn động .

"Tam ca , ta thiếu người chất , nàng vừa lúc !"

Hầu tứ ôm Lâm Nguyệt Tiên , nhìn không được cười ra tiếng .

"Tiểu nha đầu , thành thật một chút , bất kể là Thiên đường còn là địa ngục , bởi vì ca đi một chuyến !"

"Cứu mạng a ! Buông !"

Lâm Nguyệt Tiên liều mạng giãy dụa , mà hầu tứ một cái tát phiến ở trên mặt của nàng , đồng thời rút ra trên chân nhỏ chùy thủ , để ở Lâm Nguyệt Tiên trên cổ của mặt , "Tiếp tục hần sao động , lão tử đâm người !"

"Ô ô ô . . . Cứu mạng . . ."

Lâm Nguyệt Tiên chỉ có thể khóc , nàng theo bản năng kêu một tiếng .

"Lý Phàm . . . Mau cứu ta . . ."

"Đừng khóc ! Lâm bà làm bầm !"

Một kiếp phi rút ra năm phát liên tục , nhắm ngay Lâm Nguyệt Tiên ót , "Khóc lão tử phiền chết rồi! Lên chiếc xe này , sẽ không người có thể cứu người rồi, biết không?"

"Lý Phàm . . ."

"Tiếp tục nói nhiều một câu , băng người !"

Bọn cướp mừng .

Nhưng Lâm Nguyệt Tiên khóc một hồi , chậm rãi tỉnh táo lại .

"Các người không dám băng ta ."

Nàng vươn tay ra , đem có chút đầu tóc rối bời cấp vắn lên .

Tuy rằng vừa mới thất kinh một trận , nhưng là phân tích bọn cướp lời mà nói..., nàng đã muốn tỉnh ngộ lại rồi.

Dù sao chỉ số thông minh một trăm tứ , rất nhiều chuyện , tưởng tượng có thể nghĩ thấu rồi.

"Ta là các người duy nhất còn tin , giết ta , các người căn bản trốn không thoát cảnh sát đuổi bắt !"

Lâm Nguyệt Tiên đã muốn nghe được phía sau tiếng còi cảnh sát , hầu tứ nghe nói như thế , sắc mặt trắng nhợt , tiếp theo trong mắt toát ra sát khí .

Nhìn thấy này so với nữ nhi của mình không có Tiểu rất nhiều người nữ hải tử , Viên Tam lại có điểm đồng tình tâm .

"Đúng vậy a , người ngoan ngoãn , chúng ta liền sẽ không làm thương tổn người . Dù sao chúng ta chỉ mưu tài , không sợ mạng ."

"Được , ta sẽ thành thành thật thật ."

Lâm Nguyệt Tiên thầm nói , chính mình cần chính là cái này kết quả . Còn dư lại , chỉ có thể đợi Lý Phàm cùng cảnh sát . . . Không đúng , vì sao lại nghĩ đến Lý Phàm , hẳn chính là một cái cuộn cuộn đệ tử , nhất định là không dựa vào được .

"Chúng ta đào tẩu , tự nhiên sẽ thả người !"

Hầu tứ lạnh như băng nói nói: " nhưng là Tứ gia ta thực không thích người ! Người còn dám nói nhiều một câu , Tứ gia tìm mặt của người !"

Lâm Nguyệt Tiên không lên tiếng , hầu tứ hừ một tiếng . Nhưng đúng vào lúc này , tay lái phụ một kiếp phi bỗng nhiên hơi kinh ngạc Địa hô .

"Mặt sau có người theo kịp rồi!"

"Cảnh sát sao?"

Hầu tứ đi phía sau liếc mắt một cái , kết quả phát hiện cảnh sát còn không đuổi kịp , cùng ở phía sau bọn họ , lại đúng (là) một người mặc đồng phục thiếu niên !

Rõ ràng đã muốn lên tám mươi mại , hẳn lại như cũ chỉ trông vào một đôi chân , truy ở mái hiên hình xe mặt sau !

"Không có khả năng ! Hẳn là ai , sao có thể đuổi đến thượng xe của chúng ta !"

Hầu tứ nhìn không được kinh hô .

"Móa, quân hần khi gió là người hay quỷ , giao cho ta đi!"

Một kiếp phi nói xong , một cước đạp ra mái hiên hình xe cửa sau , tiếp theo ôm trong ngực năm phát liên tục , nhắm ngay truy ở phía sau Lý Phàm .

"A !"

Lâm Nguyệt Tiên sợ tới mức bưng kín cái miệng nhỏ nhắn , trái tim suýt chút nữa thì nhảy ra !

Này , đây không phải Lý Phàm sao? Hẳn sao lại tới đây? Vì cái gì hẳn có thể đuổi đến thượng một chiếc bay nhanh ô tô?

Không đúng . . Này đó không nên đúng (là) suy tính điểm tựa !

"Lý Phàm ! Cẩn thận a ! Bọn hần có súng !"

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xi: chúc truyền kỳ tái hiện sách mới đại bán

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

096 người sống một hơi

096 người sống một hơi

"Câm miệng !"

Hầu Tứ quát một tiếng , đồng thời đồng bạn của hắn đã muốn bùng nổ phát liên tục , nhắm ngay theo ở phía sau Lý Phàm .

Lý Phàm giương mắt lên , nhìn chăm chăm kia đối với họng súng của mình .

"Àm!"

Bọn cướp nả một phát súng , nổ phát liên tục viên đạn phun ra ngoài , rậm rạp chẳng chịt , có thể đem người đánh cái lỗ thủng !

Nhưng Lý Phàm lùn người xuống , cơ hồ cả người đều dán vào trên mặt đất !

Thiêm kích thuật ! Hắc Thiêm quá thủy !

Người bình thường cái dạng này , khẳng định phải cảm trước ngã trên mặt đất , bẻ miệng đầy đầy máu ! Nhưng Lý Phàm bất động , thân thể của hắn cơ hồ sát mặt đất , cùng mặt đất khoảng cách bất quá năm phân thước . Hắn phải dựa vào lên Chân khí , trên mặt đất thôi động , giống như là ở trên mặt nước rất nhanh xẹt qua du thuyền , rất nhanh hướng về mái hiên hình xe tiếp cận .

"Cmn , cái quỷ gì !"

Bọn cướp lấp bắp kinh hãi , hắn không nghĩ tới thể nhưng còn có người có thể sử dụng phương thức này đến né tránh của mình viên đạn !

Bọn cướp lập tức hạ thấp họng , nhắm ngay sắp tiếp cận toa hành khách cửa sau Lý Phàm .

Nhưng Lý Phàm đã muốn gấp gấp được động tác của hắn , hai tay của hắn đột nhiên trên mặt đất vỗ !

Linh Thiêm Phi Thiên !

Lý Phàm hai tay bộc phát ra mãnh liệt Chân khí , tiếp theo cả người mượn dùng này cổ nỗ mạnh lực , đột nhiên nhảy dựng lên , coong một tiếng , đã rơi vào chiếc này mái hiên hình xe trần xe .

"Má..., người này là người hay quỷ !"

Hầu Tứ cũng giơ lên nổ phát liên tục , đối với mái hiên hình xe trần xe đột nhiên nả một phát súng !

"Ngươi điên rồi !"

Viên Tam nhin không được mắng , " như vậy sẽ hại chết chúng ta !"

"Móa, tiếp tục đánh không chết hắn , chúng ta đều phải hoàn !"

Hầu Tứ nhìn chăm chăm trần xe động tĩnh , đúng lúc này , năm ngón tay đột nhiên cào nát sắt lá trần xe , sợ tới mức trái tim của hắn đột nhiên nhảy dựng .

"Wtf... Tình huống . . ."

Người trong xe giật nảy mình , mà kết một tiếng , xe này gánh vác lại bị không khoan nhượng Địa xóc lên , Lý Phàm mặt của xuất hiện ở trước mặt mọi người .

"Hello !"

Lý Phàm ngồi xồm trên mũi xe , hướng về phía Lâm Nguyệt Tiên khoát tay , "Tiểu thầy thuốc Lâm , ta tới đón ngươi rồi."

"Ngày đại gia ngươi ! Đi tìm chết !"

Hầu Tứ liên tục nổ súng , còn dư lại bốn miếng viên đạn đều bị hắn đánh ra ngoài !

Nhưng Lý Phàm từ nay về sau ngửa mặt lên , nghiêng người , hai chân ôm lấy trần xe , sau đó thân mình uốn éo , rơi vào tới toa hành khách giữa .

"Đclm!"

Phía trước nổ súng bọn cướp giơ lên nổ phát liên tục , Hầu Tứ đang ở đối viên đạn , mà Lý Phàm động tác nhanh hơn , hắn hai phát Bạch Hạc gạt đầu , đánh vào hai tên cướp này huyệt vị mặt trên , nháy mắt làm cho bọn họ mất đi cân bằng , ngã sấp xuống ở trong xe .

"Lý Phàm !"

Lâm Nguyệt Tiên chứng kiến Lý Phàm cùng siêu nhân giống nhau xông vào , kích động muốn chết .

Giờ khắc này , coi như nàng chỉ số thông minh 140 , nàng đều có chút không chế không nổi chính mình .

"Yên tâm đi , ngươi không có chuyện gì , có ta ở đây ."

Lý Phàm vươn tay ra , nhẹ nhàng sờ một chút Lâm Nguyệt Tiên cái trán , "Tiểu Lâm lão sư hay là ta quyền bạn gái đầu rồi , sao có thể cho ngươi xảy ra sự cố."

"Có thể của ngươi cuộc thi làm sao bây giờ . . ."

Đến lúc nào rồi rồi , Lâm Nguyệt Tiên còn tại quan tâm Lý Phàm cuộc thi vấn đề .

"Cuộc thi sao có thể so với ngươi trọng yếu đầu rồi , đứa ngốc ."

Lý Phàm cười rộ lên , cái nụ cười này , Lâm Nguyệt Tiên cảm giác , như vậy ấm áp , giống như có thể làm cho nàng trí nhớ cả đời.

"Rời giường , chúng ta về nhà ."

Lý Phàm đang muốn đi đem Lâm Nguyệt Tiên ôm , mà hàng trước bọn cướp lại đem hòng nhắm ngay hắn !

Lý Phàm nâng lên một cước , đá vào hòng súng của hắn mặt trên .

"Ầm!"

Hắn nhất thương nhất thời đánh vào hàng trước trần nhà lên , bắn trở về mảnh đạn đánh trúng vào Viên Tam Hữu Thủ .

"A !"

Viên Tam kêu thảm một tiếng , Hữu Thủ không cách nào khống chế xe , chiếc này mái hiên hình xe lập tức lay động . Mà Lý Phàm một bàn tay bắt lấy trong xe bắt tay , tay kia thì ôm chặt lấy Lâm Nguyệt Tiên , miễn cho bị xe cấp tốc mất!

Mà Viên Tam đã muốn không khống chế được chiếc này mái hiên hình xe , hắn đụng đầu vào bên cạnh trên cột giấy điện , cả đầu xe đều xẹp . Hàng trước bọn cướp đầu đánh vào cửa trước , cả bay ra ngoài , quăng ở bên ngoài , đầu bóp méo 180° , đoán chừng là sống không được rồi.

Viên Tam đứng (là) đứng ngất đi , đầu đổ máu , nhưng hắn là còn sống .

"Ách . . . Có sự này nói cho chúng ta biết , lái xe nhất định phải cài dây an toàn ."

Lý Phàm đem Lâm Nguyệt Tiên bế lên , đồng thời bưng kín ánh mắt của nàng , "Nữ hài tử không thích hợp xem ."

Bên ngoài tiếng còi cảnh sát đại tác phẩm , cảnh sát càng ngày càng gần . Lý Phàm theo trên xe nhảy xuống , bên cạnh đứng lúc là một tòa cầu vượt , phía dưới là như nước chảy chiếc xe .

"Ngươi . . . Không phải cần nhảy đi xuống chứ?"

Lâm Nguyệt Tiên rút ra tay hắn , xem đến phía dưới dòng xe cộ , nhìn không được hỏi.

"Đúng vậy a ."

"Ngươi điên ư !"

"Ta thực bình thường a ."

Lý Phàm mặt mỉm cười , " để cho ta mang ngươi cảm thụ một chút kích thích !"

Nói xong , hắn ôm lấy Lâm Nguyệt Tiên , sau đó thả người nhảy , trực tiếp từ nơi này cao năm mét cầu vượt thượng nhảy xuống tới !

Lâm Nguyệt Tiên sợ tới mức kêu to lên , theo bản năng ôm chặt lấy Lý Phàm cổ của , liền ánh mắt đều không mở ra được !

Mà Lý Phàm rơi xuống thời gian , thân thể vận chuyển kinh công , nương Chân khí nâng thân thể hai người , trở nên giống như lông chim giống nhau , khinh phiêu phiêu đã rơi vào một chiếc xe vận tải toa hành khách thượng .

Hắn lại thả người , rơi xuống đối diện trên đường cái nhất chiếc xe đồ mặt trên .

79 lộ xe , đúng lúc là đường về nhà .

"Người bị thương !"

Lâm Nguyệt Tiên chứng kiến Lý Phàm trên vai có máu, thần sắc lập tức có đó kích động .

"không sao, ta đã cầm máu rồi."

Lý Phàm trên vai bỗng nhiên phịch một tiếng , đem cái viên này mảnh đạn cấp bắn ra ngoài .

Lâm Nguyệt Tiên lấp bắp kinh hãi, nhưng Lý Phàm bả vai nhưng không có đổ máu , chỉ có một vết đạn .

"Người . . . Là quái vật sao?"

Lâm Nguyệt Tiên lần đầu tiên nhìn thấy chuyện như vậy .

"Dĩ nhiên không phải , ta chỉ là một Vũ Đẩu gia ."

Lý Phàm nói nói: " người có biết cái gì là Chân khí sao?"

"Ý của người là . . . Người là một sẽ chân khí võ hiệp?"

"Đúng, tuy rằng còn chưa đủ mạnh lớn, nhưng tương lai ta , nhất định sẽ là một kinh thiên động địa cao thủ !"

Lý Phàm có của mình thiếu niên khí khái , một thân ngạo khí !

"Có phải hay không bom nơ-tron nóng rần lên?"

Lâm Nguyệt Tiên theo bản năng sờ sờ Lý Phàm cái trán , "A, thật có chút nóng hâm hấp !"

"Ta không phát sốt !"

Lý Phàm nói nói: " ta cũng vậy không nói dối , nếu như ta không có chân khí nói , vừa mới hai người chúng ta đều đã chết rồi ."

"Ta tin tưởng người . . . Nhưng người thật sự ở phát sốt ! Nhất định là mảnh đạn đối thân thể của người đã tạo thành cuốn hút !"

Lâm Nguyệt Tiên nhìn thấy Lý Phàm miệng vết thương , "Người nhất định lập tức đi bệnh viện !"

"Không ."

Xe đã muốn về tới thì ra là cư xá , Lý Phàm ôm Lâm Nguyệt Tiên nhảy xuống tới .

"Ta không đi bệnh viện ."

"Đừng làm rộn , người cũng không phải thật sự siêu nhân ! Người đã muốn đốt rất lợi hại rồi!"

Lâm Nguyệt Tiên phi thường lo lắng Lý Phàm, nhưng Lý Phàm lại cười rộ lên , "Không có việc gì , ta cảm giác tốt lắm . Không nói , ta nên cuộc thi đã đi ."

"Người điên rồi , đều như vậy còn muốn cuộc thi sao? Đối một trường học , chẳng lẽ người liền không có biện pháp thi đại học sao?"

"Đối trường học? Đây không phải đối trường học vấn đề !"

Lý Phàm hoạt động một chút của mình gân cốt , tuy rằng đầu óc có điểm phát chìm , nhưng coi như tốt bụng .

"Vậy là cái gì vấn đề?"

"Người , sống một hơi !"

097 thắng lợi của người nào

097 thắng lợi của người nào

Chờ Lý Phàm đuổi tới trường học thời gian , ngữ văn cuộc thi thời gian đã qua .

"Ta còn tưởng rằng ngươi không dám tới."

Thường Xuân Hi nhìn thấy đẩy ra cửa phòng học Lý Phàm , cười lạnh một tiếng .

"Lúc này tới đây làm gì , tự rước lấy nhục sao? Còn lại ngữ khoa , nhất khoa không đạt yêu cầu , ngươi liền phải vĩnh viễn rút ra khỏi trường học ."

"Yên tâm đi , ta sẽ ở trong trường học nhìn thấy ngươi như thế nào nghỉ việc đấy!"

Lý Phàm đã đem trên giáo phục y cỏi bỏ , bên trong một món đồ áo somi đúng (là) màu đen , vết máu cũng không rõ ràng .

Hắn ngồi ở trước bàn đọc sách , đối với Thường Xuân Hi ngoắc ngón tay , "Đến đây đi , bình đến tướng đồ , nước đến đất cần ! Bất kể là cái chiêu gì , ta tất cả tiếp theo !"

"Ngươi cũng có thể hung hăng cần quấy này một hồi ."

Thường Xuân Hi nói xong , vỗ vỗ tay , trong phòng đi tới bảy tám cái Lão Sư , đều vây quanh Lý Phàm ngồi thành một đoàn . Trong đó còn có một Lão Sư cầm trong tay đặc thù dụng cụ , đối với Lý Phàm quét tới quét lui .

"Đây là cái gì quý?"

Lý Phàm nhin không được hỏi.

"Đây là tân tiến nhất máy quét , có thể sự phân hình ra trên người ngươi có không có bất kỳ điện tử sản phẩm ."

"Ha ha , vậy ngươi có thể yên tâm đi , ta hôm nay ngay cả điện thoại cũng chưa mang ."

Lý Phàm nhin không được cười nhạo , "Ta mặt mũi thật đúng là lớn a , thể nhưng nhường trường học đem đồ tốt nhất dùng ở trên người ta ."

"Một hồi ngươi liền không cười được !"

Thường Xuân Hi chứng kiến Lý Phàm , liền sinh lòng phiền chán .

"Lý Phàm , hảo hảo thi , ta tin tưởng ngươi ."

Lịch Sử lão thái thái cũng là giám thị một trong , nằng lại vỗ vỗ Lý Phàm bả vai .

"Dương lão sư , xin không cần nói lời dư thừa ."

Thường Xuân Hi có chút không hợp .

"Ta đang khích lệ đệ tử của ta ."

Lịch Sử lão thái thái tọa ở một bên , mí mắt một phen , "Ta làm bốn mươi năm Lão Sư , không cần dùng ngươi tới dạy ta dạy thế nào học , Thường lão sư ."

Thường Xuân Hi ăn nhất quất , tức giận đến ngồi ở Lý Phàm bên người , nhãn cầu đều phải trừng tét!

Này đường đúng (là) toán học cuộc thi , số học lão sư tự mình ngồi ở bên cạnh , nhìn chăm chăm Lý Phàm , hiển nhiên là kiểm tra hắn đến cùng phải hay không ở làm cần .

Lý Phàm lấy được giấy cùng bút , ánh mắt nhìn chăm chăm bài thi , đầu hơi có chút phát chìm . Xem ra Lâm Nguyệt Tiên nói rất đúng , chính mình có thể thật có chút nóng rần lên . Nhưng mình nhất định kiên trì tới cùng , này đó đề chính mình quen thuộc , Lâm Nguyệt Tiên đều đã dạy chính mình !

Lý Phàm nhẹ nhàng nhắm mắt lại , nhường chân khí trong cơ thể rất nhanh vận chuyển lại . Chân khí mỗi chạy một vòng , cũng cảm giác tâm linh thanh tỉnh hơn một ít . Được , bảo trì như vậy , nhất định có thể đủ đáp xong này đó đề đấy!

Khi Lý Phàm mở mắt lần nữa thời gian , mờ mịt đầu liền tốt lên rất nhiều . Đề mục trở nên rõ ràng hơn rõ ràng , ý nghĩ cũng càng hoàn chỉnh .

Lý Phàm nắm trung tính bút , bắt đầu điền từng đạo đáp án . Số học lão sư làm ở bên cạnh , trong ánh mắt nhìn không được có chút ngạc nhiên . Lý Phàm ý nghĩ thực chính xác , mặc dù có một ít qua loa địa phương , nhưng ít nhất này đó đề hắn là biết nên làm như thế nào !

"Như thế nào đây?"

Chúng kiến Lý Phàm ở một cái kinh mà đáp đề , Thường Xuân Hi hỏi số học lão sư .

"Hắn thực thông minh !"

Số học lão sư có chút vui vẻ , "Nhất là đạo này đề , hắn dùng giải pháp ta cũng không hề giảng qua ! Hắn nhất định là tự học kiến thức của phương diện này !"

". . ."

Thường Xuân Hi á khẩu không trả lời được , chẳng lẽ Lý Phàm thật sự khai khiếu hay sao?

Lý Phàm tiếp tục làm bài , lưu loát , không đến một giờ , một bộ toán học đề đã muốn làm xong .

"Hài tử , đáp vô cùng tốt !"

Số học lão sư rất vui vẻ , trực tiếp ở bài thi thượng uống cái chín mươi lăm phân , "Nếu người có thể thiếu điểm qua loa lời mà nói..., ít nhất có thể lấy 120% . Người xem, nơi này , nơi này , còn có nơi này , chỉ cần người đang ở đây còn thật sự một chút . . ."

"Tốt lắm, để cho hắn thi tiếp theo khoa ."

Thường Xuân Hi thúc giục một tiếng , số học lão sư ngậm miệng lại , Quai Quai đứng qua một bên .

Hiện tại Thường Xuân Hi đứng (là) hiệu trưởng trường học người phát ngôn , tuy rằng không thích người kia , nhưng là không có biện pháp phản bác hắn .

Tiếp theo là Anh ngữ , Lý Phàm đáp cũng thực nhẹ nhàng . Nghe số học lão sư đề nghị , Lý Phàm càng nhận chân một chút , tuy rằng tiêu tốn thì gian cần lâu , nhưng mỗi lần làm xong đều cũng kiểm tra một chút .

Thời gian tuy rằng dài, nhưng hiệu suất lại cao .

Nửa giờ , một trương Anh ngữ bài thi vừa vặn làm xong . Anh ngữ lão sư lập tức chấm điểm , một trăm lẻ năm !

"Còn có tam Tiểu khoa ."

Lý Phàm cười ha hả nhìn thấy Thường Xuân Hi , "Thường lão sư , có phải hay không làm ra một cái học sinh ưu tú mà kích động đây?"

"Còn có tam khoa , hi vọng người cũng có thể thuận lợi như vậy !"

Thường Xuân Hi tức giận , "Người có thể nghỉ ngơi một chút ."

"Không cần , còn có tam khoa bài thi , cùng nhau lấy ra đi !"

"Người quá cuồng vọng !"

Thường Xuân Hi mau nổi giận .

"Ta cảm thấy được có thể , cho hắn một trương văn tống bài thi đi."

Lịch Sử lão thái lại nói một tiếng .

"Được, này bài thi mặc dù là lớp 11 đề , nhưng rất khó !"

Bộ này bài thi đúng (là) lưu trữ thi tốt nghiệp trung học thi thử Dụng, đề hình thiên khó khăn . Đối với đề từ mà nói , Bình thường kỳ thi thử khó khăn một chút , phải nhìn...nữa thi tốt nghiệp trung học đề thi thời gian , phát hiện đề hình đơn giản rất nhiều , liên gặp có nhiều hơn tự tin , bài thi tự nhiên cũng thông thuận rất nhiều .

Hiện tại này cái đề bài bày tại Lý Phàm trước mặt , đề hình quả nhiên là khó khăn hơi có chút , nhưng với hắn mà nói , vẫn là có thể giải đáp .

Cảm tạ Lâm Nguyệt Tiên !

Lý Phàm bắt đầu bài thi , tam khoa Lão Sư ngồi ở Lý Phàm bên cạnh , cứ như vậy nhìn thấy .

Loại này dưới sự giám thị , Lý Phàm là không thể nào làm cần. Loại này cuộc thi nghiêm khắc trình độ , vượt qua ngục giam .

"Đúng vậy, Lý Phàm, đạo này đề người giải đáp tốt lắm ! Cái nhìn cũng rất độc đáo !"

Lịch Sử lão thái thái một bên xem Lý Phàm bài thi , còn vừa nhìn không được khen ngợi !

"Dương lão sư , đệ tử ở bài thi , xin không nên tùy tiện nói chuyện !"

"Nga nga , tốt ."

Lịch Sử lão thái thái nhìn qua rất vui vẻ , "Tiểu Thường a, ta khát , phiền toái thật chén nước cho ta được không? Lớn tuổi , khó tránh sẽ có chút bận rộn ."

"Được. . ."

Này lịch Sử lão thái thái đúng (là) trường học một cái đồng sự hiểu rõ thân thích , coi như Thường Xuân Hi mất hứng , cũng không có thể biểu hiện ra cái gì.

"Được, Dương lão sư , ta rót nước cho người đi ."

Thường Xuân Hi đi rót nước đã đi , lịch Sử lão thái thái hướng về phía Lý Phàm chen lấn hạ ánh mắt , Lý Phàm thụ cái ngón cái .

Lúc sau ở Thường Xuân Hi dưới sự giám thị , Lý Phàm đem cuối cùng nhất đề đáp xong rồi.

"Văn tổng , hai trăm hai mươi phân ! Rất cao a !"

Lịch Sử lão thái thái nhìn thoáng qua Lý Phàm bài thi , "Hoàn toàn hợp cách !"

"Tạ ơn sư phụ , hôm nay vất vả các người ."

Lý Phàm căng thẳng một cây tuyến rút cục trầm tĩnh lại , trước mắt hắn bắt đầu biến thành màu đen , sau đó trùng điệp nằm ở trên bàn mặt .

"Lý Phàm? Lý Phàm?"

Lịch Sử lão thái thái đẩy Lý Phàm hai cái , nhưng hắn một chút phản ứng đều không có .

"Lý Phàm?"

"Tiểu tử này lại đang làm cái gì yêu!"

Thường Xuân Hi bấu môi một cái , "Còn muốn ở trong phòng học ngủ hay sao?"

"Câm miệng đi người ! Bệnh hần !"

Lịch Sử lão thái thái đuổi tay lần mò Lý Phàm cái trán , "Trời ạ , thật nóng !"

"Ách . . . Hắn thực ngã bệnh?"

"Vô nghĩa ! Nhanh chóng tặng bệnh viện !"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

098 nhập viện

098 nhập viện

Lý Phàm chứng kiến Mộ Dung Anh đang ở cúi đầu hôn môi chính mình , nàng giống như thay đổi cái bộ dáng , trở nên thập phần ôn nhu .

"Nương tử , ban ngày ban mặt , chúng ta như vậy có phải hay không không tốt lắm nha?"

Lý Phàm là có chút kháng cự .

"Ta muốn cho người sinh con ."

Mộ Dung Anh thực trực tiếp nói .

"Ta còn không có chuẩn bị tâm lý . . ."

"Vậy không hôn?"

"Chờ một chút , ta trước cởi quần ra ."

"Không nha, trước phải hôn nhẹ . . ."

Mộ Dung Anh mặt của giống như biến thành Mộ Dung Ái bộ dạng , Lý Phàm Tâm nói , quần nàng rớt cuộc là người nào , trái lại chính tự mình cũng không mất mát gì ! Bất kể là vũ bão , đều đến đây đi !

Cuộc sống giống như là một hồi cố chấp - gian ! Nếu không thể phản kháng , phải học biết hưởng thụ !

Cuộc sống như thế tin điều , mới là chân lý !

Không đợi Lý Phàm hưởng thụ một chút , trước mặt Mộ Dung Ái mặt của lại bắt đầu mơ hồ , chỉ chớp lát , biến thành Thiết Trụ mặt của !

"A !"

Lý Phàm kinh hô một tiếng , đem Thiết Trụ dọa sợ .

"Cô gia , ngài có thể tỉnh !"

Thiết Trụ kia gương mặt to lộ khai Lý Phàm tầm mắt , "Đại tiểu thư , cô gia tỉnh rồi !"

Lý Phàm cũng hoàn toàn làm tỉnh lại , một cái mộng đẹp , đều bị này dọa người hô lão nương môn cấp giáo hoàng !

Hắn mở to mắt , nhìn nhìn chung quanh , phát hiện mình đang nằm ở trong bệnh viện .

Trong phòng bệnh thực im lặng , không như trong tưởng tượng người nhiều như vậy , như vậy huyền ảo .

"Đừng xem , săn sóc đặc biệt phòng bệnh ."

Mộ Dung Anh đang ngồi ở một bên , mặc trên người nàng dài nhất ăn mặc sùnn xám . Lần này là màu xanh biếc , mặt trên điểm chấu màu vàng lệ cúc .

"Người đồng nhất thân hảo dung tục ."

Lý Phàm nhìn không được cmn .

"Lời này , đem người tầm mắt theo trên đùi của ta thu trở lại rồi nói đi."

Mộ Dung Anh một câu , nhường Lý Phàm mặt già đỏ lên .

"Ta chỉ đúng (là) đang nghiên cứu của người tất chân là cái gì thể."

"Người suy nghĩ nhiều , ta chưa bao giờ Xuyên tất chân ."

Mộ Dung Anh lần này thể nhưng nhìn đúng (là) Anh vẫn hãy Harry Potter , nữ nhân này , lại vẫn đối như vậy thư cảm thấy hứng thú !

"Người nói , thể giới này có ma pháp sao?"

Mộ Dung Anh đột nhiên hỏi .

"Chỗ nào tới ma pháp , vậy cũng là vô nghĩa ."

Lý Phàm cố gắng từ trên giường ngồi xuống , nhưng cảm giác được thân thể một trận suy yếu .

"Ngày . . . Ta đây là thể nào . . ."

"Vẫn chưa rõ sao?"

Mộ Dung Anh khép lại quyển kia Harry Potter , "Thân thể của ngươi cơ năng bị phá hư , cuốn hút lợi hại như vậy , lại vẫn đi thi , ngươi được lắm đấy ."

"Đương nhiên cần cuộc thi !"

Lý Phàm không phục nói , "Mặc kệ tới khi nào , con tức này không thể mất ! Suy yếu thì sao, ta lại không chết , mấy ngày nữa lại là một cái hảo hán !"

"Trái lại rất có thể thể hiện."

Mộ Dung Anh đối với Thiết Trụ đưa cho cái ánh mắt , Thiết Trụ bung một chén được thang đi tới , "Cô gia , đây là dùng tới hảo thảo được hầm chế thuốc thang , cô gia hết lên lúc sau , có thể tốt nhanh một chút ."

"Ta . . . Ta không uống . . ."

Lý Phàm bĩu môi , "Rất khổ . . ."

"Mới vừa chí khí đi đâu vậy?"

Mộ Dung Anh nở nụ cười , "Bây giờ lại sợ đắng sao?"

"Không giống với được không?"

Lý Phàm kiên trì nói nói: " đồ máu ta là không sợ . . . Nhưng khổ ta lại không muốn ăn ."

"Thật có thể cải biến ."

Mộ Dung Anh trắng Lý Phàm liếc mắt một cái , "Ngoan ngoan uống thuốc ."

"Đánh chết cũng không A!"

"Uống xong ngươi có thể hôn ta xuống."

"Nam nhân ngẫu nhiên cũng nên thay đổi mình một chút ."

Lý Phàm cầm lấy chén thuốc , uống cạn sạch bên trong thuốc Đông y . Rất khổ ! Hắn nhìn không được thẳng bĩu môi .

"Có thể thân ngươi chứ?"

"Tốt , ta sẽ ngồi ở chỗ này , chỉ cần ngươi thân được đến ."

Mộ Dung Anh giả hoạt Địa cười .

"Cmn , ngươi giờ trò lừa bịp !"

"Ta đã nói rồi, đúng (là) cho ngươi đến hôn ta , cũng không phải nói ta sẽ chủ động thân ngươi ."

Mộ Dung Anh đối với Lý Phàm nháy nháy mắt vài cái , "Chính ngươi không được , trách ta sao?"

"Đậu đen rau muống đậu hủ , ngươi dám nói ta không được?"

Lý Phàm nổi giận , giấy dựa lấy muốn ngồi dậy , kết quả bị Thiết Trụ một phen theo như trở lại trên giường .

"Cô gia , ngài được nghỉ ngơi thật tốt một chút mới được ."

Nói xong, Thiết Trụ còn nhếch lên miệng , "Thân hôn cái gì, người ta có thể thay Đại tiểu thư đại lao đấy!"

"Ta còn là tiếp tục An Tâm nuôi hết bệnh rồi ."

Lý Phàm vừa nghiêng đầu , cảm giác mình giống như về tới Địa Ngục .

Chật vật nhân sinh a !

"Tốt lắm , ngươi ở chỗ này trước An Tâm dưỡng bệnh đi."

Mộ Dung Anh đứng lên , đùi đẹp cũng bị chắn sườn xám phía dưới , "Ngươi cho các ngươi thắng được thất ngày nghỉ kỳ . . . Ngộ , bây giờ còn còn lại năm ngày rồi, hảo hảo hưởng thụ đi."

Nàng nói xong, xoay người ra phòng bệnh .

"Làm sao người không cùng nàng đi à?"

Lý Phàm hỏi Thiết Trụ .

"Cô gia , Đại tiểu thư nói , mấy ngày nay để cho ta tới chiếu cố người ."

Thiết Trụ có chút xấu hổ nói : " người ta mặc dù là cái hoa cúc khuê nữ . . . Nhưng đều suy nghĩ minh bạch . Đại tiểu thư phân phó , nha hoàn mạng . Khuya hôm nay , ta sẽ cùng cô gia chen chúc trên một cái giường ngủ . Cô gia muốn làm cái gì . . . Người ta , người ta cũng sẽ không phản kháng . . ."

"Người chính là ngủ bên cạnh xem ra bồi hộ giường đi!"

Lý Phàm thiếu chút nữa là nổi điên rồi , "Ta không có thói quen hai người cùng nhau ngủ ! Hơn nữa người đồng quá , với người chen chúc cùng nhau ta còn có địa phương ngủ sao?"

"Cô gia . . . Ngài có thể ngủ . . . Ngủ người ta trên người nha . . . Ai nha , hảo tu tu . . ."

Thiết Trụ băng bó mặt mình , thất lưng ý vị lắc , Lý Phàm hận không thể tiếp tục hôn mê một lần .

"Nghe lời . . . Thiết Trụ . . . Để cho ta một người nghỉ ngơi thật tốt . . ."

Lý Phàm hữu khí vô lực nói , cùng Thiết Trụ cuộc sống thật là quá gian nan .

"Được rồi , cô gia gần nhất tiền tụy , cũng xác thực không thích hợp làm một ít kịch liệt vận động ."

Thiết Trụ gật gật đầu , "Ta muốn thông cảm cô gia mới được . Kia cô gia tiếp tục nghỉ ngơi một chút , muốn ăn cái gì , Thiết Trụ cho ngài mua được . Trừ bỏ thức ăn kích thích , ngoài hấn ra đều được !"

"Ta nghĩ ăn Kentucky Fried Chicken !"

"Không được , đúng (là) thức ăn kích thích !"

"Ta nghĩ ăn cá rán !"

"Cũng không được đâu rồi , đúng (là) thức ăn kích thích !"

"Ta muốn ăn thịt ba chỉ !"

"Cũng là thức ăn kích thích ồ!"

"Đchm!"

Lý Phàm hồng mắt , "Ta nghĩ ăn cút !"

"Ai nha . . . Cái này hay giống còn thật không phải thức ăn kích thích . . . Kia cô gia ngài là muốn ăn nóng hổi đây này , vẫn là ăn lạnh một chút?"

"Cút!"

Lý Phàm thật không biết , này Thiết Trụ rốt cuộc là Mộ Dung Anh lưu lại chiếu cố của mình , vẫn là trừng phạt của mình .

Hắn dứt khoát nhắm hai mắt lại , lẳng lặng cảm thụ được chân khí trong cơ thể chảy xuôi .

Xem trước kia tiểu thuyết , đều nói Chân khí chữa thương chẳng hạn . . . Không biết mình có thể hay không thử một chút . Hắn nhường Chân khí tiếp tục tại trong cơ thể dựa theo chu thiên vận chuyển , cứ như vậy , thật sự của hắn cảm giác mình thư thái rất nhiều .

Phải thêm tốc chính mình thương thế khỏi hẳn , hắn còn cất giấu 150 vạn không tốn! Số tiền kia làm như thế nào dùng , thật đúng là muốn hảo hảo kế hoạch một chút !

Lý Phàm nghĩ rất tốt , tại đây trong bất tri bất giác , hắn chậm rãi đang ngủ .

Mãi cho đến Ngọ Dạ , hắn mới lại tỉnh lại , chỉ cảm giác có điểm miệng đắng lưỡi khô .

"Cô gia , ngài tỉnh?"

Thiết Trụ ngồi ở bên cạnh , đang ở dệt áo len đan . Thật sự khó có thể tưởng tượng , như vậy to đích tay như thế nào Mẹ nó chứ như vậy nhỏ sống !

"Ta có chút khát nước . . ."

"YAA.A.A.. , ta đây cấp cô gia mua chút thủy đi thôi !"

"Khổ cực . . ."

Lý Phàm vẫn còn có chút ủ rũ , thân thể của hắn cần khôi phục , cho nên có chút mệt mỏi bại .

Thiết Trụ đi ra ngoài một hồi , cửa phòng bệnh bị chậm rãi đẩy ra .

"Thiết Trụ . . . Người đã trở lại sao . . . Hi vọng người mua Cocacola . . ."

Lý Phàm cũng không biết vì cái gì , lúc này trở nên vô cùng chững sàm .

"Ta đã mang đến Tử Vong ."

Vào mắt , lại là một có chút quen thuộc nam tử !

61908999

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

099 bệnh viện ban đêm trình diễn tình cảm mãnh liệt

099 bệnh viện ban đêm trình diễn tình cảm mãnh liệt

Lý Văn Trác đứng (là) mới nhậm chức bách hộ , hắn cẩn trọng , hoàn thành xong không ít nhiệm vụ , mới lên tới chức vị này ! Hắn không cho phép của mình thất bại ! Quyết không cho phép ! Khi hắn nhiều mặt hỏi thăm dưới, rốt cuộc biết Lý Phàm vị trí hiện tại .

Hắn đang nằm viện ! Đây là trời cho cơ hội ! Bất quá lúc ban ngày , bên cạnh hắn lại có một cao thủ đang bảo vệ hắn . Cho nên , Lý Văn Trác lẳng lặng yên ẩn núp đến giờ phút này rồi , này thiên tân vạn khổ một khắc !

"Ta , đã mang đến Tử Vong !"

Lý Văn Trác đẩy ra cửa phòng bệnh , trong tay dẫn theo một phen sáng lấp lánh nhận linh đao , lắc Lý Phàm ánh mắt hoa lên !

Ngày đầu hủ ! Tại sao là này quý !

"Các người Cẩm Y vệ mười một sẽ không phóng cái giá sao?"

Lý Phàm nhin không được cmn .

"Giết người , ta sẽ nghỉ !"

Nói xong, Lý Văn Trác tiến về phía trước một bước , trong tay nhận linh đao thẳng đến Lý Phàm thiên linh cái hung hăng bổ xuống !

"Đại gia người !"

Lý Phàm nắm lên bên cạnh cho mình đánh truyền nước cái giá , trực tiếp văng ra ngoài !

"Đ-A-N-G...G!"

Bộ này từ lập tức bị phách thành hai nửa , mà Lý Phàm đồng thời chia hai tay , kẹp lấy cái chuôi...này nhận linh đao !

Tay không nhập dao sắc ! Tuy rằng Không có luyện qua , nhưng thử một lần tóm lại rất là ngon đấy!

Lý Phàm lần đầu tiên thử , không nghĩ tới còn rất dùng tốt , thật sự kẹp lấy Lý Văn Trác cái chuôi...này nhận linh đao !

"Người còn có thể tay không nhập dao sắc?"

Lý Văn Trác hơi kinh ngạc , "Ồ đâu học?"

"Mới học chợt luyện , xin nhiều thông cảm ."

Lý Phàm nói xong , nâng lên một cước , đá vào trên bụng của hắn !

Tuy rằng Lý Phàm thân thể có chút suy yếu , nhưng một cước này , lại mang theo chân khí của hắn .

Lý Văn Trác lập tức bị đoán bay ra ngoài , bay ra ngoài xa hơn ba mét , nặng nề mà đứng ở phía sau trên vách tường !

Trên vách tường xuất hiện vết rách , Nhưng thấy Lý Phàm một cước này nặng bao nhiêu !

Nhưng Lý Văn Trác chính là tuột xuống , chụp phui bụi trên người .

"Ta không rất ưa thích sẽ phản kháng con mồi ."

Lý Văn Trác mở miệng nói .

"Người cũng không thích trang bức phạm !"

Lý Phàm nói xong , hít sâu một hơi , nhường đan điền khí rất nhanh ở trong người vận chuyển .

Loại này Chân khí chảy xuôi cảm giác , vô cùng thoải mái !

Lý Văn Trác đã muốn lại nhào tới trước mặt của hắn , đồng thời nhận linh đao văn cái đao hoa , lại hướng về Lý Phàm cổ vuốt qua !

Không thể không nói , người này đao pháp tốt lắm , cho dù là Lý Phàm , cũng không thể không gật đầu khen ngợi . Nhưng bây giờ không phải là cho người khác điểm khen thời gian , Lý Phàm thân thể đi xuống nằm một cái , tránh thoát Lý Văn Trác Đao Phong (lưỡi đao) .

Đồng thời , hắn hướng bên cạnh lăn một vòng , rơi xuống dưới giường .

Lúc này Lý Văn Trác đã muốn giờ tay chém xuống , đem giường bệnh cấp chặt thành hai nửa .

"Người có thể trốn đi nơi nào?"

Lý Văn Trác cười lạnh , "Cửa gian phòng đã bị ta khóa trái , nơi này đem đứng (là) phần mộ của người !"

"Ta còn trẻ , tiến phần mộ chuyện tình , cũng là người chính mình đi thôi !"

Lý Phàm cũng không quan thân thể của mình hay không có thể chịu nổi , mạnh mẽ nhắc tới một ngum Chân khí.

Chân khí chạy toàn thân , Lý Phàm quyết định lấy ít nhất lực lượng đến ngăn trở Lý Văn Trác !

"Xà kích thuật !"

Lý Phàm hai tay giống như Linh Xà , vận sức chờ phát động .

"Muốn đánh bại ta?"

Lý Văn Trác nhường trong tay nhận linh đao xoay trở lại đi một vòng , "Chỉ bằng người kia công phu mèo quào? Muốn chiến thắng của ta Tiểu Vô Tướng Thần Công? Người ngốc nói mê !"

"Tiểu Vô Tướng Thần Công?"

Lý Phàm chớp mắt , "Đừng đây người kia cường hóa thân thể công phu?"

"Đương nhiên , đây là chúng ta Cẩm Y vệ công phu !"

Lý Văn Trác có chút kiêu ngạo , "Còn có ta đoạn môn đao , nhớ kỹ , đem người chết tại đây đao pháp dưới !"

"Chết người muội , người là từ biến thái !"

Lý Phàm tuy rằng mắng hăng hái , lại không hề động thủ . Xà kích thuật luôn luôn là phòng thủ phản kích , chờ đợi thời cơ tốt nhất , cho một kích trí mệnh !

"Bất quá ta rất muốn biết , biến thái như vậy là cái gì Tinh Tọa, khẩn cầu biết , thân ."

"Một người chết , còn muốn hỏi nhiều như vậy !"

Lý Văn Trác không trả lời , hần chỉ đứng (là) bứt ra tiến lên , tiếp theo một đao hướng về Lý Phàm yếu hại bổ tới .

Lý Phàm cũng tiến lên một bước , cánh tay giống như Linh Xà , quấn quanh ở Lý Văn Trác đích cổ tay thượng .

"Đi?"

Lý Văn Trác kinh hô một tiếng , mà Lý Phàm đích tay chưởng đã muốn đánh vào trên cổ họng của hần mặt !

"Àm!"

Kết quả là một tiếng nổ đùng , Lý Văn Trác yết hầu run một cái , nhưng không có bị đục lỗ ! Hần chỉ đứng (là) đầu Vi Vi từ nay về sau ngửa mặt lên, sau đó khinh thường nhìn Lý Phàm liếc mắt một cái .

"Ngươi quá hư nhược rồi ."

Lý Văn Trác nói nói: " thậm chí cả ta Tiểu Vô Tướng Thần Công làm ra Kim Thân đều không phá được ."

Lý Văn Trác đẩy ra Lý Phàm , đón trong tay nhận linh đao không ngừng công kích .

Lý Phàm cũng tiếp nhị liên tam cuốn lấy tay hần , rần ra khỏi hang không ngừng đánh ra, không chê không nổi , liên tiếp đánh trúng Lý Văn Trác yết hầu ! Nhưng Lý Văn Trác này cái gọi là Tiểu Vô Tướng Thần Công chế tạo ra Kim Thân , đích xác phi thường bá đạo , Lý Phàm lần lượt công kích , lại không có bất kỳ hiệu quả .

"Vẫn chưa rõ sao?"

Lý Văn Trác nhìn thấy Lý Phàm ánh mắt , giống như nhìn thấy một con giun đé , "Ngươi căn bản không rõ Cẩm Y vệ cường đại ."

"Ngươi này cái gọi là Kim Thân , hôm nay liền để cho ta tới phá vừa vỡ !"

Lý Phàm trong cơ thể tâm pháp nhanh chóng điều động , Chân khí cấp tốc vận chuyển . Tuy rằng toàn lực vận chuyển nội công , sẽ làm Lý Phàm thân thể bị thương tổn , nhưng bây giờ đã không phải là bảo vệ mình thời gian rồi!

Sống còn ! Mạng sống như treo trên sợi tóc !

"Đừng từ chối , đi chết đi !"

Lý Văn Trác nhận linh đao thẳng đến cổ của hần , mà Lý Phàm thất lung từ nay về sau co rút lại , tránh thoát Lý Văn Trác một đao . Đồng thời , hần Tả Thủ ngưng tụ một quả khối không khí , tất cả đều là của hần Chân khí ngưng tụ mà thành .

"Kim Thiềm phun châu !"

Lý Phàm một chưởng vỗ hướng về phía Lý Văn Trác , Lý Văn Trác thần sắc biến đổi , tựa hồ cảm giác được cái gì , cuồng quật cầm trong tay nhận linh đao nổi lên , chắn ở trước người mình .

"Đ-A-N-G...G!"

Lý Phàm trên lòng bàn tay đánh ra một quả khí màu trắng xoay trở lại , cái vòng xoáy này giống như đạn pháo giống nhau , nháy mắt bắn đi ra , đập vào ở Lý Văn Trác nhận linh trên đao , đem cái chuôi...này nhận linh đao cấp thoát mái đánh nát !

Đồng thời , khí màu trắng xoay trở lại đập vào ở Lý Văn Trác trước ngực .

"Của ta Kim Thân ! Không có khả năng bị phá !"

Lý Văn Trác đứng ở nơi đó , giang hai cánh tay , "Kim Thân bất bại !"

"Àm!"

Lý Phàm luồng khí xoáy xé nát hần trên bụng quần áo , đem Lý Văn Trác cấp đánh bay ra ngoài !

Lần này Lý Văn Trác lại nặng nề đánh vào phía sau trên vách tường , thân thể ở trên vách tường lưu lại một hố lõm !

Hần Kim Thân bị phá rồi, trực tiếp xông ra một búng máu!

Mà Lý Phàm mạnh mẽ vận công , cũng ngồi chồm hòm trên mặt đất , phun phun ra nhất ngụm lớn máu tươi .

"Đáng chết . . ."

Lý Văn Trác tuy rằng bị đó nội thương , nhưng từ nhỏ hấn liền đã bị kiểu huấn luyện ma quỷ , cho nên này đó với hấn mà nói , có thể nhẫn !

Hấn chậm rãi đứng lên , bàn tay đến phía sau , lấy ra vậy đối với đoạt mệnh vạch trảo , "Ta thừa nhận , có chút xem thường ngươi . . . Nhưng lần này , tánh mạng của ngươi nên đã xong !"

Không đợi Lý Văn Trác đi tới , phòng bệnh này đại môn khóa chắc đột nhiên bị đá văng , tiếp theo xuất hiện một cái to con thân thể , một bàn tay xách ở tại Lý Văn Trác gáy lên , hãy cùng ném con gà con đường như , vung tay đem Lý Văn Trác cấp ném ra ngoài .

Lý Văn Trác thân thể phá vỡ thủy tinh , quăng xuống lầu dưới .

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

100 thần bí điện thoại

100 thần bí điện thoại

"Cô gia , ngài không có sao chứ?"

Thiết Trụ vội vội vàng vàng tiến lên , đưa tay phải đi cời Lý Phàm quần áo , sợ tới mức Lý Phàm vội vàng bảo vệ thân thể của mình .

"Ngươi...ngươi muốn làm gì?"

"Ta muốn kiểm tra một chút cô gia thân thể nha , nhìn xem có bị thương không các loại ."

Thiết Trụ thân thiết nói , Lý Phàm lại lui về phía sau hai bước , "Ta không sao , ngươi không cần áp quá gần , khí kinh sẽ chấn thương ta !"

"Há, được rồi . . ."

Thiết Trụ Quai Quai lui về phía sau hai bước , mà Lý Phàm đi đến bên cửa sổ lên , ra bên ngoài liếc mắt nhìn .

Mờ mịt đêm tối , phía dưới cũng là yên tĩnh một mảnh hoa viên , cũng không có kia Lý Văn Trác thân ảnh của .

"Đáng giận , lại để cho hấn trốn thoát rồi."

Lý Phàm nhú mày , thập phần khó chịu , đáng chết này Lý Văn Trác , chờ mình hết bệnh rồi , nhất định cho hấn biết cái gì gọi là đau !

"Lại là người của Cẩm y vệ ấy ư, cô gia?"

Thiết Trụ nhin không được hỏi.

"Đứng , một người Bách hộ . Nếu không ngươi trở về đúng lúc , phỏng chừng là có thể trực tiếp đem ta theo săn sóc đặc biệt phòng bệnh đưa đến nhà xác đã đi ."

"Là lỗi của ta !"

Thiết Trụ hồi hận vạn phần , "Ta hấn là một tác cũng không rời cô gia đấy! Hấn là cùng cô gia ngủ một cái giường , dùng ta ôn nhu ôm ấp bảo hộ cô gia !"

"Ách . . . Mặt sau cái kia coi như xong . . . Luôn ta cũng vậy không có việc gì , ngươi cũng không cần tự trách ."

Lý Phàm quyết định hướng Thiết Trụ trung cầu ý kiến hạ xuống , "Chuyện kể rằng , Thiết Trụ , ngươi có biết Tiểu Vô Tướng Thần Công sao?"

"Nhưng thật ra nghe qua một ít nghe đồn ."

Thiết Trụ gật gù đầu , "Đây là trên giang hồ thịnh hành một môn tà công , chỉ có đồng tử thân mới có thể tu luyện . Nghe nói tu luyện này công người , đạt tới cảnh giới nhất định lúc sau , liền có thể li lợm , nước lửa bất xâm !"

"Như vậy nước tiểu tính?"

Lý Phàm nghe xong không khỏi có chút giật mình .

"Đúng , hơn nữa nghe nói tiểu tử này Vô Tướng Thần Công , đã bị Cẩm Y vệ cao thủ học rồi . Cái kia muốn đã thương cô gia bách hộ , luyện đúng là cửa này tà công sao?"

"Ừm."

Lý Phàm gật gù đầu , "Cũng may của ta Thiêm kích thuật có thể phá hấn Kim Thân ! Kỳ thật Hạc kích thuật trong đích Bạch Hạc gật đầu hấn là cũng được , chẳng qua ta gần người nhất thể suy yếu , không có biện pháp vận chuyển toàn bộ nội lực . . . Lần sau để cho ta bắt được hấn , phi để cho hấn nếm thử ta Thất Hiệp quyền lợi hại !"

"Cô gia yên tâm , ngài liền An Tâm nằm viện đi."

Thiết Trụ hếch to con đôi ngực , "Nơi này có bảo vệ ta người ! Người liền An Tâm ngủ đi !"

Lý Phàm Tâm nói , ngay cả có người đang ở đây , ta mới không có biện pháp An Tâm ngủ a !

"Ta ngủ có thể . . . Người cũng không cho phép đối với ta làm cái gì . . . Biết không?"

Lý Phàm cường điệu .

"Không nghĩ tới cô gia nguyện ý vì Đại tiểu thư thủ thân như ngọc. . ."

Thiết Trụ đỏ mặt , "Cô gia yên tâm , ngài hai ngày này thân thể không khỏe , Thiết Trụ không năng lực nhất thời khoải hoạt , làm trễ nãi cô gia khôi phục . Đẳng cô gia tốt lắm . . . Thiết Trụ đang cùng ngài cùng nhau điên cuồng rong ruổi . . ."

Ta rong ruổi đại gia người a !

Lý Phàm lại quan sát hạ xuống , xem ra Thiết Trụ ở trong này , kia Lý Văn Trác hấn là không dám lần nữa đến đây .

Hấn lúc này mới an tâm trở lại trên giường , một lần nữa nhắm mắt lại , tìm kiếm lấy thiếu chút nữa mất đi buồn ngủ .

Lý Văn Trác giống như một cái lão thợ săn dường như , im ắng Địa ở bệnh viện trong bụi cỏ né hơn một giờ . Hấn tính lên thời cơ không sai biệt lắm thành thực , vì thế trộm đi vào khu nội trú dưới lầu , một cái bát bước đuổi thiên , thoải mái nhảy đến lầu ba , tiếp theo vài lần lên xuống , rất nhanh hướng về Lý Phàm cửa sổ tiếp cận .

Nhiệm vụ nhất định hoàn thành !

Mặc kệ người nào cản trở lên chính mình , đều phải chết !

Lý bách hộ trong ánh mắt mạo hiểm hung quang , thân thể của hấn cơ hồ dán đại lầu , giống như thần lân!

Nhưng đúng vào lúc này , thanh âm của một cô gái theo mái nhà vang lên .

"Các hạ đêm khuya thăm , thật sự là bọn đạo chích gây nên ."

Lý bách hộ kinh ngạc ngẩng đầu , nhìn thấy đỉnh đầu một người mặc sườn xám nữ nhân , trong tay dẫn theo một thanh bảo kiếm .

"Nơi này là nghỉ ngơi điều dưỡng nơi , các hạ tiếp tục bước vào từng bước , thì phải chết ."

"Không người có thể ngăn cản Cẩm Y vệ bước chân của !"

Lý bách hộ rời tay vãi ra ba miếng Yên tử tiêu , thẳng đến đỉnh đầu nữ nhân mà đi .

Nhưng nữ nhân lại vung bảo kiếm trong tay , màu trắng hình trăng lưỡi liềm kiếm khí lập tức từ trên trời giáng xuống ! Vào thời khắc ấy , Lý bách hộ thậm chí cảm thấy Từ Vong !

Hấn văng ra ba miếng Yên tử tiêu , nháy mắt bị kiếm khí cấp kích phá !

Trốn !

Lý bách hộ trong óc , chỉ có một cái ý niệm như vậy !

Hắn lập tức dừng người, hai chân ở lâu trên tường nhất giây, cả người hướng ra bên ngoài bắn đi ra !

"Chà !"

Vậy kiếm khí nháy mắt sát để giày của hắn, chém ở dưới phương xi-măng trên đài !

Kia xi-măng thai lập tức bị chém đứt, mà Lý bách hộ hài đề, đáy giày cũng bị chém rụng rồi! Hắn trễ một bước nữa lời mà nói..., Nhưng có thể rụng chính là của hắn hai chân !

"Thật là lợi hại kiếm pháp . . ."

Lý bách hộ nhìn thấy dưới bầu trời đêm nữ nhân này, "Người . . . Đến tốt cùng là ai, dám quân Cẩm y vệ ta chuyện của !"

"Ta gọi là Mộ Dung Anh ."

Mộ Dung Anh bảo kiếm chỉ vào phía dưới Lý bách hộ, "Tiếp tục không ly khai, câu kế tiếp, đều trở thành của ngươi di ngôn ."

Ngày !

Thế nhưng gặp mình chủ vô lâm !

Mộ Dung Anh nữ tử này ở trong giang hồ vẫn là cái nhân vật truyền kỳ, Lý bách hộ cũng là nghe qua chưa thấy qua. Không nghĩ tới hôm nay vừa thấy, quả nhiên danh bất hư truyền !

Hắn biết mình đánh không lại, hiện tại liền phóng điểm ngoan lời cũng không dám rồi.

Mộ Dung Anh Lãnh Lãnh nhìn thấy hắn, Lý bách hộ chỉ có thể cắn nát nha hướng trong bụng nuốt ! Muốn làm rụng Lý Phàm, chỉ có thể đợi Mộ Dung Anh không có ở đây lúc ! Tiểu tử này hà đức hà năng, nhường Mộ Dung Anh đến che chở?

Tiến vào giang hồ nghe đồn, Mộ Dung Anh vì chính mình tìm cái vị hôn phu, chẳng lẽ chính là hắn hay sao?

Đáng chết ! Xem ra cần lại tìm cơ hội rồi!

Lý bách hộ cũng không phải là không có ý nghĩ người, hắn không nói hai lời, đối với Mộ Dung Anh vừa chấp tay, tiếp theo xoay người nhảy vào bên cạnh trong rừng cây, biến mất bóng dáng .

"Mới học vài ngày võ, liền chọc nhiều như vậy phiền toái ."

Mộ Dung Anh khe khẽ thở dài, "Xem ra ta đây phu quân . . . Sau khi không phải chết thảm, liền gặp đúng (là) chúa tể một phương . . . Phu quân a phu quân, người nhưng chớ có để cho ta thất vọng ."

Lý Phàm là bị điện thoại cho đánh thức .

Này sáng sớm lên, cũng không biết là người nào thúc riết, ý vị Địa gọi điện thoại cho mình .

Lý Phàm mở mắt thời điểm, chứng kiến Thiết Trụ đang một bàn tay cầm điện thoại của mình, trên cánh tay tất cả đều là gân xanh, Lý Phàm vội vàng hô lên thanh .

"Thiết Trụ, ngươi muốn làm gì?"

"Ta xem nó sáo cực kì, giúp cô gia tiêu diệt nó !"

"Ồi vãi lồn ! Ngươi nha sẽ không tắt máy sao?"

Lý Phàm đoạt lấy điện thoại, ngày hiện tại nhanh vô cùng, sao có thể phá của như vậy !

Gọi điện thoại là một người lạ, Lý Phàm nhận vừa nghe, trong điện thoại truyền tới một có chút trầm muộn thanh âm .

"Lý Phàm sao?"

"Ta là Lý Phàm, ngươi vị ấy?"

Không biết vì sao, Lý Phàm cảm giác lai giả bất thiện .

"Mười hai giờ trưa, một người đến cổng thủy lộ Thuận Phong phòng bài bạc. Muốn một phút đồng hồ, ta chém đứt Hoàng Lỗi một đầu ngón tay. Muốn mười phần chung, trụ đội đến cấp Hoàng Lỗi nhặt xác đi."

Nói xong, bên kia liền cúp điện thoại .

Ts , tình huống nào?

Lý Phàm có điểm không làm rõ ràng được trạng huống , bắt quá. . . Hoàng Lỗi giống như có lẽ đã nguy hiểm .

Bây giờ nên làm gì?

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

101 Hoàng Lỗi bị nạn

101 Hoàng Lỗi bị nạn

"Báo nguy !"

Cùng Bạch Lâm Lạc nói chuyện này thời điểm , Tiểu Tứ mất cấp cho một người duy nhất đề nghị .

"Địch trong tối ta ngoài sáng , nếu tùy tiện đi trước , phần thắng quá nhỏ ."

Tiểu Tứ mất cấp Lý Phàm làm tối lý tính phân tích , "Cho nên , vẫn là báo nguy đi."

"Không , báo cảnh sát nói , Lỗi Từ có thể sẽ gặp nguy hiểm ."

Lý Phàm lại lắc đầu , "Chuyện này người không nên nhúng tay rồi , nếu đối phương chỉ mặt gọi tên để cho ta đi , ta sẽ đi gặp bọn họ một chút ."

"Cô gia , ngài làm sao cũng không có thể đi !"

Thiết Trụ lại ngăn ở Lý Phàm trước mặt cửa , "Đại tiểu thư nói , ngài nhất định phải hảo hảo tu dưỡng mới được !"

"Tu dưỡng cái rắm còn , bằng hữu của ta đều phải bị chém !"

Lý Phàm theo trên giường bệnh nhảy xuống tới , "Thiết Trụ , ta đồng phục để ở chỗ nào?"

Mặc một thân quần áo bệnh nhân , thật sự là rất bất mắt .

"Đồng phục ở trong này . . . Không được , ngài không thể đi ra ngoài , ngài nhất định nghỉ ngơi thật tốt !"

Thiết Trụ không cho Lý Phàm rời đi .

"Ân a , Thiết Trụ . . ."

Lý Phàm biết Thiết Trụ người này so sánh hết hi vọng mất , hần đột nhiên nhìn thoáng qua cửa , "Nương tử , người đã đến rồi?"

"Đại tiểu thư?"

Thiết Trụ xoay người nhất công phu , Lý Phàm đã muốn giành lấy của mình đồng phục , tiếp theo từ cửa sổ nhất nhảy ra .

"A , cô gia !"

Thiết Trụ kinh hô một tiếng , Lý Phàm đã muốn giẫm phải khinh công chạy xa !

"Nguy rồi nguy rồi . . . Việc này phải báo cho Đại tiểu thư mới được !"

"Ha ha , chạy ra ngoài !"

Lý Phàm khinh phiêu phiêu dừng ở trên cỏ , đồng thời đem đồng phục cấp bọc tại trên người , "Lỗi Từ , người có thể ngàn vạn lần cần chịu đựng a , ta đây liền tới cứu người đến đây ."

Thuận Phong phòng bài bạc , tuy rằng lộ vẻ phòng bài bạc tên , kỳ thật chính là một cái mặt trượt quán .

Ngô Cực tại đây gia mặt trượt quán kinh doanh thời gian rất lâu rồi, sinh ý luôn luôn coi như không tệ . Hắn và Hồ Nhị Cầu năm mới nhận thức , là một ký hiệu lý ngôi trôi qua huynh đệ . Sau lại Hồ Nhị Cầu theo Xích Long bang , hắn cũng đi theo nước lên thì thuyền lên , địa vị cũng càng ngày càng hiển hách . Hắn nhà này mặt trượt quán không ai bảo vệ , toàn bằng hắn tên của một người trấn điểm !

Gần nhất Hồ Nhị Cầu nhị tiến cung , Ngô Cực ngồi không yên , đi theo bên trước bên sau , Hoàng Thiên không phụ khổ tâm nhân , hắn rốt cục đã phát hiện một cái manh mối .

Một cái vốn nghèo rớt mùng tơi tên côn đồ Hoàng Lỗi , gần nhất bỗng nhiên phát tài giống nhau , không có việc gì xin mời nhất bang bạn xấu đi ra hồ ăn Heyse , thật giống như đột nhiên phát tài giống nhau .

Ngô Cực so sánh có tâm mắt , hắn tra một chút Hoàng Lỗi gần nhất tiêu phí , phát hiện hắn mấy ngày hôm trước còn tại Tùng Giang thuê một con thuyền Tiểu thuyền ba lá .

Ở trên đường lăn lộn nhiều năm như vậy , Ngô Cực dài quá một viên thất xảo linh lung tâm , điều này không khỏi làm cho hắn lại nhiều dài quá tương tượng .

Ngô Cực phái người đem Hoàng Lỗi về tới , kết quả này Hoàng Lỗi nhìn qua dịu dàng, ngọt ngào , kết quả uống nửa ngày , lại một chữ cũng không quên lộ ra ngoài . Nhưng Ngô Cực còn nghe được , gần nhất nhận biết cái tên là Lý Phạm đại ca , nếu Hoàng Lỗi miệng lý kiều không ra cái gì vậy, cũng chỉ có thể lấy đại ca của hắn nơi đó làm chỗ để đột phá .

"Ca a, nếu Hoàng Lỗi đại ca kia cũng không nói nên làm cái gì bây giờ?"

Ngô Cực thủ hạ có một cái kim bài đã thù , tên là Lâm Nhị , làm qua hai năm binh , có thể đánh có thể hợp lại , thụ sâu Ngô Cực thích .

Ngô Cực nhất biên đã ra một trương hồng ở bên trong, Nhất Biên cười lạnh , "Nhị a, vấn đề này , ngươi còn phải hỏi ca sao?"

Hắn nói xong, sờ soạng một trương tân bá , "Này Lý Phạm tính nhân vật như thế nào? Ta điều tra qua rồi, chính là cái học sinh trung học , nhiều lắm có chút công phu mà thôi . Ở trên đường, biết đánh hai cái quyền nhiều người chính là , người như thế xứng làm đại ca sao? Tùy tiện dọa nạt hạ xuống, hắn liền đều chiêu ."

"Ca ngươi nói quá đúng ! Hôm nay nhường kia cái gì Lý Phạm biết biết , cái gì gọi là hắc đạo !"

Lâm Nhị cười hắc hắc .

"Đừng nói nhảm , hiện tại chỗ nào tới cái gì hắc đạo !"

Kết quả lại gặp đến Ngô Cực xem thường , "Tiếp tục nói bừa , buổi tối phạt rượu ba bình !"

"Ai u xem ta này phá miệng !"

Lâm Nhị không chút do dự , trực tiếp quạt chính mình đầy miệng ba , được kêu là nhất giòn thanh !

"Ca ngài đừng nóng giận , sau khi ta nói chuyện nhất định chú ý !"

"Được rồi, đánh bài đánh bài ."

Ngô Cực nói xong, nhìn thoáng qua bên cạnh bị đánh đích yếm yếm nhất tức Hoàng Lỗi , "Hắn trả như nào đây ngủ lấy rồi, ta đây cũng không phải khách sạn . Đi , đem hắn đánh thức ."

"Dạ!"

Bên cạnh một cái mảnh mai hán tử đi tới , ngồi xổm Hoàng Lỗi trước mặt , đưa tay liền một cái tai to Lôi Từ .

Bộp một tiếng , một tiếng này so với vừa rồi Lâm Nhị có cần giòn nhiều lắm!

Hoàng Lỗi bị trêu tỉnh lại , nhìn xem phía trước mặt này đang đang đánh bài vài người , hai tiếng .

"Ta nói , Lôi Từ a, ngươi cũng trưởng thành rồi, nên vì chính mình lo lắng rồi."

Ngô Cực nhất biên đã bài , Nhất Biên giống như mạn bát kinh tâm nói nói : "ngươi nói ngươi muốn đúng (là) thiếu cánh tay gãy chân, sau khi có thể động ở trong xã hội hỗn à?"

"Nhờ ca ngài nhớ kỹ ."

Hoàng Lỗi lại cười hi hi rồi lại cười , "Bất quá , ta thật không biết ca vì sao lưu ta...ta liền nhất tên côn đồ , mỗi ngày đi tiểu cùng nê , làm sao đáng giá ca

nếu vậy đổi đời ta ."

"Đừng khiêm nhường như thế , chúng ta Lỗi Từ gần nhất trôi qua có thể thật là không tệ ."

Ngô Cực cười ha hả nói: " mỗi ngày ngọc khe rút ra , Mao Thái uống , tam bổng nhiên hải sản , hai bữa thịt nướng , thời gian này có thể so với ta trôi qua hoàn hảo a ."

"Nhường ca chê cười ."

Hoàng Lỗi cười cười , "Ta là người trời sinh cùng tiền có cừ oán , trong túi quần có lưỡng tử nhất định nhanh chóng hoa sao , bằng không trong lòng khó chịu ."

"Mồm mép lấu lỉnh , cho người khóc ngày ấy."

Ngô Cực cũng không giận , chậm rãi nói: " một hồi đại ca người đến đây , ta cùng hắn trò chuyện tiếp tán gẫu . Người nhận biết tân đại ca , ta như thế nào cũng phải nhìn một lần mới được a ."

"Ca a , ngài có gì hướng ta đến là được , tìm đại ca của ta làm gì nha ! Đại ca của ta không hiểu này đó cứng cỏi đạo đạo , vạn nhất mạo phạm ngài , chúng ta cũng không đảm đương nổi a ."

Hoàng Lỗi lúc này mới có điểm lưỡng cổng , thậm chí nói nếu đại ca đến đây , việc này không muốn động tĩnh quá lớn ! Ngô Cực và những người khác không giống với , người này có chút đặc biệt . Hắn chẳng những cùng Xích Long bang quan hệ tốt , vẫn cùng trên đường mấy cái khác đại ca cũng có chút giao tình . Không chỉ có như thế , liên thành phố A mặt khác hai cái đại bang hội , hoàng y đoàn cùng quân tiên phong , đều cùng Ngô Cực có như vậy điểm tới .

Theo kể chuyện xưa Ngô Cực ngồi ký hiệu thời gian , là một làm việc đúng giờ . Những người đại ca này chẳng hạn , đều ở cái kia cái ký hiệu lý chờ đợi mấy ngày nữa .

Ngô Cực rất tinh mắt , cũng rất có ý nghĩ , đem một đám đại ca chiếu cố tốt lắm . Bởi vậy hắn đang thành phố A , tuy rằng chỉ mở ra cái mặt trượt quán , nhưng mặc kệ là thế lực nào người , đều được cho hắn vài phần tình tới .

Đây là Hoàng Lỗi sợ hãi Ngô Cực địa phương , nếu Lý Phạm đến đây , cùng Ngô Cực đã đánh nhau , khẳng định phải gặp phải không ít địch nhân . Hơn nữa lần này kiểm án bí mật phi pháp chuyện tình , chân lộ đi ra ngoài , một ít cát liền đều xong rồi .

Đại ca a đại ca , người có thể tuyệt đối không nên đến a . . . Ta Lỗi Từ không sợ người không coi nghĩa khí ra gì , chỉ cần người không , bọn hắn nhiều lắm đem ta đánh gần chết .

Hoàng Lỗi ở trong lòng yên lặng cầu nguyện , nhưng trong lòng hắn lại có đó rồi rầm .

Có lẽ ở đáy lòng của mình , vẫn là kỳ vọng lên đại ca có thể tới a .

Hoàng Lỗi a Hoàng Lỗi , người ở đây trên đường lẫn lộn nhiều năm như vậy , làm sao sẽ đổi loại chuyện này có điều chờ mong . . . Ngẫm lại , 150 vạn đều đặt ở Bạch Lâm Lạc nơi đó , do đại ca cầm . Coi như đem mình loại này không có bản lĩnh gì tên côn đồ đá một cái bay ra ngoài , cũng là bình thường a . . .

Ở một chuyện này , còn có chân chính huynh đệ sao?

Chỉ báo khẩu lệnh tiền li xi: phát đầu tiên cùng nhau xem mạng tiếng Trung

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

102 ý nghĩa của còn sống

102 ý nghĩa của còn sống

Ngô Cực ngày hôm nay vận may không tệ, liên tiếp vài cái, đại sát tứ phương . Nhưng ở này cái cao hứng , hấn lại đột nhiên vỗ mặt trượt bàn , hô .

"Móa, ta đã quên sự kiện !"

"Ca , trách địa sao?"

Lâm Nhị vội vàng hỏi nói.

"Ta nghĩ đến nhất cái chuyện trọng yếu , ta đây đầu óc ."

Ngô Cực vỗ vỗ trán của mình , "Nếu thật là bọn hấn làm , trong tay bọn họ phải có thuốc phiện , cũng có tiền . . . Như vậy Hoàng Lỗi loại tiểu nhân vật này , Lý Phàm hấn là không sẽ quản hấn . Ai sẽ để ý loại này tên côn đồ , tính sai . . . Tính sai a . . ."

"Ca a, người kia lo liệu , sắp mười hai giờ rồi ."

Lâm Nhị nhìn không được hỏi nói: " hấn sẽ không thực đường tới đi."

"Nếu như là ta...ta liền không được."

Ngô Cực vuốt cằm của mình , "Dù sao Hoàng Lỗi loại này cái rắm lớn đích người sống tạm bợ , muốn bao nhiêu có bấy nhiêu . Có nhiều tiền như vậy , còn lo bên người không có mấy người chân chạy làm việc sao?"

"Được, ca , ta biết ý tứ của ngươi ."

Lâm Nhị gật đầu , sau đó theo mặt trượt bên dưới bàn rút ra một phen Khai Sơn phủ , xách ở trong tay .

Kia lưỡi búa không biết lấy cái gì mài, phi thường sắc bén , lóe ra hàn mang .

Coi như Hoàng Lỗi không có tim không có phổi , chứng kiến này búa , trong lòng cũng chiến run một cái .

"Ta giúp ngươi giết chết hấn , ca ! Ta trước kia giết qua Trư , cam đoan xuống tay ma lưu lưu lột da!"

Lâm Nhị tàn bạo nói nói.

"Làm đại gia ngươi !"

Ngô Cực liếc mắt , "Có thể hay không dựa vào điểm phở ! Đều đặc sao năm tháng gì , động một chút lại giết người? Giết người cái đại đầu quỷ !"

Hấn nhìn không được ở Lâm Nhị trên đầu tròng điệp vỗ một cái .

"Đem hấn một bàn tay chém đứt là đến nơi ! Huých không nên bính gì đó , muốn hấn một bàn tay , không nhiều lắm !"

"Ca , ngươi muốn ta một bàn tay , ta không phản đối ."

Hoàng Lỗi nói nói: " dù sao ngươi là đại ca , ta chỉ là tên côn đồ , đại ca muốn ta một bàn tay , kia là vinh hạnh của ta . Nhưng là ca , ngươi không thể cấp ta chụp cái bốn phân a ! Ta Hoàng Lỗi trộm vật móc túi có , nhưng ca ngươi nói cái gì , lấy cái gì thuốc phiện các loại . . . Ta tuyệt đối là không trải qua ."

Hoàng Lỗi nói thầm trong lòng , dù sao độc này phẩm chất không phải ta lấy, đúng (là) Phó Phàm cầm .

"Ta bất kể có phải hay không là ngươi cầm , ai cho ngươi kia hai ngày dùng thuyền."

Ngô Cực nói nói: " huynh đệ của ta đi vào , ta phải cho hấn một cái công đạo . Mặc dù không có chứng cứ rõ ràng , nhưng ta cảm giác , việc này tám chín phần mười với ngươi thoát không được quan hệ . Muốn ngươi một bàn tay , coi như tiện nghi của ngươi ."

"Được, vậy bấm đi."

Hoàng Lỗi chủ động bắt tay đưa ra ngoài .

"Đây chỉ là bước đầu tiên ."

Ngô Cực nở nụ cười , "Bước thứ hai , ta còn phải đem ngươi đưa đến ký hiệu lý , nhường ngươi cùng huynh đệ của ta giam chung một chỗ . Chuyện còn lại , liền giao cho ta huynh đệ đến làm ."

"Ta lại không làm gì chuyện phạm pháp , làm sao có thể tiến ký hiệu đây?"

"Ngươi bây giờ liền làm nữa à ."

Ngô Cực nói xong, vỗ vỗ tay, Lâm Nhị lập tức đi lên trước, đem hai vạn đồng tiền nhét vào Hoàng Lỗi trong túi .

"Ngươi xem, ngươi trộm hai vạn của ta đồng tiền, đệ đệ của ta tức giận, chặt ngươi một bàn tay. Hai ngươi cần cùng nhau tiến ký hiệu, ngươi xem ta suy nghĩ nhiều chu đáo, an bài cá nhân bên người chiều cổ ngươi."

Hoàng Lỗi trong lòng lạnh cả người, thầm nói này Ngô Cực cũng quá độc ác điểm, thế nhưng nghĩ vậy sao âm độc phương pháp .

"Ta không muốn ngồi ký hiệu a ."

Hoàng Lỗi bưng kín cái miệng của mình, "Nghe nói bây giờ ký hiệu lý luôn luôn khát cái rắm - mất đấy!"

"Ai đặc sao hiếm lạ của ngươi cái rắm - mất !"

Lâm Nhị trừng mắt nhìn Hoàng Lỗi liếc mắt một cái, "Vào ký hiệu, trước muốn ngươi nửa cái mạng nói sau !"

Nói xong, hắn đã giờ tay lên dậm búa .

"Đợi, từ từ . . ."

Giờ khắc này, Hoàng Lỗi rất cực sợ .

"Như thế nào?"

"Không phải nói tốt lắm . . . Trước mười hai giờ, đại ca của ta không đến, động thủ lần nữa sao . . ."

Hoàng Lỗi nhìn thấy Ngô Cực, "Ngươi chính là ca, nói chuyện phải giữ lời a !"

"Còn không hết hi vọng, được."

Ngô Cực nhìn thoáng qua đồng hồ, "Còn có nửa giờ, là hơn cho ngươi an ổn nửa giờ. Ta Ngô Cực tâm địa chính là chỗ này sao được, hết cách rồi, ai bảo ta tin Phật."

Hoàng Lỗi nghiêng răng nghiêng lợi, cái này cũng kêu tâm địa tốt sao? Ngươi nha cũng không cảm thấy ngại tin Phật !

Nhưng là đại ca . . . Ngươi thật sự sẽ đến không . . .

Hoàng Lỗi trong lòng đều không dám xác định, dù sao mình đối đại ca mà nói, thật là không quan trọng gì a .

Tiểu Tứ mất, hắn có thể cấp đại ca bày mưu nghĩ kế, đứng (là) bên cạnh đại ca trí tướng ! Mà cho dù là cái kia ngoại viện Quan Văn Bảo, cũng có thể thay đại ca quyền tranh đấu giành thiên hạ, chỉ có chính mình không có bất kỳ bổn sự, không để cho đại ca cản trở, đã coi như là giỏi lắm rồi. . . Đại ca hắn, thật sự nguyện ý cứu chính mình tên côn đồ cặc ké này sao?

"Còn có năm phút đồng hồ rồi, ca !"

Lâm Nhị tính khí tựa hồ có hơi cấp, "Ta phòng chừng tiểu tứ đó sẽ không tới, trực tiếp chém hắn được !"

"Được."

Ngô Cực gật gật đầu, "Sớm muộn gì đều là một búa, Lỗi Tử, ngươi liền nhận đi. Nhớ kỹ, ngươi chính là một cái chó hoang, năm đó ngươi bị người vứt bỏ, hiện tại cũng là như thế !"

Nhìn thấy Lâm Nhị càng đi càng gần, Hoàng Lỗi chậm rãi nhắm hai mắt lại .

Hắn nhận không được nhớ lại năm năm trước, đại ca của mình vỗ bờ vai của hắn nói .

"Lỗi Tử, hảo huynh đệ, thay đại ca đi ngồi ba năm ký hiệu ! Sau khi đi ra, đại ca cho ngươi toàn được nhậu nhết ăn ngon !"

Dựa vào một câu này, Hoàng Lỗi từ bỏ tiểu Tứ, vào ký hiệu, suốt ngồi xồm ba năm đi ra. Sau khi đi ra, cảnh còn người mất, tiểu Tứ chạy theo người khác, đi Hoa đại ca thời gian, đại ca lại ngay cả mình một mặt đều không có cách nhìn, chỉ làm cho đệ đệ cho hắn 1 vạn tệ, đem hắn đuổi rồi .

Ba năm thời gian, một đời tình huynh đệ, liền đổi lấy 1 vạn tệ tiền .

Giờ khắc này, Hoàng Lỗi trong lòng tựa hồ có điểm không cam lòng, phảng phất có cái gì cố gắng giãy dụa một phen. Nhưng là chỉ là trong nháy mắt đó mà thôi, hắn rất nhanh sẽ thở ra một hơi, hoàn toàn đoạn tuyệt chính mình cuối cùng nhất tia hi vọng.

Có lẽ, chính mình thật là một cái chó hoang đi. . . Chính mình còn sống ý nghĩa, đến tận cùng là cái gì chứ?

Kiếp sau nguyện ý làm một cái gia quyến , ít nhất có thể có cái hang ổ . . .

Lâm Nhị búa cần roi xuống một khắc này , này mặt trượt quán đại môn đột nhiên bị đập ra !

"Àm!"

Ván cửa bay đến hai bên , giữa trưa ánh mặt trời sái vào .

Lý Phàm mặc quần thuộc Bạch màu lam đồng phục , đứng ở nơi đó , một bàn tay còn giữ một cái to con đại hán .

"Môn khẩu người không tin ta là đại ca của Hoàng Lỗi ."

Lý Phàm ánh mắt đã rơi vào Hoàng Lỗi thân mình , miệng lại với Ngô Cực nói nói: " không để ý ta thay các người giáo dục một chút chứ?"

"Người chính là Lý Phàm?"

Ngô Cực đánh giá Lý Phàm liếc mắt một cái , "Có ý tứ , người thế nhưng thật sự đến đây ."

"Đại, đại ca . . ."

Hoàng Lỗi mình cũng có điểm không quá tin tưởng , "Người . . . Người thế nhưng tới cứu ta?"

"Đây không phải vô nghĩa sao , bằng không ta tới này làm gì , chơi mặt chược a !"

Lý Phàm hào khí ngất trời , "Ta ngược lại thật ra muốn nhìn , ai dám động đến người !"

"Đại ca . . . Ta...ta liền đúng (là) một tên côn đồ . . . Đáng giá người như vậy cho ta hợp lại sao . . ."

"Đừng làm ."

Lý Phàm nghiêm túc nói nói: " người thành tâm thành ý chờ đợi ta...ta tự nhiên cũng thành thực thực lòng đối với người ."

"Có đại ca những lời này , ta hôm nay cho dù chết , cũng đáng giá ."

Hoàng Lỗi lần này là chân chánh bình thường trở lại , chính mình còn sống ý nghĩa , đại khái , chính là vì cùng Lý Phàm đến trên đời này trở thành một lần đi!

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

103 ta tới cứu người

103 ta tới cứu người

"Ba ba ba . . ."

Ngô Cực chụp lên thủ , "Thật là khiến người ta cảm động một màn , bất quá này có cái gì xứng xử dụng đây? Lý Phàm , người như là đã được tiền , liền không nên tới . Đến đây , liền không đi được rồi."

"Ta là tới cứu huynh đệ của ta , được tiền là có ý gì?"

Lý Phàm cũng không ngốc , hấn lập tức giả vờ ngây ngốc , "Vị bằng hữu kia , ta và người không quen , người cũng không nên cho ta khẩu trừ một ít không giải thích được nữa a ."

"Đóng cửa ."

Ngô Cực cũng không từ mà biệt , mà là trước vỗ tay phát ra tiếng .

Ngoài cửa lập tức có người tạo nên Thiết Môn , đem Lý Phàm quan tại...này mặt trượt trong quán .

Mà mặt trượt trong quán chơi mặt trượt tổng cộng có bốn bàn người , cộng lại mười sáu cái tên côn đồ , tất cả đều theo mặt trượt bên dưới bàn rút ra búa, xách ở trong tay , mắt lom lom nhìn thấy Lý Phàm .

"U , Hồng Môn Yên?"

Lý Phàm nở nụ cười , "Không đúng, Hồng Môn Yên cũng có rượu có thịt mới được a . Các người này được không , liền chén trà đều không có , tay không bắt sói a ."

"Chúng ta cái này thật có rượu có thịt , bắt quá là chiêu đãi bằng hữu ."

Ngô Cực không khách khí nói nói : " chiêu đãi địch nhân , chỉ có búa ."

"Vị bằng hữu kia xưng hô như thế nào?"

"Ngô Cực , người trên đường cũng gọi ta một tiếng Ngô lão bản ."

Ngô Cực nói lên danh hào của mình, cũng có chút đắc ý .

"Người này Đại Sát bút , cả chúng ta ca tên cũng không biết , liền dám đã chạy tới?"

Lâm Nhị nhin không được cười nhạo , "Thật là một ngu ngốc , chỉ người này đức hạnh còn tại trên đường lẫn lộn đâu rồi? Không sợ xuất môn bị người đánh chết à?"

"Ta sẽ đứng ở trước mặt người , có bản lĩnh , lại đây đánh ta ."

Lý Phàm đối với Lâm Nhị ngoéo ... một cái thủ .

"Ca , hấn đề cho ta đánh hấn !"

Lâm Nhị nhin không được nhếch miệng cười , "Lớn như vậy , lần đầu tiên nghe được như vậy nhị bút yêu cầu ! Người nói ta đánh không đánh?"

"Đi thôi , cho hấn biết thế nào là lễ độ nhìn một cái ."

Ngô Cực gật gù đầu , đồng ý Lâm Nhị thỉnh cầu .

Lâm Nhị nhất thời cười gằn , hướng về Lý Phàm đi tới .

"Tiểu tử , coi như người không hay ho . Tuổi còn trẻ , liền thì ra nhận thức làm đại ca ! Hôm nay ta sẽ dạy cho người , cái gì gọi là có chút bức , Trang không được !"

Nói xong, một búa hướng về Lý Phàm cánh tay liền bổ tới !

Tuy rằng giải ngũ lúc sau , Lâm Nhị liền cơ bản ngấm mình ở rượu cùng nữ trên thân người , nhưng dù sao tố chất thân thể còn vượt qua thử thách , bởi vậy ra tay mau chuẩn ngoan !

Nhưng Lý Phàm lại cũng không hề để ý , tới hấn giai đoạn này , trừ phi là Lý Văn Trác địch nhân như vậy , bằng không bình thường mọi người không để trong mắt .

Hắn trực tiếp quay người lại , tránh thoát Lâm Nhị một búa . Đồng thời , mượn dùng xoay người thời điểm lực lượng , một cước đá phải Lâm Nhị trước ngực .

Bạch Lộc đảo thích môn !

Lý Phàm chứng kiến Lâm Nhị vừa rồi cần khám Hoàng Lỗi , trong lòng hấn vốn là có điểm tức giận , rõ ràng thừa dịp một cước này phát ra rồi .

"Phốc !"

Lâm Nhị nhất thời xông ra nhất ngụm lớn máu tươi , thân thể lập tức bay rớt ra ngoài , té ra đi có thể có xa bảy, tám mét , cuối cùng đập vụn một bàn mặt trượt . Mặt trượt bốn cái bàn chân toàn bộ chặt đứt , Lâm Nhị nằm ở kia , trước ngực ao đi xuống hạo một khối to , rõ ràng cho thấy liền xương cốt đều bể nát !

Trong miệng hấn không ngừng học, phun máu , hiển nhiên bị thương rất nghiêm trọng !

Những người khác đều hù sợ , ai cũng không nghĩ tới , Lý Phàm một cước này có như vậy uy lực khủng bố !

Lý Phàm mình cũng lấp bắp kinh hãi, hẳn tựa hồ không để ý đến, mình đã là một gã đủ tư cách Vũ Đẩu gia. Nếu là đối với người bình thường hạ thủ tàn nhẫn, bọn hắn căn bản là gánh không được! Vừa mới một cước bắt quả cũng chỉ là chính mình ba thành lực mà thôi, nếu như là mười phần, chỉ sợ Lâm Nhị trái tim đều phải bị chính mình đoán phát nổ!

"Sớm một chút tặng bệnh viện, còn có thể cứu sống."

Lý Phàm tuy rằng trong lòng kinh ngạc, nhưng trên mặt lại không có chút rung động nào, thu hồi chân của mình, chậm rãi nói.

"Đầu mị mày(fuck your mom), hù ai vậy, lão tử là dọa lớn đích sao?"

Người kia trên mặt có sẹo nam nhân nhào lên trước, hai tay đều mang theo búa, muốn đem Lý Phàm băm thành thịt nát giống nhau!

Viên Hầu trưởng quyền!

Lý Phàm hơi vung tay, nắm tay đánh vào vậy nam nhân trên cánh tay.

"Rắc!" Một tiếng, nam nhân này cánh tay trực tiếp gãy xương, hắn kêu thảm té quỵ dưới đất, băng bó cánh tay lẩn lộn.

Tuy rằng Lý Phàm không có sử dụng nội kinh, nhưng nội lực của hắn đã muốn nhào nặn vào đến toàn thân trên dưới giữa. Coi như hắn muốn không chế sức mạnh, nhưng theo ra chiêu lúc sau, người thường vẫn là không chịu nổi!

Lý Phàm tựa hồ mình bạch rồi một ít Cẩm Y vệ tồn tại ý nghĩa, nếu Vũ Đẩu gia can thiệp quá nhiều người thường thế giới nói, đích xác sẽ có thực đáng sợ ảnh hưởng.

Bất quá mình đã bị cuốn vào này bắt đầu khởi động làn sóng bên trong, cơ hồ là bị đi bước một thôi đến nơi này!

Hôm nay chủ yếu là cứu người, không phải đả thương người. Lý Phàm chậm rãi hít một hơi, một lần nữa điều chỉnh lực đạo của mình.

Mộ Dung Anh cùng mình nói qua, ở Vũ Đẩu gia trong đó, này đây Ngu cùng Hồ, còn có Long đến sức tính toán lượng đấy!

Một con rồng tương đương ngũ hồ, Nhất Hồ tương đương Ngũ ngu!

Một cái vừa tìm thấy đường Vũ Đẩu gia, có chừng nhất ngu chi lực. Mà thông hiểu đạo lý còn lại là ngũ ngu chi lực! Đã biết chính là hình thức Lô Hòa Thuận Thanh, đại khái là sức của chín trâu hai hổ.

Lại hướng lên Đãng Đường Nhập Thất, còn lại là ngũ hồ lực. Đãng phong tạo cực lại lợi hại rất nhiều, đứng (là) Cửu Hồ Nhị Long chi lực!

Tới một đại tông sư lời mà nói..., chính là ngũ Long chi lực đến thập Long chi lực trong lúc đó! Mộ Dung Anh nói qua, nàng là tứ long Tứ Hồ chi lực, đã muốn tiếp cận một đại tông sư rồi!

Mà mình bây giờ lực lượng, đại khái là Tứ Hồ chi lực tả hữu! Đây là hắn thay đổi toàn bộ Chân khí dưới tình huống, nếu không điều động toàn bộ chân khí nói, thông thường thân thể cũng có thể phát huy ra cửu Ngu lực lượng!

Suy nghĩ một chút, Cửu Đầu Ngu, ở đâu là người thường có thể chịu nổi hay sao?

Đừng nói Cửu Đầu Ngu rồi, coi như Nhất Đầu Ngu, đụng người hạ xuống, người nọ đều phải bị thương không nhẹ!

Lần trước gặp phải Lý Văn Trác, công lực của hắn kém một chút, đại khái vừa mới đứng (là) tam Hồ tả hữu. Bất quá hắn có chấp vốn có bất bại Kim Thân, đây mới là khó giải thích nhất.

Quan Văn Bảo lời mà nói..., có thể có không khác mình là mấy Tứ Hồ chi lực, nhưng kém ở Quan Gia đạo pháp thích hợp ra trận giết địch, cũng không thích hợp bên người chiến đấu! Nếu Quan Văn Bảo cười kia con tên là Lisa chiến mã cùng mình đánh, Nhưng có thể thắng bại thật sự liền khó liệu rồi!

Chứng kiến Lý Phàm một đám đem người cấp đánh gãy xương, còn dư lại cuộn cuộn đều sợ rồi.

Bọn hắn cũng không phải ngu ngốc, người này vừa nhìn cũng không phải là loại lương thiện tử, mình cũng không muốn thiếu cánh tay gãy chân a!

Lý Phàm ánh mắt dừng ở cách mình người gần nhất cuộn cuộn trên người, kia bạn thân búa đã muốn cù qua đỉnh đầu.

"Đại ca, ta cấp ngươi gọt táo!"

Kia cuộn cuộn đầu chuyển cũng mau, vội vàng cầm lấy bên cạnh một cái quả táo, dùng cái Chuôi... này búa bắt đầu gọt vỏ, tước cái kia kêu một cái vô cùng thê thảm!

"Vị này Ngô lão bản, muốn ôn hoà nhã nhặn nói chuyện rồi sao?"

Lý Phàm trong ánh mắt dừng ở Ngô Cực thân mình, sau thế nhưng rung mình một cái.

"Tiểu huynh đệ , thân thủ thực tuần ."

Ngô Cực nghĩ đến thân phận của mình , lại còn nói nói: " nhưng làm người không thể như vậy không chừa đường lui , chính trực dễ gây ."

"Đúng vậy , ta thừa nhận ."

Lý Phàm từ trong hàm răng phun ra mấy chữ , "Nhưng , ta đáng ghét hơn người khác cười ở trên đầu của ta thái !"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

104 học võ cùng tương giở cái nào quan trọng

104 học võ cùng tương giở cái nào quan trọng

"Chỉ một mình ngươi , hảo Hổ còn đâu không lại một đám lang."

Ngô Cực nhìn thấy Lý Phàm , khinh thường nói , "Ngươi thực cho là bọn họ sợ ngươi sao? Đi lên chém hấn , chém hấn hạ xuống , lấy một vạn ! Băm hấn một bàn tay , mười vạn !"

Ngô Cực trong tay vẫn còn có chút tư bản , hấn dùng tiền đến đập bể , đích xác ném ra đi một tí người dũng khí !

Những tên côn đồ này , ở trên đường hẳn không phải là vì tiền sao ! Có tiền kích thích , mắt của bọn hấn trần châu đều đỏ !

Lúc này Lý Phàm trong mắt bọn họ , đã muốn biến thành một tòa có thể di động Kim Sơn !

"Chém chết hấn !"

"Lên a... !"

Một đám cuộn cuộn mang theo búa liền vọt tới , Lý Phàm điều chỉnh một chút lực lượng của chính mình , nhường khí lực đại khái bảo trì ở nhất Ngưu tã hữu , sau đó mới bắt đầu ra tay .

Thân thể của hấn trầm xuống , phần eo Vi Vi gấp khúc , hai tay trình trào , trong ánh mắt trôi qua một nét thoáng hiện hung hấn .

Hổ đánh thuật !

Tuy chỉ có nhất ngư chi lực , nhưng đối phó với nhiều như vậy cuộn cuộn , Lý Phàm hay là muốn vận dụng một ít vũ kỹ !

Hấn lùn người xuống , giống như mãnh hổ hạ sơn , không lùi mà tiến tới , hướng về những tên côn đồ kia liền đánh móc sau gáy !

Những tên côn đồ này như lang như hổ , cả đám đều hận không thể ở Lý Phàm trên người khảm mấy búa ! Nhưng Lý Phàm thân hình tả đánh hữu thiểm , những tên côn đồ này căn bản gần không đến thân thể hấn !

Nhưng Lý Phàm ra tay lại nhanh như thiểm điện , mỗi một lần hấn hổ trào Chop vào những tên côn đồ kia thân mình , đều cũng xé xuống bọn họ một khối huyết nhục !

Bọn côn đồ tuy rằng hưng phấn cùng Cuồng Chiến Sĩ giống nhau , nhưng chỉ bằng hưng phấn , đâu dễ dàng đứng (là) Lý Phàm đối thủ .

Không ra ba phút , tất cả đầy cuộn cuộn đều bị Lý Phàm đem đuổi ngược rồi. Ngươi cuối cùng cuộn cuộn còn cố gắng theo Lý Phàm đích lưng hậu hạ thủ , búa chiếu Lý Phàm đầu bổ tới . Nhưng Lý Phàm trở lại nhất trào , năm ngón tay trực tiếp đâm vào kia cuộn cuộn bả vai lý , đem hấn nhấc lên trên không , tiếp theo vung .

"Ầm!"

Tên côn đồ này thân thể bay ra ngoài , hóa cái đường pa-ra-bôn , đập ầm ầm ở tại Ngô Cực trước người trên bàn mặt chược .

Vụn vặt bài mạt chược mọi nơi bay múa , cùng Ngô Cực tâm giống nhau , giờ phút này đều là xóc xếch .

Nhìn thấy nằm một chỗ chính là thủ hạ , trong lòng hắn đều đi theo run rẩy . Tiểu tử này là người nào , quái vật sao? Hoàng Lỗi tới cùng tìm cái dạng gì đại ca . . . Chuyện này căn bản là không giống như là ở trên đường lẫn vào đi!

"Bằng hữu . . . Cái kia . . . Chúng ta nói chuyện . . ."

Ngô Cực cố giả bộ trấn định , vươn tay ra , theo trong túi quần lấy ra một hộp thuốc lá .

"Bằng hữu , hút thuốc sao?"

"Không hút thuốc lá , không uống rượu ."

Lý Phàm thực ngại ngùng cười cười , "Không biết ngươi tin hay không , ta nhưng đúng (là) đệ tử tốt."

Hào tiên sư mày đệ tử ! Nha đệ tử tốt là thế này phải không?

"Bằng hữu . . . Ngươi . . . Hắn không phải là hồn này trên đường a . . ."

Ngô Cực hỏi.

"Ta chính là một cái đệ tử mà thôi, bắt quá Lỗi Tử nguyện ý cùng ta...ta liền nguyện ý che chở hắn ."

Lý Phàm đem Hoàng Lỗi kéo ra , "Hắn hôm nay bị thương , ta đều cho ngươi các huynh đệ thay ngươi chịu trách nhiệm rồi. Nhưng lần sau còn dám bính huynh đệ của ta , ta tuyệt đối không buông tha ngươi ."

"Bằng hữu . . . Huynh đệ của ta khoản tiền kia . . . Sẽ không cứ như vậy xong rồi."

Ngô Cực cũng không dám nói lời nói nặng rồi, "Ta thừa nhận , ta đúng (là) không đối phó được ngươi . Nhưng thành phố A tam đại thế lực , luôn có thể động động ngươi ."

"Kia đã khiến cho bọn họ, ta tất cả tiếp theo ."

Lý Phàm ngao khí tận trời , "Chỉ cần bọn hắn có bốn sự kia , cứ tới !"

"Ngươi quá coi thường tam đại thế lực rồi."

Ngô Cực nói nói: " coi như ngươi càng lợi hại , ngươi cũng chỉ là một người . Hơn nữa ngươi cũng có người nhà , tam đại thế lực muốn đối phó ngươi , rất đơn giản ."

"Gia nhân của ta?"

Lý Phàm nở nụ cười, chính mình tuy rằng cha mẹ song toàn , đều chạy đến Mã Nhĩ Đại Phu đi rồi!

"Nguyện ý thay ta tìm được bọn hắn , ta ước gì cảm ơn các ngươi!"

Về phần mình cái kia vị hôn thê . . . Trên đời này có thể đánh bại người của nàng , ít ỏi có thể đếm được đi! Chỉ có một đại tông sư mới có thể đánh bại nàng đi!

"Nguyên lai là một thân một mình sao . . . Khó trách làm việc như vậy không quan tâm."

Ngô Cực tựa hồ có hơi hiểu được , "Nhưng là bằng hữu . . . Nghe ta một lời khuyên , có nhiều thứ , không phải ngươi có thể bính ."

"Ngô lão bản , ta có thể hành văn gãy gọn nói chuyện sao?"

Lý Phàm tiếp tục giả vờ ngây ngốc , "Ngươi đem tiểu đệ của ta buộc lại đây , lại đánh lại đánh , còn muốn chém người , rốt cuộc là bởi vì gì a, ta bính gì , ngươi liền ý vị theo ta BB , ngươi có phải bị bệnh hay không à?"

"Ngươi . . . Thật không biết?"

Ngô Cực nhú mày .

"Biết gì à?"

"Đại ca , hắn hoài nghi ta gần nhất tiền tới bất chính !"

Hoàng Lỗi ở Lý Phàm bên tai nói .

"Móa, nguoi quả nhiên có bệnh !"

Lý Phàm hết sức tức giận , hướng về phía Ngô Cực mắng , "kia là tiểu gia ta tân tân khổ khổ đã hắc quyền kiếm được tiền , huynh đệ của ta hoa một chút làm sao vậy? Ta đều không đau lòng , nguoi khát tiền sư mày tâm !"

"Kia vì sao Lỗi Tử biết dùng thuyền?"

"Chúng ta không có việc gì đi trong sông để cá không được a !"

Lý Phàm liếc mắt , "Các nguoi này đó xã hội đen quản trái lại rất rộng a ! Ta câu cá các nguoi đều quản , nguoi thật nên xem bệnh , đại ca !"

"Chính các nguoi tự thu xếp ổn thỏa đi . . "

Ngô Cực như cũ không bỏ xuống được mặt mũi của mình , mà Lý Phàm đột nhiên một cước đá ở bên cạnh búa lên , này búa nhảy mất bay tới , coong một tiếng , chém ở Ngô Cực đỉnh đầu trên vách tường .

Ngô Cực hít sâu một hơi , đứng quần cũng nhin không được có chút lên men .

Người này . . . Chính mình không thể trâu vào . Bất quá , tam đại thế lực muốn động đến hắn , cũng không khó ! Này tam đại thế lực , ai không nuôi điểm lợi hại tay đầm .

Hồ Nhị Cầu chuyện này , chắc chắn sẽ không như vậy bình ổn .

"Cảnh cáo nguoi , lần sau còn dám trâu chọc ta , này búa , liền gặp chém tới đầu của nguoi thượng ."

Lý Phàm lạnh như băng nói nói : " mau đưa cho nguoi người đi bệnh viện đi , chậm , liền không còn kịp rồi ."

Nói xong , hắn giúp đỡ Hoàng Lỗi , sau đó nâng lên một cước , đá vào cửa cuốn thượng . Này bằng sắt cửa cuốn nhảy mất bị Lý Phàm đoán rớt xuống !

"Lỗi Tử , chúng ta đi !"

"Uh , đại ca !"

Hai người ra mặt trượt quán , Lý Phàm khó được hào phóng một phen , gọi xe , đem Hoàng Lỗi đưa đến phòng bóng bàn .

"Đại ca . . . Lại để cho nguoi gây sức ép một chuyện . . "

Trở lại phòng bóng bàn lúc sau , Hoàng Lỗi vẫn tự trách , "Ta không có tiền đồ . . . Tổng cho nguoi thêm phiền toái . . "

"Cái này cũng không trách nguoi ."

Phòng bóng bàn cũng quan nghiệp rồi , Lý Phàm ngồi ở chỗ kia , nhìn thấy Hoàng Lỗi , "Nếu sau khi theo ta hắn , nguoi nên học một chút võ rồi."

"Ta đây thân bản . . . Lúc tuổi còn trẻ đều bị tưu sắc cấp móc rỗng . . . Làm được hả?"

Hoàng Lỗi nhin không được hỏi.

"Được , luyện võ bản thân liền là cường thân kiện thể ."

Lý Phàm gật gật đầu , "Nguoi đấy cũng không tính quá kém , phối hợp ta giao cho nguoi một loại thờ pháp , mỗi ngày rèn luyện , coi như không có cách nào khác đại thành , nguoi cũng có thể có kiến thụ ."

Hắn nói xong , bày ra Viên kích thuật tạo hình , "Theo ta học giỏi Viên kích thuật , sau khi cam đoan nguoi có năng lực tự vệ . Gặp lại những tên côn đồ kia , nguoi liền sẽ không dễ dàng như vậy Địa bị bắt đi rồi."

"Được , đại ca , nguoi nói cái gì ta nghe cái gì , ta với nguoi học !"

Hoàng Lỗi gật gật đầu .

"Được , vậy từ hôm nay muộn bắt đầu ."

"Cái kia . . . Ngày mai được chưa à?"

"Vì sao?"

"Ta đói rồi . . . Ta nghĩ ăn trước cái tương giò . . ."

"Lăn con bê !"

Chi bảo khẩu lệnh tiền lì xì: 80370899

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

105 cùng Thiết Trụ đầu trí đầu dưng

105 cùng Thiết Trụ đầu trí đầu dưng

Lý Phàm suốt tu đường ba ngày, có thể xem giao thân xác cấp khôi phục thất thất bát bát.

Bất quá hắn không có chút nào cảm thấy cao hứng, tất lại còn có cái Lý Văn Trác từ một nơi bí mật gần đó chờ đánh lên mình.

"Địch ở trong tôi, ta ngoài sáng."

Lý Phàm ngồi ở bệnh viện săn sóc đặc biệt trong phòng bệnh, đem Thiết Trụ cấp chỉ đi ra ngoài, đang cùng Bạch Lâm Lạc, Hoàng Lỗi thương lượng đôi sách.

"Chúng ta được trái lại đem Lý Văn Trác cấp làm!"

Hoàng Lỗi vừa nghĩ tới lần trước ở điện bao xa thượng một màn kinh người, liền lòng còn sợ hãi.

Lý Văn Trác người này xác thực quá nguy hiểm, cùng bom hẹn giờ giống nhau, không giết chết hắn, sớm muộn gì là một sự.

"Chúng ta bây giờ đã là tứ diện Sở ca (bốn bề thọ địch) rồi."

Bạch Lâm Lạc vượt mặt kiêu của mình, suy tư nói: "trừ bỏ Lý Văn Trác, còn có Xích Long bang, phỏng chừng cũng nhìn chăm chăm vào chúng ta. Cho nên kia 150 vạn, tuyệt đối không thể động. Không có chứng cứ, bọn hắn cũng không dám đối với chúng ta thế nào. Lần trước Lý Phàm sáng hạ nắm tay, bọn hắn có nên không làm này đó mờ ám rồi. Bất quá nếu để cho bọn hắn bắt được cơ hội... Chỉ sợ thật sự sẽ đưa chúng ta vào chỗ chết."

"Yên tâm, chuyện này ra, cũng là ta cùng Lỗi Từ chịu trách nhiệm."

Lý Phàm vỗ vỗ Bạch Lâm Lạc bả vai, "Sẽ không tha người xuống nước."

"Nói được ta theo phía sau màn Hắc Thủ đường như..."

Bạch Lâm Lạc ngại ngừng cười cười, "Ta chính là cái bình thường đệ tử nha... Không thể cùng các người cùng cam, cũng có thể cùng các người cùng khổ."

"Vậy cũng không thể hại người."

Lý Phàm như đinh đóng cột thuyết nói: "Xích Long bang trước không cần lo lắng, trước tiên đem Lý Văn Trác làm cho rồi! Nãi nãi cái chân, năm lần bảy lượt tìm ta...ta không phát uy, khi ta đứng (là) mèo bệnh a!"

"Đại ca người bây giờ đích xác bệnh a!"

"Lăn con bê!"

Hoàng Lỗi người này, tự vạch áo cho người xem lưng!

"Đại ca... Ta biết người tâm tình không tốt, nhưng ta làm tiểu đệ, nói chuyện trúng tuyển chịu!"

Hoàng Lỗi vội vàng nói, "Kia Lý Văn Trác không biết đầu ở nơi nào, thành phố A lớn như vậy, chúng ta làm sao tìm được hắn?"

"Không cần chúng ta tìm hắn."

Bạch Lâm Lạc đẩy hạ mắt kiếng của mình , "Nhường chính hấn mắc câu là được ."

"Nói nói cái nhìn của ngươi ."

Lý Phàm cảm giác Bạch Lâm Lạc hựu hữu chủ ý .

"Rất đơn giản , bất quá vẫn là cân bằng hữu của ngươi phối hợp ."

Bạch Lâm Lạc trong ánh mắt có tinh quang hiện lên .

"Bằng hữu của ta?"

"Quan Văn Bảo !"

"Đừng làm , hấn lần trước đúng (là) báo ân , sau khi muốn tìm hấn , Nhưng không dễ dàng như vậy rồi."

Lý Phàm vội vàng khoát tay .

"Kế hoạch lần này hấn thực mấu chốt ."

Bạch Lâm Lạc thần thần nói nói: " ngươi là mồi câu , hấn là lưỡi câu ! Thiếu một thứ cũng không được !"

"Ngươi đối với ta rất không tín nhiệm rồi! Chính mình cũng có thể đánh bại cái kia Lý bách hộ được không?"

Lý Phàm hoạt động một chút của mình gân cốt , "Ngươi xem , ta gần như hoàn toàn khôi phục rồi!"

"Nhưng ngươi không phải là hoàn mỹ trạng thái , mà kế hoạch của ta , không hy vọng có bất kỳ mạo hiểm ."

Bạch Lâm Lạc thực kiên trì thuyết nói: " dù sao lúc này đây nhất định không sợ hờ ! Ngươi cũng không muốn phóng chạy Lý Văn Trác , để cho hấn tiếp tục đối với ngươi năm lần bảy lượt tiến hành đánh lên chứ? Đánh lên ngươi cũng may, có lẽ ngươi có thể đối phó . Nhưng nếu như là đánh lên người bên cạnh ngươi đâu rồi, tỷ như Lâm Nguyệt Tiên?"

Hấn nhắc nhở Lý Phàm, "Ta nhưng đúng (là) đã muốn đã nhìn ra , người kia luôn miệng nói vì nhân gian chính đạo . . . Nhưng là hấn đối với người bình thường xuống tay , Nhưng không có chút nào lưu tình ."

Bạch Lâm Lạc trong lời nói không thể nghi ngờ cấp Lý Phàm xao hủng liễu một cái tiếng chuông cảnh tỉnh , hấn nói rất đúng , kia Lý Văn Trác lần trước muốn giết Hoàng Lỗi thời gian , Nhưng đúng (là) một chút lưu thủ ý tứ của đều không có . Nếu là hấn đi thương tổn Lâm Nguyệt Tiên . . . Hoặc là muốn thương tổn Bạch Lâm Lạc , mình cũng không dám nói có thể trăm phần trăm bảo vệ bọn hấn . . .

"Được , ta đây buổi tối lại đi tìm một cái chuyển Quan Văn Bảo đi."

Lý Phàm thờ dãi , xem ra hấn và Quan Văn Bảo thật đúng là có duyên . Nhưng tổng năm lần bảy lượt Địa tìm người ta hỗ trợ , mình cũng không tốt lắm từ a .

"Ngươi ngày mai ra viện , kế hoạch liền định vào ngày mai đi."

Bạch Lâm Lạc dặn đi dặn lại , "Nhớ kỹ , ngày mai tuyệt đối đừng nhường Mộ Dung Anh đến tiền ngươi . . . Nếu dựa theo lời ngươi nói , Lý Văn Trác hấn là đối này mình chủ vô lâm có chút sợ hãi . Ta cũng cần cho hấn sáng tạo một cái tốt nhất cơ hội hạ thủ !"

"Uh, được , ta biết rồi ."

Lý Phàm Tâm trung bắt đầu tính toán , buổi tối làm như thế nào đi tìm Quan Văn Bảo?

Đem Bạch Lâm Lạc cùng Hoàng Lỗi tặng sau khi đi , Lý Phàm Nhất Biên trong phòng sống nhích người , Nhất Biên tự hỏi vấn đề này .

Đêm đã có chút thâm , Lý Phàm cũng nhất định làm nhanh lên quyết định .

Thiết Trụ ngồi ở bên cạnh trên giường , tiếp tục đan áo len . Lý Phàm Mẹ nó chứ ho hai tiếng , sau đó nói , "Thiết Trụ a, ta có chút khát ."

"Cô gia , thủy ."

Thiết Trụ theo bên cạnh trong tủ treo quần áo lấy ra một lọ nước khoáng, đây là Lý Phàm bây giờ làm số không nhiều có thể nước uống một trong .

Điều này làm cho Lý Phàm có chút buồn bực , vì nhìn mình không để cho mình trộm đi , Thiết Trụ ý đặc biệt ở trong phòng chuẩn bị thức ăn nước uống , chính là không cho Lý Phàm có cơ hội đem nàng chi đi . Cứ như vậy , Lý Phàm tự ít đi có thể rồi đi cơ hội . Dù sao hấn hiện tại thân thể chưa hoàn toàn hồi phục , đánh này Thiết Trụ có điểm có tâm cảm giác vô lực .

Dù nói thế nào , Thiết Trụ cũng là cái lô hỏa thuần thanh cao thủ , nghe Mộ Dung Anh nói , nàng cũng mau đến Đãng Đường Nhập Thất cấp bậc , hiện tại ít nhất cũng có Tứ Hổ chỉ lực rồi.

Ngày xưa Thiết Trụ cùng chính mình giao thủ , giống như đùa hạ thủ lưu tình . Hiện tại nàng đỡ cho chủ sốt ruột , không chuẩn thật sự đem mình đánh một trận . . . Cũng lạ không đáng

Lý Phàm nghĩ nghĩ , vẫn là nghĩ biện pháp đem nàng đẩy ra mới được a .

"Cô gia , ngài yên tâm , sau khi Thiết Trụ không bao giờ ... nữa rồi đi ngài !"

Thiết Trụ đỏ mặt đối Lý Phàm nói nói: " nhất định cấp cô gia tối thiếp thân bảo hộ . . . "

"Được. .. Các loại ta đi ra ngoài trước đi toa-lét ."

Lý Phàm ngồi dậy , mà Thiết Trụ trực tiếp theo giường của nàng dưới xuất ra một cái cái xô , "Cô gia , đều chuẩn bị cho ngài xong !"

Trời ạ... Cái này cũng được?

"Ta muốn thượng lớn đích ."

"Không có việc gì , có !"

Thiết Trụ lại từ dưới sàng túm ra một cái mộc chất bồn cầu , "Cô gia ngài mặc dù rồi, Thiết Trụ không chê ngài , lạp xong rồi Thiết Trụ cho ngài thật ."

Ts rồi!

Lý Phàm thật có chút cần hồng mắt .

"Thiết Trụ a, kỳ thật thân thể ta hảo không sai biệt lắm . . . Người xem ban ngày bằng hữu của ta đến đây , người không cũng không có nhìn ta chăm chăm sao?"

"Đó là cấp cho cô gia mặt mũi ."

Thiết Trụ nghiêm trang nói nói: " hơn nữa Thiết Trụ lúc ấy kỳ thật liền ở dưới lầu , nếu cô gia khiêu dưới cửa sổ, Thiết Trụ cũng có thể trước tiên đem cô gia ôm trở về phòng bệnh ."

Móa! Người này cũng quá đề phòng chính mình đi!

"Thiết Trụ a, như người vậy cũng không hay . Ta mà là người cô gia a, như thế nào cùng phòng trộm giống nhau đề phòng ta đây?"

"Bởi vì Đại tiểu thư nói , cô gia đặc biệt giáo hoạt ."

Thiết Trụ thực thật sự Địa lại nói tiếp , "Vì không cho cô gia tiếp tục tùy tiện chạy loạn , nhất định phải Nghiêm gia phòng bị , giống như phòng trộm !"

Ngày ! Ngày Mộ Dung Anh không thể giáo Thiết Trụ một chút tốt sao !

Lý Phàm nhìn thấy có chút xấu hổ Thiết Trụ , bỗng nhiên nảy ra ý hay . Tuy rằng một chiêu này có điểm vô sỉ , nhưng vì có thể đi ra ngoài thấy Quan Văn Bảo , cũng chỉ có thể làm như vậy !

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

106 hỏi qua kiếm của ta

106 hỏi qua kiếm của ta

"Thiết Trụ . . ."

Lý Phàm nhẹ nhàng xuống giường, đi tới Thiết Trụ trước người, đến gần rồi mặt của nàng .

"Cô , cô gia . . . Ngài . . . Ngài muốn làm cái gì . . ."

"Thiết Trụ , ta phát hiện , người đặc biệt đẹp ."

Lý Phàm mặt của cùng Thiết Trụ càng ngày càng gần , Thiết Trụ nhịp tim bay nhanh .

Chẳng lẽ , chẳng lẽ cô gia đã muốn khắc chế không được đến sao . . . Ai nha . . . Mặc dù mình sớm đã có chuẩn bị tâm lý . . . Nhưng . . . Nhưng có thể hay không thương tổn được cô gia thân thể nha . . . Vẫn là từ nào đó cô gia đi . .

Chứng kiến Lý Phàm mau áp vào mặt mình , Thiết Trụ có chút xấu hổ nhắm hai mắt lại .

Nhưng ngay trong nháy mắt này , Thiết Trụ bỗng nhiên cảm giác một cỗ gió theo bên người thổi qua .

Nàng chờ nửa ngày , cũng không trông thấy cô gia đích thân lên . Đẳng Thiết Trụ tiếp tục mở mắt thời điểm , cửa sổ đã muốn mở rộng ra , bức màn còn tại Tùy Phong chớp lên . Mà phòng bệnh này lý , còn nào có Lý Phàm thân ảnh của?

"Ai nha , không xong !"

Thiết Trụ hồi hận không thôi , Đại tiểu thư dặn đi dặn lại , không nghĩ tới chính mình vẫn là trúng cô gia mỹ nhân kế !

"Hừ, cô gia người chạy không xa !"

Thiết Trụ trực tiếp vừa tung người , theo trong cửa sổ nhất nhảy ra .

Nàng chân trước nhảy ra ngoài , Lý Phàm sau lưng theo Thiết Trụ dưới sàng bò lên đi ra .

Cmn , thật là đầu trí đầu dũng a . . . May mắn hảo chính mình ma cao một trượng , nếu không thật đúng là không trốn thoát được !

Lý Phàm rút ra cửa phòng bệnh , kết quả đứng ở cửa một cái thân ảnh quen thuộc . Một thân này màu tím sùnn xám , mặt trên điểm chuế Roland hoa , trang bị một đôi chân dài to , không phải Mộ Dung Anh là ai?

"Đi đâu đây?"

Mộ Dung Anh ôm cánh tay , nhìn xem phía trước mặt Lý Phàm .

"Ách . . . Ánh trăng không tẻ , nương tử , chúng ta đi thưởng thức một chút ánh trăng như thế nào?"

"Người lại muốn chạy chứ?"

Mộ Dung Anh hưng hăng trừng mắt nhìn Lý Phàm liếc mắt một cái , "Lúc này mới nuôi vài ngày a, người liền ý vị ra bên ngoài chạy? Lần trước người chạy ra ngoài một chuyến , trở về lại ói ra một ngụm lớn máu , người đã quên?"

"Hắc hắc . . . Ta máu nhiều, phun hai cái không sao , trong thân thể còn có ngoài chậu!"

Lý Phàm cười gượng hai tiếng , lần trước đi ra ngoài cứu Hoàng Lỗi , bởi vì lại động Chân khí , cho nên nội phủ có chút bị hao tổn . Bất quá điều dưỡng vài ngày , lại đã khôi phục . Thân thể hẳn là Thuận Dương thể , mặc kệ Chân khí , vẫn là thân thể tốc độ khôi phục , đều so với người bình thường mau thiết nhiều .

"Muốn ly khai nơi này , liền hỏi qua kiếm của ta ."

Mộ Dung Anh nói xong, từ bên hông trong vỏ kiếm rút ra của nàng Lạc Anh kiếm .

Thanh bảo kiếm này chói lọi, thập phần chói mắt . Lý Phàm Tâm lý buồn bực , giả nương môn như thế nào ở đâu đều cũng cầm thanh kiếm này , sẽ không cảnh sát thúc thúc ngăn đón nàng sao?

Tựa hồ nhìn ra Lý Phàm nghi hoặc , Mộ Dung Anh thân nhiên giải thích nói .

"Cái chuỗi... này không phải Lạc Anh kiếm, đúng (là) thông thường thái cực kiếm . Phía trên mũi kiếm còn chưa mở phong , nhưng đúng (là) chân khí của ta , đó là kiếm của nó phong !"

Nói xong, Mộ Dung Anh hoành đao qua . Rõ ràng không có đụng tới Lý Phàm , nhưng Lý Phàm bộ ngực vạt áo lại bị cắt nứt ra .

"Nương tử . . . Tất cả mọi người là người văn minh , làm gì vũ đao lộng thương đây này?"

Lý Phàm cảm giác có điểm nhưc đầu , này Mộ Dung Anh cũng chạy tới nhìn mình chăm chăm , mình tại sao có thể chạy trốn sao? Không được , nhất định nhường Bạch Lâm Lạc kế hoạch hoàn mỹ tiến hành , đêm nay phải đi tìm được Quan Văn Bảo !

"Lý Phàm, người rất tùy hứng."

Mộ Dung Anh không để ý tới Lý Phàm ngắt lời, mà là mở miệng răn dạy và quở mắng nói: "như người vậy, quan tâm người của người chỉ biết khó sống."

"Quan tâm người của ta? Ai quan tâm ta?"

"Đương, đương nhưng đúng (là) Thiết Trụ rồi..."

Mộ Dung Anh quay đầu ra đi, không nhìn Lý Phàm ánh mắt của, "Dù sao nàng và ta tình như tỷ muội, ta không đành lòng mời nàng thất vọng."

"A, nương tử, chẳng lẽ người liền không quan tâm ta sao?"

"Ta quan tâm người làm gì thể... Người mới không đáng ta quan tâm!"

Mộ Dung Anh ánh mắt đang tránh né.

"Người xem rồi đôi mắt của ta, trả lời nữa ta một lần!"

"Vì sao phải xem ánh mắt của người, lại không tốt xem."

Mộ Dung Anh thanh bảo kiếm nâng lên, chặn Lý Phàm hai mắt, "Người như vậy thích xem, không bằng xem ta bảo kiếm xem đủ!"

"Bảo kiếm thế nào có ánh mắt của người đẹp."

Lý Phàm cười hắc hắc, Mộ Dung Anh thân thể nhẹ nhàng chấn động.

"Đôi mắt của ta... Thực xem được không?"

"Đương nhiên rồi!"

Lý Phàm liên tục gật đầu, "Thật là xem cũng xem không đủ!"

"Hừ... Ít nhất này đó lời ngon tiếng ngọt đến mê hoặc ta..."

Ta đi, không phải chính người hỏi sao!

Lý Phàm có khóc xúc động.

"Tóm lại, nương tử, ta có chuyện quan trọng đi làm, phiền toái tạo thuận lợi."

"Có thể a."

Mộ Dung Anh gật đầu một cái.

"A, người đáp ứng rồi?"

"Ta luôn luôn không phản đối a, chỉ cần người thắng bảo kiếm trong tay của ta."

Mộ Dung Anh nắm bảo kiếm, "Nó đáp ứng rồi, liền không thành vấn đề."

"Mộ Dung Anh, người người này như thế nào chết như vậy bản!"

Lý Phàm tức giận, "Người đã không nên đánh, được, ta cùng người đánh!"

"Người có này chí khí, ta vẫn còn muốn coi trọng người một chút."

Mộ Dung Anh lại nở nụ cười, "Trong vòng ba chiêu, người nếu là có thể thắng bảo kiếm trong tay của ta, ta thả người rồi đi."

Ba chiêu lời mà nói..., hẳn có nên không động quá phận chân khí.

"Được, đây chính là người nói!"

Lý Phàm mừng rỡ, không phải là một thanh phổ thông thái cực kiếm sao, xem ta như thế nào lộng hư nó!

"Đại Thánh trích tinh!"

Lý Phàm tiến vào Viên kích thuật trong đó, tiếp theo một chương giống như Thiểm Điện, mang theo một đạo tàn ảnh, chớp tới Mộ Dung Anh trong tay kia thanh không có mở lưỡi thái cực kiếm.

Nhưng Mộ Dung Anh không có bất kỳ động tác gì, chính là khoe miệng nhẹ nhàng giờ lên.

Của nàng thái cực kiếm thượng đột nhiên bắn ra từng đạo vô hình sóng gọn, khuếch tán đi ra ngoài!

Kiểm khí!

Lý Phàm thân sắc căng thẳng, biết kiếm này khí dùng bàn tay của mình đúng (là) không có biện pháp tiếp xúc! Làm không tốt, toàn bộ thủ đều phải công đạo!

Hắn đột nhiên thu hồi tay của mình, mà bởi vì Mộ Dung Anh kiếm khí chấn động nguyên nhân, trên khung cửa mặt xuất hiện vài vết rách.

Biến thái a...

"Thực lực của ngươi... Đã khôi phục bao nhiêu?"

Lý Phàm nhin không được hỏi.

"Bây giờ là Thất Hổ lực."

Mộ Dung Anh lạnh nhạt nói, "Khôi phục lại một lát, hẳn là có thể trở về đến đẳng phong tạo cực rồi."

Cmm, biến thái a! Đây còn thể nào chơi a, đây không phải cần treo lên đánh chính mình sao!

Lý Phàm tiếp cận hồng mắt, nhưng hắn hào thắng tâm còn tại!

Đẳng phong tạo cực thì thế nào, chẳng lẽ mình còn không thắng được trong tay nàng một phen vô phong kiếm sao!

Nàng có kiếm khí, chính mình dùng Chân khí đến mới vừa hạ thủ xem!

Lý Phàm bỗng nhiên sau lùi một bước, tiếp theo thân thể vừa chuyển, chân phải đột nhiên đá tới!

"Bạch Lộc đảo thích môn!"

Lý Phàm trên chân phải bọc Chân khí, chuẩn bị ngay mặt đập vào Mộ Dung Anh bảo kiếm!

"Đ-A-N-G...G!"

Giống như gõ chuông giống nhau, nhất thanh muện hưởng, Lý Phàm chân phải dừng ở khoảng cách Mộ Dung Anh kia cây bảo kiếm năm phân mét vị trí!

Lý Phàm chân khí cùng Mộ Dung Anh kiếm của khí đập vào cùng một chỗ, hai người va chạm nhau, cho nhau triệt tiêu!

"Đúng vậy, có chút lớn dần."

Mộ Dung Anh gật gật đầu, "Bất quá vẫn là chưa đủ!"

Nói xong, tay nàng chỉ ở trên chuôi kiếm một chút, kiếm khí bùng nổ càng hung mãnh!

Lý Phàm chân phải bị bắn ra, đá ở bên cạnh trên tường, tường này vách dựng đứng khác bị đá ra một cái hố lõm!

Còn thừa lại nhất chiêu!

Lý Phàm thoáng có điểm tâm hoảng!

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

107 Thôn Thiên Thiềm

107 Thôn Thiên Thiềm

Lý Phàm lại sau lùi một bước , hần bỗng nhiên hai tay áp trên mặt đất , cả người đều nằm trên đất dường như .

Giờ khắc này , Lý Phàm trong đầu giống như xuất hiện một con Thiềm Thừ bộ dáng . Cả người hần bộ dáng cũng gần như , theo sau kia trong ảo tưởng Thiềm Thừ , liên tiếp phun ra nuốt vào mấy hơi thở !

Lý Phàm khí thể của giống như thay đổi !

Mộ Dung Anh Vi Vi ngần ngại , trước mặt nàng Lý Phàm tựa hồ biến thành một con to lớn Thiềm Thừ , miệng hé ra , có thể ngốn sạch thiên địa!

Mộ Dung Anh vội vàng dụi dụi con mắt , vẫn là Lý Phàm gục ở chỗ này .

Đây là cái gì? Thôn Thiên Thiềm?

Vị hôn phu của mình biến thành Thiềm Thừ . . . Đây tuyệt đối không có khả năng . . . Chỉ có thể nói rõ một việc , Lý Phàm trong chớp nhoáng này , cùng võ học của hần hợp hai làm một , đạt được hoàn mỹ nhất phù hợp !

"Hô . . ."

Lý Phàm đột nhiên hít sâu một hơi , trong phòng dưỡng khí giống như đều tiến nhập trong miệng của hần , nhường đầu óc của hần gấp đôi hưng phấn lên !

Máu của hần ở gia tốc lưu động , thể lực cũng biến thành càng mạnh !

Lý Phàm đột nhiên chuyển động , thân thể của hần cả hướng về Mộ Dung Anh đạn đi qua !

"Mở !"

Mộ Dung Anh tuy rằng kinh ngạc , nhưng là phản ứng bay nhanh , lập tức thông qua bảo kiếm cái chuỗi... này môi giới , phóng thích ra trong cơ thể mình kiếm khí !

Kiểm khí cuộn sóng mọi nơi đập vào đi ra ngoài , chấn đặc giống như sóng gợn giống nhau , cố gắng ngăn cản Lý Phàm lần này công kích .

Mà Lý Phàm hai mắt hiện lên hàn mang , tiếp theo hai tay tụ tập cùng một chỗ , chân khí trong cơ thể đều tụ tập ở trên hai tay !

"Kim Thiềm phun châu !"

Lý Phàm đem Chân khí ngưng tụ thành hình cầu , trực tiếp đánh ra ngoài !

Hình cầu này nháy mắt đập vào ở Mộ Dung Anh kiếm của khí lên!

Lý Phàm Kim Thiềm phun châu , là hần ngưng tụ thập bội chân khí nén mà thành , vô cùng rắn chắc , giống như chân chính đạn pháo giống nhau !

Cho dù là Mộ Dung Anh , trong khoảng thời gian ngắn cũng không có biện pháp hoàn toàn hóa giải khí này châu !

"Đ-A-N-G...G!"

Sau một phút , khí châu rốt cục va chạm ở Mộ Dung Anh trên trường kiếm mặt ! Thanh trường kiếm này lập tức bẻ gãy , Mộ Dung Anh một bên thân , tránh thoát khí châu , nhường khí châu trong nháy mắt đánh ở phía sau trên vách tường .

"Ầm vang !"

Trên vách tường bị tạc ra một cái bán kính một thước hồ lô lõm , trải rộng mạng nhện vết rách , thập phần làm cho người ta sợ hãi .

"Đây là . . . Kim Thiềm phun châu . . ."

Mộ Dung Anh tựa hồ có hơi kinh ngạc , nàng xoay đầu lại , nhìn thấy Lý Phàm , "Người là thể nào ngộ ra một chiêu này. . ."

"Dù sao ta mới 19 tuổi ."

Lý Phàm nắm chắc hai quả đấm của mình , "Ừng có vô hạn có thể ! Nương tử , chúng ta phía trước nói qua sự tình , có phải hay không nên thực hiện đây?"

". . ."

Mộ Dung Anh hướng bên cạnh để cho từng bước , "Tùy ngươi ."

Lý Phàm làm cái tư thế chiến thắng , phủ thêm đồng phục , muốn hướng về bên ngoài đi đến .

"Chờ một chút ."

Mộ Dung Anh bỗng nhiên ngăn cản Lý Phàm .

"Làm sao vậy? Ngươi hỏi hân? Đường đường mình chủ võ lâm , dám nói nói không tính toán gì hết sao?"

"Ta nói chuyện luôn luôn có nghĩa ."

Mộ Dung Anh nói xong , vỗ vỗ tay , bên cạnh lập tức đi tới một cái bảo tiêu , phụ giúp một cái giá áo .

"Tuy rằng không biết ngươi đi làm cái gì , nhưng nam nhân ta ra đi làm việc , không thể tổng mặc đồng phục ."

Mộ Dung Anh thủ khoát lên trên kệ áo , "Tuyển một bộ mặc vào đi ."

"Cmn , có một loại bị bao nuôi cảm giác ."

Lý Phàm nhìn thấy trên kệ áo này quần áo , tựa hồ cũng có giá trị không nhỏ bộ dạng .

"Ngươi là ra đi làm việc, tổng mặc đồng phục giống kiểu gì từ ."

Mộ Dung Anh nhắc nhở Lý Phàm , "Mặc kệ là lúc nào , đều cần chú ý trang phục của mình ."

"Được rồi ."

Lý Phàm đành phải gật gật đầu , điểm này , Mộ Dung Anh nhưng thật ra cùng Lâm Nguyệt Tiên đứng (là) không hện mà nên .

Lý Phàm cũng không có gì ánh mắt , hân tuyển một bộ nhìn qua khiêm tốn nhất âu phục .

Bên trong thấu văn kiện áo somi , phơi lên mặc đồ Tây , Đẳng Lý Phàm thay xong quần áo thời điểm , Mộ Dung Anh cũng nhện không được nữa nhần tình sáng lên .

Bởi vì cái gọi là , người dựa vào ăn mặc ngựa dựa vào cái yên , Bình thường Lý Phàm mặc một thân đồng phục , cũng nhìn không ra cái đẹp xấu , chính là cảm giác thực tình thần . Mà hôm nay Lý Phàm thay đổi thân Tây phục , hơn nữa ngày khác dần dần cường tráng thân thể , cùng độc đáo Vũ Đẩu gia khí chất , thật là có chút Tiểu Soái bộ dạng .

"Cắm rễ cà- vạt đi."

Mộ Dung Anh từ trên giá tuyển một cây cà vạt màu đỏ , thân thủ cấp Lý Phàm mang cho . Nghe gần trong gang tấc Mộ Dung Anh trên người mùi , Lý Phàm thật sự có một loại , hai người giống như đã kết hôn rồi cảm giác .

"Ngươi vừa mới nhất chiêu đích xác rất không sai ."

Cấp Lý Phàm buộc lại cà- vạt lúc sau , Mộ Dung Anh bỗng nhiên nhẹ giọng nói ra , "Hảo hảo nhớ lại một chút cái loại cảm giác này . . . Nói không chừng , sẽ làm cha ta có chút kính hi ."

"A, thật vậy chăng?"

Mộ Dung Anh thật là rất ít thổi phồng người , nàng vừa nói như thế , Lý Phàm thật là có chút bắt đầu vui vẻ .

"Nhưng cũng chính là một chút . . . Còn dư lại , chính ngươi cố lên đi."

Sự phụ dẫn vào cửa , tu hành ở cá nhân . Mộ Dung Anh làm , cũng chính là làm Lý Phàm chỉ một chút lộ thôi .

Sau đó hân có thể có thành tựu ra sao , phải xem bản thân hân rồi.

"Nếu . . . Lần sau gặp lại ngu tiếc . . ."

Mộ Dung Anh tựa hồ nhớ ra cái gì đó , cuối cùng nhắc nhở Lý Phàm , "Đừng sợ . . . Thật sự không được , liền hôn nàng đi."

, Mộ Dung Anh thế nhưng đưa ra một cái như vậy vô duyên khéo chú ý !

"Cô gia , cô gia ngài ở chỗ kia?"

Thiết Trụ kêu gọi thanh âm của giếng như từ xa mà đến gần .

"Đi thôi ."

Mộ Dung Anh nhẹ giọng nói ra , "Thiết Trụ nơi đó , ta đi giúp người nói."

"Được, trong nhà của chúng ta thấy ."

Thời gian cũng không sớm , Lý Phàm cũng không dừng lại lâu , lập tức vừa tung người , hướng về bên ngoài bệnh viện chạy tới .

Dựa theo thời gian coi là , hôm nay hẳn là Tô Thần đổ thuyền mở địa bàn ngày . Chính mình chỉ cần đi đổ trên thuyền tản bộ hạ xuống, thì có thể tìm được Quan Văn Bảo rồi.

Lý Phàm ra bệnh viện , trực tiếp một đường chạy chậm , thừa dịp bóng đêm , chạy tới Tùng Giang bên cạnh .

Bất quá đến nơi này lúc sau , hẳn có chút ngoài ý muốn . Bởi vì hôm nay Tùng Giang cũng thường ngày bất đồng , một ít chiến thuyền đổ thuyền thể nhưng không có cập bờ , mà là đang khoảng cách bến tàu mấy trăm mét xa vị trí .

"Cái quỷ gì . . ."

Lý Phàm có điểm kỳ quái, hôm nay không phải là đã hắc quyền ngày sao? Khai ra xa như vậy, như thế nào nhường những khách nhân lên tàu?

Chẳng lẽ là có phía trên đột kích kiểm tra hay sao?

Lý Phàm không kịp nghĩ quá nhiều , hẳn theo bên cạnh trên cây hái xuống nhất nhánh cây , dùng sức hướng trên sông vút , nhường nhánh cây dán nước sông không ngừng mà đi trước . Đồng thời , Lý Phàm mình cũng nhanh chóng chạy vài bước , tiếp theo nhảy lên một cái , khinh phiêu phiêu đã rơi vào trên nhánh cây kia mất . Cổ nhân có Đạt Ma tổ sư Nhất Vi Độ Giang , hôm nay còn có Lý Phàm đạp chi mà đi !

Lý Phàm cấp nội công của mình mệnh danh là thất hiệp lực , hẳn hiện tại luyện đến đệ tứ trọng , điểm ấy khinh công căn bản khỏi phải nói !

Hắn mượn dùng này nhánh cây , thoải mái leo lên đổ thuyền , xoay người rơi xuống trên boong mặt .

Cùng thường ngày tựa hồ không có gì bất đồng , lớn như vậy một con thuyền du thuyền , trên boong cũng không có người nào , giống như cùng một con thuyền U Linh thuyền đường như . Lý Phàm chú ý thả nhẹ cước bộ của mình , vô thanh vô tức lên vào đến trong khoang thuyền .

"Ba ! Ba ! Ba !"

Vừa đi vào khoang thuyền , Lý Phàm liền nghe được một trận thanh âm kỳ quái , giống như có người đốt pháo pháo đường như .

Đây là thế nào? Chẳng lẽ phát sinh bắn nhau?

Lý Phàm Tâm trung một trận kỳ quái , men theo thanh âm đi tới .

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xi: 07446199

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

108 Lưu Hâm Nam

108 Lưu Hâm Nam

Thường ngày câu lạc bộ đấu võ trường hẳn là phi thường náo nhiệt , đã tràn ngập tiếng gầm gừ cùng tiếng мэng chửi .

Nhưng hôm nay Lý Phàm tới gần nơi này , nhưng không nghe thấy kia chói tai huyền náo , chỉ có kia ba thanh âm bộp bộp .

Chẳng lẽ là ai đang đánh pháo? Lý Phàm trong đầu hiện lên này tà ác ý niệm trong đầu , nhưng rất nhanh sẽ bóp tắt .

Sự tình như vậy không có khả năng ra động tĩnh lớn như vậy , vậy còn không đem người cấp đánh bay a ! Ai có thể làm ra động tĩnh lớn như vậy, Đại Tượng ba ba ba a .

Cửa có một cái thủ vệ đang ở cúi đầu hút thuốc , đồng thời vẻ mặt nghiêm túc mà nhìn mình trong tay di động , như vậy rất giống là ở thẩm duyệt quốc tế tin tức chẳng hạn . Lý Phàm đứng ở trong góc nhỏ , vươn tay ra , trong tay nắm chặt một quả Kim hòn đạn . Vật này là Mộ Dung Anh ám khí , Lý Phàm bắt hảo xuất ra đi bán tiền , vì thế đem này mấy viên Kim hòn đạn cũng lấy ra làm ám khí sử dụng .

Mắt ám khí cũng là có thủ pháp, Lý Phàm không có học những thủ pháp này , hấn ném ám khí phương thức thực thô , nhưng thắng ở hấn có mười một năm chân khí hộ thân , chính là tùy hứng .

Đồng nhất miếng Kim hòn đạn bị Lý Phàm ra bên ngoài , vừa lúc trúng mục tiêu thủ vệ kia ót . Phịch một tiếng , thủ vệ liền kêu rên cũng không kịp , liền thăng tấp Địa té lộn trên đất .

"Nhìn người quá mệt mỏi , ngủ một hồi , không cần cảm tạ ."

Lý Phàm đem Kim hòn đạn thu hồi lại , này đều có thể chân kim bạch ngân a, tuy rằng không thể hoa , nhưng đã đánh mắt cũng đau lòng a ! Không đúng, không phải đau lòng , đúng (là) thịt đau a !

Hắn gác Vệ tha qua một bên , chính mình tựa vào cạnh cửa , xuyên thấu qua khe cửa , nhìn bên trong sân đấu võ .

Giống như Lý Phàm sờ liệu , hôm nay sân đấu võ lý cũng không có người xem , chỉ có một chút Tô Thần chính là thủ hạ , đứng ở hai bên , giống như mở Hình đường đường như .

Tô Thần , này trong ngày thường uy phong lẫm lẫm đại ca , lúc này lại một mực cung kính đứng ở một cô gái bên người . Nàng kia nhìn qua rất trẻ tuổi , đại khái là không đến hai mươi tuổi bộ dáng , mặc một thân màu đen quần Jeans , trên chân còn đạp một đôi tinh xảo giày da nhỏ . Nàng bộ dáng nhưng thật ra xinh đẹp , nhưng trong ánh mắt nhưng lại có một loại ác độc .

Lý Phàm nhìn không được đoán rằng này cô gái xinh đẹp thân phận , có thể làm cho Tô Thần cung kính như thế, đoán chừng là cái nhân vật càn lợi hại .

Mà hấn hướng giữa sân vừa nhìn , nhất thời nhất con tức giận theo can trung xuất hiện , đốt tới trên đỉnh đầu !

Bởi vì Quan Văn Bảo bị dán tại địa bàn ở giữa , vừa trên có hai đại hán , tương tự ở trần , trong tay mang theo roi , ý vị Địa quật lên Quan Văn Bảo , đem Quan Văn Bảo thân mình trừu chính là da tróc thịt bong , máu tươi chảy ròng !

"Dừng tay cho ta !"

Lý Phàm lúc ấy liền nổ , Quan Văn Bảo nói như thế nào cũng đúng (là) bằng hữu của mình , há có thể bị như vậy đối đãi !

Hắn một cái Bạch Lộc đảo thích môn , đá vào kia đại trên cửa sắt ! Đồng nhất phiến Thiết Môn lập tức bị đá được bay ra ngoài , leng keng một tiếng đập bẻ trên mặt đất , đem bãi người bên trong đều cấp kinh giật .

Nhưng này đó nhìn qua tựa hồ cũng đúng (là) nghề nghiệp người sống tạm bợ , nghe được có động tĩnh , lập tức đều từ bên hông trong vỏ đao rút ra một phen thất không đao!

Thất không hình dáng của đao có chút giống đúng (là) Ni Bạc Nhĩ mã tấu , mặt trên có bảy thất không . Loại này đao vô cùng ác độc , phía trên khi không có thể đem không khí dẫn vào đến trong cơ thể con người , làm cho người ta thể tạo thành nghiêm trọng hơn phá hư !

Lý Phàm thô sơ giản lược Địa đếm lại một lần , tổng cộng có mười hai đại hán , mỗi người thất không đao đều là giống nhau như đúc , phù hợp !

Xem bọn hấn cầm đao tư thế , cũng vô cùng thành thạo , tuyệt đối là hàng năm chơi đao !

"Lý lão đệ?"

Tô Thần chứng kiến Lý Phàm , rõ ràng lặng đi một chút .

"Tại sao là ngươi?"

"Lý Phàm?"

Quan Văn Bảo cũng lấp bắp kinh hãi , hấn bị đánh nhiều như vậy roi , máu tươi chảy đầm đìa, nhưng như cũ xương cốt cứng rắn , nói chuyện đều mang lực lượng không khí thờ .

"Tô Thần a, thật làm cho bốn tiểu thư giật mình ."

Kia cô gái xinh đẹp cũng nhìn thấy Lý Phàm , Nguyệt Mi hất lên , khoe miệng Vi Vi giờ lên .

"Không nghĩ tới người cái chỗ này, vẫn còn có không hiểu quy củ như vậy người."

"Như thế cho người nói, ta luôn luôn không tuân thủ người khác quy củ."

Lý Phàm siết chặt nắm tay, "Lập tức thả Quan Văn Bảo, nếu không ta đập bể các người rồi chiếc này thuyền hỏng!"

"Trời ạ, khẩu khí thật lớn."

Cô gái xinh đẹp giẫm phải xinh đẹp giày da nhỏ, trong giọng nói có chút không tốt, "Bồn tiểu thư sống thập cửu năm, vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy loại người như người thanh niên sức trâu. Tô Thần, có thể giải thích hạ sao?"

"Đại tiểu thư... Người này tên là Lý Phàm, đứng (là) mấy ngày hôm trước hắc quyền lôi đài quán quân..."

Tô Thần vội vàng nói, "Hắn khi còn trẻ, không hiểu chuyện lắm, ngài cũng đừng chấp nhặt với hắn. Ta đây liền phái hắn đi."

"Cảm ơn Tô lão bản hảo ý."

Này Tô Thần thái độ làm người, Lý Phàm coi như là thấy được. Hắn đối với chính mình vẫn tính là không tệ, mình cũng không cần phải với hắn luôn luôn phương pháp tu từng-zhen] cái đề.

"Bất quá, hôm nay không mang đi Quan Văn Bảo, ta đứng (là) sẽ không rời đi."

"Lão đệ... Chuyện của nơi này thực phức tạp, người vẫn là tranh thủ thời gian đi thôi."

Tô Thần thật sự không quá muốn gây ra Lý Phàm cái tên sát tinh này, có thể nói, Lý Phàm hẳn đắc tội không nổi, nhưng Đại tiểu thư này, thì càng đắc tội không nổi rồi! Nàng tên là Lưu Hâm Nam, đứng (là) Xích Long tập đoàn Thiên kim đại tiểu thư... Vị đại tiểu thư này không yêu thích khác, trong nhà mời nàng học cầm kỳ thư họa, nàng lại cố tình thích làm nàng tiểu thái muội. Nhưng đạo người trên ai không gọi nàng một tiếng Đại tiểu thư... Không chỉ là Xích Long hội, liên hoàng y đoàn lão đại đều nhận thức nàng trở thành con gái nuôi, hay là trước phong quân đại thiếu gia Dương duệ Ninh vị hôn thê... Nhiều như vậy cứng rắn quan hệ, mời nàng ở thành phố A cũng là lẩn vào phong sanh thủy khởi!

"Nghe một chút, nghe một chút!"

Lưu Hâm Nam một trận khinh thường cười lạnh, "Khẩu khí thật đúng là càng lúc càng lớn. Vị này tiểu băng hữu, người mao còn chưa mọc hết đâu rồi, lá gan trái lại rất đại!"

"Ta mao không dài đủ, người ngực còn không có dậy thì!"

Lý Phàm chậm biếm lại, "Sân bay cũng dám làm càn như vậy!"

"Người... người muốn chết!"

Lưu Hâm Nam thống hận nhất liền là người khác trào phúng ngực của nàng! Nàng chỉ đứng (là) dậy thì chậm điểm mà thôi!

"Trêu chọc ta, Xích Long hội sẽ không cho người quả ngon để ăn!"

"Xích Long hội? Người là Xích Long hội?"

Tên này xem như Ngưu so với rầm rầm, cũng chính là Ngô Cực phía trước nói tới trôi qua tam đại thế lực.

Xích Long hội, cũng gọi là Xích Long bang. Xích Long là bọn hắn tập đoàn tên, có thể nói là ở thành phố A hắc bạch ăn hết. Phía trước Tô Thần nói chiếc thuyền này đúng (là) Xích Long hội bảo vệ, xem ra lời nói không giả.

"Các hạ đi nhanh lên... Không cần lo cho ta..."

Quan Văn Bảo có chút lo lắng, "Ta cùng các hạ bất quá cũng chỉ là sơ giao mà thôi, không cần các hạ giúp ta xuất đầu!"

"Vậy cũng phiền toái."

Lý Phàm lại nở nụ cười, bắt đầu hoạt động của mình gân cốt, "Con người của ta liền thích xen vào việc của người khác. Người càng không cho ta quản, ta sẽ càng có hứng thú thò một chân vào!"

"Thú vị."

Lưu Hâm Nam đứng lên, đi tới Quan Văn Bảo bên người, tự mình cầm lên roi da, sau đó hung hăng cho Quan Văn Bảo một roi!

Này một roi, quất vào Quan Văn Bảo trên mặt, cấp Quan Văn Bảo kia mặt chữ quốc rút ra một đạo vết máu.

"Bồn tiểu thư liền là ưa thích giáo huấn hắn, như thế nào?"

Nàng kiều khích nhìn thấy Lý Phàm, thực tại chọc giận Lý Phàm !

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

109 một con chó

109 một con chó

Nữ nhân này, thật sự là thật ngọt độc tâm địa ! Một nàng sanh xinh đẹp, cũng cái rắn rết lòng của !

"Hắn là nhà của ta nuôi cầu, giáo ta huấn nhà mình cầu, nguoi quản được sao?"

Nói xong, Lưu Hâm Nam nhường Quan Văn Bảo quý xuống, sau đó kia xinh đẹp giấy da nhỏ dẫm nát Quan Văn Bảo trên ót .

"Nhìn thấy không? Hắn cam tâm tình nguyện làm nhà ta cầu ! Của chính ta cầu, ta nghĩ thế nào đánh, liền đánh như thế nào !"

Lại là một roi, quất vào Quan Văn Bảo trên lưng của, trừu chính hắn máu tươi chảy ròng .

"Nguoi ! Hơi quá đáng !"

Lý Phàm thật sự muốn nổ tung rồi, nữ nhân này, như thế nào ngày thường như vậy tâm địa đen tối !

"Quá phận? Ta thay nguoi hỏi một chút hắn ."

Lưu Hâm Nam buông chân, một bàn tay móc tại Quan Văn Bảo trên cằm .

"Nguoi cảm thấy được ta quá phận sao?"

"Không quá phận . . . Đại tiểu thư dạy phải . . ."

Quan Văn Bảo môi đều là máu, hắn thì thảo nói nói: " là ta không được, không nên chống lại Đại tiểu thư mệnh lệnh . . ."

"Nguoi xem, chính hắn đều cảm thấy được đúng vậy, nguoi nhiều nòng cái gì nhân sự?"

Lưu Hâm Nam trong ánh mắt đã tràn ngập kiều khích, Lý Phàm cười lạnh ba tiếng, "Hào hảo hảo, hiện tại đơn thuần đúng (là) chính mình khó chịu ! Ta hôm nay phi đánh cái mông nguoi không thể !"

"Hi hi hi . . ."

Lưu Hâm Nam lại che miệng cười khế, "Chết đã đến nơi rồi, còn rất sắc . Như nguoi loại này thanh niên sức trâu, hàng năm không biết phải chết nhiều ít cái ."

"Nhìn xem hôm nay là ai chết !"

Lý Phàm đã muốn tức giận trên nguoi, "Việc này, hôm nay ta quản định rồi !"

"Chém hắn ."

Lưu Hâm Nam vung tay lên, "Nhìn thấy nguoi như thế liền chướng mắt . Loại nguoi như nguoi, đã chết cũng thối miến đất ."

Đại tiểu thư một chút lệnh, chung quanh này chức nghiệp tay nắm lập tức mang theo thất khổng đao, hướng về Lý Phàm chạy băng băng mà đến .

Tô Thần thở dài, chỉ có thể lui ra phía sau hai bước . Thần tiên đánh nhau, hắn chỉ có thể trốn tránh điểm .

Lộc kích thuật !

Lý Phàm hít sâu một hơi, cảm giác lực lượng dũng mãnh vào tới hai chân của mình bên trong .

Đối với hùng lực mà nói, trừ bỏ đỉnh đầu góc, chân dài cũng là vũ khí mạnh mẽ nhất ! Lúc này Lý Phàm một thân công phu, đều dung hội đến đó trên hai chân .

Mà hắn một đôi tay, sẽ cùng Vu sừng hươu giống nhau !

Một cái tay đâm đã muốn vọt tới trước mặt hắn, thất không đao hướng về Lý Phàm bụng liền thống lại đây ! Lý Phàm song tay nắm lấy này tay đâm cánh tay, giống như dùng sừng hươu kẹp lấy giống như, nhường tay đâm cánh tay của không thể động đây !

Đồng thời, Lý Phàm cầm lấy cánh tay của hắn, đi phía trước Nhất Đái, tất cái đi theo cái lại đi lên, đánh vào kia tay đâm trước ngực .

"Phốc !"

Tay đâm phun ra một ngụm nước chua, té quỵ dưới đất, nửa ngày không đứng dậy được .

Lại một cái tay đâm đuổi kịp, thất không đao hướng về Lý Phàm đầu chính là hung hăng vừa bỏ ! Lý Phàm nâng lên hai tay, lại đặt tại kia tay đâm trên cánh tay của, sau đó đi xuống kéo một cái, đề lên đánh thủ thân thể, đi theo cúi đầu xuống .

Cùng lúc đó, Lý Phàm chân phải từ phía sau một cái Hạt Tử vẩy đuôi, ở giữa này tay đâm trước mặt môn, đem hắn đoán ngất đi !

Lý Phàm theo quán tính, hai tay chống đỡ trên mặt đất, thân thể quay lại, hai chân tách ra, cánh tay mang theo phần eo lực lượng, hai chân mang ra gió xoáy, lập tức đem chu vi ba tay đâm đều đá bay ra ngoài .

"Dì?"

Lưu Hâm Nam tựa hồ có hơi giật mình, một đôi xinh đẹp ánh mắt trừng lớn .

Lý Phàm đi theo một cái trước nhào lộn một lần nữa đứng lên, hai chân xoay tròn, hai phát đá ngang vãi đi ra, lại đem hai cái tay đâm cấp đá ngã lăn tại đất !

Chỉ là vừa đối mặt công phu, Lý Phàm đã muốn bỏ vào bảy tay đâm !

Còn dư lại tay đâm không dám ở mạo muội tiến lên, vây quanh ở Lý Phàm tả hữu, không ngừng mà xoay quanh, tìm kiếm lấy cơ hội hạ thủ .

"Khó trách khẩu khí lớn như vậy, nguyên lai là cái luyện công phu ."

Lưu Hâm Nam nói xong, đột nhiên theo bên cạnh trên bàn cầm lấy một quả tinh xảo tay nhỏ bé nõ, đối với Lý Phàm như tia chớp Địa bắn một quả nõ tiến !

Nhưng Lý Phàm là ai, hắn đột nhiên một cước đá trên mặt đất một phen thất không trên đao ! Này thất không đao xoay tròn lấy bay ra ngoài, đem Lưu Hâm Nam một ít miếng nõ tiến chém thành hai nửa !

Mà thất không đao tiếp tục xoay tròn, Quan Văn Bảo đột nhiên đứng dậy, theo Lưu Hâm Nam hông của gian rút ra một phen xinh đẹp Mông Cổ đao, bỏ vào cái chuỗi... này xoay tròn trên đao .

"Đ-A-N-G...G!"

Màu vàng hoa lửa đụng tới, Lưu Hâm Nam nguy cơ cũng hóa giải .

Lý Phàm khinh khê nhieu mây, mà Lưu Hâm Nam sờ soạng hai cái ngực nhỏ của mình, sau đó nở nụ cười .

"Thế nào, cái này kêu là trung khuyến đỡ cho chủ, nhìn thấy không?"

Nói xong, Lưu Hâm Nam một lần nữa lên một quả nõ tiến, sau đó đối với Quan Văn Bảo tiểu thối, bắn một mũi tên .

"Vèo !"

Này nõ tiến không có vào Quan Văn Bảo tiểu thối bên trong, Quan Văn Bảo chính là nhieu mây, liền hừ cũng chưa hừ .

"Ta bắn cũng không đến phiên ngươi, ta còn bắn không đến hắn sao?"

Nói xong, lại lấy ra một quả nõ tiến, "Lần này bắn làm sao đây? Ánh mắt như thế nào đây?"

"Đi tìm chết !"

Lý Phàm thật sự nhịn không được, nữ nhân này liền là thằng điên ! Hắn cỡi một cái thủ, mất ra một quả màu vàng đạn châu, thẳng lấy Lưu Hâm Nam ánh mắt của !

Quan Văn Bảo lại huy động Mông Cổ đao , bắn bay Lý Phàm ám khí .

"Đại ca , đừng làm rộn ! Ta đây chính là đang giúp ngươi !"

Lý Phàm cũng không có cách nào rồi, này Quan Văn Bảo đầu toàn cơ bắp sao?

"Các hạ , hết sức xin lỗi . . ."

Quan Văn Bảo đối với Lý Phàm vừa chấp tay , "Nhưng Đại tiểu thư bây giờ xác thực là chủ nhân của ta . . . Ta . . . Cho dù chết , cũng phải che chở chủ nhân đích an toàn ."

"Mẹ nó , thật là một hết hi vọng mất !"

"Hi hi , thật là một ngoan cầu cầu ."

Lưu Hâm Nam rất hài lòng Địa võ võ Quan Văn Bảo gò má của , "Đúng vậy, quay đầu lại nhiều thương ngươi hai khối thịt ăn ."

"Đủ rồi !"

Lý Phàm giận không thể nuốt , "Độc Xà nữ , có bản lĩnh theo ta một chọi một ! Khi dễ Quan Văn Bảo tính bán lãnh gì !"

"Đây chính là ta bồn sự ."

Lưu Hâm Nam giang hai tay ra , "Nơi này hết thảy , đều là của ta bồn sự . Ai bảo ta từ nhỏ chính là ngâm lấy chia khóa vàng đây? Ta muốn giết ngươi , thậm chí đều không cần tự mình động thủ ! Quan Văn Bảo , đi giết hắn !"

"Lón, Đại tiểu thư . . ."

"Như thế nào , ngươi lại muốn cải lệnh sao?"

Lưu Hâm Nam hừ lạnh một tiếng , "Đừng quên , năm đó là ai giúp ngươi chuộc đồ tiêu cực ! Quan Văn Bảo , thân phận của ngươi chính là ta cầu ! Chẳng lẽ ngươi muốn bội ước sao?"

"Không dám . . ."

Quan Văn Bảo cúi đầu , "Ta đã thề . . . Làm Đại tiểu thư làm cả đời trung khuyển . . ."

"Lai nhân , cho hắn đao !"

Lưu Hâm Nam phân phó một tiếng , lập tức có mấy tay đám đi tới . Hai người làm Quan Văn Bảo phủ thêm áo giáp , người kia đem Yên Nguyệt đao đưa cho Quan Văn Bảo .

Quan Văn Bảo nhắm hai mắt lại , thật sâu hút một hơi thở dài . Hắn đột nhiên vung lên đao , đem mình trên chân nhỏ nỗ tiền cấp chặt đứt , sau đó lười dao nhắm ngay Lý Phàm .

"Các hạ , xin chỉ giáo !"

"Ngươi . . ."

Lý Phàm Tâm lý vương mắc của muốn chết , này Quan Văn Bảo , đầu hắn không thể chuyển cái vậy sao?

Hết hi vọng mất , quá tuyệt vọng rồi !

"Xin chỉ giáo !"

"Xin chỉ giáo !!"

"Xin chỉ giáo !!!"

Quan Văn Bảo liên tiếp hô to ba tiếng , sau đó thả người nhảy , mang theo vô tận khí phách , một đao hung hăng hướng về Lý Phàm vào đầu trăm xuống !

110 Hùng kỵ binh

110 Hùng kỵ binh

Quan Gia đao pháp , quả nhiên khí phách như hoàng !

Lý Phàm đứng ở nơi đó , ngửa đầu nhìn thấy Quan Văn Bảo , cảm giác giống như nhất pho tượng chiến thần đứng ở trước mặt mình , vung đao đánh rớt !

"Tối tốt lắm !"

Lý Phàm không có biện pháp khác , đối phó Quan Văn Bảo , chỉ có một biện pháp ! Trước tiên đem hấn đánh ngã nói sau !

"Kim Thiềm phun châu !"

Lý Phàm chia hai tay , hội tụ chân khí trong cơ thể , sau đó tụ tập cùng một chỗ , hướng về đỉnh đầu đánh ra ngoài !

Khí màu trắng châu theo Lý Phàm hai tay trung nở rộ , chia vào Quan Văn Bảo cái này Yển Nguyệt đao trên lưỡi đao !

Thất hiệp kinh bị Lý Phàm luyện đến đệ tứ trọng , ẩn chứa trong đó lực lượng có thể không tầm thường ! Nhưng Quan Văn Bảo nghĩa dũng quyết cũng luyện được Lô Hòa Thuận Thanh , phi phạm ! Một đao này mặt trên cơ hồ mang theo hồng quang , cùng Lý Phàm khí châu đập vào cùng một chỗ !

Lý Phàm cổ tay áo đều bị khí kinh đánh đập vỡ vụn , nhưng thật ra đáng tiếc này hào Tây phục !

Mà Quan Văn Bảo lưỡi đao cũng hơi có chút cuốn cong , rốt cục bị mạnh bắn ra , nhùng Quan Văn Bảo rút lui hai bước !

Khí châu thẳng đến đỉnh đầu mà đi , đánh vào trên trần nhà , đem phía trên thật lớn Thủy Tinh đèn treo cắt đứt , trực câu câu rơi xuống , hướng về hai người nện xuống !

Nếu là hai người bình thường , chỉ sợ cũng bị đập bể thành thịt nát ! Dứt khoát đứng (là) hai cái Vũ Đẩu gia , Quan Văn Bảo nâng tay một đao , liền đem kia đèn treo chém thành hai nửa , càng nhiều là mảnh nhỏ hướng về Lý Phàm bay đi .

Tiên Hạc vỗ cánh !

Lý Phàm hai tay không ngừng phát , đem những mảnh vỡ này cấp đánh bay qua một bên !

Nhiều như vậy niềng thủy tinh , cứng rắn là không có một mảnh có thể gần Lý Phàm thân !

Lưu Hâm Nam ở bên cạnh nhìn thấy , liền ánh mắt đều chưa từng nháy mắt qua xuống . Đây chính là một cái cùng Quan Văn Bảo lực lượng ngang nhau cao thủ chiến đấu ! Đây là Vũ Đẩu gia ở giữa luận võ !

"Quan Văn Bảo !"

Lý Phàm hô to một tiếng , khí kinh lại tràn ngập ở trong thân thể !

"Cho ta tỉnh ! Đại Sát bút !"

Nói xong , dưới chân hấn bắn ra , cả người hướng về Quan Văn Bảo đánh móc sau gáy !

"Các hạ ! Thịnh toàn lực một trận chiến !"

Quan Văn Bảo hoành vung lên Yển Nguyệt đao , hung quang hiện ra , tựa hồ muốn đem Lý Phàm một phân thành hai ! Nhưng Lý Phàm thân thể nhỏ bé , cả người dán vào trên mặt đất , theo mặt đất trượt !

Hắc Thiềm quá thủy !

Quan Văn Bảo một đao vung không , lại không tha thứ , Đao Phong (lưỡi đao) biến đổi , hướng về Lý Phàm trảm xuống !

Lý Phàm lại đột nhiên vỗ tay phát ra tiếng , linh hồn thoát thân !

Thân thể của hắc quỷ dị ở Quan Văn Bảo trước mặt biến mất , xuất hiện lần nữa thời gian , cũng rời đi mặt đất một thước vị trí , sau đó hai chân đạp ở Quan Văn Bảo trên sông đao !

"Àm!"

Quan Văn Bảo Yên Nguyệt đao bị giẫm vào mặt đất trong đó , tiếp theo Lý Phàm cước thái Yên Nguyệt đao đao can , vọt thẳng tới Quan Văn Bảo trước mặt của .

"Nên hắc sao tỉnh rồi!"

Vốn là nhất chiêu Hắc Hồ Đao Tâm , trực tiếp chụp vào Quan Văn Bảo mặt của ! Lần này , không chỉ có thể bẻ vụn Quan Văn Bảo hai mắt , còn có thể đâm thủng gương mặt của hắc !

Nhưng thủ tới Quan Văn Bảo trước mặt của , Lý Phàm lại đột nhiên thu về , đôi Viên kích thuật giữa linh hầu đạp cây !

Thân thể hắc tử quét ngang , hai chân giống như đạn pháo , đá vào Quan Văn Bảo trước ngực .

"Đạp đạp đạp !"

Quan Văn Bảo rút lui ba bước , cuối cùng một cước bước vào sàn nhà trong đó , này mới đứng vững thân thể của chính mình .

"Phế vật !"

Lưu Hâm Nam thập phần không thích , "Dem ngựa của hắc dẫn ra!"

Thoại âm rơi xuống , một hắc huyết bảo mã bước gót sắt , vọt vào đấu võ trường giữa !

lisa tốc độ rất nhanh , Quan Văn Bảo vừa tung người , rơi xuống trên lưng ngựa .

Đồng thời , hắc Tà Thủ theo yên ngựa lý rút ra co duỗi đao can , Hữu Thủ rút đao ra Nhận , sẽ cực kỳ nhanh lấp ráp cùng một chỗ , sau đó cùng chiến mã cùng nhau , vọt tới Lý Phàm trước mặt , đi lên liền một cái quét ngang !

"Hoành tảo thiên quân !"

Lần này , đích xác có hoành tảo thiên quân xu thế ! Lần này , Lý Phàm cũng nhìn ra , có chiến mã ở , Quan Văn Bảo công phu , đề cao không chỉ một thành !

Rốt cuộc là trên chiến mã gia tộc a ! Lý Phàm nhin không được có chút ngưỡng mộ. . . Bất quá , bây giờ không phải là ngưỡng mộ thời gian , mà là chiến đấu !

"Kim Thiềm phun châu !"

Lý Phàm bàn tay bộc phát ra khí châu , hung hăng vỗ vào trên mặt đất !

"Ầm vang !"

Thuyền này thể đều run rẩy theo , mặt đất xuất hiện từng đạo vết rách , chiến mã đứng không xong , uống cái lão đao . Mà Quan Văn Bảo trong tay đại đao cũng mất đi cân bằng , không có chém trúng Lý Phàm .

"Lại đến !"

Quan Văn Bảo hàng năm luyện tập thuật cỡi ngựa , có thể nói ở trên ngựa cân bằng nắm giữ so với mặt đất hoàn hảo ! lisa này con chiến mã cũng cùng hắc tâm hữu linh tê , móng trước giương lên , nhảy đến bên cạnh đi .

Đồng thời , Quan Văn Bảo thúc ngựa giờ rơi , dọc theo đấu võ trường chạy như điên , tựa hồ tìm kiếm lấy tiếp theo cơ hội tiến công !

Lý Phàm chìm lòng yên tĩnh khí, Quan Văn Bảo chiến mã chạy bay nhanh , nhưng hắc ở trong ánh mắt , lại giống như chậm vài phần !

Hắc đối với xa xa đột nhiên đánh ra một quả khí châu , khí này châu họa xuất một đường vòng cung , đập vào trên mặt đất !

Ầm vang !

Khí kinh lập tức nổ tung , nhưng Quan Văn Bảo cũng đã trước tiên kéo lại dây cương , nhường lisa nhảy tới bên cạnh .

Thật sự là linh hoạt !

Lý Phàm cũng nhin không được bội phục , người này thuật cỡi ngựa đã muốn cao siêu đến nổ tung !

"Nhìn xem là của người sai nha , hay là ta lộc mau !"

Lý Phàm thân thể xuống phía dưới chúi xuống , tiếp theo hai chân mãnh liệt đạn , thể nhưng đuổi theo Quan Văn Bảo chiến mã bôn đi ra ngoài !

"Tên ngu ngốc này , hắn chẳng lẽ muốn dùng hai chân của mình đuổi theo một hãn huyết bảo mã sao?"

Lưu Hâm Nam nhin không được cười nhạo , nhưng rất nhanh , nàng liền không cười được .

Lộc đi nhanh !

Đã lộc tốc độ chạy trốn cũng là nhất tuyệt ! Lý Phàm hai chân liền thái , chạy nhanh , thể nhưng thật sự đuổi kịp Quan Văn Bảo tốc độ !

"Các bỏ công sức quả nhiên ghê gớm !"

Quan Văn Bảo nhin không được tán thưởng , "Nếu như có thể có kiếp sau , thật hy vọng cùng các hạ trở thành bằng hữu !"

Nói xong , hắn đột nhiên lôi kéo dây cương , này chiến mã cao cao giương lên móng trước , tiếp theo Quan Văn Bảo Yển Nguyệt đao hướng bên vén lên !

Cuồng long xuất hải !

Một đao này đúng (là) Quan Văn Bảo tuyệt kỹ , lúc này ở trên chiến mã thi triển đi ra , lại càng lợi hại ba phần !

Ngọn lửa !

Lý Phàm trong ánh mắt , giống như thật sự có ngọn lửa bắt đầu cháy rừng rực ! Đây là Quan Văn Bảo Yển Nguyệt trên đao đao khí , ma sát không khí mà sinh ra ngọn lửa ! Thật sự nếu không làm cái gì nói , Lý Phàm thân thể , chỉ sợ thật sự cũng bị chém thành hai nửa !

Mà Quan Văn Bảo trong ánh mắt còn lại là đoạn tuyệt , sau trận chiến này , hắn cũng sẽ kết thúc chính mình ! Như vậy , coi như trả Đại tiểu thư nhân tình !

"Các hạ ! Trên đường xuống Hoàng tuyền , ta tùy người làm bạn !"

Quan Văn Bảo theo Yển Nguyệt đao Cao quát một tiếng , mà Lý Phàm ánh mắt của lại sáng lên hân mang !

Trong nháy mắt đó , phảng phất có một con Cự Hùng ở Lý Phàm phía sau đứng lên , nhìn Quan Văn Bảo hơi kinh hãi !

Mà Lý Phàm vô cùng bình tĩnh , thể xác và tinh thần của hắn lại cùng công phu của chính mình hòa làm một thể !

Hùng Kích thuật !

Hùng! Kỵ! Binh !

Lý Phàm giờ này khắc này , trong thân thể giống như xuất hiện vô tận khí lực ! Hắn cảm giác mình chính là một con khoác áo giáp Cự Hùng , nhìn liêu lên Yển Nguyệt đao , Lý Phàm thể nhưng trực tiếp vươn hai tay , chộp vào Quan Văn Bảo đao can mặt trên !

"Àm!"

Đao phong này khoảng cách Lý Phàm eo của chỉ có không đến nhất cm khoảng cách , lại bị không khoan nhượng Địa ngừng lại !

Mãnh liệt khí kinh , hướng về bốn phía đập vào đi ra ngoài !

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xi: 20529999

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

111 lòng dạ thâm hậu

111 lòng dạ thâm hậu

Quan Văn Bảo nhắc lên khí lẫm liệt đối nghịch thiên !

Chung quanh mặt đất bị chấn động xuất hiện tầng tầng vết rách , lực lượng của hắn , tầm nhìn hạn hẹp , như thể nhìn thấy ghê người ! Nếu không phải Lý Phàm ở cuối cùng thời điểm linh ngộ Thất Hiệp quyền đích chân lý , chỉ sợ thật sự cần bị đánh bại !

Ở Hùng kỵ binh trạng thái , Lý Phàm thể lực cùng lực phòng ngự đều chiếm được thật to tăng cường !

Hắn cầm lấy Quan Văn Bảo chuỗi... này Yên Nguyệt đao , sau đó song chưởng vừa nhấc , lại đem Quan Văn Bảo theo trên chiến mã cấp không khoan nhượng giờ lên !

Mà Lisa đỡ cho chủ sót ruột , lập tức quay người lại , nâng lên móng sau , mạnh đoán hướng về phía Lý Phàm ngực !

Nhưng Lý Phàm liền đứng ở nơi đó , không khoan nhượng ăn Lisa cái này hai điều cường tráng vô ngựa !

"Àm!"

Lý Phàm thân thể nhẹ nhàng chấn động , nhưng Chân khí bộc phát thân thể của chính mình , đem hắn hạo hạo mà bảo vệ xuống dưới ! Phát mà là Lisa hai chân mỗi nhữ , thiếu chút nữa té lộn trên đất .

"Roi !"

Lý Phàm hai tay vung , đem Quan Văn Bảo lại đập ầm ầm hướng mặt đất . Quan Văn Bảo từ nhỏ liền lực lớn , nhưng lần đầu tiên về mặt sức mạnh đã thua bởi khác người bên ngoài !

"Àm!"

Một tiếng Trọng vang , Quan Văn Bảo đập ầm ầm trên mặt đất , trên người giáp trụ đều tứ phân ngũ liệt , tán lạc tại bên cạnh .

"Phế vật ! Thật là một phế vật !"

Lưu Hâm Nam tức bực giậm chân ! Lý Phàm nhìn không được cảm khái , này em gái ngực Thái Bình , liền run rẩy mỹ cảm đều không có .

Mà Quan Văn Bảo bị ném tổn thương , nhất thời bán hội sợ là đều không đứng dậy được .

"Xà hạt nữ , hiện tại có thể theo ta một mình đấu chứ?"

Lý Phàm đối với Lưu Hâm Nam ngoắc ngón tay , mà Lưu Hâm Nam lại hừ lạnh nói: " còn kém quá xa ! Không phải là đánh bại ta một con chó sao ! Có gì đặc biệt hơn người !"

Nói xong , nàng đánh giá Lý Phàm liếc mắt một cái , "Không bằng ngươi tới làm chó của ta tốt lắm , ta xem ngươi coi như cường tráng , hắn là cũng đủ bảo hộ bốn tiểu thư rồi."

"Năm mơ !"

Lý Phàm hừ lạnh một tiếng , "Ta mới không cần cấp một cái xà hạt nữ làm cầu !"

"Ai là xà hạt nữ , ta có tên !"

Lưu Hâm Nam chỉ vào cái mũi của mình , "Nhớ kỹ bốn tiểu thư đại danh , Lưu ! Hâm ! Nam !"

"Xà hạt nữ , mau thả Quan Văn Bảo !"

Lý Phàm lớn tiếng quát lớn !

"Hỗn đản ! Ngươi nghe không hiểu Trung văn sao?"

Lưu Hâm Nam thở phì phò nói: " như thế chẳng nghe lời , làm cầu cũng không có tư cách ! Còn có cái kia Quan Văn Bảo , phế vật ! Không xứng làm bốn tiểu thư cầu !"

"Một khi đã như vậy . . . Không bằng nhị vị đều nghe ta một lời khuyên được không?"

Tô Thần cảm giác đúng (là) thời điểm nói đôi câu , nếu không tiếp tục nữa lời mà nói..., Nhưng sở trường chuyện sẽ gây không thể thu thập .

"Được a , nghe một chút nguoi có cái gì có thể nói ."

Lưu Hâm Nam cũng tạm thời cũng không biện pháp gì , này Lý Phàm đích thật là có vài phần bồn sự , liền Quan Văn Bảo đều đánh bại . Nàng lần này tới , bên người cũng không còn mang cái gì tốt thủ , thế nhưng bị thua thiệt !

"Tô lão bản có lời gì , cứ nói đừng ngại ."

Lý Phàm cũng bắt hảo cùng Tô Thần trở ngại .

"Này Quan Văn Bảo , năm đó gia cảnh sa sút , đứng (là) Đại tiểu thư tiêu tiền giúp Quan Văn Bảo chuộc đồ nhà hấn tiêu cực ."

Tô Thần nói nói : " cho nên Quan Văn Bảo mới bán mình cấp Đại tiểu thư . Nếu Đại tiểu thư ghét bỏ hấn , không bằng liền từ nguoi đến chuộc đồ Quan Văn Bảo đi ."

"Được, bao nhiêu tiền?"

"Hai trăm vạn ."

Tô Thần dựng thẳng lên hai đầu ngón tay , Lý Phàm thoáng có điểm xấu hổ .

"Cái kia , có thể giảm giá sao?"

"Hừ, một phân tiền không thể để cho !"

Lưu Hâm Nam bĩu môi một cái , "Nguoi tên quý nghèo này , có dũng khí liền giá gốc thường cho ta a !"

"Ta chỉ có 150 vạn ."

Lý Phàm đích thật là xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch , này 150 vạn , cũng đứng (là) của hấn toàn bộ gia sản !

"Không nghĩ tới nguoi này cùng quý còn có chút tiền tiêu vặt ."

Lưu Hâm Nam bĩu môi một cái , "Được a , ta đây cho nguoi một cơ hội , chỉ cần nguoi cho ta làm một việc , ta thì cho nguoi ưu đãi 50 vạn , như thế nào?"

"Các hạ . . ."

Quan Văn Bảo chậm rãi bò lên , khuyên Lý Phàm , "Không cần . . . Không cần cho ta làm nhiều như vậy . . ."

"Nguoi ổn định đời !"

Lý Phàm lườm hấn một cái , "Có giúp hay không nguoi , ta quyết định !"

"Này là được rồi nha , đây là bốn tiểu thư ban cho nguoi một cơ hội , nguoi có thể phải biết quý trọng ."

Lưu Hâm Nam lúc này mới lại nở nụ cười , "Nguoi giúp ta đánh một người , bốn tiểu thư liền miễn nguoi 50 vạn !"

"Bang nguoi đánh cá nhân , sẽ đem tiền đều miễn đi ."

Lý Phàm cò kè mặc cả .

"Thật là đẹp cho nguoi , người kia phải giá trị hai trăm vạn , 50 vạn đều là bốn tiểu thư vui vẻ , nâng cao hấn !"

Lưu Hâm Nam liếc mắt , "Nguoi có làm hay không , không chịu thì thôi ."

"Được, ta xong rồi !"

Vì Quan Văn Bảo , cho dù là đầm rồng hang hổ , Lý Phàm cũng phải xông vào một lần !

"Hi hi , hảo hảo hảo , nguoi đã đáp ứng rồi , kia Quan Văn Bảo , ta có thể tạm thời cho nguoi mượn ."

Lưu Hâm Nam vui vẻ vỗ vỗ tay , "Kia 150 vạn , nguoi nhớ rõ cấp Tô Thần là đến nơi ."

Nói xong , nàng đột nhiên theo trong túi quần lấy ra nhất bộ điện thoại , ném cho Lý Phàm .

"Còn tặng điện thoại di động ta?"

"Nguoi nghĩ thì hay lắm , đây là để lại cho nguoi điện thoại liên lạc ."

Lưu Hâm Nam có chút Ngạo Kiêu thuyết nói: " Đẳng bốn tiểu thư tìm người lúc đi ra , người nhất định trước tiên đi ra , cho ta đánh người !"

"Ta cũng không phải hộ vệ của người !"

"Hừ, người dĩ nhiên không phải hộ vệ của ta , người chính là bốn tiểu thư nuôi sủng vật !"

Lưu Hâm Nam tựa hồ nghĩ tới điều gì , cực kỳ vui vẻ , "Mặc dù chỉ là duy nhất, nhưng chắc chắn sẽ có điểm công dụng đi!"

"Xà hạt nữ !"

"Ta gọi là Lưu Hâm Nam !"

"Xà hạt nữ !"

Lý Phàm đối với nữ nhân này thật là một chút ấn tượng tốt đều không có ! Cái quý gì , tới cùng là dạng gì gia giáo , mới có thể nuôi dưỡng được như thể tính cách tồi tệ nữ nhân tới !

"Nhớ rõ toàn bộ ngày bảo trì khởi động máy , ta nhưng không kiên nhẫn đám người ."

Lưu Hâm Nam nói xong , xoay người rời đi .

"Bất kể nói thế nào , Đại tiểu thư có thể đáp ứng , thật là tốt."

Tô Thần đối với Lý Phàm vươn tay ra , "Lão đệ , đánh nhau xong mới thành bằng hữu , chúng ta coi như là kết cái duyên phận ."

Lý Phàm với hân nắm tay , đồng thời Tô Thần còn phân phó người đem người bị thương cấp mạng tới đi xuống .

"Lão Quan , ta thay người chữa thương ."

Lý Phàm cùng Tô Thần khách sáo vài cái , chính mình dù sao chạy tới đại náo một hồi , người ta làm chủ nhân không tức giận , cho dù là cho mình mặt mũi .

Lý Phàm ngồi xếp bằng xuống, Quan Văn Bảo còn tại chối từ .

"Không cần làm phiền các hạ rồi . . ."

"Đừng nói nhảm !"

Lý Phàm cũng có chút tức giận , đêm nay một đồng chuyện hư hỏng , vẫn không thể không đánh Quan Văn Bảo một chút . Nhưng cũng may Quan Văn Bảo trận đánh này không có phí công ai , ít nhất xem như đem hân tạm thời trước chuộc về rồi.

"Tô lão bản , hôm nay cũng là quấy nhiễu người , thật sự ngưng ngừng ."

Lý Phàm vẫn phải là cùng Tô Thần khách khí một chút , Tô Thần lại khoát tay .

"Chuyện này , coi như ta nhờ cái lớn, sau khi coi như người người ca ca này rồi."

Tô Thần muốn vỗ vỗ Lý Phàm bả vai , nhưng sợ bị hai người này nội lực chấn thương , do dự một chút .

"Trước kia nhiều hữu đắc tội , hôm nào ta thỉnh Tô lão bản uống rượu , tự phạt ba chén ."

"Lão đệ người khách khí , hiện tại cũng không phải nói chuyện trường hợp , chúng ta hôm nào hảo hảo tâm sự . Nơi này người trước hết tùy ý dừng , sau khi đồ thuyền người cũng có thể tùy tiện xuất nhập . Ta sẽ cùng các huynh đệ chào hỏi."

"Vậy thì cảm ơn Tô Thần rồi."

Tô Thần sau khi đi , Quan Văn Bảo đột nhiên mở to mắt , đối Lý Phàm nói nói: " các hạ . . . Tuyệt đối không nên rất tín nhiệm này Tô Thần . . . Hân , lòng dạ quá sâu ."

112 ra viện

112 ra viện

Giữa trưa ngày thứ hai, Lý Phàm đã muốn thu thập sạch sẽ, chuẩn bị xuất viện.

Đêm qua giăng co một đêm, hần thực tại đúng (là) hơi mệt chút. Hơn nữa cùng Quan Văn Bảo một trận chiến, có thể nói là để cho hần hao phí không ít Chân khí. Ngủ một giấc lúc sau, tuy rằng khôi phục thất thất bát bát, nhưng không có no đầy cảm giác, nhưng Lý Phàm dù sao cũng hơi không quen.

Một cái Y Sinh đi vào Lý Phàm trong phòng bệnh, nhưng Lý Phàm biết, thằng nhãi này không phải Y Sinh, mà là mặc Bạch đại quái Bạch Lâm Lạc. Bạch Lâm Lạc tuy rằng gầy yếu, nhưng không lùn, hần mặc vào Bạch đại quái đội khẩu trang, ai cũng nhìn không ra hần là cái học sinh trung học.

Tất cả chuyện này đều đúng (là) trình tự bình thường, một hồi Bạch Lâm Lạc sẽ đích thân tặng Lý Phàm ra viện.

Sự tồn tại của hần, chính là vì đây ra Thiết Trụ cùng Mộ Dung Anh hai người.

Chỉ có hai nữ nhân này không cùng ở bên cạnh mình, Lý Phàm mới có thể đem cái kia phía sau màn Lý Văn Trác dẫn ra!

Này cầu rở, giấu cùng Hảo Tử dường như, không để cho hần điểm ăn ngon, hần căn bản cũng không đi ra!

Mà Hoàng Lỗi vai trò người cũng rất đơn giản, chính là lâu kế tiếp xe đẩy bán lòng nướng, phụ trách theo dõi.

"Người bệnh ra viện còn cần công việc một vài thủ tục, nhị vị thỉnh xuống lầu trợ giúp người bệnh công việc một chút đi."

"A, không phải đã muốn công việc qua sao?"

Thiết Trụ lặng đi một chút.

"Còn có một chút đến tiếp sau."

Bạch Lâm Lạc nói mà không có biểu cảm gì nói.

"Được rồi, nếu nói như vậy."

Mộ Dung Anh gật gù đầu, đang chuẩn bị mang theo Thiết Trụ xuống lầu lo liệu thủ tục, mà một nữ hài tử đột nhiên đẩy ra cửa phòng bệnh, nhút nhát nhìn thoáng qua Lý Phàm.

"YAA.A.A., người thực tại đây a!"

Lâm Nguyệt Tiên hôm nay tết tóc đuôi ngựa biện, mặc một thân thực màu trắng váy liền áo, có vẻ thực đáng yêu cười khẽ.

Lý Phàm đầu lúc ấy liền lớn, cái nha đầu này, nàng như thế nào đột nhiên chạy tới!

"Ta tìm người đã lâu đầu rồi, mới phát hiện nguyên lai người ở cái phòng bệnh này..."

Bởi vì là săn sóc đặc biệt phòng bệnh, Lâm Nguyệt Tiên lần đầu tiên tới chỗ như thế, cho nên có chút ngạc nhiên.

Mộ Dung Anh lông mi mỉm cười nói bốc lên, nhìn nhiều Lâm Nguyệt Tiên hai mắt.

"Nghe nói người hôm nay ra viện, ta tới đón người... Di... Mến mộ, Mộ Dung lão sư... Ngài như thế nào cũng ở đây a..."

Không nghĩ tới sẽ ở đây chứng kiến Mộ Dung Anh, Lâm Nguyệt Tiên hiển nhiên có chút kinh ngạc. Mà Mộ Dung Anh mặc dù là trường học đồng sự, nhưng đệ tử thông thường đều quán năng kêu Lão Sư.

"Thiết Trụ, người đi xuống lầu lo liệu thủ tục đi."

Mộ Dung Anh tựa hồ đến đây hưng trí giống nhau, phát phát tay, nhưng nhân cao mã đại Thiết Trụ đi xuống lầu.

Chứng kiến Thiết Trụ bộ dạng, Lâm Nguyệt Tiên rõ ràng có điểm sợ sệt, nàng theo bản năng đi đến Lý Phàm phía sau, lôi kéo ống tay áo của hần nói: "Lý Phàm... Kia, người nọ là ai a... Dữ quá bộ dạng..."

"Đó là ta nhà quản gia."

Mộ Dung Anh ôm cánh tay , nhìn thấy Lâm Nguyệt Tiên , "Vị này hẳn là toàn trường thành tích đệ nhất Lâm đồng học đi , ngươi vì sao sẽ xuất hiện tại nơi này?"

"Bởi vì Lý Phàm là vì ta bị thương nha , Mộ Dung lão sư ."

Lâm Nguyệt Tiên vội vàng giải thích nói: " nhưng thật ra Mộ Dung lão sư , ngài tại sao sẽ ở đây?"

"Bởi vì ta là vị hôn thê của hắn ."

Mộ Dung Anh khước miệng Vì Vi giờ lên , Lâm Nguyệt Tiên lúc ấy liền ngăn cả người .

Lý Phàm cũng choáng váng , mẹ kiếp nhà nó , rối loạn , toàn bộ đặc sao rối loạn !

Mộ Dung Anh hôm nay là chuyện gì xảy ra , đã nói rồi đấy điệu thấp đầu rồi , đã nói rồi đấy không tiết lộ thân phận!

"Chưa , vị hôn thê . . ."

Coi như Lâm Nguyệt Tiên có được 140 chỉ số thông minh , giờ khắc này cũng ngốc ở . Đây rốt cuộc . . . Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra . . .

Như thế nào đang êm đẹp , Lý Phàm thì có nhất cá vị hôn thê đây? Hơn nữa , vẫn là Mộ Dung Anh thân phận như vậy đại mỹ nhân?

Hắn không phải nói hắn muốn truy Mộ Dung Anh đấy sao? Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra à?

"Lâm Nguyệt Tiên , chúng ta chính là trên danh nghĩa vị hôn phu thê , ngươi chớ dọa ."

Lý Phàm sợ Lâm Nguyệt Tiên đem việc này cấp nói ra , vội vàng giải thích một chút , "Kỳ thật chúng ta không có gì tính thực chất quan hệ , ngươi không nên hiểu lầm , cũng tuyệt đối đừng nói ra a ."

"Như thế nào không tính thực chất quan hệ?"

Mộ Dung Anh có chút kiêu ngạo mà vuốt chính mình bằng phẳng bụng , "Ta nhưng đúng (là) đã muốn mang thai hài tử của ngươi rồi."

"Cái gì?"

Lâm Nguyệt Tiên thiếu chút nữa liền nổ , nghi ngờ hài tử?

"Các ngươi . . . Các ngươi . . . Lâm . . ."

Lâm Nguyệt Tiên nói chuyện đều không lưu loát rồi , Lý Phàm lập tức trong veo .

"Đừng làm ! Chúng ta nhiều nhất chính là hôn qua miệng !"

"Hôn môi mà thôi sao . . ."

Lâm Nguyệt Tiên giống như nhẹ nhàng thở ra bộ dạng , nhưng rất nhanh lại không bắt đầu vui vẻ .

Cho dù là hôn môi . . . Minh cũng có chút không thoải mái . . . Mộ Dung Anh cùng Lý Phàm . . . Hai người không ngờ là vị hôn phu thê quan hệ . . . Kia , vậy mình nên làm cái gì bây giờ?

Không đúng . . . Lâm Nguyệt Tiên , ngươi đang suy nghĩ gì đấy . . . Người ta hai người với ngươi lại có quan hệ gì . . . Ngươi như vậy quan tâm làm gì . . .

Đúng rồi đúng rồi , mình là giúp đỡ Lý Phàm một lần nữa tạo ba quan đấy! Còn trẻ như vậy , còn tại học tập thời điểm , liền cùng người ta đính hôn , đây là ba quan bất chính ! Đây là tâm lý có bệnh !

Đúng! Đúng vậy ! Mình là một đứ tư cách bác sĩ tâm lý , được vì hắn chữa bệnh !

Chính mình trách nhiệm trọng đại , tuyệt đối không thể thua ở trị liệu trên chiến trường !

Lâm Nguyệt Tiên âm thầm cho mình uống khí , mà lúc này , Mộ Dung Anh bắt đầu hạ lệnh trực khách .

"Lâm đồng học , ngươi có thể đi về , nơi này có ta chiếu cố hắn ."

"Mộ Dung lão sư , nói như thế nào , Lý Phàm cũng là bởi vì ta bị thương . Thân vì bạn học , thân là bạn tốt , tự nhiên hẳn là đón hắn ra viện mới đúng ."

Lâm Nguyệt Tiên ngẩng đầu lên , phảng phất là ở hạ chiến thư giống nhau .

"Hả?"

Mộ Dung Anh giống như đang cười, cũng không biết là cười khê hay là đang cười lạnh, dù sao ở Lý Phàm xem ra, là một loại không tốt lắm cười!

"Lý Phàm lời mà nói..., tự nhiên có ta này vị hôn thê tới đón hấn ra viện."

Nói xong, ánh mắt của nàng đã rơi vào Lý Phàm thân mình, "Hồi đến chúng ta ẩm áp trong nhà, đúng không, phu quân?"

Một tiếng này phu quân, gọi Lâm Nguyệt Tiên trong lòng khó chịu muốn chết. Đây là thế nào... Vì sao lại khó thụ như vậy... Nhất định là bởi vì bệnh viện không khí không tốt lắm...

"Mộ Dung lão sư, các người còn không phải pháp luật thừa nhận vợ chồng, người gọi như vậy là không đúng!"

Lâm Nguyệt Tiên không phục nói, "Hon nữa, hon nữa Lý Phàm còn là một học sinh trung học, hon nữa sang năm muốn thi tốt nghiệp trung học, không nên để cho hấn sớm tiếp xúc hôn nhân! Đây sẽ ảnh hưởng hấn tiền đồ tương lai!"

"Lâm đồng học, người đối với đồng học quan tâm, ta cảm nhận được."

Mộ Dung Anh lạnh nhạt nói, "Bất quá ta nam nhân tiền đồ, ta tự nhiên định đoạt."

"Hấn có tay có chân, lại là người đàn ông, vì sao cần người một nữ nhân đến định đoạt?"

Lâm Nguyệt Tiên không vui hơn rồi.

"Bởi vì hấn là ta phụ thân của hài tử, nhất định phụ nhận trách nhiệm."

"Đánh đổ đi, có hay không điểm sinh lý thường thức, hôn môi chắc là sẽ không mang thai."

"Nói rất đúng giống người hiểu rất rõ đúng, người hôn qua miệng sao?"

"Đây này chuyện này..."

Lâm Nguyệt Tiên trong lòng đại loạn, mà Mộ Dung Anh tiếp tục khiêu khích, "Lâm đồng học, người trước mắt nhiệm vụ mới là học tập cho giỏi. Không cần quá nhiều quan tâm khác giới đồng học, cần thận ảnh hưởng tới thành tích của người."

"Thành tích của ta luôn luôn tốt lắm, cũng không nhọc đến Mộ Dung lão sư đến quan tâm! Lý Phàm, đi, ta cùng người ra viện!"

"Phu quân, ta đón người về nhà."

Hai người đồng thời hướng về Lý Phàm vươn tay ra.

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

113 cạm bẫy

113 cạm bẫy

Cùng hai nữ nhân này trao đổi, Lý Phàm cảm giác hấn tình nguyện lại đi cùng Quan Văn Bảo đại chiến ba trăm hiệp!

Này con mẹ nó... Muốn làm len sợi a!

Kế hoạch đều phải bị hai nữ nhân cấp lần rối loạn!

"Hai người các người, không nên ồn ào! Ta là người bệnh, bệnh người biết sao?"

Lý Phàm thở phì phò nói: "Hon nữa ta có chân, chính mình có thể ra viện! Không cần hai người các người hỗ trợ!"

Nói xong, hấn mặc kệ hai nữ nhân, trực tiếp đẩy cửa phòng ra, chính mình đi ra đến bên ngoài đi!

"A, Lý Phàm !"

"đợi một chút ."

Mộ Dung Anh lại ngăn cản muốn đuổi theo đi ra Lâm Nguyệt Tiên , "Lâm đồng học , hai người chúng ta tâm sự như thế nào?"

"Mộ Dung đồng sự , ta cảm thấy chúng ta hai người giống như không có gì có thể nói chuyện ."

Lâm Nguyệt Tiên nhìn Mộ Dung Anh liếc mắt một cái , "Mọi người vốn cũng không phải là người của một thế giới ."

"Đích xác không đúng (là) người của một thế giới ."

Mộ Dung Anh đổi điểm ấy nhưng thật ra đồng ý , "Nhưng bởi vì người kia , có cùng xuất hiện . Tuy rằng đây không phải ta nghĩ nhìn qua kết quả , chỉ là có chút nói , ta nghĩ báo cho ngươi thôi ."

"Mộ Dung đồng sự chính là quyền cao chức trọng ."

Lâm Nguyệt Tiên mang theo điểm châm chọc nói nói: " lại muốn chính mồm báo cho ta tiểu nhân vật như vậy , thật sự để cho ta được sùng ái mà lo sợ ."

"Lâm đồng học , ngươi còn trẻ , nói chuyện không đáng kẹ thương đeo gậy."

Mộ Dung Anh nhìn thấy Lâm Nguyệt Tiên , giống như nhìn thấy một cái tiểu cô nương dường như , "Ta cùng Lý Phàm , dù sao cũng là gia trưởng hai bên đều đồng ý hôn sự . Ngươi nghĩ nhúng tay , là tuyệt đối không thể nào . Hơn nữa Lý Phàm không phải người thường , càng không phải là người loại nữ hài tử này có thể khống chế được . Ngươi , vẫn là cùng hắn giữ một khoảng cách cho thỏa đáng ."

"Thật tốt cười !"

Lâm Nguyệt Tiên lại bĩu môi một cái , "Thủ không nói trước , ta đối Lý Phàm có hay không ý tứ kia . . . Tiếp theo , coi như ta đối với hắn có ý tứ , ngươi dựa vào cái gì ngăn đón? Điều niên đại gì , đã sớm không thi hành ép duyên kia một bộ ! Hai người lại không lĩnh chứng , coi như ta thích hắn , cũng là hợp tình hợp lý , hơn nữa hợp pháp ! Mộ Dung đồng sự , lấy thân phận của ngươi , vốn không nên nói với ta những lời này . Như thế nào , khó phải không ngươi sợ?"

"Ta sẽ sợ?"

"Ngươi đương nhiên biết sợ !"

Lâm Nguyệt Tiên tự tin gật đầu , "Ta nhưng đúng (là) chủ công tâm lý học đấy! Ngươi không thể gạt được ta , ngươi sợ hãi ta cướp đi Lý Phàm !"

"Chuyện cười !"

Mộ Dung Anh hừ lạnh một tiếng , "Ta sẽ sợ?"

"Ngươi không sợ , chúng ta đánh cuộc như thế nào?"

Lâm Nguyệt Tiên ở trong lòng làm cái tư thế chiến thắng , tuy rằng Mộ Dung Anh đáng người tốt hơn chính mình , bối cảnh cũng tốt hơn chính mình . Nhưng so với trí lực , Nhưng đúng (là) ưu thế của mình!

"Đồ? Nói nghe một chút ."

"Theo vừa rồi Lý Phàm . . . Lý bạn học thái độ , mới có thể nhìn ra đi, hẳn đối hai người chúng ta cảm giác nhưng thật ra là không sai biệt lắm ! Cho nên , chúng ta địa vị bây giờ là bình đẳng , cơ hội cũng rất là công bình ! Hai người chúng ta , liền đồ hạ xuống, ai có thể nhường Lý Phàm yêu thích hơn đi!"

"Thú vị ."

Mộ Dung Anh ôm cánh tay , trầm tư một chút , "Bất quá , ngươi nhất định sẽ thua , nhất định phải so với sao?"

"So qua mới biết được ! Người thua rồi đi Lý Phàm thế giới , ngươi dám không?"

Lâm Nguyệt Tiên cố ý khiêu khích Mộ Dung Anh , nàng biết , phương pháp này so sánh hữu dụng !

"Có gì không dám ."

Mộ Dung Anh gật gật đầu , "Ta nhận khiêu chiến của ngươi ."

"OK !"

Lâm Nguyệt Tiên có chút nhỏ nhẻ đắc ý , nàng cái này kêu là làm nhất cử lưỡng tiện ! Chính mình cũng không đi nói đuổi ngược Lý Phàm , mà là nói , ai

trước hết để cho Lý Phàm yêu thích hơn ! Nói làm bằng, nhưng Lý Phàm yêu thích hơn chính mình cũng không khó đi, nhưng lại không cần làm bạn trai bạn gái, lại có thể thắng Mộ Dung Anh đại mỹ nữ như vậy, còn có thể làm cho nàng chủ động rời đi Lý Phàm, nhưng Lý Phàm bình thường trở lại cuộc sống, đoạn chính ba quan !

Ai nha nha, chính mình thật là thật là lợi hại đâu rồi, thế nhưng có thể nghĩ đến lợi hại như vậy đích phương pháp xử lý !

"Vậy một lời đã định rồi!"

"Một lời đã định !"

Khi hai nữ nhân rút ra không có khói thuốc súng chiến trường thời gian, Lý Phàm cũng đang bố trí lên của mình cạm bẫy.

Bệnh viện mặt sau có một yên lặng góc, nơi đó cơ hồ không có người nào lui tới.

Lý Phàm có ý theo Hoàng Lỗi nơi đó mua cái lòng nướng, còn có Khả Nhạc, hình như là vì né tránh tầm mắt của mọi người giống nhau, ngồi xổm này góc sáng sủa bắt đầu cắn lòng nướng.

Bất quá nói thật, thật nhiều ngày nếu chưa ăn như vậy có tư vị đồ, Lý Phàm trong lòng vẫn là cố gắng kích động. Sau khi cũng không muốn bị thương nữa rồi, loại này không có thể ăn thức ăn kích thích mùi vị thiệt tình chịu khổ sở a !

"Mắc câu, chạy nhanh mắc câu a."

Lý Phàm đặt mộng ngồi ở trên bậc thang, lấy điện thoại di động ra, giả vờ Nhất Biên ăn vụng, Nhất Biên chà Microblogging.

Thiết Trụ cùng Mộ Dung Anh cũng không ở, Lý Văn Trác nên biết đây là duy nhất một cái cơ hội rồi.

Khôi phục lại vài ngày, hần phòng chừng cũng không có niềm tin tuyệt đối giết chết chính mình. Nếu như mình đứng (là) Lý Văn Trác, tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội này !

Lý Phàm đợi ước chừng hơn một giờ, di động đều phải chơi không có điện rồi!

Hắn rốt cục đứng lên, vươn cái thật to lưng mỏi, chuẩn bị rời đi.

Nhưng đúng vào lúc này, nhất trận âm phong từ trên đỉnh đầu đáp xuống ! Lý Phàm không chút do dự, lập tức xoay người đá ra đi một cước !

Lý Văn Trác ở giữa không trung chuyển người lại, rơi ở bên cạnh một cái khô khốc suối phun pho tượng mặt trên, ổn định thân hình.

"Lại gặp mặt."

Lý Phàm rốt cục đã có một chút ý cười, lại chứng kiến Lý Văn Trác, hần ngược lại không tức giận, mà là có chút kích động, "Nên tiếp tục chúng ta chưa xong đánh một trận chứ?"

"Là (vâng,đúng) hoàn thành của ngươi ác mộng !"

Lý Văn Trác hít sâu một hơi, song chương từ từ phân ra, "Bái ngươi ban tặng, của ta Tiểu Vô Tướng Thần Công lại có đột phá ! Hiện tại đã là đệ ngũ trọng !"

"Vậy ngươi không mời ta ăn một bữa cơm sao?"

"Ta đưa ngươi xuống Địa ngục !"

Lý Văn Trác nói xong, bỗng nhiên một cái Thủ Dao, hướng về Lý Phàm liền bổ tới !

Lý Phàm từ nay về sau lùi lại một bước, Lý Văn Trác đích tay đao chém vào Lý Phàm sau lưng trên vách tường.

"Àm!"

Vách tường bị không khoan nhượng chém ra một cái cổng ngăn, tiếp theo Lý Văn Trác lại là một cái quán thủ, bị Lý Phàm nghiêng người né tránh.

"Phốc !"

Vách tường lại bị Lý Văn Trác đích tay chương cấp đâm xuyên qua !

Này mịa . . . Tiểu Vô Tướng Thần Công có điểm quá nghịch thiên chứ !

Cho dù là chính mình, cũng không có biện pháp giao thân xác luyện đến cùng sắt thép giống nhau ! Bây giờ Lý Văn Trác căn bản không cần kia thanh nạm linh đao, cũng không cần một đôi thiết trảo, hần mình chính là người mạnh mẽ nhất gian bình khí !

"Người, không thể chiến thắng ta !"

Lý Văn Trác tiếp tục ra chiêu, Lý Phàm chỉ có thể dùng Tiên Hạc vỗ cánh ngăn những công kích này.

Tiên Hạc vỗ cánh có thể nói phải Lý Phàm hiện tại tốt nhất phe phòng ngự thức, để cho hắn quanh thân một thước đều có thể hình thành một cái khu vực chân không, ngăn cản bất kỳ công kích! Nhưng Lý Văn Trác công kích mạnh mẽ quá đáng, rất nhanh Lý Phàm hai tay cũng đã vết thương chồng chất, tựa hồ không có thể kiên trì thời gian quá dài.

Bất quá Lý Phàm không có...chút nào kinh hoàng, hắn hiện tại ngược lại vô cùng bình tĩnh!

Hắn đang chờ đợi một cái cơ hội!

"Đi chết đi!"

Lý Văn Trác Tà Thủ đột nhiên hướng về Lý Phàm yết hầu đâm đi qua!

Chính là giờ khắc này! Lý Văn Trác tay thuận chính là Tà Thủ! Phong kín tay trái của hắn, liền đúng (là) mục đích của chính mình!

Quan môn đệ tử Nhạc Nhạc Vương Giả quang vinh lên bạch kim rồi, phía trước đáp ứng tốt lắm tăng thêm, hiện tại đúng hẹn dâng ~

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

114 dừng lại không được

114 dừng lại không được

Lộc cảm!

Lý Phàm hai tay khóa Lý Văn Trác Tà Thủ, không khoan nhượng đi xuống uốn éo!

Lý Văn Trác tuy rằng mình đồng da sắt, nhưng Lý Phàm này Lộc kích thuật khóa công, thể nhưng để cho hắn không thể gãy!

Thân thể hắn bị mang theo đi phía trước chúi xuống, bất quá Lý Văn Trác cũng không thêm để ý, coi như có thể khóa lại cánh tay của mình, Lý Phàm cũng không có biện pháp thương tổn được hắn! Hắn Tiểu Vô Tướng Thần Công, chính là chỗ này sao nghịch thiên!

Mình đã luyện đến đệ ngũ trọng, chỉ cần có thể xử lý Lý Phàm, sau khi trở về, nói không chừng là có thể đề thăng làm Thiên hộ rồi!

Lý Văn Trác nhìn thấy Lý Phàm ánh mắt của, đã tràn ngập tham lam, tựa hồ Lý Phàm ở trong ánh mắt của hắn, chỉ là một con mồi! Mà cái ánh mắt, Lý Phàm vô cùng không thích!

"Còn không buông bỏ sao?"

Lý Văn Trác cười lạnh, "Từ kỳ của ngươi tới."

"Không, đúng (là) từ kỳ của ngươi tới."

Lý Phàm đột nhiên nở nụ cười, Lý Văn Trác thầm nói, hay là người này đã muốn tuyệt vọng đến choáng váng hay sao? Không đợi hắn suy nghĩ cẩn thận, một trận cảm giác không ổn bỗng nhiên theo lưng thượng nổ tung dường như, nhượng Lý Văn Trác cả người phát lạnh!

Lý Văn Trác quay đầu, thấy được kinh sợ một màn. Bên cạnh suối phun bên cạnh một tòa Quan Nhị Gia pho tượng, đột nhiên động! Không đúng, đây không phải là pho tượng, rõ ràng là một cái bôi trét lấy màu bạc hoa văn màu nam tử!

Hắn xách lên trong tay một cây Yên Nguyệt đao, đột nhiên nhảy qua, trong nháy mắt, Yên Nguyệt đao bị bám một vòng hào quang màu đỏ thắm, đã rơi vào Lý Văn Trác trên cánh tay!

"Lực Phách Hoa Sơn !"

Quan Văn Bảo Quan Gia đao pháp khí phách mười phần , lực công kích cường đại , chưa từng có từ trước đến nay !

Lý Phàm tin tưởng , bằng vào Quan Văn Bảo đao pháp , nhất định có thể khắc chế Lý Văn Trác Tiểu Vô Tướng Thần Công !

Quả nhiên , không khí giống như bắt đầu cháy rừng rực , ngọn lửa màu đỏ thắm chém ở Lý Văn Trác trên cánh tay của !

"Đ-A-N-G...G!"

Nhất thanh muện hưởng , Lý Văn Trác cánh tay trùng điệp run lên , tiếp theo liền xi một tiếng , thật sự bị Quan Văn Bảo một đao này cấp chặt đứt !

"Không có khả năng !"

Lý Văn Trác kêu rên một tiếng , rút lui ba bước , đồng thời trước phong trụ tay trái mình khí huyết , miễn cho mất máu rất nhiều mà suy yếu !

Nhưng coi như hấn xử lý đúng lúc , một cánh tay cứ như vậy đã đánh mất ! Hơn nữa còn là hấn tay thuận ! Mà Quan Văn Bảo một ngụm Yển Nguyệt đao , trực tiếp liền cuốn Nhận rồi , nhìn thấy liền nhìn thấy ghê người !

Lý Văn Trác băng bó của mình cụt tay , lạnh lùng nhìn thấy Lý Phàm cùng Quan Văn Bảo hai người .

"Tiểu nhân hèn hạ , lại dám đánh lén ta !"

"Đi đại gia ngươi , ngươi muốn điểm mặt !"

Lý Phàm chửi bậy , "Lời này ngươi cũng muốn nói thành lời được !"

"Chính là một cái mới ra đời Xú tiểu tử , cũng dám tính kế ta ! Ta muốn mạng của ngươi !"

Lý Văn Trác nói xong , nhãn cầu đã đỏ lên , Hữu Thủ trực tiếp hướng về Lý Phàm đảo đi qua !

Coi như chỉ có một bàn tay , hấn cũng muốn cùng chính mình phân cái cao thấp sao?

"Lão Quan , còn dư lại liền giao cho ta đi."

Lý Phàm cũng không muốn kết phùng khi dễ một cái một bàn tay người , thân thể của hấn chấn động , rít gào một tiếng , chung quanh mặt đất đều đi theo chấn động !

Hùng Kích thuật !

Hùng kỵ binh !

Lý Phàm thân hình giống như bành trướng vài phần giống nhau , Chân khí tràn ngập ở trong cơ thể hấn , cường hóa lấy cơ thể của hấn , liền thân thể khung xương đều đi theo đã xảy ra thay đổi !

Giống như là Ấn Độ Yoga thuật giống nhau , Hoa Hạ chân khí luyện đến mức tận cùng , tương tự có thể khiến người ta thay da đổi thịt ! Lúc này Lý Phàm tại chân khí cường hóa , vốn hơn một thước bảy thân cao , không khoan nhượng sinh dài đến 1m9 tả hữu , trên người cơ thể cũng biến thành rắn chắc .

Chợt liếc mắt một cái nhìn qua , Lý Phàm giống như là một con hình người Cự Hùng giống nhau !

Mặc đồ Tây , áo trực tiếp bị Lý Phàm cấp nứt vỡ rồi , quần cũng trở thành bảy phần khó !

Chứng kiến Lý Phàm có như thế biến hóa , Lý Văn Trác rõ ràng cho thấy lấp bắp kinh hãi .

Dị hình hoá cốt !

Này Lý Phàm nội công , đã có lợi hại như thế biến hóa sao?

Mình luyện đến Tiểu Vô Tướng Thần Công đệ ngũ trọng , đều làm không được đến dị hình hoá cốt ! Ít nhất nhỏ hơn Vô Tướng Thần Công đệ bát trọng mới có thể !

Mà người nam nhân này , rõ ràng cũng chỉ là Tứ Hổ chi lực , vì sao có thể làm tới mức này !

"Hắc Hùng gõ cửa !"

Lý Phàm một cái tát vén lên , phách về phía Lý Văn Trác mặt của ! Lý Văn Trác nâng lên cánh tay phải , chắn ở trước người mình . Nhưng Lý Phàm một tát này uy lực quá mạnh mẽ , thể nhưng nháy mắt đem thân thể của hấn cấp chụp bay lên , giống như đánh bay một con Trùng Tử giống nhau !

"Âm vang !"

Phía sau suối phun điều khắc nhất thời bị đập vụn , Lý Văn Trác nằm ở bên trong , tuy rằng bởi vì Tiểu Vô Tướng Thần Công hộ thể , không có đã bị ngoại thương , nhưng nội phủ lại bị lan đến , khí huyết có chút không xong .

Mà Lý Phàm hai bước tiến lên , một bả nhấc lên Lý Văn Trác , một tay đem hắn giơ lên Liễu Không ở bên trong , sau đó hung hăng tại trái phải các đập một lần , cuối cùng đập âm âm dưới thân thể tại hạ , sau đó bổ sung một cước .

"Âm!"

Lần này phi thường trầm trọng , đập được Lý Văn Trác đều học ra một búng máu!

Lý Phàm một cước này , uy lực quá mạnh mẽ , cho dù là Lý Văn Trác có Kim Thân hộ thể , cũng không thể toàn bộ ngăn trở ! Hắn phi thường giật mình , vì sao chính là Lý Phàm , sẽ có lực lượng như vậy !

"Lý Văn Trác , ta vốn Vô Tâm đã thương ngươi , thể nhưng ngươi dồn ép không tha !"

Lý Phàm một chân giẫm phải Lý Văn Trác , đối với hắn áp ứng nói nói: " ta cũng vậy không giết ngươi , nhưng võ công của ngươi , ta nhận !"

Nói xong , hắn đột nhiên thu hồi Hùng kỳ binh tư thế , khung xương phát ra bùm bùm thanh âm của , thân thể khôi phục thì ra là nhấc nhỏ , sau đó đối Thiểm kích thuật !

Lý Phàm thừa dịp Lý Văn Trác còn chưa kịp đứng lên , một cái tát đội lên trên trán của hắn .

Mình là Thuần Dương thể , có thể từ miệng trung rút ra cô gái Chân khí ! Lý Phàm vẫn muốn cải tiến điểm này , nếu như mình không chỉ là có thể theo trên người nữ nhân rút ra Chân khí , thật là phương tiện nhiều !

Hơn nữa theo miệng hấp thu . . . Thật là tà ác . Đối với nữ nhân có thể dùng miệng , đối nam nhân , chính mình cũng thật không thể đi xuống khẩu !

Cho nên Lý Phàm ở bệnh viện tu dưỡng mấy ngày nay , ngộ ra được một loại mới đích kỹ xảo !

"Long thiềm hấp thủy !"

Lý Phàm nương Chân khí theo bàn tay vị trí hình thành một quả hắc động , sau đó ở trong người thật đi , bất chước Thuần Dương thể hấp thu chân khí bộ dáng !

Tuy rằng hiệu quả như vậy không kịp Thuần Dương thể một phần mười , nhưng đối với trọng thương người mà nói , rất hữu dụng !

Lý Phàm đích tay chưởng giống như hấp thủy một con tham lam Thiềm Thừ , không khoan nhượng mà từ Lý Văn Trác huyết Bách Hội thượng bắt đầu rút ra Chân khí !

"Ngươi...ngươi làm cái gì?"

Lý Văn Trác vạn phần hoảng sợ , chỉ cảm thấy trong lòng một trận hốt hoảng . Tiếp theo , chân khí trong cơ thể giống như không nghe khống chế giống nhau , cứ như vậy theo trong đan điền bị mạnh mẽ cấp trừ lấy ra ! Giống như là mình ở trong chăn mền đang ngủ ngon giấc , đột nhiên có một đại hán đem hắn theo trong chăn mền lôi ra ngoài giống nhau !

Loại cảm giác này , thật là thực không thoải mái !

"Đừng! Không cần a !"

Đường đường Lý bách hộ , lúc này lại phát ra đàn bà vậy tiếng kêu thảm thiết ! Mà chân khí của hắn , đang ở liên tục không ngừng Địa xói mòn , theo đan điền của mình bị rút ra , trải qua đỉnh đầu huyết Bách Hội , tiến vào Lý Phàm trong cơ thể !

"Buông tha ta , van cầu ngươi buông tha ta à !"

Lý Văn Trác gào khóc thảm thiết , nhưng Lý Phàm lại diệt có nửa điểm ý muốn buông tay . Kỳ thật hiện tại đã muốn không thể Lý Phàm đã khống chế , hắn cảm giác mình đích tay giống như liên sinh trưởng ở Lý Văn Trác trên đầu giống nhau , điên cuồng theo trong cơ thể hắn rút ra Chân khí !

Dừng lại không được !

Có khi phải ra khỏi môn một chuyến , giữa trưa Cập Nhật có thể cũng sẽ muộn một chút .

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xi: 98539899

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

115 thanh âm kỳ quái

115 thanh âm kỳ quái

Lý Phàm cũng là lần đầu tiên sử dụng Long thiềm hấp thủy, hắn cũng không còn nghĩ tới, sẽ xuất hiện tình huống như vậy!

Có thể nói, chính là lấy Lý Văn Trác người này thăm dò sâu cạn mà thôi! Nhưng chẳng ai ngờ rằng, thử nghiệm mới hiệu quả... Đều có điểm ra ư Lý Phàm dự liệu!

Lý Văn Trác chân khí trong cơ thể, toàn bộ theo trong đan điền bị áp bức đi ra! Cơ hồ là một chút không dư thừa, đều cấp trừu đi thôi!

Không ra ba phút, Lý Văn Trác đã muốn than té trên mặt đất, ý vị Địa cơ quắp. Trong cơ thể hắn tất cả chân khí đều bị Lý Phàm cấp rút đi, có thể nói tương đương phế bỏ. Từ đó về sau, hắn cơ bản hãy cùng võ học vô duyên. Này với hắn mà nói, so với giết hắn còn thống khổ!

Lý Phàm rốt cục hút sạch Lý Văn Trác tất cả đẩy nội lực, bàn tay cái loại này không cách nào không chế lực hút cũng ngừng lại. Hắn nhìn một chút tay của mình, trong lòng tràn đầy ngạc nhiên!

Long thiềm hấp thủy, có thể nói là một môn hại người ích ta công phu. Hơn nữa này ích kỷ lợi ít đến thương cảm, hấp thu nhiều như vậy lực lượng, nhưng Lý Phàm có thể vận dụng, lại cũng chỉ có vừa thành mà thôi!

Đồng nhất thành, còn cần phải thời gian đến luyện hóa một chút. Đại khái sau khi luyện hóa, cũng đủ nhường thực lực của chính mình tăng lên tới ngũ hồ lực! Cứ như vậy, cảnh giới của hắn liền gấp bước vào Đẳng Đường Nhập Thất!

Khoảng cách Mộ Dung Anh cũng càng ngày càng gần... Lý Phàm tin tưởng, hắn sớm muộn cũng sẽ siêu việt Mộ Dung Anh!

Hắn cần, đúng (là) thời gian, cùng cơ hội!

Mà Lý Văn Trác đã muốn không được, chặt đứt một cánh tay không nói, nội công còn hoàn toàn biến mất rồi. Hiện tại hắn đan điền cũng phế đi, chờ đợi hắn sẽ là vô tận tuyệt vọng!

"Các hạ..."

Quan Văn Bảo lại với lên Lý Phàm quỳ xuống, vừa chấp tay, nói nói: "Văn Bảo có một chuyện muốn nhờ!"

"Nói bao nhiêu lần, không nên gọi ta là các hạ!"

Lý Phàm phát phát tay, "Gọi tên ta là tốt rồi."

"Các hạ... Thỉnh đáp ứng Văn Bảo yêu cầu quá đáng..."

Nhưng Quan Văn Bảo như cũ kiên trì, Lý Phàm đành phải gật đầu, "Hành hành hành, nói đi, ngươi muốn cầu ta cái gì?"

"Xin mời các hạ đáp ứng Văn Bảo... Ngày sau rốt cuộc không cần này tà ác phương pháp."

Quan Văn Bảo khẩn cầu nói: "hủy diệt một người võ học, so với giết một người đáng sợ hơn! Văn Bảo hi vọng các hạ không cần lại thi triển như vậy tà pháp, nếu cần thi triển, vậy không bằng giết đối phương."

"Ta đại khái hiểu ý tứ của ngươi."

Lý Phàm gật gật đầu, mà Hoàng Lỗi đã tại bên cạnh lén lén lút lút nhìn hồi lâu, nghe được Quan Văn Bảo nói lời này, lập tức có đó không vui, đứng ra răn dạy và quở mắng.

"Quan Văn Bảo, ngươi làm sao nói kia? Nếu không đại ca của ta cứu ngươi...ngươi bây giờ còn cấp một cái con nhóc làm chó săn! Không hảo hảo báo đáp đại ca của ta, còn ở nơi này quơ tay múa chân! Nhớ kỹ ngươi thân phận, ngươi theo ta giống nhau, chỉ là tiểu đệ! Làm tiểu đệ, đại ca nói cái gì, thì làm cái đó! Biết không?"

"Có một số việc có thể làm, có một số việc không thể làm !"

Quan Văn Bảo đã có sở kiên trì .

"Thúi lắm, người cấp cái kia con nhóc làm chó săn thời gian , trải qua chuyện hoang đường càng nhiều đi, người tại sao không nói?"

"Ta . . ."

Quan Văn Bảo á khẩu không trả lời được , mà Lý Phàm vội vàng nói , "Đừng nói như vậy , Lỗi Từ . Nếu ở chỗ này của ta cũng nói vậy , ta cùng cái kia xà hạt nữ lại có gì khác biệt? Một chiêu này ta hôm nay cũng là lần đầu tiên sử dụng , thật là tà ác , sau khi tận lực không cần ."

Lý Phàm vỗ vỗ Quan Văn Bảo bả vai , "Chúng ta tất cả mọi người là huynh đệ , đừng quý rồi, nam nhi dưới gối có hoàng kim ."

"Tạ các hạ . . . Đúng (là) Văn Bảo đường đột ."

Quan Văn Bảo vô cùng hồ thẹn , Lý Phàm nhìn Lý Văn Trác liếc mắt một cái , "Nơi này là bệnh viện , Lỗi Từ , phóng khói hoa , nhường Y Sinh tới cứu hân đi, chúng ta đi ."

"Đã biết , đại ca !"

Hoàng Lỗi xuất ra sớm liền chuẩn bị xong khói hoa , để dưới đất châm .

Ba người bọn họ lại tấn tốc rời khỏi nơi này , giống như xưa nay chưa từng tới bao giờ giống nhau .

Nơi này là bỏ hoang địa phương , cũng không có cameras , này đó đã sớm nhường Bạch Lâm Lạc cùng Hoàng Lỗi tra xét tốt lắm .

Lý Phàm ly khai bệnh viện lúc sau , trước nhờ Quan Văn Bảo đem tiền lấy về cho Xích Long hội Đại tiểu thư .

Hoàng Lỗi còn có chút đau lòng , 150 vạn a, ở trong tay còn không có che nóng hổi , cứ như vậy không có ! Bất quá Lý Phàm còn thiếu Lưu Hâm Nam 50 vạn , còn đang chờ Lưu Hâm Nam cấp điện thoại.

Lý Phàm lại không kịp muốn việc này , hân phé đi Lý Văn Trác lúc sau , liền ngựa không ngừng vó câu trước về đến nhà , ngồi ở phòng luyện công bên trong .

"Hô . . ."

Lý Phàm chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí , cảm thụ được biến hóa trong cơ thể .

Một gã đủ tư cách Vũ Đấu gia , có thể nội thị kinh mạch của mình . Lý Phàm hiện tại liền có thể làm được điểm này , chỉ cần hân chìm lòng yên tĩnh khí, chuyên tâm Vu tu luyện , là có thể chứng kiến chính mình kinh mạch bộ dáng .

Nhất cổ chân khí theo đan điền của hân chỗ bơi đi tới , sau đó y theo Lý Phàm tu sửa đổi trật tự , theo thứ tự đi qua thân thể mỗi một đường kinh mạch .

Mà bên trong nhìn tới về sau, Lý Phàm cũng phát hiện , hân kinh mạch trong cơ thể trong đó , có chín rất trọng yếu huyết vị . Lúc này những huyết vị này đã bị giải khai bốn , hơn nữa là mỗi lần mở ra mới đích nhất trọng nội công thời gian , này huyết vị cũng sẽ bị giải khai một cái !

Nói cách khác , đã biết môn mới đích thất hiệp kinh , tổng cộng có cửu trọng ! Mộ Dung Anh nói Ngũ cảm hí nội công có ngũ trọng , xem ra bị chính mình sửa chữa lúc sau , cũng có biến hóa mới chứ .

Cửu trọng . . . Có ý tứ . . . Chính mình lại hấp thu Lý Văn Trác một ít Chân khí , có thể hay không thuận lợi giải khai quả thứ năm huyết vị đây?

Lý Phàm trước hết để cho đan điền khí ở trong người điều động , đem chứa đựng ở bên trong Lý Văn Trác chân khí cấp luyện hóa .

Này Lý Văn Trác chân khí phi thường bá đạo , lại dẫn một loại tà ác , nhất bị thích phóng đi ra , liền lập tức ở Lý Phàm trong thân thể tả hữu đập loạn , tựa hồ rất khó giải quyết bộ dáng !

Bà mẹ người chứ gấu à , lão tử còn làm không được người?

Lý Phàm bĩu môi , liền Mộ Dung Anh chân khí đều phải bị ta đầu hàng khuất phục , huống chi người này kỳ dị công phu !

Lý Phàm lập tức tập hợp trong cơ thể toàn bộ Chân khí , bắt đầu bao vây tiểu trừ Lý Văn Trác chân khí ! Nói là bao vây tiểu trừ , không bằng nói là cắn nuốt ! Lý Phàm chân khí dù sao cũng là chiếm đa số , thực nhẹ nhàng Địa liền chiếm cứ thượng phong , điên cuồng mà cắn nuốt Lý Văn Trác này đó Chân khí .

Điểm ấy Chân khí cũng không có kiên trì thời gian quá dài , đã bị Lý Phàm cấp đã luyện hóa được . Nhiều ra tới một bộ phận Chân khí , nhường Lý Phàm có một loại sung túc cảm giác. Lúc trước hân đánh mất rưng chân khí , cũng bị hoàn toàn bổ đầy rồi!

Lý Phàm thậm chí có một loại xúc động , tiếp tục đi cắn nuốt những người khác chân khí !

Loại này không làm mà hưởng cảm giác , để cho hắn hết sức sảng khoái !

"Thích không?"

Bên tai giống như có người ở nói chuyện , nhưng Lý Phàm mảy may nhàn nhạt nhún lại .

"là ai?"

"Đối lực lượng khát vọng sao?"

Thanh âm kia cũng không trả lời Lý Phàm , mà là tiếp tục nói nói: " chúng ta nhất định không tầm thường , vì sao phải áp chế lực lượng của chính mình? Chỉ cần ngươi mở ra nội tâm , tiếp nhận ta...ta nhóm từ nay về sau là có thể Thiên Hạ Vô Song ! Thế giới này , không có người nào là đối thủ của chúng ta !"

"Câm mồm !" !"

Lý Phàm khiển trách một tiếng , thanh âm kia lại nở nụ cười .

"Một ngày nào đó , ngươi sẽ cần ta phải lực lượng , ha ha ha . . ."

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

116 tiếp tục khiêu chiến một phen !

116 tiếp tục khiêu chiến một phen !

"Câm miệng !" !"

Lý Phàm có chút buồn bực , đến tột cùng là ai , thế nhưng quấy nhiễu tâm trí của mình !

"Tất cả mọi người đang khi dễ ngươi...ngươi đã quên sao?"

Thanh âm này tiếp tục tại Lý Phàm bên tai làm bầm , "Chẳng lẽ ngươi có thể nhẫn sao?"

"Ta sẽ dùng lực lượng của ta chiến thắng bọn họ ."

Lý Phàm lập tức nói nói: " ngươi đến tột cùng là ai , ở bên tai ta lại nhai , quá đáng ghét !" !"

"Ta đó là ngươi a , chẳng lẽ ngươi liền thanh âm của mình đều nghe không hiểu sao?"

Thanh âm kia tiếp tục nói , "Tất cả chuyện này , đều là tâm của chính mình thanh ! Thiên đạo bất công , lấy vạn vật làm xu thế cầu ! Ngươi vì sao lại muốn giữ gìn này vô dụng chính nghĩa !" !"

"Nguyên lai là tâm ma !" !"

Lý Phàm cười ha ha , "Mộ Dung Anh nói qua , luyện công đến cảnh giới nhất định , liền gặp đến tâm ma của mình ! Thấy vậy Long thiên hấp thụ quả nhiên là môn tà công , lại tăng thêm Tiểu Vô Tướng Thần Công tà khí , lúc này mới đem ngươi câu đi ra !" !"

"Ta nguyên bản chính là ngươi , có gì về ra đến vừa nói?"

Thanh âm kia lại cười lạnh , "Lý Phàm , chẳng lẽ ngươi đã quên sao . Thời điểm ở trường học , những người kia như thế nào áp bách của ngươi . Sư phụ của ngươi , bạn học của ngươi , bọn hắn như thế nào khi dễ của ngươi? Còn có cái kia Mộ Dung Anh , nàng ăn trên ngồi trước , không ai bì nổi , chẳng lẽ ngươi không muốn đem nàng chinh phục ở dưới háng của ngươi sao?"

Nghe nói như thế , Lý Phàm nhưng thật ra trầm mặc một chút .

Không biết vì cái gì, tâm ma nói để cho hấn vô lực phản bác .

"Phóng thích ta , ngươi có thể duy ngã độc tôn !"

Thanh âm kia giống như gần ở bên tai , lại giống như xa ở cuối chân trời .

"Phóng thích ta , ngươi có thể tung hoành thiên hạ !"

Thanh âm kia ở dụ - hoặc lên Lý Phàm, mà Lý Phàm tận lực làm cho mình tâm linh không tạp niệm, không để ý tới thanh âm này .

Tâm ma chẳng hạn, không để ý tới thì tốt rồi !

Lý Phàm lần nữa tiến vào nội thị, nhường chân khí của chính mình bắt đầu điều động .

Này chân khí không lồ ở Lý Phàm khổng lồ, bắt đầu đánh thẳng vào quả thứ năm huyệt vị ! Chỉ muốn xông ra này cái huyệt vị, như vậy chính mình liền có thể mở ra đệ ngũ trọng cảnh giới ! Đến lúc đó, hấn chính là một cái chân chính Đẳng Đường Nhập Thất cao thủ !

Nhưng này tiến công quả thứ năm huyệt vị, cũng không giống như đúng (là) hấp thu Lý Văn Trác Chân khí đơn giản như vậy ! Này quả thứ năm huyệt vị giống như là chắc chắn tường thành giống nhau, mặc kệ Lý Phàm cố gắng như thế nào, đều không thể lay động mảy may !

Quả nhiên, muốn đột phá nội công của mình, cũng không có dễ dàng như vậy a !

Lý Phàm nhưng không có nhụt chí, tiếp tục cố gắng phá được lên khối này trận địa !

Chân khí của hấn giống như hung mãnh kỵ binh, tổ chức lên một lần lại một lần tiến công, điên cuồng đánh thẳng vào quả thứ năm huyệt vị ! Rốt cục, ở Lý Phàm cửu công dưới, chắc chắn tường thành xuất hiện một tia cái khe !

Cố gắng nữa một chút !

Lý Phàm cho mình nhớ kỹ cố lên, vẫn duy trì kiên nhẫn, tiếp tục đi bước một phá được !

Hấn cũng không biết quá khứ bao lâu, mình đã là một thân mồ hôi lạnh rồi. Khi hấn chuyên tâm phá được cửa ải khó khăn thời gian, Mộ Dung Anh cũng về đến nhà, thấy được trong phòng luyện công Lý Phàm, hơi có chút kinh ngạc .

Bởi vì lúc này Lý Phàm trên đỉnh đầu, xuất hiện bốn đám khói trắng, đang đang chậm rãi hướng về đỉnh đầu thổi đi .

Tứ hoa tụ đỉnh?

Mộ Dung Anh phi thường hâm mộ, thứ này cũng không phải là ai cũng có thể có, nó đại biểu cho một người thiên phú !

Mình đã là thiên phú dị bẩm, khung xương thanh kỳ, mới tam hoa tụ đỉnh mà thôi ! Mà Lý Phàm... Không ngờ là tứ hoa tụ đỉnh, so với nàng còn nhiều hơn một bông hoa !

Mặc dù nhưng nam sanh này nhìn như bình thường, nhưng tại trên võ học nhưng lại có thiên phú kinh người ! Thuần Dương thể thật là tốt, vì cái gì chính mình không thể sinh cái thân nam nhi đâu rồi, cũng có Thuần Dương thể lời mà nói..., như vậy chính mình đã sớm đúng (là) một đại tông sư rồi.

Bất quá ở Lý Phàm trên mặt, đã có mơ hồ một tia thanh hắc về ! Mộ Dung Anh sắc mặt trầm xuống, mới tập võ không thời gian dài, cũng đã gặp được tâm ma sao?

Nhưng tựa hồ lại rất bình thường, dù sao Lý Phàm thực lực tiến bộ quá là nhanh, đột nhiên tăng mạnh giống nhau !

Người bình thường cần tu luyện Lô Hòa Thuần Thanh, không có cái mười năm tám năm là không thể nào. Nhưng Lý Phàm lại cứ Thiên thị ngoại lệ, chỉ dùng không đến gần hai tháng, liền đã đến tài nghệ này .

Bởi vì cái gọi là, ngàn năm tu tiên khó khăn, một khi nhập ma dễ dàng . Tập võ loại chuyện này, vốn là cần từng bước một. Một khi lực lượng tăng trưởng quá nhanh, mà tâm tình theo không kịp, như vậy tâm ma cũng sẽ tùy theo mà sinh .

Hi vọng Lý Phàm có thể hóa giải đồng nhất tâm ma, không cần nhập ma đạo mới tốt .

Mộ Dung Anh đứng ở trước cửa, lẳng lặng nhìn thấy Lý Phàm, tựa hồ đang chờ đợi lên hấn .

Mà Lý Phàm giờ này khắc này đã đến khẩn yếu quan đầu, quả thứ năm huyệt vị đã muốn xuất hiện rất nhiều chỗ vết rách, chỉ lát nữa là phải bị hấn cấp công khắc !

Nhưng vừa lúc đó, một cỗ cường đại dòng khí làm mất đi quả thứ năm huyệt vị trung nghịch lưu mà ra, đập vào ở Lý Phàm khí kinh lên!

Lý Phàm lạng đi một chút, này tình huống nào, thế nhưng sẽ có Chân khí nghịch chảy ra? Đây là quả thứ năm huyệt vị phản kháng cuối cùng sao?

Được, ta sẽ chờ lại sợ người !

Lý Phàm hít sâu một hơi, nhường thiếu chút nữa bị tách ra chân khí vững chắc xuống, sau đó một lần nữa cùng huyết vị trung nghịch chảy ra chân khí quán quýt lấy nhau !

Công phu không phụ lòng người, ở Lý Phàm dưới sự cố gắng, rốt cục xem như đêm này một điểm cuối cùng dựa vào nơi hiểm yếu chống lại chân khí tiêu diệt !

Quả thứ năm huyết vị cũng biến thành thông suốt, một cỗ sáng khoái cảm dừng mãnh vào Lý Phàm thân thể !

Lý Phàm cảm giác mình giống như càng thêm tai thính mắt tinh, khi hân mở mắt thời điểm, thậm chí có thể chứng kiến Mộ Dung Anh trên mặt kia tế vi lông tơ .

thật sự của mình đứng (là) trở nên mạnh mẽ ! Loại cảm giác này nhường Lý Phàm đặc biệt thoải mái !

Nhưng hân lại có một loại cảm giác, hân giống như có thể cảm ứng được Mộ Dung Anh trong cơ thể chảy xuôi Chân khí, đứng (là) mê người như vậy, hình như là cái gì không thể ngăn cản mỹ vị giống nhau, dẫn dụ chính mình !

Loại cảm giác này . . . Giống như là Vampire thấy được trong cơ thể con người dòng máu lưu động giống nhau . . . Vô cùng kỳ quái . . .

"Hút sạch chân khí của nàng !" !

Kia thanh âm khàn khàn lại ở vang lên bên tai, "Người có thể trở nên càng mạnh ! Lên a... , hút sạch nàng !" !

Hút sạch đại gia người ! Cảm miệng !

Lý Phàm ở trong lòng quát một tiếng, thanh âm này mới chậm rãi tiêu tán đi xuống .

"Tâm ma nguyên ở của người nhỏ yếu ." !

Đúng lúc này, Mộ Dung Anh lại mở miệng nói chuyện rồi, "Đồng dạng cũng sẽ tiêu tán cùng sự cường đại của người bên trong ." !

"Người thể nhưng đã nhìn ra?" !

Lý Phàm có chút kinh ngạc, này Mộ Dung Anh dài quá một đôi dạng gì ánh mắt a !

"Đương nhiên ." !

Mộ Dung Anh có chút kiêu ngạo, "Chút chuyện này, làm sao có thể giấu diếm được ta . Người cũng không cần lo lắng, tâm ma là mỗi cái Vũ Đẩu gia đều cũng trải qua từng bước . Đầu có lần đầu tiên, đừng sợ ." !

Mịa, lời này nghe như thế nào có điểm không đúng lắm!

Lý Phàm dở khóc dở cười, nhưng hân lại có đó ngứa ngứa, đối với Mộ Dung Anh ngoéo ... một cái thủ, "Nurong tử, đêm nay ta nhưng chuẩn bị hiện lên giường của người !" !

"Khó trách sẽ có tâm ma sinh ra, thật sự là không có chút nào ổn trọng ." !

Mộ Dung Anh lại cười rộ lên, "Tốt, đêm nay ta liền hôn thì sẽ lĩnh hội người, nhìn xem người là có hay không có hiện lên giường của ta bốn sự ." !

"Hào hảo hảo, đây chính là người nói !" !

Lý Phàm mừng rỡ, "Ta cũng không phải là trước Lý Phàm rồi, người có tiểu tâm !" !

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

117 hóa hư là thật

117 hóa hư là thật

Lần thứ hai cùng Mộ Dung Anh một trận chiến , Lý Phàm đứng (là) tràn đầy tự tin.

Dù sao đã muốn tăng lên một cấp bậc , Đăng Đường Nhập Thất rồi. Loại này chưa từng có tự tin , nhường Lý Phàm gấp đôi hưng phấn .

"Đối với người công bình một chút , ta không sử dụng kiếm."

Mộ Dung Anh hôm nay thế nhưng lòng từ bi , nhường Lý Phàm hơi kinh ngạc .

"Không cần , ta muốn cùng người toàn lực một trận chiến !"

Nhưng Lý Phàm tâm cao khí ngạo , làm sao có thể nguyện ý nhường Mộ Dung Anh nhường cho chính mình . Nhưng Mộ Dung Anh cũng thần nhiên cười , chìa hai ngón tay , nói nói: " trong lòng ta có kiếm ."

Nói xong , nàng hai ngón tay đối với Lý Phàm chỉ , một đạo kiếm khí bỗng nhiên sát Lý Phàm gò má của , đánh ở phía sau trên vách tường .

Lý Phàm gò má của thượng xuất hiện một đạo vết máu , mà phía sau trên vách tường cũng bị đâm ra một cái khe hở nho nhỏ , thông hướng thế giới bên ngoài .

Cmn . . . Mộ Dung Anh kiếm của pháp , đã muốn cao siêu tới mức này sao?

Khó trách đứng (là) mình chủ vô lâm , này trong lúc phát tay , liền mang theo kiếm khí rồi! Mình đã cảm thấy được Mộ Dung Anh rất giỏi rồi , nhưng hôm nay mới phát hiện , vẫn là coi thường người ta .

"Lý Phàm , sĩ biệt tam nhật (chia tay ba ngày) , phải lau mắt mà nhìn ."

Mộ Dung Anh nói nói: " tuy rằng ta muốn đối với người nhìn với cặp mắt khác xưa , nhưng đã nhiều ngày ta khôi phục cũng rất mau . Dù sao , ta đã về tới đẳng phong tạo cực rồi."

Móa!

Lý Phàm thiếu chút nữa là nổi điên , nữ nhân này như thế nào cũng tới một cấp !

"Hừ, kém một bậc lại như thế nào , ta hôm nay lại càng cấp khiêu chiến !"

Lý Phàm khí thế phi phàm nói , mà Mộ Dung Anh quơ quơ ngón tay , "Không không không , đây cũng không phải là cấp một sự tình , mà là suốt một cảnh giới !"

Một cảnh giới chênh lệch , cũng không phải là dựa vào một chút cật mạnh cùng kỹ xảo có thể bù đắp !

Có thể nói , một cái đẳng phong tạo cực cao thủ , đánh hơn mười Đăng Đường Nhập Thất cao thủ , hoàn toàn không có vấn đề gì !

Mà như là Mộ Dung Anh như vậy tiếp cận một đại tông sư cấp bậc chính là siêu cấp cao thủ , nhưng có thể một người đánh một trăm .

"Cũng chớ xem thường ta , nương tử , đến lúc đó thua thiệt chính là chính người !"

Lý Phàm nói xong , khí vận đan điền , thất hiệp kinh trái rộng ở trong cơ thể của mình ! Này thất hiệp kinh nhường Lý Phàm càng thêm cường tráng , giác quan càng thêm mẫn cảm ! Đồng thời , Lý Phàm cũng có thể càng trực quan Địa cảm nhận được Mộ Dung Anh cường đại . . . Nữ nhân này , đích thật là rất lợi hại .

Nàng quanh thân đều trải rộng kiếm khí , nhưng chính là trong nháy mắt đó . Thời gian trong nháy mắt , này đó kiếm khí đã bị nàng thu liễm đến trong cơ thể , ẩn đi chứ không lộ ra ! Tĩnh như nước xử tử , động như hổ chạy ! Mộ Dung Anh không ra tay thì thôi , vừa ra tay , chỉ sợ sẽ là long trời lở đất !

Cùng Mộ Dung Anh luận võ , Lý Phàm thật sự cần một trăm Tiểu Tâm ! Hẩn ngưng thần tụ khí , chuẩn bị cùng Mộ Dung Anh so chiêu rồi!

"Lý Phàm , ta và người nhận thức lâu như vậy , người vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy ta Mộ Dung gia tuyệt học , lạc anh kiếm pháp ."

Mộ Dung Anh mở miệng nói nói: " này lạc anh kiếm pháp bá đạo mà không mất đi linh động , máu chốt nhất , phụ tá của ta Vũ Thần quyết tâm pháp , nhường ta có thể . . . Thiên ! Hạ ! Vô ! Song !"

Nói xong , Mộ Dung Anh khẽ vươn tay , đối với Lý Phàm phóng xuất ra kiếm khí của mình !

Lý Phàm lần đầu tiên chứng kiến , kiếm khí cũng là có thể hữu hình trạng đấy!

Ở trước mặt hắn , một đóa kiếm khí tạo thành Liên Hoa chậm rãi nở rộ , mặt trên phóng xuất ra kịch liệt kiếm khí , giống như Liên Hoa đóa hoa , trong khoảng khắc mọi nơi đập vào !

"Ts rồi . ."

Không thể không nói , Lý Phàm bị chấn kinh rồi !

Nguyên lai võ đã học được Mộ Dung Anh tầng thứ này , thế nhưng là như vậy ! Vô hình chân khí , còn có kiếm khí , thế nhưng có thể hóa thành hữu hình !

"Võ học có tam cửa ải đại nạn , ta đã đột phá trong đó một loại . Ngươi có thể nhìn kỹ !"

Mộ Dung Anh nhìn thấy dùng Tiên Hạc vỗ cánh , cố gắng đánh bay chính mình kiếm khí Lý Phàm , khóe môi nhếch lên tươi cười , "Đây là tam cửa ải đại nạn một trong , hóa hư là thật ! Ngươi chân khí trong cơ thể , chính là kiếm khí của ta , cũng có thể theo hư vô khí thể biến thành vật hữu hình ! Như thế nào nhường trạng thái khí biến thành thật thể , đây mới là ngươi bước tiếp theo cần học tập mục tiêu !"

Nói xong , Mộ Dung Anh mở ra Hữu Thủ , một ít đại đoàn Liên Hoa phảng phất có nhan sắc giống như , đột nhiên cứ như vậy tản ra !

Liên Hoa không thấy , trong phòng giống như bầy khắp hồng nhạn Anh Hoa , đều là do Mộ Dung Anh kiếm của khí sở tạo thành !

Này đó Anh Hoa mọi nơi bay múa đi ra ngoài , nhìn qua cực sự mỹ lệ , nhưng dấu điểm sát khí ! Lý Phàm hai tay không ngừng múa may , Tiên Hạc vỗ cánh một trăm hai mươi phần trăm thi triển đi ra , cố gắng đánh bay này đó kiếm khí ! Nhưng bất đắc dĩ này Anh Hoa kiếm khí thật sự là nhiều lắm , trong nháy mắt , liền có rất nhiều thành cá lọt lưới , theo Lý Phàm thân mình hết thấy mà qua , để lại cho hắn rất nhiều vết thương thật nhỏ !

Nhìn thấy Mộ Dung Anh khóe miệng kia Vi Vi hất lên thật là tốt xem độ cung , Lý Phàm Tâm trung liền thập phần khó chịu ! Má..., không thể để cho nữ nhân này xem thường !

"Hùng! Ky! Binh !"

Lý Phàm nổi giận gầm lên một tiếng , thân thể trong giây lát bành trướng vài phần !

Trên người đôi món đó Tiểu Sam lại bị nứt vỡ rồi , một chiêu này thật đúng là có điểm phiền toái a , rất phá của a ! Lý Phàm âm thầm đau lòng !

"Dị hình hoá cốt?"

Mộ Dung Anh tựa hồ có hơi giật mình , giống như không nghĩ tới Lý Phàm thế nhưng có thể thi triển ra như thế võ học cao thâm!

Trong võ học có tam cửa ải đại nạn , theo thứ tự là hóa hư là thật , dị hình hoá cốt , còn có tâm ma hợp nhất !

Chính mình trăm cây nghìn đắng , mới phá giải trong đó nhất cửa ải đại nạn , chính là hóa hư là thật , lúc này mới bị trong nhà tôn sùng là thiên tài hiếm có trên đời ! Mà cái Lý Phàm , thế nhưng trong khoảng thời gian ngắn , liền lĩnh ngộ được dị hình hoá cốt?

Này cũng có chút . . . Quá không công bình đi!

Giờ này khắc này , Mộ Dung Anh nội tâm đúng (là) không thắng bằng , thế nhưng lên đi một tí lòng gan tỵ .

Nàng run tay một cái , một loạt Anh Hoa kiếm khí đã đến Lý Phàm trước mặt của . Lần này , nàng lại mất một tác vương , đã quên hạ thủ lưu tình !

Mà đối mặt nhiều như vậy Anh Hoa kiếm khí , Lý Phàm chỉ có thể hốt hoảng trong lúc đó chia hai tay , chắn ở trước người của mình !

Cũng may chính là , tiến vào Hùng ky binh lúc sau , Lý Phàm lực phòng ngự chiếm được thật to tăng cường , này Anh Hoa kiếm khí đánh vào trên người của hắn , cùng Lý Phàm hộ thể chân khí va chạm , cọ sát ra màu vàng Hoả Tinh.

Nhưng vẫn còn có chút xuyên thấu qua chân khí của hắn , đâm vào trên người của hắn , ở Lý Phàm trên người lưu lại càng nhiều là vết thương !

"Hừ!"

Lý Phàm cứ như vậy giơ cánh tay , đỡ đòn này đó Anh Hoa kiếm khí , từng bước từng bước đi hướng Mộ Dung Anh !

Tiến vào Hùng ky binh lúc sau , Lý Phàm trừ bỏ Hùng Kích thuật ở ngoài , đúng (là) không có biện pháp dùng tới này Chiêu Thức Của Hắn.

Hắn chỉ có thể đối cứng lên , xông đi lên !

Mộ Dung Anh nhú mày , Lý Phàm chẳng lẽ là điên rồi sao?

Nàng nhanh hơn Anh Hoa kiếm khí tốc độ chạy , cố gắng đem Lý Phàm bức lui ! Nhưng Lý Phàm chẳng những không lùi , ngược lại khóe miệng chậm rãi hiện lên tươi cười !

Hắn giống như rất vui vẻ , rõ ràng bị nhiều như vậy tổn thương , thì vẫn còn có thể hài lòng đứng lên sao?

Ngay tại Mộ Dung Anh do dự một chút thời gian , Lý Phàm đích tay đã muốn khoát lên trên vai của nàng .

"Ta bắt được ngươi ."

Lý Phàm trong đôi mắt của lóe ra một loại vui sướng , tiếp theo , hắn một tay nhắc tới , Mộ Dung Anh thân thể trực tiếp bị hắn cấp bắt hết !

"Hô !"

Lý Phàm cùng quãng bao tải dường như , đem Mộ Dung Anh thân thể trùng điệp hướng về mặt đất đập tới !

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xi: 11199099

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

118 thực hiện đánh cuộc

118 thực hiện đánh cuộc

"Nhất Kiếm Xuyên Tâm !"

Mộ Dung Anh đối với Lý Phàm chìa một ngón tay , một quả Anh Hoa kiếm khí thẳng đến Lý Phàm mi tâm của mà đi , cố gắng ngăn cản Lý Phàm công kích !

Nhưng Lý Phàm lại đưa tay phải ra, ôm đồm nát này cái kiếm khí !

"Àm!"

Mộ Dung Anh thân thể đập ầm ầm ở tại trên mặt đất , nàng thể nhưng bị thua thiệt !

Lý Phàm lần đầu tiên đắc thủ !

Hắn phi thường vui vẻ , nhưng không có do dự chút nào , đã muốn giờ chân lên , cố gắng thái hướng Mộ Dung Anh !

Hùng đập !

Lúc ban ngày , Lý Phàm chính là dựa vào một cước này , thái Lý Văn Trác miệng phun máu tươi !

Nhưng Mộ Dung Anh chính là Mộ Dung Anh , này mình chủ võ lâm danh hào , cũng không phải là không công có được . Nàng năm ấy 16 tuổi thời gian , cũng đã đá khắp thiên hạ võ quán , thắng lần danh môn đại phái !

Kinh nghiệm chiến đấu của nàng phi thường phong phú , tuy rằng bị Lý Phàm chiêu thức cấp kinh sợ đến , nhưng đã muốn rất nhanh kịp phản ứng .

Lý Phàm một bộ này đập bể thái đá , là liên tục kỹ . Coi như ăn chiêu thứ nhất , nhưng phía dưới nếu tránh thoát nói , Lý Phàm công kích liền không có hiệu quả rồi.

Mộ Dung Anh Hữu Thủ trên mặt đất vỗ , thân thể của hắn lập tức khinh phiêu phiêu trượt đi ra ngoài , rơi xuống bên cạnh cọc gỗ mặt trên , bảo trì Kim Kê Độc Lập tư thế , sau đó hai ngón tay chỉ vào Lý Phàm .

"Lạc Anh thiên lý !"

Một tiếng nũng nịu , tiếp theo kia cả phòng Anh Hoa kiếm khí bỗng nhiên tụ tập, sau đó xoay tròn lấy hướng về Lý Phàm đánh tới !

Lý Phàm thân thể bị trúng mục tiêu , vô số Anh Hoa kiếm khí phụ giúp thân thể hắn , đem hắn trùng điệp gánh vác ở phía sau trên vách tường !

"Àm!"

Lý Phàm phun ra một ngụm máu tươi, lần này để cho hắn bị thương không nhẹ !

Mộ Dung Anh có thể không phải là cái gì ôn nhu nữ hài tử , chân chính tỷ võ thời điểm , nàng chắc là sẽ không lưu thủ đấy!

Lý Phàm tron rơi xuống mặt đất , lau khôe miệng máu tươi , dùng nội công khẩn cấp chữa thương , đồng thời hướng về ứng đối phương pháp .

Trừ bỏ Thiêm kích thuật , chiêu thức của mình chủ yếu đều là cận chiến công phu , cùng Mộ Dung Anh đánh , tựa hồ có điểm có hại .

Mà Thiêm kích thuật khí công vận chuyển lại lại có đó chậm , đối phó Mộ Dung Anh loại này nhanh chóng kiếm khí , thật sự là không thích hợp .

"Thế nào , nhận thua sao?"

Mộ Dung Anh có chút kiêu ngạo mà nhìn thấy Lý Phàm , "Thân làm một người người mới học , ngươi vẫn chưa tới hỏa hậu."

Nàng đã muốn khôi phục được Cửu Hồ Nhị Long chi lực , khoảng cách trước kia tứ Long chi lực , kém cũng không phải nhiều lắm .

Nhất là nàng hiểu được hóa hư là thật , nếu là bị Lý Phàm đã bại , vậy coi như thực làm trò cười rồi.

"Không nhận thua ."

Lý Phàm đầu sẽ cực kỳ nhanh chuyển, hắn nhìn thoáng qua ngón tay của mình , Mộ Dung Anh có thể dùng ngón tay phóng thích kiếm khí , như vậy mình có thể không thể dùng ngón tay phóng thích Chân khí?

Có ý nghĩ này lúc sau , Lý Phàm liền áp bách chân khí của chính mình , hướng về trên ngón tay hội tụ !

Tương tượng súng lục nguyên lý , Lý Phàm giờ lên tay phải của mình , chia ngón cái cùng ngón tay , giống đúng (là) một khẩu súng đường như , nhắm ngay đối diện Mộ Dung Anh .

Mộ Dung Anh Vi Vi nghiêng đầu , không biết Lý Phàm là dụng ý gì .

Đúng lúc này , Lý Phàm chân khí trong cơ thể đã bị hắn dồn đến đầu ngón trở lên! Đây ngón trở lập tức cảm giác được một trận sung cảm giác, nhường Lý Phàm có một loại không thể không bắn xúc động !

Ôi chao , ý nghĩ này vì sao như thế tà ác !

Lý Phàm lắc rúng chính mình này không cần phải ý niệm trong đầu , sau đó nhắm ngay Mộ Dung Anh !

"Ba !"

Chân khí theo Lý Phàm trên ngón trở nổ ra, hóa thành một đạo khí trụ , rất nhanh hướng về Mộ Dung Anh bắn tới !

Mộ Dung Anh chấn động , nàng không nghĩ tới Lý Phàm thế nhưng sẽ có cổ quái như vậy phương thức xuất chiêu ! Nàng theo bản năng thay đổi Anh Hoa kiếm khí , đang bên người ngưng tụ thành một đoàn , cố gắng đỡ Lý Phàm lần này công kích !

"Àm!"

Nhưng Lý Phàm lần này uy lực mười phần , Mộ Dung Anh kiếm của khí phòng ngự lại bị kích phá !

Này Chân khí hình thành viên đạn xuất tại Mộ Dung Anh trên vai , nhưng bởi vì bị tiêu hao hết rất nhiều người khí kinh , cuối cùng vẫn là không thể phá vỡ Mộ Dung Anh cương khí hộ thể .

Dù là như thế , phía trên uy lực vẫn là thực kinh người , Mộ Dung Anh bị chấn đắc rút lui một bước , không chế được Anh Hoa kiếm khí cũng tan hết , hóa thành khí lưu vô hình , thổi ra sau lưng cửa sổ .

Nàng đôi mắt đẹp Lưu Tô , nhìn Lý Phàm , trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng nói không ra lời .

Ngắn ngủn một lát , này nhìn như bình thường trung học thiếu niên , cũng đã tiến bộ đến một cái làm cho mình đều hết ý cảnh giới !

Vừa mới cái kia một chút bắn ra Chân khí . . . Thậm chí có uy lực như thế !

"Như thế nào đây? Ta sẽ nói , ta nhất định sẽ siêu việt của ngươi ."

Lý Phàm chỉ vào Mộ Dung Anh , " , chúng ta tiếp tục đại chiến ba trăm hiệp !"

"Không cần ."

Mộ Dung Anh hai tay để xuống, vì hơi mang theo một chút tiểu ý, "Lần này là ngươi thắng."

"Thật vậy chăng?"

Lý Phàm có điểm không quá cùng tin lỗi tai của mình, Mộ Dung Anh thể nhưng, nhận thua?

"Đúng, ta vốn thâm nghĩ dùng Đường Nhập Thất thực lực đến thắng ngươi."

Mộ Dung Anh thoải mái thừa nhận nói: "nhưng ngươi làm cho ta ra Đường Phong Tạo Cực lực lượng, đích xác xem như ngươi thắng."

"Ha ha, vậy chúng ta là không phải..."

"Đầu ngươi lý cũng muốn này đồ vật lộn xộn!"

Mộ Dung Anh tức giận nói nói: "mới vừa thôi phòng ngươi...ngươi sẽ không chánh hành rồi! Ngươi muốn đúng (là) đem những này suy nghĩ lung tung tinh lực đều dùng đang luyện võ lên, ngươi nói không chừng trở nên mạnh hơn!"

"Tiểu cô nương, luyện võ cần từng bước một, vững chắc, sao có thể ngày ngày nhớ đột nhiên tăng mạnh đây?"

"Hừ, cho ngươi đâm ô tư tưởng làm lấy cớ!"

"Sao lại như vậy, nương tử a, ngươi xem, hai người chúng ta cảm tình không phải rất tốt sao, gần như tâm, ta tại sao có thể có này đâm ô tư tưởng đây?"

"Kia ước định có thể lấy tiêu sao?"

Mộ Dung Anh lập tức hỏi.

"Ngươi chờ một chút, ta trước cởi quần ra..."

"Dâm tặc, ta chém ngươi!"

Mộ Dung Anh khẽ vươn tay, một mảnh cánh hoa Anh Hoa kiếm khí lại mơ hồ hình thành!

"Ồi chào ôi chào ôi chào, nương tử, không mang theo như ngươi vậy a! Ngươi không nói ngươi giữ lời nói đấy sao?"

"Nhưng ngươi vẫn không tính là hoàn toàn thắng ta..."

Mộ Dung Anh ánh mắt xoay xoay, theo sau hơi ửng đỏ mặt, nói nói: "vậy ngươi liền hôn ta một chút tốt lắm... Nhưng là, ôn nhu một chút, không nên cử động thai khí... Quá hạn không đợi..."

Động em gái ngươi thai khí, ngươi lại không mang thai!

Lý Phàm tâm lý nhịn không được cmm, nhưng tận dụng thời cơ, tới trước cái 360 độ hoa thức thấp hôn nói sau!

Bất quá phải chú ý không chế một chút của mình Thuần Dương thể, miễn cho lại từ Mộ Dung Anh trong miệng rút ra ra Chân khí, như vậy đã có thể không tốt lắm.

Lý Phàm nhắc nhở chính mình, sau đó chậm rãi đi hướng Mộ Dung Anh.

Mộ Dung Anh tựa hồ có hơi kích động giống nhau, thể nhưng nhắm lại hai mắt của mình.

"Nương tử, ngươi là thẹn thùng sao?"

Lý Phàm nhớ tới hai người mới vừa lúc gặp mặt, khi đó Mộ Dung Anh thân hân thân hơn quyết đoán a! Lại nhìn hiện tại, ngược lại thẹn thùng sao?

"Nói bậy!"

Mộ Dung Anh theo trong cổ họng hừ một tiếng, "Ta lúc nào sẽ sợ! Ta chỉ thì không muốn thấy mặt của ngươi thôi, chán ghét ngươi."

"Vậy ngươi liền nhắm mắt lại tốt lắm."

Lý Phàm ở bên tai nằng nhẹ giọng nói ra, "Ta thích nhìn ngươi như vậy đủ rồi."

Mộ Dung Anh tựa hồ nhẹ nhàng chiến run một cái, bắt đầu chờ đợi này đến muộn thật lâu hôn.

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

119 nhân sinh như diễn

119 nhân sinh như diễn

Mộ Dung Anh nhắm hai mắt lại, cũng không dám dùng Chân khí đi cảm ứng chung quanh, giống như dùng liền nhau Chân khí đụng chạm một chút Lý Phàm đều không dám dường như.

Nhưng trong khi chờ đợi hôn còn chưa tới, Lý Phàm lại tựa vào trên người của mình.

Người kia... Hắn lá gan quá! Chính mình chính là minh chủ võ lâm, hắn có thể nào vô lễ như thế!

Nhưng hắn đúng (là) vị hôn phu của mình... Lại là phụ thân của hải tử, coi như ôm chính mình... Cũng không có gì không đúng đích đi... Nhưng phải... Nhưng đúng (là) dù sao còn chưa có kết hôn mà!

Không được, nhất định hảo hảo giáo huấn hắn, hắn có thể biết quy củ!

Còn chờ cái gì đâu rồi, Mộ Dung Anh, lên a...!

Mộ Dung Anh âm thầm thúc giục chính mình hạ xuống, nhưng nàng lại nửa ngày không có bất kỳ động tác gì. Bất quá mời nàng kỳ quái vắng, Lý Phàm nửa ngày cũng không có động tác, hình như là rất lưu luyến ngực của mình giống nhau.

Nàng cảm giác được có chút không đúng lắm, vì thế vừa mở mắt nhìn, phát hiện Lý Phàm đã muốn đã ngủ mê man, rõ ràng đang ngủ say, giống như ai cũng quấy rầy không dứt giống nhau.

Người kia... Thời điểm mấu chốt như vậy, lại ngủ thiếp đi...

Mộ Dung Anh tức giận quá, làm cho mình đợi nửa ngày! Bất quá hắn là rất mệt mỏi, dù sao cùng mình đánh một trận, lại bị đó tổn thương.

Nhìn thấy trong ngủ say Lý Phàm, Mộ Dung Anh nhìn không được có chút ấm lòng. Đây chán ghét gia hỏa, chỉ có ngủ thời gian mới có thể nghiêm chỉnh lại. Ai, chính mình tìm như vậy tính trẻ con một người chưa lập gia đình phụ, cũng không biết là đúng là sai. Bất quá mặc kệ kết quả như thế nào, nàng Mộ Dung Anh đều cũng chịu trách nhiệm! Đây đúng (là) lựa chọn của hắn, liền gặp đi xuống!

Lý Phàm đích thật là mệt mỏi, một ngày đã trải qua hai trận đại chiến, còn đột phá một ít thực lực. Cùng một cảm giác, trực tiếp theo vào lúc ban đêm hơn sáu điểm, ngủ thẳng tới sáng ngày thứ hai sáu giờ.

Suốt mười hai giờ giấc ngủ, Lý Phàm kinh mạch trong cơ thể đã muốn tự động vận chuyển, đem Chân khí đều cấp đã khôi phục.

"Người đã tỉnh?"

Lý Phàm vừa mở mắt, liền thấy Mộ Dung Anh tựa ở bên cạnh mình.

Như thế ngạc nhiên, ngày xưa đều là trốn mắt thấy Thiệt Trụ, hôm nay lại trốn mắt thấy được một người khác!

"Kỳ quái... Làm sao người theo ta trong mộng chạy ra ngoài?"

Lý Phàm theo bản năng hỏi.

Mộ Dung Anh nháo cái mặt đỏ ửng, hung hăng trừng Lý Phàm liếc mắt một cái, "Nói hươu nói vượn cái gì! Ta là sợ người ban đêm tâm ma quấy phá, ý đặc biệt nhìn thấy người. Nếu người đột nhiên nhập ma, ta liền hôn thủ chém người, lấy lưu hậu hoạn!"

"Nương tử... Người này có thể quá độc ác a!"

Lý Phàm dở khóc dở cười, "Câu tục ngữ được, trăm năm sửa cùng giường độ, ngàn năm gọn gàng cùng gối ngủ! Mọi người một đời vợ chồng, tại sao có thể như vậy chứ!"

"Được kêu là trăm năm gọn gàng cùng thuyền độ!"

Mộ Dung Anh ánh mắt đều phải trở mình lên trời , "Lại không đứng đắn rồi, sớm muộn gì bị tâm ma ăn ."

"Ta làm sao không đứng đắn rồi, muốn cùng tự nương tử thân thiết , đây không phải một người nam nhân tối phản ứng tự nhiên sao !"

Lý Phàm thực nghiêm túc nói nói: " nương tử , ta muốn là đúng người không có cảm giác rồi, đó mới kêu có vấn đề."

"Hả? Người nói như vậy , ta còn phải cảm tạ người sao?"

"Vậy cũng được không cần , người một nhà đừng nói hai nhà nói ."

Lý Phàm lập tức nói nói: " sao có thể cùng chính mình nam nhân khách khí như vậy đâu rồi, vậy không rất khách khí sao !"

"Người nằm mơ đi, nói hai câu người còn suyễn lên !"

Mộ Dung Anh hôm nay quang vội vàng mắt trắng dã , "Xé ra những thứ vô dụng này , lời của người liền đặc biệt nhiều ."

"Nương tử người sao có thể nói như vậy!"

Lý Phàm thật sâu thở dài , "Ta nói đều có thể lời thật lòng , ta muốn là không nhiều, kỳ thật chính là cùng nương tử có thể bình an cùng một chỗ , cùng cuộc đời này , đã muốn cũng đủ rồi ."

"Thân làm một người nam nhân , sao có thể như thế không chí khí !"

Mộ Dung Anh nhin không được răn dạy và quở mắng .

"Thân làm một người nam nhân , ta tự nhiên biết mạnh hơn ."

Lý Phàm nhìn ngoài cửa sổ , "Chính là từ gặp được người lúc sau , ta mơ ước lớn nhất liền thay đổi . . . Thăm nghĩ canh giữ ở bên cạnh người , qua hết cả đời này là tốt rồi . Cái gì mình chủ vô tâm , đệ nhất thiên hạ , này đó bất quá đều là nhất thời . Chỉ cần có người , này đó thật sự không đáng giá nhắc tới ."

"Người . . . Thật là nghĩ như vậy sao?"

Mộ Dung Anh tựa hồ có hơi xúc động .

"Đúng vậy a . . . Hơn nữa . . . Có chuyện . . . Ai , coi như rồi, không nói cũng thế ."

"Chuyện gì , nói mau !"

Xem Lý Phàm áp a áp ứng , Mộ Dung Anh theo bản năng cảm giác có chút không tốt lắm , lập tức thúc giục nói .

"Thật sự là . . . Sĩ Vu nói ra miệng a . . ."

"Nói mau !"

"Kỳ thật . . . Ta ngày hôm qua cùng Lý Văn Trác lại đánh một trận ."

Lý Phàm trong ánh mắt đã tràn ngập ưu thương , "Hắn luyện một thân Tiểu Vô Tướng Thần Công , hơn nữa đã thương ta , để cho ta nội phủ đã bị rất lớn tổn thương ."

"Người nói cái gì?"

Mộ Dung Anh biến sắc , mà Lý Phàm cười khổ nói , "Cho nên ngày hôm qua ta mới vội vàng muốn đánh bại người , lấy tâm nguyện của ta . . ."

"Người . . . Làm sao không nói sớm?"

"Nói như thế nào , ta cũng vậy người đàn ông ."

Lý Phàm Mẹ nó chứ ho hai tiếng , "Ta chỉ đúng (là) tiếc nuôi chính mình , trẻ tuổi như vậy , vẫn sống không bao lâu . Ta thực xin lỗi cha mẹ , cuối cùng cũng chưa có thể lưu lại một trẻ bán nữ ."

"Người . . . Người không thể chết được . . ."

Mộ Dung Anh kéo lại Lý Phàm đích tay , mà Lý Phàm khoe mắt hàm chứa nước mắt vui mừng , "Ta cũng không muốn chết . . . Nhưng ta thân thể của chính mình , ta biết . . ."

"Ta sẽ không để cho người chết , ta sẽ tìm người đi cứu người ."

Mộ Dung Anh nói xong, muốn đứng dậy, mà Lý Phàm kéo lại nàng, "Không còn kịp rồi, chờ được vậy, má đã sung . . . Ta chỉ hy vọng có thể lưu lại cái hương khói thì tốt rồi . . ."

"Người yên tâm, ta nhất định sẽ đem con của chúng ta bồi dưỡng thành người."

Mộ Dung Anh khóe mắt tựa hồ đỏ, mà Lý Phàm giải thích nói "nương tử, người có thể luôn luôn hiểu lầm, hôn môi là không thể nào mang thai . . . Hai người chỉ có ngủ cùng một chỗ, mới có thể mang thai."

"Thì ra là thế."

Mộ Dung Anh gật gù đầu, "Người đại nạn buông xuống, thân thể của ta làm nương tử của người, lý nên cho người lưu lại hương khói."

Lý Phàm Tâm trung vui vẻ, có môn a có môn!

"Nương tử thực khéo hiểu lòng người, có thể có như người vậy nương tử, ta cuộc đời này không uống, chồng còn có gì đòi hỏi!"

"Đừng nói như vậy . . . Ta nhất định sẽ tìm được cứu phương pháp của người. Tiểu Vô Tướng Thần Công cố nhiên bá đạo, ta Mộ Dung Anh Vũ Thần quyết cũng không phải ngồi không!"

Mộ Dung Anh Nguyệt Mi một bó, thanh âm cũng cao Baidu.

"Ta nhưng có thể đợi không được quá lâu . . ."

Lý Phàm lại ho khan, "Nương tử . . . Thay vì phu khoan y giải đãi đi."

"Người . . . Phải ôn nhu một chút . . ."

Mộ Dung Anh lập tức nói.

"Uh, ta hiểu rồi."

"Còn có . . . Ta muốn ở trước mặt . . ."

Tuy rằng không hiểu lắm, nhưng Mộ Dung Anh hay là nghe một ít hạ nhân nói chuyện phiếm thời điểm nói qua.

"Được . . . Dù sao ta cũng không được rồi, đều tùy người."

Lý Phàm ý vị địa gật đầu, lại không dám làm ra rất đáng về vội vàng, sợ bị Mộ Dung Anh nhìn ra sơ hở!

Liền kém một ít rồi! Ngàn vạn lần không thể thất bại! Lý Phàm, cố lên, người là một danh diễn viên hợp cách!

Nói sau điều này cũng không có thể kêu lừa gạt, hai người không phải cho phép vợ chồng sao, sự tình như này, sớm muộn gì đều phải làm thôi! Mình cũng là vì cùng Mộ Dung Anh quan hệ có thể càng tiến một bước, nhọc lòng a!

Đang lúc Mộ Dung Anh chuẩn bị thay quần áo thời gian, Lý Phàm đích điện thoại đột nhiên vang lên.

Trên mặt bàn đích điện thoại, biểu hiện ra một người điện báo biểu hiện, Hoàng Lỗi!

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

120 Lâm Nguyệt Tiên phiếu điểm

120 Lâm Nguyệt Tiên phiếu điểm

"Cái gì kia, không cần phải xen vào hấn."

Lý Phàm Tâm nói, Hoàng Lỗi lúc này cho mình gọi điện thoại gì! Lập tức liền cần nước chảy thành sông được không?

"Nhận , ta nghe nghe ."

Mộ Dung Anh lại nói nói: " hấn đúng (là) huynh đệ của ngươi , ở ngươi lâm chung phía trước , khẳng định muốn ngươi nói chút gì đó đi."

"Không cần , huynh đệ nào có nữ nhân trọng yếu . . ."

"Lời này ta nhưng không thích nghe , đây không phải một cái giang hồ nam nhi lời nên nói ."

Mộ Dung Anh nói xong, đã muốn đưa tay trước lấy qua di động , sau đó nhận , thả hands-free rảnh tay .

"Đại ca a, hôm nay đem cái kia Lý Văn Trác Mẹ nó chứ gục xuống , chúng ta không chúc mừng một chút à?"

Trong điện thoại lập tức truyện lại Hoàng Lỗi kia sóng so với thanh âm của , "Đại ca , ta đây còn có chút tiền , buổi tối ta mời khách , ta đi làng chơi phiêu một chút à?"

Mộ Dung Anh khoe miệng đã muốn đã phũ lên tươi cười , Lý Phàm sau lưng bắt đầu dâng lên hàn ý .

"Đại ca , ngươi động không lên tiếng đâu rồi, không lên tiếng ta làm ngươi chấp nhận a !"

Hoàng Lỗi kia nói nhảm , tiếp tục lảm bảm bực , "Đại ca , ngươi không phải là thường theo ta oán hận , trong nhà cái kia cộp mẹ quá đáng ghét sao ! Thiếu não đầu óc tối dạ lại bá đạo ! Lần này ta cấp ngươi tìm cái tốt , cam đoan nhường đại ca ngươi tốt nhất phát tiết một chút . . ."

"Àm!"

Lý Phàm đích điện thoại đã bị một quả Anh Hoa kiếm khí cấp đánh bể ngoài cánh hoa , mà Lý Phàm lại càng thêm tức giận nói nói: " được rồi, nương tử , có tốt! Thằng ngốc này so với , ta đã sớm muốn mắng hấn ! Mỗi ngày la hét cần mang ta đi phiêu , ta là cái loại người này sao ! Ta Lý Phàm chính là xã hội mới tứ thanh niên tốt , một thân chính khí , sao có thể chứa được loại này dơ bẩn chuyện tình !"

"Thật sao?"

Mộ Dung Anh lạnh nhạt nói , "Vừa rồi chính là nghe được người nào đó nói , ta lại thiếu não , lại đầu óc tối dạ , vẫn còn rất bá đạo."

"Nói bậy bá đạo ! Nương tử ngươi đừng vội nghe tiểu nhân hồ ngôn loạn ngữ !"

Lý Phàm vội vàng giải thích , "Ta đối với ngươi một mảnh hết sức chân thành , thiên địa chứng giám !"

"Thật sao?"

Mộ Dung Anh trong thanh âm loáng thoáng đã muốn mang tới một tia sát khí , Lý Phàm vỗ bộ ngực của mình , "Đó là đương nhiên , nương tử tại trong lòng ta , luôn luôn giống như là tiên nữ ! Kia Hoàng Lỗi cũng không biết từ nơi này nghe được lời đồn , quay đầu lại ta đem hấn trói , nhường nương tử ngươi lợi hại ngoan quật hấn hả giận !"

"Cho dù là như thế . . . Vậy ngươi bệnh này đây?"

Mộ Dung Anh vươn tay ra , mạnh mẽ khoát lên Lý Phàm đích cổ tay lên , "Chân khí ổn định , không hề rối loạn chi voi . Lý Phàm a Lý Phàm , ta còn thực sự đúng (là) xem thường ngươi , ngươi diễn kỹ này có thể lấy cái Oscar giải Oscar a ."

"A, ta không sao chứ?"

Lý Phàm vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ , "Ta thật sự không sao chứ? Trời ạ , ta còn tưởng rằng chính mình cần chết chắc rồi !"

"Diễn , tiếp tục diễn ."

Mộ Dung Anh ôm cánh tay , tự tiểu phi tiểu nhìn thấy Lý Phàm , "Ta xem ngươi có thể diễn tới khi nào ."

"Nương tử , đừng làm rộn , thời điểm không còn sớm , ta nên đi học rồi."

Mười một kỳ nghỉ đã xong , Lý Phàm ngày lành cũng chấm dứt .

Mộ Dung Anh lại bêu môi một cái , rốt cuộc là ai ở hồ nháo , người này rất có thể lật ngược phải trái rồi!

"Lý Phàm , ngươi cảm thấy được , ngươi còn có thể kiện toàn đi học sao?"

Mộ Dung Anh lông mi giương lên , Lý Phàm Tâm lý rung động .

"Cái gì kia , nương tử , ngươi muốn ủng hộ vi phụ bài vở và bài tập ."

Lý Phàm lôi kéo Mộ Dung Anh tay áo , nói nói: " vì phu là một có lòng cầu tiến , sự nghiệp tâm ! Ta biết nương tử ngươi luyến tiếc ta , nhưng ta vẫn còn muốn đi làm tương lai của chúng ta mà liều mạng đánh !"

"Hừ! Chờ ngươi trở về , ta tiếp tục thu thập ngươi ."

Mộ Dung Anh xoay người ly khai Lý Phàm căn phòng của , Lý Phàm rốt cục nhẹ nhàng thở ra .

Mĩa , thực nguy hiểm a . . .

Lý Phàm nhin không được nhẹ nhàng thở ra , thậm nói cuối cùng là vượt qua nguy cơ lúc này ! Mĩa , còn phải đối cái điện thoại , nhưng bây giờ người không có đồng nào , thật sự là một đồng tiền làm khó anh hùng Hán a !

Mà Mộ Dung Anh ra ngoài phòng , lại với lên bên ngoài kêu một tiếng .

"Thiết Trụ , về nhà một chuyến , đem ta Lạc Anh kiểm theo trong nhà mang tới ."

Ts ! Giá nương môn buổi tối đúng (là) muốn mạng của ta a !

Lý Phàm thở dài , tâm nói mình mạng này có thể làm sao !

Mà lúc này , Thiết Trụ đẩy cửa phòng ra đi đến , đem rửa sạch sẽ đồng phục công tinh tế làm đất bỏ vào Lý Phàm trước mặt của .

"Cô gia , ngài đồng phục , còn có mấy mới ."

Lý Phàm nhìn thoáng qua , không ngờ là một cái ái phong 6 .

"Biến thành hoá trang nuôi ta cũng như thế , đây cũng quá phách lối !"

Lý Phàm có chút không quá thoải mái , "Thiết Trụ , ngươi dùng gì di động đâu rồi, hai ta đổi xuống."

Nhìn thấy Thiết Trụ theo trong túi quần lấy ra một cái vertu, Lý Phàm lặng lẽ hảo hảo thu về ái phong 6 .

Dù sao cũng là tin tức thời đại , không có cái điện thoại , nhân loại hãy cùng đã không có linh hồn giống nhau . Hắn đem giữ lại chuẩn bị cho tốt , mặc vào đồng phục , lúc này mới ra cửa .

Trạm thứ nhất đương nhiên còn phải phải đi đón Lâm Nguyệt Tiên , cái nha đầu này cũng không biết trù diễn vì cái gì , không nên chính mình tiếp tục cùng nàng đồng giả bạn trai bạn gái . Vốn Lý Phàm thật là cự tuyệt loại chuyện như vậy , nhưng nghĩ tới Lâm Nguyệt Tiên muốn trở thành bác sĩ tâm lý mục đích , Lý Phàm liền không nhin được có chút mềm lòng . Tiểu cô nương này cũng không dễ dàng , nên giúp nàng một tay thời gian , vẫn là giúp nàng một tay đi.

Ai , chính mình thật là rất thiện lương , thật sự là làm cho người ta cảm động a .

Lý Phàm đang đang thăm vui thời gian , Lâm Nguyệt Tiên cũng cuối cùng từ nhà ngang lý đi ra .

"Thực đúng giờ , cho ngươi thêm phần ."

Lâm Nguyệt Tiên trong tay không biết khi nào thì hơn cái quyền vớ nhỏ , trên lên nhớ một bút.

"Đây là cái gì?"

Lý Phàm nhin không được hỏi.

"Phiếu điểm a ."

Lâm Nguyệt Tiên rất chân thành thuyết nói: " hiện tại ngươi là bạn trai của ta rồi, bởi vì là còn tại thử việc , ta đương nhiên cấp cho ngươi chấm điểm sao . Thử việc điểm đủ , hợp cách , mới có thể chuyển sang chính thức . Không đủ , ngươi cũng chỉ có thể bị loại bỏ rồi!"

"Ngươi chờ một chút !"

Lý Phàm nghe được điểm tựa , "Thử việc bạn trai đúng (là) ý gì à? Ta lúc nào nói qua?"

"Ngươi có thể có thể đã quên , nhưng chúng ta bây giờ đích thật là thử việc bạn trai bạn gái ."

Lâm Nguyệt Tiên ho khan hạ xuống , ánh mắt có chút mất tự nhiên , "Tóm lại , đây là vì trị liệu tâm lý của ngươi bệnh mà nhất định phải tiến hành một bộ thủ tục . Ngươi không phải là phải phối hợp ta sao , muốn tuân thủ quy củ của ta a !"

"Luôn cảm giác là lạ . . ."

Lý Phàm cúi đầu xuống, tựa như đang tự hỏi cái gì.

"Lý Phàm, bệnh của ngươi còn không có hoàn toàn chữa khỏi!"

Lâm Nguyệt Tiên lập tức nói: "Ngươi tuổi nhỏ như vậy, cũng đã làm cho người ta làm đồng dưỡng phụ rồi, đây không phải bệnh trạng sao!"

"Ách..."

Lý Phàm thật là có điểm vô lực phản bác, Lâm Nguyệt Tiên rèn sắt khi còn nóng, tiếp tục nói, "Hơn nữa ta xinh đẹp như vậy cô nương cho ngươi làm bạn gái, ngươi lại vẫn tốt chán sao?"

"Ta chính là cảm giác có chút đột nhiên..."

"Của ta liệu pháp, chú trọng chính là quá trình!"

Lâm Nguyệt Tiên nghiêm trang nói: "Ngươi bây giờ là không có nhận thức qua chân chính yêu đương mùi vị, cho nên mới tâm lý vụn vặt, cam nguyện làm cho người ta làm đồng dưỡng phụ! Như vậy không được, thân thể của ta làm một người Y Sinh, có trách nhiệm cứu vớt người Vu trong nước lửa!"

"Vậy được rồi..."

Lý Phàm có một loại bị người lừa dối đi vào cảm giác, "Kia điểm, là chuyện gì xảy ra?"

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xì: 56711799

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

121 có một vấn đề muốn hỏi người

121 có một vấn đề muốn hỏi người

"Sát hạch điểm sao!"

Lâm Nguyệt Tiên đắc ý quơ quơ trong tay quyền vờ nhỏ, "Là (vâng, đúng) ta nghĩ ra được một cái phi thường có hiệu quả phương thức trị liệu!"

"Tại sao ta cảm giác có điểm mộng a..."

"Có cái gì mộng, rất đơn giản a, ta không phải mới vừa nói đến sao, ngươi tất phải đến nhất định được điểm, mới có thể trở thành là ta chính thức bạn trai!"

"Vậy cũng được làm chính thức bạn trai, có thể khả khả khả sao?"

Lý Phàm theo bản năng hỏi lên vấn đề này, sau đó chính mình ho khan hai tiếng. Mịa, như thế nào lập tức giao trong tim nói nói ra.

"..."

Lâm Nguyệt Tiên mặt một chút liền đỏ, nàng vươn tay ra, tựa hồ muốn nín Lý Phàm một phen. Nhưng bàn tay đến giống như, lại rút trở về.

"Nếu như là chính thức bạn trai bạn gái... Ở chung một lát, khả khả khả loại sự tình này, cũng không phải là không được..."

"Thực, thật vậy chăng?"

Lý Phàm nhăn nhó sáng lên, đây là có môn a!

"Dù sao ta cũng vậy không như vậy rất chế độ phong kiến, xã hội bây giờ quan hệ nam nữ không có chết như vậy bản rồi, chỉ cần ngươi sau khi nguyện

ý lấy ta , có một số việc có thể trước tiên làm ."

Lâm Nguyệt Tiên gật gù đầu , "Ta đã nói , coi như sở . Nói không tính , ta sẽ không nói . Bất quá , ta xem ngươi thật giống như không quá tình nguyện theo giúp ta xem bệnh , ta cảm thấy được vẫn là không cần ép buộc mới tốt , dù sao dưa hái xanh không ngọt ."

"Tiểu thầy thuốc Lâm , làm sao ngươi có thể nói như vậy!"

Lý Phàm lập tức nghiêm túc nói : "Ngươi nhưng là phải dốc lòng trở thành một danh bác sĩ tâm lý người , loại này nhỏ nhỏ gian nan khổ khổ , sao có thể làm khó được ngươi sao ! Ta đây là đang khảo nghiệm ngươi , rèn luyện ngươi , xem ngươi là có hay không có thể đột phá trở ngại trùng trùng , đem vận ác ma ốm đánh bại !"

"Thì phải là nói , ngươi nguyện ý sao?"

"Nguyện ý , đương nhiên nguyện ý !"

Lý Phàm liên tục gật đầu , "Có thể trợ giúp Tiểu thầy thuốc Lâm lớn dần , đây là ta không thể chối từ nghĩa vụ cùng vinh quang và may mắn !"

"Ta còn phải cảm ơn ngươi sao?"

"Khách khí cái gì , lời này nhưng là rất khách khí ."

Lý Phàm ưỡn ngực lên , "Làm trường học tiên tiến đệ tử , dẫn người hiểu biết ít đúng (là) nhiệm vụ của chúng ta !"

"Ngươi nằm mơ đi , ngươi mới là người hiểu biết ít sinh!"

Lâm Nguyệt Tiên lật ra cái lờm nguýt , "Nghiêm trang nói lời bịa đặt , ta cũng vậy bội phục ngươi chết bầm ."

"Đó cũng là Tiểu thầy thuốc Lâm điều - giáo thì tốt hơn."

"Cái gì điều - giáo ! Được kêu là chữa bệnh !"

"Được rồi , chữa bệnh !"

Lý Phàm Trọng Trọng gật đầu , "Chính là cái này ý tứ ! Nhiều ít phân mới có thể đủ tư cách à?"

"Muốn theo thực tập kỳ tiến vào chính thức kỳ , nhất định phải đạt tới 100% mới được ."

Lâm Nguyệt Tiên chỉ chỉ vốn nhỏ , "Nếu như bị khấu trừ trở về 0 phân , hai người chúng ta cũng chỉ có thể bye bye !"

"Đừng nha , ta đây hiện tại nhiều ít phân à?"

"Đưa cho ngươi Cơ Sở phân đúng (là) thập phần ."

Lâm Nguyệt Tiên hăng hăng hăng hăng thuyết nói : "hôm nay ngươi tới thực đúng giờ , không tẻ , thêm 2 phân . Bất quá ngươi Đầu Phát vẫn là loạn như vậy , không có sửa sang lại , hình tượng phân cúp 2 phân . Cho nên ngươi bây giờ còn là thập phần ."

"Mới 10 phân a !"

Lý Phàm có chút thất vọng , "Không thể nhiều cấp điểm sao?"

"Vậy phải xem ngươi biểu hiện của mình sao ."

Lâm Nguyệt Tiên cười hi hi nói , "Biểu hiện được , tự nhiên sớm muộn gì đều phải đầy 100% ! Cố lên đi thiếu niên , ta xem trọng ngươi ồ!"

"Cảm ơn . . ."

Lý Phàm Alexander , cảm giác mình giống như rơi vào rồi Lâm Nguyệt Tiên bầy giống nhau .

Trên một đường này , Tiểu cô nương đều rất vui vẻ , ý vị cùng Lý Phàm nói gần nhất nghĩ nàng gặp phải sự tình .

"Ta một cái trung học sơ cấp học bù sinh lại vẫn để cho ta làm bạn gái của hắn đâu rồi , hi hi . . . Đây tiểu chính thái (*bồ nhí) còn thật đáng yêu ."

"Ngươi . . . Thậm chí ngay cả học sinh trung học đều không buông tha . . ."

Lý Phàm đạp xe đạp , sầm mặt lại , "Trâu già gặm cỏ non . . . Súc sinh . . ."

"Ngươi nằm mơ đi , ngươi mới là súc sinh!"

Lâm Nguyệt Tiên cúi, véo Lý Phàm một phen, "Ta chính là cảm thấy được người ta hài từ thật đáng yêu thôi!"

"Người Khả Lạp đến đi, bây giờ học sinh trung học, làm sao đáng yêu! Người cho là đúng (là) niên đại gì!"

Lý Phàm nhắc nhở Lâm Nguyệt Tiên, "Cho hân một cái cơ hội, là hân có thể đem người cấp ngủ!"

"Đi đi đi, tư tưởng thực tà ác!"

Lâm Nguyệt Tiên thờ phỉ phò nói "chiều người nghĩ như vậy, thế giới này hân là đáng sợ!"

"Dù sao chính người cẩn thận nhiều điểm đi, đừng uống người ta đưa cho người thủy chẳng hạn!"

Lý Phàm luôn mãi nhắc nhở.

"Yên tâm đi, ta cũng không là tiểu hài từ rồi, điểm ấy lòng cảnh giác vẫn phải có."

Lâm Nguyệt Tiên tay ôm lấy Lý Phàm hông của, cười hi hi nói, "Người có phải là ghen hay không?"

"Đương nhiên ghen tị, phi thường ghen!"

Lý Phàm cũng không phủ nhận, "Hai ta hiện tại chính là thực tập bạn trai bạn gái! Cái này kêu là, sống ngày nào hay ngày ấy!"

"Đừng con em người! Người mới là hòa thượng! Đây đều cái gì so sánh, của người nghĩ vẫn là thế nào học!"

Lâm Nguyệt Tiên mắt tròn trắng.

"Ta sau khi nhất định còn thật sự cùng Tiểu Lâm lão sư học Hán ngữ!"

Lý Phàm lập tức nói.

"Này còn tạm được..."

Lâm Nguyệt Tiên do dự một chút, sau đó nhẹ giọng hỏi.

"Lý Phàm... Ta hỏi người một vấn đề, người nhất định nghiêm túc trả lời ta."

"Ài u, lời này của người có thể hỏi người. Con người của ta cho tới bây giờ đều là phi thường nghiêm túc, không thích nói giỡn!"

"Làm trò người..."

Lâm Nguyệt Tiên gắt một cái, lại hỏi nói: "ta hỏi người... Người yêu thích ta sao?"

"Ha?"

Lý Phàm lạng đi một chút, này Lâm Nguyệt Tiên làm sao sẽ đột nhiên hỏi vấn đề như vậy?

Này không giống tính cách của nàng a!

"Người... người đừng hiểu lầm, đây là đối bệnh tình một loại nghiên cứu thảo luận!"

Lâm Nguyệt Tiên lập tức cường điệu, "Ta cũng cần biết người bây giờ tâm lý trạng huống!"

"Được rồi..."

Lý Phàm nghĩ một chút, "Ta cảm thấy, còn chưa nói tới thích đi, nhưng hân là có hảo cảm."

"Hừ!"

Lâm Nguyệt Tiên nặng nề mà hừ một tiếng, chính mình chính là hoa hậu giảng đường cấp chính là nhân vật, truy của mình nam sinh đều có thể theo nhị trung xếp hàng đến huyện bên đi rồi! Mà cái Lý Phàm được không, dám nói chỉ có hảo cảm mà thôi!

Tuy nói Lý Phàm có một xinh đẹp như vậy vị hôn thê đi... Nhưng hai người dù sao cũng có lớn như vậy thân phận chênh lệch, cộng đồng đề tài khẳng định cũng ít!

Sớm muộn cũng có một ngày, sẽ làm Lý Phàm yêu thích hơn của mình!

Lâm Nguyệt Tiên trong lòng âm thầm thề.

Lý Phàm tới trường học thời gian , trong lớp vẫn là cùng thường ngày , có vội vàng tịch thu bài tập, có vội vàng ngủ bù. Hắn liếc mắt một cái liền nhìn thấy Đặng Tư Duy , bạn thân này vốn ở cao đàm khoát luận , chứng kiến Lý Phàm sau khi đi vào , lập tức hành quân lạng lẽ , không một tiếng động , cúi đầu bắt đầu làm bài thi .

"Đây không phải Đặng Tư Duy Đặng đồng học sao ."

Lý Phàm cười ha hả nhìn thấy hắn nói nói: " ta nhớ được ngươi thật giống như còn nói qua muốn ăn Tường tới . Thế nào a, là ăn nóng hổi đó a , vẫn là ăn ướp lạnh đó a . Tất cả mọi người là đồng học , chỉ cần ngươi lên tiếng , ta từng phút đồng hồ chuẩn bị cho ngươi đi ! Ta nhưng hay sống Lôi Phong , thích nhất giúp người làm niềm vui rồi."

Đặng Tư Duy hận đến nghiêng răng nghiêng lợi , đáng chết này Lý Phàm , ai có thể nghĩ tới hắn thế nhưng thật sự ngu môn thành tích hợp cách !

"Thì sao, Đặng đồng học , còn là một nam nhân sao?"

Lý Phàm nhìn thấy Đặng Tư Duy không nói lời nào , lại hỏi tới đầy miệng , "Như thế nào , ngươi đây là muốn bội ước hay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

122 tân lão sư

122 tân lão sư

"Cái gì bội ước . . ."

Đặng Tư Duy bắt đầu chơi xấu , "Liên thành tích của ngươi , có bản lĩnh thi so với ta tốt ! Thi bất quá ta , coi như năng lực gì !"

"Đặng Tư Duy , thân là nam nhân , nói ra , trên bảng đình !"

Lý Phàm cười lạnh một tiếng , "Ngươi tuy rằng thành tích không tệ, nhưng liên người đàn ông cũng không tính là . Chỉ ngươi này đức hạnh , cũng khó trách Lâm Nguyệt Tiên chướng mắt ngươi ."

"Nói hươu nói vượn ! Chướng mắt ta , chẳng lẽ có thể trúng ý ngươi?"

Đặng Tư Duy tức giận lên, "Ta nhưng đúng (là) Đặng Tư Duy , toàn trường thành tích đệ nhị nam nhân ! Ngươi không qua vừa mới qua đạt tiêu chuẩn tuyển mà thôi, có tư cách gì so với ta ! Ta nhưng đúng (là) trong mắt các lão sư vật cứng , tương lai có thể thi đậu một khu nhà đại học danh tiếng ! Chờ ta vượt trội , làm trò thành phần tri thức ngày nào đó , ngươi chỉ có thể dẫn độ nhật , ngồi ăn rồi chờ chết ! Học tập không giỏi người, xứng cùng ta đánh đố sao "

"Đặng Tư Duy , ngươi làm sao nói kia?"

"Chúng ta học tập không giỏi chộc giận ngươi sao?"

"Ngươi nha cũng quá điên đi!"

Chung quanh một ít học tập không giỏi các học sinh lập tức đều không vui , này Đặng Tư Duy quá kiêu ngạo rồi, mở bản đồ pháo a, đem một đám người đều cấp oanh tạc !

"Các ngươi Hô cái gì kêu ! Các ngươi có tư cách gì đối với ta kêu !"

Đặng Tư Duy gầm hét lên , "Cẩn thận ta mết với lão sư , nói các ngươi liên hợp lại khi dễ ta ! Nhìn xem đến lúc đó các ngươi có hay không quả ngon để ăn ! Các ngươi đám người kia cận bã , bại hoại , căn bản cũng không xứng cùng ta ngồi ở một cái trong phòng học !"

"Àm!"

Lý Phàm quả đấm của đã muốn trừng đập mới hạ xuống , nện ở Đặng Tư Duy mặt trước mặt của trên bàn học .

Này cái bàn học lập tức vỡ vụn thành ngoài cánh hoa , sợ tới mức Đặng Tư Duy suýt nữa tiểu trong quần .

"Người thả cái rắm thúi quá , hun đến ta không nhịn được nghĩ đánh người ."

Lý Phàm đem Đặng Tư Duy sợ hãi .

"Đặng Tư Duy , người thành tích tốt , không ý nghĩa người tài trí hơn người ."

Lý Phàm Nhất Biên xoa quả đấm của mình , Nhất Biên lạnh lùng nhìn thấy Đặng Tư Duy , "Coi như khởi điểm bất đồng , Mọi người cũng đều là bình đẳng ! Con đường của tương lai đến tốt cùng như thế nào , người nói không tính , ta nói cũng không tính . Thực sự tương lai ngày nào đó , ta Lý Phàm cũng sẽ không ăn người một miếng cơm !"

Hắn chỉ vào Đặng Tư Duy , "Sau khi lại để cho ta từ trong miệng người nghe ra một câu xem thường lời mà nói..., ta bóp nát người một ít miệng nát vụn nha !"

"Người...người dám uy hiếp ta !"

Đặng Tư Duy thở gấp gấp mấy hơi thở , Lý Phàm cười rộ lên , "Đúng vậy a, ta uy hiếp người , như thế nào đây? Người đi cáo lão sư đi, ngốc so với !"

"Bất quá cáo lão sư lúc sau , người có hay không còn có thể từ chối kiện toàn , chúng ta không chắc chắn chứng minh ."

Bạch Lâm Lạc tọa ở vị trí của mình , phong khinh vân đạm Địa đầy kính mắt , đích lăm lăm một câu .

"Lý Phàm , người bây giờ đánh hắn một trận đều được !"

"Dù sao chúng ta cũng nhìn không thấy !"

"Học giỏi thì sao, nói không chừng đúng (là) tịch thu tới !"

"Đúng đây, đạo văn câu !"

Chung quanh đệ tử sớm đã bị Đặng Tư Duy trong lời nói khí bất mãn rồi, sôi nổi reo lên .

"Các người nói hưu nói vượn ! Ta chưa bao giờ đạo văn !"

Đặng Tư Duy muốn khóc , "Ta đều dựa vào của mình chân thật thành tích ! Nói ta chép tập , các người con mắt kia thấy được? Các người đây là vu oan , đúng (là) hãm hại ! Đúng (là) ghen tị !"

"Đặng Tư Duy , người cũng không tư cách nói lời này chứ?"

Lý Phàm nghe được Đặng Tư Duy nói như vậy , lập tức bĩu môi một cái , "Lúc trước người lại là thế nào cho ta bịa đặt hay sao? Ta lịch sử thi hơn người , là được tịch thu hay sao? Ai cho người bịa đặt quyền lợi , người lại con mắt kia thấy được?"

"Ta...ta . . ."

Đặng Tư Duy nói không ra lời , Lý Phàm ôm cánh tay , mắt lạnh nhìn hắn , "Đặng Tư Duy , người đang làm , trời đang nhìn ! Người thành tích coi như đủ cho , cũng chính là đồ cận bã mà thôi !"

"Lý Phàm ! Có đúng khí mười năm sau thấy rõ ràng !"

Đặng Tư Duy hung hăng nói nói : " mười năm lúc sau , ta muốn người ôm bắp đùi của ta quỳ liếm ta !"

"Không cần mười năm , năm năm cũng đủ để !"

Lý Phàm chìa một bàn tay , "Con người của ta chính là chỗ này sao để nói chuyện , người nghĩ đồ , ta sẽ chơi với người tới cùng ."

"Lão Sư đến đây ."

Cửa có đệ tử nhắc nhở hạ xuống, Lý Phàm nhìn nhiều Đặng Tư Duy hai mắt , lúc này mới ngồi trở lại đến chỗ ngồi của mình .

Thường Xuân Hi đi đến , chứng kiến Đặng Tư Duy trước người xem ra bề nát bàn học , kinh hãi nói : "Đặng Tư Duy , bàn học sao lại thế này?"

Đặng Tư Duy khoe miệng Vi Vi co quắp hạ xuống, sau đó cắn răng nói nói : " Thường lão sư . . . Cái bàn không quá rắn chắc . . ."

"Hồi đầu về phía sau cần kia tiếp tục dọn sạch một trương , trước tập hợp cùng ngồi cùng bàn cùng nhau dùng một chút đi."

Thường Xuân Hi đối Đặng Tư Duy không thể nghi ngờ là phi thường khoan dung, hắn cầm sách lên vốn , bắt đầu giảng bài , liền nhìn cũng không nhìn Lý Phàm bên này liếc mắt một cái .

Tựa hồ trường học bắt đầu đối Lý Phàm áp dụng chiến tranh lạnh thái độ , trước mắt đối với hắn đúng (là) không quan tâm . Nhưng Lý Phàm biết , sự tình tuyệt đối không đơn giản như vậy , hiệu trưởng với hắn xem như sắp có huyết hải thâm cừ rồi , đánh con của hắn chuyện kia , hắn tuyệt đối sẽ không liền nhịn như thế đây!

"Hôm nay mới tới một cái Anh ngữ lão sư , Mọi người hoan nghênh xuống."

Một chuyển ngữ văn khóa lúc sau , có người xao hưởng liễu cửa phòng học . Thường Xuân Hi ra đi nhìn một chút , quay đầu lại đối các học sinh nói .

"Các người trước Lão Sư bởi vì mang thai , tạm thời không thể cấp Mọi người đi học ."

Các học sinh sôi nổi nghị luận lên , mới tới Lão Sư là ai , có thể hay không rất nghiêm khắc?

"Ai , nếu mỹ nữ thì tốt rồi ."

Vương Cường tại nơi cười hắc hắc , thanh âm thật lớn , Thường Xuân Hi đều nghe được , nhưng cũng không hé răng .

Dù sao Vương Cường đích bối cảnh cũng rất cứng rắn , Thường Xuân Hi không muốn trêu chọc đệ tử như vậy .

Đang trước mặt mọi người nghị luận âm ỉ thời điểm , một cái đội kính đen mỹ nữ trẻ tuổi đi vào trong phòng học .

Mỹ nữ này chải lấy ngang tai tóc ngắn , mặc trên người nhất áo sơ mi trắng , nửa mình dưới còn lại là màu đen Bách Hợp váy . Tuy rằng nhìn qua đơn giản , nhưng lại có một loại thư hương hơi thở tao nhã !

Theo nàng đi tới , các nam sinh sôi nổi nuốt nước miếng một cái .

Mỹ nữ , đó là một đại mỹ nữ a !

Liền Lý Phàm đều có chút kinh ngạc , gần nhất đây là thế nào , như thế nào gần nhất nhiều mỹ nữ như vậy hướng trong trường học chạy?

Hắn nói thầm trong lòng , Mộ Dung Anh đúng (là) vì mình mà đến , không sẽ cô gái đẹp này Lão Sư cũng là hướng chính mình tới chứ?

Ha ha , chính mình thật đúng là thích mơ mộng hão huyền !

"Vị này sau khi chính là của các người Lão Sư , Liễu lão sư , ngài làm tự giới thiệu đi."

Ngay cả Thường Xuân Hi xem vị mỹ nữ kia Liễu lão sư ánh mắt của , đều đã trần ngập tham lam . Rốt cuộc là mỹ nữ , ai cũng nhớ kỹ . Mà giống Mộ Dung Anh cái loại này thân phận mỹ nữ , Thường Xuân Hi người như thế chỉ có thể trong lòng có chút ý nghĩ , cũng liền đang mắt cũng không dám xem một cái .

Vạn nhất thế nào liếc mắt một cái làm cho người ta xem mắt hứng , chính mình công tác mất rồi , đây chẳng phải là không hay ho .

Mà vị Liễu lão sư chỉ là thông thường Lão Sư , chính mình chính là cái chủ nhiệm đâu rồi , nói không chừng có thể đòi của nàng niềm vui !

"Lớn, mọi người khỏe . . . Ta là của các người tân lão sư . . ."

Này Liễu lão sư giống như cố gắng xấu hổ bộ dáng , cúi đầu làm cái tự giới thiệu , "Ta...ta kêu Liễu Vô Song . . ."

"Vô Song ! Thật là khí phách tên !"

"Cùng lão sư khí chất không có chút nào giống!"

"Lão Sư , người có bạn trai chưa?"

Các học sinh sôi nổi ồn ào , cấp Liễu Vô Song làm cái mặt đỏ ửng .

Thường Xuân Hi ho khan hai tiếng , trách mắng nói : "đều an tĩnh một hồi ! Làm cái gì làm ! Liễu lão sư , người đừng để ý đến bọn hắn , đều là một đám Xú tiểu tử . Đúng rồi , ta còn chưa làm qua tự giới thiệu , ta gọi là Thường Xuân Hi , vị hôn ."

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

123 hiệu ứng mỹ nữ

123 hiệu ứng mỹ nữ

Này Thường Xuân Hi , mới là một chân chính vô duyên khéo gia hỏa !

Lý Phàm nhin không được bữu mỗi một cái , này đều người nào a, thật sự là rất thao đản !

Tại đây , còn không thấy ngại tự xưng làm gương sáng cho người khác!

Này đường đúng (là) lớp Anh ngữ , Thường Xuân Hi nét mực thiết nhiều nói mới rời khỏi , có mỹ nữ lão sư giảng bài , các học sinh nghe như đúng (là) chưa từng có còn thật sự .

Lý Phàm cũng chưa tưởng tượng đến , những học sinh này có thể học tập như vậy có hứng thú , liền mấy Bình thường đi học đi nằm ngủ giấc mấy một học sinh , hiện tại cũng một cách hết sức chăm chú mà nhìn chăm chăm Lão Sư xem .

Mỹ nữ lực lượng liền đúng (là) phi phạm , nếu thế giới này , mỗi người đàn bà đều là mỹ nữ lời mà nói..., chỉ sợ thế giới muốn hòa hài hơn nhiều.

Loài người ghen còn không hoàn thiện a, hi vọng sau khi có một ngày , tất cả mọi người đúng (là) anh đẹp zai mỹ nữ , thật là nhiều hài hoà !

Lý Phàm cũng không sao cả hảo hảo nghe giảng bài , trong lòng loạn thất bát tao mà nghĩ lên việc này .

Mà lúc này tân lão sư chú ý tới hắn , bỗng nhiên hỏi một câu .

"Vị bạn học này , ngươi tên là gì?"

Lý Phàm đã muốn nghĩ tới đêm nay nên ăn vấn đề gì lên , bị Liêu Vô Song kêu một tiếng , không có đáp ứng .

Mà ánh mắt mọi người tụ tập ở Lý Phàm thân mình , các nam sinh đều có chút ít đồ kỵ . Tân lão sư thế nhưng cũng trước tiên chú ý Lý Phàm , quá không công bình !

"Vị bạn học này?"

Tiểu nhãn kính vội vàng lấy cùi chỏ đẩy Lý Phàm hạ xuống, Lý Phàm lúc này mới thanh tỉnh .

"Lão Sư , ngươi kêu ta?"

Lý Phàm Tâm nói , người lão sư mới này là muốn hỏi sao? Nàng vừa rồi nói cái gì tới?

"Vị bạn học này . . . Cái kia , ngươi vì sao phải ngồi tại chỗ nào? Như thế nào không ngồi?"

Liêu Vô Song tựa hồ là cái ngực bầm sinh , thực ngay thơ Địa hỏi một câu , "Đồng học , ngươi là được trĩ sang chẳng hạn sao?"

Lý Phàm trên đầu xuất hiện hắc tuyến , bên cạnh đệ tử ở nói thâm .

"Ai nha chà mẹ nó , Lão Sư làm sao mà biết được?"

"Liêu lão sư biết coi bói quẻ a !"

"Lý Phàm được trĩ sang việc này , đã muốn thế nhân đều biết sao?"

Móa! Ai được trĩ sang rồi!

Lý Phàm vừa định giải thích , lúc này vừa lúc tan lớp . Lý Phàm lần đầu tiên cảm thấy được này tiếng chuông tan học là như thế chói tai , Liêu lão sư đã muốn ôm sách vở , giúp đỡ hạ kính mắt , đi ra lớp đại môn .

"Ngày , không được , ta phải thượng đi giải thích một chút !"

Lý Phàm ghét nhất bị người hiểu lầm , hắn lập tức đuổi theo , muốn cùng Liêu Vô Song giải thích một chút .

Không nghĩ tới này vừa ra khỏi cửa , phát hiện Vương Cường đã muốn nhanh chân đến trước rồi!

Lúc này Vương Cường đứng trong hành lang , ngăn chặn Liêu Vô Song đi đường.

"Liêu lão sư , chúng ta tâm sự chứ?"

"Vị bạn học này , ngươi là có cái gì không hiểu vấn đề sao?"

Liêu Vô Song còn tưởng rằng Vương Cường học Anh ngữ thượng gặp phải khó khăn , hảo tâm hỏi .

"Đúng vậy a đúng vậy a, ta có cái rất khó vấn đề , luôn luôn làm không rõ ràng ! Liêu lão sư , ngươi muốn hảo hảo giáo giáo ta nha !"

"Nhất định được , có cái gì sẽ không đâu , đúng lúc hỏi ta là đến nơi ."

Liêu Vô Song rất nhiệt tâm , cũng rất ngốc mạnh , căn bản không muốn qua Vương Cường muốn làm gì .

"Lão Sư , người ở đây nhiều lắm , không có phương tiện học tập , không bằng chúng ta tìm một chỗ an tĩnh như thế nào đây?"

"Văn phòng có thể chứ?"

"Trong văn phòng có các lão sư khác , không có phương tiện ."

Vương Cường cười hắc hắc , vươn tay ra , bắt được Liêu Vô Song đích cổ tay , "Ta ở bên cạnh tử điểm cấp năm sao mở phòng , nơi đó vô cùng yên lặng , hơn nữa hoàn cảnh cũng tốt , cam đoan học tập hiệu suất rất tốt ."

"Này , vị bạn học này . . . Như vậy đúng (là) không thể . . ."

Liêu Vô Song cố gắng thoát khỏi Vương Cường dây dưa , nhưng Vương Cường mang theo hai cái cường tráng tiểu đệ , đem Liêu Vô Song vây ở nơi này , năng nhất thời bốn hội đều không có biện pháp rời đi .

"Liêu lão sư , ngươi vừa tới này trường học , Nhưng có thể không hiểu lắm cái trường học này quy củ ."

Vương Cường cười hắc hắc , "Liêu lão sư , chúng ta giáo viên và học sinh có thể xâm nhập nghiên cứu một chút nha . . ."

Mà đúng lúc này hậu , Lý Phàm vừa lúc từ phía sau đi tới , một cước đá vào Vương Cường cái hông lên , đem Vương Cường đoán nằm úp sấp ở trên vách tường mặt .

"Ts , ngươi này người làm sao tổng chặn đường ."

Lý Phàm một bàn tay cầm ở đồng phục trong túi quần , tay kia thì đào lấy lỗ tai của mình , nhìn thấy Vương Cường , mắng , "ngươi nha đúng (là) cái danh kêu Toyota bá đạo sao?"

"Đúng , đúng ta không tốt . . ."

Vương Cường vốn muốn phát hỏa , nhưng thấy là Lý Phàm , Quai Quai đem tính tình nén trở về , đành hoàng nhường qua một bên .

Hai cái người hầu cũng liền vội né tránh , ai cũng không dám trêu chọc Lý Phàm tên ôn thần này . Trong trường học nhiều người như vậy , cũng chưa đâu qua được Lý Phàm , hai người bọn họ Tiểu Mã tử là cái thứ gì .

Liêu Vô Song nhân cơ hội lách mình đi rồi , cước bộ có chút vội vàng , tựa hồ thực sợ bộ dáng .

"Ngoan , nhớ rõ lần sau không cần chặn đường rồi ."

Lý Phàm vỗ vỗ Vương Cường bả vai , Vương Cường còn phải cười làm lành .

"Lý ca , buổi tối ta làm ông chủ , chúng ta phương pháp thưởng thức quốc bữa tiệc lớn như thế nào đây?"

"Không có hứng thú ."

Lý Phàm liếc mắt , "Một mình ngươi Hoa Hạ đàn ông mỗi ngày ăn cái gì nước Pháp bữa tiệc lớn , không có việc gì ăn bún thập cẩm cay được !"

Nói xong , Lý Phàm không hề phản ứng cái sắc này so với , xoay người đi nha .

"Đồng học , vị bạn học này !"

Lý Phàm mới vừa rẽ một cái , Liêu Vô Song lại đuổi tới , gọi lại Lý Phàm .

"Liêu lão sư , có chuyện gì không?"

Lý Phàm có chút kỳ quái , này mới tới mỹ nữ lão sư tìm mình làm cái gì?

"Cái kia . . . Cảm ơn ngươi giúp ta giải vây . . ."

Liêu Vô Song thật có chút ngại ngùng, cùng Lý Phàm lúc nói chuyện, thanh âm đều yếu ớt.

"Không cần khách khí, sau khi cẩn thận một chút thì tốt rồi."

Lý Phàm nhưng thật ra không coi vào đâu, giúp Liêu Vô Song chính là tùy tay mà thôi. Hắn chợt nhớ tới cái gì, mạnh vỗ xuống trán của mình.

"Đúng rồi, Liêu lão sư, ta đã quên theo như người nói, ta không có trĩ sang!"

"À?"

Nghe được Lý Phàm nói như vậy, Liêu Vô Song lại an ủi nói: "không có quan hệ, rất nhiều nam sinh đều ngượng ngùng thừa nhận. Ta dù sao so với người năm lâu một chút, đã gặp nhiều, cùng Lão Sư không cần xấu hổ."

Đã gặp con em người nhà! Người còn có thể đã gặp nam nhân trên cái mông trĩ sang sao! Nói sau ta cũng vậy không trĩ sang a!

"Lão Sư, ta thật sự không trĩ..."

Lý Phàm muốn giải thích, Liêu Vô Song lại chia một ngón tay, đặt ở Lý Phàm ngoài miệng, "Không cần nói, Lão Sư đều hiểu, Lão Sư sẽ không ghét bỏ của người, người vĩnh viễn là lão sư học sinh ngoan."

Ngoan người là đại đầu quỷ a! Đây cái gì Lão Sư a! Để cho hay không người nói hết lời a chà mẹ nó!

"Đồng học, người gọi Lý Phàm đúng không?"

Liêu Vô Song nhìn thoáng qua sổ điểm danh, "Ta xem người Anh văn thành tích còn có thể, nếu cần đề cao trong lời nói, có thể liên hệ ta. Ta mở một cái học bù ban, người nên đến chỉ đạo hạ xuống, ta cam đoan một tháng sau, của người Anh văn có thể tăng lên tới 130 phần trăm."

"Lợi hại như vậy?"

Lý Phàm có chút kinh ngạc, nữ nhân này cũng quá từ tin chưa, cho dù là Lâm Nguyệt Tiên cũng không dám nói lời này a!

"Đương nhiên, dù sao Anh ngữ là của ta kiên cường."

Liêu Vô Song lúc này trên mặt rất cực hơn đó tự tin, "Hôm nay người giúp ta...ta học bù có thể cho người giảm 5 phần trăm!"

Lý Phàm khóc không ra nước mắt, mình bây giờ nghèo phải chết, nào có tiền học bù a.

"Ngày nào đó rồi nói sau, Liêu lão sư! Ta đi trước a, không công!"

Mà Lý Phàm không biết, Vương Cường đang trốn ở góc phòng, trộm nhìn bọn họ, hận đến hai mắt đỏ lên!

Chi bảo khẩu lệnh tiền lì xì: 44604099

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

124 ăn cơm bao (traí bao)

124 ăn cơm bao (traí bao)

124 ăn cơm bao (traí bao)

"Quá phận! Hơi quá đáng!"

Vương Cường ngồi ở KTV lý, tức giận uống một hộp lớn rượu đỏ, bên cạnh hai mỹ nữ đang tựa vào trong ngực của hắn làm nũng.

"Vương thiếu gia, đừng nóng giận, đến sao, người ta bồi người uống rượu."

Bên trái một mỹ nữ kinh hướng Vương Cường miệng tặng tửu, bị Vương Cường đẩy ra.

"Cút đi, chớ chọc lão tử phiền lòng!"

Vương Cường một cước đạp ra người đàn bà kia, nữ nhân này cúi đầu, cũng không dám hé răng. Dù sao ở trong này, người nào cũng biết Vương Cường không dễ chọc, đừng nói đạp, có đôi khi những người này tức giận và vào miệng, cũng chỉ có thể nhẫn nhịn lên.

Có vài nữ nhân cũng không nhẫn, nhưng những nữ nhân kia nhất định ở trong này không kiếm được tiền.

Các nàng nữ nhật bản cho các nàng thượng khóa thứ nhất, chính là muốn như thế nào ả nhân. Có thể chịu, mới có thể kiếm tiền!

Mà Vương Cường tự mình phát cáu, ngồi bên cạnh một cái quý công tử, một thân ưu nhã nước Pháp nhân hiệu nổi tiếng, Hữu Thủ vuốt vuốt một chuỗi tốt nhất Kim Cương Bò nói, cũng không biết là chỗ nào tới ham.

"Vương Cường a, hôm nay tâm tình như thế nào như vậy không được, khó được mang người tới một người hảo bái."

Kia quý công tử ôm nhất cái xinh xắn nữ nhân, hương thụ lấy xinh đẹp nữ nhân hôn môi, vừa nói.

"Rất khi dễ người rồi, thật sự!"

Vương Cường ý vị Địa oán hận, "Dương công tử, người là không biết! Ta hiện tại bị người khi dễ đều nhanh không ở nổi nữa!"

"Hả? Chúng ta Vương thiếu gia ở thành phố A cũng là tương đối có danh tiếng, trong nhà bối cảnh lại rắn như vậy, còn là bằng hữu của ta, ai dám khi dễ người?"

"Lại nói tiếp cũng là buồn bực!"

Vương Cường tức giận nói: "trường học của chúng ta lý không biết làm sao xuất hiện một người tên là Lý Phạm, công phu rất cao, ta tìm vài người, đều bị hắn cấp thu thập xong! Hiện tại hắn trang nghiêm thành ta trường học mới đích tiểu bá vương! Ta của gái hắn đều quản, đối với ta động một chút lại liên đã mang đoán! Người nói hắn đây không phải khi dễ người sao!"

"Bất quá là cái mềnh phu thôi, không cần để ý."

Dương công tử nở nụ cười, "Nhường nhà của ta ra hai cái hảo thủ cho người, giúp người thu phục hắn, chẳng phải được sao sao? Nói đi, người là muốn một cái tay của hắn, vẫn là một chân."

"Dương công tử... Tiểu tử này thật có điểm công phu a!"

Vương Cường vội vàng nói, "Ta trước thứ mời một cái chuyên nghiệp tay đấm, chẳng có tác dụng gì có!"

"Xin mời tay đấm? Không không không, không có chút nào tao nhã."

Dương công tử cười ha ha, "Muốn đối phó người như thế, có một trăm loại ưu nhã phương thức."

"Dương công tử nguyện ý báo thù cho ta sao?"

Vương Cường nhất thời bắt đầu vui vẻ, "Nếu là như vậy, vậy thật thật tốt quá! Ở thành phố A, Dương công tử muốn biết ai làm không rồi!"

"Lời này liền quá mức, nói ta theo chúa đất giống nhau."

Dương công tử nói xong, đem nhất ly rượu đỏ ngã xuống bên cạnh hot girl trước ngực, đem vạt áo của nàng đều cấp tưới nước rồi, lộ ra bên trong màu tím áo trong.

Ở Dương công tử ý bảo, người kia hot girl cười lên trên người của nàng, sau đó dùng đầu lưỡi liếm sạch sẽ trước ngực nàng rượu.

Nhìn thấy hai cái này hot girl cuồng dã như vậy động tác, Dương công tử vừa lòng phi thường, giống như thưởng thức điện ảnh giống nhau, nhìn thấy hai cái hot girl tại nơi liếm.

"Ngày mai, ta cam đoan nhường cái kia Lý Phạm biến mất ở của người trong sân trường."

"Vậy trước tiên cảm ơn Dương công tử rồi! Ta mời người một chén!"

Vương Cường giờ ly rượu lên, phi thường cảm khái, "Đem tiểu tử này thu phục, ta là có thể truy trường học của chúng ta mới tới cái kia đồng sự rồi... Nữ nhân này bộ dạng thực hăng hái, coi như đúng (là) ta đã thấy tới nữ nhân xinh đẹp! Có thể cùng nàng đánh nhất pháo, thiếu sống mười năm cũng đáng!"

"Nhìn xem người này tiền đồ , tất cả mọi người là đi ra Ngoại, dạng gì nữ nhân xinh đẹp chưa thấy qua ."

Dương công tử cười ha ha , "Nói thí dụ như ta cái kia vị hôn thê đi, cho dù là có điểm xinh đẹp , thì thế nào? Bên cạnh ta nữ nhân nào không xinh đẹp , những nữ nhân này , chính là cho thói quen ra tới ."

"Dương công tử a . . . Người là không người đàn bà kia . . . Thật sự , ta mấy năm nay cũng chơi không ít nữ nhân , nhưng vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy loại này . . . Về này kình , không nói được thượng hạ a !"

"Người a, sớm muộn gì chết ở trên người nữ nhân ."

Dương công tử châm chọc nói: " được rồi , ta cam đoan người ôm được người đẹp về nhà !"

"Vậy mượn Dương công tử chúc lành !"

Vương Cường có chỗ dựa vững chắc , mừng rỡ quá , chỉ còn chờ Lý Phàm bị chính mình giết chết rồi!

Mà lúc này , Lý Phàm đang ở bởi Lâm Nguyệt Tiên đi dạo phố !

Nói là đi dạo phố , kỳ thật chính là cùng Lâm Nguyệt Tiên đi ra mua trái trứng cao mà thôi .

"Đi thích gì a, ta đây làm sắp là con rết, có phải hay không được đưa chút gì?"

Lý Phàm đi theo Lâm Nguyệt Tiên phía sau , làm bộ hỏi han .

"Há, được a ."

Lâm Nguyệt Tiên đang ở tiệm bánh gato lý nhìn thấy trong tủ quầy này lâm lang mẫn mẫn bánh ngọt , nghe được Lý Phàm lời này , cũng không ngần ngại lên thuyết nói: " mẹ của ta thích tiền , trực tiếp tặng nằng tiền là tốt rồi ."

". . ."

Lý Phàm nháy mắt không biết nên như thế nào đi xuống nói tiếp tra rồi, cái này cũng quá trực tiếp đi!

"Ta biết . . . Bá mẫu đúng (là) có chút ít hám làm giàu . . ."

"Uốn nắn người hạ xuống, vậy không kêu nhỏ , được kêu là phi thường tốt sao?"

Lâm Nguyệt Tiên cũng không phải che lấp điểm này , "Chính mình đều đặc biệt bội phục , mẹ của ta sao có thể như vậy hám làm giàu ! Hơn nữa hai năm qua , mỗi ngày ân cần dạy bảo , để cho ta gả cho một kẻ có tiền Thổ Hào , lỗi tại ta đều phải dài ra vết chai rồi."

"A . . . Vậy ta đây loại cùng ải tọa , như thế nào vào bá mẫu đại nhân pháp nhãn a !"

"Người có tự mình hiểu lấy là tốt rồi ."

Lâm Nguyệt Tiên nói như vậy lên , lại lấy ra một cái vốn nhỏ, ở trước mặt ghi chép xuống mới đích điểm .

"Bởi vì không đủ tự tin , cúp 2 phân ."

"Chà mẹ nó !"

Lý Phàm vội vàng nói , "Ta làm sao không đủ tự tin rồi! Ta mỗi ngày buổi sáng đều là bị chính mình soái tính được không?"

"Quá độ tự kỷ , tiếp tục khấu trừ 2 phân ."

"Ts , người sẽ không có thêm phân hạ sao?"

Lý Phàm mau hồng mắt , này còn thể nào chơi?

"Thêm phân hạ có thể có a ."

Lâm Nguyệt Tiên chọn trúng một cái 6 tác lớn đích bánh ngọt , sau đó theo trong túi quần xuất ra tám vé mới tinh một trăm đồng .

"Nhìn người biểu hiện sao ."

"Bỗng nhiên cảm giác người thật có tiền a !"

"Hôm nay mới vừa phát học bù phí ."

Lâm Nguyệt Tiên có chút nhỏ nhố đắc ý , "Đúng đây nhà đó học sinh trung học . Bố của hân cũng thật thích của ta đâu rồi, nói ta thực vĩ đại , nhường con của hân thành tích đề cao ."

"Nhà của chúng ta Tiểu Lâm lão sư trình độ , còn dùng thôi phòng sao !"

Lý Phàm vội vàng nịnh nọt , "Đừng nói chúng ta tư nhân nhị trung rồi, cả thị lý so với người thành tích tốt lại có mấy người, cái? Lần này liên thi , phỏng chừng người lại muốn lấy số một! Mỗi lần nghĩ đến ưu tú như vậy nữ hài tử thể nhưng là bạn gái của ta , ta ngủ đều có thể Nhạc tỉnh !"

"Lời ngon tiếng ngọt nói không sai , cho người thêm 1 phân đi."

Lâm Nguyệt Tiên ở vốn nhỏ thượng lại bỏ thêm một số , Lý Phàm vẽ mặt đau khổ , "Không ngờ như thế ta nói miệng cũng làm rồi, mới thêm 1 phân a !"

"Như thế nào , ngại nhiều?"

"Không không không , ta sẽ không ngừng cố gắng đấy!"

Lý Phàm vội vàng nói .

"Uh, này mới đúng ma , càng lúc càng giống người bạn trai rồi."

Lâm Nguyệt Tiên vừa lòng gật đầu , "Bất quá người này nhất thân hành đầu cũng quá kỳ cục rồi, đi thôi , vừa đúng lúc gian nhiều, ta dẫn người đi mua quần áo ."

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

125 muốn chơi một phen sao

125 muốn chơi một phen sao

"Đừng làm , ta cũng không phải dạng ăn cơm chùa !"

Lý Phàm nhất thời không vui , "Thế nào có thể cho người mua cho ta quần áo !"

"Người là bạn trai của ta a, ta có trách nhiệm đem người ăn mặc anh tuấn một chút ."

Lâm Nguyệt Tiên nói nói: " yên tâm đi , cổ chủ cho ta 200 khối tiền thưởng . Này 200 ta vốn là lấy ra làm hình tượng của người thiết kế phí, cũng không nhiều , người đừng phạm đại nam tử chủ nghĩa a . Đại nam tử chủ nghĩa nói , ta nhưng là phải cho người trừ điểm đấy!"

Thay Lâm Nguyệt Tiên mang theo bánh ngọt , Lý Phàm hay là không rất thoải mái nói thầm , "Vây cũng không thoải mái . . . Ta có tay có chân , tại sao phải cho người tới đỡ tiền !"

"Nhìn xem , đại nam tử chủ nghĩa đi!"

Lâm Nguyệt Tiên đưa tay ở Lý Phàm trên trán trạc một chút , "Vây người có tiền sao? Có tiền chính người hoa a ! Ta nhưng đúng (là) tính toán hôm nay mang người trở về thấy con mẹ nó !"

"Ha?"

Lý Phàm lạng đi một chút , "Người không có nói đùa sao? Đây không phải tìm đường chết sao?"

"Ta đều nghĩ kỹ ."

Lâm Nguyệt Tiên lại rất chân thành thuyết nói: " chúng ta lén lút lút như vậy, sớm muộn gì cũng không phải chuyện này . Hãy để cho người trông thấy mẹ ta đi, tranh thủ cho mẹ ta Mụ lưu cái ấn tượng tốt ."

"Được, ta nhất định sẽ biểu hiện tốt một chút đấy!"

Lý Phàm Tâm nói , nếu Lâm Nguyệt Tiên đều quyết định , chính mình chỉ có thể giờ hai tay ủng hộ .

"Ta khẳng định xuất ra ta tinh khí thần trí , nhường bá mẫu cho là ta là một vĩ đại đệ tử tốt !"

"Không , ngươi không thể nói ngươi là đệ tử ."

Lâm Nguyệt Tiên lại đột nhiên ngăn cản Lý Phàm , "Ngươi nhất định nói ngươi là sinh viên . . . Hơn nữa , trong nhà có rất lớn gia sản cái loại này ."

"Ha?"

Lý Phàm lặng đi một chút , hiển nhiên Lâm Nguyệt Tiên lời đã ngoài dự liệu của hắn rồi.

"Phụ nhị đại sao?"

"Được rồi , nói ngắn gọn chính là như vậy !"

Lâm Nguyệt Tiên gật gật đầu , "Đây cũng là chuyện không có cách nào khác , nhất định phải nhường mụ mụ trước nhận ngươi mới được ."

"Nhưng này đúng (là) gạt người đi . ."

Lý Phàm cảm giác có chút không đúng lắm .

"Ai nha , chính là một cái kế hoãn binh thôi !"

Lâm Nguyệt Tiên trắng Lý Phàm liếc mắt một cái , "Ngươi cho ta muốn a , mấy ngày nay ngươi tới đón ta tặng ta chẳng hạn , đã bị hàng xóm đã phát hiện . Không đem thân phận của ngươi lộ ra , còn muốn cùng một chỗ . . . Liên khó khăn ."

"Ngầm đi vào trên mặt đất , liền đúng (là) gian nan như vậy !"

Lý Phàm thật sâu thở dài , "Nhưng ta không muốn lừa dối người a , làm sao bây giờ . . ."

"Ngươi đã quên . . . Ngươi không phải là có một cái phòng bóng bàn sao !"

Lâm Nguyệt Tiên đã sớm đã hảo liễu chủ ý , lập tức nói nói : " ngươi liền nói ngươi có gia tộc sinh ý thì tốt rồi ! Sinh ý phẩm bài . . . Chính là vận động một loại !"

"Chà mẹ nó , ta lần đầu phát hiện ngươi như vậy có thể xả con bê !"

Lý Phàm phải lạy rồi.

"Ngày lúc đó chẳng phải không có biện pháp sao ! Ngươi giúp ta chuẩn bị cho tốt lúc này đây , ta cấp ngươi thêm thập phần ! Như thế nào đây?"

Lâm Nguyệt Tiên bắt đầu dụ - hoặc Lý Phàm .

"Được . . . Bất quá quần áo tiền ta sẽ tự bỏ ra ."

Gần nhất phòng bóng bàn vẫn còn có chút thu vào , bi-a league muốn làm không sai , sinh ý cũng phát triển không ngừng rồi.

Hắn theo trong túi quần lấy ra năm trăm đồng tiền , này là mình theo phòng bóng bàn mang tới , chuẩn bị làm một tháng trợ cấp .

"Được a , chính ngươi ra cũng đúng . Đi thôi , ta mang ngươi mua chút tốt quần áo ."

Nói xong , Lâm Nguyệt Tiên níu lại Lý Phàm tay áo , dẫn hắn ra tiệm bánh gato . Lý Phàm vốn tưởng rằng nàng muốn dẫn chính mình đi cái gì cao lớn thượng địa phương đâu rồi , không nghĩ tới trực tiếp lao vào bên cạnh một cái chợ đêm trong đó , bắt đầu bắt đầu đi dạo .

Chợ đêm rất náo nhiệt , mỗi lúc trời tối đều có rất nhiều tiểu thương đi ra bán than , đều là một ít Tây Bồi Hóa , rất tiện nghi .

"Tại đây mua?"

"Vô nghĩa , bằng không chút tiền như vậy đủ mua cái gì đấy!"

Lâm Nguyệt Tiên chuyện đương nhiên nói nói : " Mọi người hay là muốn sống thật là tốt sao? Bất tỉnh một chút , ăn không khí nha !"

Nghĩ đến nàng còn tại trong bệnh viện tiêu phí như nước chảy phụ thân của , nghĩ kỹ đã biết bản cùng khốn khổ ngày , Lý Phàm sẽ không có hé răng .

"Lão bản , ngươi này cái áo choàng dài bán thế nào à?"

Lâm Nguyệt Tiên nhìn trúng một cái quầy hàng thượng đen màu rậm nắng áo ba-dờ-xuy , lập tức nhãn tình sáng lên , tiến lên hỏi.

"Sáu trăm, chắc giả."

Lão bản một bên keo kiệt ngón chân, một bên mạn bất kinh tâm nói.

"Lão bản, người y phục này cũng không phải chính phẩm, bán sáu trăm, người đang ở đây đùa ta?"

Lâm Nguyệt Tiên nhin không được lật ra cái lườm nguyệt.

"Tiểu cô nương, không biết hàng có thể không nên nói lung tung! Đây chính là thê lạc, Anima biết không?"

"Mịa!"

Lý Phàm cũng nhin không được cmn rồi, "Ta sẽ nghe qua Armani, Anima lần đầu nghe nói!"

"Chàng trai hạt ồn ào cái gì, đây là Armani huynh đệ phẩm bài!"

Lão bản tiếp tục keo kiệt chân, thuận miệng nói nói: "ở nước Pháp bán chính là đại hỏa lạc!"

"Lão bản, một cái phảng người bán mắc như vậy, có người mua sao?"

Lâm Nguyệt Tiên dựng thẳng lên một ngón tay, "Một trăm, ta lập tức lấy đi."

"Đừng làm rộn, Tiểu cô nương."

Lão bản bủ môi, "Một trăm đồng, y phục này chính là chất liệu tốt, ta lấy hàng đều lấy không đến được không?"

"Hơn nữa món đó áo somi, còn có quần tây, tổng cộng đồ ngốc, không thể nhiều hơn nữa."

Lâm Nguyệt Tiên căn bản không quản lão bản nói lời, chỉ hai bộ y phục, cùng nhau nói.

"Tiểu cô nương, sượng mặt a!"

"Há, kia được rồi, Lý Phàm, chúng ta đi thôi."

Lâm Nguyệt Tiên lôi kéo Lý Phàm, xoay người muốn đi.

"Tiểu cô nương, không cần đi a, ta dễ thương lượng thôi!"

"Thuốc đỏ."

Lâm Nguyệt Tiên quay đầu, chìa hai đầu ngón tay.

"Lau, trả như nào đây càng ngày càng thấp! Tiểu cô nương người cũng quá độc ác đi!"

"Lý Phàm, đi."

"Hành hành hành, thuốc đỏ cho người!"

Lý Phàm đều sừng sốt, cmn, thật đúng là chặt đi xuống rồi!

Lão bản một bên cho hấn lấy quần áo, vừa hướng hấn nói nói: "chàng trai a, bạn gái của người thật là lợi hại a..."

"Đúng vậy a đúng vậy a, ta Bình thường nói lời cũng không dám ra đại khí!"

Lý Phàm cười gượng hai tiếng, bị Lâm Nguyệt Tiên ngắt một cái.

"Quần áo không sai biệt lắm... Sẽ giúp người tuyển một đôi giày thì tốt rồi."

Lâm Nguyệt Tiên lại hoa hai trăm giúp Lý Phàm tuyển một đôi hảo hài, đồng nhất thân tổng cộng bốn trăm nhĩ, làm Lý Phàm thay đi lúc sau, Lâm Nguyệt Tiên đem đồng phục cho hấn vậy lại.

"Quần áo có thể hơi chút thiếu chút nữa, nhưng giày da nhất định phải lên cấp bậc. Mẹ ta ánh mắt cũng ngoan độc cay, Xuyên chất lượng kém hài, ràng liếc mắt một cái có thể nhìn ra."

Nghe Lâm Nguyệt Tiên lời mà nói..., Lý Phàm Tâm lý thì thầm, này hai trăm giày liền hạng sang sao? Bất quá Lâm Nguyệt Tiên mẫu thân đại khái cũng chưa từng thấy qua thứ gì tốt, hấn là dễ đối phó.

"Người đây là muốn làm gì à?"

"Bang người xử lý một chút Đầu Phát ."

Lâm Nguyệt Tiên nói xong, thế nhưng lấy theo trong túi xách lấy ra một phen lược cùng kéo.

"Cmn? Khó đến người muốn đích thân cho ta hót tóc phát?"

"Đương nhiên ."

"Không được cùng cậu cần giống nhau à?"

"Người nằm mơ đi, trong tay ta nghệ cũng không tệ lắm, Bình thường mình ở gia cho mình cắt, tính không ít tiền. Thành thật một chút, không nên lộn xộn đầu, cần thận thật sự cùng cậu cần giống nhau."

Ở này chợ đêm góc sáng sủa, Lâm Nguyệt Tiên đối với đèn đường, cấp Lý Phàm cắt nổi lên Đầu Phát.

Thập phần chung sau, Lâm Nguyệt Tiên rút cục thu hồi kéo.

"Tốt lắm."

Lâm Nguyệt Tiên buông xuống kéo, cấp Lý Phàm vỗ vỗ Đầu Phát, theo sau kéo trên người của hắn đồng phục.

Còn bên cạnh hai cái nùng trang điểm mặt (*) nữ lang vừa lúc trải qua, một cái trong đó ngực lớn rất đúng Lý Phàm còn liếc mắt đưa tình.

"Muốn chơi một phen sao, tiểu suất ca?"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

126 nhân sinh như diễn, toàn bộ nhờ kỹ xảo biểu diễn

126 nhân sinh như diễn, toàn bộ nhờ kỹ xảo biểu diễn

Tặng phiếu đề cử chương trước ← mục lục → chương sau gia nhập phiếu đề

"Hạt thông đồng cái gì! Hắn là của ta!"

Lâm Nguyệt Tiên lập tức cùng hộ tể Tiểu gà mái giống nhau, hung ba ba (*trùng mắt) Địa trùng mắt các nàng.

"Thật nhỏ mọn."

"Đáng tiếc một cái soái tiểu tử."

Hai nữ nhân liếc mắt, đang xoay người rời đi.

"Lung tung cùng những nữ nhân khác bắt chuyện, khấu trừ 2 phân!"

Lâm Nguyệt Tiên ghen tuông Hang Sinh, đang muốn cấp Lý Phàm chụp mũ phân, Lý Phàm vội vàng một phen cho nàng kéo lại.

"Ts rồi, của ta Lâm đại tiểu thư, ta nhưng thật là làm không đến Mẹ nó chứ a!"

Lý Phàm hô to oan uổng, này cùng chính mình có len sọt quan hệ a!

"Hừ... Tạm thời bỏ qua người lúc này đây!"

Lâm Nguyệt Tiên khắc sâu nhắc nhở Lý Phàm, "Sau khi ở gặp được loại này không đứng đắn nữ nhân, nhất định nghĩa chánh ngôn từ Địa cự tuyệt các nàng, biết không? Không cho phép có bất kỳ do dự, bất kỳ kéo dài!"

"Dạ dạ dạ , ta biết rồi ."

Lý Phàm không thể nề hà , nữ nhân a, là giảng Bất Thông đạo lý .

"Kia liền biểu hiện tốt một chút đi, đêm nay biểu hiện được, điểm có rất nhiều ."

"Người không biết là người lời nói này đặc biệt tối sao?"

"Người nằm mơ đi, tiếp tục nói bừa trừ điểm rồi!"

"Ta sai lắm rồi !"

Lý Phàm cúi đầu nhận sai , ai , thực có một loại bị người nắm bắt uy hiếp cảm giác .

Này vạn ác tiểu Bồn Bồn , vạn ác vi tích phân chế độ ! Thật sự quá ghê tởm !

"Hiện ở cái dạng này . . . Ít nhất hợp cách !"

Lâm Nguyệt Tiên vây quanh Lý Phàm vòng vo hai vòng , sau đó vừa lòng gật đầu , "Xem như dạng chó hình người rồi."

"Ta đi , người còn đệ tử tốt đâu rồi, nói chuyện như thế nào khó nghe như vậy !"

Lý Phàm buồn bực phải chết , nào có đến chính mình bạn trai đấy! Chính mình bộ dạng tinh thần như vậy , sao có thể nói là dạng chó hình người đây?

Ăn diện một chút lúc sau , Lý Phàm đích thật là Tinh thần dịch dịch , có chút nhà giàu đệ tử phong phạm rồi. Hơn nữa Lâm Nguyệt Tiên tay nghề không tồi , cấp Lý Phàm tóc chảy ngược Đầu Phát thực tinh thần , cũng rất chỉnh tề , cùng phía trước Đầu Phát loạn xì ngầu bộ dáng đã muốn hoàn toàn khác biệt .

"Ta cứ như vậy đến nhà . . . Người xác định bá mẫu sinh nhật kính hỉ , không phải kính hách sao?"

Lý Phàm vẫn là nhịn không được hỏi.

"Người người này hảo gả mẹ a ."

Lâm Nguyệt Tiên cũng nhịn không được liếc mắt , "Ta đã nói rồi , chỉ cần người nói người là . . . Ân , phú nhị đại , mẹ ta khẳng định hoan nghênh người cũng không kịp !"

"Đánh đồ đi . . Nào có như vậy mẫu thân ."

Lý Phàm không quá tin tưởng , nhưng bán sau thời thơ ấu , hần tin rồi .

"Mau mời tiến mau mời tiến ! Trong phòng nhỏ, ủy khuất ngài !"

Tới nhà ngang , Viên Xuân Lệ đầy nhiệt tình Địa mời Lý Phàm hướng bên trong tiến .

Cũng không biết Lâm Nguyệt Tiên trước đó cấp Viên Xuân Lệ trát cái gì dự phòng châm, hiện tại Viên Xuân Lệ nhìn thấy Lý Phàm ánh mắt của , liền hần không thể đem hần ăn như vậy .

Nàng đem Lý Phàm thỉnh vào trong phòng , cùng phía trước bất đồng vâng, nhỏ nhỏ này phòng ở hôm nay dọn dẹp đặc biệt sạch sẽ , bên trong cơ hồ là không nhiễm một hạt bụi . Lý Phàm cảm giác mình tựa hồ là đồng nhất nhà khách quý , Viên Xuân Lệ nhiệt tình đề cho hần hơi có chút không chịu nổi .

"Bá mẫu , thật sự thật xin lỗi, ta tới vội vàng , cũng không còn cho ngài chuẩn bị lễ vật gì ."

Lý Phàm dựa theo trước đó viết xong kịch bản , cung cung kính kính hướng về Viên Xuân Lệ chào hỏi .

"Sao có thể a, người có thể đến ta cũng đã rất vui vẻ rồi."

Viên Xuân Lệ cười híp mắt nhìn thấy Lý Phàm , "Bất quá ta làm sao nhìn người khá quen đây?"

"A, bởi vì hần ăn nằm với vài lần TV , Nhưng có thể ngồi ở trên TV nhìn thấy qua !"

Lâm Nguyệt Tiên vội vàng giải thích một chút .

"Thì ra là thế , xem ra trong nhà của người vận động phẩm bài làm đúng đắn không sai chứ?"

"Nhường bá mẫu có hiệu lực rồi, đều là một ít phẩm bài , cùng Nike , A Địch chẳng hạn không so được ."

Lý Phàm đã muốn thoát khỏi kịch bản , bắt đầu ngực hồ bại rồi, "Hiện tại hàng trong nước phẩm bài muốn làm thật khó khăn, ba ba của ta để cho ta học quản lý , qua vài năm ra lại quốc đảo tạo sâu hạ xuống, nhìn xem nước ngoài người là thế nào làm phẩm bài."

Lâm Nguyệt Tiên ở phía sau liên tục cấp Lý Phàm trừng mắt , ý là không cần nói nhiều lắm ! Càng nói nhiều , càng dễ dàng lời !

"Mẹ . . . Người cũng đừng hỏi , hấn không rất ưa thích người khác hỏi điều này . . ."

Lâm Nguyệt Tiên đành phải trước bao ở chính mình mẹ này một đầu, Viên Xuân Lệ vội vàng gạt đầu , "Ai nha , ta đây đã có tuổi , miệng chính là vỡ . Hào hào hảo , ta không nói là được . Đúng rồi, Tiểu Phàm a, người cùng chúng ta gia nguyệt tiên đứng (là) thế nào nhận thức?"

"Mẹ !"

Lâm Nguyệt Tiên đều muốn qua đời , làm sao lại không để ý đến chính mình lão mẹ đích Bát Quái lòng của!

"Hắn thay đệ đệ của ta học bù , chúng ta cứ như vậy nhận ra sao ."

Lý Phàm bỗng nhiên có chút ưu thương thuyết nói: " bắt quá ta cùng nguyệt tiên là tiên bắt đầu từ bằng hữu ngồi đây, ta hi vọng có một ngày có thể có sự nghiệp của mình . Trong nhà đối với ta yêu cầu nghiêm khắc , còn muốn cầu ta sau khi tốt nghiệp đại học , liền cưới một cái môn đương hộ đối nữ sinh . Bá mẫu , ngài nói nói , bọn hắn đây không phải là Phong xây sao !"

"Đúng! Chế độ phong kiến !"

Viên Xuân Lệ hưng hăng gạt đầu nói , "Đều niên đại gì , sao có thể như vậy chế độ phong kiến ! Người yên tâm , bá mẫu cũng rất khai sáng , chỉ cần các người hảo hảo làm bằng hữu , bá mẫu không sẽ phản đối đấy!"

Viên Xuân Lệ vui vẻ còn đến không kịp , nàng đòi này lớn nhất tâm nguyện , chính là hi vọng con gái gả vào nhà giàu có ! Mình có thể chịu khổ , có thể bị liên lụy , nhưng con gái nhất định hưởng phúc !

"Cám ơn bá mẫu , ta nhất định sẽ chăm sóc tốt nguyệt tiên."

Lý Phàm phi thường thành khẩn nói nói: " bắt quá ta tạm thời hay là muốn lấy sự nghiệp của mình là việc chính , ta trước mắt cùng trong nhà độc lập ở bên trong, hết thấy đều đúng (là) dựa vào tự mình động thủ . Gần nhất chính mình đầu tư vận động của cái đã có đó chút thành tựu , sang năm ta chuẩn bị khuếch trương đại quy mô , mở lại hai nhà chi nhánh !"

"Tuổi còn trẻ , lại có thành tựu như thế này , thật là niên thiếu hữu vi a !"

Viên Xuân Lệ lại hỏi một câu , "Tiểu Phàm a, người tiệm này mở ở nơi nào à?"

Lâm Nguyệt Tiên khẩn trương hạ xuống, nàng cảm giác mình tính sai lầm rồi một việc , chính là tính sai lầm rồi một cái mẫu thân lòng hiếu kỳ ! Vấn đề này , bọn hắn không có chuyện trước đối diện vỡ , Lý Phàm sẽ không nói lộ đi!

"Trước mắt còn là một cửa hàng mặt tiền nhỏ nhỏ , ở đườn Lâm Giang bên kia ."

Lý Phàm trả lời nhưng thật ra thực tình tế , bởi vì đườn Lâm Giang đều là bán thể dục đồ dùng, cửa hàng phần đa .

"Kia một mình người nguyệt có thể kiếm nhiều ít à?"

Viên Xuân Lệ Nhất Biên cấp Lý Phàm châm trà , Nhất Biên tựa hồ mạn bất kinh tâm hỏi.

Vấn đề này ! Thế nhưng thật sự đến rồi!

Lý Phàm cùng Lâm Nguyệt Tiên trước thật là cân nhắc qua , Viên Xuân Lệ sẽ hay không hỏi vấn đề này . Nhưng không nghĩ tới , nàng thật sự trực tiếp như vậy !

Tựa như Lâm Nguyệt Tiên đánh giá mẫu thân mình giống nhau , người trung niên này nữ nhân thật có chút hám làm giàu . Cuộc sống bức bách , không khoan nhượng cải biến Viên Xuân Lệ thế giới quan .

"Một tháng chừng mười vạn đi."

Lý Phàm không dám nói rất cao , cũng không dám nói quá thấp . Đây là phòng bóng bàn ở lợi nhuận tốt nhất thời điểm , một tháng có thể bắt được thu vào thập bội !

"Chỉ là một chút món tiền nhỏ . . . Nhưng bá mẫu ngài chê cười . . ."

"Không có không có , đã muốn rất nhiều !"

Viên Xuân Lệ thầm nói , thanh niên nhân này thật đúng là khiêm tốn a !

"Bá mẫu , ngài sinh nhật , ta cũng không biết tống này cái gì tốt ."

Lý Phàm còn diễn xuất đủ nghiệm , thuận miệng nói nói: " ta chuẩn bị tặng ngài đi lữ hành , tân Mã thái , ngài tùy tiện tuyển ."

Lâm Nguyệt Tiên ánh mắt của trùng lớn .

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xì: 8 4285499

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

127 đi bán thận

127 đi bán thận

"Ai nha , này làm sao không biết xấu hổ!"

Viên Xuân Lệ ánh mắt của đều cười híp mắt, "Sao có thể cần vật của người ."

"Ngài sinh nhật nha, ngài lớn nhất !"

Lý Phàm cười ha ha một tiếng , "Ngài nói đi , đi đâu , nếu không đều đi thôi , phí tổn ta toàn bao . Người xem ngài mỗi ngày gió thổi ngày sái cũng không dễ dàng , nên thật tốt thư giãn một tí rồi."

"Được rồi đi, ta đây cũng sẽ không làm kiêu ."

Lý Phàm không nghĩ tới, Viên Xuân Lệ vẫn thật là đáp ứng .

"Tiểu Phàm quy định sẵn ngày , ta cũng vậy liền hưu hai ngày , bất quá cũng đừng quá dài , đi ra ngoài chơi cái một vòng là đến nơi , quá lâu trong nhà sinh ý nên hoang phế ."

Lý Phàm tròn tròn mắt , chà mẹ nó thật đúng là đáp ứng rồi ! Cái này có thể trách chính , đi tân Mã thái chơi , cái này cần bao nhiêu tiền a !

Không được . . . Chính mình được nghĩ biện pháp đem lời cấp viên trở về .

"Bá mẫu a, nếu tân Mã thái quá xa , chậm trễ thời gian , chúng ta có thể đổi một cái gần một chút địa phương . Bắc Kinh Thượng Hải chẳng hạn cũng đúng . . ."

"Không có việc gì không có việc gì , không chê xa !"

Viên Xuân Lệ cười khanh khách thuyết nói: " sạp ta nhường cách vách lão Lý thay ta xem hai ngày , tiền kiếm được đôi ta mỗi người một nửa , hấn ước gì Nhạc Ý!"

"Bá mẫu vui vẻ là được . . ."

Lý Phàm Tâm lý đã sắp hồng mắt , Lâm Nguyệt Tiên liên tục liếc nàng , mà Viên Xuân Lệ đã bắt đầu suy nghĩ .

"Ai nha , tân Mã thái bên kia nhiệt không nóng a . . . Ta mặc cái gì đi hảo . . ."

Nhìn thấy Lâm Nguyệt Tiên cái ánh mắt kia , rõ ràng là nói , cái này xem người kết thúc như thế nào !

Còn thu cái rắm tràng a, lệ đều phải lưu trên đất được chứ ! Nhưng trước mắt nước đắng cũng chỉ có thể hướng trong bụng nuốt , kết lại kịch bản Lý Phàm còn phải tiếp theo diễn !

"Tiểu Phàm a, uống chút rượu đi."

Viên Xuân Lệ ý đặc biệt mua cái Tiểu bản ăn, bày biện nằng tự mình làm đồ ăn. Nàng còn theo bên cạnh trong tủ treo quần áo xuất ra một bình rượu, chứng kiến bình rượu này, Lâm Nguyệt Tiên hơi kinh ngạc.

Đây chính là phụ thân trước kia lưu lại nhất bình mao đài, mụ mụ luôn luôn không bỏ được Uống....uồ...ng! Hôm nay thế nhưng lấy ra nữa rồi, thật bất khả tư nghị!

"Bá mẫu, ta không quá am hiểu uống rượu..."

"Thật sự là đứa trẻ tốt, bá mẫu liền thích không uống rượu người. Bất quá hôm nay ngày đặc thù, uống hai chén, bá mẫu cùng người Uống....uồ...ng!"

Viên Xuân Lệ nói xong, còn thân hơn thủ cấp Lý Phàm rót rượu, sợ tới mức Lý Phàm vội vàng tiếp nhận bình rượu, chính mình cho mình đảo mắt, lại giúp Viên Xuân Lệ đảo mắt. Hắn quá khẩn trương, bởi vậy không để ý đến Lâm Nguyệt Tiên ở bên cạnh đưa tới ánh mắt.

Viên Xuân Lệ tựa hồ cũng đứng (là) cao hứng phi thường, cùng Lý Phàm nâng ly cạn chén, chỉ chốc lát liền hết lên ngoài chén. Loại này trân quý thật lâu rượu Mao Đài, từ lực nồng hậu, coi như Lý Phàm luyện đố võ, lúc này cũng nhận không được nữa có điểm không chịu nổi, cảm giác say dăng lên, chỉ chốc lát đã muốn thăng hưởng đỉnh đầu.

"Tiểu Phàm, đến... Phàm, làm này chén!"

Viên Xuân Lệ giờ chén rượu, cùng Lý Phàm đụng một cái, "Đến, đến bá mẫu gia, hãy cùng tới nhà mình giống nhau... Ta sẽ thích người như vậy... Có tiền người trẻ tuổi... Người có thể cùng nguyệt tiên thật tốt, ta sẽ cao hứng!"

"Bá mẫu... Người... người yên tâm... Sau khi ta khẳng định hảo hảo đối nguyệt tiên!"

Lý Phàm cũng uống nhiều, nói chuyện bắt đầu không đến điều, "Cam đoan... Cam đoan cùng hầu hạ Mụ giống nhau hầu hạ nàng..."

"Hầu hạ con em người! Người uống nhiều quá, không cho phép hết lên!"

Lâm Nguyệt Tiên giữ chặt Lý Phàm đích tay.

"Làm gì vậy!"

Viên Xuân Lệ trước nóng này, trừng mắt nhìn nữ nhi của mình liếc mắt một cái, "Động cùng... Động với người chồng tương lai nói chuyện! Đại nhân uống rượu, nhỏ, tiểu hài tử chó xen mồm... Đi, làm bài tập đi!"

Lâm Nguyệt Tiên thiếu chút nữa khóc, ta viết cái gì bài tập a! Hai người đều phải lên trời!

"Lão đệ... Tỷ, tỷ nói cho người, nữ nhân này a... Không thể chỉ đau, cai, còn phải quản!"

"Đại tỷ, người nói gì đúng (là) gì! Ta trước đi một cái!"

Lý Phàm lại uống một hớp lớn, còn liền giống như là thủy triều hướng trên đầu gánh vác.

"Lão đệ... Tỷ nói cho người... Nhà của chúng ta nguyệt tiên a... Khổ a..."

Viên Xuân Lệ nói xong còn khóc lên, nước mũi một phen lệ một phen, "Nàng mới vừa còn sống đến không bao lâu... Cha của nàng thì phải tinh thần phân tách... Bây giờ còn đang bệnh viện giam giữ... Chính là cái không đáy... Hai mẹ con chúng ta, qua đủ rồi loại này... Cuộc sống khổ rồi..."

"Đại tỷ... Người... người yên tâm. Sau khi... Sau khi ta tới nuôi nàng!"

Lý Phàm một câu, nói Lâm Nguyệt Tiên thiếu chút nữa rơi nước mắt. Vốn là đủ khó chịu rồi, người này còn kích thích chính mình...

Thiệt là, thật tốt, hai người vì sao muốn uống rượu a! Cũng đều không có gì từ lượng, đều cấp uống tới như vậy rồi...

Cuối cùng nhìn thấy tê liệt ngã xuống ở trên bàn hai người, Lâm Nguyệt Tiên xoa xoa khóe mắt nước mắt, đem Viên Xuân Lệ trước hảo hảo đỡ đến trên giường, lúc này mới đi tới, đưa tay đẩy Lý Phàm.

"Đại muội tử... Đừng làm rộn..."

Lý Phàm làm bầm một câu.

"Người nằm mơ đi, người là ai Đại muội tử!"

Lâm Nguyệt Tiên hung hăng trừng Lý Phàm liếc mắt một cái.

"A... Không phải Đại muội giấy... Đây không phải vợ ta gì không..."

Lý Phàm cười hắc hắc, từng thanh Lâm Nguyệt Tiên lạp vào trong ngực, "nhường lão công hôn một cái."

Nói xong, thật sự một ngum hôn lên Lâm Nguyệt Tiên cái miệng nhỏ nhắn !

Lâm Nguyệt Tiên lúc ấy đều ngây người , nàng bản năng muốn đẩy ra Lý Phàm , nhưng trong đầu bỗng nhiên thoảng qua Mộ Dung Anh câu nói kia . . .
Người hôn qua miệng sao . . .

Hừ, ta làm sao lại không có hôn qua rồi! Lần trước hô hấp nhân tạo không phải hôn qua sao !

Lâm Nguyệt Tiên nghĩ đến đây , đổi đường như , cứ như vậy tiếp nhận rồi Lý Phàm hôn môi .

Lý Phàm môi . . . Mềm . . . Nhưng nếu có thể thiếu chút rượu khí thì tốt hơn . . .

Đang lúc Lâm Nguyệt Tiên chuẩn bị cẩn thận cảm thụ một chút lần này "Nụ hôn đầu tiên" thời gian , Lý Phàm đích tay bỗng nhiên không ở yên , đưa tới Lâm Nguyệt Tiên phía sau , cả kinh Lâm Nguyệt Tiên chiến run một cái , trực tiếp cắn một cái ở tại Lý Phàm trên môi .

"A !"

Lý Phàm giựt mình tỉnh lại , lần này bị cắn cổ găng đau , môi đều đỏ máu .

"Vợ , người chúc cậu a !"

"Người là ai vợ , người thanh tỉnh một chút !"

Lý Phàm chớp chớp ánh mắt , này mới nhìn rõ , tọa ở trước người mình không phải ai khác , đúng là tiểu oan gia Lâm Nguyệt Tiên !

"Ta đi . . . Thế nào lại là người . . ."

"Người hôn đàn này ! Hôn xong muốn không nhận trưởng sao?"

Lâm Nguyệt Tiên đôi mắt nhất thời liền đỏ , Lý Phàm vội vàng nhắc tay đầu hàng , "Tổ tông , đứng (là) ta uống quá nhiều rồi , người đừng khóc a, ta bồi tội còn không được sao !"

"Đây chính là nụ hôn đầu của ta ! Làm sao người bồi ta?"

"Lớn, chẳng qua ta lấy thân báo đáp là được ."

Lý Phàm một bộ hy sinh vì nghĩa bộ dạng , đem Lâm Nguyệt Tiên đều chọc cười vui lên , "Giống như người bị tổn thất nặng dường như , không biết xấu hổ !"

"Dạ dạ dạ , đều là ta không được, Đại tiểu thư có thể ngàn vạn lần đừng nóng giận !"

Lý Phàm Tâm lý phát khổ , việc này gây . Say huân huân , hôn một cái cũng đã quên gì cảm giác , Bạch hôn .

"Hừ, chuyện này trước không đề cập tới , trước hết nghĩ muốn làm sao người tặng mẹ ta đi tân Mã thái đi!"

Lâm Nguyệt Tiên lật ra cái thật to xem thường , "Chút người nào có thể nói , phí tổn toàn bao!"

"Nếu nói ra , ta phải ."

Lý Phàm cũng phát liễu ngoan , "Chẳng qua , ta đi bán thận !"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

128 có một cái chuyện tốt

128 có một cái chuyện tốt

Lý Phàm nói thật trọng nghĩa , nhưng bán thân . . . Sao lại có thể như thế nhỉ !

Chính mình vẫn là chỗ đâu rồi, bán thân vậy không liên đều bị hủy sao ! Chính mình cũng không phải là quả táo thiếu niên , không cần phải như vậy liên nửa người dưới Tính Phúc cũng không cần .

Cho nên khi hán xuất hiện ở đồ trên thuyền thời gian , Tô Thần đều muốn khóc lên .

"Ông nội của ta , ngài tại sao lại đến đây?"

"Tô lão bản a . . . Ta nghĩ đã hắc quyền ."

Lý Phàm có chút không tốt lắm ý tứ nói .

"Gia , ngài là ta thân gia !"

Tô Thần lúc ấy liền hồng mắt , trong tay xi gà đều đánh rơi trên bàn chân .

"Tiếp tục đã hắc quyền , ta nơi này có thể trực tiếp đóng cửa !"

"Nhưng ta cũng cần một khoản tiền ."

Lý Phàm thực thẳng thắn nói , "Ta nghĩ nghĩ , ta giống như chỉ có thể dựa vào đã hắc quyền kiếm chút mau tiền ."

"Tô tông ! Ngài có thể muốn giết ta rồi! Ta hiện tại ngày trôi qua cũng không dễ dàng a, ngài đây là thiếu bao nhiêu tiền à?"

"Không nhiều lắm, cũng năm vạn tám vạn ."

Lý Phàm ở võng thượng nhìn một chút , tâm Mã thái xa hoa nhất du lịch cũng gần như liền cái giá tiền này rồi. Đến lúc đó hán trực tiếp tiêu tiền bao cái đoàn , nhường Viên Xuân Lệ hào hào chơi một hồi .

"Một đồng tiền làm khó anh hùng Hán a, người muốn thông cảm ta à , Tô lão bản ."

Ta thông cảm con em người a ! Làm sao người không thông cảm thông cảm ta à !

Tô Thần trong lòng điên cuồng mắng , người nhà đốt kia 80 vạn thời gian như thế nào không thấy người nghĩ qua này đó a !

"Lý lão đệ , năm vạn tám vạn chuyện của , người lên tiếng là đến nơi . Vũ Phong a, đi cho ta lão đệ lấy tiền ."

Tô Thần phản phó một tiếng , Lý Phàm lại ngăn cản Vũ Phong .

"Không được , Tô lão bản , vô công bất thụ lộc , ta không thể lấy không tiền của người !"

"Lão đệ a . . . Ta biết người muốn mạnh, nhưng người cũng phải vì ca ca ta suy tính một chút ."

Tô Thần bỗng nhiên chớp mắt , "Nếu không , người xem ta ra cái phương pháp , hai ta trung hoà một chút như thế nào?"

"Phương pháp gì?"

"Ta tuy rằng không thể giúp người , nhưng ta biết một cái thần tài , nhất định có thể giúp người một tay ."

"Gấp cái gì?"

"Làm bảo tiêu , hai ngày hai đêm ."

Tô Thần dựng thẳng lên ba ngón tay , "Trả thù lao tổng cộng là sáu vạn , dựa theo kỹ năng đặc biệt bảo tiêu cấp cho giới . Người đồng ý , việc này ta sẽ không tìm người khác , giao cho người , như thế nào?"

"Hai ngày hai đêm? Thế nào vài ngày?"

Bình thường khẳng định là không được , Lý Phàm muốn lên khóa .

"Thứ sáu buổi tối xuất phát , sáng sớm thứ Hai trở về ."

Tô Thần nhìn một chút Vũ Phong cầm bảng giờ giấc , "Được không?"

"Không thành vấn đề a !"

Lý Phàm còn có chút Tiểu hưng phấn , "Hai ngày kiếm sáu vạn , việc này người nhiều giúp ta tìm cách đi!"

"Ai u , đây đều là người đuổi kịp , Bình thường nào có này chuyện tốt !"

Tô Thần vội vàng nói , "Lão đệ a, người đã đáp ứng rồi , ở này trên hợp đồng ký tên đi."

Hắn theo Vũ Phong kia tiếp nhận một phần hợp đồng , đưa cho Lý Phàm .

"Vậy thì cảm ơn Tô lão bản rồi!"

Lý Phàm còn có chút từ kinh đầu rồi , cũng không còn nhìn kỹ hợp đồng , thật cao hứng liền ký !

"Kia thứ sáu buổi tối bây giờ , ta đi phòng bóng bàn đón lão đệ !"

Tô Thần cười hắc hắc , đem hợp đồng tiểu tâm dục dục cất kỹ , "Lão đệ có thể tuyệt đối đừng muộn a, cũng đừng hối hận , nếu không cần chi gấp đôi vì ước Kim !"

"Sẽ không đâu , ta thực cần phần công tác này !"

Lý Phàm Tâm nói , ngốc tử mới có thể không vui!

"Vậy đến lúc đó thấy đi . . . Đứng rồi , lão đệ ở ta trên thuyền chơi đùa không , ta đây có mới tới em gái , cam đoan hăng hái !"

"Còn , vẫn là không muốn rồi, ha ha . . ."

Lý Phàm Tâm nói , Tô Thần như thế nào cùng Lỗi Tử cùng một dạng , muốn tìm chính mình phiêu một chút ! Đã biết chính nghĩa thân mật thật là tốt thiếu niên , làm sao có thể làm sự tình như này!

Lý Phàm không dám ở nơi này đổ trên thuyền dừng lại thêm , suốt đêm về đến nhà đi ngủ đây .

Mộ Dung Anh nói qua , rồi xa đúng sai . . .

Mấy ngày kế tiếp , nhưng thật ra gió êm sóng lặng , Lâm Nguyệt Tiên nói cho Lý Phàm , từ sau khi hắn đã đáp ứng sau chuyện này , Viên Xuân Lệ cơ hồ mỗi ngày suy nghĩ mặc quần áo gì đi tân Mã thái tốt.

"Tân Mã thái nhiệt vô cùng, cánh tay trần đều được ."

Lý Phàm nói .

"Người đi luôn đi!"

Lâm Nguyệt Tiên hung hăng trắng Lý Phàm liếc mắt một cái , "Người cùng mặt sau kia tên lưu manh giống nhau , đều không đứng đắn !"

Lúc này Lâm Nguyệt Tiên đứng ở Lý Phàm phòng bóng bàn cửa , chỉ vào bên trong nói .

"Đại muội tử , lời này động nói !"

Hoàng Lỗi vừa nghe lời này , lập tức ngồi không yên , vỗ bộ ngực của mình nói nói: " ta Hoàng Lỗi chính là tối người đứng đắn rồi! Ta mới trước đây tư tưởng phẩm đức khóa vẫn là mẫn phân ! Năm đó thiếu chút nữa liền vào đảng rồi!"

"Người mau đỡ thật đi . . . Chỉ người còn vào đảng , nhập cái gì đảng , đám lông đảng !"

Lý Phàm nhin không được cmn , Hoàng Lỗi vô cùng ủy khuất .

"Đại ca , làm sao người có thể không tín nhiệm ta đâu rồi, ta trái tim thật đau . . ."

"Đau cái quỷ !"

Lý Phàm chỉ vào Hoàng Lỗi , "Lâm Nguyệt Tiên , người xem đôi ta điểm nào giống , tư tưởng phẩm đức đều là vô nghĩa , nhưng ta bậc tiểu học chính là tam hảo học sinh a !"

"Người cũng cút đi ! Không một cái tốt !"

Lâm Nguyệt Tiên bĩu môi , "Tin người còn không bằng tín quỷ ! Nhìn người đến lúc đó làm không được , nên làm cái gì bây giờ ! Người bây giờ chính là chỉ có 7 phân , nếu mẹ ta chán ghét người rồi, tất cả đều trừ sạch !"

"Không đúng sao !"

Lý Phàm lập tức nói nói: " không phải nói tốt hơn thứ bồi hảo mụ mụ người cấp 10 phần đích sao?"

"Điều uống xong như vậy , không để cho người trừ điểm cũng không tệ rồi ! Sau khi không cho phép cùng mẹ ta uống rượu !"

Lâm Nguyệt Tiên nhìn xuống đồng hồ , "Đến học bù thời gian , không với người nói chuyện tào lao rồi, người hôm nay thật sự không tiền ta sao?"

"Ta hôm nay có đại sự muốn làm !"

Lý Phàm nghiêm trang, "Sẽ không giúp người , người không cần quá nhớ ta ."

"Thiên tài sẽ nghĩ người , tự kỷ Cuồng !"

Lâm Nguyệt Tiên cỡi xe đạp , "Gặp lại người liền phiền ! Vĩnh viễn không thấy cho phải đây ! Hồn đàn !"

Nói xong, nàng cưỡi xe liền đi xa , Lý Phàm nhìn theo bóng lưng của nàng , thường thức nàng một chút chân dài to . Ai , thật sự là khó được hảo phong cảnh a .

"Đại ca , này em gái chân cũng thật dài a !"

Hoàng Lỗi không biết lúc nào đi đến Lý Phàm bên người , nói thầm .

"Lăn con bê , đầu một ngày muốn lộn xộn cái gì , rất bẩn người !"

Lý Phàm hung hăng trừng mắt nhìn Hoàng Lỗi liếc mắt một cái , "Làm sao lại không thể học một ít ta , phải có một viên thuần khiết nội tâm , biết không?"

"Đại ca kia người đang xem gì . . . Còn chảy nước miếng . . ."

"Nói lời vô dụng làm gì , ta đặc sao xem bên cạnh bản mặt!"

"Ồ ồ ồ , này bản trước mặt chân thật dài a ."

"Cút đi !"

Lý Phàm đem Hoàng Lỗi đoán trở về phòng bóng bàn , người này , một ngày rất không đứng đắn rồi, thật nên học một ít chính mình , cái gì gọi là tâm linh trong sáng !

Hắn cúi đầu nhìn thoáng qua đồng hồ , thời gian không sai biệt lắm , Tô Thần tên kia hẳn là đến đây chứ?

Bởi vì cái gọi là ban ngày không thể nói người , buổi tối không thể nói quỷ . Lý Phàm vừa định Tô Thần , một chiếc màu đen Đại Benz liền chậm rãi dừng ở phòng bóng bàn cửa .

"Lý tiên sinh , mời lên xe đi ."

Vũ Phong mở cửa xe ra , cung cung kính kính mời Lý Phàm lên xe .

"Được."

Lý Phàm phân phó Hoàng Lỗi chiếu cố tốt mặt tiền cửa hàng , hơn nữa không cần sơ vụ luyện công lúc sau , lúc này mới lên chiếc này Đại Benz .

Vũ Phong ngồi ở bên trong , đem một bộ tây trang màu đen đưa cho Lý Phàm .

"Lý tiên sinh , thỉnh thay xong quần áo này đi."

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

129 quy củ

129 quy củ

Người này, biến thành còn rất chính thức !

Lý Phàm tiếp nhận bộ quần áo này, nhìn một chút, Tây phục cấp bậc còn rất Cao, tựa hồ là cái gì thể, chính mình đối với những việc này không phải hiểu rất rõ. Nhưng hắn phát hiện, Lâm Nguyệt Tiên đối với phẩm bài trái lại rất tinh thông, tuy rằng nàng chưa bao giờ Xuyên này phẩm bài quần áo.

"Theo giờ khắc này bắt đầu, Lý tiên sinh muốn thực hiện trên hợp đồng ước định."

Nhìn thấy Lý Phàm ở đôi lấy bộ kia âu phục đen, Vũ Phong cũng biến thành càng nghiêm túc lên, giống như có một loại toàn bộ thể giới đều nợ tiền hắn cảm giác.

"Lý tiên sinh nhất định suốt 48 mấy giờ không ngủ không nghỉ, một tác cũng không rời đi theo cô chủ bên người, bảo hộ cô chủ an toàn! Trừ bỏ bảo tiêu ở ngoài, không thể có bất luận kẻ nào tiếp cận cô chủ 2 thước trong vòng khoảng cách! Một khi có người tiếp cận, nhất định chế phục! Ở lúc mấu chốt, còn muốn đẩy hứa hẹn cô chủ đỡ nạn giác ngộ!"

"Ta đi, này đúng (là) bảo hộ quốc gia chủ tịch sao, như vậy lớn như vậy phô trương?"

Lý Phàm nhin không được hỏi.

"Lý tiên sinh, này sáu vạn đồng tiền, cũng không có ngài tưởng tượng dễ kiếm như vậy."

Vũ Phong khi nói lời này, dù sao cũng hơi ghen tị. Hắn nói như thế nào cũng là các loại hảo thủ, nổi tiếng quốc tế đại hộ vệ. Nhưng hắn đều không có tư cách tiến hành nhiệm vụ lần này, hắn một tháng tiền lương mới ba vạn đồng a!

Có thể duy nhất ưu điểm, chính là đi theo Tô lão bản bên người, cũng không có nguy hiểm như vậy đi!

"Được, nếu tiếp nhiệm vụ này, ta nhất định sẽ hảo hảo làm."

Lý Phàm gật gật đầu, "Liên giao cho ta đi."

Hắn đã muốn đổi lại này thân âu phục đen, bên trong còn có một cái đen áo somi, Lý Phàm cảm giác mình không giống như là cái bảo tiêu, ngược lại càng giống là một ở NB Hàn Quốc hỗn băng đảng.

"Đây là đối thiết bị truyền âm."

Vũ Phong đem một cái bộ đàm cùng ống nghe điện thoại đưa cho Lý Phàm, "Kênh đã muốn điều tốt lắm, không nên lộn xộn."

"Đã biết."

Hết thấy đều chính thức như vậy, Lý Phàm ở Vũ Phong dưới sự trợ giúp, cuối cùng đem bộ đàm cúp được, ống nghe điện thoại cũng mang tới.

Hắn đối với di động chiếu một cái chính mình, thật sự cùng cái bảo tiêu không sai biệt lắm.

"Nhớ kỹ, hết thấy đều muốn dùng cô chủ làm trọng! Cô chủ sinh mệnh đúng (là) đệ nhất trọng yếu!"

Vũ Phong dặn đi dặn lại, "Nếu cô chủ bị thương hoặc là... Bất hạnh qua đời, như vậy, ngươi không nhưng cần chi gấp đôi vì ước Kim, còn rất có thể đắc tội cả thành phố A đại nhân vật, từ nay về sau thành phố A sẽ thấy cũng không sống được nữa!"

"Thật là nghiêm trọng..."

Lý Phàm Tâm lý bắt đầu đã cổ, đây rốt cuộc là bảo vệ ai a, biến thành cùng đánh giặc đường như!

Vũ Phong tiếp tục dạy cho hắn một ít bảo tiêu kinh nghiệm, mà xe bắt tri bắt giác đã muốn sử xuất nội thành, rất nhanh đi tới vùng ngoại thành phi trường vị trí.

Lý Phàm không có ngồi qua phi cơ, chỉ tại trên TV đã từng gặp. Này sân bay phi thường lớn, tất cả đầy hành khách đều theo phòng chờ máy bay bên kia tiến vào. Mà xe của bọn hắn trực tiếp theo bên cạnh một cái VIP nhập khẩu lái vào, chỉ chốc lát tiến vào một cái rất lớn trên bãi đáp máy bay.

Sân bay thượng bày đặt rải rác máy bay nhỏ, Lý Phàm tuy rằng nếu chưa ăn thịt heo, nhưng cũng đã gặp heo chạy. Trong phi trường này đó máy bay nhỏ, hắn là đều thuộc về máy bay tư nhân, người bình thường là nghĩ cũng đừng nghĩ.

Trước kia Triệu Bản Sơn không liền mua một trận máy bay tư nhân sao, đưa tới một đám thù phú người. Không tới nhất định được tiền vốn, ai có thể như vậy lên đồ chơi này! Dù sao người mua không chỉ là nhất khung máy bay, còn bao gồm đường phí, quay xong phí, còn có cơ trường, tiếp viên hàng không tiền lương từ từ một loạt phí tổn!

Không biết Mộ Dung Anh trong nhà có không có máy bay tư nhân, Mộ Dung tập đoàn tài chính gia đại nghiệp đại, hắn là có đi.

Màu đen Mercedes-Benz dừng ở máy bay nhỏ bên cạnh, Vũ Phong kéo cửa xe ra, nhường Lý Phàm đi xuống.

"Người đến đồng đủ sao?"

Trước mặt đã muốn đứng năm cao lớn bảo tiêu , từng bộ dạng đều lấy chồng gian hung khí giống nhau .

Lý Phàm có một loại đi vào đội bóng rổ cảm giác , bởi vì mấy tên này cơ hồ đều có cao đến hai thước , hơn nữa đầy người bắp thịt của đồng , trên người còn mang theo sát khí .

Một cái trong đó hỏi đầu nam nhân xuyên thấu qua Mặc Kính (râm) nhìn Lý Phàm liếc mắt một cái , lạnh như băng nói nói: " Tô tiên sinh đề cử , chính là cái này người?"

Mặt khác mấy bảo tiêu rõ ràng đều cười lạnh một tiếng , cũng khó trách bọn hắn xem thường Lý Phàm . Dù sao Lý Phàm cùng bọn họ khi xuất ra , tựa như cái Tiểu Ai Nhân giống nhau , dáng người vừa gầy yếu , nhìn qua yếu đuối bộ dạng .

"Đây là Tô tiên sinh mời tới cao thủ , xin hãy vài vị cùng nhau làm tốt bảo tiêu công tác ."

Trước mặt vài vị đều là trên thế giới bảo tiêu người có quyền , Vũ Phong ở trước mặt bọn họ cũng không dám vội vàng , một mực cung kính nói nói: " cố chủ an toàn , liền giao cho các người ."

"Yên tâm , ta Thích Trạch Bình làm hai mươi năm bảo tiêu , cho tới bây giờ không thất thủ qua ."

Hỏi đầu nam nhân nói chuyện bên trong mang theo nồng nặc ngông nghênh , Lý Phàm nhìn ra , người này tuyệt đối là có chút bản lĩnh , bằng không Vũ Phong cũng sẽ không đối với hắn khách khí như thế .

"Thích Trạch Bình , quốc tế nổi tiếng bảo tiêu , nhân xưng kết sắt ."

Lý Phàm dùng di động tra một chút bạn thân này tư chất nguyên liệu , phát hiện thật có thể tra được .

"Quốc tế bảo tiêu tổng hợp lại xếp hạng thứ mười , lệ thuộc lớn nhất giữ tròn ô che công ty ."

Ô che công ty?

Lý Phàm đang muốn tiếp tục tra một chút , kia Thích Trạch Bình đột nhiên khiển trách một tiếng .

"Người đang làm gì đó?"

"Tra tư liệu a, làm sao vậy?"

Lý Phàm có chút khó hiểu , Thích Trạch Bình nổi giận đùng đùng , "Bảo tiêu chỉ trích là bảo vệ cố chủ ! Há có thể ở thời gian làm việc chơi di động , người tới cùng chuyên không chuyên nghiệp?"

"Cố chủ còn chưa tới đâu rồi, OK?"

Lý Phàm cảm thấy được người này có thể có điểm bệnh thần kinh , "Người bây giờ bảo hộ cái đại đầu quỷ a !"

"Cần rõ ! Ta là của người đội trưởng , người nhất định nghe theo mệnh lệnh của ta !"

Thích Trạch Bình không khách khí nói nói: " chống lại mệnh lệnh của ta , liền rút cho ta ra đội ngũ đi !"

"Lý tiên sinh . . . Từ giờ trở đi cũng đừng chơi điện thoại di động đi . . ."

Vũ Phong trong lòng mau khóc , quả nhiên là cái tổ tông . Tô lão bản đem hắn an bài đến cái đội ngũ này lý , rốt cuộc là có chủ ý gì a !

"Đầu tiên , ta không có ở chơi , chính ta tại tra tư liệu ."

Lý Phàm sắc mặt cũng trầm xuống , "Tiếp theo , công tác của ta chỉ phụ trách bảo hộ cố chủ an toàn , ta không cần nghe bất luận người nào chỉ huy , chính là cố chủ ở bên trong ."

Vũ Phong tan nát cõi lòng rồi, quả thế . . . Lý đại gia này tính tình , ai cũng không thể trâu vào a !

"Thật sự là trào tiếu !"

Thích Trạch Bình khinh thường nhìn Lý Phàm liếc mắt một cái , "Ở trong này người nào không phải trên thế giới tinh anh , cho người tạo thứ địa phương sao? Còn tuổi nhỏ , khẩu khí nhưng thật ra rất ngông cuồng , ta xem người là thiếu giáo huấn !"

"Đến a, giáo huấn ta ."

Lý Phàm đối với hắn ngoắc ngón tay , hắn cũng không tin này tà , mình là tới bảo vệ cố chủ , cũng không phải vội tới người làm chó săn, dựa vào cái gì bị

loại người này hô tới quát lui !

Nếu hần ngữ khí khách khí một chút , Lý Phàm cũng sẽ không với hần giang thượng . Hần không chịu được chính là cái này người tự cho là lão đại ngữ khí , ai cấp quyền lợi của hần !

"Thật là có người muốn bị đánh !"

Thích Trạch Bình bên người một cái màu lúa mì làn da bảo tiêu xoa nhẹ nắm tay , phát ra rắc rắc thanh âm của , "Ta sẽ dạy cho ngươi quy củ !"

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xì: 7859199

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

130 không phải cừu nhân không đụng đầu

130 không phải cừu nhân không đụng đầu

"Ta sẽ dạy cho ngươi cái gì là quy củ !"

Muốn động thủ chính là Thích Trạch Bình trong đội ngũ một cái thành viên , tên gọi Cao Hồng Lịch .

Thích Trạch Bình cái đoàn đội này , tổng cộng có năm người , tất cả mọi người là cao thủ , nhưng tình thông lại không giống với . Thích Trạch Bình tình thông chính là mưu lược cùng trừ hoạch , mỗi lần bảo hộ kế hoạch đều do hần đến chế định , hơn nữa hiện trường chỉ huy cùng điều hành cũng đều là hần đến phụ trách . Hần thực lực tổng hợp , tại...này trong tiểu đội cũng là mạnh nhất ! Hần đại biểu , được xưng là đại nãi .

Cao Hồng Lịch đâu rồi , còn lại là am hiểu gần người đánh nhau kịch liệt . Hần ngoại hiệu tự kêu là tay đấm .

Cao Hồng Lịch thân mình cũng là rất nhiều hắc quyền trận đấu sỏ đen người trên , vậy hắc quyền thị trường , đều cấm hần đi dự thi . Một trong những nguyên nhân , hần đi nhất định là quán quân , đồ bàn không có cách nào khác làm . Nguyên nhân thứ hai , chính là chỗ này gia hỏa xuống tay rất hung tàn , ở hắc quyền loại này bóng tối cách trên đấu trường , địch nhân của hần , không phải thiếu cánh tay chính là gãy chân , cho tới bây giờ không có kiện toàn đấy!

Đối Thích Trạch Bình mà nói , Cao Hồng Lịch liền là một thanh lưỡi dao sắc bén ! Nắm ở trong tay chính mình , có thể sử dụng bị giết địch !

Cao Hồng Lịch lúc này đã muốn cười lạnh , ánh mắt đã tại Lý Phàm trên người mấy chỗ yếu quét một chút , tựa hồ một giây sau liền gấp đem Lý Phàm đập vỡ vụn giống nhau .

"Vài vị Mạc phải tức giận , đoàn kết , đoàn kết . . ."

Vũ Phong cũng không biết làm như thế nào khuyên , hần ở trong này hoàn toàn không có lời nào ngữ quyền . Trường hợp có chút xấu hổ , không khí thực ngưng trọng , căn bản sẽ không có người để ý đến hần ! Bất quá để cho hần may mắn vãng , nhất lượng lao tư lai tư đã muốn lái vào sân bay , hướng về bên này lái tới .

"Đại tiểu thư đến rồi!"

Hần kêu một tiếng , Thích Trạch Bình đoàn thể lúc này mới quay đầu lại nhìn thoáng qua , sau đó một lần nữa giống như môn ném lao giống nhau trát ở nơi này .

Tuy rằng mấy người bọn hần có chút ngạo mạn , nhưng chuyên nghiệp tính chất vốn có lại đích xác rất mạnh , Lý Phàm Tâm lý đều không thể không tán thưởng một câu .

Hần quay đầu nhìn chiếc kia dừng lại Rolls-Royce , Vũ Phong tiến lên cung kính mở cửa xe ra , một cái thân ảnh quen thuộc từ phía trên đi xuống .

Lý Phàm thiếu chút nữa hộc máu !

Cmm mĩa ! Không ngờ là nàng !

"Ai u , đây không phải Lý đại hiệp sao?"

Lưu Hâm Nam mặc một thân thực tùy ý cao bồi y , một đôi chân có vẻ thực thon dài , móng đít nhỏ bao gồm rất căng mềm , trên chân giẫm phải lông Tiều Mã giày , đỉnh đầu còn đeo đỉnh đầu Tây Bộ nón cao bồi .

Những nữ sinh khác đánh như vậy giả dạng , nhất định có vẻ rất quái dị hơn nữa thực trung nhị , nhưng ở Lưu Hâm Nam Xuyên , lại có một phong vị khác , đây là mỹ nữ độc hữu chính là ưu thế !

"Trời ạ... Tại sao có người !"

Lý Phàm thiếu chút nữa hộc máu , mà Thích Trạch Bình ở bên cạnh nhũ mảy , muốn uống xịch , nhưng cổ chủ không cho hắn mở miệng , hắn chỉ có thể nhìn lên .

"Tô Thần nói tặng một món lễ vật cấp ta , ta còn tưởng rằng là cái gì đâu rồi, nguyên lai là người nha ."

Lưu Hâm Nam khanh khách nở nụ cười , nàng ở Lý Phàm trong mắt , chính là một cái Xà mỹ nữ . Liền một ít song đen lúng liếng mắt to đi , tuy rằng rất phiêu lượng , nhưng trong ánh mắt nhất định là ý xấu !

"Chúng ta đây là hữu duyên thiên lí năng tương ngộ , hay là không đúng (là) cừu nhân không đụng đầu đây?"

Lưu Hâm Nam thế nhưng cứ đi như thế lại đây , một ngón tay nhẹ nhàng móc tại Lý Phàm trên cằm .

Lý Phàm lui ra phía sau từng bước , lạnh như băng nói nói: "Đại tiểu thư , xin tự trọng !"

"U , còn rất có cá tính , gia liền thích người loại này ."

Lưu Hâm Nam ngược lại nở nụ cười , "Bất quá chúng ta Lý đại hiệp không phải một thân nông nghênh sao , hôm nay như thế nào cam nguyện cho ta người như thế làm lên chó săn đến đây?"

"Ta dựa vào chính mình bản sự kiếm tiền , cái gì gọi là chó săn !"

Lý Phàm lập tức phản bác nói: "xà hạt nữ , thỉnh tôn trọng người lao động !"

"Ta mà là người cô chủ , ta đối với người mệnh lệnh thứ nhất chính là người không cho phép gọi ta xà hạt nữ !"

Lưu Hâm Nam lập tức nói .

"Người làm , người mặc dù là của ta cô chủ , nhưng Tô Thần nhường khi ta tới , Nhưng chưa nói ta cần nghe mệnh lệnh của người ."

Lý Phàm cao giọng nói nói: "nhiệm vụ của ta chính là 48 giờ trong vòng bên người bảo hộ người , cam đoan người không bị người giết chết . Chuyện khác , ta giống nhau không làm . Nếu không người vạn nhất thú tính quá , sẽ đối ta tính - gây rối có thể làm sao bây giờ ."

"Người đi chết , ai muốn tính - gây rối người !"

Lưu Hâm Nam lập tức nhượng , "Ta bỏ ra tiền mướn người...người phải nghe ta !"

"Ta sẽ không nghe ."

"Người nhất định nghe !"

"Sẽ không nghe , người cần ta?"

"Người !"

Lưu Hâm Nam mau tức nổ tung , người kia như thế nào khó như vậy điều - giáo ! Bất quá càng là loại này độ khó cao con mồi , Lưu Hâm Nam mới càng có hứng thú ! Như là Quan Văn Bảo cái loại này , quá mức đẳng hoàng , ngược lại mồi nàng rất nhanh mất đi hứng thú !

Lý Phàm a Lý Phàm , đừng tưởng rằng người có bao nhiêu ngao ! Bốn tiểu thư giống nhau có thể cho người Quai Quai cúi đầu !

"Lý Phàm ! Người không nên quá can rở rồi!"

Lưu Hâm Nam kháp *** , trừng mắt Lý Phàm , "Ta nhưng đúng (là) lão bản , từng phút đồng hồ khai trừ người !"

"Được a , người khai trừ đi."

Lý Phàm thờ ơ nói nói: "chẳng qua ta trở về nữa đã hắc quyền đi ! Ta cũng không tin , ta còn không kiếm được sáu vạn đồng tiền rồi! Không nên ăn

ngươi này phản cơm sao?"

"Ngươi !"

Này Lý Phàm hãy cùng nhát con nhím đường như , trên người đều là đâm , nhưng Luru Hâm Nam không thể nào hạ khẩu !

"Đừng rất làm càn !"

Thích Trạch Bình rốt cục nhìn không được , khiển trách một tiếng , "Ngươi chính là bảo tiêu ! Bảo tiêu phải kiên quyết chấp hành cổ chủ mệnh lệnh ! Ngươi nếu là không Mẹ nó chứ , liền cút ngay lập tức ra đoàn thể !"

"Câm miệng ."

Luru Hâm Nam trừng mắt liếc hần một cái , "Như thế nói chuyện với ngươi rồi hả?"

Thích Trạch Bình lập tức cúi đầu .

"Lý đại hiệp , ngươi làm lão bản ngươi làm công , ngươi nhiều ít nên tôn trọng một chút ta đi?"

"Đại tiểu thư , tôn trọng chuyện này , đúng (là) lẫn nhau."

Lý Phàm Hồi lấy mỉm cười , "Cần ta dạy ngươi cái gì là tôn trọng sao?"

"Đáng giận ! Ta chán ghét ngươi !"

Luru Hâm Nam thở phì phò nhìn thấy Lý Phàm , mà Lý Phàm vỗ tay một cái , "Thật sự là đúng dịp , ta cũng vậy chán ghét ngươi , hai ta xem như lần đầu cùng chung chí hướng !"

"Tô Thần ! Ta trở về tiếp tục tính sổ với ngươi !"

Luru Hâm Nam đối với Thiên Không hô to một tiếng , Vũ Phong yên lặng đau lòng lên lão bản của mình.

"Kia . . . Đại tiểu thư . . . Ta sẽ dẫn hần đi trở về . . ."

Hần chỉ có thể đem Lý Phàm trước mang trở về rồi hãy nói , đừng ở chỗ này tiếp tục gây ra Đại tiểu thư nổi giận .

"Ai cho ngươi tự chủ trương rồi!"

Luru Hâm Nam đem Vũ Phong mắng cầu huyết lâm đầu , "Bây giờ hạ nhân đều là thế nào , không trời cao đất rộng sao? Tô Thần là thế nào quản giáo người của chính mình, dạy thế nào ra đến như vậy một đám mắt không mở cầu vật !"

Vũ Phong chỉ có thể cúi đầu xuống , mặc cho Luru Hâm Nam chửi bậy , một tiếng không dám hô .

"Xà hạt nữ , ngươi mắng xong không ."

Lý Phàm không nhìn được nói nói : " có cái gì khí dựa vào ta tới , đối với người khác phát tiết tính bản lãnh gì ."

"Tức giận , ta nhưng không tức giận ."

Tháng tư đích thiên , nữ nhân mặt . Trước một giây Luru Hâm Nam còn tại nổi giận dùng dùng mắng to , sau một giây lại nét mặt tươi cười như hoa , "Có Lý đại hiệp bảo hộ ta...ta cao hứng còn không kịp. Đã nói rồi đấy , 48 giờ bên người bảo hộ , ngươi cần phải tận chức tận trách ."

Lý Phàm Tâm lý lại đã khởi cổ lai , này xà hạt nữ . . . Nàng lại đang tính toán cái gì?

Buổi sáng chi bảo khẩu lệnh đưa vào sai lầm rồi , thiếu cái 9 , đúng (là) : 78591999

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

131phản ứng của người nhất gan

131phản ứng của người nhất gan

Lý Phàm ở trên phi cơ an vị năm giờ .

Hắn trước kia vẫn muốn mù mịt , nhưng ngồi lúc sau , mới biết được như vậy buồn ! Hơn nữa thân làm một người Vũ Đẩu gia , loại này hai chân cách mặt đất cảm giác , để cho hắn như vậy không an ổn !

Phi cơ thường thường Địa xóc nảy hạ xuống, mỗi lần cũng làm cho Lý Phàm cảm giác có phải hay không cần ngã xuống rồi!

Những hộ vệ khác đều giải khai dây an toàn , ở trong phi cơ ngẫu nhiên hoạt động thân thể . Nhưng Lý Phàm lại đem mình thật chặt cột vào bàn lên, từng bước không dám rời đi , sắc mặt tái nhợt một mảnh .

Lưu Hâm Nam này đại mỹ nữ an vị ở Lý Phàm đối diện , nàng nhưng thật ra vẻ mặt tự nhiên , vô cùng thanh thoi , nhất vừa nhìn tạp chí , Nhất Biên uống cà phê .

Chứng kiến Lý Phàm cái biểu tình này , Lưu Hâm Nam rốt cục có chút cao hứng trở lại ! Lý Phàm chịu khổ , nàng mới khoái hoạt ! Đúng vậy , của nàng khoái hoạt muốn xây dựng ở trước mặt người nam nhân này thân mình ! Hung hăng ! Xây dựng ở !

"Chúng ta Lý đại hiệp , không gì làm không được , thể nhưng sợ mù mịt sao?"

Lưu Hâm Nam chứng kiến Lý Phàm liền mồ hôi lạnh đều xuống đi , rốt cục nhìn không được cần mở ra trêu chọc mô thức ! Lần này nhất định để cho hắn xuống đài không được , để ngày xưa mới thù !

"Nói hươu nói vượn , ta làm sao có thể sợ mù mịt !" !

Lý Phàm con vịt chết cãi bướng , căn bản cũng không thừa nhận .

"Há? Kia mặt của ngươi như thế nào Bạch cơ chứ?"

"Đó là ta làn da vốn là Bạch !" !

Lý Phàm nói thầm nói: " làn da chính là chỗ này sao Bạch , không cần gì đồ trang điểm , một chút trêu chọc đều không có !" !

"Vậy ngươi chân đang run cái gì đây?"

"Đây là ta luyện được một môn công phu !" !

"Công phu gì thể còn muốn đầu chân đây?"

"Đây là vì thời thời khắc khắc rèn luyện ta lòng bàn chân từ thượng bấp thịt của !" !

Lý Phàm nói mình cũng thư phát chuyển nhanh rồi, "Một cái Vũ Đẩu gia cũng là thực khắc khổ được không? Cho dù là ta thiên tài như vậy , cũng là một giây đồng hồ đều không thể buông lỏng a, ha ha . . ."

"Vậy sao ngươi lưu mồ hôi lạnh sao?"

"Nói bừa , ngươi liếm lấy? Làm sao lại nói là mồ hôi lạnh?"

Lý Phàm đánh chết đều không thừa nhận , "Đây là nóng , toát mồ hôi !" !

"Ngươi nói ngươi nha , thật sự là cãi bướng ."

Lưu Hâm Nam tiếp tục thưởng thức Lý Phàm đích biểu tình , khoe miệng Vi Vi giờ lên , đầu lưỡi vẫn còn nhẹ nhẹ nhàng ở bên môi liếm một chút .

"Ngươi không dùng như vậy sợ , thật sự . Phi cơ đúng (là) an toàn dẫn cao nhất phương tiện giao thông , sự cố xác suất rất nhỏ ."

Lưu Hâm Nam nói như vậy , Lý Phàm tâm mới xem như an ổn một chút . Nhưng ngay lúc đó nàng lại tiếp một câu , "Bất quá một khi gặp sự cố lời mà nói..., tỉ lệ sống sót cũng thấp nhất ."

Trời ạ đại gia ngươi ! Ngày ngươi tổ tông ! Ngày cả nhà ngươi 18 đời !

Lý Phàm không nhìn được nghĩ chửi má nó rồi, này Lưu Hâm Nam, tuyệt đối là cố ý !

"Có đôi khi a, ta sẽ sẽ nghĩ . Nếu phi cơ thật sự gặp sự cố rồi, sẽ là cái dạng gì ."

Lưu Hâm Nam nhát vừa thương thức Lý Phàm đích biểu tình , Nhất Biên tiếp tục nói , "Này phi cơ liền gặp lấy vật rơi tự do phương thức , cực nhanh hướng về mặt đất rơi xuống . Cái loại này cảm giác vô lực cùng mất trọng lượng cảm giác , người nói , nhất gan người , có thể hay không liền trực tiếp sợ tới mức tè ra quần đây?"

Lý Phàm trên đầu hắc tuyến tất cả đi ra rồi, người nha bớt tranh cãi sẽ chết sao , sẽ chết sao?

Thật sự là Ts rồi!

"Lý đại hiệp , người nhưng thật ra trả lời ta nha?"

Lưu Hâm Nam nhìn thấy Lý Phàm mau hồng mắt bộ dáng , nhin không được ha ha ha nở nụ cười .

Xà hạt nữ , nữ ác ma !

Lý Phàm ở trong lòng mắng không ngừng , mà đúng lúc này hậu , phi cơ đột nhiên trùng điệp run lên , tiếp theo cực nhanh hướng về phía dưới rơi xuống !

Lưu Hâm Nam không cười được , sắc mặt so với Lý Phàm còn tái nhợt , trong miệng trực tiếp phát ra thét chói tai !

Thân thể nặng nề nhàng trôi nổi, mũi đã muốn bay lên . Nàng liều mạng bắt lấy tay vịn , miệng tiếng thét chói tai càng lớn !

Lý Phàm lúc này lại không chút do dự , đưa tay giải khai dây an toàn của mình , sau đó nương thân thể phát chìm , hai chân giống như mọc rễ giống nhau , hút ở cabin trên mặt đất . Đồng thời hấn chìa hai tay , bắt được Lưu Hâm Nam dây an toàn , cho nàng cài lên , miệng còn tại mắng to .

"Cmn mịa ! Người là Đại Sát bút ! Cho người nha mồm quạ đen !"

"Cứu mạng ! Ta không muốn chết ! Ô ô ô !"

Lưu Hâm Nam cùng ôm lấy cây cỏ cứu mạng giống nhau , một phen liền ôm lấy Lý Phàm , giống như bạch tuộc giống nhau cúp ở trên người hấn . Mà an toàn của hấn mạng còn dắt lấy hai người , nương Lý Phàm phi thường khó chịu .

"Người nha . . . Mau nói lòng . . . Buông ra ta . . ."

"Ta đừng! Ta muốn người thay ta chết !"

"Người nha tìm kẻ chết thay!"

Lý Phàm hết sức buồn bực , mà trong buồng phi cơ mấy bảo tiêu cũng có chút kinh hoảng . Tai nạn máy bay , này phải khi bọn hấn nghiệp vụ trong phạm vi a !

"Nhanh đi cabin nhìn xem !"

Thích Trạch Bình lập tức phân phó một tiếng , mà khi bọn hấn cần hành động thời điểm , phi cơ lại từ từ giờ lên , một chút đã khôi phục vững vàng .

Mà trong radio truyền lại cơ trưởng tạ lỗi thanh âm của .

"Ngượng ngùng . . . Tôn quý hành khách , vừa mới gặp được một cổ khẩn cấp dòng khí , nhưng chúng ta đã muốn bình an bay qua ."

Mọi người thường thường thở dài nhẹ nhõm một hơi , mà Lưu Hâm Nam mau khóc .

"Ta trở về nhất định phải khai trừ cái gốc kia so với cơ trưởng !"

"Lời này nhưng là đừng làm cho hấn nghe thấy . . ."

Lý Phàm đuổi vội khuyên nói : " vạn nhất hấn luẩn quẩn trong lòng , mang theo chúng ta cùng lên đường . . . Nhưng sẽ không tốt ."

"Đáng chết . . . Hổn đản . . ."

Lưu Hâm Nam hô vài tiếng , đột nhiên liền đẩy ra Lý Phàm , sau đó cúi đầu , môi cắn gât gao .

"Người làm sao vậy?"

Lý Phàm có chút tò mò , này Lưu Hâm Nam đột nhiên thì thế nào?

Lưu Hâm Nam cũng không nói chuyện , chính là cúi đầu , môi đều nhanh cắn đỏ máu .

Lý Phàm bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, ánh mắt nhảy vài cái.

"Ngươi . . . Không biết . . ."

"Ngươi câm miệng . . ."

"Thực tè ra quần đi . . ."

"Ta muốn giết ngươi . . . Nhất định phải . . ."

Lưu Hâm Nam thế nhưng khóc, mà Lý Phàm lại dở khóc dở cười. Chà mẹ nó, mới vừa rồi còn đang đùa giỡn ta đâu rồi, hiện tại chính mình xảy ra vấn đề đi!

"Ai nha nha, có một câu nói thế nào tới, chuyện cười ngời, không bằng người a."

"Ta muốn giết ngươi . . . Hồn đản . . ."

"Cho ngươi ."

Lý Phàm đem mình Tây phục áo cởi ra, chần Lưu Hâm Nam trên đùi, "Nhanh đi buồng vệ sinh đổi một chút đi . . . Dẫn theo đổi giặt quần áo chưa?"

"Ồ . . . Ồ rương hành lý . . ."

Lý Phàm đứng dậy lấy ra rương hành lý, mở ra xem, bên trong đều là nữ hài tử nhà quần áo.

Bất quá còn có vài món thiếp thân áo trong, Lý Phàm phát hiện nữ nhân này thích áo trong phong cách, đều đang đúng (là) báo vắn . . . Thật là một cuồng dã xà hạt nữ!

"Hồn đản! Nhắm mắt lại!"

Lưu Hâm Nam nũng nịu một tiếng.

"Hào hảo hảo, ta nhắm lại."

Lý Phàm nhắm hai mắt lại, nghe Lưu Hâm Nam sột sột soạt soạt Địa tuyến quần áo, sau đó có vẻ như đứng dậy đi buồng vệ sinh rồi.

Lý Phàm lặng lẽ nên vì nàng khép lại rương hành lý, bỗng nhiên nhú mày.

"Thích Trạch Bình."

Lý Phàm vờ đến một tiếng, đầu bóng lưng vốn đang nhắm mắt dưỡng thần, nghe được Lý Phàm kêu la, mở một con mắt, sau đó thốt nhiên nổi giận.

"Ngươi này biến thái, nhìn chăm chăm Đại tiểu thư áo trong nhìn cái gì!"

"Bình tĩnh một chút, ngươi xem này, như cái gì?"

Lý Phàm nói xong, theo thùng trong một cái túi rút ra một cái màu bạc cái hộp nhỏ, tiểu tâm dục dục đặt ở trên quần áo.

Thích Trạch Bình đích biểu tình ngưng trệ.

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

132 không bao giờ ngồi máy bay nữa

132 không bao giờ ngồi máy bay nữa

"Bom plastic . . ."

Thích Trạch Bình có thể nói giữ tròn đại sự , đối thứ này cũng là không thể quen thuộc hơn nữa .

"Lớn như vậy một viên . . . Đủ để cho mọi người chúng ta lên một lượt Tây Thiên ."

Bên cạnh một cái thoáng có điểm gây bảo tiêu lập tức tiến lên , kiểm tra một chút cái kia màu bạc cái hộp nhỏ .

"Kiểu mới hào , tân số hiệu , xem ra là người trong nghề làm ."

Người này tên là Cừ Ngao , đúng (là) Thích Trạch Bình trong tiểu đội biệt động , danh hiệu đúng (là) chuyên gia tháo bom, mìn .

"Có nắm chắc không?"

Thích Trạch Bình mấy người bọn hắn đều xông tới , nhìn chăm chăm này cái bom plastic . Không biết là người nào , ở Đại tiểu thư trong rương hành lý động tay động chân , thân không biết quý không hay , cuối cùng mọi người chết như thế nào , bọn hắn có thể đều nghỉ mãi mà không rõ .

Ai sẽ biết , ở Đại tiểu thư trong rương hành lý , ẩn dấu như vậy một cái đáng sợ Tử Thần!

"Tám phần nắm chắc ."

Cừ Ngao đã muốn lấy ra của mình một bộ công cụ , gồm có một thai thực chuyên nghiệp bút ký bôn. Hắn đem bút ký bôn kết nối với bom plastic , sau đó ở trước mặt bùm bùm Địa gõ lên cái gì .

"Ách , dựa theo kịch truyền hình dậm đặt ra , không phải muốn cắt cái gì tơ hồng các loại sao?"

Lý Phàm nhin không được hỏi.

"Không chuyên môn !"

Thích Trạch Bình răn dạy và quả nắn nói: " đều niên đại gì , bây giờ bom đều dựa vào máy tính đến thi hành !"

"Được rồi , ta Ott rồi."

"Không cần nói leo , đừng quấy rầy chuyên gia tháo bom, mìn ."

Vài người cũng không dám ra ngoài lớn tiếng , này có thể quan hệ đến bản thân và gia đình tánh mạng a !

"Bom còn có 10 phút kíp nổ ."

Cừ Ngao đích biểu tình lại càng ngày càng khẩn trương , "Cấp thời giờ của ta quá ngắn . . ."

Mà lúc này , Lưu Hâm Nam đã muốn đổi xong quần áo , mới vừa từ trong phòng vệ sinh đi tới . Kết quả nàng liếc nhìn mấy nam nhân vây ở nội y của mình bên cạnh , giống như mở nghiên cứu sẽ giống nhau , nhất thời liền tặc miếu rồi.

"Các người dám biến thái này ! Ta muốn khai trừ các người !"

"Đừng làm , có bom !"

Lý Phàm trừng mắt nhìn Lưu Hâm Nam liếc mắt một cái , Lưu Hâm Nam vừa muốn phát hoả , nghe nói như thế , lại hù sợ .

"Người...người nói cái gì? Bom?"

"Uh, để lại ở hành lý của người trong rương ."

Lý Phàm chỉ chỉ kia màu bạc cái hộp nhỏ , "Người xuất môn như thế nào cũng không kiểm tra một chút ."

"Ta...ta không biết . . ."

Lưu Hâm Nam mau khóc lên , "Giúp ta thu thập hành lý đều là trong nhà nữ phó . . ."

"Tân nữ phó?"

"Không rõ ràng lắm . . . Ta chưa bao giờ chú ý mặt của các nàng . . ."

Lưu Hâm Nam tim đập bay nhanh , nàng theo bản năng nhìn thoáng qua Thích Trạch Bình .

"Có thể đỡ bỏ sao?"

"Chúng ta đang cố gắng, Đại tiểu thư."

"Không được!"

Cừ Ngạo sắc mặt phát khổ, mồ hôi lạnh cũng xuống rồi, "Ta đánh giá thấp đối phương! Hẳn bom giải toán rất chặt chẽ cẩn thận rồi! Có 3800 đạo số hiệu khóa! Vừa rồi ta không cẩn thận xúc động cạm bẫy, bom rút ngắn 7 phút... Còn thừa lại ba phút rồi..."

"Hỗn đản! Ta muốn khai trừ ngươi!"

Lưu Hâm Nam thật sự muốn qua đời, mình tại sao vừa ra cửa, liền gặp được chuyện như vậy a!

"Đừng kích động! Ngươi khai trừ hẳn có ích lợi gì, hẳn đã muốn tận lực!"

Lý Phàm đứng lên, đem Lưu Hâm Nam đặt tại chỗ ngồi, cho nàng trôi tốt lăm dây an toàn.

"Mọi người, đều đem dây an toàn cài lên. Sau đó còn thừa lại 30 giây thời gian, nhường cơ trưởng mở ra cửa khoang."

"Ngươi điên rồi!"

Cao Hồng Lịch chấn động, "Quá điên cuồng!"

"Chỉ có biện pháp này."

Thích Trạch Bình nhẹ nhàng cau mày, "Đáng tiếc hiện tại không kịp làm một bộ phòng hộ thi thố rồi... Bất quá, vẫn còn có chút nguy hiểm. Chúng ta có thể tiếp tục thử một chút phá giải..."

"Đều cho ta ổn định đây!!"

Lý Phàm hơi không kiên nhẫn, "Thời gian cũng không nhiều rồi, đều ngoan ngoãn nghe ta!"

"Ta mới là chuyên nghiệp!"

Thích Trạch Bình sau đó như cũ vẫn duy trì hân ngạo mạn, mà Lưu Hâm Nam cũng biết Lý Phàm bản lãnh, nàng vội vàng reo lên.

"Tất cả ngồi xuống, nghe Lý Phàm đây! Bằng không đều cấp bốn tiểu thư lăn xuống phi cơ đi!"

Đại tiểu thư lên tiếng, Thích Trạch Bình không dám vội vàng, hẳn mở ra cửa khoang đích tay động khóa, sau đó phân phó tất cả đầy bảo tiêu đều ngồi xong, hơn nữa buộc lại dây an toàn.

Cừ Ngạo ngồi ở đó, tính chuẩn đại não kế tính toán thời gian.

"Còn có 45 giây!"

"Không sai biệt lắm! Xà hạt nữ! Nhường cơ trưởng mở ra cửa khoang!"

Lưu Hâm Nam không lo nổi hẳn gọi mình cái gì, nàng đề xuống trong tay ống nói, phân phó cơ trưởng khởi động máy cửa khoang.

"Excuse me?"

Cơ trưởng cho là mình nghe lầm.

"Mau mở cửa khoang!"

"Thật có lỗi, thân thể của ta làm cơ trưởng, không thể làm như vậy! Tuy rằng ngài là lão bản, nhưng ta mới là chuyên nghiệp phi công. Mở ra cửa khoang vô cùng nguy hiểm, coi như ngài khai trừ ta...ta cũng không có thể làm chuyện nguy hiểm như vậy! Xin người tôn trọng ta...ta có ta phi hành quy luật, ta có cửa ta giả sử hành vi thường ngày!"

"Lập tức! Now!"

Lý Phàm rít gào một tiếng, "Trên phi cơ có bom!"

Cabin môn lập tức giật lại.

Một cỗ to lớn lực hút theo cửa khoang kia bạo phát đi ra! Chính khung máy bay cũng bắt đầu mất đi thăng bằng!

Lý Phàm vốn đã làm tốt chuẩn bị tâm lý, nhưng trong chớp nhoáng này, hẳn vẫn hoảng một chút!

Ở này một giây , trong buồng phi cơ toàn bộ không cố định vật thể , chính là cái chén , thùng chẳng hạn , tất cả đều nháy mắt bị hấp xả đi ra ngoài , chiếu vào trong Thiên Không thành !

Mà có chút vật thể bị cấm ở cửa khoang bên cạnh , chính là Lý Phàm vừa mới văng ra cái kia khóa bom !

Này bom plastic kẹt tại cửa khoang cầm trên tay , mà thời gian lại càng ngày càng ít !

Lý Phàm không có bất kỳ đích phương pháp xử lý , hần nhìn thoáng qua đối diện Lưu Hâm Nam , sau đó chia hai tay , giải khai trên người mình dây an toàn !

Một khắc này , cường đại lực hút thiếu chút nữa đem Lý Phàm cấp tùm ra đi ! Nhưng hần vận chuyển chân khí trong cơ thể , nhường hai chân bắt chước Long thiên hấp thủy công phu , gặt gao hấp xả trên mặt đất !

Không chỉ là hai chân của mình , hần hiện tại đứng thẳng đều khó khăn ! Lý Phàm cả ghé vào trong buồng phi cơ , dựa vào cường đại nội lực , hấp thụ chấm đất mặt , sau đó từng bước một hướng về bom bò qua !

Thời gian càng ngày càng ít !

20 giây ! 15 giây ! 10 giây !

Tất cả mọi người ánh mắt đều đã rơi vào Lý Phàm thân mình , đều đang khiếp sợ người nam nhân này gan lớn , còn có hần độc đáo bản lĩnh !

Người bình thường , sớm đã bị hút đi đi!

Lại đây !

Còn có một thước khoảng cách , nhưng thời gian đã muốn không còn kịp rồi ! Lý Phàm đột nhiên đưa tay phải ra , đối với viên này bom plastic phóng xuất ra Long thiên hấp thủy công phu !

Hần cường đại nội công cùng chung quanh lực hút cho nhau chống cự , thể nhưng thật sự đem viên này bom plastic cấp lùi trở lại rồi!

"Cút ngay cho tao !"

Lý Phàm Chân khí lại tác dụng ở bom lên , trực câu câu bắt nó đẩy đi ra , trong chớp mắt biến mất ở phi cơ phía sau !

"Âm vang !"

Không đến ba giây đồng hồ , bom đã muốn nổ tung ! Nhưng phi cơ tốc độ quá nhanh , trong khoảnh khắc ly khai nổ tung khu vực !

Lung lay sắp đổ cabin môn đang chậm rãi Cerrada , Lý Phàm đứng dậy , giúp đỡ tạo nên rãnh tay động khóa !

Mọi người thật dài nhẹ nhàng thở ra . . . Lý Phàm người này tuy rằng không chuyên môn , nhưng hần vẫn cứu mọi người !

"Mẹ kiếp nhà nó . . ."

Lý Phàm mình cũng lau đem mồ hôi lạnh , "Lão tử sau khi không bao giờ ... nữa mù mịt rồi!"

Vốn hôm nay muốn canh năm, nhưng ăn tết sự tình nhiều lắm, tồn cáo không viết lại đây, hôm nay canh bốn đi. Theo 9 giờ bắt đầu, mỗi giờ 1 cang, đến 12 điểm chấm dứt, trước chúc Mọi người một tiếng tân niên khoái hoạt, hôm nay mỗi cang mặt sau mang một cái 100 nguyên khẩu lệnh tiền lì xì.

Chi bảo khẩu lệnh tiền lì xì: 68907199

Mặt khác nhắc nhở Mọi người, trong hiện thực phi cơ cất cánh lúc sau cabin môn đứng (là) khẳng định mở không ra, mở ra tất cả mọi người phải chết ~ hết thấy đều là tiểu thuyết hóa hí kịch xử lý, tuyệt đối không nên bắt chước nga ~

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

133 xuất sư bất lợi

133 xuất sư bất lợi

133 xuất sư bất lợi

Sau đó mấy giờ , gió êm sóng lặng .

Ban đêm 12 điểm thời gian , phi cơ rớt cục chậm rãi đã rơi vào đảo quốc Trường Kỳ sân bay .

"Ta rớt cục trở lại trên mặt đất rồi!"

Lý Phàm hai chân trên mặt đất hùng hăng bước lên , "Rất JB(cái o0o) hạnh phúc !"

Thích Trạch Bình vốn muốn nói dừng lại, nhưng cuối cùng vẫn là nhịn được .

Nhưng Lưu Hâm Nam liền không nhịn được , châm chọc nói .

"Thật là một người quê mùa , không phải là tọa cái phi cơ mà thôi , còn cho người dọa thành như vậy sao?"

"Ta là người quê mùa , vừa rồi nước tiểu . . ."

Lý Phàm lời còn chưa nói hết , Lưu Hâm Nam vội vàng vàng bưng kín miệng của hắn .

"Tin hay không bồn tiểu thư giết người a !"

"Thôi đi pa oi..., rõ ràng là người khiêu khích trước ta đấy!"

Lý Phàm giật lại Lưu Hâm Nam đích tay , không thoải mái nói .

"Tóm lại , chuyện này , không cho phép nhắc lại ! Cấp bồn tiểu thư quên mất !"

Lưu Hâm Nam thấp giọng , ở Lý Phàm bên tai nói .

"Ai nha nha . . . Vậy phải làm sao bây giờ . . ."

Lý Phàm làm bộ thuyết nói: " con người của ta không bồn sự khác , chính là trí nhớ đặc biệt tốt . Loại chuyện này a , khiến cho người khác sâu ấn tượng a !"

"Khắc sâu con em người ! Lập tức cấp bồn tiểu thư đã quên !"

"Không quên ."

"Giết người !"

"Người tới nha , động thủ đi !"

Lý Phàm giọng lên cổ , "Nhân sinh tự cổ thùy vô tử , lưu thủ lòng son chiếu hoàn thành tác phẩm !"

"Người người người...người còn lý luận !"

"Đương nhiên , nói không quên sẽ không quên !"

"Hỗn đản !"

Lưu Hâm Nam bỗng nhiên nghĩ tới tên này người không có đồng nào , vì thế thay đổi cái phương pháp . Cường bức không được , vậy dụ dỗ chứ sao.

"Người đã quên chuyện này . . . Ta cấp người mười vạn ."

"Không ."

"Một trăm vạn !"

"Không ."

"Người không phải là cùng sao? Vì cái gì cho người tiền người đều mặc kệ?"

"Có người cho người một trăm ngàn, cần khảo người...người có làm hay không?"

Lý Phàm cười híp mắt hỏi Lưu Hàm Nam.

"Thô tục! Bỏ tiền thư đương nhiên không được!"

"Kia chẳng phải được sao. Người ra này một trăm vạn, tuy rằng không phải thân thể, cũng linh hồn. Linh hồn của ta, vật báu vô giá, ngàn vô cùng quý giá."

"Ta đây cho người một trăm ngàn, ta muốn khảo người...người có làm hay không?"

Lưu Hàm Nam bỗng nhiên hỏi ngược lại.

"Cái kia...Thỉnh làm tốt bảo hộ biện pháp."

"Người đi chết đi!"

Lưu Hàm Nam tức giận đá Lý Phàm tiểu thối một cước!

Nàng trước thời gian liền thay đổi một món đồ váy bò, như vậy đánh trúng chân, thật là có chút. Lý Phàm miễn cưỡng thu hồi hai mắt của mình, này xà hạt nữ, nàng là có độc, ngàn vạn lần không có thể có ý kiến gì không.

Tuy rằng thành phố A đã có Thu Phong xào xạc rồi, nhưng đảo quốc thành tựu vẫn tương đối ảm áp. Lưu Hàm Nam mặc một bộ mini skirt, tự nhiên tự tại, nhưng thật ra khổ mấy người bọn hắn hộ vệ. Tuy rằng quần áo nguyên liệu vải tốt lắm, thông khí tính không tồi, nhưng dù sao cũng là dày.

Lý Phàm coi như được, dù sao hắn Tây phục áo tạm thời không thể mặc. Nhưng bên cạnh mấy người đại hán trên trán đã muốn Vi Vi thấy đi một tí Tiểu mở hôi rịn. Một chuyến này cũng bất hảo Mẹ nó chứ a, tuy rằng tiền lương cũng rất cao, Nhưng phải không nhưng bị tội, còn thời khắc đối mặt nguy hiểm tánh mạng!

Vừa rồi nếu không phải của hắn nói, đồng nhất phi cơ chỉ sợ đều lên trời!

Thích Trạch Bình là cái rất cẩn thận người, liền ngay cả mình lên phi cơ phía trước, đều bị hắn đã kiểm tra một phen. Nhưng hắn chỉ riêng không tính tới, cổ chủ bên này sẽ xảy ra vấn đề đi.

Này Lưu Hàm Nam rốt cuộc là có bao nhiêu cừ địch a, vì sao lại có người trăm phương ngàn kế Địa muốn giết nàng?

Lý Phàm đang nghĩ ngợi tới, sân bay mấy chiếc tàu tuần dương thượng đã muốn xuống đi mấy âu phục đen, vây quanh một cái đảo quốc nam tử trung niên, tiến lên liền cung kính đối với Lưu Hàm Nam khom người chào, miệng la hét nhất xâu đảo quốc nói.

Nhường Lý Phàm ngoài ý là, Lưu Hàm Nam thế nhưng cùng hắn đối đáp trôi chảy, sau đó lĩnh của bọn hắn lên một chiếc bảo mẫu trong xe.

"Người nhìn cái gì đấy?"

Lưu Hàm Nam phát hiện Lý Phàm vẫn nhìn nàng, nhin không được hỏi.

"Người là quý?"

Lý Phàm nhin không được hỏi lên.

"Người nằm mơ đi, người mới là quý!"

Lưu Hàm Nam gạt một cái, "Trong mồm chó nhà không ra ngà voi!"

"Ba ba của ta ở đảo quốc có một chút sinh ý, cho nên ta từ nhỏ đã học xong đảo quốc ngữ. Ta nhưng đứng (là) thổ sanh thổ trưởng người Hoa được chứ?"

"Kia người chính là Hán gian sao?"

"Đáng giận, ai với người giáo huấn tư tưởng!"

Lưu Hàm Nam chọc tức, "Cùng đảo quốc người hợp tác là được Hán gian sao? Điều kiện đại gì, chẳng lẽ người cùng cùng này phần Thanh giống nhau, muốn đi ra ngoài đập bể đảo quốc xe sao?"

"Ngăn lại nhậ hóa, này có lỗi sao?"

Lý Phàm nghĩ đến trước kia ở trên mạng nhìn qua một ít lời, nhin không được hỏi, "Nếu đem đảo quốc xí nghiệp đều đuổi ra Hoa Hạ, bọn hắn không phải chết đói sao, còn có tư cách gì theo chúng ta đắc chí?"

"Ngu xuẩn !"

Lưu Hâm Nam lật ra cái thật to xem thường , "Người chỉ biết thứ nhất , không biết thứ hai ! Chúng ta mượn đảo quốc xe tôi nói , tuyệt đại bộ phận đảo quốc xe , đều là cùng Hoa Hạ hùn vốn sản xuất , trong đó Hoa Hạ công ty cũng đã chiếm rất lớn công ty cổ phần ! Người ngăn lại cái gọi là nhật hóa , hay là tại buộc chúng ta Hoa Hạ chính mình nhà xưởng phá sản ! Đả thương địch thủ một ngàn , tổn hại tám trăm ! Đến lúc đó Hoa Hạ người chết đói khắp nơi trên đất , người phụ trách nuôi sống sao?"

"Vây cũng dù sao cũng hơn đi nhờ vả đảo quốc người cổ chấp đi! Chúng ta cần không phải là không sợ chết tộc người khí tiết sao?"

"Đó là hạ hạ sách ."

Lưu Hâm Nam hừ lạnh một tiếng , "Mãng phu gây nên ! Nói cho người biết , chúng ta Ngoại đúng (là) chính trị , đúng (là) kinh tế !"

"Kia tốt nhất Sách là cái gì , xin lắng tai nghe?"

"Ấm nước sôi hút lên !"

Lưu Hâm Nam nói đến này đó , nhưng thật ra biến thành người khác dường như , "Đây là năm đó đẹp để đối với chúng ta Dụng một bộ , hiện tại chúng ta dùng ở đảo quốc thân mình . Cha ta hay là tại thâm thấu bọn họ một ít trọng yếu của cái , chỉ cần sau khi có thể cổ phần khống chế , như vậy chúng ta có thể thao tác đảo quốc mạch máu kinh tế ! Đảo quốc là một tư bản vị quốc gia , đại nhà tư bản khống chế chính quốc gia . Đến lúc đó , đảo quốc tự nhiên được ngoại ngoại đến liếm chúng ta , cho chúng ta sử dụng !"

"Thực phúc hắc . . ."

Lý Phàm không nhịn được nghĩ nổi lên Bạch Lâm Lạc , như vậy ý nghĩ Phong Bạo , cũng chỉ có Tiểu Tử mắt mới có thể dự đoán được đi.

"Ta còn là thích đi thẳng về thẳng ! Xem khó chịu nói , liền nắm tay nói chuyện !"

"Cho nên nói , người chính là cái mãng phu mà thôi ."

"Ta là Vũ Đầu gia , đây là chúng ta Vũ Đầu gia sinh tồn phương thức !"

Lý Phàm không vui , "Hơn nữa nếu như không có ta đây cái cái gọi là mãng phu , người này phần tử trí thức cao cấp , đã chết ở công dã tràng không chịu nổi trúng , biết không?"

"Hừ . . . Ai muốn người cứu , chán ghét người !"

Lưu Hâm Nam quay đầu đi , không nhìn Lý Phàm .

Nữ nhân này , thật sự cần muốn hảo hảo bảo đảm một chút ! Chính mình nếu ba ba của nàng , thật sự cần mỗi ngày đánh nàng mông một trăm lần mới được !

Chuyện kể rằng của nàng mông đít nhỏ vẫn là vĩnh cao , đánh nhau xúc cảm hẳn là rất không sai . . . Làm ba ba của nàng hẳn là rất hạnh phúc đi.

Đi đi đi , đầu mình lý bừa bọn nghĩ gì thể . Bất quá , mới ra phát liền gặp được nguy hiểm như vậy , này hai ngày hai đêm lữ trình , được loạn thành cái dạng gì a .

Lý Phàm bỗng nhiên bắt đầu hối hận , không nên đón công việc này . Chỉ mong ông trời phù hộ , không cần ra lại cái gì út thiếu thân rồi!

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xi: 07318799

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

134 tỷ thí trước nhà lá

134 tỷ thí trước nhà lá

Lưu Hâm Nam bộn hăn ngủ lại địa phương, là một rất lớn Nhật thức nhà cửa.

Nơi này lối kiến trúc cùng Mộ Dung phủ đúng lúc là hai thái cực, Mộ Dung phủ đúng (là) cái loại này cổ kính Hoa Hạ biệt thự lớn, phân mấy tiến mấy ra đại viện, một cái viện bọc lấy, ôm lấy, vây lấy một cái viện, ý tứ đúng (là) Phương Chính, vận mệnh, còn có phong thủy.

Mà cái Nhật thức nhà cửa cũng điển hình đảo quốc Mạc Phủ thức phong vị, trong sân chờ đầy cây hoa anh đào, một cái mộc chất phòng ốc kết nối lấy một tòa khác, ở sân chính giữa, còn có một tòa ba tầng lầu cao Nhật thức tòa thành thức kiến trúc, nhưng Lý Phàm có một loại tiến vào đảo quốc trong trò chơi cảm giác.

"Cho người đồ tốt."

Ngay tại Lý Phàm nhìn chung quanh thời gian, kia Cừ Ngạo bỗng nhiên lấy cùi chỏ khẽ đẩy hăn hạ xuống, sau đó đưa cho hăn một cái máy trợ thính.

"Cái gì vậy?"

Lý Phàm có chút tò mò, đưa tay nhận lấy, mà Thích Trạch Bình vừa lúc hướng về bên này trương nhìn sang, Cừ Ngạo cùng người không có sao giống nhau, tiếp tục ngẩng đầu uốn ngược theo sát Lưu Hâm Nam tả hữu.

Lý Phàm đem ông nghe điện thoại đặt ở trên lỗ tai, hăn phát hiện cái kia đảo quốc người lùn nam tử trung niên cùng Lưu Hâm Nam đối thoại, chợt bắt đầu đồng thanh phiên dịch.

"Lưu đại tiểu thư, ngàn dặm xa xôi đến chúng ta Anh Hoa Trang, thật sự là vất vả ngài."

"Đừng khách khí."

Lưu Hâm Nam mặt mỉm cười, "Son Điền tiên sinh ngày mai ngày sinh, ta nói cái gì đều cần tới chúc mừng xuống."

Này Lưu Hâm Nam cùng đảo quốc lúc nói chuyện, thay đổi hoàn toàn cùng một dạng tử, có một loại nữ thương nhân dường như cảm giác.

Này xà hạt nữ, chẳng lẽ là nhân cách phân tách hay sao?

"Son Điền tiên sinh phi thường chờ mong lúc này đây có thể cùng quý công ty hợp tác."

Đảo quốc tiếp tục nói, "Hăn đã đợi chờ vị đã lâu."

"Xin mời Tiểu Đảo quân dẫn đường đi."

Hai người nói chuyện phiên dịch mặc dù có chút máy móc, nhưng dù sao có thể nghe hiểu được, dù sao cũng hơn nghe kỹ lý quang quát điều ngữ mạnh hơn.

Lý Phàm tâm nói, này đồng thanh phiên dịch cơ hăn là ở Cừ Ngạo thân mình, hăn cho mình chỉ là một Bluetooth ông nghe điện thoại thôi.

Đám người kia nhưng thật ra lợi hại, trang bị đều chuyên nghiệp như vậy! Có như vậy cái đồng thanh phiên dịch, đi tới chỗ nào đích thật là phương tiện nhiều. Rất cuộc là trên thế giới siêu cấp bảo tiêu, không bội phục thật sự không được.

"Son Điền tiên sinh thì ở phía trước rồi, Đại tiểu thư thỉnh."

Vài người đi đến một cái an tĩnh túp lều nhỏ phía trước, trong sân một dòng suối thủy còn tại tí tách Địa chảy xuôi, nhưng trong sân viện càng nhiều hơn một loại yên tĩnh cảm giác.

Bên cạnh là một mảnh rừng trúc, Lý Phàm tổng như có như không hướng bên kia nhìn mấy lần.

Trước kia thích khách đều thích mai phục tại trong rừng trúc, lần này có nên không cũng như vậy ác tục đi.

Hăn cười một cái tự giễu, chính mình thật là có đó bị lộ được chìm sợ cảnh cong rồi. Tới địa bàn của người ta, lớn như vậy một cái đảo quốc Thổ Hào, bảo hộ biện pháp vậy cũng làm vô cùng tốt mới đúng.

Đoạn đường này lại đây, trong viện rất nhiều bảo tiêu.

"Các người ở cửa chờ ta là đến nơi."

Lưu Hâm Nam phân phó một tiếng, Thích Trạch Bình gật gật đầu.

"Ta với người đi vào."

Lý Phàm có trách nhiệm trong người, hấn cũng không muốn nhường Lưu Hâm Nam không giải thích được chết rồi. Đến cuối cùng chính mình một chuyển tay không không nói, còn muốn thâm vốn 12 vạn !

"Bát dật !"

Kìa đảo quốc tựa hồ là biết Trung văn, nghe được Lý Phàm nói như vậy, lập tức có chút tức giận.

"Người không có tư cách thấy Sơn Điền tiên sinh !"

"Ta có thể đánh hấn sao?"

Lý Phàm chỉ vào kìa Ái Tử, hỏi.

"Tiểu Đảo tiên sinh Không Thủ đạo đã muốn đại diện rồi."

Lưu Hâm Nam tựa hồ cũng không thêm đề ý bộ dạng, "Cũng không phải là ta không đề cập tình người ồ!"

Lý Phàm luôn cảm giác, nữ nhân này tốt như vậy giống còn có chút ý khiêu khích đây?

"Được a, tên kia, ta chơi với người chơi."

Lý Phàm đối với đảo quốc ngoéo ... một cái thủ.

"Ta khinh thường với người động thủ."

Đảo quốc lại hừ lạnh một tiếng.

"Người nhu nhược."

Lý Phàm bĩu môi một cái, "Có phải hay không xem ta dung mạo so với người Cao, người sợ?"

"Người dám nhục nhã ta...ta đứng (là) vĩ đại võ sĩ!"

Đảo quốc nhất thời liên bụng không thể, hấn trước chính là đề nhà cô khom người chào, "Sơn Điền tiên sinh, xin tha thứ ta ! Ta muốn cho ta võ sĩ đạo lấy lại công đạo !"

"Ta nói là của người thân cao, không là của người võ sĩ đạo, ngu ngốc !"

Lý Phàm nhắc nhở hấn, "Xem ở người ai phản lên, ta chấp người một tay tốt lắm."

"Bát dật . . ."

Đảo quốc nhìn xuống tức giận, như cũ đối với Lý Phàm bái, "Xin chỉ giáo !"

Vừa dứt lời, hấn đã muốn giống như thế sét đánh lòi đình giống nhau, hai cái sai bước, nháy mắt tới Lý Phàm trước mặt của, tiếp theo một cái hướng chường, thẳng vào phách về phía Lý Phàm gò má của !

Không Thủ đạo chiêu thức đại bộ phận so sánh đơn giản, nhưng uy lực không tầm thường ! Người này ra tay mơ hồ mang theo tiếng sấm nổ mạnh, đích thật là một cao thủ.

Bát quá đây đối với Lý Phàm mà nói, cũng không coi vào đâu.

Xà kích thuật ! Rắn ra khỏi hang !

Lý Phàm Hữu Thủ nháy mắt vươn đi ra, tại đây đảo quốc trên cánh tay của nhiều một chút, khóa lại công kích của hấn. Đồng thời, giữa ngón tay của hấn để ở tại đảo quốc yết hầu lên, chỉ cần Lý Phàm nguyện ý, lần này thậm chí có thể xuyên thủng cổ của hấn.

Đảo quốc ngây ngốc một chút, tựa hồ không nghĩ tới chính mình thế nhưng sẽ thất thủ !

Lý Phàm buông lỏng tay ra, mà đảo quốc lại một chương đột nhiên kéo đi lên, tựa hồ thực đáng về không phục !

"Ba !"

Lý Phàm Hữu Thủ lại tham đi lên, khóa lại cánh tay của đối phương, ngón tay lại một lần nữa để ở tại đảo quốc yết hầu thượng.

Đảo quốc cảm thấy trên cổ họng của mình giống như không phải một bàn tay, mà là một cái hộc, phun lưỡi Độc Xà !

Sau lưng của hấn xuất hiện mồ hôi lạnh, miệng lại nói nói: " ta không phục . . . Người môn công phu này rất tà !"

"Buồn cười !"

Lý Phàm nói xong, thủ chúi xuống, lại đem đao quốc ép tới quỳ trên mặt đất .

Rắn ra khỏi hang đánh đúng là phòng thủ phản kích , có thể khóa lại công kích của địch nhân , còn có thể nhất chiêu trí mạng ! Lý Phàm đã muốn hai độ lưu người này tánh mạng !

"Ăn xong sao?"

"Không phục !"

Đao quốc miệng nhưng thật ra thực cứng , Lưu Hâm Nam đang tự hỏi , hắn sẽ làm thế nào thời gian , Lý Phàm lại lại một lần nữa buông lỏng tay ra .

Đao quốc giữ vững thân thể , sau đó đột nhiên một cái pháo chuông , mang theo hắn toàn bộ khí lực , hướng về Lý Phàm chụp đi qua !

"Hắc Hùng gõ cửa !"

Lý Phàm cũng không tránh né , dưới chân mọc rễ , cùng đao quốc chạm nhau một chuông !

"Ầm!"

Đao quốc thân thể trực tiếp bay ra ngoài , té xuống đất , một cái cánh tay trái đã là phế đi .

"Nhảm chán chết rồi."

Lý Phàm thở dài , "Chấp người một tay , người đều không thắng được . Người này chuông , cùng Liêu Bình Phích Lịch chuông khi xuất ra kém quá xa !"

"Ai nha nha ! Người này bảo tiêu , như thế nào cái dạng này ! Rất không nghe lời !"

Lưu Hâm Nam lại đột nhiên răn dạy và quở mắng lên Lý Phàm, "Sau khi trở về liền khai trừ người !"

Lý Phàm chớp chớp ánh mắt , không biết ý gì .

Mà đao quốc lặng lẽ đứng lên , đi đến nhà cô phía trước , quỳ xuống .

Hắn từ bên hông rút ra một phen mổ bụng Dụng sườn kém đao , một tay mang theo , hô to một tiếng , "Son Điền tiên sinh , ta thẹn với ngài !"

Nói xong, hắn đem thái đao trái lại lên đâm vào bụng của mình , sau đó hoành kéo một cái .

Máu tươi cùng ruột cùng nhau chảy ra, hai cái nữ phó tiến lên , bắt hắn cho túm đi nha.

Lý Phàm đều choáng váng , cmm , này tình huống nào?

Chi bảo khẩu lệnh tiên li xi: 58639799

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

135 một đôi cừu nhân

135 một đôi cừu nhân

"Không nghĩ tới cháu gái dưới tay , còn có cao thủ như thế ."

Ở nhà cô trong đó, rốt cục có một thanh âm truyền ra . Xem ra , này nhà cửa chủ nhân nhìn không được mở miệng .

Hai cái nữ phó kéo cửa ra rèm , lộ ra bên trong quang cảnh. Nhà cô không lớn , bên trong chỉ có một thảm lót sàn nhà , một trương Tiểu bàn trà . Có một cái mặc áo quốc kì-mô-nô người già nam nhân quỳ ngồi ở chỗ kia , tinh khí thần phá đủ . Sau lưng của hắn là một bộ tranh chữ , mặt trên viết đúng (là) Hán thư , một cái to lớn "Trảm" Tự .

Chính hắn thì tại trên bàn phủ lên giấy Tuyên Thành , trong tay nắm chặt nhất chiếc bút lông , Chính Thư viết cái gì .

Xem thủ pháp của hắn , cứng cáp mạnh mẽ , cũng hắn là người tập võ .

Lý Phàm hiện tại ánh mắt thực độc , người khác hay không luyện võ , hắn chủ yếu liếc thấy đi ra . Tựa như Mộ Dung Anh nói qua , đạt tới cảnh giới nhất định lúc sau , thể giới ở trong mắt chính mình , cũng sẽ biến được không giống với lúc trước .

"Nhường ngài chê cười , Sơn Điền tiên sinh ."

Lưu Hâm Nam tuy rằng nói như vậy , trên mặt lại không có một chút nói xin lỗi ý tứ . Mà hai người lúc này nói đều là Trung văn , nhưng thật ra trắng tay đồng thanh phiên dịch tác dụng .

"Nhưng thật ra đáng tiếc ngài một cái trợ thủ đắc lực , ngài Minh Nhật đại thọ , ta Lưu gia tự nhiên nhiều tặng một món lễ lớn , biểu đạt trong lòng ta tiếc nuối loại tình cảm ."

"Cháu gái a, người thật đúng là khách khí ."

Này kêu Sơn Điền tiên sinh Lão Đầu lúc này mới ngẩng đầu lên , nhìn nàng một cái , ha ha cười nói: " là nhỏ đảo quân chính mình không bỏ sự , hắn vì mình võ sĩ đạo mà chết , làm chung một khắc , cũng rửa sạch hắn sĩ nhục ."

Này võ sĩ đạo , còn có mỗ bụng văn hóa , ở đảo quốc gia đình bình thường đình giữ tự nhiên là không lưu hành . Nhưng là tại loại này danh môn đại viện trong đó , quy củ như cũ thâm nghiêm , cho dù là nhất cái hạ nhân , cũng nhất định tuân thủ một cách nghiêm chỉnh !

"Vị này tiểu bằng hữu thuật cận chiến ngược lại không tệ , phải làm có thể ở không Sơn Quân dưới tay đi lên ba chiêu ."

Lý Phàm không vui , choáng nhà này không Sơn Quân là ai a, biến thành trâu vãi (!) bộ dạng . Chính ta tại Mộ Dung Anh trong tay đều có thể đánh lên ngoài bánh xe , còn có thể sợ người nhà một cái đảo quốc quý hay sao?

Quay đầu lại cùng Mộ Dung Anh tâm sự việc này , nàng khẳng định phải giễu cợt .

"Không Sơn Quân chính là đảo quốc đệ nhất cao thủ , người thật sự là năng cao ta đây vị hộ vệ ."

Lý Phàm đang muốn nói chuyện , Lưu Hâm Nam lại ấn xuống một cái tay hắn .

"Sơn Điền tiên sinh , xem ngài ở viết chữ , chúng ta cũng sẽ không quý rầy rỗi. Chờ ngày mai ngày sinh , tiểu nữ tử leng keng nhiều bồi ngài uống hai chén ."

"Được , ta đã nhường hạ nhân an bài tốt nhất khách phòng chiêu đãi các người . Ở trong này không nên khách khí , tùy tiện một ít là tốt rồi ."

Hắn thoại âm rơi xuống , rèm cửa bị để xuống .

Lại nữ phó lại đây dẫn của bọn hắn hướng khách phòng đi đến , cuối cùng ở võ Nhật thức nhà cửa phía trước ngừng lại .

Này trong trạch viện là cái rất lớn đích phòng , Thích Trạch Bình cấp mấy bảo tiêu phân phối nhiệm vụ , làm cho bọn họ ở địa phương khác nhau theo dõi . Mà Lý Phàm thì thực không biết xấu hổ theo sát Lưu Hâm Nam vào trong phòng .

"Cởi quần áo đi."

Nhất sau khi đi vào , Lưu Hâm Nam Nhất Biên lấy mái tóc trát , vừa nói .

"Người muốn làm gì , người này nữ cầm thú !"

Lý Phàm ôm lấy cánh tay của mình , "Ta không phải người tùy tiện như vậy !"

"Tùy người muội nha , ai sẽ vô lễ người này ngu xuẩn Trư !"

Lưu Hâm Nam cởi ra trên quần áo nút thắt , đồng thời trăng Lý Phàm liếc mắt một cái .

"Y phục của người đều bẩn chết rồi , ta đã làm cho người ta tặng quần áo mới đến đây . Sau đó đi tắm , bồn tiểu thư mới không cần cùng một cái thói câu ngài ở một cái trong phòng!"

Lúc nói chuyện , nàng đã muốn cởi bỏ của mình áo , lộ ra bên trong áo văn yếm .

"Lau . . . Ngươi còn nói ngươi không muốn pháp?"

Chứng kiến Lưu Hâm Nam thẳng thắn thành khẩn đối đãi , Lý Phàm có cảm miệng đắng lưỡi khô.

"Thì sao, ngươi đang ở đây bồn tiểu thư trong mắt , chính là một cái sùng vật cầu mà thôi ."

Lưu Hâm Nam bất dĩ vì nhiên nói nói: " bị một con chó chứng kiến có năng lực như thế nào , sẽ không rụng khối thịt ."

"Xà hạt nữ , thể giới của ngươi xem đã muốn xảy ra vấn đề !"

Lý Phàm Tâm trung khó chịu , này không ai bì nổi nữ nhân !

"Thì sao, chẳng lẽ nói , ngươi có phản ứng sao?"

Lưu Hâm Nam đã muốn cười chỉ còn lại có một thân áo trong , tuy rằng nàng ngực không lớn , nhưng dáng người vẫn là thật không tệ , tiêu chuẩn T thai tú người mẫu hình thể . Trên người nàng một chút sọc lồi đều không có , hơn nữa tựa hồ còn thường xuyên làm tập thể hình , màu da thực khỏe mạnh , tiểu thối cùng bắp đùi tỉ lệ cũng nhìn rất đẹp , cố gắng đẹp mắt .

Hơn nữa mông của nàng phi thường vênh cao , coi như đứng (là) Lý Phàm xem qua nữ nhân trong đó, mông hình đẹp nhất một cái .

Thượng Đế quả nhiên rất là công bình , hân ban cho Mộ Dung Anh ngực lớn , ban cho Lâm Nguyệt Tiên chân dài to , ban cho Lưu Hâm Nam kiều đồn .

Chuyện kể rằng . . . Ban cho Mộ Dung Ái cái gì? Nhớ tới ác ma kia vậy cô em vợ , Lý Phàm chỉ cảm thấy , Nhưng có thể liền ban cho nàng nhất cái xinh xắn khuôn mặt . . .

Lưu Hâm Nam đã đi tới , cứ như vậy đứng ở Lý Phàm trước mặt của , một trận mùi thơm nức mũi . Lý Phàm nghiêng đầu đi , tuyệt đối không thể bị này xà hạt nữ cấp hủ thực chính mình thuần khiết nội tâm !

"Như thế nào không dám nhìn bồn tiểu thư sao?"

Lưu Hâm Nam thường thức Lý Phàm nào có đó mất tự nhiên diễn cảm , "Chẳng lẽ bồn tiểu thư có thể ăn ngươi phải không?"

"Đúng vậy ."

Lý Phàm thực trực bạch nói nói: " ngươi là một cái xà hạt nữ , ăn tươi nuốt sống ."

"Hừ, nói thiệt cho ngươi biết , bồn tiểu thư ghét nhất chính là các ngươi này đồ xú nam nhân !"

Lưu Hâm Nam thật là nói biến sắc mặt liền biến sắc mặt , trước một giây còn đối Lý Phàm vui vẻ ra mặt , các loại khiêu khích , một giây sau chính là chìm cái mặt này , trong mắt tức giận , "Một đám tự cho là đúng gia hỏa , nửa người dưới suy tính động vật !"

"Ngươi đây là tư tưởng vận vẹo , mới trước đây ngươi bị nam nhân cấp cổ chấp - gian qua hay sao?"

Lý Phàm không khách khí hỏi .

"Ngươi muốn chết !"

Lưu Hâm Nam tức giận đến quá , đột nhiên theo bên cạnh trên bàn nắm lên một phen dao trái cây , hướng về Lý Phàm cổ của liền trát đi qua !

Nhưng Lý Phàm làm sao có thể bị nữ nhân này cấp thương tổn được , hân tóm lấy Lưu Hâm Nam đích cổ tay , sau đó sờ , trái cây kia đao liền rút xuống , bị Lý Phàm dùng tay kia thì bắt lấy , theo sau đặt ở Lưu Hâm Nam trắng nõn trên cổ của .

"Nếu ngươi không phải của ta cổ chủ , ngươi bây giờ đã chết rồi ."

Lý Phàm ở bên tai nàng nhẹ giọng nói ra , sau đó đẩy ra Lưu Hâm Nam .

"Hỗn đản , ngươi chỉ biết khi dễ nữ nhân !"

Lưu Hâm Nam mau tức nổi tung , "Tin hay không bồn tiểu thư từng phút đồng hồ tìm một trăm cao thủ đánh chết ngươi !"

"Ngài thỉnh ."

Lý Phàm đem Lưu Hâm Nam đề lên bàn đích điện thoại đi phía trước đây .

"Hỗn đản !"

Lưu Hâm Nam nắm lên di động , hướng về Lý Phàm ném qua , bị Lý Phàm lách mình né tránh . Di động đập bể ở phía sau trên tường , rớt bể .

Cái này cũng chưa tính muộn , Lưu Hâm Nam tùy tay bắt đầu trào , bên người có cái gì đã bắt cái gì . Đèn bàn , bình hoa , đều bị nàng ném tới , nhưng nhất định là đập bể không đến Lý Phàm , đều ở trên vách tường bị hỏng .

Nghe được trong phòng đập thanh âm của , Thích Trạch Bình ngăn cản dưới tay .

"Làm cho bọn họ lưỡng đánh tới đi . . Chúng ta có thể không quản được . . ."

Hắn tính thấy rõ rồi , hai người này ở đâu là lão bản cùng bảo tiêu quan hệ , rõ ràng chính là một đôi cừu nhân !

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xi: 98478899

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

136 dạ tập

136 dạ tập

Lưu Hâm Nam đập phá nửa ngày , cũng mệt mỏi , cuối cùng tọa ở trên ghế sa lon suyễn đại khí .

"Cho nên nói , cần gì chứ?"

Lý Phàm bình chân như vại , đang thưởng thức bên cạnh một cái vè bè ngoài thượng Nhật thức nghệ thuật tác phẩm . Nhìn thấy một đôi rõ ràng là ở lão Hán thôi xa tư thế nam nữ điều khắc , đồ chơi này có thể gọi tác phẩm nghệ thuật sao? Yamada trong nhà bày đồ vật này nọ , cấp bậc chắc chắn sẽ không kém . Đây đã nói lên một cái đạo lý , không có tên tuổi- người , chơi một cái sống tạm điều khắc , cũng sẽ bị người ta nói đúng (là) tam tục , dâm ô . Nếu là đại sư lấy một cái đi ra , cũng sẽ bị thế nhân thổi phồng thành có nội hàm còn sống sống , tuyệt thế đại tác phẩm .

Thực là năm trước mua cái bao hết .

"Lý Phàm , chúng ta thù xem như kết lại rồi!"

Lưu Hâm Nam hướng về phía Lý Phàm nhượng một tiếng , Lý Phàm lại cười hắc hắc , "Ngươi chính là danh chấn thành phố A Thiên kim đại tiểu thư , ta Lý Phàm chính là cái bình thường học sinh trung học . Hai người chúng ta làm xong nhiệm vụ lần này , nước giếng không xâm phạm nước sông . Bởi vì cái gọi là đường người người đi Dương quan đạo , đường ta ta đi cầu độc mộc ."

"Ngươi nghĩ thì hay lắm !"

Lưu Hâm Nam hừ nói : " cũng đừng quên , ngươi còn có một sự tình không có giúp ta làm xong! Ngươi thiếu ta đấy! Ngươi vĩnh viễn thiếu bản tiểu thư đấy!"

"Vậy ngươi mau để cho ta đem sự làm chẳng phải được sao sao?"

Lý Phàm nhin không được liếc mắt , "Sớm một chút gọi điện thoại lại đây , hoặc là ngươi bây giờ phân phó ta xong rồi gì , ta đây liền thay ngươi làm theo !"

"Không cần , bản tiểu thư muốn trước lưu trữ !"

Lưu Hâm Nam đột nhiên đổi đề tài , "Hôm nay bởi vì ngươi , một người chết rồi , chẳng lẽ ngươi sẽ không một chút cảm giác sao?"

"Có điểm nhìn thấy ghê người thôi ."

Lý Phàm nghĩ đến cái kia đào quốc , quả nhiên bị mang sai lệch đề tài , "Đích xác không nghĩ tới , hắn thế nhưng sẽ tự sát . Bất quá này đúng (là) hắn lựa chọn của hắn . . . Tài nghệ không bằng người liền tự sát , trong mắt của ta , đây cũng không phải là cái gì đúng giả hành vi !"

"Vậy ngươi muốn đánh nếu thua?"

"Vậy liều mạng , cũng muốn giết chết đối phương !"

Lý Phàm siết chặt nắm tay , "Thua người không thua trận !"

"Hừ, chính là cái bướng mà thôi ."

"Vậy còn ngươi , ta không có chậm trễ công tác của ngươi sao? Chuyện này sẽ không ảnh hưởng ngươi và cái kia sơn Điền lão đầu quan hệ hợp tác?"

"Nếu không nói ngươi ngốc!"

Lưu Hâm Nam cầm lấy Lý Phàm buông dao trái cây , bắt đầu cố gắng tước lên một cái quả táo , "Sơn Điền lão đầu theo ta quan hệ hợp tác chắc là sẽ không thay đổi , dù sao hắn cần ta , cũng cần khoản này ích lợi thật lớn ! Không có ủng hộ của chúng ta , hắn tập đoàn sớm đã bị người khác đánh bại . Hắn không ngốc , hòn đảo nhỏ kia quân bất quá là hắn một con chó , hắn cần bản không để ý một con chó tánh mạng ."

Lý Phàm nghe nói như thế , trầm mặc , hắn có một loại thò từ hồ bi cảm giác .

"Ta không rất ưa thích nghe được ngươi như vậy nói chuyện phiếm ."

"Tùy chính ngươi sao , dù sao đây là chính trị , còn có sinh ý tràng . Bất kể là người nào , đều vô cùng hách ám ."

Lưu Hâm Nam chỉ chỉ chính mình , "Mà ta đâu rồi, hay là tại loại này bóng tối địa phương lớn lên . Nói sau , ta đã sớm nhìn cái sơn Điền lão đầu không vừa mắt , nha rất có thể trang bức , ngươi một tát này có ta cao hứng chết rồi. Hắn nhiều lắm là hận coi trọng ngươi , ta nghe nói núi này Điền lão đầu nuôi mấy nhân giả , quay đầu lại ngươi bị ám sát rồi, theo ta cũng không sao , ta còn cao hứng hơn!"

"Xà hạt nữ . . ."

Lý Phàm tức giận quá , nữ nhân này rất biết coi bói kẻ người !

"Tốt lắm , cùng ngươi nói này đó , chính là đàn gậy tai trâu ."

Lưu Hâm Nam tiếp tục chuyên tâm tước lên quả táo , nhưng nàng mặc dù đang ở giao tế trên có đó thủ đoạn , nhưng gọt táo lại hoàn toàn không được . Hào hào một cái quả táo , sắp bị nàng chẻ thành chỉ còn lại có hột rồi.

"Nữ nhân ngốc ."

Lý Phàm đoạt lấy dao trong tay của nàng , sau đó cầm lên một người mới quả táo , cho nàng tước lên .

Kia thanh dao trái cây ở Lý Phàm trong tay , giống như sống lại giống như, linh hoạt tự nhiên , không ngừng mà đánh trúng da . Đây quả táo da giống như là khiêu vũ giống nhau , bay múa tung bay , nhìn Lưu Hâm Nam không dời nổi mắt con ngươi ,

Không ra nhất phút , Lý Phàm đã muốn gọt xong một cái quả táo , đưa cho Lưu Hâm Nam .

"Hừ, ai muốn ngươi hỗ trợ !"

Lưu Hâm Nam phui dưới miệng , tiếp nhận quả táo .

"Ai , vậy phải làm sao bây giờ . . ."

Lý Phàm đột nhiên thở dài .

"Làm sao vậy?"

"Ngực của ngươi lại vẫn không có một người nào, không có một cái nào Tiểu Bình Quả lớn."

Lý Phàm sách sách xưng kỳ , "Này có thể trách chính , ta thật sâu cho ngươi cảm thấy lo lắng ."

"Ngươi muốn chết !"

Lưu Hâm Nam thiếu chút nữa tức nổ tung , nàng cầm lấy quả táo , muốn đối với Lý Phàm đập tới . Nhưng quả táo ở trong tay nàng giờ hai cái , lại bị nàng để xuống .

"Hừ, đánh ngươi đều đáng tiếc này quả táo !"

Lưu Hâm Nam nói xong , đem quả táo đặt ở miệng cắn một cái , giống như ăn trứng rất ngọt bộ dạng .

Lý Phàm cũng không tiếp tục phản ứng này ăn quả táo đều có thể ăn thành nạn dân vậy nữ nhân , hắn mỗi ngày cần rèn luyện thân thể , cho dù là đi công tác , cũng không có thể ngoại lệ .

Lý Phàm cởi bỏ áo ngoài của mình , ở trần , sau đó bắt đầu làm đứng chống ngược hít đất .

"Thân là một con chó , thân hình của người còn thật không tệ ."

Lưu Hâm Nam vừa ăn quả táo , nhất vừa nhìn Lý Phàm tại nơi rèn luyện .

"Không cần người quan tâm ."

Lý Phàm liếc mắt , thầm nói này Lưu Hâm Nam đứng (là) rồi rảnh ra cái rắm đến sao .

"Thôi đi pa oi..., mặc kệ người . Bốn tiểu thư muốn đi tắm rửa !"

Nàng sớm muốn đi tắm rửa , chính là trên đường muốn điều - khiển một chút Lý Phàm mà thôi, không nghĩ tới không thể điều - khiển thành công .

Điều này làm cho nàng có một loại sâu đậm cảm giác bị thất bại , vô cùng khó chịu !

Lần đầu có nam nhân như vậy , thế nhưng vượt ra khỏi cửa nàng nắm trong tay ! Bất quá Lý Phàm tựa như một con hấp dẫn người con mồi , chờ đợi mình đem hắn thành công săn bắt !

Mình nhất định có thể thành công !

Lưu Hâm Nam cũng là lần đầu tiên có như vậy mong mỏi mãnh liệt cảm giác, mang theo loại này chờ mong , nàng đi tắm rửa đã đi . Một ngày . . . Trên người còn có cái mùi kia , thật sự là quá đáng ghét .

Lý Phàm một bên ở rèn luyện , một bên vẫn còn nhớ chính mình hôm nay cùng đảo quốc luận võ .

Kia đảo quốc cường pháp mặc dù so sánh lại không hơn Liêu Bình , nhưng nhưng có chút địa phương kỳ lạ . Hắn thắng cường nhanh chóng lưu loát , không thể dài dòng .

Của mình Hắc Hùng gõ cửa , tựa hồ cũng có thể chiếu phương thức như thế đến cải tiến một chút ! Thất Hiệp quyền thiên biến vạn hóa , uyên thâm , chính mình đường phải đi còn rất dài !

Lý Phàm xoay người trở xuống tới đất lên, đối với bên cạnh không khí , bắt đầu một lần lại một lần huy cường .

Này Lưu Hâm Nam tắm rửa cũng đủ chậm , nữ nhân loại sinh vật này , thật là rất kỳ quái . Liên so với nam nhân nhiều hai khối thịt , tắm thời gian lại cần nhiều gấp đôi , thậm chí gấp hai ba lần !

Ngay tại Lý Phàm luyện cường thời gian , hắn đột nhiên cảm giác được sau lưng tựa hồ có tiếng gió .

Lý Phàm vừa quay đầu , phát hiện bên cạnh cửa sổ không biết khi nào thì được mở ra .

Một cái thân ảnh màu đen vô thanh vô tức rơi ở trong phòng , hắn một thân tiêu chuẩn Ninja cách ăn mặc , sau lưng còn đeo một phen thái đao .

Ánh mắt của hai người , ở giữa không trung đụng vào nhau .

"Bạn thân ."

Lý Phàm cười ha ha , "Người - Mụ không dạy qua người vào nhà phải gõ cửa trước sao?"

Cũng không biết đối phương có thể hay không nghe hiểu được Hán ngữ , nhưng trả lời Lý Phàm, đứng (là) ba miếng Ninja tiêu !

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xi:23288699

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

137 bể tắm đại chiến

137 bể tắm đại chiến

Này ba miếng Ninja tiêu có thể nhìn ra một người công phu!

Chúng nó trình một cái hình chữ phẩm , sau đó về ra trên không trung ba quỹ tích khác nhau , hướng về Lý Phàm rất nhanh bay tới !

Lý Phàm thân thể trên không trung xoay trở lại dạo qua một vòng , tránh thoát này ba miếng Ninja tiêu .

"Này sẽ là của ngươi vào cửa lễ sao? Quá khách khí đi!"

Lý Phàm cười lớn , "Ta cũng không muốn cần a, trả lại cho ngươi ."

Nói xong, hai tay của hắn đối với đỉnh ở phía sau trên vách tường Ninja tiêu duỗi ra , Long thiềm hấp thủy phát động !

Ở chân khí của hắn kéo, ba miếng Ninja tiêu thoát khỏi vách tường , hướng về Lý Phàm hai tay bay tới !

Lý Phàm tiến vào Đẳng Đường Nhập Thất thực lực lúc sau , đôi chân khí khổng lồ cũng cao một cái cấp bậc ! Hắn có thể cảm giác được một cách rõ ràng chính mình Chân khí đang khổng lồ ba miếng Ninja tiêu , thật giống như lấy tay đang bắt lên này ba miếng Ninja tiêu giống nhau !

Lý Phàm thủ vung , ba miếng Ninja tiêu ở chân khí của hắn mở ra, họa xuất một cái đường cong , đánh trả hướng chủ nhân của bọn nó .

". . ."

Đối diện Ninja tựa hồ có hơi kinh ngạc , hắn cầm lấy hai thanh Khổ Vô , thủ pháp rất nhanh , đánh bay này ba miếng Ninja tiêu .

Lý Phàm nhìn ra , bạn thân này thực lực có lẽ đứng . Công phu của hắn đều ở giết người lên, rõ ràng cho thấy sát thủ chuyên nghiệp .

Chứng kiến công kích của hắn đối Lý Phàm không phải rất có hiệu quả , người Ninja này không có chút do dự nào , đại khái quan sát một chút phòng ở . Chứng kiến ném ở trên ghế sa lon mấy bộ y phục , lập tức xoay người hướng về phòng tắm phương hướng vọt tới !

"Đclmml"

Người này thế nhưng đoán được Lưu Hâm Nam ở phòng tắm ! Nhưng lại biết phòng tắm phương hướng , không phải nội tặc , chính là đối với nơi này đã muốn điều tra nhất thanh nhị sở !

Một lần có bày kế ám sát !

Phía ngoài Thích Trạch Bình bọn hắn còn tưởng rằng là vợ chồng son cái cọ , không có tiến vào . Liền coi như bọn họ tiến vào , cũng không có gì dùng , người Ninja này phương thức công kích , nhất định sẽ thương tổn được bọn hắn !

Lý Phàm lập tức giảm phải khinh công , hướng về Ninja đuổi tới !

Tòa nhà này phòng tắm là một rất lớn ao , tuy rằng cùng Mộ Dung gia lý lúc tắm rửa cái ao lớn kia từ kém xa , nhưng lại là có chút quy mô .

Lưu Hâm Nam đang vui vẻ ngâm ở bên trong , ao mặt trên bày đặt cái khay , bên trong bày đặt thêm đá Champagne .

Nàng thực hưởng thụ tự mình rửa tắm thời gian , đối với Lưu Hâm Nam mà nói , đây là nàng một ngày giữa duy nhất có thể thư giãn một tí thời gian rồi.

Chủ yếu Lưu Hâm Nam còn có một bí mật không muốn người biết . . . Nàng tắm thời điểm , thích làm một chút an ủi chuyện của mình .

Loại chuyện này là tuyệt đối không thể để cho gì người biết , đó là thuộc loại Tha Tự Kỷ khoái hoạt . . .

Lưu Hâm Nam để tay ở dưới mặt , nhẹ nhàng nhắm mắt lại , trong đầu hiện lên nàng thích nhất Nam Thần Brad Bi Đặc Ảnh Từ .

Nhưng không biết vì sao , Bi Đặc Ảnh Từ chính là loáng hai cái , cuối cùng thế nhưng biến thành Lý Phàm bộ dáng !

Đáng chết . . . Làm sao lại nghĩ đến người nam nhân này rồi . . . Nhớ hắn làm gì , tên quý đáng ghét kia , cũng không soái . . . Nhưng vì cái gì , cảm giác càng cường liệt rồi sao . . . Ai nha . . . Hắn có thể hay không đột nhiên xông tới . . . Sau đó đem chính mình cấp đẩy ngã ở trong bồn tắm . . .

Gặp quý . . . Lưu Hâm Nam, ngươi đang suy nghĩ gì đấy , vì sao lại đối một con chó phát xuân à !

Nhất định là Champagne uống quá nhiều , có chút vấn đề rồi!

Nếu là hắn thực xông tới như thế nào đem? Chính mình lấy cái gì tư thế đối mặt hắn? Không đúng! Đúng (là) dùng thủ đoạn gì giáo huấn hắn !

Luru Hâm Nam nhẹ nhàng cắn chặt môi , nằng lập tức sẽ có trời cao vậy cảm giác . Nhưng đúng vào lúc này , cửa lớn phòng tắm bị người đá văng !

Nàng kinh ngạc mở to mắt , chẳng lẽ Lý Phàm thật sự vào được?

Tay nàng còn chưa kịp nhỏ ra , vào mắt lại là một hung thần ác sát Ninja !

Người Ninja kia còi một cái thủ ném ra ba miếng Ninja tiêu , thẳng đến Luru Hâm Nam bay tới ! Luru Hâm Nam mở to hai mắt nhìn , nàng giống như đã thấy Từ Vong buông xuống .

"Cút ngay !"

Lý Phàm theo sát tới , khoát tay chặn lại , Chân khí nháy mắt tác dụng ở ba miếng Ninja tiêu mặt trên !

Giống như có lẽ đã thấy được Lý Phàm chân khí ngưng vật công phu , người Ninja kia lần này ném ra Ninja tiêu lực lượng lớn hơn nữa ! Lý Phàm cảm giác hần giống như lôi kéo ba đường động dục chó đực , một giây sau liền gặp còi cương mà ra !

"Hừ!"

Lý Phàm mày nhăn lại , tiếp theo hai tay cùng khi vung , Chân khí tăng cường , sau đó không khoan nhượng đem này ba miếng Ninja tiêu cấp cải biến phương hướng !

Ba miếng Ninja đánh ở bên cạnh trên vách tường , đem gạch men sứ cấp đều xé rách , sau đó dính ở trước mặt !

"Phủ lên, che lên !"

Lý Phàm khoát tay , đem nhất cái khăn tắm ném qua . Đây khăn tắm tại chân khí tác dụng hạ , khinh phiêu phiêu bay qua , trùm lên Luru Hâm Nam thân mình .

Mà Ninja nhất chiêu có thể nào , đã muốn đánh về phía Luru Hâm Nam .

Lý Phàm cũng giẫm phải linh hầu bước tiến , đuổi theo đi lên !

Hắn từ phía sau trực tiếp bắt được Ninja cổ áo của , nhưng Ninja lại đến đây cái Kim Thiên thoát thân ! Hắn quần áo bị chính hắn dùng hơi thở chấn vỡ , sau đó rơi vào tới nước ao trong đó , bắt được thái đao , rút đao ra khỏi vỏ , hướng về Luru Hâm Nam trầm tới !

"Đại Thánh trích tinh !"

Lý Phàm theo bên cạnh theo ba ngón tay , nắm Ninja thái đao , nhường cái chuỗi...này thái đao thật sự rơi không đi xuống !

Ninja một bàn tay mang theo thái đao , tay kia thì từ bên hông rút ra một phen Khô Vô , hướng về Lý Phàm hông của lặc đâm tới !

Nhưng Lý Phàm động tác nhanh hơn , đã muốn một cước đạp tới , đem Ninja cánh tay đá văng .

Đồng thời , Lý Phàm trong miệng thốt ra một quả Ninja tiêu! Người Ninja này tiêu là hắn chạy đến phòng tắm thời gian , thuận tay bắt tới giấu ở trong miệng !

Chơi , liền chơi xuất kỳ bất ý !

Ninja duy nhất lộ ra ngoài đôi mắt nhỏ lý đã tràn ngập kinh dị !

Hắn chỉ tới kịp sùnn một chút đầu , người Ninja này tiêu đâm vào mắt phải của hắn bên trong !

Máu tươi thoan đi ra , hắn đã muốn không có cơ hội giết người , cũng không còn năng lực này ! Bị thương mắt phải , sẽ trở ngại hắn tiết tấu !

"Bát dật . . ."

Người Ninja này miệng rót cục nói chuyện , mặc dù là mắng chửi người .

"Bát dật người mẹ kiếp nhà nó !"

Lý Phàm lúc này nhìn không được hăm mộ Mộ Dung Ái năng lực , nắm lên một phen thủy liền có thể hại người ! Mà Ninja cũng bỏ quên nhiệm vụ , quay đầu tựu văng ngoại bào , liều mạng chạy trốn .

"Hừ!"

Lý Phàm bung lên tay phải của mình , ngón tay nhắm ngay đối phương .

Chân khí rất nhanh hướng về ngón tay của hắn hội tụ , sau đó bị hắn bắn ra ngoài !

Chạy trốn tới cửa Ninja lập tức té lăn trên đất , bả vai bị Lý Phàm bắn ra một cái lỗ máu . Nhưng hấn lăn khỏi chỗ , băng bó miệng vết thương , hướng trên mặt đất ném một cái đạn khói !

"Àm!"

Màu đen sương khói bao phủ ở bên trong bồn tắm , Lưu Hâm Nam bị sắc trắng ho khan .

Lý Phàm giờ bàn tay lên , phát tay một chuông , bị bám một cổ chuông phong , đem khói mù này cấp thổi tan .

Ninja đã chạy , muốn tìm hấn phòng chừng tương đương biển rộng tìm kim .

Trên mặt đất mặc dù có chút vết máu , nhưng chưa được hai bước đã không thấy tăm hơi , nói vậy người Ninja kia có xử lý thủ đoạn .

"Người này sáu vạn đồng tiền , tiêu mất cũng thật giá trị ."

Lý Phàm nhìn không được đối vẫn ngồi ở trong bồn tắm Lưu Hâm Nam cmm , "Ta đây cho người ra nhiều ít cu-li a . . ."

Nhìn thấy ngờ ngác ngồi ở đó Lưu Hâm Nam , Lý Phàm vội vàng còn nói nói: " người yên tâm a, ta gì cũng không thấy !"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

138 các người bao nhiêu tiền

138 các người bao nhiêu tiền

"Cho người ."

Ra phòng tắm lúc sau , Lưu Hâm Nam đã muốn vẩy lên khăn tắm , đem trên người mình tốt đẹp che được cực kỳ chặt chẽ , nhường Lý Phàm một chút cũng nhìn không thấy .

Lý Phàm nhưng thật ra cảm giác có chút đáng tiếc , tốt đẹp như vậy cảnh xuân , vừa rồi Thái Thương thúc , không có cẩn thận nhìn . Đúng rồi , vừa mới tiến phòng tắm thời gian , Lưu Hâm Nam tựa hồ đang làm cái gì . . . Thật muốn đem thời gian đó về đi a, lại để cho hấn thật tốt xem một chút . . .

". . ."

Lý Phàm đang ở cảm khái , Lưu Hâm Nam lại lặng lẽ đưa lên nhất cái kéo , đặt ở Lý Phàm trước mặt của .

"Làm gì?"

Lý Phàm chứng kiến này cái kéo , nhìn không được hơi kinh ngạc , "Đây là muốn theo ta ân đoạn nghĩa tuyệt sao? Không để cho nhiệm vụ trả thù lao sao?"

"Dĩ nhiên không phải ."

"Ta đây an tâm ."

Lý Phàm nhẹ nhàng thờ ra .

"Ta là cho người tự đâm hai mắt ."

Lưu Hâm Nam trong thanh âm không tình cảm chút nào , "Người yên tâm , ta sẽ cho người một số không nhỏ tiền hưu."

"Lùi hưu con em người nha ! Thiên tài cần đâm mù hai mắt a !"

Lý Phàm lúc ấy liền nổi giận , "Ta chính là cứu người có khỏe không? Nếu là không có ta , ngày mai nơi này liền gặp nhiều một khối cỏ trường nữ thi !"

"Người cút!"

Lưu Hâm Nam trong lòng khó chịu muốn chết, chính mình như vậy bị Lý Phàm thấy được... Hôm nay hai lần... Hai lần có thể để người ta chuyển mắt mặt, đều bị hắn cấp thấy được... Không ngừng hạt ánh mắt của hắn, mình còn có thể diện sống sót bằng cách nào!

"Nói sau, không phải là gặp lại người tắm rửa sao, lúc ấy trong nước cũng đều đứng (là) bọt khí, chỉ có thấy nửa người trên được không?"

"Vậy người không phải là chứng kiến ngực của ta sao?"

Lý Phàm bừa bãi một cái, "Người đừng đùa, người chỗ nào tới ngực?"

"Lý Phàm... Ta...ta nhất định phải giết người..."

Lưu Hâm Nam thiếu chút nữa là nổi điên rồi, đầu lúc này rồi, Lý Phàm lại vẫn ở chỗ chột chính mình!

"Coi như tan hết gia tài, ta cũng vậy muốn giết người!"

"Tốt lắm tốt lắm, nói như thế nào ta cũng là vì cứu người mới nhìn đến thật là tốt sao?"

Lý Phàm hào hào giải thích, "Có thể ngoài ý muốn thấy được thân thể của người, ta cũng không phải cố ý, người không thể tha thứ một chút ta sao?"

"Người... Không thấy được ngoài hắn ra?"

"Cái gì ngoài hắn ra?"

Chứng kiến Lưu Hâm Nam đích biểu tình có điểm kỳ quái, Lý Phàm không biết rõ nàng là có ý gì.

"Thật sự... Không thấy được sao?"

"Ừ ừ ừ, người là có ý gì a, ta làm khi đang bận lên cùng người Ninja kia đánh nhau được không?"

Lý Phàm đều phải hết chỗ nói rồi, "Nào có thời gian nhìn kỹ người à? Nếu không người bây giờ coi sạch sẽ, để cho ta hào hào lại nhìn một lần?"

"Người đi chết á!"

Lưu Hâm Nam tức giận quá, cùng người kia cãi cọ, thật là một chút cũng không chiếm được tiện nghi!

"Người đã không thấy cái gì... Quên đi..."

Lưu Hâm Nam nói thầm trong lòng, mấy ngày nay an toàn còn muốn giao cho người kia, đâm mù hai mắt của hắn, đối với chính mình cũng xác thực không có gì hay.

"Đúng đấy thôi! Người rõ ràng cũng không cái gì vậy có thể cho ta xem!"

"Người muốn chết!"

"Thế nào, người tới cắn chết ta à!"

Lý Phàm kia phách lối bộ dáng, nhường Lưu Hâm Nam muốn giết người.

"Người hỗn đản này... Ta nếu là biết võ công, nhất định người thứ nhất trước đầu lưỡi của người!"

"Xà hạt nữ, người tâm địa ác độc như vậy, thế nào có nam nhân dám lấy người a."

"Hừ, cần người để ý a!"

Lưu Hâm Nam ôm cánh tay nói nói: "muốn kết hôn bốn tiểu thư nam nhân, đều Hoa Hạ xếp hàng tới đảo quốc được chứ?"

"Bọn họ đều là trọng độ tự ngược Cường thêm khẩu vị Trọng sao?"

Lý Phàm nhin không được hỏi.

"Người cút!"

Lưu Hâm Nam hung hăng trừng mắt nhìn Lý Phàm liếc mắt một cái, "Chỉ người nói nhiều!"

"Kia hỏi người điểm nghiêm chỉnh, hôm nay người Ninja kia, người phỏng chừng sẽ là ai phái người tới? Ta xem, hắn đối tình huống nơi này tựa hồ hiểu rất rõ, hơn nữa cũng rất chuyên nghiệp."

"Ta hiện tại có hai cái ý tưởng ."

Lưu Hâm Nam giờ lên hai ngón tay, "Nhất , người Ninja này đúng (là) đối thủ của chúng ta phải tới, một hồi tí mĩ sách hoa thật lâu ám sát . Hơn nữa là liên tiếp bộ ám sát , nhất kè có thể nào lại đến nhất kè , vòng vòng đan xen , tác tính mạng của ta . Nếu như là vậy liền cũng may, bốn tiểu thư cũng không sợ bọn họ ! Ta Xích Long bang ở thành phố A từng từng lâu như vậy , chưa từng sợ qua một ít đảo quốc tên kia !"

"Kia đệ nhị đây?"

"Thứ hai, sự tình không muốn có ý tứ rồi."

Lưu Hâm Nam sắc mặt trầm xuống, "Nếu không là địch nhân , chính là sơn Diên lão đầu chính mình phải tới thích khách ! Hắn thuộc hạ đích xác nuôi một ít lợi hại Ninja , hắn muốn giết ta ."

"Hai người không phải hợp tác đồng bọn sao? Hắn vì sao phải giết người?"

Lý Phàm có chút kỳ quái, cảm giác sự tình đúng (là) càng ngày càng rối loạn . Loại khi này nếu là có Tiểu Tứ mắt ở bên cạnh mình thì tốt rồi , với hắn ở , việc này căn bản cũng không khó khăn đoán !

"Ngày có cái gì khó đoán , trên thế giới này vĩnh còn lâu mới có được tuyệt đối địch nhân , cũng không có tuyệt đối bằng hữu ."

Lưu Hâm Nam nói xong, thân tay cầm lên trên bàn hai quả táo , một cái lớn, một cái nhỏ.

"Đối với bọn họ mà nói , ta chính là cái này quả táo ."

Lưu Hâm Nam đem tiểu nhân quả táo đặt ở nơi nào , sau đó nói , "Bọn hắn trước kia thực cần phải cái này quả táo , cho nên liều mạng duy trì lấy ta . Nhưng bây giờ , bọn hắn có lẽ có một cái lớn hơn quả táo , cho nên , ta là được một cái quên Tự ."

"Lớn hơn quả táo?"

"Quốc nội không chỉ có riêng chỉ có chúng ta một cái Khóa Quốc tập đoàn a ."

Lưu Hâm Nam cười nhạo Lý Phàm chỉ số thông minh , "Làm sao người liên này đó đều nghĩ mãi mà không rõ?"

"Ta hiểu rồi."

Lý Phàm tỉnh ngộ , "Ý của người là nói , Yamada đã có mặt khác hợp tác đồng bọn , điều kiện so với người rất tốt ."

"Không nhất định là điều kiện của bọn hắn rất tốt , chỉ có thể nói bọn hắn cho Yamada một ít chúng ta không cho được gì đó ."

Lưu Hâm Nam cười lạnh , "Bất kể như thế nào , lần này chỉ sợ đều sẽ biến thành một hồi Hồng môn yến . Dù sao binh đến tướng đỡ, nước đến đất cản , bốn tiểu thư Đẳng của bọn hắn !"

"Người cứng như thế khí làm gì , bảo vệ người còn không phải chúng ta sao?"

Lý Phàm liếc mắt .

"Thôi đi pa oi..., đó cũng là bốn tiểu thư mướn các người !"

Lưu Hâm Nam thực trực tiếp nói nói " cũng đừng quên , ta nếu là chết , người nhưng là phải bồi thường gấp hai tiền !"

"Ồi vãi lồn . . . Luôn cảm giác ký cái nhị bút hợp đồng !"

Lý Phàm oán hận.

"Người tạm thời, trước khi lên đường , Tô Thần khẳng định đã muốn nói cho người nhiệm vụ tính nguy hiểm ! Nhưng người chính là đáp ứng rồi , đúng hay không?"

". . ."

Lý Phàm á khẩu không trả lời được , nhìn hắn Lưu Hâm Nam liếc mắt một cái , xoay người hướng về bên ngoài đi đến .

"Người đi làm cái gì?"

"Không vui , ta đi thổi gió lừa ."

Lý Phàm đến giữa bên ngoài , chứng kiến Thích Trạch Bình đang theo một cây Thiết Tháp đường như đứng ở cửa .

"Có phải hay không thực hâm mộ ta , có thể tiến trong gian phòng ở lại đó?"

Lý Phàm quyết định theo Thích Trạch Bình trên người bọn họ tìm cách cảm giác về sự ưu việt !

". . ."

Thích Trạch Bình kiên quyết lắc lắc đầu .

"Ngày . . . Ta hỏi ngươi...ngươi nhóm lần này nhiệm vụ cấp bao nhiêu tiền?"

"Chúng ta là dựa theo giờ kể phí."

Thích Trạch Bình luôn luôn núi băng vậy diễn cảm , bỗng nhiên lộ ra một chút tươi cười .

"Một giờ bao nhiêu tiền?"

"Một vạn ."

"Đặt mẹ !"

"Đô-la ."

"Đặt mẹ qua loa !"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

139 cùng nhau ngủ

139 cùng nhau ngủ

Mặc dù là một đoàn đội giá , nhưng người ta một giờ liền kiếm chính mình hai ngày hai đêm vất vả tiền , Lý Phàm thật sự mất hứng !

Chính mình vách đá dựng đứng là bị Tô Thần kia lão hồ ly cấp lừa được !

Hắn giận đùng đùng đi tìm Lưu Hâm Nam tính sổ , nhưng Lưu Hâm Nam cũng nét mặt tươi cười như hoa Địa trả lời hắn .

"Honey, ngươi đã muốn ký hợp đồng rồi, hối hận cũng vô ích ."

Lên phải thuyền giặc rồi!

Khó trách Tô Thần không kịp chờ đợi làm cho mình ký hợp đồng , nguyên lai hắn có đúng (là) ý định này !

Hồ ! Tuyệt thế hồ to !

"Các ngươi cũng không phải người tốt !"

Lý Phàm thờ phỉ phò mắng , " ta tiếp tục tin các ngươi , ta chính là tiểu Cầu !"

"Ngươi chắc chắn chứ? Vĩnh viễn không tin lời của ta?"

Lưu Hâm Nam khiêu khích nhìn thấy Lý Phàm .

"Không tin , đánh chết đều không tin !"

"Nói cái gì đều không tin?"

"Được rồi, vĩnh viễn sẽ không lên làm bị lừa gạt !"

"Uh, Lý Phàm, người tin tưởng ta, người tuyệt đối không phải dương - nuy."

Lý Phàm hết chỗ nói rồi, này để cho hắn vô lực phản bác.

"Tiểu Cầu, kêu hai tiếng?"

Lưu Hâm Nam một bàn tay ôm lấy Lý Phàm cảm, cười hì hì nói.

"Lão tử chính là YW, tính sao đi!"

Lý Phàm nhận biết, ngay mặt mới vừa ta, ai sợ ai a!

"Người Ngu so với..."

Lưu Hâm Nam lần đầu tiên nhận thức sợ, "Mau đi ra đi, bốn tiểu thư buồn ngủ!"

"Vì sao muốn đi ra ngoài?"

Lý Phàm tìm được rồi cơ hội phản kích.

"Ta muốn đi ngủ, người đương nhiên muốn đi ra ngoài!"

"Thật sự xin lỗi, ta đây cái giá rẻ trong nhiệm vụ dung, chính là muốn 48 giờ bên người bảo hộ người."

Lý Phàm lấy làm nhiệm vụ làm lấy có để.

"Không được!"

Lưu Hâm Nam không đồng ý, "Ta một nữ hài tử, tay trái gà không chặt! Vạn nhất người muốn đối với ta nổi lên ác ý, nên làm cái gì bây giờ?"

"Này người có thể yên tâm, ta đối ngực phẳng nữ nhân không có hứng thú."

"Đi tìm chết, người này đại biến thái!"

"Người yên tâm đi, sân bay chỉ có thể dùng phi cơ, không ngừng được ngoài hắn ra."

Lý Phàm ý có điều chi thuyết nói: "Người không cần có phương diện này lo lắng."

"Hừ, người đi chết!"

Lưu Hâm Nam thở phì phò nói: "tóm lại, ta lo lắng người trong phòng!"

"Xà hạt nữ, chẳng lẽ người đã quên, nơi này có Ninja từ một nơi bí mật gần đó nhìn chăm chăm người! Ta nếu là rời khỏi phòng, người buổi tối chắc là phải bị người cắt cổ được không?"

Lý Phàm bỗng nhiên mang theo điểm âm thanh khủng bố nói: "giết người còn chưa tính... Vạn nhất người Ninja này đứng (là) cái biến thái, thích tiền dâm hậu sát, tái gian tái sát... Người chết còn phải bị người phá hủy trong sạch, kia nhiều không xong a..."

"Người... người đừng dọa Hồ bốn tiểu thư, bốn tiểu thư cũng không phải là bị hù lớn địch..."

Lưu Hâm Nam ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong lòng xác thực hơi sợ.

Này Lý Phàm nói chuyện, trả như nào đây sinh động như thật... Hắn không thể thật dễ nói chuyện sao, dọa nạt nữ nhân tính bản lĩnh gì! Hừ!

"Chỉ có ta mới có thể bảo vệ hảo người."

Lý Phàm chứng kiến Lưu Hâm Nam tựa hồ có hơi diễn cảm rộng, lập tức rèn sắt khi còn nóng, tiếp tục nói, "Hơn nữa vạn hạnh chính là, ta đối với người một chút hứng thú đều không có, người có thể an an tâm tâm ngủ ngon giấc."

"Bốn tiểu thư mị lực vô cùng, người sẽ đối với ta không có hứng thú?"

Lưu Hâm Nam lập tức tặc miếu rồi.

"Ta là YW."

"Người..."

Lưu Hâm Nam sắp bị nghẹn chết rồi, người kia quá đáng ghét !

"Cho nên , chính ta tại bên cạnh người , người không có việc gì ."

Lý Phàm một bộ đại nghĩa lắm nên bộ dáng , nhưng Lưu Hâm Nam cảm giác mình giống như làm sai chỗ nào giống nhau .

"Vậy người . . . Người ngay tại ta đứng ở cửa đi ."

"Như vậy sao được , ta cũng vậy người , ta muốn đi ngủ thật là tốt sao ."

Lý Phàm trong lời nói nhưng Lưu Hâm Nam thập phần không nói gì .

"Người ngủ như thế nào bảo hộ ta? Người đang ở đây đùa ta sao?"

"Ta là một Vũ Đẩu gia , cùng người thường không giống với ."

Lý Phàm lập tức nói nói: "ta ở lúc ngủ , đều cùng mở Reda giống nhau ! Chung quanh có nguy hiểm gì , ta đều sẽ trước tiên phát hiện , hơn nữa bài trừ !"

"Đây là người muốn ngủ lấy có chứ?"

"Ta lừa người làm gì , không tin người bây giờ gọi điện thoại cho Quan Văn Bảo ."

Lý Phàm móc ra điện thoại di động của mình , "Hỏi hỏi chúng ta có phải hay không đều là như vậy ."

"Ta mới không cần hỏi!"

Lưu Hâm Nam đã có đó một nhọc , "Dù sao ta mệt nhọc . . . Người muốn ngủ phải đi ngủ phía ngoài sofa đi."

Nàng lười cùng Lý Phàm tiếp tục đầu đi xuống , nàng cần ngủ cái làm đẹp cảm giác.

"Không được , ta phải bên người bảo hộ người ."

"Chẳng lẽ người nghĩ theo ta ngủ một cái giường hay sao?"

Lưu Hâm Nam trắng Lý Phàm liếc mắt một cái .

"Người nghĩ đối với ta làm gì ! Cảm thú !"

Lý Phàm lập tức ôm lấy cánh tay của mình , cảnh giác nhìn thấy Lưu Hâm Nam , "Ta thật không nghĩ tới , người thế nhưng là như vậy người , uống phí ta nói khổ tâm trợ giúp người !"

"Người lần a ! Không biết xấu hổ à ! Bằng không người còn nghĩ thế nào ngủ?"

"Đương nhiên là ta ngủ trên giường , người ngủ dưới sàng rồi."

Lý Phàm chỉ một ngón tay dưới mặt giường không gian .

"Người...người nằm mơ !"

Lưu Hâm Nam thiếu chút nữa tức điên , tên khốn đáng chết này thế nhưng mời nàng ngủ dưới sàng !

"Ta này có thể là vì tốt cho người a ! Xà hạt nữ !"

Lý Phàm lại vì chính mình kêu oan , ở nơi này hô to oan uổng , "Người có biết ta nằm ở trên giường , những Ninja kia nhất định sẽ coi ta là thành người , sau đó đối với ta phát động đáng sợ dạn tập ! Mà người sao , nhưng có thể hảo hảo mà nằm ở dưới sàng ngủ một giấc ngon lành ! Ta hảo tâm như vậy giúp người , thậm chí không tiếc hy sinh tánh mạng của mình , người lại trái lại mắng ta ! Lòng lang dạ sói a !"

"Người mới lòng lang dạ sói! Rõ ràng là muốn ngủ giường của ta , còn nói như vậy đại nghĩa lắm nên bộ dáng ! Không biết xấu hổ !"

Lưu Hâm Nam đều muốn đánh Lý Phàm rồi, nhưng Lý Phàm lại duỗi lưng một cái , "Đừng làm rộn , ngủ ."

Thoại âm rơi xuống , hần trực tiếp ngã xuống trên giường , sau đó trong đầu buồn bực đi nằm ngủ !

"Hỗn đản !"

Lưu Hâm Nam giờ chân , "Đây chính là bồn tiểu thư giường ! Mau cút mở !"

Nàng chia hai tay , muốn đem Lý Phàm từ trên giường đẩy xuống ! Nhưng nàng phát hiện Lý Phàm giống như là một khối Thiết giống như , trầm trọng vô

cùng, cứ như vậy đè xuống giường, không chút sức mẻ! Nàng rõ ràng một cước đá vào Lý Phàm thân mình, lại đau chính mình đầu ngón chân làm đau!

Người kia, thân thể là Thiết làm sao?

"Hỗn đản!"

Lưu Hâm Nam bật theo bên giường rút ra một phen thái đao, nhắm ngay Lý Phàm, một đao muốn chém xuống đi. Nhưng nàng do dự một chút, đao dừng lại ở Lý Phàm ở bên tai thượng.

"Đồ quỷ sứ chán ghét..."

Lưu Hâm Nam thầm nói, mình mới không phải không bỏ được khảm! Mà là người này thiếu chính mình 50W, cứ như vậy giết hấn, lợi cho hấn quá rồi!

Trước lưu hấn một cái mạng chó, cho mình sử dụng, Hừ!

Lưu Hâm Nam cũng thật là rất mệt nhọc, hôm nay bận rộn một đại thiên, lại lo lắng hãi hùng, thật sự là quá mệt mỏi. Nàng cũng không còn khí lực cùng Lý Phàm khắc khẩu đi xuống, nàng cũng một đầu nằm ở trên giường, trong đầu buồn bực Đại Thụy.

Lý Phàm nằm ở bên cạnh mình, Lưu Hâm Nam lần đầu tiên có một loại an tâm cảm giác. Điều này làm cho nàng thực thoải mái, nhin không được dán vào Lý Phàm bên người.

Trong con mộng lung, Lưu Hâm Nam giống như trong giấc mộng. Nàng mộng thấy mẫu thân của mình liền ở bên cạnh mình, chính mình giống như về tới lúc nhỏ năm tháng, tựa vào mẫu thân trong lòng.

Nếu, cứ như vậy luôn luôn dựa vào, tốt biết bao nhiêu...

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xi: 19995199

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

140 không sợ sao

140 không sợ sao

Không biết có phải hay không là phía trước Lý Phàm dọa lui người Ninja kia, khuya hôm nay thật là không có người lại đến đâm giết bọn hấn, hai người ngủ ngon giấc. Ngày hôm sau, Lý Phàm sớm Địa liền tỉnh lại, Lưu Hâm Nam nhưng thật ra còn đang ngủ giấc thẳng.

Hấn không dám rời đi rất địa phương xa, liền đứng ở phòng ngủ trên ban công. Đây ban công càng giống đúng (là) một cái nho nhỏ đích đạo tràng, làm bằng gỗ dưới bậc thang mặt đứng (là) một mảnh to lớn bãi cỏ, mặt trên thực sạch sẽ, vô cùng rộng mở.

Trên bãi cỏ liền cái dấu chân đều không có, xem ra bảo dưỡng vô cùng tốt.

"Không khí thật tốt... Trời cũng cố gắng Lam."

Ngẩng đầu nhìn một mảnh bầu trời trong xanh, Lý Phàm nhin không được hơi xúc động. Rốt cuộc là kẻ có tiền, sinh hoạt địa phương hãy cùng Thiên đường không sai biệt lắm.

Lý Phàm nhớ tới thành phố A kia ô tình thịnh là bầu trời bao la, trong lòng ít nhiều có chút nho nhỏ không cam lòng.

Người cả đời này, sống không dễ. Ngăn ngừa vài thập niên, hoặc là bình bình đạm đạm, hoặc là oanh oanh liệt liệt. Chính mình ngẫu nhiên gặp Mộ Dung Anh, bước chân vào luyện võ thể giới, như vậy từ đó về sau, hấn muốn hoàn toàn thay đổi chính mình! Hoặc là náo động, hoặc là chết!

Lý Phàm lựa chọn điều này cùng người khác bất đồng đường, hấn muốn đi đến dễ!

Hắn đứng ở trên ban công , hít sâu một hơi , sau đó bắt đầu đánh quyền .

Quyền không rời tay , khúc không rời khẩu , luyện công phu mỗi ngày đều cần cực khổ rèn luyện mới được . Một khi buông xuống , nghĩ như vậy tiếp tục nhấc lên , vậy coi như khó khăn . Lý Phàm mặc dù nhưng đã không quá cần muốn cường hóa của mình ngoại công , chỉ cần tăng cường nội công . Nhưng ngoại công cũng rất trọng yếu , cũng không thể cấp hạ xuống .

Một cái Vũ Đẩu gia , nhất định phải siêng năng ! Làm không được mặt trời lặn mà tức , ít nhất phải làm đến mặt trời lặn mà ra .

Hắn phân biệt tiến vào Thất Hiệp quyền bảy thứ tư thế , làm cho mình thay nhau nhận thức lên này bảy thứ động vật cảm giác .

Hùng , hạc , Hổ , lộc , vượn , thiềm , Xà !

Không biết vì cái gì , tuy rằng Mộ Dung Anh tự nói với mình , hắn ngoại công đã muốn tăng lên tới cực hạn . Nhưng không biết vì cái gì , Lý Phàm cảm giác hắn ngoại công còn có tăng lên rất nhiều không gian . Tỷ như của mình Hùng kỵ binh , chính là Hùng Kích thuật một loại càn mạnh tư thế ! Như vậy đồng dạng đạo lý , ngoài hắn ra vài loại ngoại công , đều phải có cường đại hơn tư thế mới đúng !

"Àm!"

"Ba !"

Lý Phàm mỗi lần bàn tay chụp đi ra thời điểm , đều sẽ mang theo một tiếng vang thật lớn , giống như đem không khí đều cấp xé toang giống nhau !

"Ai ở nổ súng !"

Lưu Hâm Nam đột nhiên giựt mình tỉnh lại , nhìn thấy Lý Phàm đứng ở trên ban công đánh quyền , bên người tro bụi Vi Vi phập phồng , nhận không được tức giận mắng .

"Hỗn đản , vừa sáng sớm , không cho bốn tiểu thư ngủ ngon giấc !"

"Một năm mới bắt đầu là mùa xuân , một ngày mới bắt đầu từ buổi sáng sớm ."

Lý Phàm bình chân như vại , một bên tiếp tục đánh quyền , vừa nói , "Xà hạt nữ a , ngươi còn trẻ , không nên đem tốt thời gian đều hao phí đang ngủ ngủ thượng ."

"Ngươi biết cái gì !"

Lưu Hâm Nam cùng nhìn thấy ngu ngốc giống nhau nhìn thấy Lý Phàm , "Ngươi có biết giấc ngủ đối với một nữ nhân nặng bao nhiêu có muốn không? Ta có thể có xinh đẹp như vậy khuôn mặt , đều dựa vào ngủ ra tới !"

"Ông trời ơi..!"

Lý Phàm hết sức kinh ngạc , "Ngủ ai ngủ ra tới?"

Hắn khẽ vươn tay , tiếp nhận đánh tới gối đầu .

"Vậy ngươi không cần chuẩn bị một chút không? Ta xem xa xa đã muốn có rất nhiều người ở hướng trong nhà vào ."

Ở ban công xa xa , có thể chứng kiến tòa nhà đại môn . Rất nhiều xe sang trọng đang hướng trong nhà chạy vào tiến vào , bị dẫn dắt đến tìm kiếm dừng xe địa phương .

"Mấy giờ rồi?"

Lưu Hâm Nam bỗng nhiên ngẩn ra , sau đó hỏi.

"Căn cứ phán đoán của ta , đại khái là buổi sáng 8 giờ tà hữu đi ."

Lý Phàm ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái mặt trời , bởi vì thường xuyên sáng sớm nguyên nhân , hắn đối lúc này vị trí mặt trời có có chút lớn khái phán đoán .

"Ngươi hỗn đản này ! Vì cái gì không sớm một chút đánh thức ta !"

Lưu Hâm Nam càng thêm tức giận , vội vàng từ trên giường bò lên .

"Xoay qua chỗ khác , không cho phép nhìn ta !"

"Vì cái gì?"

"Bỏ tiểu thư còn không có hoá trang!"

Lưu Hâm Nam hung hăng trắng Lý Phàm liếc mắt một cái .

"Đều xem đã nửa ngày được không? Ngươi có phải là bị bệnh hay không , cần phải uống thuốc rồi!"

"Ngươi cắt cho ta ! Bỏ tiểu thư hiện tại không muốn nhìn thấy ngươi !"

"Ngươi và quan điểm của ta giống nhau , ngươi tóc tai bù xù , ta cũng vậy không vui gặp lại ngươi ."

"Đi tìm chết !"

"Nếu không có nhiệm vụ trong người , thiên tài muốn xem ngươi !"

Lý Phàm lại tiếp tục tự nhiên nói nói: " ta tình nguyện mua điều chó săn lớn , mỗi ngày nhìn thấy nó đều vui vẻ ."

"Đi tìm chết đi tìm chết ! Cắt bỏ tiểu thư đi tìm chết !"

"Ít nhất chó mẹ còn có thể có hai hàng , một mình ngươi đều không có ."

"Giết ngươi a !"

Lưu Hâm Nam dB đều phải xé rách không khí , Lý Phàm xoa cái lỗ tai , nghiêng người theo ban công nhảy tới nhà trên đỉnh , xoa nhẹ lỗ tai của mình .

Này xà hạt nữ , thế nhưng hồ tiền của chính mình . Không hung hăng điều - dạy nàng hạ xuống , nàng không biết trời cao đất rộng !

Lý Phàm ngồi ở trên nóc phòng , đem Chân khí ngưng tụ ở cặp mắt của mình mặt trên , nhường tầm mắt trở nên càng thêm rõ ràng .

Xa xa cảnh vật giống như kéo gần lại giống như , xuất hiện ở trước mắt hắn . Lý Phàm nhìn thấy này vì chụp son Điền lão đầu mã thí mà đến khách quý nhóm , trong đó thậm chí có một ít ở trong TV quen thuộc gương mặt . Hình như là đảo quốc một ít nghị sĩ chính khách chẳng hạn , mỗi cái mặc chính thức , gương mặt a đua nịnh hót .

Ở đảo quốc số tiền này mới là lão đại quốc gia , Thủ tướng đều không coi vào đâu , Quai Quai làm nhà tư bản phục vụ .

Son Điền chỉ làm cái chỗ này một cái phú khả địch quốc nhà tư bản , không có chính khách sẽ mâu thuẫn ủng hộ của hắn . Ai có thể được đến Son Điền nhà trợ giúp , kia con đường làm quan thật là có thể thuận buồm xuôi gió !

Bọn hắn cũng không phải Lý Phàm mục tiêu , hắn là đang tìm cùng loại với ngày hôm qua người Ninja kia gia hỏa .

Này bang đầu đầu lộ đuôi gia hỏa , lần sau bắt được bọn hắn , đánh gãy chân của bọn hắn , xem bọn hắn hướng làm sao ăn thân !

Đúng lúc này , Lý Phàm đột nhiên cảm giác sau lưng hơi tê tê ! Hắn lập tức quay đầu , chứng kiến một người mặc y phục màu đen Ninja theo phía sau hắn tập kích lại đây , trong tay ném ra ba miếng Ninja tiêu !

Lý Phàm quơ tới thủ , thực linh hoạt đem này ba miếng Ninja tiêu Chop trong tay .

"Nga ha u ."

Lý Phàm cười lên tiếng chào , mà người Ninja này tựa hồ Vô Tâm hiếu chiến , quay đầu liền hướng bên cạnh trong rừng trúc vọt vào .

Mà Lý Phàm như cũ bình tĩnh Địa ngồi ở đó , vẫn không nhúc nhích , giống như ở phơi nắng đường như .

"Ngươi tại sao không đi truy?"

Lưu Hâm Nam nhô đầu ra , có chút tò mò hỏi lên Lý Phàm .

"Ta khờ sao?"

Lý Phàm vẻ mặt tươi cười , "Người này đột nhiên chạy đến , không tập kích ngươi , ngược lại tập kích ta . Đánh xong bỏ chạy , rõ ràng là muốn điều hồ ly son nha."

Hắn vỗ vỗ bắp chân của mình , "Thiên tài muốn lên bọn họ làm , này chút tiểu quý tử khi ta ngốc ."

"Xem ra ngươi vẫn không tính là quá ngu ."

Lưu Hâm Nam có chút vừa lòng gật đầu , "Ta đã thay xong quần áo , xuống đây đi , chúng ta đi cắt cái kia lão quý tử chúc mừng sinh nhật ."

Nhanh như vậy liền thay xong quần áo?

Lý Phàm hơi kinh ngạc , hẳn càng khó hiểu chính là , nữ nhân này đang ở Hang Sói , lại không có bất kỳ kinh hoàng , ngược lại như cũ Như Mộc Xuân Phong bộ dạng .

"Người không sợ sao?"

"Cho người ở , bốn tiểu thư vì sao phải sợ?"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

1 41 có thích khách

1 41 có thích khách

Một cái Thỏ Hào ngày sinh có thể hoàn thành cái dạng gì?

Lý Phàm trước kia ở trên TV đã từng gặp Hoàng Đế sinh nhật , nhưng hôm nay cảm giác , đại khái cũng không gì hơn cái này rồi.

Cả khu nhà cấp cao hiện đang bố trí hầy cùng đại hoàng cung dường như , khắp nơi đều là nữ phó cùng quân gia , ở tiếp đãi xuất nhập khách . Sơn Điền lão đầu ngồi ở một trương lối thời trên mặt ghế , đang cùng mấy cái trọng yếu khách quý nói chuyện với nhau .

Lúc này Lưu Hâm Nam đi tới , nàng hôm nay mặc có chút chính thức , đứng (là) một thân màu đen lễ phục dạ hội . Vì đem lễ phục dạ hội cấp chống đỡ , nàng ý đặc biệt đem hai tầng đệm ngực , Lý Phàm dọc theo đường đi đều muốn cười , nhưng chỉ có thể nhin lên .

Trừ hăn ra , Thích Trạch Bình đoàn thể năm bảo tiêu thật chặt đi theo của nàng tả hữu , sợ vị này Thiên kim đại tiểu thư có nguy hiểm gì ! Nếu đề cho bọn hăn biết , tối hôm qua phòng tắm nhất trận đại chiến lời mà nói..., chỉ sợ năm người đều được quý xuống đến mỗ bụng .

Được rồi , mấy người này hàng năm ở nước ngoài cuộc sống , nhận văn hóa tây phương , phòng chừng sẽ không cái kia đảo quốc giống nhau .

Năm người vô cùng khản trương , sắc mặt buộc chặt , nhìn chăm chăm xuất nhập mỗi người . Cừu Ngao cha biệt động , còn kiêm nhiệm lên chuyên gia máy tính . Hăn thông qua một bộ kiểu mới nhất Trí Năng kính mắt , quét nhìn chung quanh mỗi một cái khách , sau đó đem tin tức của bọn hăn thông qua ống nghe điện thoại nói cho người khác .

"Lưu tiểu thư , mau mời ngồi bên này ."

Sơn Điền lão đầu thư ký riêng lập tức mời Lưu Hâm Nam nhập tọa , còn bên cạnh sơn Điền lão đầu cũng nhiệt tình nói .

"Cháu gái a , ở chỗ này của ta ở được không?"

Sơn Điền lão đầu kia nhiệt tình bộ dáng , nhưng Lý Phàm cảm thấy được hết sức kỳ quái . Bất quá hăn tựa hồ câu nói có hàm ý khác , này ở được chứ , thâm ý mời phần a .

"Được, phi thường tốt ."

Lưu Hâm Nam nói chuyện thì càng có ý tứ rồi , "Ngài nơi này người hầu đều rất nhiệt tình , hơn nữa phục vụ rất đúng chỗ , để cho ta có một loại lên thiên đường cảm giác ."

"Vậy là tốt rồi vậy là tốt rồi ."

Sơn Điền lão đầu trong ánh mắt không biết ở chuyển cái gì , Lý Phàm cảm giác lão nhân này tâm cơ hẳn là rất sâu .

"Ở chỗ này của ta hảo hảo chơi , cháu gái , cam đoan người không muốn trở về gia ."

"Đúng vậy a , Sơn Điền bá phụ ."

Lưu Hâm Nam nhìn nhìn chung quanh , "Nơi này chiêu đãi tốt như vậy , ta thực không biết mình còn có thể hay không thể về nhà."

Đối với sát thủ sự tình, hai người ai đều không nhắc tới qua. Nhưng giữa những hàng chữ, kỳ thật ai cũng không chạy cách chuyện này. Giương thương múa kiếm, Lý Phàm hiện tại rốt cục có cảm giác như thế.

Trường hợp này thật sự không rất thích hợp bản thân, nếu Tiểu Tứ mất lời mà nói..., hẳn nhất định sẽ rất vui vẻ cũng sẽ thực hưởng thụ.

Thật nhàm chán a, nhớ...quá cùng Quan Văn Bảo Thiết Tha một chút. Còn ngày đó Ninja, Lý Phàm không có gì tâm tư với hắn đánh, thật sự là rất không thú vị. Người kia toàn thân kỹ xảo giết người, căn bản không có bất kỳ vũ kỹ trong người.

Lưu Hâm Nam mấy bảo tiêu, chỉ riêng Lý Phàm cả lo phát phơ Địa đứng ở bên cạnh, còn thường thường theo bên cạnh Lãnh trong bàn ăn lấy ra chút thực vật đến hướng trong miệng nhét vào.

Thích Trạch Bình cần chọc tức, người này ở đâu là đến làm bảo tiêu, nha chính là đến thặng cật thặng hát đấy!

Lý Phàm đang nói thầm đầu rồi, Lưu Hâm Nam vỗ vỗ tay, Thích Trạch Bình lập tức phụ giúp ôm một cái hộp đã đi tới.

"Son Điền bá phụ, ngài hôm nay đại thọ, không có gì hay đưa, đây là một khóa Nam Hải Dạ Minh Châu, thập phần đặng, mặt trên có ngày nhưng hình thành một bộ Sơn Thủy đồ, đúng (là) cha ta rồi bên thời gian ngẫu nhiên được đến. Nhiều năm như vậy, hẳn luôn luôn rất là quý trọng. Hôm nay liền bảo kiếm tặng anh hùng, chúc Son Điền bá phụ phúc như Đông Hải, thọ sánh Nam Sơn."

"Lệnh Tôn thích đồ vật này nọ, ta có thể nào để cho hắn bỏ những thứ yêu thích."

Son Điền lão đầu liên tục xua tay, mà Lưu Hâm Nam lại khẳng khái muốn đưa.

"Cha ta dặn đi dặn lại, nhất định phải đưa đến trong tay của ngài, còn xin vui lòng nhận."

"Nếu là Lưu tiên sinh có hảo ý, ta cũng sẽ không từ chối."

Son Điền lão đầu làm cho người ta đem nam châu cầm đi xuống, sau đó chính mình lại cười ha hả theo bên cạnh quản gia nơi đó lấy ra nửa một cái hộp nhỏ, sau đó từ bên trong lấy ra nửa một quả hắc ngọc chế tạo hình rồng ngọc tỷ.

"Cháu gái, ta biết ngươi đối với đồ cổ cũng có chút nghiên cứu, ngươi đến xem đây là cái gì."

"Truyền quốc ngọc tỷ?"

Lưu Hâm Nam đích biểu tình hơi có chút kinh ngạc, "Vì sao, ở bác trai trong tay của ngài?"

"Ta hôm nay ngày sinh, người khác tặng cho ta đấy."

Son Điền cười ha hả nói: "đây là chính phẩm, cùng này hàng nhái bất đồng. Đáng tiếc vâng, chính là Minh triều truyền quốc ngọc tỷ, nếu như là Tàn triều, vậy cũng thật sự là bảo vật vô giá rồi."

Minh triều cũng đã là bảo vật vô giá được không?

Lý Phàm lúc ấy liền có một loại xúc động, đem son Điền lão đầu chụp chết, sau đó cướp đi hắn truyền quốc ngọc tỷ, cầm lại quốc gia của mình! Nhưng đây cũng chỉ là một cái ý nghĩ, dù sao mình không phải là cái gì quốc bảo tiêu đội, thứ này hẳn liền thật giả đều lộn không rõ. Nếu như là giả dối, tự nhiên không có cướp giá trị!

Nếu là nói thật... Ha ha...

"Người nọ thực là đại thủ bút, đích thật là thật sự."

Lưu Hâm Nam nhìn kỹ hạ xuống, mày lại nhíu lại, "Son Điền bá phụ, xin người ra một cái giá tiền đi."

"Thứ này có thể là bảo vật vô giá đâu rồi, không thể bán."

Son Điền lão đầu lại khoát tay, "Hơn nữa ta cũng vậy cũng không thiếu tiền. Thứ này, nhiều ít cũng là cái niệm tưởng. Ta đã già, có đôi khi cũng sẽ làm một chút Hoàng Đế mộng a."

"Ngài tại...này trong nhà, đã cùng Hoàng Đế không sai biệt lắm."

Lưu Hâm Nam nói nói: "đã muốn không cần làm mộng rồi."

"Cháu gái, ngươi khẩu khí tựa hồ có hơi sốt ruột a."

Son Điền lão đầu về mặt tươi cười, "Ta cùng lệnh tôn cũng là bạn cũ, Mọi người sẽ không vì như vậy ít đồ tổn thương cảm tình, đúng không?"

"Đó là đương nhiên, chẳng qua thứ này đối với ta Hoa Hạ ý nghĩa trọng đại."

Lưu Hâm Nam tận lực nhường thanh âm yên tĩnh trở lại , "Truyền quốc ngọc tỷ , Nhưng là ta quốc ở năm đó bị quân Nhật xâm lấn thời điểm lấy đi bảo bối một trong ."

"Đều là đó lịch sử năm xưa giọng rồi."

Son Điền lão đầu lại đem thoại đề hướng địa phương khác mang , "Cháu gái , người kết hôn chưa , ta đây có mấy người, cái tuổi trẻ tài tuấn , muốn giới thiệu cho người làm quen ."

"Này thì không cần ."

Lưu Hâm Nam tâm tình có chút khó chịu , trên mặt theo nhưng tình bơ , "Thân thể ta có chút không quá thoải mái , liền xin được cáo lui trước ."

Nàng vừa mới dứt lời , Lý Phàm đột nhiên dặt nàng xuống.

"Àm!"

Trên bàn một trương cái đĩa đột nhiên nổ tung , trên mặt bàn còn để lại vết đạn !

"Có thích khách !"

"Mau bảo hộ Sơn Điền tiên sinh !"

Hộ vệ chung quanh sôi nổi kinh hô lên , mà Sơn Điền lão đầu tựa hồ cũng có chút kích động .

"Đừng quang bảo hộ ta , bảo vệ tốt Lưu tiểu thư !"

Đã muốn không cần hẳn phân phó , năm bảo tiêu vây ở Lưu Hâm Nam bên người , Thích Trạch Bình lại càng vội vã cuống cuồng Địa nhìn chăm chăm chung quanh .

"Đường đạn phương hướng phán đoán , bọn hắn ở phía đông ."

Người nói chuyện kêu Long Vũ , đứng (là) cái đoàn đội này lý đang tập kích . Hắn đã muốn đã đoán được tay súng bắn tỉa vị trí , Thích Trạch Bình bọn hắn dùng thân thể của mình chặn tay súng bắn tỉa tầm mắt .

Ở lúc mấu chốt , bọn hắn chính là Nhục Thuần !

Đây chính là bọn họ đoàn thể tính chất vốn có !

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

142 Trung Nhẫn

142 Trung Nhẫn

Tặng phiếu đề cử chương trước ← mục lục → chương sau gia nhập phiếu tên sách

Hấp dẫn tiến cử: nguyên thủy chiến kí Long Vương truyền thuyết Tuyệt Ứng lãnh chúa ta dực phong thiên Huyền Giới chi môn một kiếm Phi Tiên Long phủ tỉnh châu chuyện cũ Vu giới thuật sĩ

142 Trung Nhẫn

Sớm ngay đầu tiên , Lý Phàm cũng đã cảm thấy tay súng bắn tỉa vị trí !

Không biết nói lời này có tính không trang bức , nhưng Lý Phàm bây giờ xác thực có thể cảm giác được một ít sát khí tồn tại .

Để cho hắn lo lắng nhất, đứng (là) này không chỉ là một cỗ sát khí , mà là rất nhiều cỗ ! Quả nhiên , ở chung quanh nơi này trên nóc nhà , bỗng nhiên nhảy ra rất nhiều mặc áo đen Ninja , một đám trong tay đều mang theo thái đao , mọi người mục tiêu nhất trí , căn bản không ai đi quấy rối Sơn Điền lão

đầu , tất cả đều hướng về Lưu Hâm Nam bên này vọt tới .

"Người đã là toàn trường tiêu điểm rồi , hưng phấn sao?"

Lý Phàm nhìn thấy này đó bốn phương tám hướng khiêu tới được Ninja , cười hỏi Lưu Hâm Nam . Lúc này chung quanh các tân khách đã muốn kêu sợ hãi lên chạy , Lý Phàm chứng kiến một cái bình thường ở trong TV phi thường nghiêm túc nghiêm chỉnh đảo quốc chính khách , hiện tại chạy giầy đều quảng bay đi rồi , miệng mang theo liên tiếp thét chói tai , cùng bị người vô lễ đàn bà dường như .

"Mọi người cẩn thận một chút !"

Thích Trạch Bình nhìn chăm chăm bốn phía những Ninja này , rút ra trong ngực súng côn , ánh mắt chăm chú nhìn bốn phía .

Ngoài hẳn ra vài người cũng đều lấy ra súng côn , dù sao thân ở nước ngoài , muốn biết đến chuyên nghiệp súng ống , đó là không có khả năng . Nhất là đảo quốc , loại này chưa quen cuộc sống nơi đây địa phương , năm người cho dù là trên thế giới nổi danh nhất đại bảo tiêu , cũng là không bột đổ gột nên hồ !

Năm người vây tại một chỗ , sợ Đại tiểu thư Lưu Hâm Nam chịu bán điểm tổn thương . Mà Lý Phàm nhẹ nhàng nhảy vài cái , tựa hồ đang hoạt động thân thể của chính mình .

"Viên kích thuật ."

Lý Phàm thân thể đã muốn tiến vào một cái Viên kích thuật cảnh giới , hẳn mỗi lần tiến vào cảnh giới này thời gian , tổng hội cảm giác thể giới lưu động trở nên càng chậm rãi . Tuy rằng Bình thường tỷ võ thời điểm , đối phương chiêu thức cũng sẽ biến chậm , nhưng Viên kích thuật thời gian sẽ chậm càng nhiều !

Đại khái là Viên kích thuật đúng (là) dĩ khoái đã khoái nguyên nhân đi!

Nhất trong nháy mắt , bốn phương tám hướng bay tới mấy trăm miếng màu đen Ninja tiêu , mang theo hô hô tiếng xé gió , trong chớp lát đã đến Lưu Hâm Nam trước mặt cửa .

Thích Trạch Bình đoàn thể người đều rất hồi hộp , bọn hắn cũng là lần đầu tiên nhìn thấy loại tình huống này !

Loại này bộ dáng , làm như thế nào làm bảo tiêu , Ninja là cái gì quý a !

Ít nhất hẳn là cho bọn hắn một người xứng một khẩu súng a , mới có thể phát huy ra đoàn bọn hắn đội tác dụng !

Nhưng bọn hắn không giải quyết được trường hợp , có Lý Phàm ở .

Lý Phàm đứng ở nơi đó , hai tay không ngừng mà vờn đi ra , lần lượt từ không trung đem ném tới được Ninja nắm trong tay . Đồng thời , hắn càng làm những Ninja kia tiêu ném ra ngoài , đánh vào mặt khác Ninja tiêu mặt trên !

Lý Phàm lúc này tựa như là một người hình thành lũy giống nhau , bảo vệ Lưu Hâm Nam an toàn .

Nhiều như vậy miếng Ninja tiêu , nhưng không có một quả có thể có thể đột phá Lý Phàm phòng ngự . Không thể không nói , Thích Trạch Bình bọn hắn thực kinh ngạc , có chút khiếp sợ nhìn thấy Lý Phàm , căn bản không nghĩ tới hắn thậm chí có năng lực như vậy !

Xem ra nhiệm vụ lần này xin hắn , đích thật là có nguyên nhân đấy! Trường hợp này , bọn hắn không có một chút xíu biện pháp , ngược lại là Lý Phàm này nhìn như không người chuyên nghiệp , lại cứu vớt bọn hắn !

Điều này làm cho Thích Trạch Bình bọn hắn khiếp sợ đồng thời , còn có chút hổ thẹn !

Bọn hắn cảm nhiều tiền như vậy , hiện tại lại chỉ có thể cùng Đại tiểu thư cùng nhau nhận bảo vệ của người khác ! Lòng tự trọng thật sự là khó có thể chịu đựng !

Nhưng Lý Phàm có thể tượng tượng không dứt nhiều như vậy , hẳn hết sức chuyên chú Địa ứng phó này bốn phương tám hướng bay tới Ninja tiêu . Định nhân ở chung quanh nhiều lắm , Ninja tiêu cũng không phải số ít , rậm rạp chằng chịt cùng trời mưa giống nhau !

Càng nhiều là Ninja tiêu trên không trung va chạm , xô ra màu vàng Hoả Tinh.

Những Ninja kia tựa hồ cũng phát hiện , dựa vào Ninja tiêu thì không cách nào đánh chết mục tiêu . Rất nhiều Ninja đứng ở bên cạnh trên nóc phòng , giật lại cung tên trong tay , hướng về Lưu Hâm Nam bên này bắn tới !

Cung tên uy lực , Nhưng so với Ninja tiêu mạnh hơn không biết bao nhiêu lần !

Bốn phương tám hướng tên tốc độ cực nhanh , giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ đem Lưu Hâm Nam cấp bắn thành con nhím !

"Hừ!"

Lý Phàm hừ lạnh một tiếng, chìa hai tay, theo Thích Trạch Bình cùng Cửu Ngạo trong tay giành lấy hai cây sủy côn, xách ở trong tay, không ngừng múa may, lần lượt đem bắn tới trước mặt tên cấp đánh bay!

Lý Phàm phòng ngự giống như tường thành giống như, phải dựa vào lên một mình hắn, hoàn toàn chặn lại này đến từ bốn phương tám hướng tiến công!

Thích Trạch Bình bọn hắn há to miệng, không dám tin vào hai mắt của mình. Đây là nhân loại sao? Một người liền có thể ngăn cản nhiều như vậy tên? Chuyện này không có khả năng lắm đi, đâu dễ dàng có người ừng có cường đại như thế vận động năng lực!

Đây là đáng sợ dường nào hệ thần kinh, mới có thể có cao siêu như vậy năng lực phản ứng!

Mà có một Ninja đã muốn trộm lặn xuống bên cạnh của bọn hắn, trong tay thái đao hướng về Lưu Hâm Nam liền đâm tới.

Lý Phàm lại nâng lên một cước, đá vào người Ninja này thân mình, đem hắn đá ngã lăn đi ra ngoài.

Càng nhiều là Ninja tiếp cận Lưu Hâm Nam, vị đại tiểu thư này lại lâm nguy không sợ.

"Có Lý Phàm ở, các ngươi đừng hòng tới gần ta!"

"Cmn, chính mình cũng chưa này tự tin!"

Lý Phàm liếc mắt, "Bất quá nếu ta ở trong này, tên kia liền không dám thương được ngươi! Ngươi rút một cọng tóc gáy, ta đưa đầu tới gặp!"

Nói xong, Lý Phàm không tuân thủ phản công, hắn mang theo nhìn thấy bốn phía trên nóc phòng Ninja, đổi thành một tay mang theo sủy côn ngăn cản tên bay tên, mà tay kia thì vươn ra, nắm thành súng lục hình dạng, đối với xa xa để lên một cái Ninja chỉ.

Chân khí chỗ trống đạn, xuất tại người Ninja kia thân mình! Người Ninja kia kêu lên một tiếng đau đớn, bị bắn rơi xuống, rơi đầu rơi máu chảy!

Lý Phàm chưa từng giết người, nhưng đối với những thứ này tên kia, hắn thật sự không có chút nào khách khí.

Thủ cho rằng thương, Lý Phàm liền tiếp bắn, viên đạn lần lượt mà đem trên nóc phòng Ninja cấp chiếu xuống.

Lý Phàm tiêu hao đại khái một phần mười chân khí, cuối cùng đem toàn bộ trên phòng Ninja đều giết chết rồi! Lý Phàm cảm giác mình còn hắn là luyện tập một chút thuật bắn súng mới được, có đôi khi hai ba thương mới có thể đánh một người trong Ninja!

"Ngươi đây là ám khí gì?"

Lưu Hâm Nam kỳ thật ngày hôm qua đã nghĩ hỏi, lần trước Lý Phàm cũng là một ngón tay chỉ, liền bắn lật ra cái kia đến ám sát hắn Ninja!

"Ta đây cái kêu hoa thức bắn súng ngắn (*thủ râm)!"

Lý Phàm tùy tiện một cái tên, tức giận đến Lưu Hâm Nam mắt tròn trắng.

Hoa thức bắn súng ngắn (*thủ râm) con em ngươi!

Mà Thích Trạch Bình bọn hắn cũng là phi thường không nói gì, mặc dù có chút không hiểu nổi vì cái gì Lý Phàm có thể dùng ngón tay đánh ra cái gọi là viên đạn, nhưng hiệu quả vẫn là rất rõ ràng! Này trên nóc phòng Ninja, đã muốn tất cả đều bị thủ tiêu!

Còn lại này đó bên người Ninja, Lý Phàm mỗi lần ra quyền xuất cước, đều có thể nhanh chóng lưu loát đem bọn họ cấp đánh bay!

"Này chút tiểu quỷ tử, so với hôm qua người Ninja kia thực lực kém xa."

Lý Phàm một bên nhẹ nhàng như thường Địa đánh té gần người Ninja, một bên cười ha hả nói nói: "Quả thực cùng ngược đồ ăn giống nhau, đảo quốc sẽ không điểm cao thủ ra đi theo ta chơi đùa sao?"

Hắn vừa dứt lời, chung quanh những Ninja kia bỗng nhiên sôi nổi rút lui, mà Lý Phàm ngẩng đầu lên, trong tay sủy côn hướng đỉnh đầu ngăn lại!

"Đ-A-N-G...G!"

Này sủy côn giá trị một phen thái đao, Lý Phàm cánh tay cũng mỉm cười nói chìm.

Trước mặt hắn đứng (là) một người mặc quần áo màu trắng Ninja, đôi mắt nhỏ theo trong khe hở lộ ra, nhìn chăm chú Lý Phàm.

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

143 té

143 té

Ảnh mắt ấy , hình như là một người chết đang nhìn mình .

Không đúng, chuẩn xác mà nói, đúng (là) một người chết nhìn thấy mặt khác một người chết , dù sao nhìn Lý Phàm thực không thoải mái , toàn thân có điểm chớp bông.

"Xem đại gia nguoi !"

Lý Phàm chân khí theo sứa cơn thương bùng nổ , hình thành sóng gợn , đem đối phương thái đao cấp chân khai . Mà phóng Lý Phàm kinh ngạc chính là , đối phương thế nhưng bỏ quên cái chuỗi...này không biết là cái gì danh đao thái đao , ngược lại từ phía sau lưng rút ra một phen hình dạng kỳ quái đại đao vũ khí , xách ở trong tay . Hắn cứ như vậy run lên , thứ này lập tức biến thành một phen liềm hình dáng của đao , to lớn lưỡi đao mang theo khí tức tử vong , hướng về Lý Phàm liềm hoành đao qua !

Cái chuỗi...này cái liềm nếu cắt ở Lý Phàm thân mình , hẳn nhất định phải bị cắt thành hai đoạn !

Lý Phàm khẽ vươn tay , kia trên đất thái đao bị hắn dùng Long thiền hấp thủy cấp hút vào trong tay . Hắn dựng thẳng lên thái đao , một bàn tay nắm chuỗi đao , tay kia thì kéo thân đao , giao thân xác trung chân khí thuận bàn tay rút vào tới thái đao này dài nhỏ trên thân đao .

"Đ-A-N-G...G!"

Này thái đao trùng điệp run lên , hơn nữa chân khí lực lượng , thế nhưng thật sự chặn cái chuỗi...này nặng nề đại cái liềm !

"Schiko tu !"

Lý Phàm thế nhưng từ nơi này áo trắng Ninja trong miệng nghe được NB ngữ , thật sự là khó được !

"Rốt cục không phải cầm sao?"

Lý Phàm vui vẻ nói nói: " gặp lại chính là duyên , giết người nhiều sát phong cảnh , không bằng Mọi người ngồi xuống uống chén trà tâm sự một chút?"

"Sáo tử hữu !"

Áo trắng Ninja nổi giận gầm lên một tiếng , Lý Phàm nhìn lướt qua bên cạnh Lưu Hâm Nam .

"Hắn nói gì?"

"Hắn nói hắn là cái GA Y , đặc biệt thích nguoi , muốn tối nay tới nhảm nháp lỗ đít của nguoi ."

Lưu Hâm Nam không chút do dự nói nói: " thật là một không hơn không kém biến thái !"

"Cmn , cứ như vậy ngắn đích vài , đại biểu nhiều như vậy ý tứ sao?"

Lý Phàm vô cùng kinh ngạc , mà Lưu Hâm Nam gật gật đầu , "Nguoi phải cẩn thận một chút , hắn chính là cái biến thái , cẩn thận lỗ đít của nguoi ."

"Côn Khai , tên kia , cách lão tử xa một chút !"

Lý Phàm nhất chiêu Đại Thánh trích tinh , nắm áo trắng Ninja cái liềm , để cho hắn không thể rút ra cái liềm . Đồng thời , Lý Phàm hai chân đột nhiên cách mặt đất , cùng nhau đá ra ngoài , hoành đao hướng ở tại kia áo trắng Ninja trước ngực .

"Àm!"

"Đương đương đương !"

Áo trắng Ninja bị đoán rút lui hai bước , nhưng thật sự thừa dịp Lý Phàm công kích thời điểm , đem mình cái liềm cấp rút ra .

Hắn nhin được trên thân thể thống khổ , mỗi một cái Ninja đều phải giống Tu La vậy huấn luyện , này chút ít đau khổ tính là gì !

Hắn mang theo cái liềm , đem cái liềm xoay tròn , giống như xoay tròn lấy nhất đem từ thân lưỡi dao sắc bén , cắt về phía Lý Phàm cổ của .

"Ta xem ngươi nha là muốn gian thi đi!"

Lý Phàm chứng kiến công kích của hắn ác độc như thế , thậm chí là mỗi một chiêu đều có trăm người khí thế của , không đem mình khảm thành hai nửa không bỏ qua a !

"Các ngươi năm người bảo vệ cẩn thận xà hạt nữ , miễn cho có người đánh lên !"

Lý Phàm phân phó một tiếng , sau đó chuyên tâm gia nhập cùng áo trắng Ninja chiến đấu !

Này áo trắng Ninja thực lực không tầm thường , tuy rằng không biết Chân khí , nhưng thắng ở thể lực hơn người , lại không có cảm giác đau giống nhau !

Cường đại như thế nam nhân , phảng phất từ trong Địa ngục bò ra tới ma quỷ . Hắn nếu là hai tay không , Lý Phàm có một trăm tự tin chiến thắng hắn . Nhưng trong tay hắn cái chuỗi... này sắc bén đại cái liềm , đích xác làm cho người ta khó giải quyết .

"Sáo từ hữu !"

Áo trắng Ninja kêu một tiếng cùng phía trước giống nhau như đúc nói , xoay tròn lấy cái liềm liên công kích , sợ tới mức Lý Phàm thiếu chút nữa tè ra quần .

"Con mịa này , thôi biến thái ! Lão tử mới đòi ngươi không có hứng thú !"

Lý Phàm đột nhiên nâng lên một cước , hung hăng đá vào hắn cái liềm trên thân đao .

Bạch Lộc đao thích môn !

Một cước này trầm trọng vô cùng , cho dù là kia áo trắng Ninja , cũng bị đá cái liềm run lên .

Mà Lý Phàm bút ra mà lên , áo trắng Ninja phản ứng bay nhanh , từ trong lòng rút ra đoạn Tiểu tiện tay Khô Vô , hướng về Lý Phàm đâm đi qua .

"Rắn ra khỏi hang !"

Lý Phàm Hữu Thủ khóa lại hắn công kích cánh tay , đón bàn tay ở trên cổ họng của hắn hung hăng đâm một cái .

"Khanh khách !"

Áo trắng Ninja lập tức không thể thở , băng bó cổ té quỵ dưới đất .

"Mãnh Hổ vậy đuôi !"

Lý Phàm đi theo trở lại một cước , hoành quét vào áo trắng Ninja trên đầu ! Hắn kêu lên một tiếng đau đớn , bị Lý Phàm bị đá đương trường bay ra ngoài , hôn mê trên mặt đất .

Trong nháy mắt , có thể có hơn bốn mươi Ninja , toàn bộ bị Lý Phàm một người đem đuổi ngược ! Chung quanh bọn họ đều là hoành thất thụ bát Ninja , sự tiến công của bọn họ hoàn toàn thất bại !

"Ba dát nhả lộ !"

Ngay tại Lý Phàm vỗ vỗ tay chuẩn bị nói chuyện tăng giá thời điểm , một cái Ninja bỗng nhiên từ dưới đất bò dậy , bên hông lại vắn cột lấy ngòi nổ , một đầu nhắm phía Lý Phàm bọn hắn !

"Ts , còn chơi thịt người bom?"

Lý Phàm còn cách hắn còn có xa ba mét , đột nhiên hít sâu một hơi , sau đó đột nhiên đánh ra một chưởng !

Kim Thiềm phun châu !

Lý Phàm trong bàn tay lập tức bay ra một viên khí màu trắng châu , trong chớp mắt liền xẹt qua ba thước khoảng cách , đập vào ở người Ninja kia thân mình !

Người Ninja này liền Lý Phàm lông của bọn hắn cũng chưa đụng đến , cả đã bị đánh bay lên , trong chớp mắt bay đến cao bảy tám thước trời cao giữa !

Lý Phàm không chút do dự , một phen nhào vào Lưu Hâm Nam thân mình . Nữ nhân này hiện tại là của mình tài chủ , không thể để cho nàng đã chết !

12 vạn, hẳn có thể bồi thường không nổi !

Mà Thích Trạch Bình bọn hắn cũng rất có kinh nghiệm, đều đi theo quỹ rạp trên mặt đất, lại như cũ bảo trì đem Lưu Hâm Nam vây vào giữa trận hình.

"Boom!"

Một tiếng vang thật lớn, cả đình viện đều đi theo chiến động! Sơn Điền lão đầu mặt cỏ bị tạc liền đất đều lật lên, sái khắp nơi đều là, đem Lý Phàm trên người âu phục đen đều cấp làm ô ւế.

Người Ninja kia không những mình bị tạc thành thịt nát, còn làm phiền hà hảo mấy người đồng bạn. Nhưng theo hắn thất bại, mặt khác Ninja sôi nổi theo trong hăm răng cắn nát một viên túi độc, dĩ nhiên cũng làm như vậy uống thuốc độc tự vận!

"Đáng sợ..."

Lý Phàm thấy như vậy một màn, rốt cục có chút sợ lên, những người này, này không phải là từ sĩ sao?

Nếu bọn hắn đều lưng túi thuốc nổ lại đây, chính mình thật đúng là không đối phó được! Tuy rằng hắn là cái Vũ Đẩu gia, nhưng cuối cùng là thân thể phàm thai. Nếu có thể miệng phun kiếm tiên, bay ra ngoài ba trăm cây bảo kiếm, đem những Ninja này cấp quật ngã, còn nói đó có loại vấn đề này rồi.

Còn là đừng si tâm vọng tưởng, đó là một thế giới hiện thật, tập võ là bản thân lớn nhất đường ra!

"Chuyến này nhiệm vụ thật đúng là nguy hiểm!"

Lý Phàm rốt cục có cơ hội trực diện Lưu Hâm Nam, nói chuyện lương vấn đề nước rồi!

"Xà hạt nữ, ta nghĩ chúng ta nên nói chuyện tăng giá vấn đề!"

"Sơn Điền bá phụ, ngài không có sao chứ?"

Lưu Hâm Nam nhưng không có phản ứng Lý Phàm, mà là thẳng vào hướng về sơn Điền lão đầu đã đi qua. Lão nhân này khuôn mặt có điểm đại ra, nhưng nghe đến Lưu Hâm Nam lời mà nói..., lập tức đã tỉnh hồn lại, tràn ngập thân thiết hỏi han.

"Đại diệt nữ a, ngươi không có bị thương chứ?"

"Không có, ta rất khỏe."

Lưu Hâm Nam trong lời nói có chuyện, "Bất quá NB trị an thật sự quá kém, ta muốn một lần nữa suy tính một chút hoàn cảnh đầu tư vấn đề."

"Đây là phải suy nghĩ thật kỹ một chút, ta là nước ta trị an trình độ cảm thấy lo lắng."

Sơn Điền lão đầu nghĩa chánh ngôn từ thuyết nói: "chúng ta rõ ràng là cái hòa bình quốc gia! Bây giờ lại sẽ xuất hiện loại đáng sợ này chuyện của, ta muốn cùng Thủ tướng kháng nghị chuyện này!"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

144 bằng hữu của ta rất ít

144 bằng hữu của ta rất ít

Loại này ngôn ngữ ngoại giao, Lưu Hâm Nam đương nhiên sẽ không coi là chuyện to tát.

Nàng ở trong này lại dừng lại một ngày, chuẩn bị lần hai ngày rồi đi.

"Khuya hôm nay sẽ không có nguy hiểm."

Lưu Hâm Nam nói nói: "cho dù là Sơn Điền, cũng không có lớn như vậy năng lực, liên tục điều động càng nhiều là cao thủ để đối phó ta."

"Ta đây đêm nay có thể với ngươi xin phép nghỉ sao?"

Lý Phàm một bên vặn eo bẻ cổ , vừa nói .

"Xin mời giả? Thành cái gì giả?"

Lưu Hâm Nam có chút kỳ quái , lập tức hỏi.

"Thật vất vả đi tới NB , ta chuẩn bị đi chung quanh đi bộ một chút , nhìn xem nơi này Ginza chẳng hạn , cảm thụ một chút nơi này thuần khiết phong thổ ."

Lý Phàm trên mặt cười có chút đáng khinh , Lưu Hâm Nam lại hung hăng lườm hắn một cái .

"Thôi đi , ta còn có thể đoán không được tâm tư của ngươi?"

"Ta tâm tư gì?"

"Ngươi nghĩ đem quốc bảo muốn làm trở về thật sao?"

Lưu Hâm Nam lấy ra một tờ bản đồ, "Không có ta hỗ trợ , ngươi làm được đến sao?"

"Móa, ngươi nữ nhân này , ngươi chẳng lẽ là ta con giun trong bụng?"

Lý Phàm đích lần bấm một câu , Lưu Hâm Nam lại nũng nịu một tiếng , "Chết đi ngươi , ai là giun đũa , thật buồn nôn a !"

"Ngươi thôi! Bằng không làm sao ngươi đoán được !"

Lý Phàm đều có chút kỳ quái , nữ nhân này có phải hay không có điểm quá thông minh !

"Này có cái gì đoán không được, là một Hoa Hạ đàn ông , đều muốn đem truyền quốc ngọc tỷ mang về Hoa Hạ !"

Lưu Hâm Nam thực trực tiếp nói: " nếu như ngươi là một Hoa Hạ đàn ông , tự nhiên cũng sẽ muốn làm như vậy !"

"Kia Thích Trạch Bình bọn họ đâu , bọn hắn sẽ không muốn sao?"

"Bọn hắn không giống với , mấy người này đúng (là) quốc tịch Mỹ Hoa kiều , cùng Hoa Hạ cảm tình cũng không sâu ."

Lưu Hâm Nam lấy Chấm địa đồ , ở trước mặt chỉ chỉ , "Bất quá lúc này đây hành động , có thể làm cho bọn họ cùng nhau hỗ trợ . Dù sao , là ta tìm tiền thỉnh bọn hắn."

"Hơn nữa là đồng tiền lớn được không?"

Lý Phàm Tâm lý có điểm không thăng bằng , mà Lưu Hâm Nam cũng rất khách quan nói .

"Ngươi có cái gì không thăng bằng, ngươi chính là đã hắc quyền thắng một lần mà thôi . Mà người ta năm người này , có kinh nghiệm có danh tiếng , chuyên nghiệp bảo tiêu hai mươi năm ! Ngươi không đánh ra bản thân phẩm bài thanh danh, ai sẽ dùng nhiều tiền tìm ngươi?"

"Ta muốn tăng giá ."

"Vậy cũng phải lần sau sẽ bàn sao ."

Lưu Hâm Nam nhún nhún vai , "Dù sao lúc này đây , sáu vạn đồng , ngươi quan trọng bảo hộ cho tốt ta , đem ta an toàn toàn đưa lên về nhà phi cơ."

"Ngày ngươi ."

"Đến a !"

"Còn không bằng ngày cầu ."

"Ngươi đi chết !"

Lưu Hâm Nam thật muốn một cước đem Lý Phàm đoán Hồi thành phố A , nhưng hắn còn phải lưu lại bảo vệ mình . Phòng chừng cuối cùng này một đợt ám sát , hẳn là ngay tại đường về trên đường . Nếu là Lý Phàm đi vắng , mấy cái này quốc tế nổi danh đại bảo tiêu thật đúng là không nhất định có thể bảo vệ được của mình chu đáo !

NB người Ninja thật là quý dị , quả thật vượt ra khỏi Thích Trạch Bình mấy người bọn hắn nghiệp vụ phạm trù .

Nhưng đạo bảo . . . Bọn hắn vẫn có thể cử đi một ít công dụng.

"Người xem người, động một chút lại mắng chửi người. Tốt xấu người cũng là cái Đại tiểu thư, sao có thể như vậy không tính chất vốn có đây?"

"Người đi chết á..., ta có hay không tính chất vốn có ai cần người lo!"

"Đừng làm rộn, nói chuyện chánh sự."

Lý Phàm còn thật sự xem Châm địa đồ, "Đây là tòa nhà bản vẽ mặt phẳng sao?"

Lý Phàm này nói biến sắc mặt liền biến sắc mặt bản lĩnh, quả thực so với nữ nhân còn lợi hại hơn. Hắn này toát ra có lối suy nghĩ nhường Lư Hâm Nam thiếu chút nữa không đuổi kịp, quả thực cần hồng mắt.

Nàng hít sâu hai cái, làm cho mình tận lực yên tĩnh trở lại, sau đó nói, "Người quyết định phải giúp lên cầm lại quốc bảo sao?"

"Đương nhiên, dù sao đây là chúng ta lão tổ tông gì đó. Nay bang tên kia muốn cướp đi không trả, cũng phải hỏi một chút ta Lý Phàm có đáp ứng hay không!"

Lý Phàm cười lạnh ba tiếng, nhớ tới buổi sáng sơn Điền lão đầu kia đặc ý diện mạo, liền không nhận được muốn phát hỏa.

Nhưng thân làm một người Vũ Đẩu gia, nhất định thời khắc nhường suy nghĩ của mình bảo trì lý trí, không thể bị cảm xúc sở khiêu khích. Nếu không, tâm ma liền lại không biết khi nào thì đột nhiên chạy đến, lại quấy nhiễu tâm trí của hắn!

Luyện võ thực gian nan, bất kể là ngoại công vẫn là nội công, nắm giữ không được, đều cũng thương tổn được chính mình.

"Ta muốn mang theo lão tổ tông gì đó cùng nhau Hồi Hoa Hạ."

"Lý Phàm, người có biết Quan Văn Bảo vì sao lại bị ta mua xuống sao?"

Lư Hâm Nam đột nhiên hỏi một miệng, Lý Phàm nhớ lại, "Không phải là bởi vì người lòng dạ rắn rết, muốn đùa bỡn hắn sao?"

"Cút đi, bốn tiểu thư mới sẽ không tùy tiện mua một cái người vô dụng."

Lư Hâm Nam lật ra cái lườm nguyệt, "Hắn là dùng chính hắn chuộc đồ nhà hắn tiêu cục."

"Đều niên đại gì, còn có tiêu cục?"

Lý Phàm vấn đề này sớm muốn hỏi Quan Văn Bảo rồi, nhưng sợ chạm được chuyện thương tâm của hắn, cho nên sẽ không nói qua chuyện này.

Hiện tại lão Quan không tại người biên, chỉ có thể hỏi một chút Lư Hâm Nam rồi.

"Đương nhiên là có, Hoa Hạ tiêu cục, Nhưng đúng (là) thế giới nổi danh. Một ít lão tiêu cục, Nhưng đúng (là) so với cái kia cái gì ô che giữ tròn công ty còn phải lợi hại hơn nhiều."

"Này cũng là lần đầu tiên nghe nói."

Lý Phàm Tâm lý nghĩ, loại sự tình này Mộ Dung Anh vậy cũng hiểu biết, bất quá không cùng mình nói qua. Đại khái bởi vì chính mình không tiếp xúc đến đâu rồi, tiếp xúc được thời điểm, nàng hắn là liền sẽ tự nói với mình rồi.

"Quan Gia tiêu cục, đúng (là) Quan Nhị Gia lưu lại."

Lư Hâm Nam trong ánh mắt vẫn còn có đó ngưỡng mộ ý tứ của, "Nhất là trước vài thập niên, Quan Văn Bảo ông nội còn tại thời gian, Quan Gia tiêu cục địa vị vẫn là thực cao thượng. Nhà bọn họ áp tải, trong chốn giang hồ không người không để cho lão nhân gia ông ta mất mũi. Bất quá Quan lão gia tử nhi tử, cũng chính là Quan Văn Bảo cha, tuổi nhỏ nhiều bệnh, vì xem bệnh cho hắn, nhà bọn họ trên căn bản là tan hết gia tài, chậm rãi liên lạc phách. Tới Quan Văn Bảo thế hệ này, hắn mặc dù có lòng một lần nữa chấn hưng tiêu cục, nhưng bất đắc dĩ gia đạo trung lạc, sập rất phá, thậm chí cả tiêu cục đều bị thế chân đi ra ngoài. Nếu không phải bốn tiểu thư tâm địa thiện lương, giúp hắn chuộc đồ tiêu cục, chỉ sợ bọn họ gia này cò hiệu, cũng hoàn toàn tan."

"Móa, nói rất đúng giống người là một cái người tốt giống nhau!"

Lý Phàm lật ra cái lườm nguyệt.

"Bốn tiểu thư đối với hắn có ân, đây là sự thật không thể chối cãi!"

"Có ân, không có nghĩa là có thể tùy ý nhục nhã."

Lý Phàm thực trực tiếp nói nói: "người sống một hơi, cây sống một miếng da! Quan Văn Bảo sở dĩ đối với người cúi đầu xưng thần, chỉ là vì báo đáp người này khâu ân mà thôi. Mà người bây giờ liền người cuối cùng nguyện ý báo ân người cũng không có, xả hạt nữ, người sống kỳ thật thực thất bại."

"Thúi lắm ! Bỏ tiểu thư sống thực làm địu !"

Lưu Hâm Nam khi này lại nổi lên , vỗ ngực của mình nói , "Bao nhiêu người hãm mộ cuộc sống của ta , ta nhưng đúng (là) ngậm lấy chìa khóa vàng ra đời !"

"Vậy ta hỏi ngươi , ngươi có bằng hữu sao?"

Lý Phàm vô cùng đơn giản Địa hỏi một câu , lại đem Lưu Hâm Nam cấp đang hỏi .

"Ta...ta tại sao không có , bằng hữu của ta rất nhiều ! Tùy tiện đi ra ngoài tụ họp , đều có thể tạo nên một đoàn !"

"Ta cùng Quan Văn Bảo hiện tại liền là bằng hữu , chúng ta đều có thể làm lẫn nhau hy sinh tánh mạng ."

Lý Phàm cao giọng nói nói : " ta còn có Lỗi Tử , Tiểu Tử mất , giữa chúng ta không có bất kỳ lợi ích quan hệ , lại có thể với nhau tổ tâm sự , cùng cam khổ , chung hoạn nạn ! Xà hạt nữ , ta hỏi ngươi...ngươi có bằng hữu như vậy sao?"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

145 một đời người bình an

145 một đời người bình an

Lưu Hâm Nam suy nghĩ thật lâu , cũng không nghĩ tới bên người hay không có một người như thế .

"Ta có tiền , ta có thể thỉnh tốt nhất bảo tiêu , cho ta chịu chết ."

"Bọn họ là vì tiền của ngươi mà chết , mà không phải là vì ngươi ."

Lý Phàm lại trào cười rộ lên , "Lưu Hâm Nam a Lưu Hâm Nam , nếu ngươi đã không có tiền , vậy ngươi liền cái gì cũng không còn ."

"Ta sẽ cả đời đều có tiền đấy! Bọn hấn vĩnh viễn cần ba kết ta !"

Lưu Hâm Nam tràn ngập tự tin nói , "Chính là ngươi , Lý Phàm , ngươi còn thiếu ta tiền đâu , ngươi cũng đừng quên ."

"Sẽ không quên , mau để cho ta còn là được ."

Lý Phàm nhún nhún vai , "Nhưng ta ta bán nghệ không bán thân , ngươi cũng không nên có cái gì ý nghĩ xấu ."

"Đi tìm chết ! Thiên tài sẽ đối với ngươi có ý nghĩ xấu !"

Lưu Hâm Nam tức muốn chết , tên đáng chết này , một ngày trong óc đến tột cùng đang suy nghĩ gì đấy ! Bỏ tiểu thư làm sao có thể đối với hấn có ý tưởng , hấn chính là tên hỗn đản ! Triệt triệt để để hỗn đản !

"Ngươi xem ngươi xem , nói nói liền oai lâu ."

Lý Phàm nghiêm trang nói nói : " này người tại sao có thể như vậy chứ , thức sự quá Phân Liễu ! Hân huyền với ngươi điểm chính sự , ngươi xem ngươi , nói này nói nọ ."

"Con em ngươi nha !"

Lưu Hâm Nam nhăn cầu đều phải trở mình lên trời , người này quá đáng ghét ! Vì cái gì chính mình liền đầu không lại hấn đầu rồi , hấn cũng không phải vô dụng vô cầu , lại cứ thiên làm cho mình không thể nào hạ khẩu !

Chán ghét , thật là quá đáng ghét !

Lưu Hâm Nam tức giận mau nổi rồi , nhưng lại không thể nào phát tiết .

Nàng chỉ có thể dùng ngón tay hung hăng trạc Châm địa đồ , giống như muốn đem bản đồ cấp trạc phá giống nhau !

"Đại tiểu thư , người lại dùng điểm kinh , cái bàn đều phải bị người thống Cao - triều rồi."

Lý Phàm nhin không được ở bên cạnh cmm , Luru Hâm Nam thở phì phò nói nói: " chứng kiến nơi này sao , này , chính là chỗ này ! Đây là sơn Điện lão đầu thả hấn những bảo bối kia địa phương , là một thâm mưu thược thép tám tầng hằm ! Nơi này thủ vệ phi thường sâm nghiêm , nhập khẩu chỉ có cái cửa này , đúng (là) sơn Điện lão đầu phòng ngủ ."

Luru Hâm Nam chỉ một chút bên cạnh nhất tòa kiến trúc vật , "Trừ bỏ nơi này , cái chỗ này không có bất kỳ xuất nhập cảng . Hơn nữa bên trong tổng cộng có mười đạo lối thoát hiểm , mỗi một đạo đều có sinh vật dụng cụ dò xét đến sự phân hình hay không có người tiến vào , một khi có người tiến vào , liền lập tức đem toàn bộ lối thoát hiểm khóa kín ."

"Phương diện này ta không hiểu lắm , nhưng Thích Trạch Bình bọn hấn vào đi ."

"Đương nhiên , đây chính là vì hoa gì tiền thuê nguyên nhân của bọn hấn ."

Luru Hâm Nam dùng ống nghe điện thoại nói một câu , Thích Trạch Bình đoàn thể lập tức đi đến . Luru Hâm Nam đem sự tình nói một lần , Thích Trạch Bình ánh mắt thế nhưng sáng lên một cái .

Thấy vậy vài ngày hấn cũng biệt khuất phá hủy , hiện tại rốt cục có cái sự tình để cho hấn phát huy hạ xuống , hấn thực hưng phấn .

"Cái chỗ này được xưng 5 cấp độ A thành lũy ."

Thích Trạch Bình nhìn chăm chăm tám bản đồ này , "Chúng ta hạ thủ duy nhất cơ hội , chính là Sơn Điện tiên sinh phòng ngủ . Mà vào khẩu phương thức hấn là vân tay , thanh khổng hoặc là vòng mạc sự phân hình , sở bằng vào chúng ta cần bắt được vị lão tiên sinh này thân thể đặc thù ."

"Vân tay tương đối khá thu được , thanh khổng cũng không thành vấn đề , nhưng nếu như là vòng mạc quét xem nói , liền khó khăn ."

Thích Trạch Bình nói nói: " ta cũng cần bắt được một ít đạo cụ , khuya hôm nay ta làm cho người ta cho ta đưa tới ."

"Có thể làm được sao?"

Luru Hâm Nam thực thận trọng Địa hỏi một câu .

"Không thành vấn đề , ở NB ta cũng vậy có chút người mạch ."

Thích Trạch Bình làm cái OK đích thủ thế , "Một giờ sau có thể đưa đến , ta nhớ được Sơn Điện tiên sinh sắp xếp hành trình , buổi tối sẽ phải cùng ngài cùng đi ăn tối . Đến lúc đó còn cần ngài hỗ trợ , theo Sơn Điện tiên sinh thân mình bắt được này đó đặc thù ."

"Giao cho ta đi."

Luru Hâm Nam nói xong , vén lên tóc của mình , "Xong một em Lão Đầu cũng không khó , ta sẽ ta tận hết khả năng ."

"Bắt quá mười đạo sinh vật sự phân hình khóa an toàn cũng có chút khó khăn ."

Cừu Ngao vuốt cằm của mình , "Một khi tiến vào sự phân hình khu vực , một giây đồng hồ trong vòng cũng sẽ bị sự phân hình tất cả đầy tư liệu , sau đó thượng truyền ."

"Nhưng tương tự nói là , nếu một giây đồng hồ trong vòng thông qua này đó quét xem nói , tự cũng không xúc động khóa an toàn thật sao?"

Lý Phàm hỏi.

"Không có khả năng , nhân loại không có phản ứng như thế tốc độ ."

Cừu Ngao lắc đầu , "Một giây đồng hồ thông qua dài năm thược sự phân hình khoảng cách , này là không thể nào."

"Này liền giao cho ta đi , ta tới xử lý ."

Lý Phàm Tâm nói , một giây đồng hồ năm thược khoảng cách , hấn thật là có thể khiêu chiến một chút !

"Người cần phải suy nghĩ kỹ , một khi thất bại , người cũng sẽ bị giam ở bên trong . Đến lúc đó , bổn tiểu thư tuyệt đối sẽ không thừa nhận cùng quan hệ của người."

Luru Hâm Nam trước tiên là nói về đến , "Người phòng chừng sẽ ở NB trong ngục giam bị giam giữ cả đời !"

"không sao , không có ba phần tam , sao dám Thượng Lương sơn ."

Lý Phàm nở nụ cười , "Ta nếu dám tiếp đó , liền đã làm tốt tính toán . Còn chuyện khác , liền giao cho các người đến xử lý ."

"Được, vậy theo 7h đúng, mọi người chúng ta đều hành động."

Thích Trạch Bình bố trí hạ xuống, "Ta ở trong này phụ trách trừ tính chung đại cục, Cừu Ngạo phụ trách chuẩn bị tiếp nhận bọn họ mạng lưới, Cao hồng lệ phụ trách đem tòa nhà chip thông minh cấp thay đổi. Long gia huynh đệ phụ trách hấp dẫn mở lực chú ý của bọn họ. Đại tiểu thư đến lúc đó lấy được sinh vật đặc thù lúc sau, liền giao cho Lý Phàm. Lúc sau còn cần Đại tiểu thư cho chúng ta kéo dài một chút thời gian, có thể sao?"

"Không thành vấn đề."

"Ta có cái nghi vấn."

Lý Phàm lại cắt đứt đối thoại của bọn họ, "Ồ ta đi cầm lại quốc bảo trong lúc, ai bảo hộ Lưu Hâm Nam."

"Yên tâm, tối nay là cái trọng yếu tiệc tối."

Lưu Hâm Nam cho bọn hắn ăn viên thuốc an thần, "Nghe nói đêm nay liền NB người của hoàng thất đều sẽ tới, đây đối với sơn Điền lão đầu vô cùng trọng yếu. Hắn bình sinh tối sĩ diện hảo, nếu sau đó xảy ra chuyện gì, chỉ sợ hắn muốn mổ bụng tạ tội rồi."

"Vây là tốt rồi."

Lý Phàm này mới yên tâm lại.

"Không nhìn ra, người chính là thực quan tâm của ta nha."

"Không, ta là lo lắng bởi kia 12 vạn."

Lý Phàm thẳng thắn nói.

"Người đi chết!"

Lưu Hâm Nam lại tức giận lên, cùng người này thật sự là một ngày đều vui vẻ không rồi!

"Đúng rồi, trước người nói tiêu cục, tối cùng là chuyện gì xảy ra?"

Lý Phàm Đẳng Thích Trạch Bình bọn hắn đều đi làm việc lúc sau, lập tức lại hỏi.

"Hoa Hạ tiêu cục, chuyên buôn lậu tiêu!"

Lưu Hâm Nam ý vị thâm trường nhìn Lý Phàm liếc mắt một cái, "Nếu người thật muốn kiếm nhiều tiền lời mà nói..., ta đề nghị người có thể cùng Quan Văn Bảo đem tiêu cục một lần nữa làm. Lấy hai người các người năng lực, sẽ phải làm vô cùng tốt."

"Nhận thức người lâu như vậy, người lần đầu tiên tiếng người nói."

Lý Phàm bùi ngùi mãi thôi, tức giận đến Lưu Hâm Nam hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái, "Người đây là ý gì, Lý Phàm, người có phải hay không muốn cãi nhau?"

"Người xem người, nói hai câu liền phát cáu. Chúng ta bây giờ chính là một đoàn thể, Mọi người cần đoàn kết, cần tâm hướng nhất mau nghĩ, lực hướng một chỗ khiến! Người cũng không là tiểu hài tử rồi, như thế nào đều khiến ta là người quan tâm!"

"Lý Phàm, người vì cái gì còn không chết đi!"

Lưu Hâm Nam cảm giác Lý Phàm một ngày bất tử, chính mình liền một ngày không thể An Tâm! Nhưng nếu là hắn chết rồi, giống như lại có điểm không có ý nghĩa rồi!

"Bởi vì ta là người tốt, hảo một đời người bình an."

"Lão nương mặc kệ người, hoá trang đi rồi!"

50664699

146 trộm bảo

146 trộm bảo

Đích thật là cái vô cùng trọng yếu tiệc tối, Lý Phàm loại này cận vệ, đều chỉ có thể đứng ở đại sảnh bên ngoài, một bên nhắm mắt dưỡng thần, một bên cùng đợi Lưu Hâm Nam mở ra nhiệm vụ.

Dựa theo ước định, hẳn đang dạ tiệc này cửa chờ, một khi mọi sự đã chuẩn bị, hẳn liền lập tức khởi hành xuất phát.

Lúc này Lưu Hâm Nam đã muốn đi vào hơn một canh giờ, Lý Phàm mặc dù có kiên nhẫn, nhưng thời gian chính là cấp bách. Nhanh chóng bắt được quốc bảo mới là thật, nếu không đêm dài lắm mộng. Mà bỏ lỡ này một cơ hội duy nhất, còn muốn Đẳng tiếp theo, cũng lại càng khó càng thêm khó rồi.

"Theo dõi trang bị cất xong."

Trong tai nghe truyền lại Cừ Ngạo thanh âm của, "Chờ đợi vòng tiếp theo nhiệm vụ chỉ thị."

"Mọi người tại chỗ đợi mệnh, Đẳng Đại tiểu thư vào tay sinh vật đặc thù nói sau."

Lý Phàm nhìn thoáng qua thời gian, đã muốn hơn chín giờ rồi. Nếu Lưu Hâm Nam nếu không ra lời mà nói..., thời gian có thể có chút không còn kịp rồi.

Hắn đều muốn vọt thẳng tiến cái đại sảnh này bên trong, tự mình nắm lấy Sơn Điền lão đầu đầu, đem hắn áp đến trong bảo khố thông qua kiểm tra.

Nhưng Lý Phàm biết này rất không có khả năng, dù sao này trong nhà cao thủ đông đảo, hơn nữa nghe nói bảo khố còn có chứa tự hủy trang bị. Một khi phát động, tất cả bảo bối đều cũng trong nháy mắt hóa thành tro bụi! Sơn Điền lão đầu tình nguyện mang theo bảo vật cho mình chôn cùng, cũng tuyệt đối sẽ không trả lại cấp người Hoa, đây là Lưu Hâm Nam cho hắn đánh giá.

Lý Phàm nhẫn nại tính khí, đợi lâu một hồi. Phòng khách này môn rốt cục bị đẩy ra, Lưu Hâm Nam có chút say khướt Địa từ bên trong đi ra, một phen tựa vào Lý Phàm trong lòng.

"Lý Phàm, bồi tỷ tỷ uống chén rượu à?"

Lưu Hâm Nam một ngón tay ôm lấy Lý Phàm cằm, phong tình vạn chủng mà nhìn hắn.

"Xà hạt nữ, ngươi uống nhiều quá."

Lý Phàm khe khẽ đẩy mở Lưu Hâm Nam, trên người nàng hỗn tạp nước hoa cùng mùi rượu, mùi hỗn loạn, lại có một loại thực trí mạng dụ - hoặc lực.

"Coi khinh ta."

Lưu Hâm Nam lại mềm nhũn tựa vào Lý Phàm thân mình, "Bốn tiểu thư chính là... Ngàn chén không say..."

Nàng vừa nói, một bên tháo xuống của mình kính đen, nhét vào Lý Phàm bộ ngực trong túi, "Cấp lão nương cất kỹ... Buổi tối trả lại cho ta."

Đây là Cừ Ngạo cung cấp Trí Năng kính mắt, có thể thông qua nó thu thập đối phương khóa mắt màng, thanh âm, thậm chí vân tay.

Ở khoa học kỹ thuật đột nhiên tăng mạnh hôm nay, tất cả chuyện này cũng không phải việc khó. Kính mắt mặt trên có một chip thông minh, liên tiếp lên Cừ Ngạo nơi đó mạng lưới.

"Sơn Điền cái kia lão sắc quỷ, vừa rồi con muốn nhân cơ hội sờ bốn tiểu thư đùi."

Lưu Hâm Nam đề thấp lên thanh âm, ở Lý Phàm bên tai thổ khí như lan, "Lão già này tử, cũng không soi mặt vào trong nước tiểu mà xem bộ dáng của mình. Đều có thể làm gia gia người, còn không biết xấu hổ như vậy."

"Nam người tới nhiều ít tuổi, đều thích nữ nhân trẻ tuổi."

Lý Phàm cười hắc hắc, "Nhất là NB lão đầu tử, thích nhất loại người như ngươi không có ngực La Ly."

"Đôi khi, thật muốn xé nát ngươi giá trương miệng!"

Lưu Hâm Nam phun mùi rượu, thờ phỉ phò nhìn thấy Lý Phàm, "Lý Phàm a Lý Phàm, ngươi muốn đứng (là) giống Quan Văn Bảo như vậy, Quai

Quai làm bên cạnh ta một cái chó trung thành , tốt biết bao nhiêu ."

Lý Phàm mới vừa muốn phản bác , nằng lại tỏ dài .

"Nhưng là như vậy , giống như cũng không sao khoái cảm . Điều - giáo ngược ngược mười phần nguoi , mới có...nhất niềm vui."

Lý Phàm chuẩn bị tốt hảo phê bình giáo dục một chút Lưu Hâm Nam , nằng thể nhưng lại đem mình so sánh thành chó , lần này vẫn còn so sánh dụ thành chó hoang , cũng là đủ rồi !

Nhưng Lưu Hâm Nam lại khe khẽ đẩy mở Lý Phàm , "Ta cần phải trở về . . . Lý Phàm , quốc bảo liền giao cho nguoi ."

"Loại người như nguoi , vì sao lại quan tâm như vậy quốc bảo?"

"Vì nộp lên cấp quốc gia ."

Lưu Hâm Nam hướng về phía Lý Phàm nháy nháy mắt vài cái , Lý Phàm bĩu môi một cái , thiên tài sẽ tin !

Nàng quơ bị dạ phục màu đen bao quanh kiêu đồn , lắc lắc thân hình như rắn nước đi vào trong đại sảnh . Nàng có thể tranh thủ thời gian cũng không nhiều , Lý Phàm nhất định nắm chắc hết thời gian !

Lý Phàm lập tức ly khai này yến hội sảnh , về tới Sơn Điền tòa nhà sân giữa .

Sơn Điền lão đầu phòng ngủ đang ở đó cái như một cổ đại tòa thành vậy địa phương , Lý Phàm đi đến góc sáng sủa , cởi bỏ chính mình Tây phục áo khoác , bên trong là một món đồ màu đen mũ sam . Lý Phàm đem mũ lap lên đỉnh đầu , mang lên trên Trí Năng kính mắt , này Trí Năng kính mắt ngoại kính diện lập tức biến thành màu đen , nhưng bên trong nhìn thấy bên ngoài ánh sáng còn là bình thường .

Đồng thời hắn còn mang lên trên màu đen khẩu trang , tận lực đem bộ dáng của mình che đậy , không cho ngoại nhân biết thân phận chân thật của hắn .

Lý Phàm thừa dịp bóng đêm , vô thanh vô tức lên vào đến tòa thành phía dưới . Một vòng Kiều Nguyệt bắt tại tòa thành đỉnh , nường cái này thành bảo nhìn qua giống là một Ma Vương Thành dường như . Ở trên bãi cỏ có mấy đội bảo tiêu còn đang đi tuần , Lý Phàm tiếp được chung quanh cây cối , qua lại trốn , tránh được đội tuần tra điều tra .

Rốt cuộc là Sơn Điền lão đầu chỗ ở , này đội tuần tra bảo hộ vô cùng cẩn thận , Lý Phàm quan sát hạ xuống , cơ hồ không có bất kỳ điểm mù có thể tiến vào .

Nhưng này cũng không thắng được Lý Phàm , hắn từ dưới đất nhẩy lên một quả Thạch Đầu , rồi tay vung , trực tiếp đập bể ở bên cạnh trong bụi cỏ .

Bụi cỏ nhoáng lên một cái , Thạch Đầu rơi xuống đất thanh âm của , lập tức khiến cho toàn bộ bảo tiêu chú ý của .

Thừa dịp này , Lý Phàm lợi dụng Viên Hạo thân pháp , nháy mắt liền lao ra ngoài .

Viên kích thuật , linh hầu thoát thân ! Một chiêu này chính là giết thời gian kém , lợi dụng đối phương tạm thời tính Địa đòi tầm mắt , tiến hành một cái ngắn ngủi di chuyển vị trí . Lý Phàm rất nhanh đi tới tòa thành phía dưới , Đẳng những người hộ vệ kia thu hồi tầm mắt thời điểm , hắn đã muốn thoải mái nhẩy dựng , linh hoạt rơi xuống lầu hai trên ban công , sau đó trốn vào đến trong phòng .

Sơn Điền lão đầu một người ngụ ở lớn như vậy nhà , bên trong hết sức trống trải , tựa hồ không có nhân khí gì .

Lý Phàm liền có chút kỳ quái , lão nhân này chính mình ngụ ở chỗ như thế , cũng không thấy được sợ hãi sao? Cả phòng vận mệnh cũng thập phần làm cho người ta không thoải mái , vô luận phòng , vẫn là phía ngoài hành lang , bên cạnh đều lộ về một vài bức mùi máu tươi mười phần bức họa , lại đang này đêm khuya tối thui , ánh trăng đều chiếu không vào địa phương , làm cho lòng người lý lông tóc dựng đứng .

Nếu không phải Lý Phàm mắt có thể nhìn ban đêm , ở trong này còn thật muốn rút lui có trật tự rồi.

"Thật là một biến thái mới thích chỗ ở . . ."

Lý Phàm dựa theo trên bản đồ ghi chép , bước trên lam bằng gỗ thang lầu , đi hướng Sơn Điền lão đầu phòng ngủ .

Nếu là người bình thường , cước thái loại này một chất thang lầu , khẳng định phải phát ra kéo kẹt kéo kẹt thanh âm của . Nhưng Lý Phàm dẫm lên trên , lại như cùng con mèo nhỏ giống như , vô thanh vô tức , nhẹ nhàng đi tới lầu bốn .

Chỗ hắn đi qua , cameras đều tự động tiến vào tạm dừng hình ảnh trạng thái . Cừu Ngạo thao tác đúng (là) không chệ vào đâu được , nường trong phòng giám sát các nhân viên an ninh không có phát hiện bất kỳ khác thường .

Lý Phàm đi vào phòng ngủ , nhìn thấy gian phòng này cổ kính phòng ngủ , trong lòng còn đang lầu bầu . Chính mình vốn là cái bình thường học sinh trung học , không nghĩ tới thậm chí có một ngày , sẽ bước trên đạo bảo con đường ! Lý Phàm a Lý Phàm , nguoi có thể ngàn vạn lần tranh điểm khí , quan trọng như vậy thời điểm , tuyệt đối không nên xảy ra sự cố !

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

147 bảo khổ

147 bảo khổ

Lý Phàm thâm hít hai cái khí, nhường tâm tình của mình yên tĩnh trở lại.

Nhìn hắn lên chung quanh này đó cổ quái bức họa cuộn tròn, trong lòng mà bắt đầu nói thầm, hàng năm ngủ ở ở loại địa phương này người, trong lòng sẽ không thay đổi thái sao? Lý Phàm nhìn bốn phía, hắn Trí Năng kính mắt bắt đầu nhanh chóng sự phân hình, phân tích trong phòng này đó cảnh vật.

Cửu Ngạo ở bên kia đem mỗi một dạng cảnh vật tiến hành phân tích, mục tiêu cuối cùng tập trung ở trên giá sách một quyển sách mặt trên.

Lý Phàm căn cứ Cửu Ngạo chỉ thị, đi tới, vươn tay ra, ở bộ sách kia thượng lập một chút.

"Àm vang!"

Một tiếng thanh âm run rẩy, đối diện vách tường chậm rãi rớt ra, một cái trần ngập công nghệ cao cảm giác thang máy ra hiện ở trước mặt của hắn.

Nhưng mở ra cửa thang máy, quả nhiên là cần sự phân hình khóe mắt màng. Lý Phàm đã muốn chuẩn bị kỹ càng, hắn đi ra phía trước, tia la-de sự phân hình ở mắt của hắn kính mắt trên, Sơn Điền lão đầu khóe mắt màng bị Trí Năng kính mắt hoàn mỹ bất chước được, cửa thang máy bị hàng nhái khóe mắt màng lừa gạt, chiếm được trao quyền, chậm rãi rớt ra.

"OK, bước đầu tiên thông qua."

Cửu Ngạo thanh âm rất bình tĩnh, tựa hồ sớm đã có đoán trước.

"Kế tiếp chính là bước thứ hai, xâm nhập mùi thuốc sâu đích ngầm, thông qua lối thoát hiểm sự phân hình."

"Đã biết."

Lý Phàm một đường ngồi thang máy, tới trong truyền thuyết bảo khổ.

Này bảo khổ chỉ có một điều hành lang đi thông đối diện, trên hành lang có màu đỏ ánh sáng, cách mỗi mùi thuốc còn có một đoạn, giam khổng này cái hành lang thật dài. Giống như Cửu Ngạo từng nói, mỗi một đoạn máy quét sự phân hình phạm vi là năm thước, chính mình nhất định ở một giây đồng hồ trong vòng, thông qua một cái trong đó máy quét mới được. Trí Năng kính mắt đem mỗi một khối khoảng cách đều tiêu chú đi ra, phương tiện Lý Phàm phán đoán.

Nếu thất bại, thang máy liền gấp đóng cửa, nơi này cũng sẽ bị hoàn toàn phong bế, hắn không chỗ có thể trốn.

Này bảo khổ, sẽ hay không biến thành của mình cầm tù chỗ, muốn xem Lý Phàm bản sự!

Hắn đứng ở một cái sự phân hình đoạn đường trước mặt của, hai tay phóng ở đan điền chỗ, một ngụm Chân khí bị nói tới.

Có...nhất lực bộc phát hình thái, Thiềm kích thuật!

Lý Phàm thân thể nằm trên đất, giờ khắc này, không khí chung quanh giống như đều bị Lý Phàm cấp hút tới dường như!

Hắn tựa hồ có thể nhận thấy được không khí chung quanh lưu động, một khắc này, không khí chính là lưu động tốc độ chậm lại rồi... .

Cửu Ngạo cùng Thích Trạch Bình hai người thông qua Trí Năng kính mắt nhìn thấy Lý Phàm tầm mắt, bọn hắn phát hiện Lý Phàm quỳ rạp trên mặt đất, đều có chút kỳ quái. Lý Phàm đang làm gì đó?

"Hắn như thế nào nằm trên đất sao?"

"Chẳng lẽ hắn bỏ quên sao?"

Hai người làm không rõ, đúng lúc này, trong tai nghe bỗng nhiên truyền lại Lưu Hâm Nam thanh âm vội vàng.

"Mau nhường Lý Phàm trở về , Sơn Điền lão đầu đột nhiên đi trở về !"

"Lý Phàm , mau trở lại , nhiệm vụ buông tha cho !"

Thích Trạch Bình lập tức vội vàng hạ mệnh lệnh .

"Ta sẽ mau chóng ."

Lý Phàm lúc này đã muốn tiến vào một cái chân chính Vũ Đẩu gia cảnh giới trong đó , thế giới ở trong mắt hắn trở nên vô cùng im lặng , kia năm thước khoảng cách trong mắt hắn trở nên gấp đôi rõ ràng . Không thành công đó là một con đường chết !

Lý Phàm , tin tưởng mình , người có thể làm được !

Hắn chân khí trong cơ thể đột nhiên bạo phát đi ra , hai tay hai chân đột nhiên bắn ra , cả người cùng đạn pháo giống nhau , trong nháy mắt liền liền xông ra ngoài !

Ở video trước mặt hai người kinh hô một tiếng , cameras trong lúc nhất thời tiến vào thật nhanh !

"Này tốc độ đáng sợ . . . Hắn rốt cuộc là lấy phương thức gì đi tới?"

"Không xong ! Hắn muốn xông tới rồi!"

Không đến một giây đồng hồ công phu , Lý Phàm đã muốn nhảy vọt qua năm thước khoảng cách . Nhưng hắn còn không có dừng lại , đi lên trước nữa một chút , liền sẽ tiến vào đến hạ một cái khu vực giữa ! Đến lúc đó , hắn căn bản không kịp tụ lực thoát ra , cũng sẽ bị kẻ tiếp máy dò xét cấp bắt được !

Nhưng đúng vào lúc này , Lý Phàm hai tay đột nhiên trào trên mặt đất , không khoan nhượng đối Hổ đánh thuật trạng thái , ngón tay nắm chắc sàn nhà trong đó , ổn định thân thể của chính mình !

Hắn hiềm hiềm Địa đứng ở khoảng cách kẻ tiếp máy dò xét không đến nửa thước vị trí , Trường thở dài một hơi .

"Đã đã tìm được cảm giác ."

Lý Phàm làm được thường người không thể làm được sự tình , đối một cái Vũ Đẩu gia mà nói , chính là muốn đột phá thân thể cực hạn , khiêu chiến các loại các dạng không có khả năng !

Lý Phàm chuẩn bị hạ xuống , lấy Thiêm kích thuật thành chủ đạo , lại nhảy vọt qua người thứ hai sự phân hình phạm vi !

Hắn may mắn không ai chứng kiến mình bây giờ cái dạng này , có điểm giống đúng (là) ếch qua sông ! Bất quá nhảy hai lần lúc sau , Lý Phàm cũng có cảm giác . Thân thể của hắn trở nên càng thêm nhẹ nhàng , Chân khí cũng không chế rất tốt . Lý Phàm mỗi lần thoát ra thời gian không cần tụ lực , vừa tung người liền nhảy ra đi , rơi xuống năm thước ở ngoài . Lại nhảy , lại nhảy đến năm thước có hơn trên vách tường , ở trước mặt dừng lại không đến một giây đồng hồ , lại nhảy tới hạ một vị trí trên trần nhà !

Thích Trạch Bình cùng Cừ Ngạo ở cameras trước mặt nhìn đúng (là) hoa cả mắt , này Lý Phàm tới cùng là lai lịch thế nào , hoàn toàn vì bối lý lẽ quy luật đi!

"Người này , hắn thật là nhân loại sao?"

Cừ Ngạo có chút không hiểu , mà Thích Trạch Bình cau mày nói nói : " ta nghe nói hắn là một Hoa Hạ Vũ Đẩu gia , luyện đúng (là) khí công chẳng hạn ."

"Khí công? Loại này không ngành nghiên cứu gì đó làm sao sẽ tồn tại."

Cừ Ngạo là một tin tưởng ngành nghiên cứu người , khí công loại này nguy ngành nghiên cứu hắn đúng (là) sẽ không tin tưởng !

"Nhất định là địa phương nào lắm . . . Nghe nói hiện tại Mĩ Quốc Lầu Năm Góc đang ở nghiên cứu chế tạo đại nhân tác chiến chiến đấu phục . Nghe nói mặc vào về sau , có thể đề cao mạnh loài người thân thể năng lực . Này tên là Lý Phàm thiếu niên , Nhưng có thể liền làm một món đồ như vậy chiến đấu phục đi!"

"Vật kia có giá trị không nhỏ đi . . . Chỉ bằng hắn có thể khiến cho đến sao?"

"Này giải thích càng ngành nghiên cứu ."

Hai người còn tại đằng kia suy đoán , Lý Phàm đã muốn thông qua một trận không tầm thường nhảy cóc , đã sắp tốc thông qua được này kiểm tra đo lường mảnh đất , đến cuối cùng chợt lóe đại môn trước mặt .

Đây là cuối cùng nhất trọng bảo hộ , đồng nhất phiến đại môn đúng (là) thanh không.

"Ngài khỏe chứ , Sơn Điền tiên sinh ."

Trên cửa thanh không hệ thống mở miệng nói .

"Chào người."

Này Trí Năng kính mắt xử lý Lý Phàm thanh tuyến , hần tiếng nói , cũng trở thành cùng Sơn Điền giống nhau như đúc .

"Chào mừng ngài , Sơn Điền tiên sinh ."

Đại môn hướng về Lý Phàm mở rộng ra , bên trong nhất cái cự đại ngầm bảo khổ cũng xuất hiện ở Lý Phàm trước mặt của !

Dưới đất này bảo khổ thi công phi thường lớn , hình như là nhất toà bảo tháp giống nhau ! Một tầng một tầng , mặt trên bày đầy các loại các dạng lỗi thời , thậm chí còn có bộ sách a, tranh chữ các loại . Tất cả đều là chính phẩm , có giá trị không nhỏ .

Lý Phàm thậm chí ở trong này thấy được một phen trong truyền thuyết yêu đao , Thôn Chính !

"Nơi này quả thực liên thị nhất cá nhân loại văn minh Sử bảo khổ nha. . ."

Thích Trạch Bình nhìn thấy nơi này hết thấy , kiến thức rộng rãi chính hần cũng nhận không được kinh hô lên ,

"Nơi này có thể mở một cái nhà bảo tàng rồi!"

Cừu Ngạo cũng đi theo kinh hô , "Nơi này . . . Quả thực liên là trong mộng mới sẽ thấy địa phương . . ."

"Các người còn ở nơi này làm gì?"

Mà Lưu Hâm Nam đã chạy trở về , trong tay mang theo một đôi giày cao gót , Đầu Phất cũng đều tản ra , có chút dồn dập bộ dáng , "Còn không mau để cho Lý Phàm đi ra !"

Ăn tết sự tình nhiều lắm , vội sống một ngày , thật sự thật xin lỗi, càng chậm chút ~

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

148 thiên tuyến chi nhân

148 thiên tuyến chi nhân

"Chạy nhanh nhường Lý Phàm đi ra !"

Lưu Hâm Nam thúc giục nói : " Sơn Điền lão đầu đã muốn đi trở về ! Hòa cấp hòa liệu , cũng không biết là vì cái gì . Đứng (là) kế hoạch bị để lộ ấy ư , vẫn là theo dõi thượng bị phát hiện?"

"Không nên , video hoàn toàn không có dị dạng , mạng lưới đã ở bị chúng ta khống chế được ."

Thích Trạch Bình loại bỏ khả năng này , "Trừ phi Sơn Điền lão đầu có cái gì đặc thù phòng trộm hệ thống , ở Lý Phàm tiến vào bảo khổ thời gian , lấy mạng lưới ra phương thức thông tri hần ."

"Một khi đã như vậy , Lý Phàm , người đuổi mau ra đây !"

Lưu Hâm Nam vội vàng thúc giục Lý Phàm , "Nếu không liên không còn kịp rồi !"

"Cơ hội chỉ có lúc này đây ."

Lý Phàm trong thanh âm mang theo trầm ổn , "Bỏ lỡ sẽ thấy không có cơ hội rồi , ta nhất định phải đem truyền quốc ngọc tỷ mang đi ra !"

Đều đã đến nơi này , Lý Phàm có thể sẽ không buông bỏ ! Hẳn bỏ quên quan sát này bảo vật của hắn , bắt đầu chuyển tâm tìm kiếm kia hắc ngọc chế tạo truyền quốc ngọc tỷ !

Lý Phàm đi về phía trước hai bước , trước mặt bày đặt mấy hàng cô gái điêu khắc . Đây đó điêu khắc cô gái bộ dáng nhìn qua trông rất sống động , đại khái là 13 , 4 tuổi , diễn cảm cũng là giống như đúc, hẳn là đại sư tác phẩm .

"Cũng đều đúng (là) không mặc quần áo, kia Sơn Điền lão đầu thật là một biến thái !"

Lý Phàm bĩu môi một cái , mà thông qua Trí Năng kính mắt phân tích tư liệu Cừu Ngao đột nhiên kinh hô một tiếng .

"Không đúng, các nàng không phải pho tượng !"

"Có ý tứ gì?"

Lý Phàm theo bản năng truy vấn một câu , Cừu Ngao tiếp tục nói , "Theo tư liệu phân tích đến xem , đây đó điêu khắc lên mặt có người thể tế bào phản ứng . . ."

"Ý của ngươi là nói . . . Các nàng đều là người sống sờ sờ?"

"Các nàng đương nhiên đều là người sống sờ sờ ."

Trả lời Lý Phàm thanh âm của đến từ phía sau , Lý Phàm xoay người nhìn lại , Sơn Điền lão đầu đang đứng ở sau lưng hắn , khoe miệng Vi Vi lộ vẻ một nét thoáng hiện tươi cười .

"Đây đó khá ái tiểu thiên sứ nhóm , sớm muộn cũng sẽ có một ngày sẽ lớn lên . Nghĩ đến sau khi các nàng sẽ trở nên bất mỹ lệ , không thuần khiết , ta sẽ rất đau lòng . Cho nên , ta liền nghĩ đến biện pháp như thế , khiến các nàng vĩnh viễn bảo trì này xinh đẹp nhất bộ dáng !"

"Súc sinh !"

Những cô bé này cũng đều quá nhỏ , Sơn Điền lão đầu thể nhưng có thể hạ như thế ngoan thủ ! Thật sự là nói nghe sờn cả tóc gáy !

"Người trẻ tuổi , loại này đối xinh đẹp theo đuổi , ngươi đúng (là) không thể giải thích vì sao."

"Một khi đã như vậy , vậy ngươi liền xuống Địa ngục bồi dưỡng những cô bé này đi thôi !"

Sơn Điền lão đầu tựa hồ đã sớm đoán được Lý Phàm thân phận , một mực cùng hắn nói tiếng Trung . Mà Lý Phàm cũng không có chút do dự nào , hắn trực tiếp bứt ra tiến lên , muốn xử lý Sơn Điền .

Lý Phàm thân ảnh của lướt trên Thanh Phong , lòi ra một đạo tàn ảnh . Mà thân thể hắn rơi xuống một nửa , lại đột nhiên đánh vào trước mặt thủy tinh trên vách tường , không khoan nhượng Địa ngừng lại .

Này tường thủy tinh vách tường căn bản nhìn không thấy , cũng không biết là khi nào thì xuất hiện , chặn Lý Phàm đi đường.

"Ngươi cho là mình đã muốn có thể thiên hạ vô địch , lại không biết chính là ếch ngồi đáy giếng ."

Sơn Điền lão đầu đứng ở tường thủy tinh vách tường mặt sau , hướng về phía chính mình cười lạnh , "Nhớ nhỏ Hoa Hạ vô giả , thật coi mình là chúa cứu thế hay sao? Hôm nay ta sẽ nhường ngươi có biết biết , cái gì gọi là trời cao đất rộng !"

Lúc nói chuyện , một trận màu xanh biếc khí thể theo bên cạnh miệng thông gió lý thích phóng đi ra , bao phủ tại đây bảo khổ giữa .

"Không xong , là độc khí !"

Cừu Ngao phân tích ra những khí tức này , rốt cục hơi khản trương lên .

"Đáng chết ! Đáng chết !"

Lưu Hâm Nam có chút kích động , "Tên vương bát đần này , để cho hắn lui ra ngoài , hắn cố tình không nghe !"

". . ."

Mà Lý Phàm tại đây một đoàn màu xanh biếc hơi thở nhường Lý Phàm hỗn loạn , hắn cảm thấy ý thức của mình càng ngày càng mơ hồ , đầu cũng càng ngày càng chìm .

"Lý Phàm , Lý Phàm !"

Lưu Hâm Nam dùng bộ đàm hô to , cố gắng tỉnh lại Lý Phàm . Nhưng Lý Phàm chính là Thuần Dương thể , luyện công nhanh, lại không thể bách độc bất xâm ! Những độc tố này , đối với hắn có thực hiệu quả rõ ràng .

Lý Phàm giữ vững được không lâu lắm, ánh mắt cũng đã toàn bộ màu đen rồi.

Lưu Hâm Nam gọi thanh âm của hắn, giống như rất xa xôi, lại giống như gần tại bên người. Lý Phàm cảm giác mình tựa hồ nhẹ bổng, giống như đi tới đám mây, đám mây chung quanh đều là xinh đẹp tiên nữ, vây quanh chính mình tả hữu xoay tròn.

Đây là tới Thiên đường sao?

Chính mình tuổi còn trẻ, một thân khát vọng còn không có thi triển, liền đã chết rồi sao?

Lý Phàm có chút chán nản, nhưng những tâm tình này giống như đều cách mình rất xa, sờ sờ không tới giống nhau... Giống như là trước mắt... này tiên nữ, tựa hồ đang ở trước mắt, khẽ vươn tay có thể đụng đến. Nhưng vươn tay lúc sau, sờ ở trên người của các nàng, lại cảm giác gì không có.

Xem ra chính mình đứng (là) thật đã chết rồi... Ai, nhưng đáng tiếc trước khi chết còn là một chỗ a...

Được rồi, có thể vẫn nhìn này đó tiên nữ cũng tốt, nếu như có thể đụng đến các nàng thì tốt hơn.

Không đợi Lý Phàm nhiều cảm khái một hồi, hắn bỗng nhiên thân thể trầm xuống, cả từ nơi này trong thiên đường rớt xuống, giống như Thiên Sứ rớt hướng về phía thế gian.

Hắn đột nhiên rơi xuống, Đẳng tiếp tục khi... tỉnh lại, thế nhưng hắn lại đứng (là) về tới kia bên trong bảo khố.

Chung quanh màu xanh biếc sương khói đều tan hết, Lý Phàm chứng kiến thân thể của mình không đến một vật, bị còng tay khóa hai tay hai chân, khóa ở một khối tấm ván gỗ vậy hình cụ mặt trên. Đây có vẻ như cũng là Sơn Điện lão đầu biến thái cất chứa một trong, nhưng Lý Phàm không thể động đậy.

Mà Sơn Điện lão đầu đang ngồi ở trước mặt của mình, bên cạnh hắn có mấy người, cái đồng dạng tuổi không lớn cô gái xinh đẹp, một đám cũng là trần trụi thân mình, đang hầu hạ Sơn Điện lão đầu, nhưng Sơn Điện lão đầu khuôn mặt thỏa mãn.

Này đó cô gái xinh đẹp trên cổ cũng đều đeo xiềng xích, trên cái móng còn đứt cái cái đuôi, làm sao giống là cái gì tiểu thiên sứ, rõ ràng chính là làm gia súc giống nhau chăn nuôi lên.

"Lão biến thái, ngươi nhưng thật ra thực hưởng thụ."

Nơi này tín hiệu tựa hồ bị ngăn trở, Lý Phàm gọi ống nghe điện thoại không thu được bất kỳ tín tức gì, liền Trí Năng kính mắt cũng mất đi hiệu quả.

"Ta cố gắng cả đời, chế tạo ra như vậy đế quốc gia tộc, vì sao không thể hưởng thụ?"

Sơn Điện thân ra tay phải của mình, vuốt ve một cái nữ cung chủ đầu, "Ta là nhất định có thể cải biến hết thầy người, ngươi nghĩ chống lại ta, chính là cùng tương lai thế giới chủ nhân trở ngại."

"Tương lai thế giới chủ nhân? Chỉ bằng ngươi sao?"

Lý Phàm nở nụ cười, "Chỉ sợ không được bao lâu thời gian, ngươi thì phải chết. Tuổi rất cao rồi, ý tưởng còn rất nhiều."

"Ta sẽ không chết! Ta nhưng đúng (là) thiên tuyển chủ nhân! Đúng (là) thiên chiếu đại thần ban cho người như ta sinh, ta sẽ không liền khinh địch như vậy chết đi đi!"

Lý Phàm trong đầu nhớ tới một câu lời kịch, ta sẽ không liền khinh địch như vậy cầu đại!

"Lý Phàm, ngươi là Lưu Hâm Nam cái nhà đầu kia người. Công phu của ngươi không tệ, ta thực thưởng thức."

Sơn Điện lời nói xoay chuyển, bỗng nhiên hướng về Lý Phàm đưa ra cảnh ô-liu, "Ngươi đi theo cái loại này tiểu nha đầu, không sẽ có cái gì phát triển. Bởi vì cái gọi là, chim khôn lựa cảnh mà đậu."

"Ý lời này của ngươi vâng, để cho ta đi ăn máng khác sao?"

Lý Phàm đem lời làm rõ.

"Đúng vậy, ta đúng là ý tứ này."

Sơn Điện gật gù đầu, "Đây là ngươi cơ hội duy nhất, đúng (là) ta đối với ngươi ban ân."

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

149 ngược đãi

149 ngược đãi

Son Điền ý tứ của đã muốn rất rõ ràng rồi, hai con đường, hoặc là đi theo chính mình hỗn, hoặc là chết.

"Đi theo ta, người mới có thể hưởng thụ được chân chính khoái hoạt."

Son Điền nói xong, vỗ vỗ tay, bên cạnh hắn nhất cái bờ mông thượng cắm giấu đầu lòi đuôi cô gái xinh đẹp bỏ tới Lý Phàm trước mặt cửa, ánh mắt có chút đại ra, trực tiếp dùng cái miệng nhỏ nhắn ngậm vào Lý Phàm vận mệnh.

Cmm . . .

Lý Phàm Tâm lý run lên, đây là muốn làm len sợi, dùng chủ nghĩa tư bản bộ kia viên đạn bọc đường đến tiến công ta giai cấp vô sản cường đại nội tâm sao?

Ta nhưng đúng (là) sinh trưởng ở Hồng Kỳ, sanh ở xã hội mới nhân dân chiến sĩ ! Này chút ít thủ đoạn chinh phục không dứt ta !

A, nơi đó không thể liếm . . .

Lý Phàm thật có chút mau hồng mắt, hắn không nghĩ tới Son Điền lão đầu thế nhưng chơi một bộ này !

Đối với một người nam nhân mà nói, loại thủ đoạn này thật sự thực nấu người ! Cái gì nước tiêu nóng ghé hùm, chỉ cần là cái đàn ông, có điểm khí khái cơ bản đều có thể gánh vác được ! Nhưng vừa đến sắc đẹp này cửa quan, vậy thật sự không tốt lắm nói.

Trên đầu chữ sắc có cây đao a, coi như Lý Phàm nội tâm ở kiên định, giờ khắc này thân thể phản ứng cũng là không lừa được người.

Hơn nữa hắn vẫn cái chưa việc người chỗ, loại này chưa từng có cảm giác, để cho hắn vẫn còn có một ít không ức chế được rất lưu luyến !

"Lý Phàm, đi theo ta, người cũng có thể luôn luôn hưởng thụ những thứ này. Nếu không . . . Ti . . ."

Tựa hồ là một cái cô gái xinh đẹp làm đau hắn, Son Điền rút ra một phen thái đao, đem này cô gái xinh đẹp đầu cấp bỏ xuống. Này đẹp đầu thiếu nữ sọ cô lỗ lỗ cút Lý Phàm dưới chân cửa, nhất đôi mắt đẹp còn mở to, trong ánh mắt vẫn là như vậy đại ra.

Ngoài hắn ra cô gái xinh đẹp giống như cũng không có bất kỳ cảm giác gì, các nàng tiếp tục cấp Son Điền phục vụ.

Mà Lý Phàm nhìn thấy kia cô gái xinh đẹp đầu, nhìn thấy ghê người. Dưới thân người đàn bà kia thật đúng (là) không có nửa điểm cảm giác, tiếp tục cấp Lý Phàm liếm láp, nhưng Lý Phàm nhưng không có cái gì khoái cảm.

Hắn hiện tại trong lòng đều là người đàn bà kia trước khi chết ánh mắt của, trống rỗng mà vô lực, giống như linh hồn đã sớm cách xa thế giới này. Lý Phàm đích lưng sau tất cả đều là mồ hôi lạnh, lông tơ chuẩn bị run rẩy. Hắn không sợ chết người, nhưng người nữ nhân này ánh mắt, lại giống như xuyên thủng linh hồn của hắn.

Chính là như vậy trống rỗng ánh mắt của, ở Lý Phàm xem ra, lại giống như đang nói vài.

Mau cứu ta.

"Ngu xuẩn nữ nhân, đúng (là) không có biện pháp trở thành khả ái tiểu thiên sứ."

Son Điền lão đầu đem thái đao thượng máu tươi lau sạch sẽ, "Loại nữ nhân này, chỉ có thể dùng máu tươi đến rửa sạch sẽ linh hồn của hắn rồi."

"Thật là một cảm thú !"

Lý Phàm tức giận nhìn thấy hắn, "Người chết về sau, nhất định sẽ xuống Địa ngục."

"Người đây coi như là cự tuyệt ta sao?"

Son Điền nhìn thấy Lý Phàm, có chút kỳ quái, "Thật sự là một ít kỳ quái kiên trì, Lưu Hâm Nam người đàn bà kia đến tốt cùng làm sao được, cho người có thể vì năng hy sinh tánh mạng?"

"Người đây liền nghĩ sai rồi."

Lý Phàm cười nhạo, "Việc này cùng Lưu Hâm Nam không có chút quan hệ nào, một mình chính là người người này rất cần ăn đòn rồi!"

"Một khi đã như vậy, ngu xuẩn Trung Quốc người."

Son Điền lão đầu sắc mặt trầm xuống, "Xem ra là ta đánh giá cao của người chỉ số thông minh! Các người này đó Trung Quốc người, tổng là ưa thích nội đấu. Lưu gia bắt quả cũng là bị ta lợi dụng mà thôi, hiện tại ta có muốn hảo hợp tác đồng bọn, đối phương điều kiện, chính là muốn Lưu Hâm Nam mạng. Nàng phải chết, các người ai cũng chạy không được."

"Tên kia, người cũng quá nhỏ xem chúng ta người Hoa rồi!"

Lý Phàm phun một tiếng, "Tuy rằng ta không thích người đàn bà kia, nhưng ta đáng ghét hơn loại người như người không bằng heo chó cảm thú!"

"Rất ngu xuẩn."

Son Điền lão đầu thờ dài, "Nếu không muốn đi đường sống, vậy đi chết đi."

Nói xong, Son Điền lão đầu cầm lấy bên cạnh một khẩu súng, nhắm ngay Lý Phàm ngực, "Nếu không có thể làm việc cho ta, liền hủy diệt người."

Hạng súng kia đối với Lý Phàm, nói thật, Lý Phàm lúc ấy trong lòng đích xác rất khẩn trương. Nói một người không sợ chết, đó là không có khả năng. Trên thế giới này, ai là không sợ chết? Hơn nữa Lý Phàm còn trẻ, tiền đồ tương lai vô hạn, cứ như vậy nhìn thấy một phen hạng súng đen ngòm đối với mình, hẳn không sợ, đích xác không có khả năng.

Nhưng coi như sợ hãi, cũng không có thể nhận thức sợ! Phải nghĩ biện pháp!

Lý Phàm một ngụm đan điền khí bị hắn nói lên, tiếp theo đột nhiên phát ra hét lớn một tiếng!

Mãnh Hổ tiểu Lâm!

Này hét lớn một tiếng, vang vọng ở cả bảo khố giữa!

Giờ khắc này, tất cả mọi người cái lỗ tai đều vu vu, trong lúc nhất thời bày biện ra ngờ ngạc ngây ngốc trạng thái. Mà Son Điền lão đầu súng lục vừa lệch, viên đạn đánh về phía Lý Phàm hướng trên đỉnh đầu.

Lý Phàm thế giới bỗng nhiên chậm lại, đây là hắn ở khôn cảnh thời gian, bạo phát đi ra một loại vượt xa người thường cảm giác! Đạn kia vận động quỹ tích trong mắt hắn vô hạn chậm lại, giống như thành một cái trong điện ảnh pha quay chậm giống nhau.

Chân khí trong cơ thể hắn giống như toàn bộ chạy ra khỏi trong cơ thể, phóng thích ở bên ngoài thân thể. Chân khí của hắn hảo như chính mình kéo dài giống nhau, bắt giữ tại nơi viên đạn mặt trên, đem đạn bọc thành một đoàn.

Loại này dùng Chân khí khống chế vật thể chiêu thức, Lý Phàm cảm giác không hề giống là mình Thất Hiệp quyền công phu! Cho dù là Thiểm kích thuật, cũng không có biện pháp đem Chân khí trở nên như vậy linh hoạt. Cái môn này vận khí công phu, càng giống là nhỏ Vô Tướng Thần Công! Lý bách hộ Tiểu Vô Tướng Thần Công, chính là đem Chân khí rải ở bên ngoài cơ thể, hình thành một tầng vô hình Cương Khí áo khoác, tăng cường thân thể phòng ngự năng lực!

Đại khái là chính mình hấp thu một bộ phận Tiểu Vô Tướng Thần Công, nhiều ít hắn là kế thừa một ít Tiểu Vô Tướng Thần Công năng lực. Mà không nghĩ tới, năng lực này ở thời điểm mấu chốt, thế nhưng có thể cứu mình một mạng!

Đạn kia bị Lý Phàm chân khí bao vây lấy, cải biến viên đạn vốn là phương hướng, cuối cùng đánh vào Lý Phàm Hữu Thủ đích tay còng lại mặt.

Ầm!

Kia Hữu Thủ đích tay khảo trực tiếp bị từ đạn cấp đánh hồng rồi, Lý Phàm lập tức nâng tay phải lên, trào ở bên trái đích tay còng lại, dùng sức uốn éo.

Tập băng!

Này Tả Thủ đích tay khảo cũng bị hắn bẻ gãy.

Lý Phàm khẽ cong eo, đem trên chân cái còng cũng cho bẻ gãy.

"Hiện tại, đến thời giờ của ta chứ."

Lý Phàm nắm bắt quả đấm của mình, cười lạnh nhìn thấy cho đã mất khiếp sợ Son Điền.

"Mới vừa rồi là không phải ngược ta ngược thật thoải mái."

Lý Phàm ánh mắt nổi lên một tia sát khí, "Chúng ta Hoa Hạ có một câu, tên là ngẩng đầu ba thước có thần minh ! Sơn Điền, ngươi làm nhiều như vậy phát rồ chuyện tình, không sợ gặp báo ứng sao?"

"Ta là thiên chiếu đại thần tuyển ra tới người, tại sao báo ứng?"

Sơn Điền lại một chút không tự biết, tiếp tục cuồng ngạo nói nói: "ta Sơn Điền Nhất Phu không giống người thường, những nữ nhân này, các nàng có thể bị ta sủng ái, bị ta cải tạo thành Vĩnh Sinh sứ giả, đứng (là) vinh quang của các nàng!"

"Quang vinh ngươi mắng cách vách a !"

Lý Phàm nhin không được chửi ầm lên, "Ngươi nha liền một lòng để ý vận vẹo, biến thái, bót ở chỗ này Trang hơn phân nửa tôi ! Hôm nay ta liền sắp xếp ngươi cận bã này !"

Nói xong, Lý Phàm trần trụi thân mình, đột nhiên nhảy dựng lên, trực tiếp một chương vỡ hướng về phía Sơn Điền lão đầu !

Này cô gái xinh đẹp ngờ ngác ở bên cạnh nhìn thấy, lại bị Sơn Điền lão đầu một tay giơ lên, chặn Lý Phàm bàn tay !

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

150 Kim Cương Phục Ma lực

150 Kim Cương Phục Ma lực

Tuy rằng nữ nhân này cũng là NB người, nhưng các nàng dù sao cũng là sống sờ sờ tánh mạng, Lý Phàm quả quyết sẽ không dả thương cùng vô tội, cũng không thể đi xuống cái kia thù.

Đây là hấn cùng Sơn Điền lão đầu thuộc về địa phương khác nhau, ở Lý Phàm bàn tay mau áp vào kia cô gái xinh đẹp trên trán thời gian, hấn không khoan nhượng Địa ngừng lại.

Nhưng đúng vào lúc này, chỉ một quyền đầu quán xuyên cô gái xinh đẹp ngực, đánh vào Lý Phàm thân mình.

"Phốc !"

Lý Phàm phun ra một ngụm máu tươi, thân thể bay rớt ra ngoài, nặng nề mà đánh vào phía sau trên vách tường, sau đó ngã trên mặt đất.

Lần này lực lượng thiệt tình không nhẹ, Lý Phàm cảm giác giống như đem hấn xương cốt toàn thân đều cấp đánh tan giống nhau.

Lão già này, giầu thật sâu ! Hấn tuyệt đối là một cái nội công cao thủ !

"Đã lâu không sống động gân cốt, không nghĩ tới vẫn là có chút lực lượng."

Sơn Điền lão đầu đem dính máu tươi đích tay theo thiếu nữ trong lồng ngực rút đi ra ngoài, sau đó cùng ném đồ bỏ đi giống nhau, tiện tay đem cô gái kia ném tới một biên.

"Trung Quốc . . . Đang cùng Lưu gia hợp tác thời điểm, ta chưa bao giờ gọi như vậy. Dù sao cũng là hợp tác đồng bọn, nhiều ít cần làm cho người ta lưu một ít mặt mũi."

Sơn Điền lão đầu nhìn thấy phục ở nơi này Lý Phàm, "Nói thật, ta còn là thực thích chi kia quốc gia này. Ở ngàn năm trước, chi vậy hay là một cái cường đại quốc gia. Bất quá bây giờ, Trung Quốc đã muốn suy bại rồi, cùng ta mặt trời xuất ngoại căn bản là không có cách so sánh với. Ngươi có thể sẽ nói ta khinh thị các ngươi, nhưng Mọi người cũng vậy, tám lạng nửa cân, luôn luôn ở cho nhau cảm thù. Giống như là nội công, chỉ sợ ngươi cho tới bây giờ sẽ không nghĩ tới, ta thế nhưng cũng là một Vũ Đấu gia đi, ha ha ha."

"Hàng đem đội, ngươi liền không có nửa điểm lòng thương hại sao?"

Nhìn thấy nằm trong vũng máu cô gái, Lý Phàm Tâm lý liền không nhìn được tích.

Này Sơn Điền lão đầu chính là cái không hơn không kém sức sinh! Đối đãi đồng bào của mình, đều có thể như vậy tàn nhẫn! Mà trước mặt người ở bên ngoài, còn muốn giả trang ra một bộ giả nhân giả nghĩa bộ dạng!

"Con kiến mà thôi, làm gì thương hại."

Sơn Điền khinh thường nói, "Hồi đầu ta đem trái tim của nàng thêm vào, làm thành Thiên Sư điều khắc, nàng liền có thể vĩnh viễn hầu ở bên cạnh ta rồi."

"Thực mị là một lão biến thái!"

Lý Phàm chửi ầm lên, "Ta hôm nay liền thay ông trời thu phục ngươi!"

"Chỉ bằng ngươi kia công phu mèo quào?"

Sơn Điền lão đầu cười ha ha, "Chi thiếu niên kia, Mạc còn coi thường hơn chúng ta mặt trời mọc quốc giới võ thuật."

Hắn nói xong, vốn thân thể gầy yếu, bỗng nhiên chậm rãi xuất hiện từng khối cơ thể, giống như bị thổi lên giống nhau.

Hiện tại chỉ có khuôn mặt của hắn còn có thể nhìn ra hắn là một lão giả, chỉ xem thân mình, còn tưởng rằng hắn là một cường tráng đích tuổi còn trẻ chàng trai!

"Các ngươi Hoa Hạ võ thuật truyền thống Trung Quốc đã xuống dốc, nhưng này lại ở trời ạ xuất ngoại phát dương quang đại!"

Sơn Điền lão đầu đại ngôn bất tàm nói: "trời ạ xuất ngoại võ thuật truyền thống Trung Quốc, mới thật sự là võ thuật truyền thống Trung Quốc chính thống! Đây cũng là ta suốt đời sở học, kim cương quyền! Mà ta đã đứng (là) Đẳng Phong Tạo Cực chi cảnh, cha cừu Ngưu Nhị Long chỉ lực, ngươi làm sao có thể đánh bại ta?"

"Coi như ngươi là Thiên Vương lão tử, ta hôm nay cũng muốn làm ngươi gục xuống!"

Lý Phàm một bên cùng Sơn Điền nói chuyện công phu, một bên còn đang điều tức lên nội lực của mình. Sơn Điền mới vừa một quyền đích thật là dễ cho hắn bị thương không nhẹ, nhưng còn tại có không chế trong phạm vi.

"Thật sự là ngu xuẩn, ngươi trướng của ta Kim Cương Phục Ma quyền, nội phủ dĩ nhiên bị ta phá hư! Chỉ sợ, ngươi đã muốn sống không được bao lâu. Coi như có thể còn sống sót, nửa đời sau cũng phải dựa vào xe lăn cuộc sống."

Sơn Điền lão đầu thực tự tin, hắn một thân Kim Cương Phục Ma lực, lực phá hoại rất mạnh! Một cái nho nhỏ Hoa Hạ Vũ Đẩu gia, hắn căn bản không để trong mắt!

"Khiến cho ta chung kết ngươi cuối cùng này một hơi đi."

Sơn Điền lão đầu nói xong, từng bước một đã đi tới, cao cao đứng ở Lý Phàm trước mặt của, chìa nắm tay, nhắm ngay đầu lâu của hắn.

"Chết!"

Sơn Điền lão đầu quả đấm của cứ như vậy đập xuống, chuẩn bị một kích bị mất mạng!

Nhưng đúng vào lúc này, Lý Phàm lại đột nhiên giơ lên hữu quyền của mình, để ở tại Sơn Điền lão đầu trên nắm tay.

Hai người khí kinh đập vào cùng một chỗ, Sơn Điền lão đầu bởi vì khinh thường, cũng không có xuất động toàn lực, lại bị Lý Phàm công kích chặn lại!

Hắn đang chuẩn bị rút nắm tay, cho ... nữa Lý Phàm bổ sung một quyền thời gian, Lý Phàm khước miệng lại giương lên một cái độ cung.

"Long thiền hấp thụ!"

Tuy rằng cùng Quan Văn Bảo hứa hẹn qua, không hề dùng này phát rò chiêu thức! Nhưng bây giờ đối phó Sơn Điền người như thế cận kề, không cần phải nói chuyện gì chủ nghĩa nhân đạo!

Hai người nắm tay giao tiếp địa phương, Lý Phàm lực lượng đột nhiên bắt đầu chảy ngược, giống như một cái hắc động giống nhau, nháy mắt bắt đầu theo Sơn Điền lão đầu trong cơ thể rút ra Chân khí!

"Cái gì (à ừ)?"

Cho dù là Sơn Điền, giờ khắc này cũng đột nhiên sắc mặt đại biến, mất đi phía trước kia ngạo mạn bộ dáng! Hắn vốn cường tráng bắp thịt của bắt đầu một chút xù khô quắt đi xuống, giống như Lý Phàm sở liệu, này đó cơ thể đều là dùng chân khí của hắn không khoan nhượng chế tạo ra!

"PHÁ...!"

Son Điền biết tiếp tục như vậy nữa , chân khí trong cơ thể của mình đều cũng bị hút sạch !

Nhưng nội lực của hắn hùng hậu , há lại Lý Văn Trác cái loại người này có thể đánh đồng . Hắn thế nhưng không khoan nhượng Địa xé đứt cùng Lý Phàm chân khí kết nối , rút lui ba bước , sắc mặt vô cùng khó coi !

"Người...người này là bực nào tà công !"

Son Điền phi thường khiếp sợ , nhìn thấy Lý Phàm trước mặt lỗ giống như nhìn thấy một pho tượng ma thần dường như .

"Đặc biệt đối phó cận bã công phu ."

Lý Phàm hút vào đi một tí Kim Cương Phục Ma lực , tuy rằng còn cần phải thời gian luyện hóa , nhưng hắn tạm thời suy yếu Son Điền , đây cũng là mục đích của hắn !

Này hàng đêm Đăng không ngờ là Đăng Phong Tạo Cực thực lực , đích xác ngoài Lý Phàm đoán trước . Nhưng mặc kệ hắn mạnh bao nhiêu , gặp được Long thiềm hấp thủy , đều được Quai Quai nhận thức sợ !

"Thú vị công phu !"

Không nghĩ tới Son Điền lão đầu lại đột nhiên hưng phấn lên , "Là (vâng, đúng) thiên chiếu đại thần đem người đưa đến trước mặt của ta ! Hấp thu những người khác chân khí , cơ thể của ta nói không chừng là có thể vĩnh viễn thanh xuân , trường sinh bất tử !"

"Người nghĩ thì hay lắm a, người động không hơn trời ạ!"

Lý Phàm liếc mắt , muốn học của mình Long thiềm hấp thủy , hắn nhưng thật ra có cái thiên phú này mới được . Không có Thuần Dương thể , dựa vào học hành gì Long thiềm hấp thủy !

"Người làm hết chuyện ác , tội ác ngập trời , lại vẫn vọng tưởng Trường Sinh ! Người đang làm , trời đang nhìn . Ta không phải là của các người thần linh tặng tới giúp người , mà là đến tiễn người xuống Địa ngục đây!"

Lý Phàm nói xong , cả người hít sâu một hơi , tiến vào Hùng Kích thuật trạng thái !

"Hùng! Ky! Bình !"

Lý Phàm thân thể bắt đầu bành trướng , trở nên càng càng hùng tráng uy vũ ! Mà cùng lúc đó , mới vừa rồi bị hắn hút vào đến trong cơ thể Kim Cương Phục Ma lực , cũng tựa hồ thực thích xứng dường như , dung nhập vào Lý Phàm Hùng kỵ binh lực lượng giữa !

Trên da dẻ của hắn , phiếm xuất một tầng ánh sáng màu đen.

"A, của ta Kim Cương Phục Ma lực . . ."

Son Điền lão đầu có chút theo bản năng phấn nộ , đây chính là mình luyện mấy thập niên công phu , dĩ nhiên cũng làm kinh địch như vậy Địa bị đối phương cướp đi !

"Ta muốn đem người làm thành nhân thụ , theo trên thân thể người nghĩ biện pháp đoạt lấy tất cả chân khí !"

Son Điền trong ánh mắt tràn ngập một loại tham lam , một lần nữa nhấc lên chân khí của chính mình !

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

151 thay trời hành đạo

151 thay trời hành đạo

Son Điền bởi vì bị Lý Phàm hấp thụ một bộ phận lực lượng , mặc dù chỉ là ngăn ngừa vài giây đồng hồ , nhưng đánh mất ít nhất có Thập Hồ lực lượng !

Tuy rằng lúc sau có thể chậm rãi tu luyện trở về , nhưng trong khoảng thời gian ngắn , hẳn không thể hoàn toàn áp chế Lý Phàm rồi!

Lý Phàm cũng cảm thấy Hùng kỵ binh mang đến biến hóa , hẳn khi tiến vào đến cái trạng thái này thời gian , lực lượng tựa hồ đáng sợ hơn có sức bật cùng lực phá hoại !

Một khi đã như vậy , khiến cho hẳn dùng một chiêu này để đối phó Sơn Điền đi!

"Coi như đoạt lấy hơi có chút lực lượng là cái vẹo gì , ta nhưng là thần chọn chiến sĩ !"

Nói xong, Sơn Điền thân thể đột nhiên bành trướng , lại giống lên cơ thể , nhưng rõ ràng không có phía trước có vẻ cường tráng .

Bây giờ Sơn Điền chỉ còn lại có cửu Hồ lực , hẳn vẫn có tự tin xử lý ngũ hồ lực Lý Phàm

"Ta khổ luyện thần công hơn bốn mươi tái , há lại loại người như ngươi tiểu oa nhi có thể chiến thắng !"

"Ta hút của ngươi Thập Hồ lực , luyện hóa đến trên người của ta , tuy chỉ có Nhất Hồ . . . Nhưng là , đánh ngươi này không bằng cảm thú gì đó , vậy là đủ rồi !"

Lý Phàm nói xong, bốc lên quả đấm của mình , phát ra rắc rắc thanh âm của.

Cửu Hồ đối Lục Hồ , nhìn qua đúng (là) Lý Phàm bất lợi , nhưng hẳn vẫn có sung túc tự tin ! Nếu ngay cả một người cận bã đều đánh không lại , mình luyện võ có có ý nghĩa gì !

"Trung Quốc trẻ con oa ! Nhận lấy cái chết !"

Sơn Điền lúc này đã hoàn toàn bỏ quên chính mình kia không thật diện mạo , hoàn toàn đổi thành một pho khuôn mặt dữ tợn , nhắc ngang nắm tay hướng về Lý Phàm gọi lại .

"Kim Cương Phục Ma thức thứ nhất !"

Quyền này đầu thẳng đến Lý Phàm ngực mà đến , nhưng Lý Phàm không khoan nhượng dùng lồng ngực của mình tiếp nhận một quyền này !

"Ầm!"

Khí kinh theo Lý Phàm phía sau bạo phát đi ra , trong miệng hẳn chảy ra máu tươi . Nhưng hẳn vẫn đồng thời một cái tát hất lên , từ đuôi đến đầu vỗ vào Sơn Điền trên cảm mặt .

"OÀ..ÀNH!"

Sơn Điền thân thể bị đánh đích bay lên cao cao , nện ở trên trần nhà , sau đó hướng về mặt đất rơi xuống .

Lý Phàm một phen tiếp nhận rơi xuống Sơn Điền , sau đó xinh đẹp ném qua vai , đập xuống đất !

"Đ-A-N-G...G!"

Mặt đất trùng điệp run lên , Sơn Điền thân thể bị nện xuống đất .

Nhưng hẳn rất nhanh nhảy lên một cái , né tránh Lý Phàm đập đánh . Mặt đất để lại một cái dấu chân thật sâu , nhưng Sơn Điền nhìn thấy ghê người . Nếu một cước này đã rơi vào trên người mình nói , chỉ sợ hẳn thật sự muốn đi rừng nữa cái mạng !

"Gặp quỷ !"

Sơn Điền xoay người hai đấm vỗ vào Lý Phàm thân mình , Lý Phàm lại dùng thân thể của chính mình ăn này đôi quyền . Đồng thời hai tay của hẳn bắt được Sơn Điền thân thể , đem hẳn giờ lên .

"Hùng Vương cự đinh !"

Một chiêu này đúng (là) Lý Phàm tuyệt học , Lý Phàm toàn thân trên dưới lực lượng đều hội tụ ở trên hai tay , một chiêu này tựa kêu là thủ xé quỷ !

Hai tay của hẳn không khoan nhượng Địa đất Sơn Điền thân thể , chỉ lát nữa là phải đem Sơn Điền thân thể cấp xé rách thành hai nửa !

Nhưng Sơn Điền cũng không phải đứa ngốc , lão nhân này cáo già , đã muốn đoán được Lý Phàm tâm tư ! Hẳn vội vàng nhường Chân khí trải rộng ở trên thân thể của mình , tăng cường hẳn thân thể lực phòng ngự !

Lý Phàm không thể kéo đứt Sơn Điền thân thể , lại như cũ không khoan nhượng kéo hẳn một cánh tay !

Máu tươi cùng trời mưa dường như rơi xuống dưới , nương theo sau Sơn Điền hét thảm một tiếng , cánh tay kia bị ném tới bên cạnh .

Son Điền thân thể trên không trung lẫn một vòng , ngã trên mặt đất , co lại thành một đoàn .

Hắn băng bó của mình cụt tay , chọc vài cái , ngừng máu tươi , khuôn mặt khiếp sợ và phẫn nộ , tựa hồ không nghĩ tới sẽ ở Lý Phàm nơi này ăn thiệt thòi lớn như thế !

"Bát dật !"

Hắn nhìn không được mắng chửi người rồi , Lý Phàm rõ ràng chính là cái tuổi quá trẻ Hoa Hạ Vũ Đẩu gia , hơn nữa thực lực không bằng chính mình , vì sao chính mình lại ở trên người hắn ăn thiệt thòi lớn như thế !

Mất đi một cánh tay , Son Điền thực lực lại càng tổn hao nhiều , đối phó Lý Phàm đã có đó lực bất tòng tâm .

Thân thể hắn cũng bắt đầu vùng thoát khỏi , lại trở thành kia bình thường Lão Đầu bộ dáng .

"Son Điền Nhất Phu , ngày tận thế của ngươi tới ."

Lý Phàm trong cơ thể cũng là ba đào mãnh liệt , vừa rồi dựa vào thân thể của chính mình miễn cưỡng ăn hai chiêu , tư vị kia thật là cảm thụ không được tốt cho lắm ! Nhưng hiệu quả xác thực cũng rõ ràng nhất , hắn dựa vào Thuần Dương thể rất nhanh hồi phục ưu thế , thật sự đem cao hơn chính mình một cấp bậc Son Điền Nhất Phu cấp đánh gục !

Lý Phàm nhìn chung quanh một chút , sau đó vươn tay , rút ra kia thanh Yêu Dao Thôn Chính .

"Dao này , đang thích hợp chém giết đầu chó ."

"Không nên , lưu ta một mạng , ta nguyện ý bảo vệ cả đời vinh hoa phú quý ."

Son Điền Nhất Phu dựa vào ở trên ghế dựa , đối với Lý Phàm nói .

"Ta cả đời vinh hoa phú quý , ta tự mình tới tranh thủ , cũng không nhọc đến phiền ngài đến cho ta quan tâm ."

Lý Phàm cười cười , mà Son Điền Nhất Phu lại vội vàng nói , "Ta...ta có thể đem gia sản của ta đều cho ngươi . . . Van cầu ngươi không nên . . . Ta không muốn chết a . . ."

Son Điền Nhất Phu toàn bộ gia sản , đây chính là cái không nhỏ dụ hoặc .

"Còn có này bảo khố , sau khi liên đều là ngươi . . . Nơi này của cái , đủ để bù đắp được một thế giới nhà bảo tàng !"

Son Điền Nhất Phu xem Lý Phàm tựa hồ có hơi động tâm , vội vàng thêm nắm lửa .

Nhưng ngay một khắc này , bên cạnh một ánh mắt mờ dẫn cô gái xinh đẹp đột nhiên động , nàng đưa tay theo bên cạnh đao trên kệ rút ra một phen Mông Cổ đao , Lý Phàm đều không nghĩ tới , như vậy một cái yếu đuối còn nhỏ hot girl , cô ấy là nhỏ nhỏ thân thể mềm mại thế nhưng sẽ bộc phát ra như thế lực lượng cường đại !

Chà !

Ánh đao chọt lóe !

Núi này Điền Nhất Phu đầu trực tiếp cao cao bay lên , lẫn rơi trên mặt đất .

Này hot girl giết một cái Son Điền Nhất Phu , lại không hề dừng tay , mà là tiếp tục đã đi qua , một đao một cái , đem mặt khác mấy hot girl đầu sôi nổi trảm xuống .

Lý Phàm phi thường khiếp sợ , đứng ở nơi đó , một câu đều nói không nên lời , trơ mắt nhìn cô em gái này giết mọi người .

"A Lý Ado . . ."

Hot girl nhìn Lý Phàm liếc mắt một cái , hướng về phía hắn cười ngọt ngào xuống.

Nụ cười này , tựa hồ có thoải mái , cũng có cảm kích .

Nàng vươn tay ra , ở bên cạnh một cái công tắc thượng ấn xuống một cái , này bảo khố đại môn bị chậm rãi mở ra , thông hướng mặt ngoài thông đạo cũng mở ra .

"Theo ta cùng nhau trốn chứ?"

Lý Phàm không biết nữ hài tử này có thể hay không nghe hiểu Trung văn , nhưng hắn hướng về đối phương vương tay ra , ý tứ rất rõ ràng .

Nhưng nữ hài tử lại cười cười , lui về sau hai bước , mang theo có chút cuốn Nhận Mông Cổ đao , đáp ở trên cổ của mình , trực tiếp kéo một cái .

Phốc , máu tươi bay ra , nử hài tử trường đao trong tay rơi trên mặt đất , có chút chói mắt .

Lý Phàm nửa ngày lại không kịp phản ứng , cuối cùng mới khe khẽ thở dài . Có lẽ đối với hắn như vậy mà nói , mới thật sự là giải thoát đi.

Lý Phàm ở trong bảo khố tìm một chút , theo một cái đèn hộp gỗ tìm được rồi một ít miếng truyền quốc ngọc tỷ .

Này truyền quốc ngọc tỷ hắc ngọc tạo ra , mặt trên một cái Thần Long bàn trụ , trông rất sống động , giống như sống giống nhau . Loại bảo vật vô giá này , Lý Phàm đều không dám tùy tiện sờ , sợ không đồng nhất Tiểu Tâm làm hỏng rồi .

Hắn tiểu tâm dục dục đem hòm cất kỹ , sau đó theo bên cạnh trên mặt đất tìm tới chính mình quần áo , tại đây cả phòng trong thi thể , trấn định tự nhiên mà đem quần áo một lần nữa mặc .

16939399

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

152 ta còn sống

152 ta còn sống

Chờ Lý Phàm đi lúc đi ra , Sơn Điền Nhất Phu trong phòng ngủ cũng không có những người khác .

Hắn vươn tay ra , ở trên giá sách hơi nhúu , lối đi này đại môn liền chậm rãi đóng lại . Từ nay về sau , chỉ sợ không còn có người có thể đi vào gian phòng này bảo khố rồi . Khiến cho này vô tận Trần Bảo , cùng cô gái đáng thương từ nhóm cùng nhau chốn cùng đi.

Lý Phàm Tâm lý dù sao cũng hơi tiếc nuối , những tài phú này cho mình giống nhau , hắn cũng có thể trở thành một đại phú hào đi . Bất quá không phải mình nên lấy gì đó , cũng đừng có cảm . Huống chi cái chỗ này thực an toàn , trong tay hắn còn có Sơn Điền Nhất Phu thân thể đặc thù tư liệu . Muốn bắt được những bảo bối này , hắn tùy thời cũng có thể lại đây . Nơi này là được của mình bảo khố rồi , bất quá duy nhất khó làm đúng là Lưu Hâm Nam , nghĩ biện pháp mời nàng buông tha cho này bảo khố mới được kia !

Lý Phàm đem áo sơ mi của mình chỉnh sửa lại một chút , mang tốt lăm khẩu trang , mở ra Trí Năng kính mắt kính đen hình thức , sau đó thừa dịp bóng đêm , lại lặng yên không một tiếng động che dấu trong bóng đêm , lặng yên biến mất ở tòa lâu đài này bên trong .

Mà giờ này khắc này , Lưu Hâm Nam đang lấy điện thoại bày ra trên bàn . Điện thoại di động này thượng rõ ràng là Lý Phàm một trương sỏa hồ hồ ảnh chụp , mà ảnh chụp bên cạnh còn trưng bày ngọn nến , còn có quả táo quả lê chẳng hạn .

Lưu Hâm Nam đứng ở phía trước , Thích Trạch Bình đoàn thể năm người đứng ở phía sau , mỗi người đều là gương mặt đau kịch liệt cùng nghiêm túc , giống như tại vì liệt sĩ ai điều .

Lưu Hâm Nam trong tay còn gior tam điều thuốc thơm , trong ánh mắt đều là tiếc hận , đối với Lý Phàm ảnh chụp nói .

"Lý Phàm , tuy rằng hai ta Bình thường các loại trở ngại , nhưng ngươi dù sao vẫn là một cái người tốt , coi như đứng (là) một hán tử . Tuy rằng ngươi đáng dấp xấu một chút , tính tình lại không tốt , tính cách kém , lại không tiền không thân cao không thường thức . . . Nhưng dù sao nhân tử vi đại (người chết là hết) , những khuyết điểm này ta đừng nói rồi . Tóm lại , ngươi trên đại thể xem như người tốt , hi vọng ngươi chết sau có thể lên Thiên đường ."

Phía sau Thích Trạch Bình bọn hắn cũng sôi nổi thở dài , "Ai , hi vọng Lý Phàm huynh đệ có thể lên đường bình an . Trong nhà người từ nay về sau không cần vươngng bận , các huynh đệ thay ngươi chiếu cố ."

"Bất quá , Đại tiểu thư , chúng ta thật sự không cứu hắn sao?"

Cừu Ngạo tựa hồ đối với Lý Phàm có chút thương thức , trước mắt này tư thế , liền linh đường đều cấp dọn lên , rõ ràng là đem Lý Phàm cấp từ bỏ .

"Đừng nói lung tung !"

Thích Trạch Bình khiển trách Cửu Ngao một tiếng, nhưng thanh âm cũng không nghiêm túc, rất rõ ràng, hẳn cũng có chút tiếc hận Lý Phàm, dù sao Lý Phàm từng hai lần đã cứu bọn họ.

"Ai, ta cũng vậy muốn cứu hẳn, nhưng bắt đắc dĩ ta không có này lực lượng."

Lưu Hâm Nam trong lòng cũng vô cùng không thoải mái, Lý Phàm chết rồi, nàng tổng cảm giác mình giống như thiếu một chút cái gì dường như.

"Nhưng bây giờ không phải là xúc động thời gian... Chúng ta còn tại người khác trên địa bàn. Chờ ta sau khi về nước, ta sẽ nghĩ biện pháp làm Lý Phàm báo thù."

"Đại tiểu thư, chỉ cần một câu nói của ngươi, chúng ta năm người lập tức đi cứu hẳn."

Thích Trạch Bình đột nhiên nói: "lấy cái thân phận của ngươi ra tay, tuyệt đối sẽ không liên lụy Đại tiểu thư."

"Nếu các ngươi năm có thể xông đi vào, ta làm gì bố trí tỉ mỉ kế hoạch lần này đây?"

Lưu Hâm Nam cau mày nhìn thấy hẳn, "Thích Trạch Bình, như thế nào liền ngươi cũng nói lời này! Bây giờ là xúc động thời gian sao? Các ngươi năm người liền vũ khí đều không có, qua đi chịu chết? Tuy rằng ta không thêm để ý tánh mạng của các ngươi, nhưng ta lười làm một thân phiền toái, biết không? Đừng quên, các ngươi là hộ vệ của ta, không phải lính đánh thuê! Nhiệm vụ của là của các ngươi bảo hộ ta, biết không?"

"Vâng, Đại tiểu thư..."

Thích Trạch Bình chỉ có thể cúi đầu, hết thấy đều đúng (là) cố chủ định đoạt.

"Đại tiểu thư, chúng ta đây kế tiếp làm sao bây giờ?"

Thích Trạch Bình đành phải hỏi.

"Về trước quốc nói sau!"

Đây là Lưu Hâm Nam hiện tại lựa chọn duy nhất, muốn mọi người bình an, cũng chỉ có biện pháp này.

Lý Phàm a Lý Phàm, xin lỗi, ta chỉ có thể buông tha cho ngươi.

"Lưu Hâm Nam... Ngươi bỏ xuống ta... Không chết từ tế được..."

Đúng lúc này, một cái thanh âm quen thuộc trong phòng vang lên, quanh quẩn đang lúc mọi người bên tai.

Nghe được thanh âm này, Lưu Hâm Nam sợ tới mức thiếu chút nữa đặt mộng ngồi dưới đất, mà Thích Trạch Bình bọn hẳn cũng nhủ mày.

"Lưu Hâm Nam... Ta muốn tìm ngươi lấy mạng..."

Thanh âm kia càng ngày càng rõ ràng, giống như gần ở bên tai. Lưu Hâm Nam nhớ tới các loại phim kinh dị, hựu hữu một trận buồn đái, quỳ ngồi dưới đất, ngay cả chạy trốn đi khí lực cũng không có.

"Người nào giả thân giả quỷ, mau ra đây!"

Thích Trạch Bình rút ra của mình sủy côn, cảnh giác nhìn thấy bốn phía.

Hắn mới không tin cái quỷ gì quái, tuyệt đối là có người ở phá rối!

"Ta là... Lý Phàm..."

"Nói hươu nói vượn! Lý Phàm đã muốn, đã chết rồi!"

Thích Trạch Bình mình cũng nuốt nước miếng một cái, mà Lưu Hâm Nam lại càng kêu khóc lên, "Lý Phàm, Lý Phàm ta sai lầm rồi, ta sau khi ngày lễ ngày tết nhất định cho ngươi thiêu thêm giấy, cho ngươi thêm đốt điểm cô gái ảnh chụp! Cho ngươi ở dưới mặt trời qua thật vui vẻ, trái ôm phải ấp, hưởng hết ở nhân gian không có hưởng thụ được phúc!"

"Chính là... Ta chỉ thích ngươi a... Ta nghĩ cho ngươi hạ đi theo ta..."

"Ô ô ô, ta không tốt, ngực ta còn đặc biệt nhỏ, không có gì xúc cảm... Ta cam đoan cho ngươi đốt hai cái ngực lớn hot girl ảnh chụp đã qua, van cầu ngươi buông tha ta..."

"Bởi vì cái gọi là, ngày thường không làm việc trái với lương tâm, nửa đêm không sợ quỷ gõ cửa..."

Lý Phàm không biết khi nào thì ngồi ở trên ghế sa lon bên cạnh mặt, nhìn thấy ở một cái kính cầu xin tha thứ Lưu Hâm Nam, "Xà hạt nữ a, ngươi Bình thường liền là làm rất nhiều người việc trái với lương tâm rồi, hiện tại mới sợ thành cái dạng này..."

"Người...người . . ."

Lưu Hâm Nam chứng kiến Lý Phàm hảo đoạn đoạn ngồi ở đó , chậm rãi cũng hoãn quá thần lai , "Người đến tốt cùng là người hay quý . . ."

"Đại tiểu thư , hân là người ."

Thích Trạch Bình cẩn thận quan sát một chút Lý Phàm , sau đó thần sắc có chút kinh hi . Ngày xưa trấn định đại hân , ngày hôm nay diễn cảm nhiều đích có thể ra cái diễn cảm bao hết .

"Người thế nhưng không có việc gì !"

"Đó là đương nhiên , bất quá nhường Lưu tiểu thư thất vọng rồi ."

Lý Phàm nhìn thoáng qua của mình tâm linh , nhận không được sách sách xung kỳ , "Có thể còn sống tận mắt thấy chính mình tâm linh , phỏng chừng ta vẫn là thứ nhất người đi."

"Hừ . . . Lý Phàm . . . Người còn không bằng chết rồi , còn sống liền gặp làm ta sợ . . ."

Lưu Hâm Nam thật là hai chân như nhũn ra , nửa ngày mới miễn cưỡng giúp đỡ cái bàn bò lên , "Sớm biết rằng như vậy , ta sẽ không cai người . . . Nhường người chết liền cái tâm linh đều không có thì tốt rồi !"

"Ta nói rồi , hảo một đời người bình an , ta nào có dễ dàng chết như vậy ."

"Chính là . . . Người đã ra rồi , Sơn Điền Nhất Phu đây?"

Lưu Hâm Nam tựa hồ nghĩ tới điều gì .

"Tên biến thái kia Lão Đầu , đã muốn vĩnh viễn sẽ không ra đến đây ."

Lý Phàm cười lạnh một tiếng , "Có thể làm cho nhiều như vậy tiền bạc châu báu vì hân chôn cùng , hân coi như là cái chết có giá trị ."

Lưu Hâm Nam mấy người bọn hân cùng liếc mắt nhìn nhau một cái , Sơn Điền Nhất Phu cứ như vậy . . . Đã chết?

"Kia truyền quốc ngọc tỷ? Ở nơi nào?"

Lưu Hâm Nam cuối cùng đem vấn đề đã hỏi tới điểm mấu chốt , mà Lý Phàm lại lộ vẻ do dự .

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

153 chơi vui lắm Chân khí

153 chơi vui lắm Chân khí

Lý Phàm đích xác do dự , này truyền quốc ngọc tỷ , tới cùng có nên hay không giao cho Lưu Hâm Nam .

Đây thật là cái vấn đề , tuy rằng Lưu Hâm Nam hình như là cùng hân quan hệ mật thiết , nhưng loại chuyện này ai cũng không rõ đầu có . Truyền quốc ngọc tỷ có thể là bảo vật vô giá a , này muốn bắt ra ngoài quốc trên chợ đen đi bán , có thể nhường một người một đêm chột giàu , tiền kia tuyệt đối có thể Tiêu Diêu mấy cuộc đời rồi!

Một khi Lưu Hâm Nam bán rẻ chính mình , đem này truyền quốc ngọc tỷ cầm đi cho bán , vậy mình liền Bạch gây sức ép một chuyện .

"Như thế nào?"

"Ta muốn nói ta không tìm được , người cũng sẽ không tin ."

Lý Phàm thở dài , dù sao truyền quốc ngọc tỷ liền cúp ở bên hông mình hông của bao mặt trên , phình , chính mình nói không có , Lưu Hâm Nam nếu là

tin tưởng mình , năng thông minh này nhiều lắm thấp .

"Người là sợ ta bán sao?"

Lưu Hâm Nam nở nụ cười , "Lý Phàm , người cũng quá coi thường bản tiểu thư rồi . Bản tiểu thư cũng không thiếu tiền , này truyền quốc ngọc tỷ đúng (là) chúng ta lão tổ tông gì đó , ta sẽ tuyệt đối không chấp tay tặng cho người ngoại quốc."

"Vậy người chuẩn bị đưa đến thì sao? Giao cho quốc gia?"

"Người cầm đi."

Lưu Hâm Nam lại rất tự nhiên nói: " người mình lựa chọn xử trí phương pháp của nó , chỉ cần không bán cho người ngoại quốc , ta không can dự . Dù sao , đây cũng là chính người liều mạng cảm về , ta Lưu Hâm Nam ở trên đường hỗn , giảng đúng là đạo nghĩa !"

Lời này thật là có chút ra ngoài Lý Phàm đoán trước , Lưu Hâm Nam trong miệng , thế nhưng cũng có thể nói ra như thế đại nghĩa lắm nên nói đến?

Không thể tưởng tượng nổi a !

Lý Phàm cảm giác mình nghe lầm .

"Chúng ta cần hiện tại trở về đi sao?"

Bất quá nếu đối phương muốn đem truyền quốc ngọc tỷ phóng tại chính mình này , Lý Phàm cũng không còn nhiều lời cái khác . Bảo bối này , hẳn chuẩn bị giao cho quốc gia trong viện bảo tàng . Thứ này cũng không thuộc về mình , hẳn thuộc loại tất cả đầy Hoa Hạ con cháu . Bất quá , làm như thế nào trả lại cấp quốc gia , này cũng có chút khó làm .

Dù sao thứ này lại lịch bất chính , chính mình còn cần muốn chút thỏa đáng lý do thoái thác mới có thể .

"Chúng ta đêm nay tiếp tục tại nơi này ở lại , sáng sớm ngày mai bình thường mù mịt trở về ."

Lưu Hâm Nam thoải mái nói: " dù sao chuyện của chúng ta không có bại lộ , hơn nữa Sơn Điền Nhất Phu cái chết người không biết , quỷ không hay , chỉ sợ hắn mất tích sự tình , cũng phải hảo vài ngày mới có thể bị mọi người phát hiện ."

Lưu Hâm Nam nhìn thoáng qua Thích Trạch Bình bọn hắn , "Lần này sau khi trở về , nhiệm vụ của các người cũng đã xong . Giữa chúng ta cái gì cũng chưa từng xảy ra , đúng không?"

"Đúng , chúng ta chỉ là bảo vệ Đại tiểu thư hai ngày hai đêm ."

Thích Trạch Bình gật gật đầu , hắn mặc dù có thể trở thành một quốc tế nổi tiếng bảo tiêu đại sư , cùng nghề nghiệp của hắn rèn luyện hàng ngày có quan hệ chặt chẽ .

Lưu Hâm Nam phân phó Thích Trạch Bình bọn hắn đem tâm linh cũng cho rút lui , sau đó trở về trong phòng tắm rửa đã đi .

Lý Phàm ngồi ở phòng ngủ trên ghế sa lon , bàn trừ hai chân , mắt nhìn mũi , mũi nhìn tâm , đang ở luyện hóa chính mình ban ngày hút nhận được lực lượng .

Hắn trước kia thật coi thường thiên hạ này , ai có thể nghĩ tới , ở NB thế nhưng gặp một cái Đăng Phong Tạo Cực cao thủ . Nếu không phải mình có Long tiêm hấp thủy loại này nghịch thiên tà công , chỉ sợ lúc này đây thật sự muốn chơi xong rồi .

Vẫn là Mộ Dung Anh nói rất đúng , Mạc còn coi thường hơn anh hùng thiên hạ hào kiệt . Nhân ngoại hữu nhân , thiên ngoại hữu thiên a .

Sơn Điền Nhất Phu tu luyện đúng (là) Kim Cương phục ma lực , đúng (là) một cỗ phi thường bá đạo mà có lực phá hoại chân khí . Lý Phàm đem này cỗ chân khí dung hợp ở tại Hùng kỵ binh bên trong , để cho hắn Thất Hiệp quyền lại tiến một bước !

Mà lần trước Tiểu Vô Tướng Thần Công , Lý Phàm bắt nó tan ra ở tại Thiềm kích thuật bên trong . Khi hắn Thất Hiệp quyền lý , chỉ có Thiềm kích thuật đúng (là) vận dụng Chân khí công kích một môn công phu . Cùng Tiểu Vô Tướng Thần Công mặc dù có chút sai biệt , nhưng trăm sông đổ về một biển .

Hôm nay Tiểu Vô Tướng Thần Công cứu mình một mạng , nhường Lý Phàm khắc sâu ấn tượng . Minh là không phải có thể làm cho Thiềm kích thuật đem lực lượng này sống Dụng rất tốt đây?

Hắn tọa ở trên ghế sa lon mặt , chậm rãi mở mắt , đỉnh đầu bốn đám sương khói chậm rãi tản ra .

Lý Phàm cảm thụ được trong cơ thể dần dần biến hóa , hắn yên lặng tiến vào Thiềm kích thuật trạng thái giữa .

Ở cái trạng thái này , Lý Phàm có thể cảm giác được một cách rõ ràng chân khí của hắn lưu động ! Vậy thật khí giống như là thân thể của hắn kéo dài giống nhau , bị hắn linh hoạt điều động .

Mộ Dung Anh nói qua , võ học có tam cửa đại nạn . Theo thứ tự là dị hình hoán cốt , hóa hư là thật cùng tâm ma hợp nhất ! Cửa mình Hùng kỵ binh có thể đạt tới dị hình hoán cốt hiệu quả , kia Thiêm kích thuật có thể hay không cũng làm đến hóa hư là thật cảnh giới đây?

Lý Phàm nương Chân khí ở trong người nhanh chóng lưu động , trong đan điền chân khí xoay tròn tốc độ so với ngày xưa nhanh gấp ba có thừa !

Hắn há mồm ra , hướng trong miệng hút một hơi dưỡng khí !

Chân khí nói trắng ra là , chính là trong thân thể một cỗ cường đại năng lượng ! Cần điều động những năng lượng này , nhất định phải có dưỡng khí phụ trợ ! Dưỡng khí cung cấp càng sung túc , trái tim viên này Tiểu Mã đạt khiêu động cũng càng có lực , lực lượng kia dĩ nhiên là đã ra rồi !

Trong phòng hơi thở giống như đều bị Lý Phàm hút vào vào trong miệng giống nhau , hắn đem này khẩu dưỡng phân đều nuốt vào trong bụng , dung nhập vào trong máu !

Giờ khắc này , Chân khí cũng tựa hồ sôi trào dường như , càng thêm có sức sống !

Lý Phàm vươn hai tay , phóng ở trước người của mình . Chân khí theo trong bàn tay bạo phát đi ra , dung hợp ở trước mặt , đã hình thành một đoàn chân khí màu trắng !

Này đoàn Chân khí ngưng tụ thành một đoàn , lớn nhỏ giống như một viên bóng đá giống nhau , ở Lý Phàm hai tay trong lúc đó không ngừng mà xoay tròn .

Kim Thiêm phun châu , khí này đoàn chính là Lý Phàm trong tay viên này khí châu !

Lý Phàm hai tay chậm rãi mở ra , khí châu cũng càng lúc càng lớn , chậm rãi biến thành một viên Lam Cầu lớn nhỏ .

Không được . . . Còn chưa đủ . . . Chính mình còn có thể tái tiến một bước !

Lý Phàm cố gắng nương khí này châu trở nên lớn hơn nữa , nhưng giống như đạt tới một cái cực hạn giống nhau , khí châu cũng chỉ có thể bảo trì Lam Cầu lớn như vậy .

Hắn khẽ vươn tay , khí này châu bay ra ngoài , phiêu phù ở giữa không trung , giống như một vòng sáng trong Minh Nguyệt , chiếu sáng cả tòa nhà .

Lý Phàm nhìn thấy này đoàn khí châu hình thành Kiếu Nguyệt , cảm giác được đối phương giống như là thân thể một bộ phận giống nhau .

Lấy hư hóa thực , chính mình còn giống như không cách nào làm cho khí này đoàn biến thành Mộ Dung Anh như vậy Anh Hoa thật thể . Dù sao vậy cần đạt tới một loại cảnh giới trong truyền thuyết , mới có thể lĩnh ngộ ra.

Nhưng mình liệu có thể thay đổi một chút khí này châu hình dạng?

Lý Phàm chia hai tay , giống như trống rỗng nắm bắt đoàn này khí châu giống nhau . Khí này châu hình dạng không ngừng mà biến hóa , giống như đi theo Lý Phàm vận công trạng thái có điều quan hệ , khí này châu chậm rãi biến thành một con Thiêm Thù hình dạng .

Ai , tại sao là Thiêm Thù đầu rồi , quá khó nhìn . . . Lý Phàm cố gắng cải tiến hạ xuống , này Thiêm Thù thân thể蠢 động , cuối cùng biến thành một con nằm sấp trên mặt đất Mãnh Hổ !

Quả nhiên có thể ! Mặc dù không cách nào hóa hư là thật , nhưng Lý Phàm lại có thể nương khí châu hình dạng tiến hành sửa chữa ! Loại này có hình thái chân khí công kích , nếu so với một đoàn khí châu hữu khí thể hơn !

Ngay tại Lý Phàm thử đem này Chân khí sửa chữa thành tiên hạc bộ dạng thời gian , phía sau cửa phòng tắm đột nhiên mở ra , Lý Phàm Tâm trung cả kinh , kia khối không khí hãy cùng bóng hơi giống nhau phá khai rồi .

"Đây là đang để làm chi? Làm ảo thuật đây?"

Lưu Hâm Nam đứng ở nơi đó , nét mặt tươi cười như hoa mà nhìn Lý Phàm .

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

154 sắp chia tay vừa hôn

154 sắp chia tay vừa hôn

"Lại bị người thấy được."

Lý Phàm thờ dài, "Kỳ thật ta là bầu trời sao Vũ Khúc hạ phạm, đặc biệt đến nhân gian xử lý chuyện bất bình. Ta hạ phạm phía trước, Ngọc đế lần nữa dẫn ta, không thể bị phạm nhân phát hiện được ta thân phận. Một khi phát hiện, nhất định phải thu dọn này phạm nhân. Ai, xem ra, ta chỉ có thể giết người diệt khẩu."

Lý Phàm nói xong, đưa tay phải ra, bàn tay nhắm ngay trước mặt Lưu Hâm Nam.

Hắn khí kinh phóng xuất ra ngoài, trực tiếp hình thành một đoàn, bao vây ở Lưu Hâm Nam trên cổ của mặt.

Lưu Hâm Nam cảm giác giống như là có người giữ lại chủ cổ của mình giống nhau, nòng sự khó thở, sắc mặt tái nhợt.

Chân khí diệu dụng vô hạn, đây là Lý Phàm một người phát hiện. Nếu dùng Chân khí cách không đối phó người bình thường, giống như càn hữu hiệu quả!

Lưu Hâm Nam từ chối hai cái, Lý Phàm vốn cũng chỉ là trêu chọc nàng mà thôi, bỗng nhiên buông lỏng ra tay phải của mình.

"Người... người hỗn đản này... Khụ khụ... Khụ..."

Lưu Hâm Nam nửa ngày đều không kịp thở khí, ngồi chồm hổm trên mặt đất ho khan lợi hại.

Mà Lý Phàm nhìn thoáng qua tay phải của mình, giống như Lý Văn Trác lúc ấy đã nói, chính mình có lực lượng lúc sau, tuyệt đối là trong mắt người bình thường ngoại tộc rồi.

Nhất cử nhất động của hắn, đều có thể ảnh hưởng đến một người bình thường tánh mạng. Chỉ cần hắn một cái ý niệm trong đầu, có thể nháy mắt đem Lưu Hâm Nam cấp bóp chết. Mà Lý Phàm vừa rồi cũng không còn muốn động thủ, chỉ là muốn trêu chọc Lưu Hâm Nam mà thôi. Nhưng không biết vì cái gì, đột nhiên liền vươn tay khóa cứng Lưu Hâm Nam yết hầu.

Một khắc này, Lưu Hâm Nam ở trong mắt hắn, tựa hồ chỉ đúng (là) một con giun để giống như, yếu ớt không chịu nổi.

Tâm ma nhập vào cơ thể. Đây Thiêm kích thuật dung hợp Tiểu Vô Tướng Thần Công tuy rằng cường đại, nhưng này cổ tà khí cũng là cần hóa giải.

"Người tên hỗn đản này... Người là muốn giết ta sao?"

Lưu Hâm Nam thiếu chút nữa tự tử, hiện tại cũng lòng còn sợ hãi.

"Thật có lỗi... Mới vừa mới xuống tay nặng nề một chút, vốn chỉ là muốn trêu chọc của người..."

Lý Phàm có chút hổ thẹn, mà Lưu Hâm Nam đã muốn suyền quân khí, "Người hỗn đản này! Ta đã nhìn ra, người chính là có ý! Bốn tiểu thư chán ghét người chết bầm!"

"Nếu không ta đứng ở nơi này, người đánh ta một hồi hả giận tốt lắm."

Lý Phàm đem hai tay chống ở phía sau, "Ta tuyệt đối sẽ không xuất thủ."

"Hừ, bốn tiểu thư mới không muốn đánh người, ô uế tay của mình!"

Lưu Hâm Nam hung hăng trừng mắt nhìn Lý Phàm liếc mắt một cái, "Người nhất định bồi thường ta một sự kiện!"

"Bồi thường? Người muốn cái gì bồi thường?"

"Ta suy nghĩ..."

Lưu Hâm Nam nhẹ nhàng vuốt cằm của mình, sau đó nhìn Lý Phàm liếc mắt một cái, "Nếu không, người lấy thân báo đáp đi, như thế nào?"

"Cái này không thể được."

Lý Phàm nhất thời cười, "Coi như người có cái kia tâm tư, ta còn không có đâu. Ta nhưng tựa hồ có vị hôn thê người, tuyệt đối sẽ không thay lòng đổi dạ."

"Người hỗn đản này, bốn tiểu thư cấp lại người cũng không được sao?"

"Không được."

"Ta điểm nào không được? Truy bốn tiểu thư nhiều người đi rồi! Bốn tiểu thư muốn dài cùng có diện mạo , muốn tiền có tiền !"

"Người không ngại ."

"Người đi chết à !"

Lưu Hâm Nam phởi muốn nổi tung rồi, nhưng nàng bỗng nhiên nghĩ lại , sau đó đối Lý Phàm nói nói: " Lý Phàm , người xem , hai người chúng ta quen biết một hồi , cũng là có duyên , đúng không?"

"Như thế , mặc dù là nghiệt duyên ."

"Hừ!"

Lưu Hâm Nam trong lòng khó chịu , Lý Phàm tên hỗn đản này , ngay cả mình cấp lại đều không được! Hắn là đâu có vấn đề sao , vẫn là liên cổ tình cùng bốn tiểu thư trở ngại !

Này đại hỗn đản !

"Lý Phàm , người sớm muộn gì người sẽ phải hối hận ! Làm người hôm nay lời nói sở ngữ !"

Lưu Hâm Nam tàn bạo nói nói, này Thiên kim đại tiểu thư lúc này đây , lòng tự trọng thật sự bị thương tổn rồi!

"Sẽ không đâu , con người của ta , nói ra , định đi lên đỉnh ."

Lý Phàm thập phần khẳng định nói nói: " ta sẽ tuyệt đối không thay đổi !"

"Người đã tuyệt tình như thế , ta đây chỉ có một sự tình cầu người ."

Lưu Hâm Nam đột nhiên sâu kín thờ dài , "Dù sao nhiệm vụ lần này lúc sau , Mọi người cũng cơ bản không sẽ như thế nào liên hệ rồi . Người đáp ứng ta một sự kiện , được không?"

"Chuyện gì?"

"Có thể cho ta một cái cáo biệt hôn sao?"

Lưu Hâm Nam vô cùng ưu tư , "Tuy rằng rất đáng ghét người , nhưng người chính là đã cứu ta vài lần . Ta Lưu Hâm Nam cũng không phải không nói đạo nghĩa người, bởi vì hợp đồng quan hệ , ta không có biện pháp nhiều cấp người tiền . Nhưng thiếu nợ thịt đến thường , có thể để cho ta hôn người một cái sao?"

"Chuyện này..."

Lý Phàm có chút kinh ngạc , hắn không nghĩ tới Lưu Hâm Nam sẽ nghĩ ra như vậy cái phương pháp.

Nhìn thấy nàng có chút ánh mắt cầu khẩn , Lý Phàm có điểm tâm mềm nhũn . Này Thiên kim đại tiểu thư , vẫn là lần đầu tiên lộ ra loại ánh mắt này. Môi của nàng có chút hồng nhuận , mặt trên còn có đó ẩm ướt , mang theo đó mê người tội ác cảm giác .

"Có thể chứ?"

Mỹ nữ như vậy cầu xin chính mình , đúng (là) người đàn ông đều có điểm cự không dứt được đi.

Nếu chỉ là một hôn lời mà nói..., hắn là không có vấn đề gì . . . Minh và Lưu Hâm Nam một hồi duyên phận , tựu lấy một nụ hôn đến chung kết cũng là rất tốt .

Lý Phàm Tâm mềm nhũn , gật gật đầu , "Được rồi đi, nhưng người phải ôn nhu một chút ."

"Được."

Lưu Hâm Nam đi lên phía trước , hai tay móc tại Lý Phàm trên vai , sau đó ghé vào lỗ tai hắn thở khí như lan .

"Lý Phàm . . . Người sau khi nhất định không thể quên ta . . ."

Nói xong, Lưu Hâm Nam hôn vào Lý Phàm trên môi .

Tuy rằng Lưu Hâm Nam tính cách chẳng ra gì , nhưng này môi cũng mềm, còn một điều ngọt ngào hương vị . Lý Phàm nói thầm trong lòng một chút , đã biết xem như yêu đương vụng trộm sao?

Cái loại này ngọt đến trong lòng cảm giác , nhưng Lý Phàm có chút mê say . Hắn trong lúc nhất thời thờ đều có chút rối loạn , rõ ràng không phải lần

đầu tiên tiếp vẫn liểu , lại vì sao lại có cảm giác như thế. . . Lý Phàm có chút , nhưng ánh mắt của hắn lại càng ngày càng đen , mí mắt giống như cũng càng ngày càng chìm .

Lý Phàm muốn giữ vững tinh thần, nhưng lại thiên lực bất tòng tâm .

Chẳng lẽ . . . Là mình tiêu hao Chân khí quá độ , quá mệt mỏi sao . . . Nhưng Lý Phàm ở trong ánh trăng mờ , lại chứng kiến Lưu Hâm Nam khoe miệng nổi lên tươi cười . Nữ nhân này . . . Nàng là cố ý đấy!

Mắng cách vách . . . Quả nhiên là anh hùng nan quá mỹ nhân quan , chính mình ngàn phòng vạn phòng , thế nhưng đã quên phòng chiêu thức ấy rồi . .

"Tỉnh . . . Ngươi lợi hại . . ."

Lý Phàm chỉ tới kịp nói ra một câu này , liền hoàn toàn ngất đi .

Hắn cảm giác mình loáng thoáng thấy được Hắc Bạch vô thường , hai người đem dây thừng bọc tại trên cổ của mình , mang theo hắn hạ Địa Ngục . Đây trong địa ngục có một sắp xếp xinh đẹp cô gái xinh đẹp , giống như ở hoan nghênh chính mình . Mà Sơn Điền Nhất Phu đứng ở đối diện với cửa mình , lộ ra nụ cười gần .

"Ha ha ha , ngươi rốt cuộc đã tới sao , ta nhưng chờ ngươi đã lâu rồi ."

Lý Phàm cả người chợt lạnh , chính mình cứ thế mà chết đi sao? Nhìn thấy vậy quanh chết đi người , Lý Phàm Tâm lý cũng run một cái .

Hắn đột nhiên bừng tỉnh , phát hiện mình đang nằm ở một trương thảm lót sàn nhà thượng .

"Tiên sinh , ngài tỉnh?"

Bên người ngồi chồm hổm lên một cái Sơn Điền nhà nữ phó , một mực cung kính đưa qua một khối khăn nóng , "Xin mời ngài trước đủ đủ mặt ."

"Cảm ơn . . ."

Lý Phàm tiếp nhận khăn mặt , trước lau nhất đem mặt mình , đem mồ hôi lạnh trên trán đều cấp lau sạch .

"Lưu Hâm Nam đâu?"

Lễ tình nhân , phát điểm hơn tiền lì xì cấp Mọi người .

52595299

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

155 hàng không

155 hàng không

"Lý tiên sinh , Lưu tiểu thư đã muốn trước một bước ly khai ."

Lý Phàm tỉnh sau đó đi tới , liền minh bạch tới hôm qua xảy ra chuyện gì .

Chính mình coi thường Lưu Hâm Nam , sở dĩ người nữ nhân này có thể ở thành phố A lẫn vào phong sanh thủy khởi , lại đi ra thay cha mình chạy lớn như vậy nghiệp vụ , nàng tuyệt đối không là một dễ đối phó nữ nhân ! Tuy rằng tranh cãi không bằng chính mình , nhưng tâm nhân của nàng lại nhiều đích lợi hại !

Lúc này đây cuộc cờ của nàng ở dưới là tốt rồi , dựa vào vừa hôn , đem mình chơi cái úp sấp ! Lý Phàm nhìn nhìn chung quanh , Lưu Hâm Nam chỉ cho mình để lại một tờ giấy .

"Hữu duyên tái kiến ."

Ngày đại gia ngươi a !

Lần sau gặp lại đến ngươi , cam đoan tiễn ngươi về Tây thiên !

Hiện tại cá nhân chuyên cơ cũng làm không được rồi, quan trọng nhất là Lý Phàm lúc ra cửa không mang hộ chiếu . Hắn liền nhất học sinh trung học , chỗ nào tới hộ chiếu !

Hắn hiện tại tương đương phi pháp nhập cảnh rồi, muốn trở về thiết tình thành vấn đề rất lớn !

Đồ chó hoang Lưu Hâm Nam , đem hắn như vậy cấp nhét vào NB !

Chính mình ngày mai còn phải đi học! Phải nghĩ biện pháp chạy trốn về mới được !

"Ngươi có biết ta nên như thế nào Hồi Hoa Hạ sao?"

Lý Phàm chỉ có thể hỏi một chút này nữ phó rồi.

"Lưu tiểu thư lúc đi , đã phân phó ."

Nữ phó gật gật đầu , "Phi hướng Hoa Hạ máy bay trực thăng đã tại sân bay nơi đó chờ ngài ."

"Này còn tạm được . . ."

Lý Phàm xem như nhẹ nhàng thở ra , mịa này Lưu Hâm Nam vẫn không tính là đúng (là) rất tuyệt tình ! Chính mình cùng nàng hai người cho nhau hổ lâu như vậy , coi như là lệ thường rồi. Nếu nàng cho mình để lại một cái đường rút quân , vậy còn tính không tới vạch mặt nông nổi .

Bất quá này truyền quốc ngọc tỷ , hắn vẫn phải nghĩ biện pháp cấp cảm trở về !

Theo trong tay mình ra bên ngoài chuyển đồ vật này nọ , không có cửa !

Lý Phàm đơn giản rửa mặt , cũng không tâm tình ăn điểm tâm , mặc Lưu Hâm Nam để lại cho hắn một thân áo che gió màu đen , theo sau đi theo nữ phó đi tới sân bay .

Một trận nhỏ màu trắng máy bay trực thăng đậu ở chỗ này , lẳng lặng mà chờ Lý Phàm .

Giả sử viên ngồi ở chỗ kia , nữ phó đi lên trước , dùng NB ngữ đối với hắn nói hai câu .

"ok !"

Giả sử viên gật gật đầu , tiếp theo nữ phó thỉnh Lý Phàm ngồi lên rồi máy bay trực thăng .

Cánh quạt xoay tròn , máy bay trực thăng chậm rãi lên không . Mà nữ phó băng bó mình bị thổi loạn làn váy , đối Lý Phàm hô .

"Tiên sinh , xin người nhất định mặc bao dù !"

Nàng dặt giọng , kêu bệnh tâm thần , "Phi cơ không có được rút xuống trao quyền ! Cho nên ngài chỉ có thể chính mình nhảy dù !"

"What???"

Không đợi Lý Phàm hỏi rõ , máy bay trực thăng đã muốn cao cao Địa bay lên , lên tới không trung , hướng về thành phố A phương hướng đã đi .

Lý Phàm thiếu chút nữa là nổi điên rồi, mịa có làm hay không a, lão tử không biết nhảy dù a !

"Mau dừng lại , ta không biết nhảy dù !"

Lý Phàm hướng về phía giả sử viên rộng to , nhưng giả sử viên nghe không hiểu Trung văn , đối với Lý Phàm khích lệ Wala' thuyết một đôi NB ngữ .

Lý Phàm vờn tay , chỉ chỉ mặt đất .

Giả sử viên cười , Lý Phàm cho là hắn đã hiểu , không nghĩ tới thế nhưng hắn lại thân ra tay phải của mình , giờ ngón tay cái .

Theo sau , máy bay trực thăng bay đích cao hơn !

Trời ạ . . . Này đại ca đúng (là) đã cho ta nói hắn phi không đủ Cao sao? Lý Phàm lần này là thật sự muốn qua đời , đây cũng quá lừa bịp mày chứ !

Muốn hay không Ngoạn lớn như vậy a ! Ta thật sự không biết nhảy dù a !

Lý Phàm chỉ có thể lệ rơi đầy mặt, nhìn thấy phía dưới thương mang mặt đất, thậm chí nói lão tử sau khi không bao giờ ... nữa cần lên trời !

Ký lai chi tắc an chi, Lý Phàm rõ ràng ti mi đã tọa, điều dưỡng khí tức của mình. Cũng không biết qua bao lâu, giá sử viên đem Lý Phàm đánh thức. Hắn trợn mắt vừa nhìn, phía dưới là quen thuộc thành phố A cảnh đêm, không nghĩ tới bay đến thời gian, lại nhưng đã đúng (là) ban đêm.

Giá sử viên lại hướng về phía Lý Phàm làm cái cố gắng lên thủ thế, Lý Phàm Tâm trung ở rơi lệ.

Người thêm cái đại gia người mờ a, lão tử sẽ không chơi dù để nhảy a !

Nhưng trước mắt hắn cũng không có bất kỳ biện pháp nào, không chiếm được trao quyền, này giá sử viên đúng (là) tuyệt đối sẽ không rơi xuống đất. Lý Phàm giật lại cabin môn, nhìn thấy bên ngoài một mảnh trắng xóa mây mù, mây mù phía dưới là mơ hồ xuất hiện thành thị, Lý Phàm Tâm lý đều thẳng thừng thịch. Này mịa ... Thái cao đi ...

Không đợi Lý Phàm kịp phản ứng, nhất cổ khí lưu thời đi qua, nhưng máy bay trực thăng hoảng động liễu nhất hạ, Lý Phàm không đứng vững, cả từ phía trên rơi xuống.

Này mấy ngàn mét trời cao, nếu trực tiếp đuổi tiếp, coi như Lý Phàm khinh công siêu phàm thoát tục, sợ rằng cũng phải quảng thành một trương tấm ảnh nhỏ chữ phiền rồi!

Máy mấn trên lưng hắn còn có cái dù để nhảy, Lý Phàm thân thể cấp tốc hướng về mặt đất rơi xuống, trong lòng hắn thực sự bắn tia hoảng. Khoảng cách cao như vậy, ai đều không chắc a ! Hi vọng này dù để nhảy chất lượng vượt qua thử thách, tuyệt đối không nên ra cái gì đường rẽ a !

Nhưng Lý Phàm tại hạ rơi trong quá trình, chậm rãi theo sợ hãi biến thành một loại mơ hồ cảm giác. Hắn cảm giác mình giống như cùng này thiên địa dung vi liễu nhất thể, này bốn phía gió, giống như liền đứng (là) đồng bọn của mình giống nhau.

Hắn theo bản năng điều động lên quanh thân chân khí, hình thành một bộ y phục giống nhau, Xuyên ở trên người của mình.

Thân thể của hắn đột nhiên bắt đầu giảm tốc độ, giống như trở nên nhẹ nhàng rất nhiều. Hắn cảm giác mình hình như là một mảnh lông chim giống nhau, có lẽ so với lông chim hơi chút nặng một chút đi. Thân thể hắn tiếp tục hướng về mặt đất rơi xuống, nhưng tốc độ chậm hơn rất nhiều.

Lý Phàm thử nhưng Chân khí thay đổi một chút hình thái, rất nhanh, này Chân khí chậm rãi đã hình thành một cái tam giác hình dạng, giống như cánh lượn giống nhau, kéo theo Lý Phàm thân thể, hướng về phía trước bay nhanh lượn trên không.

Ta đi ... Cái này cũng được sao?

Lý Phàm mất đi sợ cảm xúc, nhìn hắn lên dưới thân mặt đất, nhưng chân khí của chính mình đảm đương cánh lượn, xuyên qua tầng mây, hướng về mặt đất bắt đầu sẽ cực kỳ nhanh lượn trên không.

Nhưng này chỉ có thể làm cái giải trí hoạt động, chơi đùa có thể. Thực dựa vào thủ đoạn này rơi xuống đất, chỉ sợ hắn trực tiếp có thể rơi tới địa ngục đi. Lý Phàm đang đến gần phía dưới thành phố thời điểm, rốt cục giật lại của mình dù để nhảy.

"Phốc !"

Một đóa dù hoa trên không trung nở rộ, Lý Phàm cảm giác mọi cái đại thủ kéo mạnh lên thân thể của chính mình, đem hắn chánh chứ tốc độ thả chậm rất nhiều lần, rốt cục lấy một cái an toàn tốc độ, chậm rãi hướng về mặt đất rơi xuống.

Ở ánh trăng phụ trợ, Lý Phàm rơi xuống nhất tòa đại lâu trên lầu chót. Hắn cỡi của mình dù để nhảy, đi xuống, chỉnh sửa lại một chút của mình áo gió.

Nhảy xuống thời gian, góp thời lớn, quần áo đều cấp thời rối loạn.

Lý Phàm đứng ở nơi này tòa cao cao mái nhà, nhìn phía dưới xa hoa truy lạc thành thị, trong lòng khó tránh có chút thổn thức.

Thành phố A, ta Lý Phàm có thể lại đã trở lại ! Mịa, sau khi không bao giờ ... nữa tùy tiện chạy ra ngoại quốc rồi, thực hồ a, quả thực chính là cái chiều sâu hồ to !

Lý Phàm nhìn thấy này hơn mười tầng cao đại lâu, đi xuống dưới vừa nhìn, cơ hồ khiến người đầu hoa mắt choáng khoảng cách. Nhưng Lý Phàm vì kiểm tra lực lượng của chính mình, hắn hít một hơi thật sâu, sau đó hai chân dẫm nát đại lâu bên cạnh, cả người giang hai cánh tay, tiếp theo đột nhiên đi xuống nhảy.

Tiếng gió ở vang lên bên tai, Lý Phàm trong lúc nhất thời thậm chí có đó hưởng thụ cảm giác này.

Chân khí của hắn một cách tự nhiên mà chảy ra, bao vây lấy thân thể hắn. Lý Phàm đột nhiên giang hai cánh tay, Chân khí giống như một lớp màng giống nhau, liền tiếp lên cánh tay hắn cùng eo sườn, nhưng không khí chế trụ thân thể của chính mình !

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

156 thiếu gia

156 thiếu gia

Hắn tốc độ rơi xuống đột nhiên phóng chậm lại, bảo trì ở một cái có thể khống chế trong phạm vi. Lý Phàm thân thể trên không trung một phen, sau đó vững vàng dừng ở một chiếc Cayenne trên mái xe. Chiếc này Cayenne cũng không biết là người nào phú gia công tử xe, nháy mắt bị đâm đến xẹp một khối, phát ra chói tai báo nguy thét chói tai.

May mắn chung quanh không ai, Lý Phàm khinh khinh thè lưỡi, sau đó nhanh như chớp biến mất ở bóng đêm giữa.

Mà lúc này, ngồi xếp bằng ở gian phòng của mình dưỡng Cầm Y vệ cao thủ ngu tiết bỗng nhiên mở mắt.

Hắn đã trở lại, mà Lý Văn Trác hơi thở đã muốn biến mất.

Ngu tiết còn dư lại một con mắt như cũ xinh đẹp, ánh mắt của nàng lý lẽ ra khác quang mang, sau đó vươn tay ra, hướng bên cạnh trên tường chỉ.

Phía trên một cái đầu gỗ nhân bỗng nhiên phi xuống, rơi vào đến lòng bàn tay của hắn.

Ngu tiết đêm này nhân hướng trên mặt đất vung, theo bên cạnh góc sáng sửa lập tức đi tới nhất lưng gù thân ảnh của, quỳ rạp trên mặt đất, nhặt lên trên đất thê.

"Nghiêm Khải ... Đại nhân, ngài thật sự cần phải hắn đi sao?"

Thân ảnh ấy đứng (là) ngu tiết quân gia, ngu tiết Bình thường tích chữ như vàng, chủ yếu rất khó nghe đến nàng nói chuyện. Mà cái lão quân gia tên gọi Trung thúc, chặt đứt một bàn tay, một chân, là một người tàn tật. Nhưng hắn luôn luôn đi theo ngu tiết bên người, hầu hạ ngu tiết, coi như đúng (là) thông hiểu ngu tiết tâm tư.

"Người này công phu mặc dù không tệ, nhưng tính cách không chừng, khó có thể nắm chắc."

Trung thúc có chút lo lắng nói: "nếu để cho hắn đến chấp hành nhiệm vụ, lão nô lo lắng, hắn sẽ có thất bất công..."

Ngu tiết lại phát phát tay, Trung thúc gật đầu một cái, "Lão nô hiểu được, người lão nô kia phải đi thông tri người này."

Hắn lui về bò lên đi ra ngoài, mà ngu tiết một lần nữa nhắm hai mắt lại. Một lần kia bị thương rất nặng, nàng còn cần nghỉ ngơi điều tức một lát. Thật sự nếu không có thể diệt trừ Lý Phàm, nàng liền lo lắng nên tự mình xuất thủ.

Cầm Y vệ, tuyệt đối sẽ không buông tha bất kỳ một cái nào mục tiêu!

Sáng sớm hôm sau, Lý Phàm cười xe đi đón Lâm Nguyệt Tiên. Không nghĩ tới, vừa đến Lâm Nguyệt Tiên nhà dưới lầu, lại chứng kiến Lâm Nguyệt Tiên đứng ở cửa, hướng về phía chính mình thẳng phát tay.

Ánh mắt của nàng có chút khấn trương, giống như đang sợ cái gì.

Chẳng lẽ lại có người khi dễ Lâm Nguyệt Tiên hay sao? Lý Phàm nhất thời tỉnh tỉnh liền lên đây, cừ thật, nói như thế nào Lâm Nguyệt Tiên hiện tại cũng là mình bảo vệ, thậm chí có người dám khi dễ nàng, đây không phải động thổ làm nhà xúc phạm sao thái tuế sao!

Lý Phàm vén tay áo lên, đang định tìm xem đến đệ đúng (là) ai khi dễ Lâm Nguyệt Tiên, đúng lúc này, Lâm Nguyệt Tiên trong nhà cửa bị đẩy ra rồi, mẫu thân của nàng Viên Xuân Lệ thể nhưng không có đi đi làm. Đây phụ nữ trung niên liếc mắt một cái nhìn thấy Lý Phàm, Hời trong phòng quơ lấy cây lau nhà can, đi ra liền hướng hạ hướng.

"Bá mẫu, ngài, ngài làm cái gì vậy?"

Lý Phàm chứng kiến trận này trận, lúc ấy liền có chút ma quái.

"Thằng nhóc, ngươi dám lừa lão nương! Giả mạo phú nhị đại, còn hét lên của ta Mao Thái, lão nương đánh chết ngươi!"

Viên Xuân Lệ cũng không biết như thế nào hiểu rõ Lý Phàm thân phận, mang theo cây lau nhà can muốn đi lên đánh người. Lý Phàm cũng không thể cùng Lâm Nguyệt Tiên mẫu thân động thủ, chỉ có thể hốt hoảng trốn tránh, miệng còn nói nói: "bá mẫu, ngài hiểu lầm, ngài nghe ta giải thích!"

"Lão nương nghe cái bánh ! Ngươi còn muốn làm vận động phẩm bài , ngươi còn tặng lão nương đi Singapore lữ hành ! Lão nương liền áo tắm đều mua ! Thằng nhóc , hôm nay đánh không chết ngươi , lão nương ta với ngươi họ !"

"Mụ , ngươi đừng đánh nữa , việc này không thể trách Lý Phàm , đều là ta không được , là ta để cho hắn như vậy cùng ngươi nói ."

Lâm Nguyệt Tiên tiến lên ngăn đón , lại bị Viên Xuân Lệ đẩy ra .

"Thằng nhóc , ngươi tới cùng giao cho nữ nhi của ta thuốc cái gì thuốc mê rồi! Lão nương liền một đứa con gái như vậy , ngươi dám xuống tay với nàng , lão nương hôm nay với ngươi đồng quy vu tận !"

Lý Phàm khóc cười liên tục , đã biết đúng (là) trêu ai ghẹo ai , như thế nào mới vừa về nước liền trên quán như vậy một chuyện .

Mà chung quanh rất nhiều hàng xóm đều đã bị kinh động , sôi nổi đi ra xem náo nhiệt .

"Thằng nhóc , ngươi đừng chạy ! Cáp lão nương đứng lại !"

Viên Xuân Lệ hình như là cá nhân đến điên , mang theo cây lau nhà can liền đuổi theo Lý Phàm đánh . Lý Phàm Nhất Biên trốn tránh , Nhất Biên ở trong lòng suy nghĩ đối sách .

Nên làm cái gì bây giờ , như thế nào đối phó Viên Xuân Lệ?

Ngay tại hắn suy tính thời điểm , một chiếc màu đen xe Bentley bỗng nhiên lái tới , nhường mọi người sôi nổi cả kinh .

Bọn hắn tiểu tử này tới tàn địa phương , làm sao có thể sẽ có một chiếc xe Bentley dừng ở chỗ này đây? Chẳng lẽ là nhà đầu tư đến đây? Không có khả năng , nhà đầu tư cho tới bây giờ đều là để cho thủ hạ lại đây , Đinh Thiên mở Audi . Chiếc này chính là Tân Lợi a, lộ về màu đen giấy phép đầu rồi, tuyệt đối không phải người bình thường có thể lái nổi đấy!

Mà xe Bentley cửa xe mở ra , Vũ Phong đi xuống , đối với Lý Phàm cung cung kính kính khom người chào .

"Thiếu gia , thật xin lỗi, ta đã tới chậm."

Lý Phàm nhũn mảy , nhìn thấy hắn , thậm chí nói người này sao lại tới đây?

Mà Viên Xuân Lệ cũng ngăn cản cả người , xe Bentley dậm lái xe , quản Lý Phàm tên tiểu tử này kêu thiếu gia?

Không đúng , nàng ngày hôm qua đột nhiên nhớ lại phía trước hình như là gặp qua Lý Phàm , hơn nữa mặc nhị trung đồng phục . Cho nên hắn ý đặc biệt đi nhị trung tra một chút đệ tử danh sách , phát hiện này Lý Phàm quả nhiên là trường học một cái ở trường sinh ! Hơn nữa nghe mấy đồng học nói , hắn ở trường học chính là cái tác oai tác phúc tiểu bá vương , cũng không phải là cái gì phú nhị đại !

Đây mới là nhường Viên Xuân Lệ tức giận lý do , chính mình sống nhiều năm như vậy , lại bị một cái thằng nhóc cấp cho !

Nhưng giờ này khắc này , chiếc này màu đen xe Bentley giống như lại lật đổ thế giới của nàng xem .

"Thiếu gia , xin hỏi ngài có phiền toái gì sao?"

Vũ Phong hỏi.

Lý Phàm chớp mắt , này Lưu Hâm Nam còn thiếu chính mình sáu vạn đồng! Vốn là muốn đưa Viên Xuân Lệ đi Singapore lữ hành, bây giờ không phải là vừa lúc sao?

"Vị này chính là ta bá mẫu , Viên Xuân Lệ , Viên nữ sĩ ."

Lý Phàm lập tức cấp Vũ Phong đưa mắt liếc ra ý qua một cái , "Ta không là để phân phó qua , cho các ngươi hôm nay tới đón Viên nữ sĩ đi Singapore chơi một vòng sao? Như thế nào mới đến?"

"Thực xin lỗi thiếu gia , cái này giúp thiếu gia an bài ."

Vũ Phong gọi điện thoại đã đi , mà Lý Phàm có chút áy náy Địa đối Viên Xuân Lệ nói nói: " bá mẫu , thật xin lỗi, thật sự của ta đúng (là) lừa ngài . Kỳ thật ta không phải sinh viên , chỉ đúng (là) một học sinh trung học . Lúc ấy cũng là sợ ngài lo lắng , cho nên mới ra hạ sách này , thật sự thực xin lỗi ."

"A, chưa, không có việc gì ... Hải tử ngươi động không nói sớm..."

Viên Xuân Lệ chỉ cảm thấy thế giới biến hóa quá nhanh , không đợi nàng phản ứng hiểu được , lại một chiếc Mercedes chậm rãi lái tới , Vũ Phong thay Viên Xuân Lệ mở cửa xe ra .

"Viên nữ sĩ , xin người lên xe đi , sự tình phía sau liền giao cho chúng ta đến sắp xếp xong xuôi , cam đoan ngài có một chuyến tốt đẹp chính là Singapore hành trình ."

"Kia , ta đây lấy hai bộ y phục ..."

"Đi theo hết thầy đồ té nhuyển chúng ta đều giúp ngài chuẩn bị , ngài mặc dù hường thụ ngài lữ hành thì tốt rồi . Chúng ta lúc trước hướng sân bay , bay đi Singapore chuyên cơ đã tại Đẳng ngài ."

Vũ Phong không hổ là chuyên nghiệp bảo tiêu , này trả lời một bộ một bộ, nhưng Viên Xuân Lệ có điểm không rõ .

Lâm Nguyệt Tiên cũng là có đó khiếp sợ trong đó, mà Viên Xuân Lệ đã bị mời lên Mercedes .

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

157 Đại Nhật Như Lai Tâm Kinh

157 Đại Nhật Như Lai Tâm Kinh

Lý Phàm trấn an Lâm Nguyệt Tiên một phen , thì không cần không đi theo chiếc này màu đen xe Bentley .

Quả nhiên , hần ngồi vào trong xe lúc sau , mỗ cái nữ nhân xinh đẹp đang ngồi ở đối diện với nàng .

Nữ nhân này không phải ai khác , đúng là hần ngày nhớ đêm mong , hận không thể lột da trừu cốt Luru Hâm Nam .

"Một ngày không thấy , có phải hay không nhớ ta đây?"

Luru Hâm Nam ngồi ở Lý Phàm đối diện , "Người xem ánh mắt của người , giống như hận không thể đem người già ăn giống nhau."

"Đó là đương nhiên a, ta hiện tại vô cùng nhớ người , muốn người nghĩ đều phải không ngủ yên giấc ."

Lý Phàm lúc nói chuyện , đều cắn răng nghiền lợi .

"Ai nha nha , ta biết ngay. Bỏn tiểu thư này mị lực a, thật sự là quá . Có đôi khi chính mình đều vô cùng phiền não , nhưng người nào nhường bỏn tiểu thư thiên sinh lệ chất đâu rồi, chỉ có thể chậm rãi thói quen sao ."

". . ."

Lý Phàm thiếu chút nữa học máu , này Luru Hâm Nam cũng quá tự luyện điểm đi.

"Người là bộ dạng rất phiêu lộng , có đôi khi ta nhìn thấy người , trong lòng liền một trận lo lắng ."

"Thật vậy chăng?"

Luru Hâm Nam tựa hồ có hơi vui vẻ bộ dáng , mà Lý Phàm còn nói nói: " không lừa người , bởi vì ta mới trước đây ở tại nông thôn , trong nhà nuôi một đầu con lừa , theo ta cảm tình cực kỳ tốt . Sau lại nó chết rồi , ta nhìn thấy người , liền nghĩ đến nó , nhìn không được nhớ lại âm áp Đồng Niên ."

"Lý Phàm ! Ta đi đại gia người !"

Luru Hâm Nam thiếu chút nữa theo trong xe nhảy dựng lên , nếu không có bằng gánh vác , nàng phỏng chừng đã muốn lên trời .

"Người nha trong mồm chó nhả không ra ngà voi !"

"Xà hạt nữ , người cũng quá không kiên nhẫn , nói hai câu muốn bay lên ."

Lý Phàm cười lạnh một tiếng , "Bất quá người không muốn qua , người nhìn thấy kết quả của ta là cái gì không?"

"Mọi người có thể là bạn tốt , ta tại sao phải sợ nhìn thấy người?"

Luru Hâm Nam tựa hồ nhớ ra cái gì đó , lại thần nhiên cười , cũng không tức giận .

"Bạn tốt? Ta chỉ là một nho nhỏ đệ tử , sao có thể trở thành Đại tiểu thư bằng hữu của ngài. Ta ta cảm giác không là bằng hữu , ta hẳn là chủ nợ mới đúng ."

"Lời này liền không đúng đi."

Lưu Hâm Nam nhướn mày lên mao , "Của ngươi sáu vạn đồng không phải là vì cấp cái kia lão bà an bài Singapore lữ hành sao , ta đã giúp ngươi sắp xếp xong xuôi a . Cao nhất Singapore hành trình , ngươi kia sáu vạn đồng căn bản cũng không đủ tiêu mất . Còn dư lại , bốn tiểu thư giúp ngươi ra . Ai bảo Mọi người là bằng hữu đâu rồi, bốn tiểu thư chính là thiện lương như vậy."

"Lưu Hâm Nam , ngươi không cần theo ta đùa giỡn đa dạng ."

Lý Phàm một bàn tay giơ lên , chứng kiến hần cánh tay kia , Lưu Hâm Nam tựa hồ theo bản năng chiến run một cái .

"Ngươi có biết , ta muốn giết ngươi , động động ngón tay sẽ tốt hơn . Mà sự kiên nhẫn của ta cũng là có hạn độ , nữ nhân , không cần cố gắng khiêu chiến ta !"

"Ngươi kích động cái gì sao , còn nói ta không kiên nhẫn đâu rồi, hiện tại không kiên nhẫn chính là ngươi nha."

Lưu Hâm Nam dù sao cũng từng thấy vài lần các mặt của lớn xã hội người , nằng làm cho mình tỉnh táo lại , sau đó tiếp tục đối Lý Phàm nói nói: " lời của mình đã nói , mình cũng đã quên?"

"Hừ!"

Lý Phàm hừ lạnh một tiếng , buông xuống Hữu Thủ , Lưu Hâm Nam rõ ràng nhẹ nhàng thở ra .

"Ngươi là muốn hỏi truyền quốc ngọc tỷ đúng không , của ta chủ nợ tiên sinh?"

Lưu Hâm Nam nói nói: " đã muốn đặc biệt tưởng nhớ hỏi ta rồi, đúng không?"

"Cầm đồ đặc của ta , còn không cho ta hỏi sao?"

Lý Phàm châm chọc thuyết nói: " còn nhớ rõ ngươi lời của mình đã nói ấy ư , nói truyền quốc ngọc tỷ để lại ở chỗ này của ta là được , thật sự là nói lời hay a, ta làm khi đều cảm động ."

"Lý Phàm , chuyện này đâu rồi, đúng (là) bốn tiểu thư lừa ngươi ."

Lưu Hâm Nam nhún nhún vai , "Nhưng lúc đó nếu không nói như vậy , ngươi cũng sẽ không đem truyền quốc ngọc tỷ giao cho ta . Mà nếu như ngươi đúng (là) tin tưởng lời của ta , ta có thể thực trắng ra nói cho ngươi biết . Chính mình bản nhân , đối khối này truyền quốc ngọc tỷ , không có hứng thú ."

"A ! Ngươi đoán thử coi , ta còn tin hay không ngươi?"

"Ngươi không tin ta cũng hết cách rồi, nhưng đây là sự thật ."

Lưu Hâm Nam tựa hồ cũng không còn cưỡng cầu Lý Phàm tin tưởng nằng , "Nhưng ta nếu là trong lòng có quỷ , tự nhiên cũng không dám tới gặp ngươi . Nếu tới gặp ngươi , liền tự nhiên có nắm chắc ."

"Ngươi đã không có hứng thú , lại vì sao dựa dẫm vào ta cấp trộm đi?"

Lý Phàm truy vấn .

"Lý Phàm , ngươi có thể không biết khối này truyền quốc ngọc tỷ sau lưng ý nghĩa ."

Lưu Hâm Nam thanh âm đề thấp xuống dưới , vẻ mặt trở nên nghiêm túc , "Khối này truyền quốc ngọc tỷ , bất kể là đối với các ngươi võ lâm , hay là đối với chúng ta thương chính , đều có được rất trọng yếu ý nghĩa . Có thể nói , chỉ cần là cái đầu óc người bình thường , đều cũng muốn đem nó làm của riêng ."

"Ý lời này của ngươi ta hiểu rồi, ngươi nói là đầu óc ngươi không bình thường ."

"Ngươi nằm mơ đi, ta chỉ có thể coi là ví dụ ngoại ."

Lưu Hâm Nam liếc mắt , "Này truyền quốc ngọc tỷ ở trong tay ta , chỉ có thể là một khối nặng thủ sơn dụ ! Ngươi nghĩ rằng ta và ngươi muốn sao , ta đẩy đi ra cũng không kịp . Nhưng , thứ này cũng không có thể phóng ở trong tay ngươi , ngươi kinh nghiệm giang hồ quá ít , sẽ cho chúng ta đều đưa tới họa sát thân !"

"Có ý tứ gì , nói rõ một chút ."

"Được , ta đây liền nói thẳng ."

Lưu Hâm Nam lấy ra một tấm hình , đặt ở Lý Phàm trước mặt , đúng là truyền quốc ngọc tỷ ảnh chụp .

"Này truyền quốc ngọc tỷ , nghe nói bên trong cất giấu Đại Minh triều bảo tàng . Năm đó Sùng Trinh hoàng đế trước khi chết , đem Đại Minh triều bảo bối đều cấp dấu ở bên trong . Trước người ở Sơn Điền Nhất Phu kia nhìn qua chút đồ vật kia , đối này bảo tàng mà nói , bất quá là không đáng kể thôi ."

"Ta đi . . . Khoa trương như vậy?"

"A , hửn một cái nhỏ nhỏ NB người làm ăn , cất chứa sao có thể so được với một cái lớn như vậy để quốc !"

Lưu Hâm Nam bĩu môi một cái , "Cái kia cái bên trong bảo khố , cũng này truyền quốc ngọc tỷ tính là đồ thật . Mặt khác đại bộ phận đều là hàng nhái gì đó , không bao nhiêu tiền ."

Cmn , chính mình còn chuẩn bị sau khi đi cầm về đâu rồi , nghe Lưu Hâm Nam vừa nói như thế , Lý Phàm cũng có chút tiết khí . Bất quá hửn nghĩ lại , Lưu Hâm Nam nói sẽ thật sự sao? Nàng nếu là muốn độc chiếm bảo khố đây? Bất kể như thế nào , cùng nữ nhân này giao tiếp , hãy cùng cùng mà quý giao dịch giống nhau , cần đảm bảo yên tâm 100% mất.

"Chính là bảo tàng còn chưa tính , cũng sẽ không khiến các người người trong võ lâm liên quan tiến vào ."

Lưu Hâm Nam gỡ tấm hình này , "Quan trọng nhất là , này trong bảo tàng còn bày đặt một quyền nghe nói là trong chốn võ lâm chí bảo , hạng nhất tên là 《 Đại Nhật Như Lai tâm kinh 》 tuyệt học !"

"Đại Nhật Như Lai Tâm Kinh?"

Lý Phàm do dự một chút , muốn hay không Hỏi đi hỏi một chút Mộ Dung Anh?

"Bỏn tiểu thư tuy rằng không ở trong võ lâm , lại cũng nghe qua một ít nghe đồn . Nghe nói bí tịch này là một võ lâm quái tài phát minh , hửn dựa vào một chiêu này đánh bại thiên hạ vô địch thủ , nhưng lại gọn gàng trường thọ thuật . Nghe nói tu luyện bí tịch này , có thể nhường Chân khí không chém làm tự mình rửa cốt phạt tùy , vĩnh trú thanh xuân , trường sanh bất lão ."

"Vô nghĩa , thật muốn có lợi hại như vậy , người nọ chẳng phải là sống đến nay ! Loại này giang hồ tung tin vịt , há có thể tin tưởng !"

"Mặt sau có thể là trên phổ đồn đãi , nhưng luyện thành này công có thể thiên hạ vô địch , thật thật sự ."

Lưu Hâm Nam nhìn thấy Lý Phàm , "Một môn làm cho người ta thiên hạ vô địch võ công của , Lý Phàm , chẳng lẽ người không có hứng thú sao?"

43368399

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

158 bí mật ngọc tỷ truyền quốc

158 bí mật ngọc tỷ truyền quốc

Lý Phàm đích thật là tâm động .

Thân làm một người người trong võ lâm , chưa từng không muốn thiên hạ vô địch?

Hửn muốn dùng công phu của chính mình , đã bại Mộ Dung Anh , đã bại Giang Phong , đã bại cái kia chán ghét Mộ Dung Bác ! Hửn hi vọng thành vì thiên hạ mạnh nhất Vũ Đẩu gia , Thiên Hạ Vô Song , xưng bá võ lâm ! Nam nhân nào không có dã tâm? Mà Lý Phàm đã tâm cho tới bây giờ cũng không nhỏ ! Có câu nói tốt , đánh lợi hại nhất Boss , phao xinh đẹp nhất nữ nhân ! Đây mới là cuộc sống người thắng a !

Nếu không phải như vậy , hửn cũng sẽ không lôi kéo Hoàng Lão , Bạch Lâm Lạc , Quan Văn Bảo làm một trận điểm đại sự .

"Đừng nói là nguoi, cho dù là bỗ tiểu thư, nghe được có thể luyện thành thiên hạ vô địch thần công, cũng là thực hứng thú. Chẳng qua, bỗ tiểu thư biết, này lấy các thứ ra, tuyệt đối sẽ khiến cho một hồi Tinh Phong Huyết Vũ! Muốn có được này bảo tàng, chúng ta cần tuyệt đối giữ bí mật, cần hợp tác!"

"Ý của nguoi là, liên thủ với ta tìm được này bảo tàng, sau đó chia đều?"

Lý Phàm đã biết rồi Lưu Hâm Nam ý tứ của.

"Là (vâng, đúng)."

Lưu Hâm Nam gật gù đầu, "Ta đã tìm mấy tin được chuyên gia giúp ta ở phân tích này truyền quốc ngọc tỷ, phá giải ra tàng bảo đồ bí mật. Nhưng chỉ dựa vào ta một người, hoặc là của ta đoàn thể, ta không có biện pháp mở ra truyền thuyết này trung cất giấu bảo khố Long huyết."

Nàng nhưng thật ra thực thẳng thắn thành khẩn, "Trên một đường này sợ là sẽ phải có rất nhiều cao thủ chặn đường, ta cũng cần nguoi, còn có Quan Văn Bảo tới giúp ta."

"Nguoi nói là, Quan Gia tiêu cục?"

"Đúng, này có thể thành cho các nguoi người thứ nhất công tác. Áp một chuyên người tiêu, chính là ta. Đem ta đưa Long huyết nơi đó, sau đó thù lao của các nguoi, trừ bỏ một số không nhỏ phí tổn, còn có quyền kia 《Đại Nhật Như Lai tâm kinh》."

Nghe, tựa hồ là song doanh. Nhưng là cùng Lưu Hâm Nam nói chuyện làm ăn, tổng hội trong lúc vô tình có hại.

"Ta liền nói thẳng đi, ta đối với nguoi, không tin được."

Lý Phàm thẳng thắn.

"Ta hiểu được, nhưng hai người chúng ta bây giờ là trên một sợi thừng châu chấu."

Lưu Hâm Nam cũng nhìn như thực thành khẩn nói nói: "mà ta người như thế cũng không có gì võ học bản lĩnh, nguoi coi như cho ta thần công, ta cũng vậy luyện không biết. Cho nên, ta đối thần công tuy rằng hâm mộ, cũng không lòng mơ ước. Lý Phàm, bỗ tiểu thư gặp qua rất nhiều người, xem qua rất nhiều việc. Ta dám nói, nguoi là một cái có dã tâm nam nhân, hơn nữa là phi thường lớn lớn vô cùng dã tâm. Cơ hội này liền xảy ra trước mặt nguoi, truyền quốc ngọc tỷ là chúng ta kết phùng trộm ra tới, hiện tại chúng ta kết phùng đi lấy bên trong bảo vật, điều này chẳng lẽ có cái gì không công bình sao?"

Tuy rằng Lý Phàm đối với mình thất hiệp kinh có trăm phần trăm tự tin, nhưng hắn vẫn đối cửa này cái gọi là thiên hạ vô địch thần công có hứng thú rất lớn. Nói không chừng, môn thần công này lý có đồ vật gì đó có thể trợ giúp của mình thất hiệp kinh đây? Tựa như Tiểu Vô Tướng Thần Công, Kim Cương Phục Ma lực giống nhau.

Của mình thất hiệp kinh, ừm có vô hạn có thể.

"Xà hạt nữ, nguoi bấy ta nhiều lần lắm rồi."

Lý Phàm thật là có điểm khó mà tin được Lưu Hâm Nam, nói nàng đúng (là) một con rắn độc, không có chút nào quá đáng.

"Tựa như ta nói, Mọi người đúng (là) trên một sợi thừng châu chấu, đây là nguoi cùng ta cơ hội duy nhất."

Lưu Hâm Nam trong mắt lóe ra một nét thoáng hiện tinh quang, "Ta cũng cần thông qua cơ hội lần này để chứng minh, coi như không gả cho tên kia, ta cũng vậy có thể làm cho gia tộc phát triển rất tốt!"

Theo Lưu Hâm Nam trong ánh mắt, Lý Phàm cảm thấy một loại cảm giác quen thuộc.

Một khắc này, hắn giống như thấy được Mộ Dung Anh ánh mắt của.

Lưu Hâm Nam tuy rằng lòng dạ rắn rết, nhưng thuộc về cùng Mộ Dung Anh tính cách không sai biệt lắm, đều hi vọng làm một người phụ nữ mạnh mẽ đi. Chẳng qua Mộ Dung Anh thiên phú kỳ tài, càng thêm khí phách. Mà Lưu Hâm Nam chỉ là một cái bình thường nữ nhân, vì có thể có được nhiều người hơn cho phép, cần phải bỏ ra cũng càng nhiều.

Hai cái đồng dạng bối cảnh ở dưới nữ nhân, để chứng minh chính mình, đi lên hai cái hoàn toàn con đường ngược lại.

"Được rồi, ta đây nên đáp ứng nguoi."

Lý Phàm quyết định bỏ một hồi, chuyện này thật sự rất hấp dẫn hắn.

"Hợp tác vui vẻ."

Lưu Hâm Nam khoe miệng rớt cục một lần nữa hiện lên tươi cười, "Chuyện này coi như trước nói xong rồi, chò ta trước khi lên đường, ta sẽ đến thông tri của nguoi. Tiếp theo, nguoi phải thực hiện người kia ước định."

"Cái gì ước định?"

"Ước định, cái gì ước định?"

Lý Phàm tựa hồ có hơi dễ quên, mà Lưu Hâm Nam bữu môi một cái, "Người nhất định là cố ý, Hừ! Đừng quên, người còn thiếu ta 50 vạn đâu rồi, muốn thay giáo ta huấn một người!"

"Được, lấy người tiền tài trừ tai họa cho người."

Việc này đúng (là) sớm nên đáp ứng qua Lưu Hâm Nam, vì cùng nàng không ai nợ ai, chuyện này Lý Phàm phải đi làm!

"Được, người nhiệm vụ hôm nay chính là đóng giả bạn trai của ta, theo ta tham gia một cái so sánh cao đẳng lần đích tụ họp. Tối tụ họp lên, ta cho người đánh ai, người liền đánh."

"Ồ ồ ồ, ta đây phải mặc khéo điểm sao?"

Lý Phàm hỏi.

"Không cần, mặc càng rách nát càng tốt."

Lưu Hâm Nam khoe miệng tươi cười nhìn qua đúng (là) như vậy tả ác.

"Kia ta hiểu được, đánh tới trình độ nào, đúng (là) bán thân bất toại, vẫn là toàn thân tê liệt? Đây tiền thuốc men, đều là người phụ trách đến bồi thường chứ?"

"Có hán kêu cha gọi mẹ là đến nơi."

Lưu Hâm Nam yêu cầu cũng không phải Cao, "Nhưng mà, bốn tiểu thư lần này không gài người, trước nói rõ với người. Bên cạnh hán chính là có một cao thủ, người phải cẩn thận nhiều hơn."

"Cao thủ, Cao tới trình độ nào?"

"Ngô... Cũng so với bình thường người lợi hại một chút đi."

Lưu Hâm Nam bốc lên hai ngón tay, bày ra một cái đặc biệt Tiểu đích thủ thế.

"Đó không thành vấn đề a, bao ở trên người của ta."

Lý Phàm cười ha ha một tiếng, "Xà hạt nữ, người cứ yên tâm đi, con người của ta cái khác không dám nói, sống cực kỳ tốt!"

"Người nằm mơ đi, kia bốn tiểu thư buổi tối tới đón người. Vũ Phong, sang bên ngừng, để cho hán xuống xe."

"Ồi chào ôi chào ôi chào? Không để cho ta tặng tới trường học sao?"

"Đừng đùa, này cũng không phải xe taxi."

"Móa, tặng Phật còn đưa đến tây!"

"Người cũng không phải Phật, tái kiến."

Lưu Hâm Nam thực đem Lý Phàm cấp thỉnh xuống xe, mở ra Tân Lợi nghênh ngang rời đi.

Này nữ nhân đáng chết, một phút đồng hồ đều không cho hán sống dễ chịu, hai người thật sự là tổ tiên cừu nhân. Bọn hán Thượng Nhất Thế rốt cuộc là cái gì thù cái gì oán!

Vẫn là Mộ Dung Anh tốt... Tuy rằng bá đạo điểm, nhưng có đôi khi vẫn là thực quan tâm của mình nha.

Bất quá nơi này cách trường học cũng không phải rất xa, Lý Phàm một đường chạy chậm, tranh thủ không đến muộn. Truyền quốc ngọc tỷ chuyện này, chính mình còn phải cùng Tiểu Tứ mắt bọn hán bàn bạc kỹ hơn hạ xuống, miễn có ăn Lưu Hâm Nam này xà hạt nữ thiệt thòi!

Ngay tại hán chạy đến trước cửa trường mất thời gian, theo bên cạnh trong ngõ hẻm đột nhiên lao tới một chiếc màu đen Toyota bá đạo, cùng lấy ra khỏi lòng hấp dẫn thú giống nhau, một đầu hướng về Lý Phàm vọt tới!

Mặc dù là ban ngày, nhưng đầu xe đèn lớn lại lượng đáng sợ, lóa Lý Phàm ánh mắt của, nhường Lý Phàm theo bản năng đem nhãn cầu nhắm lại.

Hết thấy liền phát sinh ở trong điện quang hỏa thạch, Đẳng Lý Phàm tỉnh táo lại thời điểm, chiếc này màu đen Toyota bá đạo, đã muốn vọt tới trước mặt của hán, một giây sau liền gặp đến đáng sợ tiếp xúc thân mật!

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

159 đúng (là) Vàng , sẽ có lúc phát sáng

159 đúng (là) Vàng , sẽ có lúc phát sáng

Này Toyota bá đạo sắp xếp lượng cùng Mã Lực phòng chừng cũng không thấp , nháy mắt gia tốc lên kinh lớn đến kinh người , nếu đụng vào Lý Phàm thân mình , Lý Phàm không chết cũng phải tàn phế !

Nhưng hào là tốt rồi ở , Lý Phàm là một Vũ Đầu gia ! Hơn nữa là một cái Đẳng Đường Nhập Thất Vũ Đầu gia !

Ngay tại Toyota bá đạo lập tức đích thân lên Lý Phàm trong nháy mắt đó , toàn bộ thế giới tốc độ chảy giống như đều chậm lại . Lý Phàm trong khoảnh khắc tiến vào Hùng Kích thuật trạng thái , một cái tát vỗ vào này chiếc xe việt dã đầu xe .

"Àm!"

Lý Phàm cảm giác lực lượng khổng lồ đánh thẳng vào cánh tay của mình , nhưng chân khí của hắn cũng không phải ngồi không , điên cuồng tưới ở bàn tay của hắn giữa ! Lý Phàm giống như là đánh ra một quả đạn pháo giống nhau , Kim Cương Phục Ma lực dung nhập Hùng Kích thuật , đã tràn ngập phá hư cùng nổ mạnh lực ! Hắn một tát này mang ra chân khí khổng lồ , khắc ở trên đầu xe !

Hùng Kích thuật Đại Hùng Vương ấn !

"Đùng!"

Này màu đen xe việt dã ngu dốt một chút , không khoan nhượng dừng ở nơi đó , một cm khoảng cách đều không thể đi tới ! Theo sau , xe việt dã thân xe bắt đầu sụp đổ , bánh xe đều băng bay ra ngoài , trước mặt bị Lý Phàm một cái tát chụp hồm vào , rồi sau đó gang leng keng một tiếng bay ra .

Trên xe thủy tinh tất cả đều nổ tung , mảnh kiếng bẻ bay khắp nơi đều là .

Thật tốt nhất lượng việt dã xa , bị Lý Phàm một cái tát đánh thành sắt vụn !

Động cơ thượng cũng bắt đầu mạo hiểm khói đen , mà bên trong lái xe là một chừng hai mươi chàng trai , Đầu Phát nhiễm được màu sắc rực rỡ , bị tức túi cấp chấn được nghiêm nghiêm thực thực , khóa tại chỗ ngồi thượng .

"Người là mở xe vẫn là giết người à?"

Lý Phàm buông xuống bàn tay của mình , hồ khẩu hơi có chút run rẩy , bất quá cũng may, cũng không có đối với hắn tạo thành cái gì quá sâu ảnh hưởng .

"Sau khi lái xe coi chừng một chút , ngu ngốc ."

Tài xế kia cũng không biết có phải hay không là bị chấn ngất đi , Lý Phàm cũng lười để ý đến hắn , nhiều hơn nữa cọ xát một hồi liền đến muộn ! Thường Xuân Hi người này có thể sẽ không tin tưởng mình là đâm xe rồi , hắn ma lưu Địa chạy trở về bên trong phòng học , đem chiếc này báo phở xe việt dã ném vào nơi đó .

Lần trước cuộc thi thắng trường học lúc sau , trường học này cũng không còn tiếp tục nhằm vào Lý Phàm , hiệu trưởng phòng chừng đang nổi lên cái gì đại chiêu . Thường Xuân Hi đối Lý Phàm vẫn là soi mói thái độ , Lý Phàm vừa vào cửa , hắn liền quở trách Lý Phàm Đầu Phát quá dài , không giống cái đáng về học sinh .

"Ta hiện tại cũng mau Bản Thốn rồi, tiếp tục cạo tọt thành Ngốc Tử rồi."

Lý Phàm cũng là một người duy nhất dám trực tiếp cùng Thường Xuân Hi tranh luận người , "Thường lão sư , nơi này là trường học cũng không phải ngục giam , ta còn không nên cạo cái đầu bóng lưỡng mới có thể đến sao?"

"Lý Phàm , người đừng ở chỗ này theo ta cưỡng , người sẽ hối hận một ngày ."

Thường Xuân Hi trong lòng cũng thập phần khó chịu , hắn thấy thế nào Lý Phàm như thế nào khó chịu , hắn giống như là một cây châm , đâm ở trong

ánh mắt của mình . Mà chính mình nếu không bắt hấn cho đá ra trường học , hiệu trưởng sớm muộn gì cũng phải đối với chính mình mất đi tin tưởng .

Nhất định phải tìm được nhất cái biện pháp , đem tiểu tử này cấp đuổi đi !

Này trường học , với hấn đối với ta , có ta đối với hấn !

"Cái kia . . . Thường lão sư , ta có thể đi học sao?"

Mới tới mỹ nữ lão sư Liêu Vô Song còn đứng ở cửa lớp học , có chút khiếp khiếp nhìn thấy mặt đen Thường Xuân Hi .

"A, Liêu lão sư ngài đã tới a . Ngài mau mời mau mời . . . Hôm nay người trực nhật là ai , bụi giảng lau như thế nào như vậy không sạch sẽ , nhanh chóng cho ... nữa Liêu lão sư chà xát ! Còn có người đó , người đi cấp Liêu lão sư thật lướt , đồng nhất sẽ Liêu lão sư khát làm sao bây giờ?"

Nhiều cái đệ tử bị Thường Xuân Hi chơi đùa mang lý mang ngoại, Liêu Vô Song vội vàng nói , "Không cần không cần . . . Như vậy rất tốt . . ."

"Ai nha , Liêu lão sư người đừng khách khí , những học sinh này phải rèn luyện bọn hấn ! Người cho bọn hấn đi học vất vả như vậy , bọn hấn làm chút chuyện cũng là việc nên làm ."

Lý Phàm lật ra cái lườm nguyệt , này thối sòa bức , gây sức ép đệ tử đòi hảo muội tử , cũng là thiên cổ đầu số một .

"Mọi người không phải làm , đều trở về đi , chúng ta trước dành thời gian đi học ."

Nhìn thấy mấy một học sinh tại nơi vội chết bận việc Địa làm vệ sinh , Liêu Vô Song trong lòng không đành lòng , nói .

"Mấy người các người động tác nhanh nhẹn điểm , không thấy Liêu lão sư cũng chờ nóng nảy sao ! Thật là đàn , như vậy điểm sống đều không làm xong . Các người ở nhà cũng là làm như thế sống?"

Các học sinh tức giận hường trong bụng nuốt , mà Liêu Vô Song cũng không có biện pháp khuyên nữa , đành phải Đẳng của bọn hấn đem băng đen bụi giảng mặt đất đều sáng bóng không nhiễm một hạt bụi , lại đánh tới trà nóng thủy , Thường Xuân Hi lúc này mới lưu luyến địa xuất phòng học .

"Tốt lắm , mọi người chúng ta đi học đi ."

Liêu Vô Song giảng bài cố gắng nhận chân , coi như Lý Phàm không thừa nhận cũng không được , nàng giảng Anh ngữ đích xác có phương pháp thật tốt , đem khô khan một môn ngôn ngữ khóa nói thập phần sinh động .

Này Liêu Vô Song tựa hồ đang nước ngoài cuộc sống qua , tổng hội xuất ra một ít nước ngoài tình hình thực tế cảnh, tiến hành tại hiện trường bắt chước .

"Liêu lão sư , ta có thể hỏi ngài một chuyện không?"

Bạch Lâm Lạc thích nhất chính là Anh văn , hấn nhin không được giờ tay lên , phát khởi hỏi .

"Bạch Lâm Lạc đồng học , người hỏi đi ."

"Liêu lão sư , ngài trước kia là ở nước ngoài đã du học sao?"

Tiểu Tử mắt đầy hạ mắt kiếng của mình , hỏi trong lòng nghi vấn , "Ngài khẩu ngữ thật là hết sức nói , một ngum tiêu chuẩn đẹp thức Anh ngữ , người không biết , còn tưởng rằng ngài là quốc tịch Mỹ Hoa kiều!"

"Ta trước kia ở Mĩ Quốc Colombia đại học học bài ."

Liêu Vô Song có chút ngại ngại Địa nở nụ cười .

"Thật sự nha?"

"Lão Sư , cuộc sống nước ngoài có phải hay không cực kỳ tốt à?"

"Có hay không bản nhau chẳng hạn?"

Các học sinh lập tức đều tò mò , một đám cũng không giờ tay , người một lời ta một câu hỏi han . Liêu Vô Song có chút mặt đỏ , nàng nói nói mấy câu , nhưng đều bị tiếng ồn ào che mất .

"Đều chó ồn ào !"

Lý Phàm đột nhiên hét lớn một tiếng , "Cả đám đều điên rồi?"

Lý Phàm lực uy hiếp so với tiểu đội trưởng mạnh hơn gấp trăm lần , hấn đồng nhất giọng , tất cả mọi người không dám lên tiếng nữa , lớp lập tức yên tĩnh trở lại . Liêu Vô Song có chút cảm kích nhìn Lý Phàm liếc mắt một cái , sau đó nói , "Các học sinh , ta biết các người rất tò mò , nhưng vấn đề cần từng

"Cmn !"

Lý Phàm chấn động , "Mày cũng quá Trọng khẩu vị đi! Liền Thường Xuân Hi người như thế đều không buông tha ! Cái kia tên béo da đen , có thể đè chết người a đại ca !"

"Cút đi a !"

Bạch Lâm Lạc dờ khóc dờ cười , "Ai sẽ thích cái kia quý a ! Ta thích chính là chúng ta Liêu lão sư . . ."

"Ồ ồ ồ , kia còn tạm được ."

Lý Phàm gật gật đầu , "Liêu lão sư ngực thật lớn , ta mắt liếc một cái , được có 36D , đúng (là) cố gắng nhận người thích ."

"Người rất bản !"

Bạch Lâm Lạc khinh bỉ nhìn thấy Lý Phàm , "Ta là thường thức Liêu lão sư Anh văn trình độ , còn có nàng thuần chánh khẩu âm , cùng với tư tưởng của nàng , giác ngộ . . . A . . ."

"Ta hiểu rồi, trong mắt người tình biến thành Tây Thi ."

Lý Phàm cười hắc hắc , "Hiện tại cho dù là Liêu lão sư phóng cái rắm đều là hương, đúng không?"

"Ta với người không có cách nào khác trao đổi !"

"Tốt lắm tốt lắm, người đã thích, phải đi người can đảm theo đuổi đi!"

Lý Phàm vỗ vỗ Bạch Lâm Lạc bả vai , Bạch Lâm Lạc đã có điểm ngại ngùng.

"Ta...ta không tốt lắm ý tứ . . . Dù sao cũng là chúng ta Lão Sư . . ."

"Nàng cũng không còn lớn hơn vài tuổi , không rất tốt sao ."

Lý Phàm lại thờ ơ nói nói: " người phải nắm chặt a Tiểu Tứ mắt , như loại này mặt trẻ cự - nữ em gái , hiện tại không dễ tìm rồi. Hai ngày trước Vương Cường còn đẩy đưa chúng ta Liêu lão sư đầu rồi, bị ta cấp hù chạy ."

"Ta...ta viết phong thư tình . . ."

Bạch Lâm Lạc có chút nhăn nhó mà từ trong bàn sách lấy ra một phong thom ngào ngạt giấy viết thư .

"Lau , người là khó chịu nướng pháo , sớm liền chuẩn bị xong chưa , còn tại đây kia trang thuần khiết !"

Lý Phàm đoạt lấy giấy viết thư , "Nhường ta nhìn xem, người có thể viết ra gì tao lắng gì đó!"

Bạch Lâm Lạc cũng không còn tức giận , mặc cho Lý Phàm đoạt mất . Nhưng Lý Phàm nhìn thoáng qua liền choáng váng , phía trên này tất cả đều là Anh văn , mình cũng liền nhận được một hai cái từ đơn , tri thức đo xong toàn bộ vượt quá hẳn hiện tại sửa có trình độ a !

"Được a Tiểu Tứ mắt , người thích hợp muốn làm công tác tình báo a ."

Lý Phàm đối với ngọn đèn nhìn thoáng qua thư này giấy , "Mặt trên thứ này ai có thể đọc được a !"

"Liêu lão sư có thể xem hiểu là đến nơi . . ."

Bạch Lâm Lạc thì thảo nói nói: " nàng , nàng chỉ cần có thể xem hiểu , có thể hiểu được tâm ý của ta rồi . . ."

"Vậy người thì cho nàng đưa đi a ."

Lý Phàm thúc giục nói: " còn chờ gì đầu rồi, một cái Đại lão gia , lên a... ."

"Ta...ta ngượng ngùng . . . Hay là thôi đi . . ."

Bạch Lâm Lạc đem thư tình lại vội vàng nhét trở lại trong bàn sách , sau đó chạy ra đi nhà cầu đã đi , Lý Phàm kêu cũng gọi không được .

"Người này , như thế nào như vậy khăn trương một cái liền Ái đi nhà cầu ."

Lý Phàm Tâm nói , chính mình hôm nay coi như một hồi nguyệt lão . Hắn trộm đem thư tình đem ra , sau đó nhét vào Bạch Lâm Lạc Anh ngữ luyện tập sách bên trong . Sau khi tan học , luyện tập sách sẽ bị thu đi lên , đến lúc đó Liêu Vô Song dĩ nhiên là chứng kiến Tiểu Tứ mắt tâm ý rồi.

Chính mình thật là rất thiện lương !

Quay đầu lại Bạch Lâm Lạc lúc trở lại , Lý Phàm cũng không còn nhắc tới chuyện này , mãi cho đến tan học , tất cả đệ tử đem cùng ngày yêu cầu luyện tập sách cùng bài tập đều đặt ở trên bàn , sau đó thu dọn đồ đạc ly khai .

Lớp Anh ngữ đại biểu một bàn một bàn Địa thu luyện tập sách , thu được Bạch Lâm Lạc cùng Lý Phàm luyện tập sách lúc sau , bởi vì phía trên luyện tập sách nhiều lắm , hai người tập tuốt xuống , rơi trên mặt đất .

Một tờ giấy viết thư từ bên trong rơi ra , khóa đại biểu nhìn hai cái , cũng nhìn không hiểu , tùy tay nhét vào luyện tập sách lý , sau đó đang cầm một đại xấp tập đã đi văn phòng .

Sau khi tan học , dựa theo ước định , Lý Phàm lên đứng ở phía ngoài cửa trường cách đó không xa một chiếc màu đen Tân Lợi . Mà hẳn trước đó ý đặc biệt đi một chuyến phòng bóng bàn , tìm Hoàng Lỗi cho mình ăn diện một chút .

Chờ Lý Phàm vừa lên xe , Lưu Hâm Nam thiếu chút nữa sợ tới mức theo trên xe nhảy đi xuống .

"Cmn . . . Người là ai . . ."

"Ta à , Lý Phàm a ."

Lý Phàm liếc nàng một cái , "Một ngày không thấy , không nhận ra được sao?"

"Là (vâng,đúng) ta căn bản không dám nhận biết được không? Người xem người bây giờ biến thành hình dáng ra sao !"

Lý Phàm thay đổi một thân trang phục ngụy trang , không phải quân lữ phạm cái loại này , đúng (là) trên công địa làm việc công nhân một thân này . Nửa mình dưới ngụy trang (*đổi màu) khô , trên chân giẫm phải giải phóng giày . Mà lên thân còn lại là một cái màu trắng ngực , Đầu Phát cũng là loạn xỉ ngẫu . Lưu Hâm Nam cho tới bây giờ không phát hiện , một người có mái tóc ngắn như vậy người, còn có thể loạn thành cái dạng này .

Thú vị nhất, đúng (là) Lý Phàm trên vai không biết vẽ cái thứ gì , Lưu Hâm Nam nhìn không được hỏi nói: " đây là . . . Chuột Mickey sao?"

"Ánh mắt gì ! Đây là một chi chánh tông rừng rậm lang !"

Lý Phàm lại liếc mắt , "Sớm nhất Hoàng Lỗi vẽ cùng Husky dường như , ở yêu cầu của ta, đổi hiện tại này dữ tợn bộ dáng , có phải hay không thật hù dọa người?"

"Cười chết người !"

Lưu Hâm Nam che miệng , "Người cái dạng này . . . Quả thực . . ."

"Không phải người để cho ta làm như vậy sao?"

"Được lắm, rất tốt ."

Lưu Hâm Nam gât gât đầu , "Vậy cứ như vậy đi , biến thành tên côn đồ bộ dạng giống như cũng thật không tệ ."

"Được rồi , xả hạt nữ , ta lên đường đi ."

Lý Phàm phát phát tay , "Ta nhưng là phải người làm đại sự , không thể Thiên Thiên cùng người vào Nam ra Bắc, rất chậm trễ công phu ."

"Người nằm mơ đi, nói người hai câu , người còn suyễn lên ."

Lần này đến phiên Lưu Hâm Nam mắt tròn trắng , "Hôm nay biểu hiện tốt một chút , biểu hiện tốt rồi, bổn tiểu thư thưởng người đường ăn ."

"Người tật xấu này lại tái phát , nói bao nhiêu lần , ta cũng không phải là cầu !"

Lý Phàm Tâm lý lại có điểm khó chịu , "Sau khi ai cho người lúc bạn trai , thật là gặp vận đen tám đời rồi!"

"Hi hi , cái này không tới phiên người tới quan tâm ."

Lưu Hâm Nam cười hi hi nói , "Người cũng đừng có được tiện nghi lại khoe mẽ rồi ."

"Chà mẹ nó , ta phải tiện nghi gì sao?"

"Hơn một lần , ta nhưng phải . . . Sơ ! Hôn ! Ồ!"

Lưu Hâm Nam nói ra ba chữ kia , nhường Lý Phàm cả người chấn động .

"Cmn ta không tin !"

"Này có cái gì không tin, này thành phố A, ai dám hôn ta một cái? Cũng ngại, có can đảm này! Nếu để cho ba ba của ta đã biết, còn không chặt ngại!"

"Ngươi còn không bằng chặt ta!"

"Đi tìm chết... Mặc kệ ngươi! Vũ Phong, lái xe!"

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xì: 95707699

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

161

Đã đến nơi này, Lý Phàm cũng không quan ngại tới cùng đi đâu, trực tiếp hai mắt vừa nhắm, tựa vào so với sô pha còn thoải mái trên ghế dựa nghỉ ngơi.

Xe nhỏ này thật là tốt, so với trong nhà giường còn thoải mái... Hello, trong nhà mình làm sao còn có giường, chỉ còn lại có một sợi dây thừng nữa à. Nếu có thể Thiên Thiên đều ngủ ở thư thái như vậy địa phương thì tốt rồi... Lý Phàm a Lý Phàm, ngươi muốn đi lộ còn dài mà, không làm việc cho giỏi, nói đó có thư thái như vậy cuộc sống a...

Lý Phàm đoạn đường này hỗn loạn, cũng không biết mơ thấy cái gì. Chờ hán được tôn sùng lúc tỉnh, phát hiện mình đã đi tới một cái quen thuộc địa phương.

Trước mặt đứng (là) một tòa sang trọng đại từ điểm, Đại Hoàng Cung đại từ điểm. Đây là một cái Lý Phàm chỉ nghe qua, chưa từng tới địa phương. Điều nói đại bên trong hoàng cung đứng (là) kẻ có tiền tự hội địa phương, Lý Phàm thật đứng (là) có chút tò mò, phương diện này thật đứng là ở Hoàng Đế hay sao?

Hắn đi theo Lưu Hâm Nam phía sau, đi vào. Đây Lưu Hâm Nam hôm nay cũng mặc một thân lễ phục dạ hội, Từ La Lan vậy nhan sắc, có vẻ giống như tiên tử. Chỉ có Lý Phàm biết, nữ nhân này nhưng thật ra là ác ma!

Bên trong đều là một thân Xuyên sườn xám trang phục cổ mỹ nữ, giống như trong cung Cách Cách giống như, đối với hai người cúi người chào, giống như hai người đều là cái gì hoàng thân quốc thích giống nhau.

Ở trong này, chỉ cần có tiền, kia người chính là Hoàng Đế.

Bất quá Lý Phàm vừa tiến đến, liền rước lấy rất nhiều người ánh mắt. Dù sao Lý Phàm đồng nhất thân căn bản cũng không như là tới tham gia tự hội, ngược lại giống là một bàn chuyên công nhân, cùng nơi này không hợp nhau. Chợt liếc nhìn hắn, được kêu là một cái gai mắt.

Lưu Hâm Nam mới mặc kệ chung quanh ánh mắt của người, cứ như vậy dẫn Lý Phàm đi vào. Bọn hắn một đường đi tới lầu hai yến hội sảnh, bên trong bố trí xanh vàng rực rỡ, người không biết, còn thật sự cho rằng đi tới cổ đại nhà đế vương.

Ở trong này không người nào là xã hội thượng tầng nhân sĩ, một đám mặc nhân mô cầu dạng, cho nhau lá mặt lá trái Địa trao đổi, căn bản không có cái gì chân tình thực cảm giác.

Mà Lưu Hâm Nam nhất sau khi đi vào, tự nhiên cũng là không dứt hàn huyền. Đây Lưu Hâm Nam tuy rằng tâm địa cố gắng phá hư, nhưng giao tế năng lực thật là cố chấp. Nàng và vài người nói ba xạo có thể phân đàm, hơn nữa những người này xem ánh mắt của nàng cũng đã tràn ngập kính sợ, Lý Phàm nói thâm trong lòng, không biết kính sợ đứng (là) nàng, vẫn là nàng cái kia đó bối cảnh.

"Nam Nam, ngươi đã đến rồi."

Ngay tại Lý Phàm hưởng thụ lấy chung quanh những người đó nhìn thấy ánh mắt của hắn thời gian, một cái giày Tây thanh niên tài tuấn đi nhanh hướng về Lưu Hâm Nam đã đi tới, "Ta chờ ngươi đã lâu."

"Thật xin lỗi, ta vừa rồi cùng bạn trai của ta thân thiết đã đi, làm trễ nãi chút thời gian."

Lưu Hàm Nam nói xong, thủ kéo lấy Lý Phàm cánh tay, "Bạn trai của ta tương đối mạnh, thời gian lâu dài điểm, thật sự ngượng ngùng ha."

Ts . . . Cái này cũng quá trực bạch điểm đi!

Lưu Hàm Nam nha đầu kia sức chiến đấu thực tại quá mạnh mẽ, người bình thường đều gánh không được a !

"Nam Nam . . . Ánh mắt của ngươi không khỏi cũng quá kém điểm đi . . ."

Thanh niên tài tuấn ánh mắt đã rơi vào Lý Phàm thân mình, có một loại chán ghét vị nói: "coi như ngươi thích chơi, cũng có thể chọn cái không sai biệt lắm. Hàng này, ha ha . . ."

"Hắn được, chỉ có ta biết ."

Lưu Hàm Nam lại rất ngọt ngào thuyết nói: "dù sao ta cũng không có trái với hai nhà chúng ta quy củ, 22 tuổi phía trước, ta thích làm cái gì, ngươi có thể cũng không có tư cách ngăn đón ."

"Nhưng ngươi dù sao cũng là vị hôn thê của ta, 22 tuổi lúc sau lại càng phải làm nữ nhân của ta ."

Thanh niên tài tuấn thoáng có chút không tốt, "Ngươi bây giờ tìm như vậy một cái hàng, thật sự là nhường ta có chút mất mặt ."

"Mặt mũi của ngươi đúng (là) chính ngươi tranh thủ, có quan hệ gì với ta. Dương Duệ Ninh, ta cũng không phải là của ngươi tư hữu phẩm chất, ngươi đừng lắm ."

"Nam Nam, ngươi này tính tình thật sự nên sửa đổi một chút rồi."

Dương Duệ Ninh mày nhẹ nhàng mặt nhăn, "Tùy tiện tìm cá nhân giả mạo chính mình bạn trai gạt ta, như vậy cũng không hay chơi ."

"Giả mạo lừa ngươi? Ngươi cũng quá tự cho là đi."

Lưu Hàm Nam nói xong, ôm Lý Phàm cổ của, thực trực tiếp hôn vào trên bờ môi của hắn. Cái hôn này chính là thật lâu sau, tách ra thời gian còn khe khẽ cắn Lý Phàm khóe miệng xuống. Lý Phàm Tâm nói mỉa, lại bị chiếm tiện nghi rồi! Bất quá xem lần này không có lau phần lên, sẽ không cùng nàng so đo !

". . ."

Dương Duệ Ninh chân mày nhíu sâu hơn, thân là thành phố A số một số hai ***, nhìn hắn thượng nữ nhân, ai dám ở trước mặt hắn cái dạng này ! Lại nói tiếp chính mình gần nhất cũng có chút không hay ho, không biết vì cái gì, của mình Cayenne không hiểu ra sao cả bị người thái phá hủy. Phải đi ra trợ giúp Vương Cường cái tên kia, cũng đem Toyota bá đạo đụng bị hủy, mà sự tình còn không có làm tốt !

Có thể chính mình gần nhất tẩu bối tự, quay đầu lại muốn đi trong miếu đốt nhang một chút rồi.

Bất quá loại nam nhân này đều có thể thành làm tình địch của mình, ô nhiễm nữ nhân của mình, thực tại nhường Dương Duệ Ninh không vui .

"Tiên sinh, thăng chức?"

Dương Duệ Ninh nhìn thấy Lý Phàm, lạnh lùng hỏi một câu .

"What?? Cậu? Ta không cậu a !"

Lý Phàm bắt đầu giả vờ ngây ngốc .

"Lỗi của ta, thế nhưng sẽ cùng loại người như ngươi đáp lời ."

Dương Duệ Ninh nhìn thấy Lý Phàm ánh mắt càng khinh miệt rồi, chính mình loại thân phận này, cùng người như vậy nói chuyện, thật sự là tự xuống giá mình .

"Honey, không cần nói chuyện cùng hắn, hắn người này trong lòng có chút vấn đề ."

Lưu Hàm Nam kéo Lý Phàm, ghé vào lỗ tai hắn nhỏ giọng nói, "Ngươi chỉ cần cùng ở bên cạnh ta thì tốt rồi."

"Nam Nam, chớ quá mức !"

Dương Duệ Ninh chân mày nhíu sâu hơn, "Hôm nay là một cái cấp cao tụ họp, người như thế căn bản không tư cách vào. Không khí đều có chút xấu, để cho hắn mau chóng rời đi ."

"Dương Duệ Ninh, hắn là bằng hữu của ta, ngươi nói chuyện khách khí một chút ."

Lưu Hâm Nam lại đối chọi gay gắt , "Thế giới này cũng không phải là chỉ có một mình ngươi đứng (là) hương, hưởng chỉ ngươi cũng không có gì hương, xú nam nhân một cái ."

"Nam Nam, ta nhưng đứng (là) vị hôn phu của ngươi, nói chuyện với ta chú ý một chút đứng mực ."

Mà lúc này, Lý Phàm cảm giác được Lưu Hâm Nam đích tay lạng lẽ nhéo chính mình xuống.

Thời cơ đã đến !

Đây là đánh người tín hiệu !

Lấy người tiền tài, trừ tai họa cho người, Lý Phàm chính là một chuyên nghiệp người. Hắn lập tức Cao quát một tiếng, kêu nói: "ngươi là đại sỏa bức, làm sao ngươi cùng vợ ta trẻ nói chuyện kia? Cần ăn đòn đứng hay không?"

Lý Phàm đem một cái du côn, lưu manh vai trò tinh tế, liền Lưu Hâm Nam đều trộm đối với Lý Phàm dựng thẳng lên một cây ngón cái.

"Ngươi có biết ngươi đang ở đây nói chuyện với người nào sao?"

Dương Duệ Ninh cao ngạo mà nhìn Lý Phàm, Lý Phàm lại bĩu môi một cái, "Thế nào, không thể nói ngươi a, ngươi đứng (là) chủ tịch quốc gia a !"

"Thật là một đồ ngu ! Với ngươi đứng chung một chỗ, đều có nhục thân phận của ta !"

Dương Duệ Ninh lập tức lui ra phía sau từng bước, mà Lý Phàm cười ha hả đi phía trước đuổi kịp từng bước, giống thuốc dán đường như dính đã qua .

"Thế nào, ta sẽ hướng trước mặt ngươi gom, ngươi có thể chết không?"

Dương Duệ Ninh lùi một bước, Lý Phàm liền tiến một bước, người không biết, còn tưởng rằng hai người là ở nhảy hoàn toàn. Lưu Hâm Nam nín cười, thuần tâm liền vì xem Dương Duệ Ninh xấu mặt .

Mà đúng lúc này hậu, một cánh tay bỗng nhiên theo bên cạnh vuron ra, ngăn cản Lý Phàm đi đường.

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

162 đánh một chầu

162 đánh một chầu

Ngăn lại Lý Phàm người, là một Đầu Phát hơi có chút trắng bệch nam tử trung niên .

Hắn đại khái hơn 50 tuổi bộ dáng, mặc dù có chút đầu bạc, nhưng trong mắt lại hết sức hữu thần, huyết Thái Dương cao cao trống, vừa nhìn cũng biết là nội lực Bất Phàm .

Đồng nhất cách nhìn, Lý Phàm Tâm lý liền uống cái nói thầm, không phải nói đứng (là) so với người bình thường Cao một chút xú cao thủ sao, này thật sự như là một chút sao? Lưu Hâm Nam không phải là lại đang Khanh lão tử chứ? Thượng năng lên làm thật sự là nhiều lắm, sỏ bất thắng sỏ a . . .

Trong lòng hắn bồn chồn, Dương Duệ Ninh lại cười lạnh một tiếng .

"Hoàng Phủ thúc thúc, tên ngu ngốc này liền giao cho ngươi, đem hắn ra bên ngoài, miễn cho ô uế nơi này ."

"Được rồi, thiếu gia ."

Này họ Hoàng Phủ Lão Đầu nhìn qua tiên phong đạo cốt bộ dáng, nhưng trong mắt nhưng lại có một nét thoáng hiện lệ khí. Hắn một bàn tay hướng về Lý Phàm vồ tới, nhéo vào trên vai của hắn .

Hắn nắm ngón tay hợp lại, cũng nhú mảy .

Lão nhân này tên là Hoàng Phủ Phong, luyện đúng (là) gia truyền tà công mất hồn thủ ! Cái môn này mất hồn thủ âm độc vô cùng, phụ tá Hàn Băng Tâm Kinh phối hợp, lại càng lại tà thượng ba phần ! Bởi vậy Hoàng Phủ Phong trong giang hồ bị người chán ghét, chỉ có thể đi ra làm cho người ta làm cái bảo tiêu.

Dương Duệ Ninh có thể nói này thành phố A ***, gia đại nghiệp đại, hắc bạch ăn hết, bởi vậy cho hắn làm cái bảo tiêu, coi như bị người tên là chó săn, cũng không mệt.

Lấy người tiền tài trừ tai họa cho người, nếu Dương công tử muốn đem thiếu niên này cấp ra bên ngoài, hắn tự nhiên làm theo. Tại đây thành phố A, Dương Duệ Ninh tưởng lòng từ ai, vậy cũng là từng phút đồng hồ chuyện tình. Quyền thế của hắn, lại lớn như vậy.

Nhưng tay hắn nắm ở Lý Phàm trên vai, cũng sừng sốt. Ở nơi này là một người bình thường bả vai, gân cốt thuần túy, Cương Khí hộ thể, rõ ràng là một cái Vũ Đẩu gia !

Mà Lý Phàm lại nở nụ cười, tiếp theo đột nhiên quay người lại, nắm lên này Hoàng Phủ Phong cánh tay, một cái ném qua vai, đem hắn hung hăng nện xuống đất !

Này Hoàng Phủ Phong căn bản không kịp phản ứng, đã bị quật ngã rồi. Chờ hắn nghiêng người nhảy lúc thức dậy, Dương Duệ Ninh sắc mặt đã muốn đen.

Chính mình muốn đi giáo huấn người, kết quả ngược lại được dạy dỗ. Ánh mắt của hắn lạnh như băng nhìn thấy Hoàng Phủ Phong, ý tứ rất rõ ràng. Ta cho ngươi ra tay, ngươi lại cho ta mất mặt !

Này Hoàng Phủ Phong trên thế diện cũng không nhìn được, người chung quanh đều nhìn nơi này đầu rồi, chính mình thân là Dương công tử bảo tiêu, lại bị người cấp quăng ngã cái ngã gục, đây mới thật là can thật mất mặt có thật mất mặt.

"Dương công tử, hắn là cái luyện công phu . . ."

Hoàng Phủ Phong cố gắng giải thích, nhưng Dương Duệ Ninh sẽ quản những thứ này.

"Ngươi không phải là ta mời tới cao thủ sao? Đây là ngươi cái gọi là cao thủ?"

"Thiếu gia yên tâm, ta so với công lực của hắn mạnh, hắn vừa mới bắt quá uống cái thừa dịp bất ngờ . . ."

Không đợi Hoàng Phủ Phong giải thích xong, Lý Phàm lại đột nhiên xuất thủ.

Lão gia hỏa này cảnh giới tuyệt đối là Đẳng Đường Nhập Thất, nhưng nội công của hắn thực lực ít nhất có Thất Hổ đến Bát Hổ ! Minh bây giờ tiến vào Hùng kỳ binh cũng Lục Hổ thực lực, Bình thường chỉ có ngũ hồ nhiều một chút, muốn đã bại lão đầu này, nhất định xuất kỳ bất ý !

Ở Hoàng Phủ Phong cùng Dương Duệ Ninh lúc nói chuyện, Lý Phàm hai tay đã muốn từ phía sau chộp vào ngang hông của hắn.

Gấu lộn lộn !

Hoàng Phủ Phong cảm giác mình thân thể lại một trận đằng vân giá vũ, bị Lý Phàm một cái hung hăng ngửa ra sau quăng, lại quăng ngã cái ngã gục !

Hoàng Phủ Phong nổi giận !

Chính mình thân làm một người trên giang hồ nổi danh Vũ Đẩu gia, hôm nay lại bị một chỗ du côn vô lại cấp đùa bốn hai lần ! Chồng đỡ nhiều như vậy khách trước mặt, mình và Dương Duệ Ninh mặt mũi của đề vào đâu !

"Tiểu tử ! Ngươi đang ép ta ! Hôm nay ta muốn đại khai sát giới rồi!"

Hoàng Phủ Phong rốt cuộc là một cao thủ, tuy rằng bị Lý Phàm quăng ngã hai lần, nhưng chịu bất quá là một ít thương da thịt. Hắn lại nhanh chóng bò lên, sắc mặt dữ tợn, một cái mất hồn đại thủ ấn hướng về Lý Phàm chụp đi qua !

Này mất hồn thủ luyện đúng là một môn âm độc, phụ tá hắn tu luyện Hàn Băng Tâm Kinh, nếu là vỗ vào trên thân người, không chỉ có sẽ đối với nhân tạo thành nội thương nghiêm trọng, còn sẽ từ từ đông lại người kinh mạch, tạo thành không thể trị liệu thương tổn.

Hàn Băng Tâm Kinh . . . Lý Phàm chứng kiến Hoàng Phủ Phong trên lòng bàn tay tràn ngập ra loại này đến xương chân khí, theo bản năng đang nhớ lại Mộ Dung Ái một chiêu đó Hàn Băng chương.

Mộ Dung Anh không muốn nhắc tới này Hàn Băng chương, cũng là bởi vì đây là một môn tà công, nằng đúng (là) sẽ không tin tưởng chính mình thân muội muội sẽ luyện loại này tà công đấy!

Nhìn thấy Hoàng Phủ Phong đánh tới đồng nhất nhớ đại thủ ấn, Lý Phàm biết không có thể chống cự. Hắn lập tức tiến vào Xà kích thuật trạng thái, một cái rần ra khỏi hang, dùng cánh tay khóa lại Hoàng Phủ Phong đánh tới cánh tay, tiếp theo nắm ngón tay hướng về cổ họng của hắn gọi cho.

Nhưng Hoàng Phủ Phong cao thủ cái danh hiệu này cũng không phải là đến không, hắn lập tức vươn tay phải của mình, hộ ở trên cổ họng của mình mặt.

"Phốc !"

Lý Phàm đích ngón tay đánh vào Hoàng Phủ Phong trên lòng bàn tay , không có sinh ra hiệu quả trí mạng .

Dù là như thế , Hoàng Phủ Phong vẫn là lui về phía sau ba bước , trong ánh mắt có chút kinh ngạc .

"Đây là cái gì công phu? Người rút cuộc là ai?"

"Ta? Ta đúng (là) bạn trai của nàng ."

Lý Phàm cười ha ha , tiếp theo trở lại lại là một cước , đá hướng về phía Hoàng Phủ Phong mặt của .

Lý Phàm công kích vừa nhanh lại mãnh liệt , nhưng cũng chỉ là thử . Hoàng Phủ Phong sau lui một bước , né tránh Lý Phàm chân của , đồng thời lại là một cái đại thủ ấn , phách về phía Lý Phàm tiểu thời .

Quả nhiên , người nam nhân này am hiểu trên tay công phu .

Lý Phàm như tia chớp Địa thu hồi bắp chân của mình , tránh thoát Hoàng Phủ Phong đồng nhất nhớ đại thủ ấn .

Mà hán đồng thời lùn người xuống , một cái quét đường chân , đá vào Hoàng Phủ Phong trên chân nhỏ !

Đối phó hạ bàn không xong người, quét đường chân có hiệu quả nhất ! Quả nhiên , Lý Phàm một cước này , bị đá Hoàng Phủ Phong thân mình nhất lão đảo . Lý Phàm đồng thời bàn tay hướng lên trên vừa kễ sát , khuỷu tay vốn là mãnh kích Hoàng Phủ Phong ngực , đón bàn tay vô vào cằm của hán lên, hướng vô một cái !

Hồ kích thuật !

Hắc Hồ mãnh liệt leo núi !

Đây là Hồ kích thuật trong đích tuyệt chiêu , có Hoàng Phủ Phong phun ra một ngụm máu tươi , bị đó nội thương .

"Tiểu tử ! Ta muốn giết ngươi !"

Hoàng Phủ Phong nhăn cầu đầu đỏ , ổn định thân hình , mạnh mẽ ngăn chặn nội thương của mình , sau đó hai tay hướng về Lý Phàm liên tục đánh ra đại thủ ấn , chó điên giống nhau tiến công lên Lý Phàm !

Nếu không phải ngay từ đầu sẽ đem lão nhân này cấp đánh nóng nảy lời mà nói..., Lý Phàm còn thật bất hảo công bằng hán . Nhưng nếu hán đã muốn hóa thân thành một con chó điên , còn kém thượng miệng cắn người , Lý Phàm cũng sẽ không sợ .

Người luyện võ , giao thủ thời điểm , coi như thân thể bảo trì ở trạng thái điên cuồng , nhưng tư tưởng cũng nhất định bảo trì bình tĩnh . Mỗi một cái động tác đều là thân thể bản năng nhất phản ứng , nhưng mỗi một lần đường lối đều dựa vào đại não đi phân tích !

Hoàng Phủ Phong công kích thông khí mưa to , nhưng không có nhất chiêu có thể thương tổn được Lý Phàm . Lý Phàm đột nhiên bắt đầu phản kích , Hoàng Phủ Phong mỗi lần thời điểm xuất thủ , hán cũng có lấy rắn ra khỏi hang khóa lại công kích của đối phương , sau đó bàn tay hướng về Hoàng Phủ Phong trên người yếu hại đánh tới .

Yết hầu rất tốt phòng ngự , Lý Phàm lần này chọn địa phương khác đánh , nhưng mỗi lần có đều là Hoàng Phủ Phong trên người chỗ yếu, một lần so với một lần Trọng . Hoàng Phủ Phong công kích chẳng những không đã thương được Lý Phàm , mỗi lần cũng đều sẽ mang đến đối với mình đã kích trí mạng . Cơ bản ba chiêu đi qua , hán liền lại học ra một ngụm máu tươi !

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

163 cao thủ

163 cao thủ

Lý Phàm dù sao cũng là ngũ hổ lực , coi như Hoàng Phủ Phong nhiều hơn mấy Hổ , nhưng thân thể hắn cũng không phải thiết sắt , càng không phải là Tiểu Vô Tướng Thần Công cái loại này lực phòng ngự siêu cường biến thái . Đây vài cái công kích , cũng rất cục cựa để cho hắn học máu .

Hoàng Phủ Phong vốn luôn luôn áp chế nội thương của mình , nhưng bây giờ mấy chiêu , cho hắn đã tạo thành thương tổn không nhỏ . Hoàng Phủ Phong đại khái mình cũng không nghĩ tới , rõ ràng hắn càng mạnh , vì cái gì lại ở trong nháy mắt biến thành như vậy cục diện bị động .

Dương Duệ Ninh liền ở sau người nhìn mình , mình bây giờ này biểu hiện , hắn khẳng định vô cùng thất vọng ! Nếu ở không trở mình lời mà nói... , chỉ sợ hắn muốn theo Dương Duệ Ninh bên người lần ! Lý khai Dương Duệ Ninh như vậy tài chủ , khẳng định khó hơn nữa tìm được công việc tốt như vậy . Hoàng Phủ Phong tác oai tác phúc quen rồi , tiêu tiền lại tiêu tiền như nước , hắn nhất định bảo trụ phần công tác này !

"Tiểu tử , đây chính là nguoi bức ta đấy!"

Hoàng Phủ Phong nói xong , bỗng nhiên giang hai cánh tay , mãnh liệt hít một hơi !

Bụng của hắn đột nhiên bành trướng , trong nháy mắt biến thành cùng một viên cổ cổ Bàn Tử giống nhau . Nhưng Lý Phàm không dám thất lễ , hắn biết , Hoàng Phủ Phong hút đồng nhất khẩu chính là đan điền khí , hắn nhất định biết một vài phương pháp , có thể nhường đan điền khí càng hung hãn vận chuyển !

Mà Hoàng Phủ Phong đột nhiên xảy ra lớn như vậy một cái bụng , chung quanh các tân khách cũng sôi nổi ngạc nhiên . Đây cao thủ ở giữa chiến đấu , bọn hắn cũng là lần đầu tiên nhìn thấy . Nhưng bọn hắn biết đây là Dương Duệ Ninh cùng Lưu Hâm Nam chuyện giữa , hai người đều là thành phố A một phương bá chủ , ai cũng không muốn xúc bọn họ mảy , bởi vậy liền ở bên cạnh xem cái náo nhiệt .

"Bí tịch Côn Luân đại thủ ấn !"

Hoàng Phủ Phong đứng ở nơi đó , hai tay đối với Lý Phàm đột nhiên cách không đánh ra đại thủ ấn!

Hắn hãy cùng một cây trong pháo đài súng máy dường như , đạo này đạo chương phong hướng về Lý Phàm đổ ập xuống Địa chụp đi qua .

Lý Phàm không dám thất lễ , hướng bên cạnh để cho vài bước , bàn tay này ấn mọi nơi bay múa , đánh vào Lý Phàm bên người trên bàn , đem phía trên chén đĩa , thực vật chẳng hạn có thẳng nổ mạnh .

Bàn tay này ấn công phu thật là có chút lợi hại , có thể dụng chương gió cách không đã thương người . Nhưng Hoàng Phủ Phong đã mất đã đi tâm bình tĩnh , Lý Phàm bỗng nhiên đứng vững bước , Tả Thủ chấp sau lưng , Hữu Thủ thân đang bên người , lấy Tiên Hạc vỗ cánh , Hữu Thủ không ngừng đem bay đến trước người đại thủ ấn cấp chụp qua một bên !

"Phanh phanh phanh !"

Không có một quả đại thủ ấn có thể trúng mục tiêu Lý Phàm , tất cả đều bị hắn một tay cấp đánh bay .

"Yếu, quá yếu ."

Lý Phàm Nhất Biên phòng ngự , Nhất Biên cười ha ha một tiếng , "Cao thủ gì , ngay cả ta như vậy cái Tiểu vô lại đều đánh không lại , nguoi vẫn là về nhà làm ruộng đi thôi !"

Lửa giận tiếp tục tâm lý chiến !

Hoàng Phủ Phong đã muốn phần nộ tới cực điểm , này ngọn lửa nhỏ hãy cùng thêm mỡ giống nhau , cháy hừng hực , hơn nữa càng ngày càng liệt , căn bản là dừng lại không được .

Hoàng Phủ Phong đột nhiên lại phun ra một ngụm máu tươi , hiển nhiên là bị tức đánh vào chú ý phổi .

Hắn hai mắt đỏ lên , hai tay hợp lại cùng một chỗ , một cái mạnh nhất đại thủ ấn hướng về Lý Phàm cách không chụp đi qua !

"Hủy Thiên Diệt Địa !"

Cường đại chương gió đập vào mặt , lúc này đây dùng một tay nhất định là không ngăn được .

Nhưng Lý Phàm cũng không có sợ hãi , tuy rằng một chiêu này đúng (là) Hoàng Phủ Phong tuyệt sát , nhưng hắn mất đi tâm bình tĩnh , nhượng chiêu thức trăm ngàn chỗ hở .

"Hút . . ."

Lý Phàm cũng hít sâu một hơi , hai mắt của hắn bỗng nhiên trở nên to lớn to lớn hữu thần , mà huyết Thái Dương đột nhiên phồng lên !

Thôn! Thiên! Thiểm !

Đây là Lý Phàm một người duy nhất tương đối đặc biệt tư thế , hắn lúc này chân khí trong cơ thể bị 200% điều động , để cho hắn sử dụng !

Mà ở Thôn Thiên Thiềm tư thế, Lý Phàm có thể tùy ý sử dụng mặt khác Thất Hiệp quyền chiêu thức, hơn nữa là cường hoá bản!

"Thật trắng hạc gặt đầu!"

Lý Phàm hữu tay run một cái, năm ngón tay khép lại cùng một chỗ, chợt đánh ra ngoài.

Này Chân khí cũng theo sau động tác của hắn, thế nhưng ngưng tụ ra một con móng lung hạc đầu, sắc bén kia hạc uể nháy mắt đánh vào đối phương chưởng phong mặt trên! Lấy điểm đánh mặt, Lý Phàm thắng! Đối diện không lồ chưởng phong trực tiếp hồng mắt, mà Lý Phàm lại là nhất chiêu truy kích.

"Thực Hắc Hồ Đào Tâm!"

Hắn Tả Thủ nhất trào lấy ra đi, Chân khí ngưng tụ Thành Hồ trào, nháy mắt vỗ vào Hoàng Phủ Phong trên ngực, đem lồng ngực của hắn đục lỗ ra năm sâu đậm lỗ máu!

"Ba ba ba!"

Hoàng Phủ Phong liền vội vàng hai tay liên điểm, che lại trên người mấy chỗ huyết vị, đã ngừng lại của mình đổ máu.

Lý Phàm đồng nhất liền bộ công kích, bắt quá ba lượng trâu chọc, lại một lần nữa giải quyết hắn. Mà hắn hiện tại không dám ở mạnh mẽ vận công, nhất vận công liền sẽ vô pháp ngừng bộ ngực đổ máu, vậy hắn cũng chỉ có thể đi đòi nhà ma rồi. Tiền mặc dù tốt, nhưng tánh mạng quan trọng hơn!

"Phế vật!"

Dương Duệ Ninh tức giận phát ổng tay áo một cái, sắc mặt được kêu là một cái Lãnh, xoay người muốn đi.

"Bạn thân, hai ta trưởng còn không có tính!"

Lý Phàm nói xong, kéo qua Dương Duệ Ninh, trực tiếp một cái Pháo Quyền đánh vào trên ánh mắt của hắn!

Này Lý Phàm coi như là hạ thủ lưu tình, đối đãi người thường, hắn sẽ không dưới từ thủ. Nhưng Dương Duệ Ninh vẫn phải là cái mắt gấu mèo 0.0, oa oa hét thảm lên.

"Người dám đánh ta! Người lại dám đánh ta!"

"Đánh người trách, người cắn ta à?"

Lý Phàm hướng về phía Dương Duệ Ninh dựng thẳng lên một cây ngón giữa, người như thế, không biết vì cái gì, hắn đánh đay lòng chán ghét.

Hắn trước kia tổng cho rằng Mộ Dung Anh như vậy kẻ có tiền đặc biệt tội tệ, nhưng là từ khi biết Lưu Hâm Nam, hắn cảm thấy được Mộ Dung Anh tốt cùng Thiên Tiên giống nhau. Nhưng nhận ra sao Dương Duệ Ninh, hắn lại cảm thấy Lưu Hâm Nam đặc biệt ngoan.

"Thiếu gia!"

"Dương thiếu gia!"

Một đám bảo tiêu hô hô lạp lạp xông lại, thậm chí có một người trực tiếp từ trong lồng ngực móc ra một khẩu súng, nhắm ngay Lý Phàm!

Dương Duệ Ninh cũng không phải sủa bức, một phen ngăn chặn tay của người kia cổ tay, để cho hắn khẩu súng thu về.

"Nam Nam, ta lần này đánh, sẽ không khổ sở uống phí!"

"Ai nha, Dương công tử, không phải là bị người đánh một chút sao, còn phản ứng lớn như vậy sao."

Lưu Hâm Nam lại cười duyên liên tục, "Thật là một chút nam nhân dạng đều không có, sau khi cách làm người như thế nào nhà lão công a."

"Ồ thành phố A, còn không người dám đánh ta."

Dương Duệ Ninh thanh âm của sấm lên sát khí, sau đó ánh mắt dừng ở Lý Phàm thân mình, "Nhớ kỹ, người chọc người không nên dây vào người."

Lý Phàm liếc mắt, bạn thân này lúc mình là Diệp ngày tốt sao?

Dương Duệ Ninh băng bó hai mắt của mình đi rồi, mà Lưu Hâm Nam ở Lý Phàm bên tai nói nói: "Người yên tâm, không có chuyện gì, hắn không biết người, cũng tra không được thân phận của người."

"Nhiệm vụ của ta hoàn thành xong, chúng ta hiện tại với nhau không thiếu nợ nhau rồi."

Lý Phàm hỏi.

"Đúng, với nhau không thiếu nợ nhau rồi, nhưng chớ quên chúng ta vẫn có một cái hợp tác."

"Quên không được, nam nhân nhất ngôn ký xuất tứ mã nan truy."

Lý Phàm gật gù đầu, trận này yến hội cũng không có ý nghĩa rồi, vì thế cùng Lưu Hâm Nam hai người cùng rời đi.

Nhưng Dương Duệ Ninh có thể chưa quên chuyện này, hẳn lúc này tọa ở một cái ghế lô lý, đang phát cáu. Hoàng Phủ Phong thân làm một người đại cao thủ, lại cũng chỉ có thể há miệng run rẩy đứng ở một bên, thờ ơ cũng không dám.

"Cao thủ, cao thủ người mắng cách vách!"

Tự xưng là ưu nhĩ Dương Duệ Ninh cũng bắt đầu mắng chửi người rồi, "Hoàng Phủ Phong, người xem là cá cứt chó cao thủ!"

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

164 điều kiện

"Thiếu gia, là ta tài nghệ không bằng người."

Hoàng Phủ Phong cúi đầu, sắc mặt xám trắng. Hắn này một thân tổn thương, hiện tại cũng bất hảo qua.

"Bất quá, ta có người sư tỷ, công phu của nàng cần lợi hại hơn ta."

"Sư tỷ của người? Có thể lợi hại đi nơi nào!"

Đối với cái này cái Hoàng Phủ Phong, Dương Duệ Ninh bây giờ là căn bản tin nhiệm không đứng dậy.

"Thiếu gia, sư tỷ của ta cùng ta loại này đối nghề giữa chừng bất đồng, nàng là Hàn Băng cửa đích thân truyền đệ tử, một thân thuần chánh Hàn Băng Tâm Kinh công phu, so với ta mạnh hơn nhiều lắm. Người trong giang hồ còn tặng nàng một cái ngoại hiệu, gọi là băng phiến tiên tử Thẩm Mộng Khiết."

"Băng phiến tiên tử? Nghe như thế nào như vậy khó chịu!"

Dương Duệ Ninh nhún mày.

"Trong chốn giang hồ có thể được ra ngoài hào người, đều không cao bình thường thủ."

Hoàng Phủ Phong vội vàng giải thích, "Thiếu gia, ta theo ngài đề cử, cam đoan không kém. Ngài nếu là không tin, ta có thể thỉnh sư tỷ rời núi, nhường ngài tận mắt nhìn một chút bản lĩnh của nàng."

"Được, nếu nàng đúng quy cách, ta liền có thể tha người lúc này đây."

Dương Duệ Ninh nhớ tới cái kia Lý Phàm, trong bụng liền nổi giận trong bụng, "Tiểu Đường, tìm người đi tra một chút, cái kia du côn vô lại rốt cuộc là ai."

"Thiếu gia, ngài yên tâm, ta đã sắp xếp người đi thu thập hắn."

Dương Duệ Ninh bên người một cái thân tình Thanh Xuân Đậu thanh niên lập tức nói nói: "đúng (là) chúng ta quân tiên phong trung - hảo thủ. Đắc tội thiếu gia người, ta có thể sẽ không dễ dàng như vậy Địa buông tha hắn."

"Há, nếu bị thương Nam Nam nên làm cái gì bây giờ?"

Dương Duệ Ninh mày nhẹ nhàng mặt nhăn.

"Thiếu gia , ngài yên tâm , các huynh đệ xuống tay có chừng mực , tuyệt đối sẽ không bị thương thiếu phu nhân . Các huynh đệ đều là thiếu gia ngài thân thủ luyện ra được , cam đoan sẽ không để cho thiếu gia ngài thất vọng ."

"Vậy cũng tốt , dù sao chuyện này ta là người không biết , ta mệt mỏi , cần ngủ một hồi ."

"Được rồi thiếu gia , ngài nghỉ ngơi đi ."

Tiểu tử này Đường tên gọi Đường thi đầu mạnh, đứng (là) Dương Duệ Ninh tâm phúc người hầu , tuy rằng ý nghĩ không tệ, nhưng có một cái phi thường biến thái ham, liền là ưa thích kháo miêu . Trong nhà hắn nuôi hơn mười cái con mèo cái , mỗi một con đều gặp phải hắn cực kỳ tàn ác phát tiết . Nghe nói hắn cái thói quen này là trước đây bạn gái kia bị làm ra , này Đường thi đầu cổ chấp trước kia có một người bạn gái , liền phi thường yêu thích miêu . Khi đó Đường thi đầu cổ chấp còn không có đi theo Dương Duệ Ninh hôn , người không có đồng nào . Sau lại có một cái cửa hàng thú cưng lão bản tặng hắn bạn gái trước một con hơn một vạn Ba Tư Miêu , thuận tiện bắt cóc hắn bạn gái trước .

Từ đó về sau , Đường thi đầu cổ chấp liền đi lên này biến thái không đường về .

Nghe nói này Đường thi đầu cổ chấp ở trên đường chứng kiến một con xinh đẹp mèo hoang nhỏ , ánh mắt đều có thể xám ngắt . Hiện tại hắn đối với nữ nhân hoàn toàn không có hứng thú , nhìn thấy miêu liền khắc chế không dứt của mình thú tính rồi.

Dương Duệ Ninh cũng biết hắn này bất lương ham mê , nhưng không ảnh hưởng đến công tác , sẽ không có quản hắn khi gió , còn tặng qua hắn một con cùng một loại Mạch Gia Lạp miêu , điều này làm cho Đường thi đầu cổ chấp càng thêm đối Dương Duệ Ninh khăng khăng một mực ! Nhưng đầu óc của hắn đích thật là dùng rất tốt , không đúng vậy không có thể trở thành Dương Duệ Ninh tâm phúc .

Dùng này Đường thi đầu mạnh một câu nói , chính là "Sau khi ăn xong kháo con mèo , thần tiên cũng xoay người ."

Mà giờ này khắc này , Lý Phàm cùng Lưu Hâm Nam đã đến bãi đỗ xe .

Này đại tửu điểm bãi đỗ xe ngầm quy mô cũng rất lớn , tổng cộng ba tầng , Lưu Hâm Nam cấp Vũ Phong gọi điện thoại , nhưng đối phương biểu hiện tắt máy , hắn là bãi đỗ xe ngầm tín hiệu quá kém .

"Này Vũ Phong , đem xe cấp dùng thế nào rồi."

Lưu Hâm Nam Nhất Biên tức giận lấy điện thoại nhét vào trong túi , Nhất Biên nhìn không được thay nhau mang hai chân của mình .

Này đôi mười lăm cm đại cao gót , ai Xuyên đều được chịu không nổi đi.

Lý Phàm nói thầm trong lòng , đồ chơi này so với luyện công còn vất vả !

"Ngươi công ta ."

Lưu Hâm Nam bỗng nhiên mệnh lệnh Lý Phàm .

"Đại tiểu thư , ngươi động không hơn trời ơi ."

Lý Phàm nhăn cầu đều trở mình lên trời , "Ta bằng gì công ngươi a, ngươi cũng không phải mẹ của ta ."

"Nói như thế nào ta cũng vậy của ngươi có chủ đi!"

"Kia đều là quá khứ thức rồi."

"Hợp tác sự đây?"

"Đó là tương lai khi."

Lý Phàm nhún nhún vai , "Tóm lại ta hiện đang không có lưng nghĩa vụ của ngươi ."

"Lý Phàm , ngươi tại sao như vậy a, ngươi có hay không điểm phong độ thân sĩ a !"

Lưu Hâm Nam thờ phỉ phò nói nói: " giống người đàn ông giống nhau được không?"

"Được rồi, giống người đàn ông giống nhau , nói lời giữ lời !"

Lý Phàm gật gật đầu , "Nói không công ngươi , sẽ không công ngươi !"

"Ngươi đi chết tốt lắm !"

Lưu Hâm Nam tức muốn chết , "Nhu ngươi vậy đâu dễ dàng có nữ người thích ngươi !"

"Ngươi này đã có thể mười phần sai rồi."

Lý Phàm dương dương đắc ý nói: "ta nhưng đúng (là) trong nhà có xinh đẹp vị hôn thê nam nhân !"

"Xinh đẹp? Có thể có nhiều xinh đẹp , có ta xinh đẹp không?"

Lưu Hâm Nam bĩu môi một cái , mà Lý Phàm cao thấp quan sát một chút Lưu Hâm Nam .

"Người đừng nói , ở tướng mạo thượng nha, hai người các người đích thật là mỗi bên một nửa ."

Lý Phàm rất chân thành thuyết nói: " có lẽ , người vẫn còn so sánh nàng thoáng để nhìn như vậy một chút xấu ."

"Nói lắm bầm , vậy không được , bốn tiểu thư khuôn mặt đẹp chính là Thiên Hạ Vô Song đấy!"

Lưu Hâm Nam kiêu ngạo mà nói .

"Nhưng ngực của nàng so với người lớn, người thúc ngựa không kịp ."

"Người đi chết a ! Đi tìm chết đi tìm chết !"

Lưu Hâm Nam muốn nổi đóa rồi, mà Lý Phàm cũng không nhanh không vội vàng , còn rất thanh thoi bộ dạng .

"Tốt lắm tốt lắm , người xem người , nói hai câu lời nói thật liền tức giận . Hành hành hành , người ngực lớn , có thể chết ngay người , được chưa?"

"Cút đi !"

"Người xem , khen người người cũng không vui ."

Lý Phàm bắt đắc dĩ , "Ta đây cũng không có biện pháp , Mọi người vò đã mẽ lại sứt , vĩnh viễn sa Y goodbe Y đi!"

"Ai muốn cùng người say goodbye ! Nghĩ hay nhì !"

Lưu Hâm Nam lại trắng Lý Phàm liếc mắt một cái , "Tại nhiệm vụ hoàn thành phía trước , người là không bỏ rơi được ta đấy!"

"Thật là phiền phức . . ."

Lý Phàm thờ dài , điều này làm cho Lưu Hâm Nam lại nổi nóng . Chính mình một đại mỹ nữ , đi theo hần hần thế nhưng ngại phiền ! Thật là không có thiên lý , người nam nhân này chẳng lẽ là trên đầu xảy ra vấn đề sao !

"Nếu không như vậy đi , người tại nơi này ở lại , ta đi tìm một chút Vũ Phong , đôi ta cùng nhau tới đón người , như vậy có thể không?"

Lý Phàm thật sự là không muốn bị Lưu Hâm Nam sai sử , cho nên hần suy nghĩ một cái phương pháp trung hòa .

"Ta không , bốn tiểu thư muốn người lưng !"

Lưu Hâm Nam cũng tới tánh khí , còn không hàng phục được một mình người Lý Phàm sao?

"Người nữ nhân này , để yên người khác có thể chết nha !"

Lý Phàm cảm thấy được Đại tiểu thư này cũng quá tùy hứng , không nên tự mình công nàng để làm chi .

"Dù sao ta sẽ cần người cống ta ! Người thân là một người nam nhân , phải có điểm đối với nữ nhân cơ bản nhất tôn trọng !"

Lưu Hâm Nam quả trách Lý Phàm , "Chẳng lẽ người không biết rằng hống dụ dỗ nữ hài tử vui về sao?"

"Ta đương nhiên biết a, nhưng người lại không tính nữ hài tử ."

"Lão nương làm sao không tính nữ hài tử?"

"Ngực phẳng sao có thể tính là nữ hài tử đâu rồi, ta luôn luôn đem người trở thành huynh đệ đối đãi."

"Nếu như ta có một khẩu súng . . . Giờ này khắc này người đã chết rồi !"

Lưu Hâm Nam đã muốn can lừa giận tâm lý chiến rồi, mà Lý Phàm đang muốn thêm nữa nắm lửa , nhưng lúc này , bãi đỗ xe bốn phía bỗng nhiên lái tới từng chiếc màu trắng diện bao xa , đem bọn họ cấp vây ở trung ương .

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

165 Nội Thái Cực

165 Nội Thái Cực

Này đó diện bao xa đều đánh trúng đèn lớn, Tứ Chu Vi thành một vòng tròn, đem Lý Phàm cùng Lưu Hâm Nam hai người bọn họ cấp vây vào giữa.

"Rầm!"

Này đó diện bao xa cửa bị rút ra, một đám mặc áo khoác màu đen, mang theo mặt bảo vệ - người từ bên trong nhảy xuống tới.

Những người này mỗi người trong tay mang theo một phen ba cạnh dao găm, đao kia Nhận ở dưới ánh đèn có vẻ hơi chói mắt.

Bọn hắn bọn chúng đều là nghiêm chỉnh huấn luyện, cơ hồ chính là thời gian một cái nháy mắt, sẽ đem Lý Phàm bọn hắn đều cấp vây chặt như nê-mô cối.

"Các ngươi là ai, muốn làm gì?"

Lưu Hâm Nam đứng (là) thành phố A hắc đạo Thiên kim đại tiểu thư, sao lại bị điểm ấy trường hợp bị dọa cho phát sợ. Nàng nhìn thấy những người này một khắc, đã hiểu là ai phái tới được rồi. Dương Duệ Ninh, người kia lại vẫn dám ngăm đầy! Nhưng coi như mình đến hỏi hắn, hắn cũng tuyệt đối sẽ không thừa nhận!

"Không liên hệ gì tới ngươi, tránh ra!"

Một cái vây quanh mặt nạ màu đỏ nam nhân trách mắng một tiếng, tiếp theo không chút do dự, cũng không có cái gì vô nghĩa, trực tiếp vung tay lên.

Này đó tay đâm lập tức mang theo dao găm, hướng về Lý Phàm cùng đi lại đây.

"Thực đùa."

Lý Phàm chứng kiến này đó như lang như hổ tay đâm, khoe miệng lại hiện lên vẻ tươi cười. Minh bây giờ công phu, kỳ thật những người bình thường này có thể minh bạch?

"Xà hạt nữ, che cái lỗ tai."

Lý Phàm lười biếng nói một câu.

"Nha..."

Lưu Hâm Nam không có do dự chút nào, hai tay bưng kín lỗ tai của mình.

"Uống...uống...ng!"

Lý Phàm lập tức hét lớn một tiếng, Mạnh Hổ tiểu Lâm!

Chân khí của hắn theo thanh âm khuếch tán ra, chấn động ở một tầng này bãi đỗ xe!

"Phanh phanh phanh!"

Một tầng này toàn bộ xe thủy tinh tất cả đều bị chấn bể, xe còi báo động đều vang lên không ngừng! Mà này mang theo dao găm tay đâm cũng căn bản không chịu nổi, thân thể phàm thai, làm sao có thể kháng trụ này tràn ngập chân khí ma ám chuốc náo!

"A a a!"

"Lỗ tai của ta!"

"Ta...ta cái gì đều nghe không được á!"

Những người này bị lấy lỗ tai, ngồi chồm hồm trên mặt đất, sôi nổi hét thảm lên.

Đỉnh đầu đèn cũng bị chắn bẻ rất nhiều , bãi đỗ xe ngon đèn nhất thiếu nhất diệt, biến thành cùng phim ma đường như .

Lưu Hàm Nam tuy rằng bị lấy lỗ tai , nhưng là chịu không nổi , trong óc ông ông tác hưởng , trước mắt Lý Phàm thân thể không ngừng mà lờ ra phân thân , vừa nặng ảnh .

Mà Lý Phàm một chiều này hiệu quả cũng rất rõ ràng , nhiều như vậy tay nắm , không có một người nào, không có một cái nào còn có thể bò dậy , nhẹ nhất cũng là cái não chấn động , nghiêm trọng điểm đã muốn theo trong lỗ mũi bắt đầu chảy máu mũi rồi.

"Dương công tử có thể có chút ít xem ta rồi."

Lý Phàm hai tay cắm ở trong quần , một đôi giày cởi ra cạ chầm đất mặt , "Cũng không có cao thủ, thật là thật không có kinh rồi."

Ngay tại Lý Phàm vừa dứt lời thời gian , theo bãi đỗ xe xa xa , bỗng nhiên chậm rãi đến gần một người.

Kia là một mặc trên người quần áo màu trắng tây trang nam tử , câu tục ngữ được, nam nhân cao thấp Bạch , không phải biến thái chính là gay ! Nam nhân này nhưng thật ra tướng mạo Anh Tuấn , xinh đẹp có điểm giống nữ nhân giống nhau . Hắn còn cầm cái Tiểu Mã vĩ , dựng thẳng ở sau người , trên lỗ tai uống cái bông tai , sợ người khác không biết hắn có bao nhiêu nương .

Người này trên chân thêu cái màu đen đầu nhọn giày da , gót giày còn giống như uống chai móng ngựa , mỗi đi từng bước đều phát ra cùm cụp cùm cụp tiếng vang . Người biết đã tới cái nương pháo , người không biết , còn tưởng rằng đến đây một con ngựa!

Người nọ tựa hồ thực tùy ý bộ dáng , đi đường đều quơ quơ, cùng đồng hồ quả lắc dường như , nhìn thấy một loại không đứng đắn cảm giác .

Người này , cho dù là cái gay , cũng không phải tốt gay !

Lý Phàm đang nói thầm đầu rồi, cái kia một thân bộ vest trắng ngọc diện nam tử chậm rãi đã đi tới , đứng ở Lý Phàm trước mặt cửa , cứ như vậy nhìn thấy hắn , tựa tiểu phi tiểu .

"Vị ấy?"

Lý Phàm biết lại giả bất thiện , cái này gọi là tuyệt đối là cái luyện công phu . Hắn tuy rằng đi đường nhìn qua xiêu xiêu vẹo vẹo , nhưng mỗi một bước bước tiến đều vô cùng vững chắc , vừa nhìn chính là nhiều năm Vũ Đẩu gia , hạ bàn công phu phi thường ổn .

"Người chính là Lý Phàm a ."

Đối diện nam tử mặc áo trắng nhìn Lý Phàm liếc mắt một cái , lại lên hạ đánh giá đã lâu , "Tại sao là này dạng đầu bùì gì , rất khiến người ta thất vọng rồi."

"Cmn , người có tư cách nói ta sao? Người tên biến thái này !"

Lý Phàm nhin không được giờ chân , "Người xem một chút người mặc cùng đàn bà dường như , người cũng bắt hảo hảo chiếu chiếu bộ dáng của mình !"

"Cũng không phải ."

Nam tử mặc áo trắng kia lại mặt mũi hờn hờ nói nói: " chỉ có ta nam nhân như vậy , mới có thể có tư cách mặc như thế nhất bộ quần áo , hiểu chưa?"

"Người này có thể tâm lý có bệnh , quá độ tự kỷ ."

Lý Phàm đối đã muốn giúp đỡ Trụ Tử đứng lên Lưu Hàm Nam nói nói: " xà hạt nữ , người trốn bên cạnh điểm, miễn cho bị hắn tự kỷ bệnh cấp lây bệnh . . . Ôi chào , chờ sau đó , giống như chính người cũng bệnh cũng không nhẹ , coi như rồi, người không dùng né , hay là ta đi tránh tránh đi."

". . ."

Lưu Hàm Nam không phải là không muốn cãi lại , nhưng nàng thật sự là nghe không rõ Lý Phàm nói rất đúng cái gì , trong tai còn có một chút ông mình chỉ thanh . Vừa rồi Lý Phàm làm ra ma âm chúc nảo , thật sự là thật là đáng sợ .

"Lý Phàm , nói một chút đi , người có đi ngôn gì ."

Đối diện nam nhân ôm cánh tay , có chút kiêu ngạo mà nhìn thấy Lý Phàm , "Có thể chết ở trong tay của ta , coi như vinh hạnh của người ."

"Chà mẹ nó người là cái thá gì?"

"Người đã thành tâm thành ý hỏi tên của ta , ta đây liền hào phóng một chút nói cho người biết ."

"Cmn ta không có hỏi !"

"Người hãy nghe cho kỹ , đạo gia ta đi không đòi danh , ngồi không đòi họ , Cẩm Y vệ Nghiêm Khải !"

Nói xong, hắn một bàn tay ở bên hông mình đánh trúng, lộ ra nhất khối ngọc bội. Lý Phàm Tâm nói, người ta đều cúp cái màu đen Yêu Bài, thăng nhải này được không, làm đồng mỹ ngọc! Đây mịa tự kỷ tới trình độ nhất định nữa à, trong lòng tuyệt đối là bắt đầu bóp méo!

"Cảm Y vệ như thế nào đều là loại này thiếu não!"

Lý Phàm dở khóc dở cười, "Các ngươi có thể uống thuốc lại đến sao?"

"Như thế nào, nghe được đại danh của ta, hù sợ sao?"

Nghiêm Khải khoe môi nhếch lên tươi cười, "Ngươi bây giờ quỳ xuống nhận sai, ta có thể tha cho ngươi một mạng, chỉ phé đi tay chân của ngươi. Có phải hay không thực cảm tạ ta, hết cách rồi, ai bảo con người của ta tâm địa mềm."

"Ca, ta cảm giác ngươi có điểm giống đúng (là) sỏ bức."

Lý Phàm rất chân thành thuyết nói: "các ngươi Cảm Y vệ sẽ không điểm người bình thường sao?"

"Xem ra ngươi là không tin thực lực của ta."

Nghiêm Khải đối với Lý Phàm ngoắc ngoắc thủ, "Tới tới tới, ta cho ngươi ba chiêu."

"Được, đây chính là ngươi nói!"

Lý Phàm mới sẽ không khách khí với hắn, hắn bay thẳng trên người trước, một cái thẳng thấn nhất Hắc Hồ Đào Tâm, đi dò xét này Nghiêm Khải thực lực!

Nghiêm Khải lại cười cười, đứng ở nơi đó, chính là vươn tay phải của mình, bỗng nhiên chộp vào Lý Phàm đích cổ tay lên, sau đó tá lực đả lực, hướng phía sau Nhất Đái!

Lý Phàm không có bắt lấy Nghiêm Khải, lại nhất trào đào ở tại bên cạnh trên cây cột, đem nước này nê trên cây cột lấy ra nhất cái lỗ thùng!

Hắn có chút giật mình, đây là cái gì chiêu thức?

"Đã quên nói cho ngươi biết."

Nghiêm Khải kia như bạch ngọc trước mặt lộ lộ vẻ ngạo mạn tươi cười, "Đạo gia không lúc Cảm Y vệ phía trước, đúng (là) núi Võ Đang đại đệ tử."

Cmm, Lý Phàm Tâm trung rùng mình, hay là đây là Nội Thái Cực?

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xi: 3 4229799

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

166 Thái Cực từ lực

166 Thái Cực từ lực

Mộ Dung Anh đề cập với chính mình đã đến, trong chốn võ lâm có một môn công phu tên là Thái Cực, nhưng những lão đầu kia các lão thái thái luyện, tên là ngoại Thái Cực, mà cao thủ chân chính luyện tên là Nội Thái Cực! Nội Thái Cực công phu toàn bộ nhờ nội công làm cơ sở.

Trước mặt này tên là Nghiêm Khải nam nhân, thì có thâm hậu thái cực công!

Hắn nhất chiêu Thái Cực vân thủ, đem Lý Phàm lực lượng tá tới Nhất Biên, nhưng Lý Phàm lạng đi một chút.

"Quá yếu, đạo gia một bàn tay liền có thể đối phó ngươi."

Nghiêm Khải buông xuống mạnh mẽ, loại người như hắn tự tin kinh, nhưng Lý Phàm cảm giác vô cùng chán ghét.

Người là hắn là tự tin, nhưng tự tin vậy coi như đúng (là) biến thái !

Lý Phàm một chân mạnh đá lên, thẳng đến Nghiêm Khải gò má của mà đi. Nhưng Nghiêm Khải vẫn là đưa tay nào ra đòn, khoát lên Lý Phàm trên cổ chân, sau đó kéo một cái.

Lý Phàm chân của cổ tay bị bắt chặt, chủ yếu hắn chẳng khác nào là theo chân lực lượng của chính mình, hắn trực tiếp một cái đại cát bước, nếu không phải Lý Phàm thân thể sự mềm dẻo lời mà nói..., lần này chân bắp thịt của nhất định sẽ lạng lạng.

Lần đầu tiên cùng Thái Cực cao thủ giao thủ, Lý Phàm cũng là có đó ngượng tay, liên tục hai lần có hại.

"Xem ra, người ngay cả một cái tay của ta đều đánh không lại. Lại muốn phải ta để đối phó người, thật là không biết trọng nhân tài."

Nghiêm Khải vô cùng không kiên nhẫn, "Rất khuất tài."

Nhưng đúng vào lúc này, Lý Phàm bỗng nhiên lại đúng (là) một cái thật đơn giản Hắc Hồ Đào Tâm, thẳng đến Nghiêm Khải ngực mà đi.

"Còn không biết giáo huấn sao?"

Nghiêm Khải bừa bãi một cái, tiêu sái đánh xuống ngực của mình vĩ biện, sau đó nghĩ Lý Phàm đích cổ tay đập tới.

Nhưng ngay một khắc này, Lý Phàm đích cổ tay bỗng nhiên run lên, thế nhưng dùng cánh tay khóa lại Nghiêm Khải cánh tay.

"Dì?"

Nghiêm Khải có chút giật mình, mà Lý Phàm năm ngón tay đã muốn giống như Độc Xà răng nanh giống nhau, cắn một cái tới.

Nhưng Nghiêm Khải dù sao cũng là một cao thủ, cổ của hắn thế nhưng cũng mang vào thượng nhất cổ chân khí, này Chân khí tá khai Lý Phàm công kích, hóa giải tuyệt đại bộ phận lực lượng.

Còn lại một phần lực lượng cũng không chịu nổi, Nghiêm Khải ho khan hai tiếng, đẩy ra Lý Phàm, lui ra phía sau hai bước, xoa nhẹ cổ của mình.

"Người đây là cái gì công phu?"

"Đã Cầu Thần Công!"

Lý Phàm hết sức chăm chú nói.

"Người cũng dám nhục nhã ta! Nhục nhã soái ca là có tội, biết không?"

Nghiêm Khải tựa hồ có hơi không vui.

"Người nói rất đúng, cho nên ta một chút lỗi đều không có."

Lý Phàm hướng về phía Nghiêm Khải giơ ngón tay giữa lên, "Bởi vì người nhà không tính soái ca, nhiều lắm tính nhất xinh đẹp gay!"

"Ta tức giận!"

Nghiêm Khải khỏi xương tính tình, "Vốn thầm nghĩ đem người làm tàn phế, hiện tại ta muốn giết người!"

Lý Phàm liếc mắt, thầm nói chẳng lẽ ta còn muốn cảm tạ người không thành.

Nghiêm Khải này tự đại Cuồng!

"Thái Cực vân thủ!"

Nghiêm Khải bãi hảo một cái tư thế, thẳng nhai này cũng không một tay trang bức, hai tay đều xuất hiện, hướng về Lý Phàm nhảy mà đến!

Thái Cực quyền luôn luôn là lấy thủ làm công, hiện tại Nghiêm Khải thế nhưng chủ động xuất kích, như thế nhưng Lý Phàm hơi kinh ngạc. Nghiêm Khải chính là bình thường một chương, phách về phía Lý Phàm.

Lý Phàm lùn người xuống, tránh thoát Nghiêm Khải bàn tay. Này bàn tay đã rơi vào bên cạnh một chiếc SUV mặt trên, đem này SUV cửa xe chụp biến đi xuống một khối.

Một tát này lực lượng, tuyệt đối không nhẹ! Nội Thái Cực còn có cường hãn vĩ đại lực phá hoại sao, điều này làm cho Lý Phàm mở rộng tầm mắt. Nhưng hắn không nghĩ tới, chân chính Nội Thái Cực biểu diễn còn ở phía sau, chỉ thấy Nghiêm Khải bàn tay thế nhưng hít lấy chiếc này SUV, cánh tay run lên, quay quay chiếc này SUV, hướng về Lý Phàm coi như đầu đập xuống!

"Ts !"

Lý Phàm hướng trên mặt đất nhất nằm úp sấp , song chường chấn động , tiến vào Thiềm kích thuật tư thế , sát mặt đất chạy đến trượt ra đi xa hơn năm mét , tránh thoát chiếc này SUV .

"Àm!"

Chiếc này SUV đập ầm ầm trên mặt đất , xe vỡ bừa bộn , linh bộ kiện ý vị Địa rớt xuống đất .

Người chủ xe này nếu chứng kiến xe yêu quý của mình biến thành cái dạng này , chỉ sợ đều muốn khóc lên .

"Àm!"

Lại là một tiếng Trọng vang , Nghiêm Khải đích tay chường theo hấp lực biến thành phát lực , chiếc kia SUV hóa thành đạn pháo giống nhau , thẳng đến Lý Phàm đạn bắn tới !

Lý Phàm tiến vào Lộc kích thuật tư thế , trở lại một cước , đá vào kia đạn bắn tới SUV mặt trên . Ở Lộc kích thuật trạng thái , Lý Phàm lực chân tăng lên rất nhiều , một cước này lập tức đem SUV cấp đoán bay ngược mà quay về .

Mà Nghiêm Khải thân thể lại nhảy đi qua , một chường vũ hướng về phía Lý Phàm cái trán !

Nhưng Lý Phàm lại chia hai tay , chộp vào Nghiêm Khải đích cổ tay lên , không khoan nhượng khóa lại công kích của hắn .

". . ."

Nghiêm Khải nhủ mảy , mà Lý Phàm thân mình uốn éo , hai chân xuất liên tục , ở này giữa không trung , liên tiếp đập ở Nghiêm Khải thân mình , đoán Nghiêm Khải trên người bộc phát ra từng luồng khí kinh !

Liên tiếp cửu chân , cuối cùng Lý Phàm một cước đá mạnh ở Nghiêm Khải ngực , sau đó hai người trên không trung tách ra .

Nghiêm Khải rơi trên mặt đất , nhất liên lui về phía sau ba bước , cuối cùng thân tay vịn chặt một chiếc xe con , mới đứng vững thân thể của chính mình .

Lý Phàm lại quơ quơ của mình đùi phải , Lộc kích thuật thôi công uy lực cường hãn , lực công kích đúng (là) quyền pháp gấp hai . Đồng nhất liên cửu chân đá ra đi , mỗi một chân đều cùng đạn pháo đường như , Nhượng Nghiêm Kai bị đổ nội thương .

"Có bản lĩnh . . ."

Nghiêm Khải vừa nói , Nhất Biên từ trong lòng ngực móc ra nhất gương soi mặt nhỏ , ngoài ra còn một phen lược , bắt đầu sửa sang lại đầu hình .

"Một khi đã như vậy , đạo gia cũng không cần phải hạ thủ lưu tình . Ai nha ta ngất . . . Ta 50 khối tiền làm kiểu tóc . . ."

Nghiêm Khải đau lòng sửa sang lấy của mình kiểu tóc , Lý Phàm đều có điểm hết chỗ nói rồi , bây giờ là bản khoản cá nhân hình tượng thời điểm sao?

"Người xem ta Lưu Hải chỉnh tề hay chưa?"

Nghiêm Khải ý vị hỏi lên Lý Phàm , Lý Phàm nhìn không được mắt , "đại gia người ! Người gặp qua để cho dịch nhân cho người thẩm mỹ đấy sao ! Hai ta đúng (là) đánh nhau đầu rồi , không phải đi ra đi dạo phố mua quần áo đầu rồi, OK?"

"Người người này thật là một chút tính tình đều không có ."

Nghiêm Khải lật ra một cái lờm nguýt , "Cùng đánh nhau khi xuất ra , kiểu tóc mới là là trọng yếu hơn ! Nghe chưa từng nghe qua một câu , máu có thể chảy đầu có thể rơi , kiểu tóc không thể loạn !"

"Này đều lộn xộn cái gì ! Người cắt cái Ngốc Tử không tự cũng không rối loạn sao?"

"Không hàm lượng nguyên tố trong quặng nam nhân , cùng ta không cùng đẳng cấp."

Nghiêm Khải có chút khinh thường Địa trắng Lý Phàm liếc mắt một cái , "Với người chiến đấu thật là có nhục của ta thường thức !"

"Các người Cẩm Y vệ đều là nói nhiều sao?"

Lý Phàm nhìn không được cmn , "Mỗi một cái đều linh tinh cần nhân , có phiền hay không a !"

"Vậy hãy để cho ta cùng người còn thật sự xuống."

Nghiêm Khải nói xong , vươn hai tay của chính mình , đứng ở nơi này trong bãi đỗ xe.

Nội Thái Cực công lực bùng nổ , chung quanh những xe này đều đang chậm rãi bay lên , sau đó vây quanh Nghiêm Khai cùng Lý Phàm , bắt đầu xoay tròn .

"Cmn . . . Này cái quỷ gì . . ."

Lý Phàm cảm thụ được này cổ không giải thích được lực lượng , giống như từ trường giống nhau .

Nội Thái Cực luyện tới trình độ nhất định , thế nhưng có thể đạt tới hiệu quả như vậy ! Khí phách !

Cho dù là Lý Phàm cũng không khỏi không bội phục một chút , này Nghiêm Khai quả nhiên là có chút bản lãnh .

Nghiêm Khai khoát tay chặn lại , chung quanh những xe này toàn bộ hướng về Lý Phàm vào đầu đập xuống !

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

167

Trong lúc nhất thời nhiều như vậy xe , mang theo hạ xuống lực lượng , thẳng đến Lý Phàm mà đến , Lý Phàm cũng có chút ma trào .

Nhưng hắn cũng không thể cứ như vậy nhận thua , Nội Thái Cực lại như thế nào , của mình Thất Hiệp quyền cũng không thua cấp bất cứ người nào !

Lý đan lập tức hít sâu một hơi , hai tay tụ tập cùng một chỗ , Chân khí bắt đầu ở trên người hắn ngưng tụ .

Nhưng một hơi cũng không đủ , Lý Phàm lại hít sâu một hơi , giờ khắc này , Nhượng Nghiêm Kai đều cảm giác hít thở không thông một chút ! Cứ như vậy hạ xuống, giống như bị Lý Phàm hút đi này bãi đồ xe tất cả đầy đường khí giống nhau !

Thôn! Thiên! Thiểm!

Nghiêm Khai đứng (là) một cao thủ , Lý Phàm cũng muốn xuất ra toàn bộ thực lực đến ứng đối !

Hắn vươn hai tay , đối với bay đến trước mặt xe không ngừng xuất chưởng !

Thực Đại Hùng Vương ấn !

Lý Phàm mỗi lần vừa ra chưởng , trong không khí giống như đều có một con gấu đen to lớn xuất hiện , bàn tay dừng ở những xe kia từ mặt trên , đem chiếc xe con này từng chiếc có ao lún xuống dưới !

Thôn Thiên Thiểm trạng thái , Lý Phàm đem vận dụng chân khí đến mức tận cùng , thể hiện ra một cái nội gia cao thủ phong phạm!

Nghiêm Khai nhú mày , bàn tay hắn vỗ , còn dư lại tam chiếc xe cùng nhau hướng về Lý Phàm đập tới .

Nhưng Lý Phàm hai tay nhất khép, đòn khí đan điền , sau lưng Lưu Hâm Nam đều đã có một loại thờ không nổi cảm giác .

Cùng một thời gian , Lý Phàm trước người xuất hiện một con Chân khí ngưng tụ ra cự con cóc lớn , này Thiểm Thù theo Lý Phàm hai tay động tác , há mồm phun ra một viên Bạch châu !

Thực Kim Thiểm phun châu !

Này đoàn to lớn khí châu bay ra ngoài , đập vào tại nơi tam chiếc xe mặt trên .

Ầm!

Tam chiếc xe cùng nhau bị đánh bay ra ngoài , thổi tan đến bên cạnh .

Nghiêm Khai nhìn thấy kia tam chiếc xe , hơi kinh ngạc .

"Người cái môn này đứng (là) công phu gì thế? Vì sao có chút ít Vô Tướng Thần Công cảm giác?"

Hắn đánh trong lòng đều đang kỳ quái , "Không nên a, đương kim võ lâm , hiểu được Tiểu Vô Tướng Thần Công, không phải hắn là chỉ có Cẩm Y vệ mới đúng hả?"

"Thiên hạ to lớn , có đủ những cái lạ !"

Lý Phàm thân ra hai tay của chính mình , bày ra một đũa hiệp quyền thức mở đầu , "Nhớ kỹ , ta quyền pháp này , tên là Thất Hiệp quyền !"

"Người này người hình dáng không ra sao , khẩu khí nhưng thật ra vô cùng lớn."

Nghiêm Khải bĩu môi , "Tự xưng là hiệp , cũng không sợ người khác chê cười , rất tự luyện điểm chứ?"

"Cmn , lời này người có tư cách nói sao?"

"Một khi đã như vậy , đạo gia cũng nên lấy ra chút công phu thật đến đây ."

Nghiêm Khải nói xong, một bàn tay sờ ở tại của mình dây lưng quần lên, sau đó một phen rút ra dây lưng quần, xách ở trong tay .

"Cmn , người muốn làm gì?"

Lý Phàm hoảng sợ , theo bản năng lui về phía sau một bước .

Mà Nghiêm Khải tay phải nắm của mình lưng quần , Hữu Thủ mang theo kia đai lưng , run tay một cái , này đai lưng bỗng nhiên cứng rắn , ở trong tay hắn giống như một cây thiết xích giống nhau !

"Không biết ! Cái này gọi là Chân khí chăm chú !"

Nghiêm Khải trắng Lý Phàm liếc mắt một cái , "Xã hội hiện đại , mang theo một thanh bảo kiếm chung quanh hành tẩu , rất không có phương tiện một chút ! Ta đây một cây đai lưng nơi tay , thái cực kiếm thời khắc ra khỏi vỏ !"

"Kia tay trái người đang làm gì? Vì sao cầm lấy lưng quần?"

"Người có điểm ngọc , ta không cầm lấy quần không phải rút xuống sao?"

"Đjxmm~, ta còn tưởng rằng người nổi lên cái gì nội công!"

Lý Phàm nhẹ nhàng thờ ra , "Làm ta sợ nhảy dựng !"

"Đầy tớ nhỏ đừng vội nhiều lời ! Tiếp ta một kiếm !"

Nghiêm Khải nói xong, nhất dây lưng quần hướng về Lý Phàm liền đâm đi qua ! Hắn này Thái Cực kiếm pháp cũng là phi thường tinh diệu , dây lưng quần thượng giống như mang theo một cỗ cường đại lực hút , dắt lấy Lý Phàm thân thể , nhưng Lý Phàm theo bản năng hướng về dây lưng quần nhích tới gần !

Mịa , đây coi là gì , thần bí nói đủ , gay nam dây lưng quần sao , có hấp dẫn hết thấy nam giới năng lực !

Đương nhiên đây chỉ là Lý Phàm cmn , tất cả chuyện này hiệu quả đều là Nghiêm Khải cường đại Nội Thái Cực công lực đưa đến !

Người kia , hắn là Võ Đang cao đồ đi, vì sao chạy tới Cẩm Y vệ sao?

"Người nếu là có thể tiếp được ta một kiếm này , sau khi đạo gia theo người lẫn lộn !"

Nghiêm Khải tràn đầy tự tin , một kiếm này đúng (là) tuyệt kỹ của hắn !

"Tốt!"

Lý Phàm nghe nói như thế , nhin không được cười ha ha một tiếng .

Tuy rằng một kiếm này cho hắn một loại cảm giác hết sức đáng sợ , nhưng có thể thu phục một cái Nghiêm Khải nhỏ như vậy đệ , cũng là một việc có ý sự tình !

Hắn chia hai tay, tụ tập ở trước người của mình . Một ít can dây lưng quần đâm đi qua , mang theo khổng lồ lực hút . Lưu Hâm Nam trong tay túi xách nhỏ trực tiếp bị hút tới , tới dây lưng quần phụ cận , trực tiếp bị trện thành mảnh nhỏ !

"Ta đi !"

Lý Phàm trừng mắt , một chiêu này tuyệt đối ngoan độc a !

Thái Cực , nhìn như mượt mà dịu dàng , kỳ thật lại đầy điểm sát khí . Lý Phàm tin tưởng , nếu như mình tới gần nơi này dây lưng quần hình thành thái cực kiếm , khẳng định cũng phải bị kéo qua đi trộn thành mảnh nhỏ !

Lý Phàm cũng phát liễu ngoan , cao thủ so chiêu , nhất chiêu định thắng phụ !

Hắn chia hai tay , song chưởng bộc phát ra mãnh liệt Chân khí , lôi kéo ngụ ở cái này dây lưng quần !

"Ồ...ô...ô...n...g !" !

Đồng nhất can thái cực kiếm ở Lý Phàm trong hai tay không ngừng mà run rẩy , phảng phất muốn gãy một cái vô hình nhà giam dường như .

Nghiêm Khải mày nhăn lại , hướng dây lưng quần lý quán chú càng nhiều là Chân khí ! Mà Lý Phàm đích lưng sau cũng xuất hiện mồ hôi lạnh , một chiêu này đích thật là cố chấp , có thể nhìn ra Nghiêm Khải thực lực có bao nhiêu đáng sợ ! Nhưng hắn cố chấp mặc hắn mạnh, lão tử nhật tha nưong !

Lý Phàm đem chân khí trong cơ thể toàn bộ điều động , đan điền cơ hồ phát ra vậy tiếng kêu .

"Thật! Kim ! Thiềm ! Phun ! Châu !" !

Lý Phàm gầm thét một tiếng , đem Chân khí châm tới cực hạn , sau đó hai tay mãnh liệt đẩy đi ra !

Không lồ khí lạng lách tức nổ tung , một đoàn Bạch châu tuy rằng không thể hình thành , lại chấn đắc lấy can dây lưng quần bắn đi ra , leng keng một tiếng đâm lên đỉnh đầu đích thiên băng mặt trên .

Nghiêm Khải lại lui ra phía sau ba bước , chân chia vào phía sau trên cây cột , ở trước mặt lưu lại một nửa thước sâu đích dấu chân !

Mà Lý Phàm chính là lui về phía sau một bước , trong miệng thốt ra một ngụm trọc khí ,

Mạnh mẽ vận chuyển Thôn Thiên Thiềm công phu , cũng sẽ đối đan điền của mình tạo thành không nhỏ gánh nặng . Lý Phàm cùng Nghiêm Khải một trận chiến , chính mình chính là thắng hiểm nhất chiêu , người này thiệt tình quá mạnh mẽ .

"Đạo gia . . . Thế nhưng thua?"

Nghiêm Khải có chút không dám tin vào hai mắt của mình , hắn từ nhỏ đến lớn , cơ hồ là mật binh lý phao lớn đích ! Hắn thiên phú kỳ tài , còn chưa từng gặp qua đối thủ ! Trước mắt thế nhưng đã thua bởi một cái so với chính mình còn trẻ người, trong lòng hắn có điểm không chịu nổi .

"Ta sống còn có ý gì , chết đi coi như xong rồi."

Nói xong, Nghiêm Khải mạnh một đầu hướng về bên cạnh trên cây cột đứng tới .

"Người điên rồi?"

Lý Phàm lại kéo lại Nghiêm Khải , "Không phải là luận võ thua một lần sao , có gì ghê gớm đâu , còn muốn chết muốn sống sao? Tên kia mới chơi mỗ bụng một bộ này , người theo chân bọn họ giống nhau?"

"Đạo gia tài nghệ không bằng người , đã muốn không có sống tiếp giá trị !" !

Nghiêm Khải lại hận hận nói .

"Sau này thắng ta một lần chẳng phải được sao !" !

Lý Phàm bĩu môi một cái , "Thân làm một người nam nhân , liền điểm ấy giác ngộ đều không có?"

"Được , đạo gia trở về luyện nữa luyện , trở về lại cùng người so qua !" !

Nghiêm Khải nghĩ nghĩ , cũng đích thật là chuyện như thế . Hắn cũng không quản nhiệm vụ của mình rồi, xoay người rồi đi .

"Ts . . ."

Lý Phàm đột nhiên nhớ đến một chuyện , không phải nói hảo thua lúc chính mình tiểu đệ sao?

168 vị hôn thê của Lý Phàm

168 vị hôn thê của Lý Phàm

Bồi Luru Hâm Nam tản bộ một vòng, Lý Phàm cảm giác mình thật là nguy hiểm trùng điệp !

"Xà hạt nữ, hai ta có thể bắt tạt không hợp."

Ở lâm hạ xe phía trước, Lý Phàm đối Luru Hâm Nam nói như vậy.

"Ta cảm thấy được hai ta sau này vẫn còn đúng (là) ít gặp mặt tuyệt vời, cũng là vì hai người chúng ta cộng đồng an toàn muốn."

"Hừ, lên nhiều năm như vậy học, người lại vẫn như vậy mê tín!"

Luru Hâm Nam con mắt đảo một vòng, "Thật sự là Bạch đi học!"

"Bất quá ta nghe nói linh tâm tự phù cố gắng trừ tà tránh họa."

"A, là sao? Quay đầu lại ta cho người đi thỉnh một trưng."

"Chà mẹ nó, người không phải là không mê tín sao?"

"Có đôi khi cũng muốn tôn trọng xuống. . . Hoa Hạ cổ văn hóa nha. . ."

Luru Hâm Nam ho khan hai tiếng, "Tóm lại, người trước hết hãy chờ tin tức của ta, không cho phép không tiếp điện thoại ta, biết không?"

"Bình thường đón còn chưa tính, ta cuối cùng là muốn đi học a?"

Lý Phàm dở khóc dở cười, chính mình không có việc gì đón Luru Hâm Nam điện thoại của thì sao, cho phép không chuyện tốt!

"Người cũng là muốn lúc đại phú hào người, trả hết học hành gì nha. Như vậy đi, Hoa Hạ tất cả đại học danh tiếng, người tùy tiện chọn một, ta an bài người đi học."

"Người Luru đại tiểu thư bản lĩnh lớn, nhưng ta cũng không phải là tiểu bạch kiểm."

Lý Phàm mới sẽ không tiếp nhận Luru Hâm Nam bố thí, "Ta dựa vào bản lĩnh của mình, thi ở đâu là nơi nào. Không thèm nghe người nói nữa, ta muốn xuống xe."

"Người đến nhà?"

Luru Hâm Nam kinh ngạc nhìn thấy bên ngoài xe kia đông xinh đẹp đồng hào bằng bạc lâu.

"Nhà người không nên ngủ ở chuồng heo địa phương như vậy sao?"

"Cmn, coi như ta trước kia chỗ ở phá điểm, đó cũng không phải là chuồng heo được không?"

Lý Phàm nghe nói như thế, trong lòng vô cùng không thoải mái, "Xà hạt nữ, tuy rằng người ở đúng (là) căn phòng lớn, mở ra đúng (là) đại ô tô. Nhưng có một câu ta phải nói cho người, gia coi như có nhỏ đi nữa, nhưng chỉ cần có nhà hương vị, thì phải là căng."

", lại cùng bốn tiểu thư tới đây bộ giảng giải lý lẽ tôn giáo hình thức! Bốn tiểu thư mới lười nghe, có tiền ngủ ở căn phòng lớn, người liền hâm mộ đi thôi. Còn có, người ở là địa phương nào, mau nói, ta hảo tiễn người đi."

"Liên ngu ở này."

Lý Phàm đẩy ra cửa xe, làm bộ cần xuống xe.

"Ai? Người có thể chó vì mặt mũi xông loạn! Nơi này vừa nhìn chính là đại hộ nhân gia!"

Nhìn thấy cửa kia hai hàng bảo tiêu, Luru Hâm Nam đã cảm thấy không thích hợp.

"Cung nghênh cô gia về nhà!"

Ai ngờ đến, cái này hai sắp xếp bảo tiêu vọt thẳng lên Lý Phàm khom người chào, kia cung kính bộ dáng xác thực không phải giả vờ.

Lưu Hâm Nam lặng đi một chút , đây là cái gì tình huống?

Mà cửa phòng bị đẩy ra , một cái ngũ đại tam thô độc nhãn trắng hán đầu trực đứng ở nơi đó , cười ha hả hướng về phía Lý Phàm nói .

"Cô gia , ngài đã về rồi !"

Cô gia?

Cô gia đúng (là) cái tình huống nào?

Lưu Hâm Nam theo bản năng cảm giác được có chút không ổn , nằng nghe qua những lời này , Lý Phàm nói mình từng có vị hôn thê ! Nhưng loại chuyện này có thể sao , Lý Phàm một học sinh trung học , làm sao có thể có vị hôn thê?

Không được , chính mình nhất định đi theo đi qua nhìn một chút !

Lưu Hâm Nam đi theo liền xuống xe , liền muốn đi theo Lý Phàm đi vào .

"Vị tiểu thư này , xin chờ tới gần !"

Mà hai hàng bảo tiêu lập tức đem Lưu Hâm Nam cấp chắn bên ngoài , nằng vẫn là lần đầu tiên tiếp thụ qua đãi ngộ như vậy !

"Các ngươi làm gì ! Không biết nhà của chúng ta Đại tiểu thư là ai sao?"

Vũ Phong lập tức đi tới , đẩy một cái dẫn đầu bảo tiêu .

Nhưng Mộ Dung gia bảo tiêu đều là người mang tuyệt kỹ , Vũ Phong đẩy , thế nhưng không thôi động .

Lý Phàm quay đầu lại nhìn thoáng qua , đau cả đầu .

"Ts rồi , các ngươi như thế nào theo tới rồi?"

Này Lưu Hâm Nam lòng hiếu kỳ cũng quá mạnh rồi , nằng cùng hạ tới làm gì !

"Cô gia , vị khách nhân này phải . ."

Thiết Trụ nhìn thoáng qua Lưu Hâm Nam , có chút tò mò , nhưng như cũ tuân thủ nghiêm ngặt lên bốn phận .

"Không cần phải xen vào nằng , về nhà ."

Lý Phàm muốn nhanh đi về bể quan đã tọa , khôi phục một chút chân khí của chính mình . Hắn cảm giác Lưu Hâm Nam là bản thân 'tảo bả tinh'-điêm xấu , đi theo bên người nằng , tuyệt đối không có chuyện tốt !

"Nếu là khách nhân , liền mời tiến đến ngồi đi ."

Không nghĩ tới bên trong phòng truyện lại Mộ Dung Anh thanh âm của , Lý Phàm lập tức đau đầu .

Cmn , Mộ Dung Anh hôm nay là phạm vào tật xấu gì , trước kia căn bản không nhường bất luận kẻ nào tiếp cận của nằng , hôm nay làm sao lại tò mò lên , còn làm cho nhân gia Lưu Hâm Nam vào đi! Còn làm khách ! Rồi rãnh hoảng !

"Một khi đã như vậy , tiểu thư thỉnh ."

Hai hàng bảo tiêu lập tức nhường Hành , nhưng Vũ Phong cần đi theo vào , lại bị ngăn cản .

"không sao , có Lý Phàm ở , ta không có việc gì ."

Lưu Hâm Nam can đảm can trọng , nằng khoát tay , nhường Vũ Phong lưu tại bên ngoài .

Vị này tung hoành thành phố A Phong Vân nữ tử , cứ như vậy đi theo Lý Phàm vào phòng ốc của hắn .

Nằng hôm nay nhất định biết rõ ràng , Lý Phàm vị hôn thê rốt cuộc là ai ! Nằng còn có thể mạnh hơn chính mình có thể nào , tuyệt đối không có khả năng !

Lưu Hâm Nam lần đầu tiên có một loại khản trương cảm giác , mình ở thành phố A coi như là cái đại nhân vật , thấy ai sẽ khản trương?

Không phải là một phụ nữ sao , sợ cái gì , cũng sẽ không so với chính mình xinh đẹp !

Nhưng theo nằng vào phòng , nhìn thấy cái kia tọa ở trong phòng khách nữ tử , Lưu Hâm Nam rốt cục ngây ngẩn cả người .

Chuyện này... Ai vậy . . .

Trong nháy mắt đó , Lưu Hâm Nam lại có một loại đã Sinh Lượng Hà sinh du cảm khái !

Trên thế giới này , vẫn còn có như vậy cô gái xinh đẹp ! Nàng giống như là theo một bức họa lý đi xuống đường như , không dính khói bụi trần gian , căn bản không như là trong đô thị nên có nữ hài tử !

"Thật xin lỗi, không biết hôm nay ta tưởng công sẽ thỉnh khách nhân."

Mộ Dung Anh một bộ nữ chủ nhân bộ dạng , nhường Lưu Hâm Nam sinh lòng khó chịu . Hai người trước đều tự giới thiệu tánh mạng của mình , theo sau Mộ Dung Anh đối với Lưu Hâm Nam cười cười , "Không có chuyện trước chuẩn bị , chậm trễ người , thật sự là ngưng ngưng ."

"Thật không nghĩ tới , Lý Phàm thế nhưng sẽ có xinh đẹp như vậy vị hôn thê ."

Lưu Hâm Nam chính là sừng sốt vài giây đồng hồ , nhưng rất nhanh sẽ phản ứng lại , "Hôm nay vừa thấy , thật sự là giống như là tiên nữ xinh đẹp ."

"Ngài khách khí, ngài cũng là hoa mẫu đơn , không ngờ rằng Lý Phàm sẽ có bằng hữu như vậy."

Hai nữ nhân đều là câu nói có hàm ý khác , hai người giống như tiến hành rồi một hồi không có khói thuốc súng chiến đấu .

"Lý Phàm thân làm một người bình thường học sinh trung học , có thể có được thân thủ như vậy , chỉ sợ là ngài dạy đích đi."

Lưu Hâm Nam tuy rằng không biết Mộ Dung Anh thân phận , nhưng nàng là một tuyệt đỉnh nữ nhân thông minh , hơi chút tưởng tượng cũng đã đoán đi ra .

"Đúng vậy, hấn tính là của ta nửa đồ đệ ."

Mộ Dung Anh kiêu ngạo gật đầu , "Bất quá thực lực của hấn kém nhiều lắm , cho người chê cười ."

"Đã muốn rất lợi hại rồi, không biết công phu của các hạ như thế nào?"

Lưu Hâm Nam có chút khiêu khích giống nhau mà nhìn Mộ Dung Anh , "Dù sao chính ta tại thành phố A cũng lẫn vào phong sanh thủy khởi , bên người cũng là có đó cao thủ . Nay tầm thường cao thủ , Nhưng đúng (là) vào không được pháp nhãn của ta ."

"Vị này Lưu tiểu thư nói chuyện khẩu khí cũng không nhỏ , bất quá danh hào của ta vậy cũng tính vào ngài pháp nhãn . Dù sao , ta là lần này mình chủ võ lâm , Mộ Dung thế gia người nhận ca ."

". . ."

Nghe nói như thế , Lưu Hâm Nam thiết tình lặng đi một chút .

Chi bảo khẩu lệnh tiền li xi: 17243699

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

169 nữ nhân mở chiến trường thứ hai

169 nữ nhân mở chiến trường thứ hai

Lưu Hâm Nam lặng đi một chút , lớn như vậy đến đây? Vốn cho là nàng chỉ là nhà giàu có Đại tiểu thư , không nghĩ tới cũng kinh người như vậy thân phận !

Mộ Dung gia , mình chủ võ lâm? Không phải là đang khoác lác bức đi!

Lưu Hâm Nam theo bản năng nhìn Lý Phàm liếc mắt một cái, Lý Phàm liên tục gật đầu.

Thật đúng là?

". . ."

Lưu Hâm Nam khéo léo, nhưng giờ khắc này lại đột nhiên không biết nên nói cái gì cho phải rồi. Vốn là muốn hiển lộ rõ ràng một chút địa vị của mình, không nghĩ tới không hiển lộ rõ ràng thành, ngược lại được cấp đem nhất quân!

Chính là một đường đường minh chủ võ lâm, làm sao sẽ còn trẻ như vậy, như thế nào lại trúng ý Lý Phàm đây?

Nhất định là làm sao nghĩ sai rồi, tại sao có thể có nữ hài tử thích Lý Phàm đâu rồi, ha ha ha . . . Tuyệt đối là sai lầm. . .

Lưu Hâm Nam chính mình cười khan hai tiếng, nhưng không biết vì cái gì, nở nụ cười hai tiếng, liền không cười được.

"Vị này Lưu tiểu thư, nhà của chúng ta Lý Phàm ý nghĩ đơn thuần, thực dễ dàng bị người lừa. Ở bên ngoài, còn hi vọng Lưu tiểu thư có thể quá nhiều chiếu cố một chút."

Mộ Dung Anh lời này, câu nói có hàm ý khác.

Lưu Hâm Nam trong lòng nói, đây là lại cho bốn tiểu thư một hạ mã uy a! Thật sự là trào tiếu, bốn tiểu thư biết sợ sao? Đây chút ít khó khăn, bốn tiểu thư mới sẽ không bị hù lui!

Người tuyên thệ Lý Phàm chủ quyền, bốn tiểu thư cũng sẽ không sợ người!

Lưu Hâm Nam nghĩ biện pháp cần vấn hỏi một chút, nằng chớp mắt, sau đó nói, "Tuy rằng người là Lý Phàm vị hôn phu, nhưng không có nghĩa là người có thể can thiệp Lý Phàm sinh hoạt cá nhân chứ? Ở ở phương diện khác, Lý Phàm vẫn còn cần ta đấy."

"Lưu tiểu thư, lời này hương vị liền không đúng lắm chứ."

Mộ Dung Anh lông mi nhẹ nhàng bốc lên lên, "Đối với Lý Phàm mà nói, hần chỉ cần ta một người, là đủ rồi."

"Không, hần hiện tại cần nhất người, là ta!"

Lưu Hâm Nam thanh âm của cao Baidu, "Chỉ có ta, mới có thể cho hần một người nam nhân thực đang đồ vật cần thiết!"

"Chuyện cười, chỉ có ta mới hiểu hần muốn cái gì."

"Hần muốn cái gì?"

"Cái hần muốn là làm hảo trạng phu của ta, lúc một cái đủ tư cách Mộ Dung gia con rể."

"Buồn cười là người a, Mộ Dung tiểu thư."

Lưu Hâm Nam trong tươi cười liền đã tràn ngập tự tin, "Cái hần muốn đúng (là) một người nam nhân nên có hết thảy, như lời người nói, lại cứ thiên không ở tại trung!"

"Người hiểu lắm nam nhân?"

"Bất tài bất tài, so với người biết một chút mà thôi."

Lưu Hâm Nam nhìn thấy Mộ Dung Anh ánh mắt mang theo một chút khiêu khích, điều này làm cho Mộ Dung Anh trong lòng vô cùng không thoải mái.

"Lưu tiểu thư, có câu vẫn là muốn nói một chút, làm người, phải biết rằng đúng mực."

"Lời nói này tốt."

Lưu Hâm Nam gật gật đầu, "Người đối với Lý Phàm, cũng quá không biết đúng mực rồi. Người ngay cả hần muốn cần cái gì cũng không biết, còn tự xưng là vị hôn thê của hần, thật sự là buồn cười!"

"Ta không biết, khó hiểu a người biết không?"

"Ít nhất so với người cũng biết nhiều một chút."

Lưu Hâm Nam khéo môi nhếch lên tươi cười, Mộ Dung Anh cũng giống như đang cười, nhưng trong không khí lại đã tràn ngập đáng sợ mùi thuốc súng.

Hai nữ nhân này . . . Trả như nào đây đối chọi gay gắt đi lên? Không hiểu nổi, thật sự là không hiểu nổi!

Lý Phàm cảm thấy đầu óc của mình có điểm không đủ dùng rồi, thật sự là làm cho không người nào có thể lý giải .

"Lý Phàm, nữ nhân này tới cùng với ngươi là quan hệ như thế nào? Ta cũng không phải ghen tị , ta chỉ là ở vào đối sự quan tâm của ngươi , tuần hồi một chút ."

"Kia thật là cảm ơn ngươi . . ."

Lý Phàm nhìn được muốn ói cái rãnh xúc động , tùy sau nói nói: " ta cùng nàng là bằng hữu bình thường quan hệ , bất quá sau này vẫn còn có chút hợp tác , phải nói là lợi dụng lẫn nhau quan hệ đi."

"Này này, nói chuyện với ngươi thật khó nghe đi! Chúng ta không phải chân thành tha thiết thân mật sinh ý đồng bọn sao?"

Chân thành tha thiết thân mật con em ngươi . . . Hai người chúng ta làm sao như là chân thành tha thiết thân mật rồi!

Lý Phàm tâm lý nhìn không được cmn , nhưng trước mắt loại này không khí ngọt ngào , hẳn cũng bắt hảo ở kích thích Lưu Hâm Nam , để tránh đổ dầu vào lửa .

Này lưỡng đàn bà Ái làm gì làm gì đi, mình cũng không muốn trâu chọc gậy ra hai người bọn họ .

"Ta có thể trợ giúp hẳn thành vi thiên hạ đệ nhất , ngươi lại có thể giúp hẳn cái gì?"

Mộ Dung Anh khiêu khích hỏi .

"Ta cũng vậy có thể ."

Lưu Hâm Nam nhớ tới quyển kia 《 Đại Nhật Như Lai tâm kinh 》 , nháy mắt liền lại tới nữa tự tin , "Ngươi có thể làm được chuyện tình , bốn tiểu thư cũng có thể làm được !"

"Thật sự là chuyện cười . Trên thế giới này , trừ bỏ ta , không ai tại trên võ học có thể trợ giúp Lý Phàm ."

Bởi vì cái gọi là tiền lễ hậu binh , Mộ Dung Anh vừa rồi đã muốn khách sáo qua , hiện tại cũng không cần bảo trì lễ phép .

"Ngươi chính là người bình thường , tốt nhất cách Lý Phàm xa một chút , không cần tha chúng ta Lý Phàm chân sau ."

"Cản trở hẳn là ngươi mới đúng chứ !"

Lưu Hâm Nam lại không hề nhượng bộ chút nào thuyết nói: " nếu không phải ngươi kéo Lý Phàm , chỉ sợ Lý Phàm hiện tại đã muốn phát triển lợi hại hơn !"

"Ta cản trở , thật sự là chuyện cười ! Ngươi vẫn là thứ nhất dám nói với ta như vậy nói !"

Mộ Dung Anh tức giận phát ồng tay áo một cái , mà Lưu Hâm Nam cũng không phục nói , "Ngươi cũng là người thứ nhất dám như vậy nói chuyện với ta đấy! Tuy rằng ngươi là cái gì mình chủ võ lâm , nhưng nơi này cũng không phải là của ngươi võ lâm , nơi này là thuộc loại ta Lưu Hâm Nam thành phố A ! Chỉ cần ta nguyện ý , ta có thể ở trong này hô phong hoán vũ !"

"Há, ngươi là Đại pháp sư sao?"

Mộ Dung Anh liếc mắt , "Còn hô phong hoán vũ , làm sao ngươi không hơn trời ơ?"

Ông trời của ta kia , Mộ Dung Anh lại vẫn sẽ như vậy mới từ ngữ ! Không phải là chính mình nghe lầm đi! Bất quá ngẫm lại cũng thế, chính mình vẫn là đem Mộ Dung Anh trở thành một cái đặc biệt bản khắc ngoan cố nữ hài tử , kỳ thật nàng còn chơi LOL đâu rồi, chính là tính cách có chút truyền thống mà thôi . . . Đối với chuyện mới mẻ vật , nàng biết đến khẳng định cũng cũng không ít .

Đương nhiên , H phương diện đồ vật này nọ ngoại trừ . Ở phương diện này , Mộ Dung Anh đơn thuần giống như là nhất đứa bé . . . Phải nói . . . Nàng đã bị vứt bỏ ở tại thượng một thời đại . . .

"Mặc kệ ngươi nói cái gì , ngươi đều không hiểu tim của hẳn ."

Lưu Hâm Nam cảm giác mình đã muốn đi bước một đem Mộ Dung Anh cấp phá được rớt , nữ nhân này , nhìn qua cố gắng khí phách , kỳ thật nội tâm lại như vậy đơn thuần , thật sự là quá tốt hồ lơng rồi.

Chính mình chỉ cần nói ba xạo , liền có thể làm cho nàng mất đi tin tưởng !

"Đủ rồi !"

Mộ Dung Anh đã có đó nổi giận , nàng phát ồng tay áo một cái , đối Lưu Hâm Nam nói nói: " mặc kệ ngươi muốn nói cái gì , hôm nay đều không chào đón ngươi , tiễn khách !"

"Ta có thể đi , nhưng hấn sớm muộn gì còn muốn đi vào bên cạnh ta."

Lưu Hâm Nam trong thanh âm như cũ đã tràn ngập khiêu khích hương vị , nàng lấy lên bao tay của mình , đứng dậy , lại không quên mất đối Lý Phàm nói nói: " đừng quên hai người chúng ta ước định ô!"

Nói xong , nàng lắc lắc kiêu đồn ly khai tiểu tử này Dương Lâu , lưu lại Lý Phàm nở nụ cười khổ .

Nữ nhân này , quả thực can nghịch thiên ! Nàng là chuyên nghiệp khiến cho chiến tranh đầy sao?

"Lý Phàm , ta thật sự là không nhìn ra a ."

Mà nàng đi rồi , Mộ Dung Anh phát ổng tay áo một cái , bắt đầu đối Lý Phàm phát uy , "Ngươi thật lợi hại a, bên người có nhiều như vậy nữ nhân , ngoài dự liệu của ta ."

"Đôi ta liền là đơn thuần hợp tác đồng bọn mà thôi ."

Lý Phàm nhún nhún vai , tuy rằng hấn cũng không thích Lưu Hâm Nam đến khiêu khích , nhưng càng không thích Mộ Dung Anh đối với chính mình quản nhiều lắm !

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

170 còn cần luyện tập

170 còn cần luyện tập

Tuy rằng đứng (là) vị hôn thê của mình , nhưng Lý Phàm cũng không rất ưa thích Mộ Dung Anh đối với chính mình quản nhiều lắm . Ngay cả mình kết giao bằng hữu đều phải quản , kia cũng quá cường thế một chút đi. Huống chi , chính mình đối Lưu Hâm Nam cũng không có cảm giác gì , tuy rằng nàng mộng viễn cao , nhưng ngẫu nhiên xem hai mắt là đến nơi , hấn cũng không muốn cùng nữ nhân này có rất nhiều người liên quan !

"Chính là sinh ý đồng bọn , ngươi đều muốn quản quan tâm sao?"

Lý Phàm có chút không hợp mà nhìn Mộ Dung Anh , mà Mộ Dung Anh hừ lạnh một tiếng , "Ta mới lười quản ngươi , chính là ngươi thân là phu quân của ta , không hy vọng ngươi và một ít không đứng đắn lui tới ."

"Tuy rằng người đàn bà kia . . . Là có chút không đứng đắn , nhưng ta dựa vào chính mình ở trên giang hồ hỗn , kết giao vài bằng hữu cũng rất bình thường . Loại chuyện này , chẳng lẽ còn cần một nữ nhân tới hỏi có thể nào ."

"Nếu biết không đứng đắn , vì sao còn muốn cùng nàng lui tới?"

Mộ Dung Anh thực trực tiếp nói nói: " tóm lại ta không thích nàng , không cho phép ngươi cùng nàng có bất kỳ cùng xuất hiện !"

"Lời nói này chậm , ta đã cùng nàng ký một phần hợp đồng ."

Lý Phàm bày ra thủ , "Ta là muốn đánh hợp lại sự nghiệp của mình, cũng không nhọc đến ngươi tới quan tâm ."

"Sự nghiệp , sự nghiệp gì?"

Mộ Dung Anh mơ hồ cảm giác có chút không ổn , cảnh giác hỏi.

"Không có gì , chính là chuẩn bị thành lập một cái tiêu cục ."

Lý Phàm quyết định có nhiều thứ trước không nói cho Mộ Dung Anh , tỷ như kia truyền quốc ngọc tỷ , nếu nói với nàng , không biết sẽ có ảnh hưởng không tốt gì . Mộ Dung Anh thói quen đem một ít đồ vật giấu rất sâu , Lý Phàm có chút đoán không ra lòng của nàng , cho nên cũng không dám nói với nàng nhiều lắm .

"Tiêu cục? Ngươi biết bên trong cứng cỏi đạo đạo sao?"

Đối với tiêu cục , tuy rằng Mộ Dung Anh cũng không bài xích , nhưng cảm thấy được Lý Phàm kinh nghiệm giang hồ quá nhỏ bé mỏng , làm sao có thể vận chuyển được một cái lớn như vậy tiêu cục đây?

"Người biết trong chốn giang hồ người nào chuộng môn ấy ư, biết trong chốn võ lâm thế nào gia gia chủ sao? Người không quen biết dù chỉ một người , làm sao người áp tải?"

"Đương nhiên là bằng thực lực sao !"

Lý Phàm thân ra tay phải của mình , bày ra một cái tư thế , "Ta nhưng là phải đánh bại thiên hạ hào kiệt nam nhân ! Ta không dựa vào người nào mạch , ai ngờ cướp tiêu , cứ tới !"

"Khờ dại !"

Mộ Dung Anh khoát tay , kiếm khí xuất hiện ở bàn tay nàng trong đó , ngưng tụ thành một mảnh cánh hoa Anh Hoa , "Nếu như là ta muốn cướp của người tiêu , người ứng đối ra sao?"

"Súc sinh ! Thậm chí ngay cả chính mình vị hôn phu tiêu đều cướp , xem ra người chính là trong truyền thuyết vô sỉ đạo tặc !"

"Người nằm mơ đi, ai vô sỉ !"

Mộ Dung Anh liếc mắt , bóp nát của mình Anh Hoa kiếm khí , "Nếu đổi thành ta cao thủ như thế cần cướp tiêu , người có thể đối phó được sao? Lý Phàm , người cho là người có chút thực lực là có thể thiên hạ vô địch rồi hả? Người này tiêu cục , nhất không ai , nhị không có tên tuổi ."

"Làm sao lại không ai rồi, ta không phải là người không?"

"Được, giả như người là người ."

Mộ Dung Anh tiếp tục nhắc nhở hắn , "Thứ nhất, thực lực của người mới vừa Đăng Đường Nhập Thất , thế giới này so với người còn mạnh hơn còn nhiều lắm . Mà coi như người đánh thắng vài lần bọn cướp , cướp tiêu cục xông vào mở thanh danh , như vậy chỉ biết đưa tới lợi hại hơn bọn cướp , cần làm thật người đến đề thăng danh tiếng của bọn hắn . Hàng năm qua tiêu cục đều là như thế , không có trên trăm năm lịch sử , ai cũng không có biện pháp tạo một chi chân chính lợi hại tiêu cục đi ra !"

"Vậy hãy để cho ta tới mở cửa sổ mới đích lịch sử đi ."

Lý Phàm đã muốn tin tưởng tràn đầy rồi.

"Không đến tường Nam bắt hồi đầu !"

Mộ Dung Anh tức giận quá , phát óng tay áo một cái , "Nếu nói người không nghe , vậy người liền chính mình gặp trở ngại đi thôi !"

"Cảm ơn nương tử ủng hộ !"

Lý Phàm vừa chấp tay , giống như rất chân thành Địa cảm tạ giống nhau , rước lấy Mộ Dung Anh là không thích .

Người nam nhân này hắn là không quản được rồi, coi như hắn bị người giết rụng , mình cũng sẽ không tiếp tục hỏi tới !

"Cô gia , ngài hai ngày này bị Cẩm Y vệ gây rối sao?"

Mà Thiết Trụ vẫn là thực quan tâm Lý Phàm, chứng kiến hai người không nói , này mới hỏi một tiếng . Mộ Dung Anh tuy rằng giả vờ tiếp tục ngồi xếp bằng luyện công bộ dáng , nhưng theo bản năng dựng lên cái lỗ tai.

"Gần nhất đúng (là) có một Cẩm Y vệ tới tìm ta , bắt quá bị ta đánh lui ."

Lý Phàm nhớ tới người kia , liền không nhịn được nhú mày , "Người này Dung cũng không phải Cẩm Y vệ võ công của ."

"Kỳ quái , Cẩm Y vệ võ công của thực thống nhất ."

Thiết Trụ đổi chuyện trong giang hồ cũng hiểu rất rõ , "Tiểu Vô Tướng Thân Công đúng (là) mỗi một cái Cẩm Y vệ môn bất buộc ! Trừ bỏ này , còn lại chính là đánh ám khí công phu ."

"Nhưng hắn dùng xác thực không phải Tiểu Vô Tướng Thân Công , mà là Nội Thái Cực ."

Lý Phàm một câu , nhường Mộ Dung Anh đều mở mắt .

"Người nọ chính là diện mạo Như Ngọc , hi mặc cả người trắng y?"

"Đi , người gặp qua?"

"Tuy rằng chưa từng thấy qua , cũng nghe qua đại danh của hấn ."

Mộ Dung Anh đã quên mới vừa nói qua không quan tâm Lý Phàm chuyện tình , "Thiên phú của người nọ chỉ hơi chút kém hơn ta , cũng là một tam hoa tụ đỉnh cao thủ . Bất quá hấn Vô Tâm luyện võ , vốn nên là đứng hàng núi Vô Đang chừng môn nhân , lại lập chí làm một gã Người mẫu nam . . . Cuối cùng , hấn bị trục ra khỏi sơn môn ."

"Chà xất lau . . ."

Lý Phàm thật đúng là không có biện pháp hoài nghi mình vị hôn thê lời mà nói..., kia người bị bệnh thần kinh , hấn tuyệt đối có thể làm được loại chuyện này!

"May mắn người chưa thấy qua người nam nhân này , nếu người gặp được , nhất định sẽ phát điên đấy!"

"Đại danh đình đình Nghiêm Khải , Nghiêm Như Ngọc , trong chốn giang hồ lại có mấy người không biết?"

Mộ Dung Anh cười cười , "Thật đáng tiếc , hấn Vô Tâm luyện công . Nếu hấn có thể luyện thật giỏi võ lời mà nói..., nói không chừng , ta ở trên giang hồ còn có cái đối thủ ."

Người ta lời nói này khí phách , nhưng Lý Phàm cũng không có biện pháp nói cái gì , Mộ Dung Anh đích thật là có thực lực này thôi !

"Người có thể đánh bại hấn , phỏng chừng cũng là may mắn ."

Mộ Dung Anh suy đoán , "Hấn thật ra từ lúc 5 năm trước cũng đã tiến vào Đăng Phong Tạo Cực thực lực ."

"đội một chút !"

Lý Phàm lại kinh hô một tiếng , "Không đúng , hấn và ta giao thủ thời điểm , chỉ có Đăng Đường Nhập Thất thực lực a , cùng ta ngang nhau !"

"Hoặc là hấn đang nhường cho người , hoặc là hấn gặp sự tình gì , công lực bước lui ."

"Đại tiểu thư , ta nghe nói này Nghiêm Khải bị đuổi ra khỏi sơn môn thời gian , bị phế sạch một thân nội lực ."

Thiết Trạ nhớ lại hạ xuống , sau đó bỏ sung .

"Thì ra là thế ."

Mộ Dung Anh gật gật đầu , "Hấn một năm phía trước bị đuổi ra khỏi sơn môn , gặt gao thời gian một năm , hấn liền trở về Đăng Đường Nhập Thất thực lực , đích xác lợi hại ."

"Không nên như vậy được chứ , ta cũng rất mạnh đấy!"

Lý Phàm chỉ chỉ chính mình , "Hơn nữa thực siêng năng !"

"Người tính là gì siêng năng ."

Mộ Dung Anh lật ra cái lòm nguýt , "Ta biết người tập võ , mặt trời lặn mà ra mặt trời lặn mà tức , Thiên Thiên luyện võ , trừ bỏ giấc ngủ ăn cơm , không từng có một khắc ngừng !"

"Vậy bọn họ không đi nhà cầu sao?"

Lý Phàm tò mò hỏi.

"Tranh cãi !"

Mộ Dung Anh trách cứ một tiếng , "Tóm lại , người muốn đi lộ còn dài mà ! Lần sau gặp mặt đến Nghiêm Khải , cẩn thận tánh mạng của người !"

"Bất quá này Nghiêm Khải thể nhưng gia nhập Cẩm Y vệ . . . Thật sự có chút kỳ quặc a ."

"Mọi người đều có chí khác nhau ."

Mộ Dung Anh khoát tay , "Tóm lại , người chính là luyện thật giỏi công đi! Thực lực của người đã muốn tiến vào mấy Hồ sao?"

171 khi nào có thể cùng phòng

171 khi nào có thể cùng phòng

"Lục Hồ."

Lý Phàm vận lên chân khí của chính mình, huyết Thái Dương lập tức phòng lên, "Nếu như ta xuất ra toàn bộ thực lực, có thể càng mạnh!"

"Còn thiếu rất nhiều!"

Mộ Dung Anh xuy cười rộ lên, "Thực lực này, tuy rằng ở trong giang hồ đã có thể được xem là một cao thủ, nhưng kém nhiều lắm! Muốn trở thành một một mình đâm đường một phía cường giả, Đẳng Phong Tạo Cực đúng (là) tối thiểu thực lực! Giang hồ quá lớn, cao thủ nhiều lắm. Người bây giờ, rất tự tin, mà mất đi mình!"

"Ta cũng không cảm thấy như vậy!"

Lý Phàm có điểm mất hứng, "Ta còn sẽ trưởng thành đấy! Đẳng Phong Tạo Cực tính là gì, lý tưởng của ta, đúng (là) một đại tông sư!"

Nói xong, Lý Phàm không muốn cùng Mộ Dung Anh nói sau càng nhiều là nói, nữ nhân này tối chuyện thích chỉ sợ sẽ là đả kích hấn!

Luyện công! Chỉ có luyện công, mới là chúc Vu sự hiện hữu của mình phương thức!

Lý Phàm luyện công phương thức thoáng có chút đặc biệt, người khác luyện công thời điểm, cũng là muốn ngồi xếp bằng, như vậy có thể làm cho vận chuyển chân khí càng thêm lưu loát. Mà Lý Phàm thì không giống với, hắn luyện công phương thức cao nhất, chính là Nhất Biến ngồi trên ngựa, Nhất Biến tiến vào luyện công trạng thái.

Có năng lực rèn luyện hạ bàn, có năng lực cường hóa nội công, loại này một lòng lưỡng dụng, chỉ riêng Lý Phàm như vậy Thuần Dương thể có thể làm được đến!

Lý Phàm đã muốn Đẳng Đường Nhập Thất, hắn hiện tại trong khoảnh khắc liền có thể đi vào đến nội thị trạng thái giữa. Chân khí trong cơ thể vận hành thực lưu loát, ở Lý Phàm khổng lồ, Chân khí lưu động bắt đầu gia tăng tốc độ rồi.

Trong cơ thể hấn Cửu Mai huyết vị bị giải khai năm miếng, nhưng quả thứ sáu vô cùng chắc chắn, căn bản là không có cách lay động. Xem ra, này thất hiệp kinh đệ lục trọng cửa ải khó khăn, còn là rất khó luyện đi lên.

Ngay tại Lý Phàm luyện công thời điểm, đỉnh đầu hắn dâng lên bốn đám khói trắng, nhìn Thiết Trụ cũng nhìn không được che miệng lại.

"Trời ạ, tứ hoa khai thái!"

"Đại khái là Thuần Dương thể công lao đi."

Mộ Dung Anh cũng có chút ghen tị, luyện võ có ba loại thiên tài, một loại cao hơn một loại.

Trong đó một loại là bản thân cùng Nghiêm Khải như vậy Tam Hoa Tự Định, này tam hoa phi đừng tượng trưng cho người tinh khí Thần, xưng là Địa hoa, người hoa cùng bệnh đậu mùa! Mà tứ hoa khai thái thì càng Ngưu so, tượng trưng cho trong cơ thể con người tứ thánh, Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ! Tứ thánh tượng trưng cho cơ thể người bốn loại năng lượng, hỉ nộ ái ố!

Đang ở Mộ Dung Anh có chút hâm mộ Lý Phàm thời gian, Lý Phàm trong cơ thể chậm rãi xuất hiện một ít biến hóa.

Thực lực của hắn không ngừng mà chạy ở kinh mạch trong đó, nhưng hắn đột nhiên cảm thấy, có một chỗ nhìn qua không trọng yếu như vậy kinh mạch, giống như có thể nhường chân khí của chính mình lưu động càng nhanh một chút.

Bất quá chỗ này kinh mạch giống như chắn vô cùng chết, không dả thông chúng nó cũng sẽ không có quá lớn ảnh hưởng, đã thông lời mà nói..., nói không chừng liền gặp tẩu hỏa nhập ma!

Luyện võ loại chuyện này, hung hiểm vạn phần, từng bước đi nhầm, liền sẽ tiến vào vạn kiếp bất phục vực sâu! Nhưng Lý Phàm vẫn là quyết định phải thử một chút, bởi vì cái gọi là người có nhiều hơn đâm, Địa có nhiều hơn sản! Lớn mật khiến dất tay, ngày mai trên giường đi!

Lý Phàm hạ quyết tâm, hoặc là không nào, nào sẽ càng lớn đích! Hắn tập hợp chân khí trong cơ thể của mình, sau đó toàn bộ hướng về chỗ này kinh mạch xông lên đánh! Nhưng Chân khí mới vừa đụng chạm kinh mạch, một cổ cảm giác đau đớn nháy mắt tràn ngập ở trong cơ thể của mình!

Này cảm giác đau đớn nhường Lý Phàm thiếu chút nữa co quắp , thật giống như có người dùng 100 cây châm hung hăng trạc chính mình giống nhau !

Thật đáng sợ ! Loại này cảm giác đau đớn , cuộc đời vẫn là lần đầu tiên !

". . ."

Mộ Dung Anh cùng Thiết Trụ chứng kiến Lý Phàm thân thể nhẹ nhàng run một cái , hai người nghi ngờ liếc nhau một cái .

Luyện nội công vì sao lại đau đớn? Lý Phàm chẳng lẽ tẩu hỏa nhập ma?

"Thiết Trụ , làm hộ pháp cho ta ."

Mộ Dung Anh không thể để cho Lý Phàm xảy ra sự cố , nàng lập tức đứng ở Lý Phàm phía sau , thay đổi nội lực , cố gắng trợ giúp Lý Phàm khai thông chân khí trong cơ thể .

Không nghĩ tới bàn tay nàng mới vừa dán lên Lý Phàm sau lưng của , một cổ mãnh liệt Chân khí thế nhưng văng ra bàn tay nàng !

"Đi?"

Mộ Dung Anh có chút ngạc nhiên , này Lý Phàm nội lực bỗng nhiên ngay lúc đó bạo phát hạ xuống, thế nhưng cường đại đến liên bọn ta bị đẩy lui rồi! Minh bây giờ so với Lý Phàm cổ chấp ít nhất thập bội , có thể bị hấn đẩy lui, đích thật là có chút khó tin rồi!

Mà giờ này khắc này , Lý Phàm vận công đã đến một loại có chút huyền diệu cảnh giới .

Tuy rằng đụng chạm này kinh mạch liền gặp đau đớn , nhưng hấn vẫn chịu đựng này cổ kinh , ở lần lượt xuất ra Chân khí đập vào này đường kinh mạch ! Vài lần sau khi bị trùng kích , kinh mạch thượng rốt cục xuất hiện một ít cái khe .

Có môn ! Lý Phàm có chút ít hưng phấn , hấn tiếp tục tập hợp Chân khí , công kích tới này yếu ớt kinh mạch !

Đau thì sao, ném trái trong khổ đau , mới là người trên người !

Lý Phàm cắn chặt răng , thúc giục chân khí của chính mình , toàn lực tiến công ! Cả người giống như là muốn bị xé đứt giống nhau , Lý Phàm đã là một đầu mồ hôi lạnh , nhưng hấn vẫn đem kinh mạch cuối cùng cấp đã thông !

Một khắc này , trong đan điền chân khí giống như nước biển giống nhau dưng mãnh vào kinh mạch này trong đó, sau đó theo này đường kinh mạch tiến vào này kinh mạch của hấn , Lý Phàm cảm giác mình đã thông quanh thân tất cả kinh mạch giống như, tất cả đây địa phương đều thông suốt !

Trong khoảng thời gian ngắn , Lý Phàm cảm giác mình vận chuyển chân khí tốc độ lại nhanh hơn rất nhiều , mỗi lần lấy ra chân khí hiệu suất cũng càng Cao , nhanh hơn !

Mà hấn không biết , khi hấn mở ra này cái kinh mạch lúc sau , đỉnh đầu hấn bốn đám khói trắng , thế nhưng biến thành năm đám ! Này năm đám thăng lên , nhường Mộ Dung Anh cùng Thiết Trụ đồng thời há to miệng .

Luyện võ tam đại thiên phú , kém nhất đúng (là) Tam Hoa Tụ Đỉnh , đỡ chính là tứ hoa khai thái . . . Mà đỉnh cao nhất , chính là chỗ này Ngũ Hoa Tề Phóng ! Ngũ Hoa Tề Phóng tượng trưng cho trong cơ thể con người Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ năm loại nguyên tố , ở chính giữa y bên trong , Tâm chúc Hỏa , Tỳ chúc Thổ , Phổi chúc Kim , Thận chúc Thủy , Gan chúc Mộc ! Một khi Ngũ Hoa Tề Phóng , người nọ thể gan cũng có thể trở thành là luyện võ lợi khí ! Đây là cái gọi là , luyện công luyện đến ngũ tạng lục phủ !

Nhưng Ngũ Hoa Tề Phóng không là một loại thuần túy thiên phú , bởi vì phải mở ra trong cơ thể con người một cái ẩn núp kinh mạch , kinh mạch này tên là thông thần !

Mộ Dung Anh luyện võ nhiều năm như vậy , nàng thiên phú kỳ tài , đã chúc thế gian hiếm thấy , lại đều chưa từng thấy đã đến này cái gọi là thông thần mạch ! Mộ Dung Anh nghĩ đến này thông thần mạch bất quá là một cái truyền thuyết mà thôi, Ngũ Hoa Tề Phóng cũng chỉ là một loại tốt đẹp chính là nguyện vọng .

Nhưng giờ này khắc này , đồng nhất võ học truyền kỳ cảnh quan liền xuất hiện ở trước mặt của mình , không khỏi nàng không tin !

Ngũ Hoa Tề Phóng , từ đó về sau , Lý Phàm võ học con đường , tất nhiên là tiền đồ vô lượng !

"Hô . . ."

Lý Phàm trong miệng thốt ra một ngụm trọc khí , cả người hấn hiện tại tai thính mắt tinh , so với trước kia càng hơn vài phần . Chứng kiến trọn mắt hốc mồm hai nữ nhân , Lý Phàm có chút kỳ quái .

"Các ngươi đang nhìn cái gì đây?"

"Chưa, không có gì . . ."

Mộ Dung Anh nghiêng đầu đi , không cho Lý Phàm chứng kiến chính mình kia ước ao ghen tị ánh mắt của .

"Cô gia . . ."

Thiết Trụ đang muốn nói chuyện , Mộ Dung Anh đưa cho nàng một ánh mắt , Thiết Trụ đem cần nói lời nuốt về tới trong bụng .

"Cô gia , thời điểm không còn sớm , ngài nên trở về đi ngủ ."

"Nói cũng đúng , ta đây trở về đi ngủ ."

Lý Phàm duỗi lưng một cái , đứng lên , "Lão bà , đêm nay cần cùng nhau ngủ sao?"

"Cút đi !"

84877899

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

172 chặn đường

172 chặn đường

"Vương Cường , người đàn bà kia tới cùng có cái gì ma lực , thế nhưng cho người như thế thần hồn điên đảo?"

Vài ngày sau , Dương Duệ Ninh bị Vương Cường mời được trường học phụ cận một nhà trong quán cà phê , hai người đang uống cà phê , mà Vương Cường hôm nay ăn mặc phi thường anh tuấn , một thân âu phục màu đen , hiển nhiên có giá trị không nhỏ . Quang trên cổ hắn cái kia điều màu vàng cà-vạt , chỉ đáng giá mười vạn biến cả .

"Nàng đứng (là) nữ thần của ta ! Đòi ta lần đầu nhìn thấy nữ nhân xinh đẹp như vậy !"

Vương Cường kia chiếc Mercedes trong xe đồ đầy màu đỏ hoa hồng , hắn một hồi tựa muốn đem này đỏ hoa đưa cho Mộ Dung Anh !

"Dương công tử . . . Đến lúc đó trường học kia tiểu bá vương , không muốn giao cho người để đối phó rồi."

"Này không là vấn đề ."

Dương Duệ Ninh lúc nói chuyện cũng không phải rất vui vẻ , hắn gần nhất chuyện xui xẻo cũng không ít. Phía trước đáp ứng giúp Vương Cường giáo huấn cũng không còn giúp thành; vị hôn thê làm đến một cao thủ giả mạo bạn trai ghê tởm chính mình; chính mình cuối cùng còn bồi không ít huynh đệ !

Tiểu Đường thiếu chút nữa ở trước mặt mình cắt cổ tạ tội , nhưng Dương Duệ Ninh ngăn cản hắn . Dù sao giống như vậy đặc lực tâm phúc ít có , Dương Duệ Ninh sẽ không vì một thứ thất bại liền xử trí một cái phương tiện trợ thủ .

Hôm nay bị Vương Cường ước chừng đi ra , Dương Duệ Ninh cũng là hy vọng nhờ vào đó đến phát tiết một chút !

"Ta chỉ là có chút kỳ quái , tới cùng là dạng gì nữ nhân , có thể cho người như thế thần hồn điên đảo . Vương Cường a Vương Cường , người cũng là cái con nhà giàu , dạng gì nữ nhân người không chơi đùa?"

"Lần này thật sự không giống với !"

Vương Cường lại phi thường kích động

Nói nói : " theo ta lần đầu tiên nhìn thấy nàng bắt đầu , ta biết ngay , ta sâu đậm đã yêu nàng ! Cái đó và ta đối những nữ nhân khác cảm giác bất đồng , ta phải được đến nàng ! Bằng không , ta không cam lòng !"

"Xem người kia chút tiền đồ ."

Dương Duệ Ninh bĩu môi , có chút không nhìn trúng này Vương Cường rồi. Bất quá bằng hữu của hắn không nhiều lắm , Vương Cường tuy rằng cũng chỉ là một bạn nhậu , Dương Duệ Ninh cũng không muốn cứ như vậy bỏ mặc . Dù sao , có thể xúng lăm bằng hữu của mình người, cũng không nhiều .

Chính mình nhấc tay một chút chuyện nhỏ mà thôi, coi như là ở hồng hân chơi .

"Ta giúp người sắp xếp cái kia tiểu bá vương ."

Dương Duệ Ninh phất phất tay , "Người liên An Tâm truy em gái đi."

"Cảm ơn Dương công tử !"

Vương Cường cảm kích vạn phần , nhưng hắn vẫn vẫn có một chút không quá yên tâm , "Bất quá. . . Dương công tử lần này mang tới người . . . Khuôn phép sao?"

"Lần này cao thủ , lợi hại hơn ."

Dương Duệ Ninh nói xong, đứng dậy vừa vỗ tay , "Trần tiên tử , nhờ ngài lượng nhất tay đưa ta huynh đệ mở mắt một chút ."

"Hừ ."

Bên cạnh cái bàn kia ngồi một người mặc màu tím váy dài nữ tử , cô gái này không biết vì sao , nửa bên mặt mang theo băng sắt mặt nạ , mặt khác hé mở mặt thì là một nữ nhân xinh đẹp . Dương Duệ Ninh tò mò muốn biết kia hé mở mặt là cái dạng gì , nhưng căn cứ Hoàng Phủ Phong từng nói, hắn sư tỷ Thẩm Mộ Dung ở lúc còn trẻ , vì luyện một môn tà ác độc công , đem trên mặt dung mạo làm hỏng .

Đến nỗi trương cái dạng gì , nghe nói Hoàng Phủ Phong xem qua một hồi , ói ra ba ngày ba đêm , hơn nữa ăn một tháng tố .

Nhưng công phu của nàng cũng thật sự , liền Dương Duệ Ninh cũng phải đối với nàng cung kính có gia , đưa cho một cao thủ ứng hữu đãi ngộ !

"Chà !"

Thẩm Mộ Dung Khiết cầm lấy một ly Bạch Thủy , rồi tay hướng của bọn hắn bên này ném qua .

"Ba !"

Nước này chén vũng vàng đã rơi vào Vương Cường trước mặt của , mà bên trong một ly Thanh Thủy , hiện tại lại đã muốn biến thành trời nổi hàn khí khối băng !

"Ông trời của ta kia !"

Vương Cường dùng ngón tay nhẹ nhàng đụng một cái kia khối băng , đông lạnh đến ngón tay đau đầu , "Đây là ma thuật sao?"

"Không phải ma thuật , là chân chánh nội công !"

Nhìn thấy Vương Cường kia kinh ngạc được ăn thịt người đích biểu tình , Dương Duệ Ninh mở mày mở mặt , trong lòng đắc ý , "Cái này gọi là Hàn Băng Tâm Kinh , sau khi luyện thành , Chân khí so với trong sạch càng rét lạnh ! Cái gì kia tiểu bá vương , ở chúng ta Trần tiên tử trước mặt của , cũng chỉ có thể Quai Quai nhận thức sợ !"

"Đó là khẳng định a !"

Vương Cường liên tục gật đầu , "Hắn dù thế nào lợi hại , cũng liền đứng (là) một trường học tiểu bá vương mà thôi ! Sao có thể cùng cao thủ chân chính so với ! Nhìn thấy Trần tiên tử , hắn vẫn không thể dọa tề ra quần a !"

Vương Cường kiến thức đến Thẩm Mộ Dung Khiết công lực , trong lòng cười thành một mảnh . Thật sự là quá tốt , cứ như vậy , Lý Phàm lần này chết chắc rồi !

"Trần tiên tử , lần này cần hảo hảo cảm tạ ngài ! Còn có Dương công tử , ta nếu là đuổi tới nữ thân , ta đem ta chiếc kia trân quý. . . Biên Bức xe tặng cho người !"

"Hả?"

Dương Duệ Ninh tựa hồ có hơi cảm thấy hứng thú , Vương Cường chiếc kia Biên Bức xe chính là bản số lượng có hạn , lúc ấy Dương Duệ Ninh đi mua cũng chưa mua được , chưa kịp .

Này Dương Duệ Ninh không yêu thích khác , liền thích trân quý xe thể thao . Tuy rằng hắn thích Vương Cường chiếc xe này , nhưng thân là công tử ca , lời này hắn nhưng vẫn không không biết xấu hổ nói ra miệng . Hiện tại Vương Cường chủ động đưa tới , nói Dương Duệ Ninh không có hứng thú , đó là không có khả năng .

"A, nữ thần, nữ thần đã ra rồi!"

Này quán cà phê liền ở trường học sườn đồi điện, Vương Cường có thể trước tiên chứng kiến hiệu động tĩnh của cửa. Lúc này Mộ Dung Anh vừa lúc theo trong trường học đi tới, Vương Cường cùng tát hoan đường như, tung tăng chạy đi xuống lầu đi.

Dương Duệ Ninh không có cách nào, Nhất Biên trong lòng trào phúng này bị nữ nhân mê được thần hồn điên đảo nam nhân, Nhất Biên mời Thẩm Mộng Khiết cùng nhau đi xuống lầu.

Mộ Dung Anh hai ngày này cũng không phải rất vui vẻ, phát hiện Lý Phàm đúng (là) Ngũ Hoa Tề Phóng thiên tài mời nàng lại vui vẻ lại ghen tị ở ngoài, còn phát hiện Lý Phàm bên người hoa đào không ngừng! Rõ ràng đúng (là) nam nhân của chính mình, nhưng có nhiều như vậy nữ nhân làm bạn, thực tại mời nàng có chút khó chịu.

Hắn là toàn bộ vật bị chiếm đoạt sau khó chịu, đúng vậy!

Mấy ngày nay chính mình nhất định nhìn chằm chằm Lý Phàm, không thể để cho hắn như vậy phóng túng chính mình!

Mộ Dung Anh tuyên bố kế tiếp một vòng đều phải đưa đón Lý Phàm đến trường, này biến thành Lý Phàm cũng không phải tự tại, hơn nữa như Lâm Nguyệt Tiên vô cùng không vui!

Trong nhà có cái bá đạo nữ nhân, thật sự là buồn bực a!

Nhưng trong nhà lớn nợ nần, như Lâm Nguyệt Tiên cũng chỉ có thể hầu hạ một chút người ta Đại tiểu thư rồi. Bất quá là một vòng, phải nhẫn nại!

Lý Phàm lúc này đang hoảng đơ bọc sách, đi theo Mộ Dung Anh bên người, một chiếc màu đen Tân Lợi liền dừng ở cửa sân trường. Thiết Trụ đảm nhiệm lái xe, cùng đội nhà mình Đại tiểu thư cùng cô gia.

"Người đang nhìn cái gì đây?"

Phát hiện Lý Phàm ở lăm lét nhìn trái phải, Mộ Dung Anh nhin không được lạnh như băng nói.

"Chà mẹ nó, ta cũng không phải chó của người, ta chung quanh nhìn xem cũng, đều không được?"

Lý Phàm tuy rằng nói như vậy, nhưng ít nhiều có chút chột dạ, dù sao hắn là đang nhìn Lâm Nguyệt Tiên ở nơi nào.

Bình thường liền cùng một chỗ cao thấp học, ngẫu nhiên biến thành người khác, Lý Phàm thật là có điểm không có thói quen.

Thói quen vật này, thật sự chính là man đáng sợ.

"Nữ thần! Làm bạn gái của ta đi, nữ thần!"

Ngay tại hai người chuẩn bị lúc rời đi, Vương Cường lại mang theo một xe hoa hồng, quỳ gối Mộ Dung Anh trước người. Cùng lúc đó, phía sau hắn bắn lên một loạt xinh đẹp khói hoa, trên không trung tràn ra, được kêu là một cái lãng mạn.

Kẻ có tiền xiếc!

Mộ Dung Anh lại nhú mồm, hiển nhiên không thích cao như vậy điều hòa phù khoa.

"Nữ thần, van cầu người làm bạn gái của ta đi!"

Vương Cường gương mặt ngưỡng mộ, mà Mộ Dung Anh phi thường không thích.

"Tránh ra, người chặn đường rồi."

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Tặng phiếu đề cử chương trước ← mục lục → chương sau gia nhập phiếu tên sách

Hấp dẫn tiến cử: nguyên thủy chiến kí Tuyết Ưng lãnh chúa Long Vương truyền thuyết ta dực phong thiên Huyền Giới chi môn một kiếm Phi Tiên Long phủ tinh châu chuyện cũ Vu giới thuật sĩ

173 cóc mà đòi ăn thịt thiên nga

"Tránh ra , ngươi chặn đường rồi."

Mộ Dung Anh vô cùng không thích , "Tiếp tục ngăn cản đường đi , ta sẽ báo nguy ."

"Nữ thần , van cầu ngươi cho ta một cái cơ hội đi!"

Vương Cường tận lực cầu xin , "Ngươi xem , ta cái gì đều có thể cho ngươi ! Chỉ cần ngươi nguyện ý làm bạn gái của ta , ta cam đoan cho ngươi trả giá hết thảy !"

"Ta không thích chần chừ nam nhân ."

Mộ Dung Anh lời này , cũng không biết là đối Lý Phàm nói , hay là đối với Vương Cường nói , "Hơn nữa , ngươi quá yếu ."

"Ngươi cho ta một cơ hội , ta sẽ trở nên mạnh mẽ đấy! Không phải là luyện võ sao , ta quyết định , chỉ cần ngươi đáp ứng ta , ta ngày mai sẽ thượng Tung Sơn Thiếu Lâm tự học công phu đi !"

". . ."

Mộ Dung Anh cảm giác mình cần nói không ra lời , nam nhân này thậm chí ngay cả loại phương pháp này đều nghĩ ra được rồi, quả thực vô địch .

Cứ như vậy nàng thật đúng là không có biện pháp trực tiếp cự tuyệt , Mộ Dung Anh dù sao vẫn là trường học đồng sự , không cần phải cùng đệ tử biến thành rất cương , cùng đệ tử giao tiếp , đích xác cần một ít ôn hoà tốt đẹp phương pháp .

"Ta không cùng người khác nói thương yêu ."

Mộ Dung Anh chỉ có thể nói như thế .

"Cái gì đều phải thử một chút nha."

Vương Cường quần quít chặt lấy , biến thành Mộ Dung Anh phi thường không vui , thiếu chút nữa bay lên một cước đêm nay Vương Cường đầu đá bạo .

"Vương Cường , ngươi hôm nay có phải hay không rất rối rắm?"

Lý Phàm đi đến phía trước , nhìn thoáng qua Vương Cường , "Nhức cả trứng dái sao? Ta giúp ngươi xoa xoa?"

"Lý Phàm , ngươi...ngươi đừng hung hăng cản quấy !"

Chứng kiến Lý Phàm , Vương Cường lòng bàn chân từ nhiên bắt đầu run lên , "Ta hôm nay có thể có biện pháp trị ngươi ! Không sợ ngươi biết không !"

"Hả?"

Lý Phàm nhin cười không được , "Này có thể có ý tứ rồi, đến cho ta xem xem?"

"Hôm nay cần xuất thủ không phải ta !"

Vương Cường chứng kiến Lý Phàm trừng mắt , theo bản năng gục lui hai bước , "Ta...ta tìm tới lợi hại người giúp đỡ !"

Nói xong, hắn quay đầu nhìn về phía sau lưng Dương Duệ Ninh , "Dương công tử , Nhưng đều nhờ vào ngươi !"

Lý Phàm ánh mắt cũng đã rơi vào mới vừa đi tới Dương Duệ Ninh thân mình , thầm nói , bạn thân này nhìn quen mắt a !

Mà Dương Duệ Ninh thấy được Lý Phàm , nhãn cầu đều trừng lên ! Hắn coi như hóa thành tro , mình cũng nhận được hắn ! Người này đánh qua chính mình , hắn là người thứ nhất đánh qua người của chính mình !

Quả nhiên là giả mạo, nguyên lai hắn là học sinh của trường học này ! Khó trách tra xét lâu như vậy đều tra không được , hôm nay không ngờ là tự nhiên chui tới cửa ! Thật sự là ông trời trợ ta...ta Dương Duệ Ninh hôm nay phi cạo chết hắn không thể !

Dương Duệ Ninh vốn cần phát hỏa , nhưng lại nhìn thấy Lý Phàm bên người Mộ Dung Anh . Cái nhìn này , trông mắt của hắn đều phải bay ra ngoài !

Dương Duệ Ninh cũng là tự tin chơi đùa vô số nữ nhân ngời, nhưng là nữ nhân này, cơ hồ vượt quá hẳn thường thức ! Tại sao có thể có nữ nhân xinh đẹp như vậy, nàng quả thực chính là theo bức tranh lý đi ra ! Một khắc này, Dương Duệ Ninh cảm giác lòng của mình nhảy gia tốc .

Này, đây là yêu đương cảm giác sao? Bất kể như thế nào, nữ nhân này hẳn nhất định phải chinh phục ! Nhất định phải làm cho nàng thần phục ở dưới thân thể của mình !

Ta Dương Duệ Ninh cần dạng gì nữ nhân nếu không tới, nàng cũng chạy không được, tuyệt đối là ta đấy!

"Dương công tử, của ta tình yêu nghiệp lớn đã có thể nhờ vào ngươi !"

"Ồi đêch!"

Dương Duệ Ninh nâng lên một cước, đem Vương Cường đá mở, không lưu tình chút nào .

"Dương công tử, ngài, ngài . . ."

Vương Cường bị đoán mộng, căn bản không biết đã xảy ra chuyện gì .

Đã nói rồi đấy hỗ trợ đâu rồi, như thế nào lập tức biến thành như vậy? Này Dương công tử biến sắc mặt biến thành cũng quá nhanh đi, cái gì tiết tấu? Vương Cường trong lúc nhất thời vẫn còn có điểm ủy khuất .

"Ngươi này con cóc, lại vẫn muốn tán tỉnh thiên nga trắng?"

Dương Duệ Ninh trực tiếp tức giận mắng Vương Cường, "Thực ghê tởm, ngươi là cái thá gì ! Cũng dám đối mỹ nữ như vậy xuống tay !"

Dương Duệ Ninh lại đạp Vương Cường một cước, "Sau khi không cần tiếp tục gây rối vị mỹ nữ kia ! Cút nhanh lên ! Bằng không ta thấy ngươi một lần đánh ngươi một lần !"

Vương Cường ủy khuất băng bó mình bị đoán địa phương, chật vật chạy .

Dương Duệ Ninh lập tức đối với Mộ Dung Anh vẻ mặt tươi cười thuyết nói: "nữ thần xin chào, ta gọi là Dương Duệ Ninh, đây là của ta danh thiếp ."

Hắn bộ dạng anh tuấn tiêu sái, Ngọc Thụ Lăng Phong, hơn nữa tự tin hẳn mỉm cười, tuyệt đối có lực sát thương ! Nhưng không nghĩ tới chính là, nữ nhân này hoàn toàn không thấy mị lực của hắn, mà là lạnh như băng nói .

"Ta đeo cần biết ngươi là ai, nơi này là trường học, không là của ngươi Phong Nguyệt trảng, cút ngay lập tức ."

Lần đầu tiên bị nữ nhân như vậy đối đãi ! Dương Duệ Ninh trong lúc nhất thời thậm chí có đó nói không ra lời !

"Chúng ta đi ."

Mộ Dung Anh dắt hạ Lý Phàm, sẽ phải rời khỏi . Mà Dương Duệ Ninh đầu dễ dàng cứ như vậy nói lòng đến miệng thịt béo, hẳn ngăn lại hai người, có chút tàn bạo nói nói: "vân vân, ta nhưng đúng (là) nhận thức ngươi ."

Dương Duệ Ninh hiển nhiên là đến tìm phiền toái, ánh mắt của hắn nhìn chăm chú Lý Phàm, giống như muốn đem Lý Phàm ăn sống nuốt tươi!

"A, là sao?"

Lý Phàm lại chớp chớp ánh mắt, giả vờ ngây ngốc mà nhìn Dương Duệ Ninh, "Chúng ta có từng thấy mặt sao? Vị tiên sinh này có phải hay không nhận lầm người?"

"Đừng cùng ta giả vờ ngốc !"

Dương Duệ Ninh lại phát ra gầm nhẹ, "Ngươi không phải là Nam Nam bạn trai sao?"

"Bạn trai?"

Mộ Dung Anh lông mi lập tức giương lên, nàng cực kì thông minh, cũng nhạy mắt đoán được người này tên, "Lư Hâm Nam?"

"Cái gì kia, không thích nghe hắn nói bừa ."

Lý Phàm liên tục xua tay, "Ta căn bản là không có gặp qua hắn . Ta một đệ tử, làm sao có thể sẽ nhận thức này đó không đúng đắn !"

"Ngươi nói ai là không đúng đắn?"

Dương Duệ Ninh càng thêm khó chịu, ngày xưa học được lễ nghi, Khí Độ các loại, trong chớp nhoáng này cũng không biết chạy đến đâu cái Java quốc đã đi .

"Ta tìm người lâu như vậy , hôm nay chính người đưa tới cửa , nhưng thật ra lão trời giúp ta ."

Dương Duệ Ninh mang trên mặt nhe răng cười , "Hôm nay ta tìm tới cao thủ lợi hại hơn , nàng trong lúc phát tay , có thể muốn tánh mạng của người !"

"Người đang nói gì đấy , cao thủ gì?"

Lý Phàm tiếp tục giả vờ ngạc nhiên , "Ta như thế nào nghe không rõ nha?"

"Trăm tiên tử ! Nhờ người , giết hần !"

Dương Duệ Ninh rít gào một tiếng , theo phía sau hần bỗng nhiên lòi ra một bóng người. Đây là một cái mạng theo hể mở thiết diện đủ nữ nhân , nàng đưa tay phải ra , trực tiếp chụp tới Lý Phàm mặt của .

Thẩm Mộng Khiết đã tràn ngập tự tin , chính mình trong giang hồ đã có thật lâu thanh danh , bằng phiên tiên tử danh hào cũng không phải là đến không đây!

Chính mình trong võ lâm , người nào thấy chính mình không phát run ! Cứ như vậy một tên mao đầu tiểu tử , hần còn có thể có nhiều hơn khả năng của ! Chính mình sư đệ cũng là rất củi mục , thế nhưng bại bởi như vậy một cái Bán đại tiểu tử , thật sự là quá mất mặt !

Thẩm Mộng Khiết đồng nhất nhớ Hàn Băng chương đánh ra đi , có thể đem một người huyết dịch cả người cấp đông thành nước đá !

Nhưng không nghĩ tới chính là , không đợi Thẩm Mộng Khiết đánh tới Lý Phàm trên đầu , đột nhiên có một người ngang trời giết đi ra . Đây là một cái nữ nhân xinh đẹp , mặt mũi của nàng giống như trong bức tranh tiên nữ , nhưng Thẩm Mộng Khiết đều bắt đầu ghen tỵ !

Trên thế giới này làm sao có thể sẽ có nữ nhân xinh đẹp như vậy ! Đã có nàng tồn tại , vì sao lại nhường những nữ nhân khác sinh ra?

Nhưng vì cái gì , người nữ nhân này tướng mạo , thậm chí có đó quen thuộc?

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

174 đến đánh một chút xem

174 đến đánh một chút xem

174 đến đánh một chút xem

"Phương nào yêu nữ , cũng dám lúc này can rờ !"

Mộ Dung Anh nũng nịu một tiếng , thế nhưng sợ tới mức Thẩm Mộng Khiết một kích linh .

"Mộ, Mộ Dung Anh !"

Tuy rằng Thẩm Mộng Khiết rất ít chú ý nữ nhân tướng mạo , nhưng là người nữ nhân này gương mặt , nàng đúng (là) tuyệt đối sẽ không quên ! Dù sao ở đương kim trong chốn võ lâm , nàng chính là nữ tử bên trong đệ nhất nhân a , được xưng trong nữ nhân truyền kỳ !

"Can rờ !"

Mộ Dung Anh lại là một tiếng mắng , "Người phải làm gọi ta Mộ Dung Minh Chủ !"

Trong giang hồ , quy củ thật nhiều ! Đây đó người luyện võ , liền một phần của võ lâm . Mà toàn bộ Vũ Đẩu gia , nhìn thấy Mộ Dung Anh , đều phải cung kính xưng một tiếng Minh Chủ !

"Mến mộ , Mộ Dung Minh Chủ . . . Không biết người hôm nay ở đây , có nhiều quý rầy . . . Nhưng là , đây là ta cùng tiểu tử này ở giữa một chút việc tư , còn xin người không nên nhúng tay ."

Thẩm Mộng Khiết tuy rằng lòng dạ cực cao , nhưng là không muốn trêu chọc Mộ Dung Anh. Tuy rằng thẩm nàng cũng không thích nữ nhân này , nhưng đúng (là) thực lực của nàng ở nơi này bày biện! Trăm ngàn năm qua , thế thế đại đại minh chủ võ lâm , chưa từng có qua hư danh !

"Hà?"

Mộ Dung Anh khi nào thì nghe qua lời của người khác , "Ta ngược lại thật ra hiểu kỳ , ngươi và hấn trong lúc đó tới cùng có cái gì việc tư ."

"Nhận ủy thác của người , trung nhân chi sự , xin hãy Minh Chủ . . . Không cần hỏi đến . . ."

"Dù vậy , hấn , cũng không cho phép ngươi tới động ."

Mộ Dung Anh không khách khí chút nào nói nói: " hấn đúng (là) vị hôn phu của ta , ai dám đụng tới một cọng lông của hấn , chính là theo ta Mộ Dung Anh trở ngại ! Theo ta cả Mộ Dung gia trở ngại !"

Này vừa nói , Trầm Mộng Khiết có chút sợ . Mộ Dung thế gia kia địa vị trong chốn giang hồ tuyệt đối là số một số hai , bởi vì cái gọi là bắc Mộ Dung Nam Tư Mã , đây cũng không phải là vậy vô Lâm gia tộc có thể có được vinh hạnh đặc biệt !

Mà Mộ Dung gia gia chủ Mộ Dung Bác , tức thì bị người truyền thuyết đúng (là) một đại tông sư siêu cấp cao thủ !

Với hấn ở , Mộ Dung gia địa vị thì càng thêm củng cố . Mà một thời đại Mộ Dung Anh , lại càng hoành không xuất thế , nhường Mộ Dung gia địa vị lại lên một cái độ cao mới !

Đắc tội ai , cũng đừng đắc tội Mộ Dung gia ! Càng khỏi nói thực lực của chính mình không bằng Mộ Dung Anh rồi , cùng nàng đánh một chiêu , thua thiệt chỉ có thể là chính mình !

"Như thế nào , muốn đánh một chiêu sao?"

Mộ Dung Anh hỏi lên như vậy , lúc ấy Trầm Mộng Khiết thiếu chút nữa đuối .

Mịa , làm cái bảo tiêu mà thôi , rõ ràng chính là nói cho đối phó một ít tôm tép nhãi nhép là được , Nhưng không có nói là cần cùng mình chủ võ lâm Mẹ nó chứ a !

"Cái gì kia , Mộ Dung Minh Chủ , là ta đường đột ."

Trầm Mộng Khiết vừa chấp tay , cái gọi là phong phạm cao thủ , hiện tại tất cả thu vào .

Dương Duệ Ninh còn buồn bực đầu rồi , Minh Chủ là một ý gì , như thế nào Trầm tiên tử lập tức cứ như vậy tưng!

"Ngươi nhường một chút ."

Lý Phàm chứng kiến Trầm Mộng Khiết cường pháp , đã bắt đầu ngửa ngề rồi.

"Ngươi muốn làm gì?"

Mộ Dung Anh nhú mày , mà Lý Phàm đã muốn tiến lên một bước , "Người ta là hướng về phía ta tới , ta tự nhiên muốn làm cho người ta bồi tốt lắm ."

"Ngươi điên rồi !"

Mộ Dung Anh nhắc nhở Lý Phàm , "Vị này chính là trong chốn giang hồ tiếng tăm lừng lẫy bằng phiến tiên tử Trầm Mộng Khiết ! Nàng nếu là ra tay , tất bất lưu tánh mạng !"

Trầm Mộng Khiết nghe nói như thế còn có chút kiêu ngạo , có thể bị Minh Chủ thổi phồng hạ xuống , thiệt tình thoải mái !

"Thì tính sao , ta nếu là sợ , sau này vẫn còn như thế nào luyện võ !"

Lý Phàm vén lên tay áo của mình , đối với Trầm Mộng Khiết bày ra thức mở đầu , "Thất Hiệp quyền , Lý Phàm , xin chỉ giáo ."

Lý Phàm đã muốn bãi nổi lên tư thế , đây là tuyên chiến ý tứ của . Đối với Vũ Đấu gia mà nói , một hồi chính thức đấu võ là phi thường thần thánh đấy! Cho dù là mình chủ võ lâm , cũng không còn tư cách can thiệp !

"Thiên Độc môn Trầm Mộng Khiết !"

Trầm Mộng Khiết mừng rỡ trong lòng , thật là một ngu vãi cả ~ , không đợi chính mình phép khích tướng đầu rồi , hấn liền chủ động thượng sáo rồi!

Ngư ngốc như vậy , hiện tại thật đúng là không nhiều lắm !

"Thật là một ngu ngốc !"

Mộ Dung Anh có chút tức giận , hung hăng phát ông tay áo một cái ! Người kia , thật là hết có thuốc chữa !

Mình mình biết mình thực lực không bằng đối phương , còn muốn ứng chiến , thậm chí là chủ động đi ước chiến ! Này Lý Phàm , hấn nào đường về xảy ra vấn đề sao? Trước kia không phải thực kháng cự đầu vô sao , như thế nào bây giờ trở nên giống là một vũ sĩ sao?

"Người là giang hồ hậu bối , ta không thể khi dễ người ."

Trầm Mộng Khiết lấy ra một cái cái gọi là cao thủ Khí Độ , ở mình chủ vô lâm trước mặt , lớn của mình cách hay là muốn bùng lên .

"Ta cho người ba chiêu , người tới đi ."

Trầm Mộng Khiết đối với Lý Phàm ngoéo ... một cái thủ , Lý Phàm cười rộ lên .

"Một khi đã như vậy , nếu từ chối thì thật bất kính rồi!"

Đối phương là Hàn Băng chương cao thủ , cùng Mộ Dung Ái cùng môn võ học ! Đối với người như vậy mà nói , nhất định dĩ khoái đã khoái , ở trước khi bọn họ động thủ , trước tiêu diệt bọn hấn ! Mà Trầm Mộng Khiết thế nhưng chủ động cho mình cơ hội , quả thực là kiếm được rồi .

Nhưng Trầm Mộng Khiết không có đem Lý Phàm để ở trong mắt , đối phương không đủ một tên mao đầu tiểu tử , coi như hấn đánh trong bụng mẹ luyện công , có năng lực luyện bao nhiêu năm? Mà chính mình tám tuổi tập võ , năm nay đã là ba mươi tám tuổi , tập võ hơn ba mươi tái , khổ luyện Hàn Băng Tâm Kinh , đánh hấn còn không phải buông lỏng sự ! Mà dựa vào Hàn Băng chân khí hộ thể , hấn có năng lực giúp mình cùng?

"Vậy trước tiên đón ta chiêu thứ nhất !"

Lý Phàm đột nhiên tiến lên một bước , trực tiếp một chương hướng về Trầm Mộng Khiết ngực ấn tới !

Đại Hùng Vương ấn !

Này Hùng Kích thuật dưới tuyệt học , tuyệt đối trí mạng ! Trầm Mộng Khiết vốn không có đem một chiêu này để vào mắt , nhưng chứng kiến Lý Phàm đánh tới trước mặt , bàn tay kia thượng ấn chứa không lồ Chân khí , Trầm Mộng Khiết rốt cục đổi sắc mặt !

Nàng lập tức nâng lên một chương đánh , cùng Lý Phàm đích tay chương đụng vào nhau !

Hàn Băng chương !

Trong cơ thể ba mươi năm Hàn Băng chân khí đều tưới ở trên lòng bàn tay , một khắc này , Trầm Mộng Khiết đích tay chương trắng tinh Như Ngọc , còn mang theo sâm sâm hàn khí !

Nhưng Lý Phàm Đại Hùng Vương ấn cũng không phải tùy tiện tiện tiện một chương , hấn một chương này mặt trên ấn chứa bạo tạc tính chất lực lượng , là từ Liêu Bình Phích Lịch chương học tập mà đến !

Theo nhị tay của người chương chụp cùng một chỗ , không khí đều đi theo bắt đầu vận vẹo , hai người bàn tay bộc phát ra chân khí cường đại , với nhau đem chống lại , xé rách lên lẫn nhau thân thể !

Lý Phàm trên người nhất thời bắt đầu xuất hiện một tầng màu trắng trong sạch , giống như bắt hấn cho đông kết giống nhau ! Mà Trầm Mộng Khiết khoe miệng trực tiếp xuất hiện máu loãng , hiển nhiên Lý Phàm một chương cũng thương tổn tới của nàng nội phủ .

". . ."

Mộ Dung Anh ở một bên nhìn , trong lòng âm thầm sốt ruột , nhưng không biết nên làm thế nào mới tốt .

Hai người hợp lại lên Chân khí , này tiêu bi trường , chỉ có thể nhìn ai chân khí càng hùng hậu . Mà Trầm Mộng Khiết chẳng những tu luyện ba mươi năm nội lực , lại càng có được độc đáo thuộc tính hàn băng , đối với nhân thể bên trong phá hư tính thật lớn ! Lý Phàm cùng nàng đối chương , thiệt tình có hại !

Nhưng Trầm Mộng Khiết lại ăn vạ , đã nói rồi đây nhường ba chiêu , kết quả chiêu thứ nhất liền nhịn không được , ra tay chống cự rồi!

Lý Phàm nhưng không có hé răng , hấn đã sớm đoán chắc Trầm Mộng Khiết sẽ ra tay . Cùng lúc đó , trong cơ thể hấn tất cả chân khí cũng bị điều động , điên cuồng hướng bàn tay phương hướng hội tụ , cùng Trầm Mộng Khiết đáng sợ Hàn Băng chân khí đập vào cùng một chỗ , cố gắng phân cái cao thấp !

175 ta sẽ nhúng tay

175 ta sẽ nhúng tay

Lý Phàm tính cách phi thường quật cường, một khi nhận định chuyện tình, vậy dĩ nhiên là Cửu Đầu Nguừ đều kéo không trở lại.

Hắn quyết định cần cùng Trầm Mộng Tinh kiên nhất giá, Mộ Dung Anh nhất định là ngăn không được. Mà lúc này, hai người đã muốn lâm vào trụ cột nhất nội lực hợp lại đụng bên trong, Lý Phàm cùng Trầm Mộng Khiết tuy rằng đều là Đãng Đường Nhập Thất cao thủ, nhưng Lý Phàm mới vừa vặn bước vào ngưỡng cửa này, thuận lợi đã luyện hóa được Sơn Điền lão đầu Kim Cương Phục Ma lý lúc sau, cũng chỉ có Lục Hồ thực lực. Mà Trầm Mộng Khiết đã muốn luyện hơn 30 năm, công lực chừng tam Long chi lực!

Một con rồng chẳng khác nào ngũ hổ, nói cách khác, Trầm Mộng Khiết thực lực, tiếp cận Lý Phàm gấp ba!

Cùng gấp ba với mình nội lực cao thủ hợp lại đụng nội công, đối Lý Phàm mà nói, vô cùng bất lợi. Hơn nữa Trầm Mộng Khiết công lực bên trong mang theo nồng đậm thuộc tính hàn băng, nội công này liên giống như rắn độc, theo nhị tay của người chưởng, hướng về Lý Phàm trong ngũ tạng lục phủ chạy, không ngừng đông lại lên kinh mạch của hắn cùng máu.

Nếu không phải Lý Phàm có được Thuần Dương thể, một thân dương cương chi tức giận, chỉ sợ đã muốn biến thành một cái Tuyết Nhân rồi.

Lý Phàm cũng cảm thấy của mình đường đột, cùng Trầm Mộng Khiết hợp lại đụng nội lực, hiển nhiên là một cái hạ hạ sách!

Hắn nháy mắt lâm vào tự hỏi, đang chống cự Trầm Mộng Khiết nội lực đồng thời, đại não sẽ cực kỳ nhanh xoay tròn.

Lý Phàm tựa hồ nghĩ tới điều gì, này Trầm Mộng Khiết công phu quá mức quý dị, lại mang vào thuộc tính hàn băng, thật sự là âm độc vô cùng. Nàng âm độc, kia mình cần gì hạ thủ lưu tình?

Lý Phàm lập tức chuyển hóa trong cơ thể công lực, để cho hắn theo Hùng Kích thuật tiến vào Thiểm kích thuật trạng thái giữa. Trong chớp nhoáng này, Lý Phàm đích tay chưởng giống như biến thành một quả hắc động, vốn là cùng Trầm Mộng Khiết hợp lại đụng nội công, nhưng trong nháy mắt, bắt đầu chủ động theo Trầm Mộng Khiết nơi bàn tay rút ra nội công rồi!

Trầm Mộng Khiết vốn đang ở đắc ý, tiểu tử ngốc này thể nhưng chính mình đánh lên cửa, vẫn cùng nàng hợp lại đụng nội lực! Bởi vì cái gọi là Thiên đường có đường hắn không đi, Địa Ngục không cửa hắn xông tới!

Nhưng nàng chưa kịp đắc ý lâu lắm, chuyện đáng sợ liền xuất hiện! Nàng chân khí trong cơ thể, đột nhiên không bị khống chế dường như, bắt đầu điên cuồng hướng về Lý Phàm trong cơ thể chảy tới!

"Hảo tiểu tử!"

Trầm Mộng Khiết cũng không ngốc, nàng lập tức đã đoán được bây giờ là cái trạng huống gì! Sắc mặt nàng kịch biến, không còn kịp suy tư nữa mặt khác, lập tức cắt đứt trên tay phải chân khí chuyển vận!

"Ba!"

Hai người đích tay chưởng văng ra, đều tự rút lui hai bước.

Lý Phàm trên mặt sương lạnh đang từng điểm một tan ra, mà Trầm Mộng Khiết vốn là cảnh xuân đắc ý, hiện tại lại cũng là sắc mặt tái nhợt, giọt lớn giọt lớn mồ hôi lạnh theo trên trán không khô chảy xuống.

Bên cạnh Mộ Dung Anh nhìn ra cái gì, nhú mày, nhưng cũng không có phát tác.

"Mộ Dung Minh Chủ, các ngươi Mộ Dung gia làm việc luôn luôn quang minh lỗi lạc, bị người trong võ lâm kính trọng! Nhưng trăm triệu không nghĩ tới, vị hôn phu của ngươi không ngờ là âm độc như vậy người, tu luyện như vậy tà ác công phu!"

"Thật đúng là có thể cho người tát nước dơ."

Lý Phàm cũng không tức giận, nhìn xem phía trước mặt này Trầm Mộng Khiết, cười ha ha, "Ngươi cũng có tư cách nếu nói đến ai khác công pháp âm độc, thật sự là thật không biết xấu hổ. Ta cái môn này Long thiềm hấp thủy, đích xác đặc biệt hấp thu đùng công lực của người ta. Nhưng ta cho tới bây giờ chỉ dùng ở các ngươi loại này ác trên thân người, phòng vệ chính đáng, ta sẽ tính trảo ngực móc mắt đào kê kê, đều không đủ!"

"Ngươi vô si!"

"Người còn hạ lưu!"

Lý Phàm liếc mắt, "Hai người chúng ta là ở đánh nhau được chứ? Liền cho phép người dùng ác độc chiêu pháp, lại không được ta lấy độc trị độc sao? Chính mình tài nghệ không bằng người, muốn hay không trở về tìm mẹ?"

"Tiểu tử, ta giết người!"

Trầm Mộng Khiết bị Lý Phàm nói ba xạo chọc giận, cũng không để ý xói mòn nội lực, nâng lên một cái tát hướng về Lý Phàm quét tới!

Một chiêu này như cũ có Hàn Băng chiêu phong thái, chiêu phong đến mức, gió lạnh xào xạc, Lạnh nhập cốt tủy.

Mà trước mắt Trầm Mộng Khiết cũng nhất định có điều phòng bị, còn muốn dùng Long Thiểm Hấp Thủy đánh lên nàng, chỉ sợ là không có hiệu quả rồi. Lý Phàm không hề chống chọi này Trầm Mộng Khiết đích tay chiêu, đồng thời bởi vì Hàn Băng chiêu xuất chiêu quỷ quái, góc độ xảo quyết, Lý Phàm cũng không có biện pháp sử dụng Xà kích thuật đến phòng thủ phản kích.

Đối phó Trầm Mộng Khiết như vậy nội lực cao thủ, Lý Phàm quyết định dĩ khoải đã khoải!

Thân thể hần tử trầm xuống, nháy mắt tiến vào Hồ kích thuật trạng thái giữa! Một khắc này, quanh thân chân khí rót vào mười ngón tay của hần trong đó, cường hóa lấy trên ngón tay của hần lực lượng!

Mỗi người đều phải để lại tên sát thủ giản, Lý Phàm quyết định từ nay về sau đem Thiểm kích thuật lưu chỉ đòn sát thủ, không đến giết người một khắc này, sẽ không vận dụng môn công phu này! Trầm Mộng Khiết đích tay chiêu còn chưa rơi vào Lý Phàm trên người thời điểm, Lý Phàm đã muốn tia chớp giống như Địa vên lên nhất trào, ngón tay giống như hồ trào đường như, xé rách ở Trầm Mộng Khiết trên cánh tay của, bị bám màu đỏ sẫm máu tươi!

Trầm Mộng Khiết cánh tay bị đau, Lý Phàm hồ trào cơ hồ xé đứt xương cốt của nàng!

Nam nhân này ngoại công là thế nào luyện được, thể nhưng luyện đến cao siêu như vậy trình độ! Coi như hần đánh tử trong bụng mẹ mà bắt đầu luyện võ, cũng không thể có thể luyện được lợi hại như vậy chứ?

Nhưng Hồ kích thuật vẫn là hung mãnh nhất phương thức công kích, Lý Phàm nhất chiêu bức lui Trầm Mộng Khiết lúc sau, tiếp theo lại nhào lên trước, đi theo lại là liên tiếp trào kích!

Bất quá Trầm Mộng Khiết dù sao cũng là một cái bí mật cao thủ, nàng ăn một lần một lúc sau, tự cũng không ăn lần thứ hai. Hiện tại Trầm Mộng Khiết bình tĩnh lại, đưa tay vuốt ve Lý Phàm công kích, sau đó rút lui hai bước, một lần nữa điều chỉnh tư thái của mình.

Lý Phàm có điểm hưng phấn, cao thủ chính là cao thủ, đã vậy còn quá mau liền khám phá công kích của mình ý đồ!

"Tiểu tử, tử kỳ của người tới."

Trầm Mộng Khiết tựa hồ hết sức tức giận, nàng Hữu Thủ nắm tại chân biên, hàn khí tụ tập, một cỗ khí tức âm sâm như rồng Lý Phàm đều theo bản năng rùng mình một cái.

"Có thể làm cho ta ra một chiêu này, người coi như là chết có chỗ đáng rồi!"

Lúc nói chuyện, Trầm Mộng Khiết tóc không gió mà bay, giống như bị Chân khí cấp thổi lên!

Mà Trầm Mộng Khiết cả Tả Thủ, đã muốn hóa thành Bạch Cốt giống như, mang theo khí tức kinh khủng.

"Của người Hàn Băng chiêu, thể nhưng luyện đến đệ bát trọng?"

Mộ Dung Anh chứng kiến Trầm Mộng Khiết đích tay chiêu, nhìn không được lấp bắp kinh hãi.

"Đúng vậy. Đây đệ bát trọng Hàn Băng chiêu, ta còn chưa từng làm cho người ta gặp qua. Mộ Dung Minh Chủ, hôm nay liền dùng vị hôn phu của người đến tế này chiêu đi!"

Nói xong, Trầm Mộng Khiết bỗng nhiên lần người tiến lên, một chiêu mạnh hướng về Lý Phàm thiên linh cái vỗ xuống!

Một chiêu này nếu là rơi đích thật sự, chỉ sợ Lý Phàm chín cái mạng cũng không đủ Dung!

Lần này là Trầm Mộng Khiết toàn lực ra tay, Lý Phàm lại có một loại không thể ngăn cản áp lực cảm! Nhưng ở này nghìn cân treo sợi tóc thời gian, Mộ Dung Anh xuất thủ. Nàng không có dư thừa động tác, chính là chia hai ngón tay, trạc ở tại Trầm Mộng Khiết trên lòng bàn tay.

"Phốc!"

Trầm Mộng Khiết tự tin một cái Hàn Băng chiêu đệ bát trọng, cứ như vậy bị phá rồi!

Bàn tay nàng phát run , rút lui hai bước , vẻ mặt có chút sợ hãi , lại có đó không cam lòng .

"Mộ Dung Minh Chủ ! Người thế nhưng nhúng tay giữa chúng ta luận võ !"

"Ta sẽ nhúng tay , như thế nào?"

Mộ Dung Anh phát ồng tay áo một cái , rõ ràng bắt đầu chơi xấu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

176 nhân trung chi long

176 nhân trung chi long

Trầm Mộng Khiết một bụng nói bị không khoan nhượng Địa nén trở về !

Mịa , minh chủ võ lâm chơi xấu , này còn thế nào chơi !

Nàng một bụng lửa giận , hiện tại cũng chỉ có thể không khoan nhượng hướng trong bụng nuốt !

"Mộ Dung Minh Chủ . . . Chuyện này , ta Thiên Độc môn nhớ kỹ !"

Trầm Mộng Khiết đối với Mộ Dung Anh vừa chấp tay , "Núi xanh còn đó , nước biếc chảy dài , chúng ta sau này còn gặp lại !"

"Sau này còn gặp lại ."

Quy củ là muốn có , Mộ Dung Anh vẫn là khách khí đáp lễ .

". . ."

Dương Duệ Ninh có điểm không kịp phản ứng , như thế nào của mình thích nữ thần , thế nhưng cũng là cái cao thủ võ lâm? Kia Trầm tiên tử đáng sợ một chương , nàng chỉ dùng hai ngón tay thì cho đâm thủng?

Nữ nhân như vậy , đuổi theo chỉ sợ thực khó khăn đi! Nhưng là càng khó khăn , Dương Duệ Ninh lại càng có khiêu chiến dục - mong !

"Vị mỹ nữ kia , cho cái cơ hội làm quen đi ."

Dương Duệ Ninh không tha thứ , hẳn biết đối phó nữ nhân phương thức tốt nhất , chính là quán quít chặt lấy . Huống chi chính mình có cao như vậy đích thân phận , lớn như vậy gia nghiệp , cả thành phố A muốn cấp lại nữ nhân của mình đã muốn xếp hàng đến cách vách thị đi rồi! Liên dựa vào bản thân điều kiện này , chinh phục nhất mỹ nhân , còn không phải chuyện dễ dàng sao?

Nhưng Dương Duệ Ninh lại tính sai , Trầm Mộng Khiết chẳng những không để ý hắn , ngược lại còn quát lớn .

"Cùng ta bảo trì một thước trở lên khoảng cách , nếu không ta không bảo đảm sẽ không thiếu cánh tay gãy chân ."

Minh chủ võ lâm liền là như thế khí phách , Dương Duệ Ninh vô cùng xấu hổ , đứng (là) tiến cũng không được , thối cũng không xong .

Mà Lý Phàm lại khó được trầm mặc , vẫn đứng ở Mộ Dung Anh bên người , một tiếng chưa cô hòng .

"Mỹ nữ , đừng như vậy vô tình , cho chút thể diện được không?"

Dương Duệ Ninh quyết định tiếp tục thêm chút lửa , vì thế nói nói: " ta nhưng đứng (là) Dương Nhất Sơn nhi tử !"

"Dương Nhất Sơn là ai?"

Mộ Dung Anh mặc dù đối với chuyện trong võ lâm chuyện rõ như lòng bàn tay , nhưng đối với thế tục một ít tình huống liền không hiểu nhiều lắm rồi.

Mà Thiết Trụ ở bên cạnh trộm cùng Mộ Dung Anh nói nhỏ .

"Đại tiểu thư . . . Đây Dương Nhất Sơn , đứng (là) H tiết kiệm Bí thư Tỉnh ủy . . . Mà Dương Nhất Sơn phụ thân của , đứng (là) Dương chuyên nghiệp , Hoa Hạ khai quốc nguyên lão , * . . ."

Đồng nhất chuỗi thân phận , người nào lấy ra nữa , đều có thể hù chết người !

Nhưng đối với Mộ Dung Anh cổ tình không dùng được , nàng là trong chốn giang hồ anh hùng , đang ở giang hồ thế gia , cùng chính trị chưa từng có liên quan .

Hơn nữa ngược lại vâng , thiết nhiều chính giới trong đích đại lão còn muốn thường xuyên đến cầu bọn hắn , cầu được một ít luyện tập nội công pháp môn . Tập võ không chỉ có thể cường thân , còn có thể tắm cốt phạt tủy , kéo dài tuổi thọ .

Đây là thứ nhất , thứ hai , từng đại cao thủ của gia tộc vậy cũng là Hoa Hạ quốc bảo , Hoa Hạ bọn quan viên không ngốc , biết những người này giá trị .

Giống một cái lớn như vậy Mộ Dung gia , sau lưng không biết có bao nhiêu chính giới người trong cần nịnh bợ bọn hắn .

Một cái Bí thư Tỉnh ủy nhi tử , đối người khác mà nói , có thể phải các loại nịnh bợ . Chính là phía trước cái kia Vương Cường , trong nhà bối cảnh đã muốn thực bá đạo , nhưng là bị Dương Duệ Ninh quạt hai cái miệng , cũng chỉ có thể đành hoàng trở về .

Nhưng mà hắn gặp phải đứng (là) Mộ Dung Anh .

"Cút về !" !

Mộ Dung Anh không lưu tình chút nào Địa nùng nộ một tiếng , thanh âm kia sấm một chút xú Chân khí , chấn đắc Dương Duệ Ninh cả người run lên .

"Người còn chưa đủ tư cách , cho người cha đến nói chuyện với ta !" !

"Ta không phục !" !

Nhưng Dương Duệ Ninh lại không muốn cứ như vậy buông tay , hắn mở miệng hỏi , "Ta đến tốt cùng điểm nào không bằng hắn? Hắn chính là một học sinh nghèo , mà ta cũng *** ! Không chỉ là thành phố A , thậm chí là này Hoa Hạ , người nào không biết ta Dương gia đại thiếu gia ! Coi như ta nghĩ muốn Tỉnh trưởng cùng sao lượng , cũng sẽ có người đi hái xuống tặng cho ta !" !

"Thì tính sao?" !

Mộ Dung Anh lại không có...chút nào động dung , "Ta tương lai nam nhân , cho là đỉnh thiên lập địa đại anh hùng . Người không qua dựa vào trong nhà người đích bối cảnh , mới có người tôn trọng người . Mà nếu không có này đó , người lại có gì đặc biệt hơn người?" !

"Đây là ông trời cho ta ! Vì sao lại không vậy?" !

Dương Duệ Ninh lại vô cùng cố chấp , "Đây là ông trời ban thưởng cấp vận mệnh của ta , ta tự nhiên sẽ vui vẻ nhận ! Ta sinh ra liền so với người nam nhân này mạnh , hắn sao có thể so được với ta?" !

"Có lẽ hắn hôm nay không bằng người ." !

Mộ Dung Anh nở nụ cười , hướng về phía Dương Duệ Ninh tràn ngập tự tin nói , "Nhưng là không bao lâu , người cũng chỉ có thể đối với hắn ngược đầu ngưỡng mộ ." !

"Làm sao người dám có tự tin nói ra nói như vậy?" !

"Bởi vì hắn là ta Mộ Dung Anh lựa chọn nam nhân , hắn nhất định là nhân trung chi long !" !

Một câu này , nương vốn đang đang trầm tư Lý Phàm ngẩng đầu lên , kinh ngạc nhìn vị hôn thê của mình liếc mắt một cái .

Hai người cùng một chỗ đã bao lâu , vẫn là lần đầu tiên nghe nàng nói lời như vậy ! Nói Lý Phàm không kinh hãi , đó là không có khả năng !

Lời này thực không giống như là Mộ Dung Anh sẽ nói đi ra , nàng Bình thường hận không thể đem mình nói thành là một cận mới vui vẻ !

"Ta sẽ không cứ như vậy chấm dứt đây!" !

Dương Duệ Ninh cảm giác mình hôm nay giống như nhận lấy rất lớn vũ nhục , "Ta sẽ nói cho người biết , cái gì mới là một cái chân chính cường đại nam nhân !" !

"Được , ta mỗi mắt mong chờ ." !

Mộ Dung Anh căn bản không đem Dương Duệ Ninh để vào mắt , nàng bỏ lại lời này , cùng Lý Phàm đang ngồi vào trong xe .

Nhìn thấy Lý Phàm kia có chút nóng thắm ánh mắt của , Mộ Dung Anh có chút không quá tự tại , nghiêng đầu sang chỗ khác , nhìn ngoài cửa sổ không ngừng lùi lại phong cảnh .

"Người hạt nhìn cái gì , lại nhìn móc mắt người !"

"Ai , như thế nào lập tức là được nữ La Sát rồi!"

"Ai là nữ La Sát !"

Mộ Dung Anh trừng mắt nhìn Lý Phàm liếc mắt một cái .

"Người không phải mới vừa còn khen ta thế này , như thế nào thời gian một cái nháy mắt liền thay đổi?"

"Ai khen người rồi, người nghe lầm chứ?"

"Người không nói ta là nhân trung chi long thôi !"

"Ta chỉ đứng (là) nhìn cái Dương chẳng hạn không vừa mắt ."

Mộ Dung Anh lập tức nói: " nhân tiện nói điểm mê sảng mà thôi, người có thể không nên tưởng thiết ."

"Ngày . . ."

Lý Phàm bị lời này tức giận đến quá , này Mộ Dung Anh , không sắc người có thể chết sao !

"Cho nên , người vẫn là không muốn có cái gì si tâm vọng tưởng thì tốt hơn."

". . ."

Lý Phàm Tâm lý khó chịu , nữ nhân này , không bản thân mình có thể chết !

Không được , như thế thâm thù , không thể không báo !

"Nương tử , kỳ thật người không biết , ta ngày gần đây luyện công tẩu hỏa nhập ma , cảm giác mình ngày giờ không nhiều rồi . ."

"Người cút!"

Lý Phàm chỉ có thể bất đắc dĩ nhún nhún vai , xem ra chính mình vị này nương tử đại nhân đã không để mình bị đẩy vòng vòng rồi!

"Nương tử , ta cảm giác gần đây có chút xương sống thất lung , nhưng lại thích nôn mửa , đoán chừng là nôn oẹ rồi."

"Giết người !"

"Nương tử , chúng ta là vợ chồng , vì cái gì giữa phu thê không có một chút điểm tín nhiệm !"

Lý Phàm hô to không thoái mái !

Mà Mộ Dung Anh lại nở nụ cười , nhìn thấy Lý Phàm ánh mắt của có một chút như thế nhìn thấu tâm tư ý tứ .

"Lý Phàm , cùng người ở chung , ta đã tổng kết ra như vậy một bộ quy luật . Chính là lời của người nói , giống nhau làm như cầu thủ lắm !"

"Lau . . ."

Lý Phàm ánh mắt vòng vo, "Nương tử , kỳ thật dung mạo người đẹp đặc biệt , đúng (là) ta đã thấy đẹp nhất người."

"Nhưng ngẫu nhiên cũng sẽ nói một đôi lời tiếng người ."

Mộ Dung Anh cười đến càng vui vẻ hơn rồi , nhưng ngay lúc đó , nàng cũng không cười được .

"Đại tiểu thư , trong nhà gọi thư tức , nói lão gia một hồi muốn tới cô gia trong nhà nhìn một cái ."

177 tin dữ

177 tin dữ

Đây thật là mỉa . . . Còn có so với này đáng sợ hơn tin tức sao?

Đừng nói là Lý Phàm rồi, liền Mộ Dung Anh nghe được tin tức này , đều nửa ngày chưa kịp phản ứng .

Mộ Dung Bác lại muốn đến bên này? Không có nghe lầm chứ . . . Tuy nói là cha mình , nhưng bây giờ tình huống này , trốn hẩn cũng không kịp , hẩn lại vẫn chính mình hướng tới bên này?

"Người . . . Không có nhìn lầm chứ?"

Mộ Dung Anh thậm chí có đó thấp thỏm hỏi một câu .

"Không có . . . Nói là đến xem Đại tiểu thư trôi qua thế nào ."

Thiết Trụ xác định cái tin tức này , ngược lại nhường Lý Phàm cùng Mộ Dung Anh hai người mồ hôi lạnh đồng thời chảy xuống .

Này , tuyệt đối không phải tin tốt lành à?

"Không được , phải nhanh nghĩ biện pháp , phái hẩn đi ."

Mộ Dung Anh nghĩ một chút , tùy sau nói nói: " cùng với hẩn nói , ta gần nhất đi ngọn núi thanh tu rồi, không ở nhà ."

"Lão gia nói , nếu là Đại tiểu thư không ở nhà , hẩn cùng với cô gia hảo hảo tâm sự nhân sinh ."

Lau . . . Lý Phàm mồ hôi lạnh chảy tràn nhanh hơn , quả nhiên là lai giả bất thiện a !

"Lý Phàm . . . Lý Phàm gần nhất trường học tổ chức cắm trại dã ngoại , cũng không ở ."

Mộ Dung Anh đã muốn rồi tung lên rồi, Lý Phàm Tâm nói , này đều mỉa đúng (là) lý do gì a ! Người ta sẽ tin còn có quý , trừ phi Mộ Dung Bác hẩn tiểu nãi dậy thì không xong !

"Lão gia nói . . . Nếu cô gia cũng không ở , hẩn dựa vào trong nhà đợi một chút hai vị trở về mới thôi . . ."

Quả nhiên , Thiết Trụ lại bổ sung một câu .

Lý Phàm chỉ biết , Mộ Dung Bác lão gia hóa kia , tuyệt so với là một Lão Hồ Ly ! Chỉ bằng hai người bọn họ , muốn cùng Mộ Dung Bác đấu trí đấu dũng , còn kém một chút .

"Hon nữa , lão gia khuya hôm nay lúc bây giờ liền gấp đến , hơn nữa cho chúng ta chuẩn bị bữa tối ."

"Đã biết ."

Mộ Dung Anh mày thật sâu mặt nhăn, hiển nhiên , nàng cũng không muốn cùng cha của mình gặp mặt . Chủ yếu là Mộ Dung Bác cùng Lý Phàm giữa hai người cũng không đối phó , bọn hẩn cũng không tính hòa hài hòa hợp cụ cùng con rể a .

Mộ Dung Anh lần đầu tiên bắt đầu rầu rĩ .

"Lý Phàm , đến lúc đó bất kể như thế nào , người nhất định phải nhận được ."

Mộ Dung Anh đã bắt đầu dẫn Lý Phàm rồi, "Hon nữa người nhất định hơi chút cách ăn mặc một chút , dựa theo phụ thân trong lòng một cái tiêu sấp là con rể bộ dạng , thật tốt thay đổi người một chút chính mình ."

"Chà mẹ nó , bằng gì . Ta Lý Phàm cưới cái người vợ , còn phải nhân cách phân tách hay sao!"

"Người chỗ nào tới nói nhảm nhiều như vậy , chẳng lẽ người nghĩ cùng cha ta đánh một chầu? Vợ vàng đem hẩn đuổi đi , được chưa?"

Mộ Dung Anh vốn là trong lòng tích , lúc này trực tiếp răn dạy và quở mắng lên, "Người bây giờ đã muốn rất nguy hiểm rồi, ta còn không có giáo huấn người...người nhưng thật ra trước không nhận được rồi!"

"Giáo huấn ta làm cái gì, ta lại không Mẹ nó chứ chuyện thương thiên hại lý gì."

Lý Phàm phi thường khó hiểu.

"Ngươi không nhớ rõ? Được, ta có thể nhắc nhở một chút ngươi."

Mộ Dung Anh thực trực bạch hỏi nói: "ngươi thành thật khai báo, ngươi kia Long Thiềm Hấp Thủy, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra!"

"Hello, ngươi nói Long Thiềm Hấp Thủy a."

Lý Phàm cảm giác Mộ Dung Anh có điểm chuyện bé xé ra to, "Không phải là một môn hấp nhân nội lực công phu sao, ta cũng không phải Thiên Thiên cúp ở trên tay. Đây một môn công phu, ta chỉ dùng để đối phó những tâm tư đó bất chính Vũ Đẩu gia!"

"Hấp nhân nội lực, đây là tà công, biết không?"

"Cái gì gọi là chính công, cái gì gọi là tà công?"

Lý Phàm lại chẳng thèm ngó tới, "Thứ này hãy cùng sủng lục giống nhau, thân mình đều là lợi khí giết người. Nhưng nắm giữ ở không cùng người trong tay, liền không có cùng ý nghĩa. Long Thiềm Hấp Thủy cũng giống như vậy, nó không phải là cái gì chính đạo công phu, cũng không phải là cái gì tà ác công pháp. Nó nắm giữ ở trong tay ta, nó đích tốt xấu, hoàn toàn quyết định bởi ta dùng nó làm cái gì!"

"Chủ nghĩa lý tưởng!"

Mộ Dung Anh lại không khách khí chút nào châm chọc nói: "tại đây trong giang hồ, Nhưng có người nguyện ý vì ngươi Lý Phàm làm đảm bảo, cho là cái đường đường chánh chánh đại hiệp, sẽ không lấy này Long Thiềm Hấp Thủy làm việc ác?"

"Đây không ai đi, dù sao ta trong giang hồ cũng không có gì danh hào."

"Yên tâm đi, ngươi lập tức thì có."

Mộ Dung Anh trực tiếp trắng Lý Phàm liếc mắt một cái, "Ngươi từng đã là danh hào, đúng (là) Mộ Dung Anh vị hôn phu. Mà ngươi hôm nay cùng Trầm Mộng Khiết một trận chiến, danh hào của ngươi chẳng mấy chốc sẽ biến thành, Mộ Dung Anh cái kia luyện tà công vị hôn phu!"

"Lau, vì sao tuyến a, lão tử công phu đều là minh tu luyện ra được, bằng gì kêu tên của ta thời điểm liền phải mang theo ngươi a!"

"Không, ngươi làm."

Mộ Dung Anh nhắc nhở Lý Phàm, "Là (vâng,đúng) nói tên của ta thời điểm, sẽ mang cho ngươi."

"Ts . . . Ta sớm muộn gì cần đem chuyện này sửa lại!"

"Không biết ta có thể hay không còn sống chứng kiến cái ngày này, ta liền hi vọng con của chúng ta ngày sau là một giỏi lắm đại anh hùng."

Mộ Dung Anh khi nói lời này, trên mặt đã tràn ngập chờ mong cùng mẫu tính hào quang, "Con của chúng ta tự cũng không giống như ngươi, hẳn đang tuổi nhỏ thời gian sẽ bị đến tính anh nhất huấn luyện! Ta đã có thể cảm giác được, hẳn sẽ là làm tới giang hồ đệ nhất nhân."

"Ta nói, trong con mắt ngươi chỉ có tiểu bảo bảo, Đại Bảo bảo ngươi liền mặc kệ?"

Lý Phàm cảm giác trong lòng cực độ không thăng bằng, "Thực lực của ta cũng là từng bước một luyện được được chứ! Hơn nữa Long Thiềm Hấp Thủy cũng không phải tà công, nó chưa từng có dùng ở một người tốt thân mình!"

"Ngươi Long Thiềm Hấp Thủy đích căn bản, đúng (là) Thuần Dương thể."

Mộ Dung Anh ánh mắt đích thật là phi thường cay độc, "Mà Thuần Dương thể hấp thu của ta mười một năm Chân khí. Chẳng lẽ, ta không là người rất tốt sao?"

"Ngươi vốn cũng không phải là người tốt."

"Lý Phàm, ngươi có thể là có điểm ngứa da."

"Ngươi xem ngươi xem, nào có người sẽ bạo lực như vậy!"

Lý Phàm lập tức quở trách, "Ngươi bây giờ quả thực chính là một bản hình người Bạo Long!"

"Ba!"

Mộ Dung Anh hai ngón tay trỏ đi qua, đem không khí đều cấp kích phá giống nhau, phát ra nhất thanh thúy hưởng.

Tiếp theo là phù một tiếng , Lý Phàm nghiêng người tránh ra , mà hai ngón tay đã muốn chạm vào phía sau da tọa ý giữa .

"Ai nha nha , người xem người cái này càng tỉnh tỉnh ! Trắng tay này da ghế ngồi rồi! Cái này cần bao nhiêu tiền a, phá sản , rất phá của ! Nếu để cho mẹ ta biết nàng có một cái phá của như vậy con dâu , phỏng chừng nàng được nổi chết ! Tốt như vậy da , thật là đáng tiếc . . ."

"Đây không phải người nên suy tính đồ vật này nọ ."

Mộ Dung Anh chìa ba ngón tay , "Ta hiện tại muốn cùng người ước pháp tam chương ."

"Ước pháp tam chương?"

Lý Phàm nghe được sững sờ, người này còn chơi thượng cái này!

"Cái gì kia , ta đều là hai vợ chồng , làm gì ước pháp tam chương a, có vẻ nhiều xa lạ !"

"Thứ nhất, ở cha ta trước mặt , người nhất định cái gì đều nghe ta . Ta không cho người làm , người tuyệt đối không thể làm ."

Chà mẹ nó , bây giờ sẽ bắt đầu nói lên sao? Lý Phàm không nhìn được nghĩ cmn , nhưng chứng kiến Mộ Dung Anh kia nghiêm túc nhận chân bộ dáng , liền nhìn được .

"Thứ hai, mặc kệ cha ta nói cái gì , người ngoài miệng đáp ứng là được , trong lòng nghĩ như thế nào , tùy chính người ."

"Kia đệ tam đây?"

"Thứ ba, không cho phép ba hoa ."

Sau khi thông báo xong , Mộ Dung Anh đưa tay theo bên cạnh tay vịn trong rương lấy ra một bộ thực nhả nhận kính mắt .

Chúc Mọi người tiết nguyên tiêu khoái hoạt: 60904099

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Vô Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

178 nghe lời là được

178 nghe lời là được

"Thế nào rồi, người cận thị sao?"

Lý Phàm nhìn không được hỏi.

Tuy rằng hắn không có cái gọi là kính mắt khổng , nhưng nếu Mộ Dung Anh mang cho kính mắt lòi mà nói..., nói không chừng cũng có một phong vị khác đi! Tỷ như Liễu Vô Song , mỹ nữ Liễu lão sư , nàng liền đội một bộ kính đen , có vẻ Mạnh Mạnh đất , vừa đáng yêu , lại có văn hóa hơi thở , phi thường không tệ .

Bất quá Mộ Dung Anh cái chủng loại kia đẹp, là một loại siêu phẩm thoát tục đẹp . Nếu dùng kính mắt cái loại này tục vật lòi mà nói..., ngược lại . . . Ngược lại có điểm nhục nhả cảm giác , tầm tãc . . .

Hắn đang ở não bộ YY(tự sướng) đầu rồi, Mộ Dung Anh dùng ngón tay chọc hắn hạ xuống, sợ tới mức Lý Phàm một máy linh .

"Cmn , người làm gì , muốn mưu sát chồng sao?"

Lý Phàm nhìn thấy Mộ Dung Anh hai ngón tay , đồ chơi này đúng (là) đại sát khí a !

"Người lá gan không khỏi cũng quá nhỏ điểm ."

Mộ Dung Anh nhìn không được liếc mắt , "Ta cũng sẽ không thật sự đâm chết ngươi ."

"Người có thất thủ , Mã có thất đề !"

Lý Phàm lòng vẫn còn sợ hãi nói nói: "liền thương còn có cướp cò thời gian!"

"Chân khí của ta , so sánh với bảo hiểm thương đều an toàn ."

Mộ Dung Anh tự tin vô cùng , Lý Phàm nói thầm trong lòng , nữ nhân này động không hơn trời ạ!

"Trên thế giới nào có tuyệt đối sự tình , ngươi cũng không cần rất tin rồi. Vạn nhất thực đem ta cấp trạc chết rồi, ngươi đi đâu tiếp tục tìm một tốt như vậy vị hôn phu đi !"

"Ngươi chết không sao cả , chỉ cần huyết mạch của ngươi có thể kế thừa đi xuống là đến nơi ."

Mộ Dung Anh mặt mỉm cười , nhìn thấy Lý Phàm , cười đến Lý Phàm Tâm lý không chắc .

"Ngươi cười cái gì?"

"Ta trước kia có thể ở phương diện khác tri thức không đủ tất cả mặt , gây ra đi một tí chuyện cười . Nhưng ta bù lại hạ xuống, cũng biết thụ thai nên có điều kiện ."

Mộ Dung Anh trong lời nói nhường Lý Phàm Tâm lý phát lạnh , có một loại dự cảm không ổn .

"Vì có thể ở ngươi chết sau cũng có thể được đến vĩ đại đời sau , ta có một lần thừa dịp ngươi ngủ thời gian , sưu tập một ít của ngươi nhiễm sắc thể ."

"What?? Đồ chơi?"

Lý Phàm kia dự cảm bất hảo rốt cục tọa thật , Ts rồi, ngươi nha thái tình liền thái tình chứ, còn thu thập nhiễm sắc thể ! Biến thành như vậy văn nghệ , với ai lường Trang nhà khoa học!

"Làm sao ngươi thu thập hay sao?"

Lý Phàm bắt đầu YY(tự sướng) , không phải là Mộ Dung Anh nàng . . .

"Rất cảm thú rồi, thế nhưng thừa dịp ta lúc ngủ , làm ra như thế táng tận thiên lương chuyện tình!"

"Ha ha , ngươi suy nghĩ nhiều ."

Không nghĩ tới Mộ Dung Anh lại không có nửa điểm xấu hổ bộ dạng , "Ta quý vì mình chủ võ lâm , lại là Mộ Dung gia người nhận ca , làm sao sẽ làm sự tình như này. Ta là báai tháai Thiết Trụ , mời nàng giúp ngươi triệt ra tới ."

"Ai nha Đại tiểu thư !"

Thiết Trụ xấu hổ bưng kín mặt , "Nói hay lắm chứ nói ra ngoài nha , người ta trong lòng địa phương tốt !"

"Phương đại gia ngươi , lo lái xe đi !"

Nha thăm lên che mặt , xem trọng con đường phía trước a cmm !

Lý Phàm nội tâm thật là hồng mắt , hấn cảm giác mình không hề thuần khiết rồi! Bị Thiết Trụ cấp hung hăng điểm ô !

"Của ngươi nhiễm sắc thể đã bị ta ướp lạnh rồi."

Mộ Dung Anh giống như có chút dằn vặt đắc ý , "Coi như ngươi chết , ta cũng sẽ không lo lắng ."

"Lo lắng con em ngươi !"

Lý Phàm cảm giác trong lòng có đồ vật gì đó chắn chắn, nửa ngày đều Hồi không quá mức. Hấn với cuộc sống đã tràn ngập tuyệt vọng , chính mình nên làm cái gì bây giờ , lần đầu tiên chẳng lẽ cứ như vậy mất rồi hả?

Vì cái gì có một loại nhàn nhạt muốn rơi lệ cảm giác . . .

"Đừng khó qua , Thiết Trụ sẽ đối với ngươi phụ trách ."

Mộ Dung Anh trong lời nói nhường Lý Phàm càng muốn khóc .

"Cô gia , người ta cũng là lần đầu tiên. . . Hào ngượng ngùng . . ."

Thiết Trụ trong lời nói cũng làm cho Lý Phàm lần thứ hai hồng mắt , này đều mĩa chuyện gì a !

Khó chịu , thật sự là rất khó chịu ! Cố tình lại không có biện pháp .

"Tốt lắm , nói ngoài hần ra vô dụng , nhanh chóng trước tiên đem kính mắt đội , cho ta xem xem ."

Mộ Dung Anh cùng Lý Phàm mấy tháng ở chung , cũng là ở các loại giao phong . Bất quá nàng cũng là thua nhiều thắng ít , dù sao Lý Phàm giả trương miệng cũng là chưa bao giờ dù người .

"Được rồi , ta nhận mệnh ."

Lý Phàm thật sâu thở dài , sau đó cầm lên kia cặp mắt kiếng , gác ở trên sống mũi .

Đây là một phó bình kính , không có số ghi , mang cho đi lúc sau , cũng không có cái loại này chóng mặt cảm giác . Mộ Dung Anh thì nhìn ... từ trên xuống dưới ... Lý Phàm , sau đó vừa lòng gật đầu .

"Đúng vậy , nhìn qua dạng chó hình người rất nhiều ."

"Chà mẹ nó , cho người như vậy thổi phồng người sao?"

"Ta khi nào thì nói qua người là người?"

"Được , ta không phải người , ta là cẩu ."

Lý Phàm còn Ưông Ưông kêu hai tiếng , Mộ Dung Anh gật đầu , "Người nói như vậy , ta không phản bác người ."

"Ta là cẩu , người chính là cẩu phu nhân . Vợ , người cũng không có chuyện gì , người xem hai ta lúc nào giao phối , sinh một đồng đồ chó con gì ."

"Có tin ta hay không tiếp theo trạc phá đúng (là) hai tròng mắt của người !"

Mộ Dung Anh lại vươn hai ngón tay , đặt trên ngưng tụ nàng vượt qua cường độ kiểm khí !

", lúc ta không nói qua ."

Lý Phàm nhún nhún vai , cường quyền dưới , chỉ có thể hành quân lặng lẽ một hồi .

"Còn có , cha ta là một phi thường truyền thống người . Hần hôm nay tới , phỏng chừng chính là vì bói móc. Nhớ kỹ ta với người ước pháp tam chương , tuyệt đối không nên rui ro . Cha ta thực lực so với ta mạnh hơn nhiều lắm , nếu hần muốn ra tay đối phó người , ta cũng chỉ có thể cho người tổ chức một cái phong cảnh lễ tang rồi."

"Ts rồi , không phải là cha vợ muốn tới sao , ta có gì phải sợ đấy!"

Lý Phàm cũng là bất cứ giá nào , "Từ xưa cụ cùng con rể chính là cừ nhân , ta sợ cộng lông tuyến , chẳng qua hai mươi năm sau lại là một cái hảo hán !"

"Người nói như thế nào như là khẳng khái phó nghĩa giống nhau , cha ta cũng không phải năm đó NB nhiệm vụ đặc biệt ."

"Còn không bằng để cho ta trở lại kháng chiến năm tháng!"

Lý Phàm vùng tay hô to , "Đến lúc đó ta khiêng thương tòng quân ! Chỉ bằng ta thân công phu này , còn không có tên kia nhóm kêu cha gọi mẹ ! Đến lúc đó ta cũng vậy lấy một cái sau lưng địch võ trang đội , không có việc gì thù xé quỷ chẳng hạn ."

"Người cho là năm đó sẽ không có cao thủ sao?"

Mộ Dung Anh nhắc nhở Lý Phàm , "Ngay lúc đó Hoa Hạ cao thủ cũng xuất động , nhưng NB cao thủ cũng rất nhiều , song phương cũng là đại chiến một hồi , kết quả có lưỡng bại câu thương . Lúc sau NB đầu hàng , giữa chúng ta cũng ký kết không xâm phạm lẫn nhau điều ước , miễn cho song phương cao thủ chết quá trọng lượng , bất quá bắt đầu từ lúc đó , hai nước sẽ không phân ra tới cùng ai mới là võ học chính thống , Mọi người đều nói mình là chính thống , chính mình công phu có chấp ."

"Cố chấp cái bánh , ta mấy ngày hôm trước mới vừa cùng một gọi là gì Sơn Điền gia hòa đánh một trận ."

"Sơn Điền , Sơn Điền Nhất Phu?"

Mộ Dung Anh nghe nói như thế , nhất thời sững sờ , nhìn nhiều Lý Phàm hai mắt , "Người . . . Cùng hần đánh nhau?"

"Đúng vậy a !"

Lý Phàm gật gật đầu , "Lão gia hòa này thực lực là có điểm lợi hại , Đẳng Phong Tạo Cực . . . Tầm tấc , ta nghĩ đến tên kia nhóm đều là chơi mỗ bụng"

"Đại khái ba năm trước đây . . . Ta đã từng thấy qua hấn một lần ."

Mộ Dung Anh tiếp tục nói , "Tuy rằng ta đánh bại hấn . . . Nhưng là hấn cũng đã thương nặng ta . Núi này Điền Nhất Phu , sư thừa Kim Cương môn , luyện được Kim Cương Phục Ma lực , để cho ta cho tới hôm nay như cũ khắc sâu ấn tượng . Đây cá nhân thực lực rất mạnh , người có thể theo trong tay hấn trốn tới , coi như là may mắn ."

"Ta không trốn , ta đem hấn giết chết ."

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

179 vô giúp vui

179 vô giúp vui

Lý Phàm một câu , nhường Mộ Dung Anh sừng sốt nửa ngày .

"Người nói cái gì? Ta vừa rồi hình như là nghe lầm ."

"Ta nói ta không trốn , ta bắt hấn cho giết chết ."

Lý Phàm nhún vai , lại lập lại một lần .

"Khoác lác so với là không đúng ."

Mộ Dung Anh lặng lẽ nói .

"Ts , ai khỏe khỏe rồi! Lão nhân kia thì thể bây giờ còn đang hấn trong bảo khổ nằm! Hơn nữa ta dùng Long Thiêm Hấp Thủy hút hấn một ít Kim Cương Phục Ma lực , luyện thành của ta Hùng Kích thuật !"

Nói xong , Lý Phàm ngồi ở đây trên xe , hữu tay lên , phía trên bàn tay bộc phát ra một vòng khí kinh , trong xe một ít tro bụi đều đi theo trôi nổi.

Như cùng hấn từng nói , Mộ Dung Anh thấy được này đã lâu Kim Cương phục ma lực !

"Làm sao có thể?"

Mộ Dung Anh lấy làm hai mắt của mình xây ra vấn đề , nâng nhìn kỹ một chút Lý Phàm đích tay chưởng , nâng công lực thâm hậu , kinh nghiệm phong phú , Lý Phàm trên lòng bàn tay lực lượng , nâng liếc thấy đi ra , chỉ thì không cách nào tin tưởng mà thôi !

"Thực lực của hấn ít nhất so với người còn mạnh hơn gấp mấy lần , người làm sao có thể thắng được hấn?"

Một cái Đẳng Phong Tạo Cực đại cao thủ , Lý Phàm loại này Đẳng Đường Nhập Thất trình độ thì không cách nào sánh ngang .

Hơn nữa Sơn Điền Nhất Phu thực lực , đúng (là) Mộ Dung Anh tự mình khảo nghiệm qua . Ba năm trước đây hấn chính là Đẳng Phong Tạo Cực cao thủ , ba năm lúc sau , hấn hấn là lại cố chấp không ít mới đứng !

"Ai , giữa chúng ta chẳng lẽ thật không có một chút tín nhiệm sao ."

Lý Phàm giống như phi thường khó sống bộ dạng , Mộ Dung Anh hiện tại lại đã muốn không để mình bị đẩy vòng vòng rồi . Dù sao ăn nằm với nhiều lần làm cái này , dần dà liền sản sinh toàn bộ phương vị miễn dịch . Hiện tại Mộ Dung Anh đối Lý Phàm trong lời nói cơ hồ chính là bán tín bán nghi , hấn nói cái gì , mình cũng trước tiên phải ở trong đầu phủ nhận một lần !

"Ta cũng có thể có tín nhiệm , nhưng chỉ tiếc người không đáng ta đi tín nhiệm ."

Mộ Dung Anh một câu đem Lý Phàm cấp phong sát rồi , "Nếu người sau khi biểu hiện tốt một chút nói , nói không chừng ta sẽ có đổi mới ."

"Vợ , lời này của người quá làm cho ta thương tâm ! Một hồi cha vợ rất có thể muốn gặp được một cái tuyệt vọng ta !"

"Tuyệt vọng con em người ! Cho ta biểu hiện tốt một chút !"

Mộ Dung Anh nói xong, nhìn chung quanh hạ xuống, sau đó thân mình tìm tòi, bỗng nhiên hôn Lý Phàm gương mặt của một ngum .

Cảm giác được ẩm ướt khuôn mặt, Lý Phàm có chút kinh ngạc, khiếp sợ nhìn thoáng qua kia Mộ Dung Anh. Mà lúc này, Mộ Dung Anh hảo giống cái gì cũng chưa từng xảy ra giống nhau, hảo đoan đoan ngồi ở chỗ kia, tựa hồ đang nhắm mắt dưỡng thần.

Lý Phàm có chút lưu luyến Địa sờ một chút khuôn mặt của mình, sau đó nói, "Có đôi khi cũng nên chính xác xử lý một chút cùng cha vợ quan hệ trong đó . . . Thân là một đời mới tổ quốc người nhận ca, ta cũng không có thể khó xử một lão già. Hành, ta rộng lượng một chút, mặc kệ cụ hần nói gì, ta đều lúc nghe không được."

"Như vậy cũng tốt, người không lên tiếng, cục diện liền có thể có được đã không chế."

Làm yên lòng một đầu là đến nơi, Mộ Dung Anh có thể tính nhẹ nhàng thở ra. Chính hần một mình chủ võ lâm lâm, Nhưng thật là biệt khuất. Lý Phàm người kia, nếu có thể nghe lời một chút thì tốt hơn.

"Thiết Trụ, về đến nhà lúc sau lập tức chuẩn bị cấp lão gia thích ăn nhất tiệc tối. . . Còn Lý Phàm, hôm nay cũng đừng có luyện võ, người liền. . . Liền trong thư phòng đọc sách đi."

"Đọc sách?"

"Uh, cha ta thích muốn làm học vấn người, hần không rất ưa thích luyện võ Vũ Đầu gia."

"Chà mẹ nó !"

Lý Phàm Tâm nói, lần trước ở nhà người như thế nào không nhìn ra a !

"Tốt lắm ngạt ta cũng vậy một học sinh trung học đi, đứng đắn là một người làm công tác văn hoá !"

"Người có văn hóa cái rắm ! Liền cái đại học cũng chưa thượng."

"Ta tới tuổi tự nhiên sẽ thượng thật là tốt sao? Chẳng lẽ ta muốn ở cấp ba đọc cả đời sao?"

"Ta đây cũng không biết, dù sao người trình độ văn hóa còn quá thấp."

Mộ Dung Anh tựa hồ đang châm chọc Lý Phàm, Lý Phàm không vui, "Giống như người rất cao đường như, người cũng lớn hơn so với ta một hai tuổi mà thôi !"

"Chính ta tại người cái tuổi này thời gian, đã muốn đọc xong một cái nghiên cứu sinh."

Mã mẹ nó, cô nàng này đúng (là) Mã Lệ Tô chuyển sang kiếp khác sao !

"Người nói người người này, nghiên cứu sinh còn dùng đi đại học đọc sao, theo ta liền nghiên cứu. Sinh nam sinh nữ, người tự tính toán."

"Hừ, lười nói chuyện cùng người."

Mộ Dung Anh trắng Lý Phàm liếc mắt một cái lúc sau, mà bắt đầu nhân quan không quan tâm, tựa hồ là đi vận công đã đi, không hề phản ứng Lý Phàm.

Lý Phàm cũng không còn nhiều trêu chọc nàng, hai người một đường không nói gì, rất nhanh về tới trong nhà. Thiết Trụ đã muốn trước tiên dẫn qua, nhà này trong đích đồng hào bằng bạc lâu tựa hồ rực rỡ hần lên, bị lâm thời tiến đến các người hầu quét dọn sạch, không nhiễm một hạt bụi. Lý Phàm nhìn xuống, ngay cả hần dùng để luyện công cọc gỗ đều bị đánh sập, sáng bóng đều có thể ánh ra cái bóng của mình đến rồi!

Ta đi, muốn hay không khoa trương như vậy, chẳng lẽ Mộ Dung Bác lão gia hòa kia có cái gì kỳ quái khiết phích hay sao?

"Người một hồi liền ở chỗ này cái trong thư phòng là được."

Mộ Dung Anh tại đây tầng hai trong phòng của sửa một cái rất đẹp thư phòng, hai người mỗi ngày đều đúng (là) tập võ là việc chính, phòng luyện công lý một đoạn hơn người khí, nhưng thư phòng này liền lạnh nhạt rất nhiều.

Này bốn phía trên giả sách ngày thường chất đống tro bụi, hôm nay cũng bị sáng bóng sạch.

Mặt trên bày đầy các loại các dạng thư, quốc gia nào đều có chứa đựng.

"Có cái gì ... không lợi hại bí tịch võ công, để cho ta mở mắt một chút?"

"Không có."

Mộ Dung Anh rất dứt khoát nói: " phía trước cho người xem, người lại không nhìn. Nơi này có đó thế giới tác phẩm nổi tiếng, người có thể hun đúc người một chút chính mình, bổ sung người một chút khô khốc nội tâm."

"Đây cũng là thế giới tác phẩm nổi tiếng?"

Lý Phàm cầm lấy một quyển Anh văn hầy Harry Potter, Mộ Dung Anh khuôn mặt đỏ lên.

"Này... Đây là Thiết Trụ nhìn, được rồi, đúng (là) Thiết Trụ nhìn."

Mộ Dung Anh có thể tính tìm cái quyết tâm cam chịu, bị Lý Phàm lạng lẽ khách sáo xuông.

"Được lắm... Coi như là Thiết Trụ ham."

Lý Phàm cũng lười tính toán, hần lật ra một tờ, phát hiện mình có thể biết văn tự đã có rất nhiều. Đoạn thời gian kia Anh ngữ thiết tình không có phí công học, nếu như mình cùng Liêu lão sư nhiều học bù lời mà nói..., hẳn là còn có thể lại đề cao không ít đi.

Lý Phàm tọa trong thư phòng, thật đúng là đang cầm quyển này Anh văn hầy Harry Potter nhìn thú vị.

"Người có thể đọc được sao?"

Mộ Dung Anh có chút hoài nghi.

"Cũng thích, có điểm giống đúng (là) mới trước đây xem thể văn ngôn hầy tam quốc giống nhau."

Lý Phàm cũng không ngắt đầu lên thuyết nói: " một nửa dựa vào xem, một nửa khác dựa vào đoán."

Ngay tại Mộ Dung Anh suy nghĩ nhiều tìm cơ hội đá kích một chút Lý Phàm thời gian, chuông cửa vang lên.

"Như thế nào sớm như vậy đã tới rồi..."

Mộ Dung Anh nhìn thoáng qua trên tường biểu, cách ước định cẩn thận thời gian còn sớm nửa giờ!

Lý Phàm cũng buông xuông Harry Potter, thăm nói cha vợ đến đây, mình tại sao cũng muốn chiêu đãi một chút. Nhưng Đẳng Thiết Trụ mở cửa nhìn lên, hai người đều tròn tròn mắt.

Chỉ thấy Lưu Hâm Nam tiểu sanh sanh Địa đứng ở ngoài cửa, mở cửa lúc sau, lập tức hướng về phía Lý Phàm liếc mắt đưa tình.

"Thân ái hợp tác đồng bọn, ta đến tới thăm người."

"Àm!"

Mộ Dung Anh khẽ vươn tay, lập tức khép cửa phòng lại!

Bạn đang đọc truyện *Lão Bà Ta Là Minh Chủ Võ Lâm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.